

Giới thiệu Công Lực: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ

Thể loại: xuyên không, cổ đại, ngôn tình, nữ phụ.

Edit: Há Cáo (TG1-TG5), icedcoffee (iammq) (TG6 trở đi)

Bìa: Cá Mập

Ngay từ khi mới sinh ra thì Vân Y đã mắc chứng bệnh bạch cầu, nhưng cô vì muốn có một cơ thể khỏe mạnh như những người khác cho nên cô đã chấp nhận một giao dịch cùng hệ thống.

Mà nội dung của việc cô phải làm chính là xuyên qua mỗi thế giới, công lực nam thần, công lực nam thần, công lực nam thần, chuyện quan trọng phải nói 3 lần.

- ✔ Học bá ngạo kiều
- ✔ Giáo chủ thần bí
- ✔ Vương tử bệnh kiều
- ✔ Hotboy ác ma
- ✔ Hòa thượng tuyệt mỹ
- ✔ Boss phản diện
- ✔ Thượng thần tuyệt tình

Mục tiêu của chúng ta là: lật đổ bạch liên hoa, từ chối lục trà biểu, nghênh đón cao phú soái, đi lên đỉnh cao đời người!

P.s: Nhìn xem Vân Y dạy bạn cách công lực các loại nam thần. Bạn có nam thần nào muốn công lực không? Đến đây, Vân Y dạy bạn!

Bạn đang đọc truyện *Công Lực: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [wWw.EbookFull.Net](#).

Chương 1: Đại Hán Trong Núi Sủng Thê (1)

Edit: Há Cáo

Banner: *TheJuneTeam*

-----♥-----

Vân Y nằm trên giường bệnh, cô là một người bệnh bạch cầu. Từ khi bắt đầu có trí nhớ đến bây giờ, cô vẫn luôn nằm trong phòng bệnh cô độc này.

Đôi mắt cô trống rỗng không hề có lấy chút sức sống nào. Bởi vì điều trị quanh năm, thân thể cô gầy gò như que củi, lại thường xuyên không phơi nắng nên làn da trắng đến đáng sợ. Hai gò má hóp lại, ánh mắt thất thần.

Trên người cắm đầy các loại ống dẫn, xung quanh tiếng người không ngừng hò hét, tiếng va chạm nhau của dao giải phẫu cùng kim không ngừng vang lên.

Bệnh tình của cô lại nặng thêm. Cô biết, mình sắp sống không được nữa.

Lúc này đây, cô cảm thấy toàn thân mình đều đau, như có con gi đó không ngừng cắn lấy cô, đau? Làm sao mà không đau cho được đây?

Nhưng mà nỗi đau đến tận xương tủy này cô đã chịu đựng nhiều năm, nên đã thành thói quen.

Cứu vè được thì như thế nào chứ? Tiếp tục ở lại cái nơi kín gió này, mỗi ngày chịu đựng hành hạ của căn bệnh, mỗi ngày phải nghe tiếng trào phúng mỉa mai sao.

Dần dần, ý thức cô bắt đầu khuếch tán, trong lòng lung, bóng tối ập đến.

【Cô có muốn một thân thể khỏe mạnh không? Có muốn giống như những người đó, có thể chạy nhảy, có thể ra ngoài dạo chơi hay không?】

Bên tai Vân Y đột nhiên vang lên một giọng nói máy móc lạnh lẽo.

Vốn dĩ Vân Y không để ý, nhưng hàm ý trong lời nói kia lại là điều mà Vân Y luôn mong muốn.

Có một thân thể khỏe mạnh...

【Muốn không?】Thanh âm kia vang lên lần nữa, dường như bất mãn khi thấy Vân Y do dự.

Vân Y gật đầu, lập tức gật đầu. Một điều kiện khiến người động tâm như thế, làm sao cô có thể không đồng ý cơ chứ.

【Đinh... Ký kết khế ước thành công...Đang tiếp nhận nhiệm vụ...Kết nối nhiệm vụ thành công...Bắt đầu truyền tống...】

Tư liệu ký chủ:

Ký chủ: Vân Y

Tuổi: 20

Dung mạo: 10

Dáng người: 30

Mỹ lực: 0

Trí lực: 10

Thể lực: 10

Sở trường: tạm thời chưa có

Kỹ năng đặc biệt: tạm thời chưa có

Tích phân: 0 (dùng để mua vật phẩm hoặc thăng cấp)

Level: 0

Thời điểm nhìn thấy cái bảng này, sắc mặt của Vân Y đầy mê mang. Cô hình như còn chưa biết cái này là để làm gì?

Lúc ký kết khế ước thành công, có một luồng sáng trắng xuất hiện bao quanh cô. Chỉ là rất nhanh một trận choáng váng liền ập đến.

Trong nháy mắt, cô liền từ phòng bệnh xuất hiện ở nơi này?

Cô đây là đang nằm mơ sao?

Hiện tại Vân Y thấy mình đang ở trong một căn phòng, tuy rằng không rõ lắm là nơi nào. Chỉ là nhìn dáng vẻ căn phòng này, hình như không phải là đáng vẻ mà cô biết chứ?

【Đang nạp cốt truyện】

Nguyên chủ Vân Y là nha hoàn trong một gia đình giàu có, bởi vì không cam tâm làm một nha hoàn nên đi quyến rũ thiếu gia. Sau lại bị chủ mẫu biết được, bà ta lập tức bán nguyên chủ cho mẹ mìn. Sau đó nguyên chủ được Cố Hạo mua về làm vợ. Nhưng bởi vì bị bán tới vùng núi nhỏ hẻo lánh này, nguyên chủ luôn oán hận Cố Hạo. Đêm tân hôn kêu gào la hét. Cố Hạo từ trước đến nay luôn đối xử với nguyên chủ rất tốt, nhưng nguyên chủ lại không biết quý trọng. Hai tháng sau khi cưới, nguyên chủ bị một tên công tử nhà giàu lừa gạt bỏ đi theo hắn. Tới khi nguyên chủ mang thai, tên công tử nhà giàu liền vứt bỏ nguyên chủ ném trở về núi. Cô ta muốn quay về làm việc trong gia đình giàu có lúc trước. Nhưng bởi vì bản thân chỉ là một nữ tử, không có tiền làm lộ phí, đành phải lưu lạc đầu đường lăm khuất cái. Sau lại cùng người ta tranh đoạt bánh bao mà bị đánh chết.

Nữ chính của cốt truyện này là Quý Hương Lộ, một sinh viên đại học xuyên không. Bởi vì tính tình lương thiện đơn thuần mà được Cố Hạo yêu mến.

-17.5.2018-

Bạn đang đọc truyện *Công Lực*: *Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 2: Đại Hán Trong Núi Sủng Thê (2)

Edit: Há Cáo

Banner: *TheJuneTeam*

-----♥-----

Chỉ là Quý Hương Lộ lại gạ cho một tú tài trong thôn. Một lần nọ, Cố Hạo vì cứu Quý Hương Lộ mà rơi xuống vách núi chết đi.

Xem ra vị nguyên chủ này, chính là một bia đỡ đạn, một cái bia đỡ đạn trong vô văn bia đỡ đạn. Mà tướng công của nguyên chủ Cố Hạo, là vị nam thứ trong cốt truyện này. Tuy rằng Vân Y chưa đi ra ngoài bao giờ, nhưng cô đã từng xem TV, xem truyện tranh, không đến mức gọi là cái gì cũng không biết.

Hiện tại dựa theo ký ức của nguyên chủ mà nói hẳn là ngày thứ hai sau tân hôn, nói như vậy thì tình trạng vẫn chưa đến nỗi không thể cứu vẫn đúng không?

Nhưng mà bây giờ đối với Vân Y mà nói, cô lại chẳng biết phải làm gì, vì cô căn bản chẳng có tí kinh nghiệm nào cả.

【Việc cô nên làm hiện tại chính là khiến cho độ hảo cảm của Cố Hạo đối với cô tăng đến 100 điểm, lúc đó nhiệm vụ sẽ hoàn thành. Trong lúc làm nhiệm vụ, độ hảo cảm sẽ có lúc tăng có lúc giảm. Nếu độ hảo cảm bị âm 100 điểm thì nhiệm vụ của cô sẽ thất bại. Thất bại ba lần, cô sẽ bị xóa bỏ.】

Ngay lúc Vân Y còn đang mê mang không biết làm gì, âm thanh máy móc đầy lạnh lẽo kia lại vang lên trong đầu cô. Chẳng qua là nhờ âm thanh này, khiến Vân Y đã biết mình nên làm gì rồi.

"Nhưng mà, tôi phải làm sao mới khiến độ hảo cảm của Cố Hạo đối với tôi tăng lên đây?" Vân Y mờ to đôi mắt, có chút khó hiểu hỏi.

Lúc này âm thanh máy móc lại không trả lời. Vân Y đợi một lát vẫn không nghe thấy gì, cô liền hiểu điều này chính mình phải tự đi mà mò thôi.

Ngay lúc Vân Y còn đang ngẩn người, một cái bóng bao quanh lấy cô. Ngược mắt nhìn lên thứ, là Cố Hạo? Đây không phải là đối tượng cần cô công lực sao?

Sắc da màu đồng, đôi môi đầy đặn, chỉ là trên mặt có một vết thương mới, đôi mắt trong vắt không có lấy một tia tạp niệm. Lúc Vân Y ngược mắt nhìn lên liền lộ ra hàm răng trắng tinh.

"Nương, nương tử?" Cố Hạo nở nụ cười thật thà chất phác, có điều hần đột nhiên nhớ lại chuyện tối hôm qua, liền có chút mất mát cúi đầu.

Hắn biết nương tử không thích hắn. Từ lúc hắn mua nàng trở về, nàng luôn về mặt trần đầy oán hận.

Hơn nữa tối hôm qua, là đêm động phòng hoa chúc, nhưng mà...

Vân Y đang nhìn vết thương trên mặt Cố Hạo. Nhờ ký ức của nguyên chủ, cô biết được vết thương này là do nguyên chủ cào lên. Tối hôm qua sau khi bái đường, đến lúc động phòng nguyên chủ lại liều chết không đồng ý, còn dùng móng tay cào mặt hắn.

Nhìn dấu móng tay sâu như thế kia, Vân Y liền có chút ngưng ngừng, xấu hổ đứng dậy. Quả thật việc này là cô sai.

"Còn đau không?" Vân Y lên tiếng hỏi, âm thanh mềm mại kéo dài. Ngay lúc Vân Y vừa lên tiếng, Cố Hạo liền ngược mắt lên nhìn Vân Y, vẻ mặt không thể tưởng tượng được.

Đây là, là nương tử đang quan tâm hắn sao?

【Đỉnh - - Độ hảo +10, tổng độ hảo cảm hiện tại là 60. Ký chủ cố lên!】

Độ hảo cảm 60? Sao lại thấp như vậy?

【Bởi vì biểu hiện của nguyên chủ tối hôm qua, tuy rằng đối tượng công lực không có biểu hiện ra ngoài nhưng vẫn cảm thấy thất vọng.】 Âm thanh máy móc kia lại vang lên, đương nhiên là chỉ có mình Vân Y nghe được.

"Không phải nói sau tân hôn Cố Hạo vẫn đối xử tốt với Vân Y sao? Bây giờ sao lại thế này?" Trong cốt truyện, Cố Hạo đối với Vân Y rất tốt, nguyên chủ muốn gì liền có được cái đó. Cô còn tưởng rằng độ hảo cảm phải 80 trở lên mới đúng chứ.

Âm thanh máy móc kia lơ đã, xem ra cái hệ thống này rất cao lãnh à.

-18.5.2018-

Bạn đang đọc truyện *Công Lực*: *Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 3: Đại Hán Trong Núi Sủng Thê (3)

Edit: Há Cáo

Banner: *TheJuneTeam*

-----♥-----

"Không, không đau". Cố Hạo ngượng ngùng mà lắc đầu.

"Nương tử, nàng, nàng có khỏe không?"

Cố Hạo vừa nói xong, Vân Y liền nhớ lại. Tối hôm qua một khắc khi Cố Hạo tiến vào kia, thân thể của nguyên chủ đau đớn tê tâm liệt phế, mới có thể cào mặt Cố Hạo nặng như vậy. Cố Hạo cũng không phải loại người cường ép người khác, nên chỉ làm qua loa cho xong việc. Mặc dù chính bản thân hắn có chút không thoải mái.

"Vẫn còn tốt lắm"

Không nhắc đến thì thôi, vừa nhắc đến Vân Y liền cảm giác hạ thân khó chịu. Cảm giác đau nhức kia khiến cô khó mà thích ứng được. Chỉ là so với cái loại đau đớn khi bệnh của cô phát tác lúc trước thì chẳng là gì cả, chỉ như bị muỗi chích vậy, chẳng đáng để nhắc đến.

"Nương tử, nàng có đói bụng không? Ta vừa mới làm com xong"

Cố Hạo cảm thấy tuy rằng nương tử không thích mình, nhưng dù sao nàng cũng là nương tử của hắn. Hắn cũng không để ý nhiều đến thái độ của nàng đối với hắn, nhưng mà tối hôm qua hắn cũng có chút ít không vui.

Đại phu có nói với hắn, nếu một nữ tử đã gả cho nam nhân, cho dù ban đầu không vui, chỉ cần qua một thời gian liền cam tâm tình nguyện thôi.

Thế nên Cố Hạo liền cảm thấy nhất định là Vân Y bởi vì bị bán đi cho nên không cam lòng, dù sao trước đây nàng cũng là nha hoàn của nhà giàu. Qua thời gian nữa, hẳn là nàng sẽ nghĩ rõ ràng.

Tuy rằng dung mạo Vân Y lớn lên bình thường, nhưng khiến người ta chú ý nhất chính là đôi mắt kia của cô, một mắt biết nói chuyện.

"Được" Vân Y khẽ mỉm cười làm Cố Hạo suýt chút nữa cảm thấy mắt mình mù rồi.

【Đinh - - Độ hào cảm +5, tổng độ hào cảm là 65, ký chủ cố gắng lên!】

Lúc âm thanh máy móc vang lên, Vân Y liền sững sốt. Cô đã làm gì đâu mà độ hào cảm lại tăng lên thế?

Nhưng mà cho dù vì cái gì thì Vân Y cũng không thêm hỏi, quên nó làm chi chứ, chỉ cần tăng độ hào cảm là được rồi.

Ăn com xong, Cố Hạo định lên núi săn thú, nhưng hắn lại không yên tâm về thể từ của mình. Vạn nhất lúc hắn đi săn, nàng ấy chạy trốn thì phải làm sao? Nàng là thể từ hắn tốn mấy chục lượng để mua về, chạy rồi thì biết đi tìm ai mà khóc đây.

Cứ như vậy, hai người liền chơi trò người nhìn ta ta nhìn người, im lặng không ai nói gì.

Vân Y nhìn vết thương trên mặt của Cố Hạo, hiện tại đã rớm máu sắp chảy ra.

"Có đau không? Đã bôi thuốc chưa?" Vân Y hỏi, trong giọng nói mang theo vẻ đau lòng mà cô không phát hiện.

"A" Cố Hạo sững sốt một lát rồi mới phản ứng lại được. Nương tử của mình nói lời đó là có ý gì?

"Không đau. Có, có thuốc." Hắn thường xuyên lên núi săn thú, thỉnh thoảng sẽ bị thương cho nên ở nhà có chuẩn bị sẵn một ít thuốc trị thương.

"Để ở đâu?"

"Để ta đi lấy cho nàng" Cố Hạo nói xong liền vội vàng xoay người đi, không cẩn thận mà va trúng cái bàn bên cạnh.

Một tiếng âm thanh vang dội vang lên. Vân Y chỉ nghe thấy tiếng âm thanh thôi liền cảm thấy thật là đau à nha.

"Nương tử, để ở đây này" Cố Hạo tưởng rằng là do Vân Y bị thương ở đầu nên cần bôi thuốc. Là hắn quên mất đi, nương tử của mình vốn là nha hoàn nhà giàu, luôn được nuông chiều làm sao có thể chịu được như thế.

Vân Y nhận thuốc từ tay Cố Hạo, lại đi đến trước mặt hắn, dùng ngón tay dính một chút thuốc rồi xoa lên mặt Cố Hạo.

-18.5.2018-

Bạn đang đọc truyện *Công Lực*: *Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 4: Đại Hán Trong Núi Sủng Thê (4)

Edit: Há Cáo

Banner: *TheJuneTeam*

-----♥-----

Cố Hạo lại lần nữa sững sốt. Nương tử đây là tự bôi thuốc cho mình sao?

"Thế này, thế này không được" Cố Hạo cảm thấy việc bôi thuốc này sao có thể để nương tử của mình làm được. Chỉ là hắn vừa mới động đã bị Vân Y quát lớn

"Đừng nhúc nhích"

Bị Vân Y quát một tiếng, Cố Hạo lập tức ngồi nghiêm chỉnh lại. Bộ dạng của hắn lúc này giống như đang gặp gỡ hoàng thượng, chủ tịch nước vậy. Không hề nhúc nhích tí nào cả.

Nhìn bộ dạng vụng về của Cố Hạo, Vân Y cười khẽ một tiếng.

Thời điểm Vân Y cười, hương thơm của cô lan đến bên mũi của Cố Hạo, mà động tác ôn nhu của cô, lại như đang vuốt ve tâm hồn của hắn.

【Đinh - - Độ hào cảm +10. Tổng độ hào cảm là 75. Ký chủ cố gắng tề gia, không ngừng cố gắng!】

Không biết vì sao khi nghe tiếng âm thanh máy móc lạnh lẽo lại còn bán manh khen ngợi mình, cái loại bán manh này thật khiến Vân Y cảm thấy thế giới này thật huyền ảo.

Chẳng qua cô cũng biết, hiện tại mà nói, độ hào cảm 75 điểm so với 100 điểm vẫn còn khoảng cách rất lớn.

Lại nhìn Cố Hạo, hiện tại chắc chắn hắn đang cảm thấy không yên lòng, sợ rằng khi hắn rời đi thì mình sẽ chạy mất nên mới không đi đúng không. Về việc này thì trong cốt truyện có nói Cố Hạo đã từng nói qua.

"A Hạo, chẳng biết mà, trước đó ta là nha hoàn của nhà giàu, bây giờ lại bị bán đến đây, ta thật sự cảm thấy không cam tâm."

Vân Y vừa nói vừa nhìn về phía Cố Hạo. Cố Hạo nghe thấy thế liền cảm thấy đúng là ừ ừ khuất nương tử mình rồi.

"Chẳng qua hiện tại ta đã là thê từ của chàng, đây là sự thật không thể thay đổi được. A Hạo, sau này chúng ta phải sống cùng nhau, chàng sẽ chăm sóc ta cả đời sao?"

Giọng nói Vân Y mềm mại nhu hòa, giống như đang làm nũng với Cố Hạo vậy.

Sống cùng nhau mỗi ngày?

Đây là điều mà Cố Hạo không dám tưởng tượng, hắn lập tức trừng to hai mắt, vui vẻ mà nói.

"Được, được, ta sẽ chăm sóc nàng cả đời này."

【Đinh - - Đố hạo cảm +10. Tổng độ hạo cảm là 85. Ký chủ tuyệt vời nha, rất nhanh thôi là hoàn thành nhiệm vụ rồi!】

Lại lần nữa nghe thấy âm thanh kia, hơn nữa vẫn là giọng điệu bán manh. Chỉ là giọng máy móc đó lại lạnh lẽo như băng.

Thật là khiến Vân Y không thích ứng được mà.

Hệ thống cảm thấy chính mình thật là oan ức. Người ta mới không phải cố ý bày ra dáng vẻ thế đâu. Giọng nói không nhân tính như thế còn không phải bởi vì ký chủ cô sao?

Vân Y hiện tại cảm thấy thật cao hứng. Chỉ cần đơn giản giải bày nguyên nhân, lại có thể khiến Cố Hạo tăng thêm 10 điểm hạo cảm?

Nhanh thôi, nhanh thôi là cô có thể hoàn thành nhiệm vụ rồi. Nghĩ đến đây vẻ mặt Vân Y tràn đầy ý cười.

Tuy rằng nhan sắc không đẹp lắm, nhưng trong mắt Cố Hạo, nương tử của mình là người đẹp nhất trên đời này.

Nụ cười kia giống như hoa nhài đang tung bay, khiến Cố Hạo hoa mắt, gất gao mà ôm chặt lấy Vân Y.

"Nương tử, ta nhất định, nhất định sẽ chăm sóc nàng cả đời này"

Bởi vì Vân Y thân thể không khỏe, nên việc nấu cơm liền giao cho Cố Hạo. Kỳ thật cho dù thân thể Vân Y không có việc gì, cô cũng sẽ không làm. Trước kia cô luôn ở trong phòng bệnh, làm gì có cơ hội nấu cơm đâu chứ. Mà bản thân nguyên chủ lại càng không phải đầu bếp. Trước kia nguyên chủ là thị nữ thấp thân của tiểu thư thứ xuất, đương nhiên không cần làm loại công việc này.

Buổi tối trước khi đi ngủ, Cố Hạo mang một chậu nước vào phòng. Vân Y thấy thế khó hiểu mà nghiêng đầu, chớp chớp mắt.

-19.5.2018-

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 5: Đại Hán Trong Núi Sủng Thê (5)

Edit: Há Cáo

Banner: *TheJuneTeam*

----- ♥ -----

Nhìn động tác của Vân Y, Cố Hạo cảm thấy trong lòng mềm nhũn, vẫn là nương tử của mình nhìn đẹp mắt nhất.

"Nương tử, buổi tối lạnh lắm, ngâm chân trước khi ngủ sẽ tốt hơn."

Kỳ thật chủ yếu là do đại phụ nói với hần, nếu thân thể của nữ tử bị nhiễm lạnh sẽ dễ dàng sinh ra bệnh. Cho nên tốt nhất vẫn là ngâm chân trong nước nóng, có lợi cho bản thân, lại không bị nhiễm lạnh.

Vân Y cũng không nghĩ nhiều. Chỉ là nhìn động tác ôn nhu của Cố Hạo, viên mắt đỏ lại ướt át.

Cố Hạo vốn định đem nước nóng sau khi ngâm chân đổ đi, nhưng khi vừa nhấc mắt lên lại thấy viên mắt ẩm ướt mông lung của Vân Y.

"Nương tử, nương tử, nương tử nàng làm sao thế?"

Cố Hạo tưởng rằng do hần không cẩn thận khiến nương tử bị đau. Vội vàng đứng dậy ngồi xổm xuống trước mặt Vân Y, định dùng tay mình lau khô mắt cho cô, lại phát hiện tay mình sau khi giúp cô ngâm chân còn chưa có rửa sạch.

Nhìn thấy Cố Hạo sốt ruột như thế, Vân Y liền ôm chặt Cố Hạo nghẹn ngào. Khiến hần tưởng rằng chính mình làm cô ủy khuất.

"Nương tử, không khóc nha, không khóc nha."

Cố Hạo vụng về không biết nên an ủi nương tử của mình như thế nào. Chỉ là âm thầm quyết định trong lòng, nếu như nương tử cảm thấy ủy khuất thì mình thà nhịn đau cũng để nương tử rời đi. Chẳng qua một phần không nỡ dưới đáy lòng kia khiến hần luôn mãi dè nén lại.

"A Hạo, A Hạo, chàng thật là tốt." Vân Y nghẹn ngào, ôm Cố Hạo khóc thút thít.

"Nương tử ngốc, ta không tốt với nàng, chẳng lẽ lại đi tốt với người khác sao?"

Vân Y ôm Cố Hạo một lát, chắc là cảm thấy mệt nên rất nhanh liền ngủ mất.

Cố Hạo đem chậu nước đổ đi. Lúc trở về phòng nhìn thấy nương tử của mình nằm trên giường, tư thế rúc vào một chỗ, trong lòng liền thấy ấm áp.

Ngày hôm sau

Trời dần dần sáng, bầu trời xanh nhạt còn sót lại vài vì sao, mặt đất mờ mờ, dường như có một tầng lụa mỏng màu xám bao lấy.

Đồng hồ sinh học của Cố Hạo rất chuẩn, lúc thức dậy nhìn thấy Vân Y còn đang ngủ, dung nhan lúc ngủ thật yên tĩnh, nếu yên lặng lắng nghe còn có thể nghe được tiếng ni non của Vân Y. Lúc nghe được lời Vân Y nói, trái tim của Cố Hạo mềm nhũn, như đang đắm chìm bên trong cây kẹo ngọt vậy.

Vân Y nói: "A Hạo, chàng thật tốt"

"Nương tử, ta sẽ tốt với nàng cả đời" Cố Hạo cũng không định để Vân Y rời đi nữa, chỉ là càng thêm dụng tâm chăm sóc.

Sau khi Vân Y tới nơi này hai tháng, Cố Hạo thật sự thực hiện được lời hứa mà hần hứa với Vân Y, đối với cô cực kỳ tốt.

Vân Y cái gì cũng không cần làm gì cả, dù là việc nhà hay tìm kế sinh nhai, đều do một mình Cố Hạo gánh vác. Chỉ là thỉnh thoảng, cô cũng sẽ đến bờ sông giặt quần áo.

Người trong thôn đều rít ghen tị, Vân Y này sao mệnh lại tốt như thế, lại được gả cho Cố Hạo.

Lúc trước Cố Hạo là người cô độc, trong nhà không có người khác, lại là người thật thà không tâm cơ. Làm gì có nhà nào chịu đem con gái gả cho hần. Thật không nghĩ tới Cố Hạo sau khi mua được một nha đầu từ mẹ mìn về làm tức phụ, lại trở thành một tướng công nhậ thập tứ hiếu*.

Mà những cô nương còn chưa gả đi trong thôn, đều soi nòi lấy Cố Hạo làm hình mẫu, muốn tìm cho mình một người tướng công như thế.

Nhưng mà Cố Hạo lại chỉ có một, làm sao có thể dễ dàng tìm thấy người tiếp theo đây. Phải biết rằng trong cốt truyện, Cố Hạo chính là nam thứ vì nữ chính mà chết đó.

Việc khiến Vân Y không vui là, vì sao độ hạo cảm của Cố Hạo chỉ dừng lại ở 90, mà không tăng thêm tí nào nữa.

[*Nhị thập tứ hiếu (chữ Hán: 二十四孝)* là một tác phẩm trong văn học Trung Hoa kể lại sự tích của 24 tấm gương hiếu thảo do *Quách Cư Nghiệp* (có sách ghi *Quách Cư Kinh* 郭居敬) vào thời nhà Nguyên biên soạn.]

Bạn Cố Hạo thật sự là trai vàng núi mà, vừa chất phác thật thà, lại thương vợ nữa ≥ ∨ ≤

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 6: Đại Hán Trong Núi Sủng Thê (6)

Edit: Há Cáo

Banner: TheJuneTeam

-----♥-----

Vì sao?

Vì sao?

Khiến Vân Y thực sự khó hiểu.

Trong lòng Cố Hạo, không phải là không có tăng lên. Chẳng qua là hắn luôn áp chế xuống, bởi vì Vân Y có thể sẽ rời đi. Vân Y vốn nên không ở nơi này, năng hắn nên sống sung sướng trong gia đình giàu có kia. Lại cứ hết lần này tới lần khác đi theo mình.

"Nương tử, về nhà ăn cơm thôi."

Vân Y đang cùng các cô nương trong thôn nói chuyện thì nghe thấy Cố Hạo từ trong nhà đi ra gọi mình về ăn cơm.

"Ngại quá, ta phải về nhà ăn cơm rồi. Lần sau lại nói tiếp nha." Vân Y xin lỗi mà nói.

Trong tâm mắt hâm mộ của các cô nương, Vân Y đứng lên nắm lấy tay Cố Hạo trở về nhà.

"Mệnh của Vân Y thật là tốt. Cố Hạo đối xử với nàng thật sự là cực kỳ tốt." Một vị cô nương nhìn theo bóng dáng của Vân Y, hâm mộ mà nói.

"Con người Vân Y vốn dĩ đã tốt rồi. Một chút đáng về cao ngạo của nha hoàn nhà giàu cũng không thấy." Một cô nương khác cũng nói tốt cho Vân Y.

"Nhưng mà Vân Y xấu như vậy, lại có thể tìm được người đối xử tốt với nàng. Tại sao ta lại không tìm thấy chứ?" Một cô nương khác lại tức giận bắt bình mà nói, vì sao mình lại không lại không thể có được loại vận khí tốt như thế chứ.

"Haha, những việc này không thể hâm mộ được đâu. Nếu như cũng muốn có được vận mệnh tốt như thế, thời điểm tìm tướng công nhìn kỹ một chút là được rồi." Một cô nương chu đáo nói.

Bên này Vân Y cùng Cố Hạo đã đi xa, tất nhiên không nghe được âm thanh nghị luận của mấy cô nương.

"A Hạo, hôm nay chàng làm món gì ngon a?" Vân Y ngược mắt, long lanh nhìn Cố Hạo.

Cũng không biết có phải do tài nghệ nấu nướng của Cố Hạo lên tay không mà khẩu vị của Vân Y ngày càng tốt, cô cảm thấy lượng cơm gần đây mà mình ăn thật sự rất là lớn à.

"Có thịt cá, còn có canh gà, thỏ hoang khi ta lên núi săn thú. Không phải lần trước nàng nói muốn ăn thỏ nướng sao?" Cố Hạo không biết có phải do công của mình không mà gần đây lại thấy nương tử béo lên không ít.

"À"

Vân Y gật đầu. Đứng là lần trước nàng có nói qua, chỉ là ngẫu nhiên nhắc đến thôi, không nghĩ tới hắn lại nhớ được. Cô vừa mới ngồi xuống trước bàn liền ngửi được mùi tanh của cá.

"Ờ...ờ..."

Lập tức bịt miệng mình lại chạy ra một góc mà nôn khan. Cố Hạo nhìn thấy vậy lập tức đuổi theo.

"Nương tử, nương tử nàng làm sao thế? Đây là làm sao thế?"

Vân Y không có thời gian mà để ý tới Cố Hạo. Trên mũi tràn đầy mùi tanh của cá khiến cô nôn không ngừng lại được. Thấy nương tử mình thế kia, Cố Hạo không chần chờ vội công nàng chạy ra ngoài. Cũng không quản Vân Y có thể nôn lên thân mình hay không.

Đại khái nửa khắc sau, Cố Hạo đã đưa Vân Y đến được nhà của vị đại phụ trong thôn. Bây giờ đang là buổi chiều, y quán của đại phụ vẫn chưa đóng cửa. Có thể do lại đang là mùa xuân nên người trong y quán vẫn còn khá nhiều.

Cố Hạo cũng không thể quán được nhiều người hay không, vừa đến liền la to.

"Đại phụ, đại phụ ông mau tới xem giúp ta, xem nương tử của ta bị gì thế này?"

Đại phụ và mọi người trong thôn vừa nghe được âm thanh vang dội của Cố Hạo liền quay đầu lại xem. Cố Hạo bởi vì được xem là nhị thập tứ hiếu tướng công nên khiến mọi người vây quanh hâm mộ mà nhìn, trở thành một người nổi tiếng.

Mà nhìn bộ dáng sứt ruột của Cố Hạo, cũng cảm thấy nương tử của hắn đúng là xảy ra chuyện gì rồi.

Ừtà tà (U ∨ U) nôn rồi nôn rồi nà, có thai rồi nà (U ∨ U). Còn 2 chương và 1 ngoại truyện nữa là hết vị diện 1 rồi. Tớ sẽ cố trong ngày mai trình làng mọi người nhá.

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 7: Đại Hán Trong Núi Sủng Thê (7)

Edit: Há Cáo

Banner: TheJuneTeam

-----♥-----

Lo lắng như thế có phải là đã xảy ra chuyện rồi không?

Hàng xóm xung quanh nhìn đáng về Cố Hạo sứt ruột lo lắng, cũng biết hắn có việc gấp. Mà bệnh của bọn họ cũng không phải cần khám ngay, nhường cho hắn trước cũng không sao cả. Cho nên mọi người ai cũng vui vẻ để Vân Y

khám trước, nếu như vì chờ đợi mà bệnh tình của nàng ấy nặng lên thì tâm của bọn họ cũng bất an.

Vân Y lúc trước nôn ra vẫn còn khó chịu, lại bởi vì lúc này Cổ Hạo bế cô đi có chút nhanh nên dạ dày khó chịu hơn nữa.

Đại phu nhìn sắc mặt Vân Y trắng bệch cũng không chậm trễ, bảo cô đặt tay lên gối bắt đầu bắt mạch.

Đại phu bắt mạch trong chốc lát, có chút kinh ngạc nhìn Vân Y, lại ngược mắt nhìn về phía Cổ Hạo có chút khác thường.

Cổ Hạo thấy đại phu nhìn hần liền lo lắng không yên, tưởng rằng Vân Y có chuyện gì, trái tim chợt đau thắt lại.

Mà hàng xóm xung quanh thấy đại phu nhìn như vậy cũng tưởng rằng nương tử Cổ gia thật sự có chuyện rồi.

"Chúc mừng người, nương tử của người mang thai hai tháng rồi!"

Trong lúc mọi người còn đang lo lắng, đại phu mở miệng nói. Mà lời nói của ông ấy khiến cho hai vị đương sự, cũng chính là Cổ Hạo và Vân Y sững sờ.

"Mang...Mang thai...?" Vân Y kinh ngạc sờ sờ bụng của mình, có hi rồi?

Cái tử mang thai này, Vân Y hiểu rõ, chính là trong bụng mình có một tiểu bảo bảo.

Mà Cổ Hạo bên này sau khi nghe thấy Vân Y mang thai thì ngây người, hần như đang tiến vào trạng thái trống rỗng.

Mang thai..

Mang thai..

Mang thai rồi..

Mình được làm cha rồi?

"Tiểu tử ngốc, người làm cha rồi, phải háo hão chiếu cố vợ người đó." Bên cạnh có người nhìn bộ dạng ngây ngốc của Cổ Hạo như thế, tưởng rằng hần không hiểu nên tốt bụng lên tiếng nhắc nhở.

"Đừng vậy Cổ Hạo. Hiện tại người đã làm cha rồi. Thê tử của người nhớ không được để cho nàng bị cảm lạnh, về việc ăn uống cũng phải kỹ càng mới có thể sinh được một tiểu tử béo béo mập mạp."

"Không sai, Cổ Hạo. Hiện tại thì tương đối nguy hiểm. Nhớ là không được cùng phòng, cũng không được để cho vợ người bị cảm lạnh. Nếu có vấn đề gì người có thể đến chỗ ta, ta cho người thuốc an thai." Đại phu gật đầu. Lời của hai vị đại thẩm kia đúng là không sai.

"Tốt nhất cũng không nên làm việc nặng. Lúc đi đường cũng phải cẩn thận." Mấy đại thẩm xung quanh có lòng tốt nhắc nhở.

Mà Cổ Hạo lúc này đang mừng như điên vậy, hần áp chế xuống, đỡ Vân Y trở về nhà. Trên đường về cực kỳ cẩn thận.

【Đinh - - Độ háo cảm công lược đã đạt 100 điểm, sao chép ý thức của ký chủ....Sao chép thành công...Đang thoát khỏi thế giới....】

【Ký chủ nhận được 50 điểm, 10 điểm tích lũy, xin hỏi ký chủ muốn phân phối như thế nào?】Âm thanh máy móc lại vang lên, không hề có chút tình cảm nào.

"Điểm là sao? Điểm tích lũy là sao?" Không hiểu thì phải hỏi, đây là ưu điểm của Vân Y.

【Điểm dùng để mua vật phẩm trong cửa hàng, hoặc dùng để tăng level. Đến level 10 ký chủ có thể tự do. Điểm tích lũy là để tăng thêm vốn liếng của ký chủ】Hiếm khi thấy âm thanh máy móc này có lòng tốt giải thích giúp cô.

"Phân 5 điểm trí lực, 5 điểm thể lực." Vân Y nhìn tư liệu của mình, trí lực cùng thể lực....Thật sự là quá kém....Nhan sắc và mỹ lực....Cái này cũng bỏ qua đi.

Tài lại dữ liệu của ký chủ

Ký chủ: Vân Y

Tuổi: 20

Dung mạo: 10 (cao nhất 100 điểm)

Dáng người: 30 (cao nhất 100 điểm)

Mỹ lực: 0 (cao nhất 100 điểm)

Trí lực: 15 (cao nhất 100 điểm)

Thể lực: 15 (cao nhất 100 điểm)

Sở trường đặc biệt: tạm thời chưa có

Đặc thù kỹ năng: tạm thời chưa có

Điểm: 50【dùng với mua vật phẩm trong cửa hàng hoặc tăng level】

Level: 0

-22.5.2018-

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 8: Đại Hán Trong Núi Sủng Thê (Phiên ngoại Cổ Hạo)

Edit: Hà Cáo

Banner: TheJuneTeam

-----♥-----

Lần đầu tiên Cổ Hạo nhìn thấy Vân Y, nàng lúc đó không phải là người đẹp nhất. Nhưng không biết tại sao ngay lúc hần nhìn nàng, tim của hần liền nhảy lên một cái.

Có lẽ đây là trời cao sắp đặt, nên Cổ Hạo liền quyết định chọn Vân Y.

Đối với Vân Y, Cổ Hạo luôn thật tâm đối đãi. Nhưng vào đêm tân hôn lại khiến chính mình bị tổn thương rồi.

Có thể là nàng ấy không nguyện ý. Trong lòng Cổ Hạo cảm thấy mất mát.

Nhưng mà vào ngày hôm sau khi Vân Y tỉnh lại, nàng liền thay đổi.

Thay đổi thành bộ dạng khiến người khác yêu thích, mặc dù nhan sắc không phải đẹp nhất, nhưng trong mắt của Cổ Hạo, nụ cười của nàng ấy còn ấm áp hơn cả ánh mặt trời.

"A...Đau quá, đau quá, bụng ta đau quá" Vân Y đột nhiên hét lên cắt đứt dòng suy nghĩ của Cổ Hạo, dọa hấn hoảng sợ cả lên.

"Đau? Đau, đau, đúng rồi, mời đại phu, không đúng, mời bà đỡ, đúng rồi, bà đỡ. Nương tử nàng đợi một lát, ta trở lại ngay." Cổ Hạo hoảng loạn một lúc nhưng thực mau phản ứng lại.

Bởi vì Vân Y bị đau, Cổ Hạo mười phần hoảng loạn. Mà bà đỡ lại chậm chạp tới, khiến trái tim hấn muốn loạn thành một đoàn lượn.

"Bà đỡ, bà mau lên, mau lên nương tử ta sắp sinh rồi"

Mặc dù bà đỡ nảy ở cách nhà Cổ Hạo không xa, nhưng đối với hấn mà nói, chỉ cần trì hoãn một giây thôi, mệnh của nương tử liền gặp nguy hiểm

Cổ Hạo đứng bên ngoài phòng sinh, nghe thấy tiếng kêu đau đớn tê tâm liệt phế của nương tử, lòng thần càng thêm khó chịu.

Cổ Hạo đứng bên ngoài phòng sinh đi qua đi lại, thỉnh thoảng lại ngó vào bên trong. Bà đỡ đã nói với hấn, nam tử không thể vào phòng sinh được. Nếu không sẽ khiến sản phụ gặp phiền xấu.

Mặc dù Cổ Hạo rất muốn vào cùng nương tử, nhưng mà vì đề nương tử không gặp phiền xấu, hấn liền không đi vào.

Cổ Hạo đứng bên ngoài nghe cũng có thể cảm nhận được, nương tử đau, đau đớn bao nhiêu. Đây là lần đầu tiên hấn nghe được tiếng kêu thống khổ như thế của nương tử. Chính hấn cũng cảm thấy ta đau như thế, sắp thờ không được rồi

Cũng không biết đã qua bao lâu, đối với Cổ Hạo mà nói, dài như cả một thế kỉ dài vậy.

Cuối cùng cũng nghe được một tiếng khóc oa oa ni non truyền đến, bà đỡ từ bên trong đi ra nói với Cổ Hạo: "Chúc mừng chúc mừng, đây là một bé trai."

Bà đỡ cũng vui mừng thay Cổ Hạo. Ở thời cổ đại, con trai quý giá hơn con gái. Nhưng đối với Cổ Hạo mà nói, chỉ cần là do Vân Y sinh, con trai hay con gái đều giống nhau cả.

"Cảm ơn, cảm ơn, ta có thể vào xem Vân Y chưa?" Cổ Hạo ôm con trai của mình, thấy bà đỡ gạt đầu, lại đưa cho bà ấy ít bạc vụn. "Vất vả cho bà rồi."

Cổ Hạo ôm con trai của mình lập tức đi vào phòng sinh.

Ba năm sau —

"Cổ Chính Tân, con là ca ca, sao lại khi dễ đệ đệ?" Vân Y tức giận, nhìn con trai nhỏ của mình đang kia, trên mặt dơ như thế, lại còn có nước mắt.

Mà con trai lớn, đang ở bên kia...chơi bùn.

Nhìn thấy mẫu thân tức giận như thế, Cổ Chính Tân ngược mắt lên nhìn lắc đầu giải thích: "Mẹ, con không có khi dễ đệ đệ."

"Không phải con thì còn ai?" Vân Y xoa eo, vốc người đầy đận chứ không còn mảnh khảnh như trước kia.

"Là cha, là cha không làm điều cho đệ đệ." Ngón tay bụi bẩn của Cổ Chính Tân chỉ một cái về hướng Cổ Hạo vô tội.

"Cổ Hạo!" Vân Y quay đầu trừng mắt về phía Cổ Hạo, lại bế con trai nhỏ lên hỏi. "An An, con nói xem có phải cha khi dễ con không?"

Cổ An Thanh gạt gạt đầu, sau đó ủy khuất nghẹn ngào.

"Nương tử, An An mới một tuổi..." Cổ Hạo thực ủy khuất. Hài tử mới một tuổi thì làm sao mà chơi đùa được...Huhu, nương tử từ sau khi có nhi tử liền không cần mình.

-22.5.2018-

Aigó (●"ω●"●) Thế là kết thúc vị diện 1 rồi. Vị diện đầu tiên bạn nam có vẻ khá là hiền lành chất phác, đọc thấy cung cung mọi người nhi (≥ゝ≤)

Nào, chúng ta chuẩn bị sang tiếp vị diện 2 nhá (¬_¬) Vị diện sau là về chàng học bá ngạo kiều nạ (¬_¬)

Các bạn đọc xong nhớ tặng sao cho tớ thêm động lực nhew (≥ゝ≤)

Bạn đang đọc truyện *Công Lực: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 9: Học Bá Ngạo Kiều (1)

Edit: Há Cáo

Banner: TheJuneTeam

-----♥-----

"Nhiệm vụ thật là đơn giản nha, nếu như vậy rất nhanh thôi là tôi có thể hoàn thành nhiệm vụ, có thể khôi phục thân thể tự do rồi."

Bởi vì hệ thống đã đem tình cảm chuyển sang bản sao của Vân Y, nên lúc nhận được điểm cô chỉ cảm thấy vui vẻ chứ không cảm thấy gì khác nữa.

Đây là nhiệm vụ, công lực, nên không phải đem tình cảm lưu lại.

【Ký chủ không nên cao hứng, đây mới chỉ là nhiệm vụ cấp 0, dùng để test ký chủ thôi. Nếu như ký chủ thất bại rồi liền chứng tỏ ký chủ không thích hợp với nhiệm vụ kiểu này, mà hành trình công lực chỉ mới bắt đầu thôi.】

Đây là lần đầu tiên hệ thống nói nhiều như thế, cơ mà vẫn là cái âm thanh náy móc kia, vẫn khó nghe như cũ à.

"Vậy các cấp độ khác thì sao? Có gì khác nhau hử? Trừ độ khó ra?" Đầu óc của Vân Y đến giờ vẫn mơ hồ, đối với rất nhiều thứ đều mờ mịt.

【Nhiệm vụ có chia sao. 1 sao là đơn giản nhất, điểm cũng ít nhất. 9 sao là khó nhất, điểm cũng nhiều nhất】

Vân Y cảm thấy chắc là vì cô đã qua được nhiệm vụ test, nên hệ thống đối với cô hình như....có nhân tính hơn ấy nhỉ?

Khụ khụ, nhân tính chắc là ảo giác thôi.

Vân Y bị hệ thống đá kích, cũng không từ bỏ tự tin của mình, gạt đầu mà nói. "Tôi tin tưởng bản thân mình có thể hoàn thành nhiệm vụ công lực này."

【Nếu là như vậy thì tốt rồi. Hiện tại bắt đầu nhiệm vụ tiếp theo】Âm thanh máy móc vừa dứt, Vân Y liền cảm thấy trước mặt choáng váng.

Ấy ấy, người ta còn chưa có hỏi xong đâu.....Đồ hệ thống không có tình yêu!

【Đang tiếp nhận nhiệm vụ...Tiếp nhận nhiệm vụ thành công....Bắt đầu truyền tống】

Vân Y có chút mê mang mà ngẩng đầu, cảm giác choáng váng trong đầu còn vơi đi. Nhìn quanh bốn phía, phát hiện cảnh vật nơi đây đều xa lạ.

Nhìn hơi xa lạ, nhưng mà trong ấn tượng của Vân Y đã từng xuất hiện qua cảnh vật như vậy.

Ánh sáng mặt trời chiếu lên tấm kính lớn trong lớp học, từng tia từng tia, giống như rắc lên một tầng phấn vàng.

Tuy nhiên người đứng trên bục giảng nhìn đáng vẻ của Vân Y, cũng không để ý hiện tại cô có đang mê mang hay không.

"Vân Y, đứng lên giải đề bài này đi."

Thầy giáo trên bục giảng điểm danh Vân Y đứng lên giải bài tập. Mà thời điểm thầy giáo gọi tên Vân Y, cả lớp học đồng loạt đều quay lại nhìn về phía cô.

Vân Y đứng dậy, còn chưa biết được cốt truyện và nguyên vọng của nguyên chủ. Cho nên Vân Y còn chưa từng đi học bấy giờ cần bản không biết những ký tự trên bảng kia là gì.

【Đinh - - Độ hảo cảm -10, tổng độ hảo cảm là 10. Khi độ hảo cảm của đối tượng công lược đạt tới 100 thì nhiệm vụ hoàn thành. Trong lúc làm nhiệm vụ, độ hảo cảm có khi tăng cũng có khi giảm. Nếu độ hảo cảm âm 100 điểm nhiệm vụ sẽ thất bại. Thất bại ba lần, cô sẽ bị xóa bỏ.】

Đi cùng lúc với âm thanh hệ thống vang lên là 【đang nạp cốt truyện】trong đầu Vân Y lại là một trận sóng lớn.

Nguyên chủ là bạn cùng bàn của học bá, yêu thích học bá nhưng không dám thổ lộ. Một năm sau cô bạn mới chuyển tới. Bạn học mới đối với học bá vừa gặp đã yêu, tấn công mãnh liệt. Ban đầu lúc tấn công cũng bị lạnh nhạt. Trong cốt truyện cũng không có nói đến tâm ý của học bá như thế nào, cho nên chỉ biết được quá trình theo đuổi học bá của bạn học mới chuyển đến, cũng là nữ chính của chúng ta, là một quá trình cực kỳ gian nan.

-23.5.2018-

Bắt đầu qua vị diện 2, trở lại thế giới hiện tại. Khu khu TvT Một Vân Y chưa qua học hành làm sao đối phó với bối cảnh vườn trường đây? Thiết là mong chờ biểu hiện của Vân Y:))

Bạn đang đọc truyện Công Lược: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ được tài miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tài miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 10: Học Bá Ngạo Kiều (2)

Edit: Há Cáo

Banner: *TheJuneTeam*

-----♥-----

Nhưng chắc là do nữ chính của chúng ta làm cảm động được học bá, cho nên hai người họ cứ như vậy mà ở bên nhau. Mà nguyên chủ chỉ là một cái bia đỡ đạn, lên đại học cùng với chàng trai theo đuổi cô ấy ở bên nhau. Chỉ là sau khi cưới bị tên đó ngược đãi, buồn bực mà chết.

Trước khi cô ấy chết nhớ lại những điều đã trải qua. Cho nên đối tượng hiện tại mà Vân Y cần công lược, chính là học bá ngồi cùng bàn.

Bây giờ còn cách lúc nữ chính chuyển đến còn hai tháng. Hai tháng hẳn là không vấn đề gì.

Vân Y rất quan mà nghĩ, chỉ là hình như cô quên mất một việc, học bá Đồng Giai Trạch vừa -10 điểm độ hảo cảm đối với cô.

Độ hảo cảm bây giờ chỉ có 10, so với lúc trước...Được rồi, không thể đặt cùng nhau được.

Tiến vào công lược 1 sao: a!

"Nếu không biết thì phải chuyển tâm mà nghe giảng" Thầy giáo không cho Vân Y cơ hội mở miệng, cũng không chừa chút mặt mũi nào nói với cô.

Tuy rằng Vân Y ngày thường đều chuyên tâm nghe giảng, nhưng ai bảo hôm nay tâm tình cô không tốt, ai bảo cô xui xẻo như thế để bị thầy giáo bắt được.

Vân Y không cảm thấy có gì xấu hổ, gật đầu khiêm tốn tiếp thu lời giáo viên dạy bảo. Đương nhiên đó chỉ là bề ngoài thôi. Còn trong lòng cô đang cực kỳ vui vẻ.

Hiện tại, không chỉ có một cơ thể khỏe mạnh, còn có thể hưởng thụ được thời gian học tập tốt đẹp.

Đây không phải là cuộc sống mà cô luôn mong muốn sao? Nếu như có thể, cô muốn dùng thân thể này cả đời luôn.

Vân Y đang mơ mộng, một giây sau liền nghe hệ thống đá kích

【Ký chủ, nhiệm vụ 1 sao nếu không thể hoàn thành trong một năm, sẽ bị tính là thất bại. Ba lần là cô sẽ bị xóa bỏ】

Ách, Vân Y chớp chớp mắt...Một năm...Ba lần liền xóa bỏ...

Suy nghĩ một chút, được rồi. Đều do cô nghĩ nhiều. Những điều đó đợi sau khi hoàn thành nhiệm vụ rồi thì sẽ được thưởng mà.

Ít nhất là, cô được một cơ thể khỏe mạnh, không chỉ là một năm. Hơn nữa bây giờ cô không phải vẫn được hưởng thụ thời gian vườn trường sao?

Trong đầu Vân Y bây giờ đang suy nghĩ làm sao có thể vừa hưởng thụ thời gian vườn trường, vừa công lược được nam chính học bá.

【Đinh - - Độ hảo cảm -10, tổng độ hảo cảm là 0, ký chủ cố lên!】

Phốc!

Vân Y nghe được câu này thiếu chút nữa thổ huyết. Chỉ như vậy...Chỉ như vậy....Độ hảo cảm mất hết sạch...

Cô đột nhiên nhớ đến ban nãy lúc cô vừa đến đây hệ thống cũng có nhắc nhở như thế một lần.

Ý là, độ hảo cảm vốn là 20, liền bị cô xài hết rồi á?

Vân Y nhủ mầy, ngồi nhớ lại xem nữ chính trong cốt truyện theo đuổi nam chính như thế nào. Ồ, chính là dính chặt lấy không bỏ ra.

Nhưng mà lúc mới bắt đầu, hình như học bá đối với hành vi này của nữ chính cực kỳ phản cảm ghét bỏ.

Về lý do ấy hả?

Sau khi Vân Y vật hết óc để nghĩ, cuối cùng cũng nghĩ được một lý do. Trong cốt truyện, nữ chính lương thiện vui vẻ, nhưng mà có một điểm. Thành tích của nữ chính cực kỳ kém, nhưng mà vì điều kiện của gia đình tốt mới có thể đến trường học này.

-24.5.2018-

Bạn học Vân Y lạc quan cổ lên ≧▽≦ Lần này là bạn đang cùng giành nam chính với nữ chính đấy TvT Cổ lên cổ lên ≧▽≦

Ngày mai tới nghỉ 1 ngày không đăng nha các tình yêu TvT Thứ 7 sẽ có lại TvT

Lịch đăng truyện tớ có cập nhật trên phần giới thiệu. Các tình yêu xem để theo dõi hén :)

Chương 11: Học Bá Ngạo Kiều (3)

Edit: Há Cáo

Banner: *TheJuneTeam*

-----♥-----

Là bởi vì không chịu học tập cho tốt nên mới bị nam chính lạnh nhạt, mắt lạnh khinh thường sao?

Học tập, đứng rồi, học tập. Thành tích học tập của nguyên chủ không tồi, có kỷ ức của nguyên chủ, như vậy thành tích tự nhiên cũng còn có thể.

Nhưng mà có phải bởi vì nguyên nhân này hay không thì Văn Y không quá xác định, hiện tại mà nói thì chỉ có thể từ từ máy mò.

"Đỉnh đỉnh đỉnh..."

Chuông tan học vừa vang lên, Văn Y chưa bao giờ đến trường, cho dù có kỷ ức của nguyên chủ, cũng không phải là cảm thụ của bản thân.

Xung quanh yên lặng như vậy, sương mù sáng sớm thật mỏng, như một tầng lụa mỏng bao phủ sân trường. Trường học hùng vĩ trắng lè dần dần không nhìn thấy được trong màn sương nhàn nhàn sáng sớm mai, toàn bộ sân trường lúc tờ mờ sáng âm áp mà mỹ lệ như thế.

Văn Y đi dọc trong trường, cảm nhận khí tức thanh xuân của từng cảnh vật trong khuôn viên trường, tâm tình hết sức tuyệt diệu.

Nghiêng nghiêng đầu, cảm nhận cảm giác tắm mình trong ánh mặt trời, đã bao nhiêu năm rồi....Không đúng, phải nói là cô chưa từng ra ngoài.

【Chú thích: về nhiệm vụ công lược trước đó, bởi vì không có tình cảm cho nên Văn Y sẽ không nghĩ về nó. Trong lòng Văn Y, bản thân mình vẫn là cái người bị giam trong phòng bệnh kia.】

Trên bầu trời chim chóc líu lo mà hót, giống như thể hiện sức sống tràn trề của nó với Văn Y, hoặc như đang cảm nhận được sự âm áp từ ánh mặt trời.

"Hệ thống, cảm ơn mì." Cảm ơn mì, đã chọn ta để ta làm nhiệm vụ này, cho tai một cơ hội như vậy.

Hệ thống chỉ là một hệ thống, cho dù nghe được lời của Văn Y nói cũng sẽ không trả lời.

Chim chóc ríu rít thì thầm, bên dưới tàng cây kia, một mặt cỏ xanh đậm, thoạt nhìn mềm mại như vậy.

Thời điểm Văn Y đang muốn bước tới cảm nhận một chút, tiếng chuông vào học lại vang lên lần nữa.

Văn Y nhủ thầm, thời gian giải lao sao lại nhanh như vậy, lập tức liền qua đi?

Văn Y cũng không nghĩ qua, thời điểm vừa rồi cô ở nơi này tắm nắng mặt trời đã ngày ngốc bao nhiêu thời gian.

Trên tầng ba của khu dạy học, có một nam tử nhìn Văn Y hơi xuất thần, thẳng đến khi chuông vào học vang lên mới hồi phục lại.

Sau khi trở lại phòng học, tiết này là tiết học Anh Ngữ, cũng là tiết của giáo viên chủ nhiệm.

Thời điểm Văn Y vừa bước vào phòng, cô phát hiện Đồng Giai Trạch đang ngồi ở chỗ kế bên mình, an tĩnh mà đọc sách.

Học bá là con một sách á? Văn Y cảm thấy chính mình có chút không phân biệt được.

Cô cũng không chủ động đến bắt chuyện cùng học bá. Nói thật đến giờ cô vẫn còn chưa biết nên công lược hắn như thế nào nữa.

Hơn nữa, độ hào cảm của hắn dễ dàng giảm như vậy, nói không chừng thời điểm chính mình chủ động bắt chuyện, khiến độ hào cảm rơi thành số âm mất.

"Các em học sinh, tuần tới trường chúng ta sẽ tiến hành một cuộc thi nói, có em nào muốn tham gia không?"

Chủ nhiệm vừa vào lớp, một lời liền đem chuyện này nói ra, không có bất kỳ lời mở đầu nào.

Lúc nghe chủ nhiệm nói, Văn Y đột nhiên nhớ tới trong cốt truyện có một sự kiện, thi nói.

Không phải là cuộc thi cấp trường đâu, mà là cấp thành phố đó. Mà bọn họ hiện tại đang làm, chính là trong toàn trường chọn ra một ứng cử viên thích hợp để tham gia cuộc thi nói tổ chức trong thành phố.

A, bất quá, trong cốt truyện cô nhớ là học bá sẽ cùng một bạn học mà cô không biết tên cùng tham gia.

-26.5.2018-

Chương 12: Học Bá Ngạo Kiều (4)

Edit: Há Cáo

Banner: *TheJuneTeam*

-----♥-----

Cũng chỉ có như vậy, mới có thể kéo tới để tài nói chuyện cùng học bá cùng bạn.

Hơn nữa, có khả năng học bá thích loại không ngừng vươn lên, đọc sách học tập tốt một chút không chừng.

Nghĩ đến đây, Văn Y liền lập tức gõ tay: "Lão sư, em muốn tham gia."

Tay Văn Y vừa mới gõ lên, cô cảm nhận được người ngồi cùng bàn đem tầm mắt dời lên người mình.

【Đỉnh – Độ hào cảm công lược +5, tổng độ hào cảm là 5, kỷ chủ cố lên!】

Buồn rầu, độ hào cảm này, sao chỉ thêm có 5 vậy. Mà lúc trước khi trừ đi, sao tốc độ tuột nhanh vậy.

Mặc dù có chút buồn bực, chỉ là Văn Y không biểu hiện ra mặt, vẫn như cũ rất là bình tĩnh.

Mà trừ bỏ người ngồi cùng bàn của mình, còn có những người khác để đồng loạt nhìn lại đây, trong mắt tràn ngập kinh ngạc.

Giáo viên chủ nhiệm có chút sững sờ nhìn Văn Y, tuy rằng có chút kinh ngạc nhưng cũng không có nói gì, chỉ gật gật đầu.

Đếm lại số người muốn tham, lại có mười mấy người. Mỗi lớp có thể tham gia lại chỉ có hai người.

Tình cảnh hiện tại mà nói đối với chủ nhiệm có chút khó xử.

"Như vậy đi, nếu như đã có nhiều em học sinh muốn tham gia như vậy, sáng sớm ngày mai, buổi học sớm của chúng ta liền đổi thành cuộc so tài đi. Những em muốn tham gia đều chuẩn bị tốt một chút."

Nếu chủ nhiệm đã nói như vậy thì không ai có ý kiến. Sau khi trở về phải chuẩn bị thật tốt.

Tiếng Anh của nguyên chủ không kém, hơn nữa trình độ khẩu âm vẫn là có thể, chỉ là lúc trước có chút nhát gan.

Chính là Văn Y không phải là nguyên chủ. Cô là ai, cô chính là người khát vọng tự do, khát vọng tương lai có thể giao lưu cùng mọi người.

Hiện tại có cơ hội này, cô tự nhiên sẽ không từ bỏ a.

Ngày hôm sau Văn Y đến trường học rất sớm. Thời điểm lúc thức dậy, cô vẫn còn hơi mệt mỏi.

Bởi vì cô quên mất chính mình đã tiến vào thế giới công lược khác. Sáng sớm thức dậy, một bên đánh răng một bên nhìn gương mặt có chút non nớt trong gương.

Bởi vì tính hướng gia đình nguyên chủ cũng không phải thuộc loại tốt, cho nên bữa sáng rất đơn giản, uống cháo ăn dưa muối.

"Văn Y, tối qua con luôn thao thao niệm niệm là nói cái gì a?" Tối hôm qua sau khi Văn Y về nhà luôn tiếp tục luyện tập nói tiếng Anh.

Nhưng bởi vì nhỏ giọng khiến cha mẹ nghe xong tưởng rằng cô tự lại nhai một mình.

"Mẹ, con đó là đang luyện khẩu âm tiếng Anh." Văn Y cũng không dấu diếm cha mẹ mình cái gì.

"À". Mẹ của Văn Y gật đầu, về vấn đề này bà ấy cũng chỉ nói một câu cổ vũ.

Hơn một ngàn đóa hoa đang mỉm cười nghe đồn kia, để Phật dùng thanh âm thanh thúy nói nhỏ: mùa xuân đang đến! Mùa xuân đang đến!

Trong chậu hoa có một gốc tulip nở rộ màu đen, cánh hoa rải rác như nhung đen, tản ra hương thơm thoang thoảng, thấm vào lòng người.

Văn Y đi đến trường. Lúc cô vừa vào trường, trường học đã tràn ngập âm thanh đọc sách lạnh lạnh.

Nghe được âm thanh đọc sách tràn trề sức sống thế này, khỏe miệng Văn Y không khỏi lộ ra nụ cười thỏa mãn.

-26.5.2018-

Các tình yêu ơi! các tình yêu đọc xong nhớ cho sao hoặc bình luận cho tớ biết có người đang đọc truyện của tớ cho tớ thêm động lực nha (◡_◡)💖

Bởi vì hôm qua trễ hẹn 1 ngày nên hôm nay tớ đăng bù 2 chương cho mọi người đây ♡_♡?

Truyện này rất dài,

Cầu editor cùng edit!

Cầu editor cùng edit!

Cầu editor cùng edit!

Chuyện quan trọng phải nói 3 lần!

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 13: Học Bá Ngạo Kiều (5)

Edit: Há Cáo

Banner: *TheJuneTeam*

----- ♡ -----

【Đỉnh – Độ hào cảm công lược +5, tổng độ hào cảm là 10, ký chủ cố lên!】

Thời điểm nghe thấy âm thanh của hệ thống, Văn Y ngược mắt nhìn bốn phía, Đồng Giai Trạch ở ngay bên cạnh?

Nhìn sườn mặt của Đồng Giai Trạch, Văn Y có chút không hiểu, 5 điểm độ hào cảm này, rốt cuộc là tới như thế nào?

Bất quá, có thể tăng lên được 5 điểm độ hào cảm, mặc kệ là nguyên nhân gì, có thể tăng lên được là tốt rồi.

"Các em học sinh, ngày hôm qua tôi nói các em về nhà chuẩn bị, các em đã chuẩn bị tốt chưa?" Chủ nhiệm vừa vào lớp liền nở nụ cười yêu kiều.

Xem ra, tâm tình của chủ nhiệm hôm nay rất tốt nha.

"Có à" Các học sinh đáng vẻ tràn đầy tự tin, khiến nụ cười của chủ nhiệm càng tươi hơn một tầng.

"Thế là được rồi, vậy chúng ta liền bắt đầu từ bản Văn Y nhé." Bởi vì Văn Y ngồi ở thứ nhất, dựa theo sắp xếp của chỗ ngồi, là do cô bắt đầu.

"whenifromthedream, thechirpingofbirdsoutsidethewindow....."

Một câu tiếng Anh lưu loát từ môi Văn Y phát ra, tựa nghe như hoàng anh xuất cốc, diên đề phượng minh, thanh thúy lãnh lót rồi lại uyển chuyển nhu hòa (*).

(*Hoàng anh xuất cốc, diên đề phượng minh, thanh thúy lãnh lót rồi lại uyển chuyển nhu hòa: đây là câu bản gốc, bạn nào có cách lí giải thích hợp bình luận góp ý tớ với nha.)

Nghe lại lần nữa, lại giống như nước chảy róc rách, gió lay dương liễu.

【Đỉnh – Độ hào cảm công lược +10, tổng độ hào cảm 20, ký chủ cố lên!】

Khi nghe thấy âm thanh của hệ thống, Văn Y sững sờ một chút, chỉ là một chút thôi, mọi người cũng chỉ cho rằng cô đang tạm dừng.

Khỏe miệng khẽ mỉm cười, tiếp tục thể hiện thông thạo trình độ khẩu âm tiếng Anh của mình.

Thời điểm tôi qua, cô chính là vì việc này hôm nay, chuẩn bị thật lâu.

Quả nhiên, không cô phụ sự vất vả của cô. Mà lúc trước cô đoán cũng chính xác, thành tích của học bá quả nhiên rất tốt.

Lúc Văn Y ngồi xuống, người tiếp theo chính là Đồng Giai Trạch.

"Bạn cùng bàn, cố lên nha!" Văn Y nhẹ giọng nói một câu với Đồng Giai Trạch, khiến hắn có chút quý dị mà nhìn thoáng qua cô.

Không có cách nào a, thời gian trước, nguyên chủ vẫn luôn thẹn thùng mà không có chủ động bắt chuyện cùng Đồng Giai Trạch.

Nhưng mà hiện tại, thời điểm nghe được bạn cùng bàn chủ động nói chuyện cùng mình, Đồng Giai Trạch tò vè có chút kỳ lạ.

Nhưng xuất phát từ lễ phép, hắn vẫn gật gật đầu, tò vè mình đã nghe được.

Nhìn Đồng Giai Trạch, Văn Y hơi xuất thần, thanh nhã như ánh sao trong màn sương, đôi môi đẹp như hoa anh đào, làn da tinh tế như gôm sứ.

Khó trách khi nữ chính vừa đến đây, đối với hắn lập tức triển khai thế công.

Đồng Giai Trạch đang chậm rãi đọc tiếng Anh, tự nhiên không biết người bạn cùng bàn đang đánh giá chính mình.

Nếu như hắn mà biết, đừng nói đến tăng độ hảo cảm, lập từ rút xuống -100 ngay.

Gió thổi hoa rơi, đầu chân thời gian nhẹ nhàng đáp xuống, cuốn ngày xưa xinh đẹp khoan thai đi mất. Thời gian chương cuối cùng, hương thơm ngọt ngào tàn ra hết.

"Rất tốt, rất tốt. Xem ra mỗi em học sinh đều về nhà chuẩn bị thật tốt." Chủ nhiệm nghe xong nhiều như thế....Đương nhiên, cũng có người lấp bắp đọc xong đoạn thoại đã học thuộc.

Bất quá, nếu đã có mầm non tốt, tự nhiên cũng sẽ không đi chú ý đến người biểu hiện kém.

Nhìn những học sinh trước mắt, chủ nhiệm suy nghĩ trong chốc lát, sau đó đưa ra danh sách vài người, bảo mọi người cùng bỏ phiếu.

-28.5.2018-

Các đồng chí đã đọc hãy vote sao/cmt tiếp động lực cho tớ nào TvT Yêu lắm lắm:~">

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 14: Học Bá Ngạo Kiều (6)

Edit: Há Cáo

Banner: TheJuneTeam

-----♥-----

Văn Y, Đồng Giai Trạch, Trương Mịch Ba, Vương Nguyên Sương....

Mà những học sinh không trúng tuyển còn lại, về mặt đây hối tiếc, hối tiếc tại sao tới hôm qua lại không nghiêm túc luyện tập.

Tự nhiên, cũng có chút không phục.

"Chủ nhiệm, vì sao không có em?" Văn Y ngược mắt nhìn qua, cô gái này không phải là...Lớp phó của bọn họ sao?

Ách, lớp phó này, thật sự có mặt mũi nha, đối với chuyện này, thực sự thực sự mong chờ để đi làm.

"Hàm Yên, chủ yếu là bởi vì, em không thích hợp." Nhưng mà, lúc này lớp phó đọc sai rồi, sau đó lấp ba lấp bắp, nói chính là cô ấy.

Giọng đọc một chút cũng không có tình cảm, cứng nhắc như máy móc đọc vậy.

"Em làm sao lại không thích hợp?" Liễu Hàm Yên cũng không có một chút ý tứ nào tôn trọng giáo viên, hiện tại có, chỉ là sự không hiểu cùng trách móc.

Vốn dĩ chủ nhiệm còn muốn cho Liễu Hàm Yên một chút mặt mũi, nhưng mà hiện tại nhìn thấy nhìn thấy bộ dạng hùng hổ dọa người kia của Liễu Hàm Yên, tức khắc cảm thấy không hài lòng.

"Học sinh Liễu Hàm Yên, khẩu âm tiếng Anh không chỉ đọc ra đơn giản như vậy, mà còn phải mang theo cảm xúc, mà em, chỉ đọc cứng nhắc như cái máy vậy."

Liễu Hàm Yên bị chủ nhiệm lớp mình nói như thế, hơn nữa còn ngay trước mặt mọi người trong lớp.

Vừa lúc, tiếng chuông nghỉ giải lao vang lên, Liễu Hàm Yên nhất thời không tiếp thu nổi ánh mắt dò hỏi của bạn học, sau đó lại chế giễu chính mình.

Liền che mặt chạy ra ngoài.

Lúc Đồng Giai Trạch nghe thấy tiếng chuông reo, nhướng mày, lấy trong cặp của mình ra một quyển sách, Văn Y tò mò nhìn qua...Số học?

Số học?

Hiện tại mới lớp mười một, Đồng Giai Trạch đã bắt đầu xem số học đại học rồi?

Văn Y nhếch nhếch khóe miệng, học bá đúng là học bá, đầu xanh, khởi điểm cao hơn người khác nhiều...

"Giai Trạch, tôi có một câu hỏi muốn thỉnh giáo cậu, cậu có thể giúp tôi một chút được không?" Ngay khi Văn Y xuất thần liền có một bạn học nữ đi lại đây.

Đi đến bên cạnh Đồng Giai Trạch, Đồng Giai Trạch cũng là một nam sinh tính tình ấm áp, có người tới hỏi, đương nhiên cũng không từ chối.

"Theo yêu cầu, ta có thể đặt t=sinx/cosx, từ đó ta được sinx/cosx=2t-12, chuyển bài lượng giác thành bài toán đại số thông thường..."

Đồng Giai Trạch vừa nhìn thấy đề bài đơn giản như vậy, cũng không suy nghĩ, lập tức giải thích.

Mà Vương Nguyên Sương chỉ ngơ ngác nhìn sườn mặt của Đồng Giai Trạch, không nói gì, hơi xuất thần. Văn Y đứng một bên nhìn nhứu mày.

"Đã hiểu chưa?" Đồng Giai Trạch ngược mắt nhìn về phía Vương Nguyên Sương, lại phát hiện Vương Nguyên Sương đứng đó không chớp mắt nhìn mình.

Hình như không nghe thấy những gì mình nói...

Thời điểm Văn Y nhìn thấy vẻ mặt của Đồng Giai Trạch, cười...Được rồi, là cô không đủ phúc hậu.

Nhưng mà nói thật, Vương Nguyên Sương này, thật sự là, không biết nên hình dung như thế nào.

Nghĩ sao mà dùng cái cách này đi tiếp cận học bá vậy?

"A? A?" Vương Nguyên Sương cuối cùng cũng phản ứng lại. "Không, hiểu, đã hiểu."

Cô ấy đi lại đây, cũng không phải là thật sự không biết cách giải đề bài này, chỉ muốn nhân cơ hội này nói vài câu với Đồng Giai Trạch thôi.

Chỉ là khi nhìn thấy ánh mắt kia của Đồng Giai Trạch, Vương Nguyên Sương vẫn là nuốt nước miếng, ào ạt rời đi.

-29.5.2018-

Được rồi, Văn Y nhiều mày khi thấy bạn khác đến gần Giai Trạch rồi (¬_¬) Lại còn chê cách tiếp cận học bá của bạn học nữa $\geq \leq$ Văn Y thật không phúc hậu $\geq \leq$

Như cũ, các tình yêu của tớ hãy vote sao/bình luận cho tớ thêm động lực nhé:">

À, tớ thông báo tí là mai nghỉ 1 hôm nha, thứ 5 tớ bù lại 2 chương nà <3 Yêu mọi người <3

Chú Ý: hớ rất dài, tìm editor!

Tim editor!

Tim editor!

Tim editor!

Online chờ! Rất gấp!

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 15: Học Bá Ngạo Kiều (7)

Edit: Há Cáo

Banner: TheJuneTeam

-----♥-----

Khi Văn Y nhìn thấy tình huống này, nhất thời hiểu rõ, cũng xác nhận được ý nghĩ của mình.

Chuông vào học vang lên, mọi người lại tiếp tục bỏ phiếu.

Cực kỳ rõ ràng, Đồng Giai Trạch với nhan sắc cùng giọng nói học tiêu chuẩn của các nữ sinh ở đây, nên bọn học không sai biệt lắm sẽ bầu cho hắn.

Mà Vương Nguyên Sương cùng Văn Y, số phiếu của hai người tương đồng, chỉ là Văn Y nhiều hơn Vương Nguyên Sương một phiếu.

Lúc Vương Nguyên Sương biết Văn Y nhiều hơn mình một phiếu, tức khắc liền trợn mắt nhìn qua. Vừa rồi lúc ra chơi, rõ ràng mình đã lôi kéo được khá bạn học, bọn họ đều nói sẽ bầu cho mình...Nhưng mà vì sao?

Vì sao!!!

Thời điểm cảm nhận được ánh mắt muốn ăn thịt người của Vương Nguyên Sương, Văn Y cũng không có cảm nghĩ gì, dù sao cô đến đây cũng không phải vì để kết bạn với những người này.

"Giai Trạch, chúc mừng cậu." Văn Y đến bên cạnh Đồng Giai Trạch, cười khanh khách mà nói.

Đồng Giai Trạch không có phản ứng gì, tiếp tục vui đầu đọc sách.

Văn Y cũng không nản chí, ban đầu, 20 độ hào cảm...Được rồi, khi cô vừa tới liền tiêu sạch.

Hiện tại vừa mới kiểm về được, thật là gian nan nha.

Giữa trưa tan học —

"Bạn cùng bàn, bạn cùng bàn, đây là thẻ học sinh của cậu sao?" Đồng Giai Trạch vừa bước ra khỏi cổng trường, phía sau liền truyền đến âm thanh gọi tên hắn.

Dừng lại, đứng lại, đằng sau quay.

Văn Y thở hồng hộc, cuối cùng cũng đuổi kịp.

Ban này ở phòng học, Đồng Giai Trạch đang thu dọn đồ đạc thì Vương Nguyên Sương lại tới đây đưa, lần này rất nhanh, Đồng Giai Trạch liền đem đồ đang cầm trong tay nhét cả vào cặp rồi đi mất.

Văn Y nhìn nhìn Vương Nguyên Sương...Ách, không phải nữ chính mới là người đây đưa không rời với Đồng Giai Trạch sao? Vương Nguyên Sương lại là nhân vật nào đây?

Vì sao trong cốt truyện không có nhắc đến? Hệ thống, mì mau nói cho ta biết, có phải mì bị bug rồi không?

Hệ thống trầm mặc...

"Cảm ơn."

Đồng Giai Trạch nhận lấy thẻ học sinh, đúng là của mình không sai. Lại nhìn bộ dạng mặt mũi của bạn cùng bàn, là bởi vì đưa thẻ học sinh cho hắn sao?

【Đinh – Độ hào cảm công lược +5, tổng độ hào cảm là 25, ký chủ làm việc không tệ nha, tiếp tục cố lên!】

Nghe thấy thế mặt Văn Y sáng lên, không nghĩ tới một hành động nho nhỏ của mình vẫn có hồi báo...

Dưới ánh mắt trời làm nổi bật khuôn mặt tươi cười đỏ ửng, khiến sân trường rộng rãi vẩn lên lớp màn mờ mờ.

Từ lúc giữa trưa về lớp học, Văn Y luôn mãi mê suy nghĩ nên công lược nam chính như thế nào, nên hiện tại cô đang mơ mơ màng màng trong giờ học.

Chỉ có thời gian một tháng, nếu thất bại ba lần, bản thân cô liền bị xóa bỏ.

"Văn Y, lần trước em giải đề này." Giáo viên dạy toán vừa nhìn thấy bộ dạng mơ màng của Văn Y, lập tức gõ bảng đen, điểm danh cô đi lên.

Văn Y nghe được có người gọi mình, ngẩng đầu nhìn qua, ách, giáo viên dạy toán...Oh, no, cô quên mất, bây giờ còn đang ở trường.

Đồng Giai Trạch quay đầu nhìn về phía bạn cùng bàn của mình, nhưng mà chắc là vì chuyện lúc trưa, nên độ hào cảm đối với Văn Y cũng không giảm đi.

Chỉ là nghĩ rằng, chắc là vì sau khi tan học lúc trưa trở về không có nghĩ ngơi cho tốt.

Vân Y nhìn đề toán trên bảng đen, cảm thấy có chút quen thuộc...Ý, hình như cô có đọc qua ở sách Olympic Toán rồi.

Vì thế, cô cầm lấy phần viết đáp án lên bảng đen.

-31.5.2018-

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 16: Học Bá Ngạo Kiều (8)

Edit: Há Cáo

Banner: TheJuneTeam

-----♥-----

Đồng Giai Trạch nhìn đáp án của Vân Y viết, có chút kinh ngạc nâng cao mí, đáp án này...So với đáp án hần vừa giải ra, càng thêm giản lược.

Hai ngày trước hần đã dừng phải đề toán này, chỉ là có chút khó giải, hần phải dùng đến năm phương trình mới giải được.

【Đỉnh – Độ hào cảm công lược +5, tổng độ hào cảm là 30, ký chủ làm việc không tồi, tiếp tục cố lên!】

Ầm thanh máy móc vang lên, Vân Y đang đứng trước bảng, động tác trong tay cứng đờ chốc lát, bất quá, khóe miệng mỉm cười, vẫn có thể phản ứng được, tâm tình của Vân Y cực kỳ tốt.

Giáo viên dạy toán nhìn đáp án của Vân Y, vốn dĩ muốn lấy Vân Y ra làm bìa đề rắn dạy một phen. Chính là không nghĩ tới Vân Y có thể giải được, hơn nữa so với đáp án trong sách giải còn giản lược hơn nhiều.

"Ừm, đáp án của em Vân Y giải rất chính xác, chỉ là trong lúc học nhớ phải chú ý nghỉ ngơi." Khi đối mặt với học sinh có thành tích học tập tốt, giáo viên luôn tử tế.

Vân Y không nói gì, trở về chỗ ngồi, lại có chút kinh ngạc mà nhìn Đồng Giai Trạch.

Bởi vì, lúc cô vừa ngồi xuống, Đồng Giai Trạch liền hỏi: "Lúc trưa không nghỉ ngơi tốt sao?"

Lần đầu tiên nam thần chủ động hỏi chuyện...Chủ động hỏi chuyện cô ư....

Chỉ là, không có tăng thêm độ hào cảm.

【Ký chủ cô quên rồi à, vừa rồi lúc cô còn trên bảng giải đề, Đồng Giai Trạch đã tăng độ hào cảm rồi.】

"Tạm tạm"

Vân Y cũng không phải người hay nói nhiều. Hiện tại nếu như cô tùy tiện nói gì đó, không cẩn thận một cái liền khiến độ hào cảm của hần đối với cô tụt xuống, dờ mờ, đây mới thật sự là khiến người ta khóc không ra nước mắt.

Tiết thứ hai, là tiết thể dục.

Đây là tiết học mà Vân Y vẫn luôn sùng bái hướng tới.

Nếu như học thể dục, vậy thì cô có thể chạy nhảy bằng cơ thể này của mình, không còn là cái thân thể trước kia bị bệnh cần cấp cứu cái gì cũng không làm được nữa.

Nghĩ đến đây, Vân Y cười tươi ngẩng đầu lên, mà Đồng Giai Trạch vừa lúc ngược mắt nhìn về phía cô, một cái liếc mắt liền thất thần.

Mặc dù, Vân Y trông không đẹp lắm.

Mặc dù, nụ cười của Vân Y không phải là đẹp nhất.

Đến sân thể dục, dựa theo đội ngũ lúc trước xếp hàng, từng người ngay hàng thẳng lối, thầy thể dục đi tới, thổi còi, sau đó bắt đầu các động tác khởi động.

"Nghiêm, đằng trước nhìn, rẽ trái, nam sinh chạy ba vòng, nữ sinh chạy hai vòng." Thầy thể dục chỉ sân phía trước nói.

"A? Lại phải chạy bộ à?" Các bạn học sinh bẹp miệng, nhìn buổi trưa, à, không, mặt trời buổi chiều này, tuy rằng không gắt lắm.

Nhưng mà, cũng rất là mệt có được không?

Vân Y đi theo phía sau đội hình của lớp, điều chỉnh tốc độ của mình, không nhanh không chậm.

Mà những nữ sinh khác, đặc biệt là nữ sinh yếu ớt một chút, từ từ đi, đội đội hình chạy tới vòng thứ hai rồi, mới tiếp tục chạy chậm theo.

Vòng thứ nhất, rất nhiều người rơi lại phía sau, mà nhịp chân của Vân Y vẫn kiên định như cũ, chạy về phía trước.

Đồng Giai Trạch quay đầu, nhìn bạn cùng bàn của mình, nắng chiều chiếu lên mặt Vân Y, từ mặt bên nhìn qua, hiện lên chút ánh sáng nhàn nhạt.

Thời điểm chạy bộ, các mạch máu ở mặt bởi vì vận động mà giãn ra, khiến máu huyết dồi dào, gương mặt Vân Y hồng hào như một quả táo đỏ.

Vòng thứ hai còn nữa vòng, một số nam sinh kiên trì không nổi, tốc độ bắt đầu giảm xuống, mà Vân Y, tuy là thở hổn hển, nhưng mà vẫn kiên trì chạy tiếp.

-31.5.2018-

Aiyo, Đồng học bá bắt đầu nhìn về phía Vân Y rồi $\geq \leq$ Vân Y cố lên, đừng cảm xong về phía trước nào $\geq \leq$

Bật mí tí là chương sau bắt đầu phát đường rồi:)))

Há Cáo lại đến đây, hớ rất dài, cầu người cùng đào với tôi (°▽°)

Cầu người đào hớ cùng (editor đó)!

Cầu người đào hớ cùng (editor đó)!

Cầu người đào hớ cùng (editor đó)!

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 17: Học Bá Ngạo Kiều (9)

Edit: Há Cáo

Banner: TheJuneTeam

-----♥-----

Đồng Giai Trạch nhìn Vân Y, phát hiện trên người nữ sinh không chịu thua này có một một cỗ nhận tính*.

(*) Nhận tính: sự dẻo dai

【Đỉnh -- Độ hào cảm công lược +10, tổng độ hào cảm là 40, ký chủ tuyệt vời nha, không ngừng cố gắng!】

Thời điểm Vân Y chạy xong vòng thứ hai, thanh âm của hệ thống truyền đến, khiến cô không nhận được ghé mắt nhìn về phía Đồng Giai Trạch bên cạnh.

"Giai Trạch cố lên!"

Lúc Đồng Giai Trạch bắt đầu chạy vòng thứ ba, bên tai vang lên một giọng nói nhẹ nhàng, mặc dù rất nhạt, nhưng mà cũng khiến hắn nở nụ cười bên môi.

Chạy xong hai vòng, Vân Y dựa vào thân cây nghỉ ngơi, nhìn về phía Đồng Giai Trạch, cũng khó trách, một sách tên nào cũng lười vận động cả.

Trên mặt Đồng Giai Trạch hiện lên một tầng đỏ ửng, các nữ sinh đứng bên cạnh xem đều rít hết lên.

"Huýt..." Tiếng còi sắc bén lạnh lạnh vang lên, mọi người tập hợp lại.

Thật ra, học sinh nào cũng thích tiết thể dục cả, bởi vì lúc đầu phải chạy bộ, sau khi chạy xong liền có thể hoạt động tự do.

Vừa nghe có thể hoạt động tự do, Vân Y hưng phấn bưng bưng, tính toán muốn đi chơi bóng.

Chạy bộ, chơi bóng...Những hoạt động này, là điều cô luôn mong muốn. Đáng tiếc lúc trước bởi vì thân thể thiếu hụt nên không thể.

Vừa xoay người đi liền thấy Đồng Giai Trạch một mình đứng dưới tàng cây, Vân Y neho mắt bắt đầu nghỉ ngơi.

Lại xoay người đi đến bên cạnh Đồng Giai Trạch, kéo hắn đi về phía sân bóng rổ.

"Sinh mệnh nằm ở vận động, vận động giúp sinh mệnh chúng ta tràn đầy sức sống, tâm tình thoải mái, tránh xa bệnh tật, khỏe mạnh sống lâu. Cậu cứ đọc sách không thể này là không được, nếu như không có cơ thể khỏe mạnh, làm sao cậu có thể thức đêm học bài đây?"

Vân Y lấy khí thế sét đánh đùng đùng nói một tràng dài, Đồng Giai Trạch chỉ chú ý đến câu cuối cùng: "Tôi cũng chưa bao giờ thức đêm học bài."

Vân Y bị sặc một câu, nuốt mất một ít khí chất của mình: "Im miệng, nói cậu cần vận động chính là cần phải vận động."

Vân Y khi thể cường hãn như vậy, Đồng Giai Trạch cũng không nói nữa.

Bất quá, sau khi đến sân bóng rổ được một lúc, Vân Y liền có chút ngầy người.

Mọi người cùng nhau chơi bóng, Trương Mịch Ba luôn làm khó Đồng Giai Trạch, có thể là bởi vì vị trí của hắn bị Đồng Giai Trạch lấy mất. Lúc Đồng Giai Trạch phát bóng, Trương Mịch Ba đột nhiên giơ ngang chân sang bên cạnh Đồng Giai Trạch, ý đồ muốn làm Đồng Giai Trạch ngã xuống.

Mà Đồng Giai Trạch bước lên trước một bước, trong thời gian ngắn điều chỉnh lại hai chân, nhảy lên một cái, nhìn quả bóng đang quay cuồng từ từ to lên trong mắt. Hết lên một tiếng, đột nhiên xoay người, lướt qua quả bóng chạy về phía lưới trước. Đồng Giai Trạch quay người về phía sau, như có phép thuật bắt được quả bóng, sau đó hai tay kim lại, đặt quả bóng lên hông. Sau đó tay phải đơn độc lái quả bóng, vẽ ra nửa vòng tròn tuyệt đẹp, nghiêng người ném bóng vào rổ!

Lúc Vân Y nhìn thấy Trương Mịch Ba giơ chân ra, giơ chân đập một cái, đặc biệt hung hãn.

"A!!!" Trương Mịch Ba bị đau hét lên một tiếng, Vân Y không phúc hậu mà cười, nhìn hắn ta, trong lòng chỉ nghĩ đến một từ, đáng đời.

【Đỉnh -- Độ hào cảm công lược +5, tổng độ hào cảm là 45, ký chủ tuyệt vời, không ngừng cố gắng!】

Đồ mờ hời...Độ hào cảm +5 cũng gọi là tuyệt vời á?

Thời điểm Đồng Giai Trạch thấy Vân Y chơi xấu báo thù cho mình, thiếu niên cười rồi, tiếng cười như gợn sóng trong veo, dòng xoáy nước nhỏ từ khóe miệng hắn, tràn đầy lên mặt.

-1.6.2018-

Hihi hôm nay tui Thiếu nhi nên tớ cũng đi chơi tết thành ra up truyện hơi trễ $\geq \sim \leq$ Mọi người hôm nay có ai đi chơi tết hông $\geq \sim \leq$

Bạn Vân Yà, bạn còn đang trong quá trình tán bạn Giai Trạch đó, thế mà cũng lớn tiếng quát nạt được người ta, bạn giỏi đó (¬_¬)

Chú Ý! Lại là chuyện xưa đấy

Cầu người đào hồ cùng (editor đó)!

Cầu người đào hồ cùng (editor đó)!

Cầu người đào hồ cùng (editor đó)!

Bạn đang đọc truyện Công Lược: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull(chấm)Net.

Chương 18: Học Bá Ngạo Kiều (10)

Edit: Há Cáo

Banner: TheJuneTeam

-----♥-----

Lúc Vân Y nghe được lời nhắc nhở của hệ thống, quay đầu nhìn về phía Đồng Giai Trạch, giữa hai người ngưng tụ một loại cảm xúc không giải thích được.

Khắp nơi như chìm vào giấc ngủ, trừ những làn gió nhẹ nhàng thổi, trừ những tiếng chó sủa ngẫu nhiên, đường phố vắng vẻ không một tiếng động.

Vân Y ngồi trước bàn học, nghĩ về những chuyện hôm nay, nghĩ về cậu học bá có chút ngạo kiều kia, độ hào cảm đã được 45 rồi.

Mà hiện tại, chỉ mới qua có...Hai ngày thôi.

Vân Y một tay chống cằm, một tay khác lại cầm bút viết vẽ vẽ trên trang giấy trắng, thời gian một năm...

Hiện tại...Thời gian còn rất nhiều.

Cứ như vậy, Vân Y mang theo tư tưởng đó, vượt qua hai tuần tiếp theo.

Hai tuần sau...Cuộc thi khẩu ngữ tiếng Anh toàn trường đã tới.

Cuộc thi khẩu ngữ lần này, cũng không còn đơn giản giống như lần trước ở trong lớp, chuẩn bị một bài văn rồi sau đó đọc nó.

Mà là đối thoại cùng người khác...Một tuần trước Vân Y mới biết được quy định này.

Khi cô vừa biết được, thiếu chút nữa thì cảm thấy trời sắp sụp xuống rồi.

Đối thoại...Vân là dùng tiếng Anh để đối thoại.....

Lại nói, hiện tại cô có thể chạy đi ôm đùi học bá không?

"Giai Trạch, Giai Trạch, cậu mau cứu tớ với!" Thời điểm Vân Y nghe giáo viên thông báo tin tức về cuộc thi, cả người liền đổ ập xuống bàn.

Nằm bò trên mặt bàn, về mặt nhìn học bá kiểu "Trời sắp sụp rồi, mau tới cứu tớ".

Đồng Giai Trạch nhìn về mặt của Vân Y, trong mắt lóe lên một tia cười mà ngay cả hắn cũng không ý thức được.

"Vây tuần này chúng ta dùng tiếng Anh để luyện tập khẩu ngữ được không?"

Đồng Giai Trạch nhìn Vân Y đang bủi lên biết được cô đang nghĩ gì, bỗng nhiên muốn vuốt đầu cô một cái, lại đột nhiên nghĩ, hắn đang làm cái gì vậy?

"Được được được" Vân Y vội vàng gật đầu, gật xong cô mới phát hiện, thật ra khẩu ngữ tiếng Anh của cô.....Cũng chỉ tạm tạm mà thôi.

Sau đó, hình thức tiếp xúc của bọn họ liền biến thành như vậy —

"go.doyouhavebreakfast?"

Theo yêu cầu của Vân Y, Đồng Giai Trạch từ một học bá liền biến thành...một học bá nói hơi nhiều. Đương nhiên, điều này cũng chỉ giới hạn với một mình Vân Y.

Chẳng qua là, lúc mới bắt đầu, Vân Y vẫn còn đủ trình để hiểu lời Đồng Giai Trạch nói, tiếp theo...không còn đủ trình nữa.

Sau đó, điên cuồng bổ sung kiến thức.

Bất quá, chắc là bởi vì tinh thần yêu học tập điên cuồng của Vân Y khiến Đồng Giai Trạch cảm thấy không bình thường, hoặc là vì nguyên nhân khác. Mà độ hào cảm, cuối cùng cũng tăng đến 50.

Chỉ là, độ hào cảm mỗi lần tăng lên đều là 5 điểm, khiến Vân Y xem chút nghĩ rằng học bá này là một tên ngốc rồi.

Cái loại EQ siêu thấp này.....

Vân Y đứng trên sân khấu của trường, đầu tiên, đọc một bài báo thảo, tiếp theo sẽ đối thoại cùng giám khảo.

【Đỉnh — Độ hào cảm công lược +5, tổng độ hào cảm là 55, ký chủ thật tuyệt vời, không ngừng cố gắng!】

"whenourtrysdssteologyinnovationandfrsdssteologyinnovationdiffergreatly, weasahighschoolstudent, whatwedo?"

-2.6.2018-

Không biết EQ của bạn Vân y bao nhiêu mà đi chê EQ người ta siêu thấp nữa TvT

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 19: Học Bá Ngạo Kiều (11)

Edit: Há Cáo

Banner: TheJuneTeam

-----♥-----

"....." Vân Y hiểu câu hỏi này, nhưng mà bởi vì hệ thống theo sau phát ra âm thanh nhắc nhở. Hai âm thanh xen kẽ với nhau, khiến phản ứng của cô chậm đi. Ngăn người một lúc mới suy nghĩ được.

Loại vấn đề này, cũng là câu hỏi trong cuộc sống thường ngày? Không phải nói chỉ hỏi câu hỏi trong cuộc sống thường ngày sao?

Nhưng mà, cũng bởi vì câu hỏi này, cô bị loại rồi..

Trở lại phòng học, Vân Y có chút suy sụp, dù sao, cô vốn nghĩ rằng muốn nhân cơ hội này ở chung một mình với học bá cơ.

Bây giờ, cơ hội gì cũng không có nữa.

"Làm sao thế?" Đồng Giai Trạch về lớp, nhìn bộ dáng của Vân Y, hiểu kỳ chột chột cô.

"Tớ vốn muốn cùng cậu tham gia cuộc thi cả nước, nhưng mà cậu xem, bây giờ không còn cơ hội nữa."

Vân Y có chút hối hận vì sao bản thân mình lại không chịu học tập cho tốt cơ chứ.

Đồng Giai Trạch nhìn Vân Y, không nói gì, trong mắt lóe lên tia sáng mà Vân Y không nhìn thấy.

"Giai Trạch, cậu phải cẩn thận một chút nha, tuyệt đối, tuyệt đối không được..." Cách nữ sinh khác quá gần.

Câu nói của Vân Y nói không xong, kim lại trong lòng, nói không ra lời.

Bởi vì, cô biết mình không có tư cách này, cho dù độ hào cảm là 55, cô cũng không mù quáng cho rằng đây là tình yêu, có lẽ là tình bạn hay bạn học cũng không nhất định.

"Hửm?" Đồng Giai Trạch nhưn mày nhìn Vân Y, cũng không nghe được lời nói ni non trong miệng Vân y là gì.

Vân Y lắc lắc đầu, tỏ vẻ không có gì.

Đồng Giai Trạch nhìn Vân Y như vậy, cũng không nói gì nữa.

Rất nhanh, một tuần nữa lại qua đi. Vân Y dựa vào cốt truyện tính toán ngày. Hiện tại cách ngày nữ chính chuyển đến không xa, nếu không có gì ngoài ý muốn, chính là trong tuần này.

55 điểm độ hào cảm, chắc là hẳn sẽ có ưu thế hơn so với nữ chính nhĩ...

"Giải Trạch, bài này nên giải thế nào?" Vân Y đang làm bài vật lý, có thể là vì không hiểu lắm đối với môn học này.

Đồng Giải Trạch nhìn đề bài, nhũ này, vật thể chuyển động rơi tự do...

Vân Y nghiêm túc lắng nghe, gấp phải chỗ nào không hiểu liền hỏi ngay, thần sắc nghiêm túc suy nghĩ, khiến Đồng Giải Trạch ghé mắt nhìn một chút.

Chỉ là Vân Y cũng không tính là ngốc, một lát liền hiểu được. Về mặt Đồng Giải Trạch kiểu trẻ nhỏ dễ dạy, khiến Vân Y không khỏi xấu hổ. Lúc trước, không biết có bao nhiêu người "trẻ nhỏ không dễ dạy" tìm đến mà hỏi Đồng Giải Trạch các loại vấn đề a.

【Đỉnh – Độ hào cảm công lược +5, tổng độ hào cảm là 60, ký chủ làm không tồi, không ngừng cố gắng! Tiếp tục cố lên nha!】

Thời điểm Vân Y đang rối rắm vấn đề này, hệ thống đột nhiên vang lên một thanh âm

"Bốp bốp"

Một tiếng vỗ tay vang lên, các bạn học trong lớp đều đồng loạt nhìn về phía bục giảng, chỉ thấy giáo viên chủ nhiệm cùng một bạn học tiến vào.

Cô gái kia mặc một bộ váy quây trắng lộ vai, xương quai xanh xinh đẹp như ẩn như hiện, chất liệu váy trắng như trong suốt, hơi hơi phản chiếu, liền giống như đôi cánh của thiên thần, nhưng lại không bị lộ ra chút nào.

Lúc Vân Y nhìn thấy tên cô gái, ánh mắt lo lắng mà co thắt lại, đây chính là nữ chính a...

"Chào mọi người, tôi là học sinh mới chuyển trường, tên tôi là Trương Tôn Lộ, sau này xin mọi người giúp đỡ nhiều hơn." Trương Tôn Lộ vẻ mặt đầy lạnh lợi, khiến người ta ấn tượng là một nữ sinh ngoan ngoan.

Chỉ là nếu như tiếp xúc rồi bạn sẽ phát hiện, đó chỉ là vẻ ngoài của nữ chính mà thôi, hoạt bát, thích quấy rối.

-3.6.2018-

Nữ chính đại nhân đã xuất hiện (´▽`*)

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 20: Học Bá Ngạo Kiều (12)

Edit: Há Cáo

Banner: *TheJuneTeam*

-----♥-----

Thành tích có thể nói là đứng thứ nhất từ dưới đếm lên trong lớp, chỉ là trong cốt truyện, Trương Tôn Lộ sau này được Đồng Giải Trạch kèm cặp, miễn cưỡng có thể vào đại học.

Trương Tôn Lộ nhìn một lượt mọi người ngồi trong lớp, lúc nhìn đến Đồng Giải Trạch, đôi mắt đột nhìn tỏa sáng, nhìn chăm chăm vào Đồng Giải Trạch.

Đồng Giải Trạch đương nhiên cũng không phải người không có cảm giác, ánh mắt của Trương Tôn Lộ nóng bỏng như vậy, làm hắn có chút không thoải mái nhũ này một cái.

Từ lúc Trương Tôn Lộ đi vào lớp Vân Y vẫn luôn quan sát cô ta, đương nhiên cũng không bỏ qua hành động lúc cô ta nhìn về phía Đồng Giải Trạch, hai mắt sáng lấp lánh.

Mà Đồng Giải Trạch.....Haha, quả nhiên giống y như đúc trong cốt truyện.

"Lão sư, em muốn ngồi cùng bạn kia" Ngón tay Trương Tôn Lộ chỉ một cái, chỉ về hướng Đồng Giải Trạch đang ngồi.

Chủ nhiệm lớp nhìn Trương Tôn Lộ yêu cầu vô lễ như thế, có chút khó xử. Đồng Giải Trạch kia có bạn cùng bàn rồi.

Nhưng mà cũng không còn cách nào khác, hiệu trưởng đã nói, phải chiều cô học sinh này thật tốt...

Mà Đồng Giải Trạch, cũng là bảo bối của trường, cũng cần phải chiều cổ...

"Vân Y, em xem, hiện tại như thế này..." Chủ nhiệm lớp quay đầu nhìn về phía Vân Y, lúc này có thể sai khiến, cũng chỉ còn Vân Y.

Mà Vân Y đương nhiên sẽ không đồng ý, tự mình nhường chỗ cho Trương Tôn Lộ ngồi cùng Đồng Giải Trạch, thế không phải là ngu à?

Đậu xanh, cô có còn muốn tự do, có còn muốn công lược nam chính không?

"Lão sư, chỗ này đã có người ngồi rồi." Vân Y cũng không nể tình, nhìn chủ nhiệm lớp của mình, cũng không còn sự...tôn kính như lúc trước.

Nhìn chủ nhiệm lớp đối với Trương Tôn Lộ, bên trong còn có sự nịnh bợ lấy lòng, thật sự đúng là giúp cô hiểu thêm một ít nội tình của những người làm giáo viên này.

Chủ nhiệm lớp nhếch khóe miệng một cái, có chút lo lắng nhìn Trương Tôn Lộ đang đứng bên cạnh "Nếu em Vân Y đã nói thế, em Trương Tôn Lộ..."

"Không được" Trương Tôn Lộ không dễ dàng thỏa hiệp như vậy, bước tới bàn Vân Y.

Vân Y đột nhiên nhớ tới một việc trong cốt truyện, dường như khi đó, dưới âm uy của Trương Tôn Lộ, cuối cùng nguyên chủ cũng nhường chỗ cho cô ta.

Nhưng mà, cô cũng không phải vị nguyên chủ nhất gan yếu đuối kia.

"Bạn học này, bởi vì chỗ này tương đối gần bảng, tôi lại bị cận, bạn có thể nhường vị trí này cho tôi không?" Trương Tôn Lộ lộ ra vẻ mặt ủy khuất, đáng vẻ như bị ai khi dễ qua.

Vân Y nhìn về mặt của Trương Tôn Lộ...Đây không phải là bạch liên hoa sao?

"Xin lỗi, tôi cũng bị cận" Vân Y cự tuyệt rồi nhìn về phía chủ nhiệm lớp.

"Lão sư, có phải mỗi bạn học đều có thể không để ý đến kỷ luật của lớp, tùy ý đổi vị trí không? Nếu là như vậy, vậy lúc đầu có sắp xếp chỗ ngồi để làm gì ạ?"

Vân Y vừa nói như thế, trên mặt chủ nhiệm hiện lên đủ loại màu sắc, sau đó nhìn về phía Trương Tôn Lộ.

"Khụ khụ, em Trương Tôn Lộ, tôi nghĩ em nên đến vị trí bên kia, nơi đó có một chỗ trống, cũng rất gần với bảng" Chủ nhiệm chỉ vào một vị trí bên phải.

Trương Tôn Lộ nhìn cả lớp giống như toàn bộ đều bắt nạt với mình...Đặc biệt là một ít nữ sinh. Cô ta câu môi cười một cái, đây là ghen tị, ghen tị cô ta xinh đẹp. Lúc trước còn ở trường khác, không phải cũng là như vậy sao?

-4.6.2018-

Chương 21: Học Bá Ngạo Kiều (13)

Edit: Há Cáo

Banner: *TheJuneTeam*

-----♥-----

Ghen tị là thiên tính của phụ nữ, những người đó, nhìn không được người đẹp mất hơn mình.

Trưởng Tôn Lộ bừa bãi, đi tới vị trí mà chủ nhiệm nói.

Cô ta vốn định gần quan được ban lộc, nhưng mà không sao, dù sao cũng học cùng một lớp mà.

Không vội không vội.

Tiếng chuông nghỉ tiết vang lên, Trưởng Tôn Lộ lập tức đi đến bên cạnh Đồng Giai Trạch.

"Xin chào, tôi tên là Trưởng Tôn Lộ, bạn này, bạn tên là gì vậy?"

Đồng Giai Trạch vốn định lấy sách Toeff ra xem, nhưng mà bên cạnh liền có một vị khách không mời mà đến, đứng đó nói riu rít.

Liếc mắt một cái: "Bạn có chuyện gì sao?"

"Không có gì, chỉ là cảm thấy, vừa đến trường mới, đối với mọi thứ đều rất xa lạ, cho nên muốn làm quen thêm bạn học mà thôi." Yêu cầu và ý muốn này của Trưởng Tôn Lộ nghe qua cũng không có gì là quá đáng.

Giáo dục tốt không cho phép Đồng Giai Trạch mở miệng mắng người, chỉ là hần cũng không muốn nói chuyện.

Đồng Giai Trạch không thêm đề ý đến Trưởng Tôn Lộ. Mà Văn Y đứng bên cạnh nhìn, tự nhiên cười một cái, xin thứ lỗi khi cô cười trên nỗi đau của người khác.

Bất quá...

Văn Y dò xét xong, đi đến trước mặt Trưởng Tôn Lộ, hữu nghị nói: "Xin chào bạn Trưởng Tôn Lộ, tôi tên là Văn Y."

Trưởng Tôn Lộ vốn đang nói chuyện cùng Đồng Giai Trạch, Văn Y đột nhiên đi tới, trên mặt cô ta liền lộ vẻ bất mãn.

Không thêm đề ý đến Văn Y. Văn Y đứng đó cười cười, có chút lúng túng ngược nhìn Đồng Giai Trạch.

Đồng Giai Trạch nhìn về mặt Văn Y, có chút không đồng tình nói với Trưởng Tôn Lộ: "Nếu người ta đã đến chào bạn, tại sao bạn lại không đề ý đến người ta?"

Lời của Đồng Giai Trạch vừa dứt, đừng nói là Trưởng Tôn Lộ, đến cả Văn Y cũng cảm thấy sững sờ.

Thấy thái độ Trưởng Tôn Lộ vẫn như cũ, Đồng Giai Trạch lại càng..

Văn Y nhìn về mặt của Đồng Giai Trạch, cô thật sự muốn biết, độ háo cảm của nam chính học bá khi lần đầu tiếp xúc với nữ chính a...

Nhưng mà, hệ thống không cho cô quyền lợi này.

"Hệ thống hệ thống, kêu gọi hệ thống kun, làm sao để ta có thể biết độ háo cảm của nam chính đối với nữ chính đây?" Trong lòng Văn Y ngứa ngáy, thật sốt ruột, làm sao đây, online chờ.

【Có thể, dùng điểm để mua, nhưng mà điểm cô có không đủ, cần 100 điểm】Giọng nói máy móc vang lên, mang theo chút cọt két làm Văn Y lạnh run một cái.

Thấy Văn Y run người cúi đầu, Đồng Giai Trạch còn tưởng rằng do Trưởng Tôn Lộ đứng đây khiến Văn Y không vui.

"Đi" Đồng Giai Trạch kéo tay Văn Y đi ra ngoài,

Đồng Giai Trạch nắm tay Văn Y đi ra ngoài như thế khiến cô ngây người, không tự giác cũng đi theo.

Đồng Giai Trạch nắm tay Văn Y như thế khiến các bạn học trong lớp đồng thời đều nhìn hai người. Mà các nữ sinh đều nhìn hai bàn tay đang nắm lấy nhau của Đồng Giai Trạch và Văn Y, trần trụi* mà hăm dọa ghen tị a.

**Từ gốc là xích quả quả: đây là từ ngữ mạng của TQ, nghĩa là nude*

"Giai Trạch?" Đứng trên sân thượng, Văn Y có chút mê man nhìn hần, không hiểu sao hần lại làm vậy.

Đồng Giai Trạch lúc này cũng hồi hận, hần đang làm gì vậy nè?

Vào lúc nhìn thấy về mặt kia của Văn Y, Đồng Giai Trạch chỉ cảm thấy đầu óc mình trong lúc nhất thời nở cả hoa...

Nhìn khuôn mặt đang hồi hận của Đồng Giai Trạch, Văn Y không nói gì, chỉ nhìn hần, trong mắt thấp thoáng tia cảm xúc mờ ảo.

"Không có gì" Đồng Giai Trạch cười nhẹ một tiếng, có lẽ biểu tình của Văn Y quá mức ngốc manh, khiến Đồng Giai Trạch không nhìn được vuron tay sờ sờ mái tóc mềm của Văn Y.

-5.6.2018-

Edit thế giới vườn trường này làm tớ nhớ lại quá khứ tớ cũng ngồi cạnh học bá ghê TvT Có bạn nào giống tớ hồi đi học cũng ngồi kế học bá hông ≧▽≦

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 22: Học Bá Ngạo Kiều (14)

Edit: Há Cáo

Banner: *TheJuneTeam*

-----♥-----

Đứng trên sân thượng, cảm nhận hương vị làn gió xuân thổi qua, dưới làn gió nhẹ nhẹ, tóc dài của Văn Y theo chiều gió mà bay đến trước ngực Đồng Giai Trạch.

Đồng Giai Trạch cuối đầu nhìn Vân Y, vừa vận Vân Y cũng ngược mắt nhìn hần.

【Đỉnh – Độ hào cảm công lược +5, tổng độ hào cảm là 65, ký chủ cố lên!】

"Đồng Giai Trạch"

Vào thời điểm bầu không khí đang tốt đẹp, từ đằng sau truyền đến một âm thanh phá hư đi.

Trưởng Tôn Lộ?

Vân Y hít một hơi lại, đứng rồi, hình như cô nhớ ra rồi, trong thế giới này, bàn tay vàng của nữ chính có hoạt động.

Cho dù nữ chính cường bách không cho phép người khác đến gần nam chính như thế nào đi nữa, cuối cùng, nam chính vẫn tiếp nhận nữ chính, hai người ở bên nhau.

Không giống những câu chuyện máu chó khác...

Đồng Giai Trạch cũng quay sang nhìn, lúc nhìn thấy Trưởng Tôn Lộ, trong mắt lóe lên một tia không kiên nhẫn.

Trưởng Tôn Lộ lại không biết mình đã quấy rầy người khác, không biết xấu hổ mà đi lên phía trước: "Tôi biết tên bạn rồi, là Đồng Giai Trạch...Tên thật là đẹp. Xin chào, tôi là Trưởng Tôn Lộ."

Nhìn bộ dạng kia của Trưởng Tôn Lộ, Vân Y cảm thấy có chút mất mặt giùm cô ta.

Đồng Giai Trạch không thèm để ý đến Trưởng Tôn Lộ. Cô ta thấy vậy, lại gắt gỏng nhìn chăm chăm vào Vân Y.

Vân Y cũng không để ý, chỉ kéo kéo tay áo của Đồng Giai Trạch, rất lịch sự, cũng không mượn việc này mà tiếp xúc da thịt cùng Đồng Giai Trạch.

"Sắp vào lớp rồi, chúng ta trở về thôi" Vân Y nói xong, Đồng Giai Trạch gật đầu.

Trước khi đi, Vân Y nhìn về phía Trưởng Tôn Lộ, cười hữu nghị một cái.

Chỉ là trong mắt Trưởng Tôn Lộ, Vân Y đang trắng trợn mà trào phúng cô ta.

A...

Bất quá, thời gian sau đó, Vân Y cảm thấy thế giới quan của mình bị hung hăng mà đổi mới một lượt.

Trưởng Tôn Lộ thật sự là...Để có thể cùng Đồng Giai Trạch nói vài câu, hoặc là nói để khiến Đồng Giai Trạch đem cô ta đặt trong lòng...Trong mắt.Nếu đến cả bản thân mình cũng không nhớ mình, thì làm sao có thể khiến người khác nhớ được mình cơ chứ? Lại không biết, làm nhưng vậy, chỉ khiến ấn tượng của Đồng Giai Trạch với cô ta càng kém hơn thôi.

Trưởng Tôn Lộ nhìn bóng dáng hai người Đồng Giai Trạch và Vân Y rời đi, trong mắt hiện lên một tia ngoan độc.

"Bạn muốn làm gì?" Sau lưng Trưởng Tôn Lộ, vang lên một âm thanh trầm thấp có từ tính.

Trưởng Tôn Lộ xoay người lại, một khuôn mặt cười xấu xa in vào trong mắt cô ta.

Hai hàng lông mày rậm hiện lên gọn sóng nhu hòa, thật giống như luôn mang theo nụ cười, cong cong, giống như huyền nguyệt sáng trong trong bầu trời đêm.

**Huyền nguyệt: trăng lưỡi liềm*

Trưởng Tôn Lộ nhìn người trước mắt, làn da trắng nõn làm nổi bật lên đôi môi màu hồng đào nhàn nhạt, ngũ quan tuấn mỹ nổi bật, một gương mặt hoàn mỹ.

Đặc biệt là khuôn tai kim cương lóe sáng bên tai trái, khiến cho hần đứng dưới ánh nắng mặt trời càng thêm một vẻ bất kham.

Chẳng qua, trong nụ cười của hần, có cất giấu ý tứ khiến cô ta có chút kinh hãi mà run sợ.

Trưởng Tôn Lộ nhui mày, rồi lùi lại một bước, rất cảnh giác nhìn tên nam sinh trước mắt này.

"Bạn là ai?"

Trưởng Tôn Lộ cảnh giác, nhưng lại khiến nam sinh đối diện buồn cười.

"Bạn, không được động đến cô ấy, thì, tôi cũng sẽ không làm gì bạn."

Nam sinh kia nhìn Trưởng Tôn Lộ, thấy cô ta không có phản ứng gì, bước lên nói: "Biết không?"

Trong ánh mắt sâu thẳm mang theo tia hung ác, chỉ là, Trưởng Tôn Lộ không nhìn thấy được.

Trưởng Tôn Lộ lại đem tầm mắt mình đặt lên Vân Y và Đồng Giai Trạch vừa rời đi, mà nam sinh đứng bên cạnh, đã bị cô ta bỏ quên.

-6.6.2018-

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 23: Học Bá Ngạo Kiều (15)

Edit: Há Cáo

Banner: TheJuneTeam

-----♥-----

Tuy rằng nam sinh này lớn lên đúng là tuấn mỹ, so với Đồng Giai Trạch mà nói...Có thể còn hơn.

Chỉ là, trên người nam sinh này luôn toát ra vẻ khiến cô ta cảm thấy nguy hiểm, có thể cô ta hold không được!

Nam sinh kia nhìn thấy biểu tình của Trưởng Tôn Lộ, cười lạnh một cái, sau đó mới đem tầm mắt dời khỏi người đã rời đi, ý vị thâm trường xa xôi, khiến người nan giải.

Ngày hôm sau, Trưởng Tôn Lộ diện một chiếc váy ngắn hơn đồng phục một đoạn, nút áo trước xiong* không cài lại, mặc trên người cô ta, kết hợp với vóc người thon thả, to ra cực kỳ bốc lửa.

[] Xiong: là ngực ấy:v Tác giả ghi xiong tỏ vẫn giữ nguyên nha.*

Mà những người trong lớp, hoàn toàn không nhìn ra, cô gái nhìn ngoan ngoãn như công chúa này, lại có một vóc người bốc lửa như vậy.

Vốn dĩ, Trưởng Tôn Lộ muốn đi quyến rũ Đồng Giai Trạch, đáng tiếc, Đồng Giai Trạch lại không để ý tới.

Ngay cả Trưởng Tôn Lộ đem phần xiong trước tròn trịa hạ thấp xuống tầm mắt Đồng Giai Trạch, Đồng Giai Trạch càng ghét cô ta hơn, đáng vẻ ghét bỏ.

Khiến Vân Y đứng một bên nhìn xem, cũng cảm thấy có chút buồn cười, IQ của nữ chính, bị áp chế rồi à?

Cũng bởi vì như thế, Trương Tôn Lộ chỉ trong một ngày đã đem hình tượng mà ban đầu cô ta tạo nên xóa mất đi, còn kéo theo thù hận của tất cả nữ sinh trong lớp.

Đặc biệt là những cô gái có chiều, mà chiều của mình luôn nhìn chăm chăm vào hồ ly tính.....Nơi nào đó, không nhúc nhích.

Nhìn thôi cũng khiến người ta cảm thấy tức giận, nắm đánh bốp cũng không có.....Khụ khụ!!

Thấy đáng về không nhúc nhích của Đồng Giai Trạch, Trương Tôn Lộ cũng không tự ti, không khổ sở, ngày thứ ba, tiếp tục cố gắng.

Lần này, là hình tượng một bông hoa sen nhỏ, chuyên môn làm bộ ngã trước mặt Đồng Giai Trạch...

Ngày thứ tư...

Ngày thứ năm...

Vân Y nhìn thủ đoạn kém chất lượng như vậy của Trương Tôn Lộ, đầu xanh, đừng nói là Đồng Giai Trạch, tùy tiện là một người nào khác có đầu óc, cũng sẽ không thích cô ta.

Nhìn xem..

Thật sự là, ném đi mặt mũi của con gái mà.

Bất qua, trải qua một tuần luyện tập, Trương Tôn Lộ dường như đã biết, những thủ đoạn kia của mình đối với Đồng Giai Trạch mà nói, căn bản là vô dụng.

Chỉ đành phải thay đổi sang cách khác.

Trải qua mấy ngày tìm hiểu Đồng Giai Trạch, mới phát hiện, Đồng Giai Trạch này, căn bản là một con mọt sách.

Ngoài việc đọc sách, đọc sách, vẫn là đọc sách.

Trương Tôn Lộ cầm một cuốn sách, đến trước mặt Đồng Giai Trạch: "Giai Trạch, tôi có thể bạn một vấn đề học tập không?"

Đồng Giai Trạch vốn đang nghiên cứu Olympic Toán, nhưng bị Trương Tôn Lộ cắt ngang như thế, ngẩng đầu nhìn qua.

Trương Tôn Lộ?

Vừa nhìn thấy Trương Tôn Lộ, tâm tình của hắn trong nháy mắt liền không tuyệt vời.

Sau khi nhìn quyển sách kia, đề bài kia...trong tay Trương Tôn Lộ, Đồng Giai Trạch không muốn cùng cô ta nói chuyện luôn.

Thấy vẻ mặt đó của Đồng Giai Trạch, Vân Y vẫn đang nghiên cứu cốt truyện và ký ức của nguyên chủ, cùng với tiếp xúc trong thời gian qua. Tự nhiên liền biết, vẻ mặt này, là thể hiện tâm trạng hiện tại của Đồng Giai Trạch không ổn, có chút không kiên nhẫn.

Vân Y rất là thiện giải nhân ý*, dò xét đi qua.

"Bạn Trương Tôn Lộ, không bằng, để tôi giải thích giúp bạn đi."

[*] Thiện giải nhân ý: quan tâm, thông cảm với người khác

Thiện giải nhân ý của Vân Y, Đồng Giai Trạch tự nhiên có thể cảm nhận được. Nhưng mà, trong mắt của Trương Tôn Lộ, cho rằng Vân Y đang quấy nhiễu thời gian ở chung của mình và Giai Trạch.

Ánh mắt hung tợn trừng qua: "Ai mượn bạn nói, không biết tôi đang hỏi bạn Đồng Giai Trạch à?"

-7.6.2018-

Nữ chính có bệnh thật:v

Dạo này các tình yêu ít vote/cmt làm tớ buồn quá đi ■■■

Truyện dài, tớ vẫn tìm editor để cùng edit nha ^^ Nếu có thêm editor thì khả năng ra chương sẽ nhiều hơn đó (◡_◡) Không còn là 1c/ngày đâu (◡_◡) Các tình yêu nếu ai muốn thì nhắn tin cho tớ nha " ~.~ "

Vì tương lai truyện ra nhiều hơn, editor hãy về với tớ nào (≥▽≤)

Bạn đang đọc truyện Công Lực: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 24: Học Bá Ngạo Kiều (16)

**Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.*

Edit: Há Cáo

Banner: TheJuneTeam

-----♥-----

Ngất khí kia, giống như người phụ nữ đang tranh đoạt chủ quyền của mình, khiến Vân Y lại một lần nữa mà...Xấu hổ ngược mắt nhìn về phía Đồng Giai Trạch.

Đồng Giai Trạch nhàu mày nhìn Trương Tôn Lộ: "Con người bạn làm sao vậy, câu hỏi đơn giản vậy cũng không biết, lúc bạn lên lớp có nghe giảng không? Người như bạn, thân là một học sinh, lại không lo chăm học, bạn không thấy có lỗi với cha mẹ bạn sao? Có lỗi với chính bản thân bạn sao?"

Đồng Giai Trạch nghiêm khắc phê bình, nhìn mắt Vân Y rơm nước úy khuất, trong lòng giống như bị nheo một cái vậy.

Mà Trương Tôn Lộ, về mặt không thể tin mà nhìn Đồng Giai Trạch, cái này, cái này, hần, hần, vì Vân Y mà dạy dỗ cô ta?

Chỉ là, trừ một mình Trương Tôn Lộ nghĩ như vậy ra, tất cả nữ sinh trong lớp đều cảm thấy Đồng Giai Trạch nói không sai.

Nhưng mà, cũng có vài nam sinh trong lớp, cảm thấy Đồng Giai Trạch nói rất quá đáng, đứng lên, chỉ vào Đồng Giai Trạch chỉ trích: "Đồng Giai Trạch, sao bạn có thể nói như vậy với..."

Tiếp theo, nữ sinh trong lớp liền không vui...

Tiếp theo nữa, trong lớp hỗn loạn, cãi nhau...

Vân Y không nghĩ tới là, Đồng Giai Trạch này, thì ra còn là người có nhân cách quyền rũ như vậy nha.

【Đỉnh – Độ hạo cảm công lực +5, tổng độ hạo cảm là 70, ký chủ còn cần tiếp tục nỗ lực a!】

Vân Y đột nhiên ngừng đầu, nhìn vào con người trong veo của Đồng Giai Trạch, trong mắt của hắn, phản chiếu lại bóng dáng của mình.

"Giai Trạch" Vân Y ni non lên tiếng, mà bàn tay nâng lên, đang muốn chạm vào người Đồng Giai Trạch...Đã bị một tiếng nói lớn trên bục giảng thức tỉnh.

"Các em đang ồn ào cái gì? Chuông vào lớp vang lên rồi, không biết quay về chỗ của mình à?" Chủ nhiệm lớp cực kỳ tức giận, khiến đôi nam nữ "thăm tình nhìn nhau" thức tỉnh.

Vân Y lập tức ngồi xuống, có chút hoảng hốt, tìm đập nhanh hơn, khiến nguyên ngày sau đó, Vân Y cũng không dám nhìn Đồng Giai Trạch.

Rõ ràng, cô cũng không có làm gì sai mà...

Sau khi về nhà, Vân Y vẫn cảm thấy tim của mình đập không được bình thường.

"Hệ thống, ta bị làm sao thế?"

Vân Y hỏi hệ thống, đáng tiếc, cho dù hệ thống nghe được, cũng sẽ không trả lời.

"Vân Y đã về rồi à? Mau rửa tay, chờ ba con tan việc, là có thể ăn cơm rồi."

Mẹ của Vân Y trong phòng bếp chuẩn bị bữa tối. Mà ba, vẫn còn đang làm việc, chưa về nhà.

"Dạ." Vân Y vui vẻ đáp một tiếng, đối với mẹ của thân thể này, Vân Y rất tôn kính, cũng rất hương thụ...

Trước kia vẫn luôn nằm trong phòng bệnh, cho dù ba mẹ đã tiêu phí rất nhiều tiền chữa trị cho cô, nhưng mà, lại không có ăn cần hỏi han...Cho cô ăn một bữa cơm.

Vân Y nghĩ đến những việc đã xảy ra trong hôm nay, cây bút trong tay cũng không dừng lại, hôm nay thế nhưng có rất nhiều bài tập, bởi vì cô luôn xuất thần, nên cũng không nghe giảng được gì.

Sáng sớm, trên đường phố tĩnh lặng.

Khi tia nắng ban mai đầu tiên xuyên qua màn sương, đường phố liền nghênh đón một bình minh đầy ấm áp.

"Ba mẹ, con đi học đây." Trước khi ra khỏi nhà, Vân Y đều chào một tiếng.

"Vân Y, đợi chút, con xem, dự báo thời tiết nói sẽ mưa, con vẫn mang dù theo đi." Mẹ của Vân Y thấy Vân Y ra cửa, không mang gì theo, liền nhắc nhở.

Vân Y nhìn thoáng qua thời tiết bên ngoài...Ánh nắng tươi sáng...Dự báo thời tiết nói có mưa? Nhất định là không thể.

"Không sao đâu ạ, sẽ không mưa đâu." Vân Y lắc đầu, sau đó hào hứng vội vàng chạy đi.

Sợ mình muộn một giây thôi, liền bị ép phải mang theo dù.

-8.6.2018-

Độ hào cảm đã lâu không gặp:3

Đã edit xong TG2 rồi đây, các tình yêu mau khen mị đi na (~~~)

Còn 8 chương nữa là hết TG2 aka 8 ngày, từ giờ trong 8 ngày sẽ có 1 hóm 2 chương nha, mà chưa biết là ngày nào. Mọi người muốn hôm nào đăng 2 chương? (´´´)

	Chương 25: Học Bá Ngạo Kiều (17) Bản thảo - Th06 07, 2018	hiện không có thống kê nào	
	Chương 26: Học Bá Ngạo Kiều (18) Bản thảo - Th06 07, 2018	hiện không có thống kê nào	
	Chương 27: Học Bá Ngạo Kiều (19) Bản thảo - Th06 07, 2018	hiện không có thống kê nào	
	Chương 28: Học Bá Ngạo Kiều (20) Bản thảo - Th06 07, 2018	hiện không có thống kê nào	
	Chương 29: Học Bá Ngạo Kiều (21) Bản thảo - Th06 07, 2018	hiện không có thống kê nào	
	Chương 30: Học Bá Ngạo Kiều (22) Bản thảo - Th06 07, 2018	hiện không có thống kê nào	
	Chương 31: Học Bá Ngạo Kiều (Phiên ngoại Đồng Giai Trạch) Bản thảo - Th06 07, 2018	hiện không có thống kê nào	

Bạn đang đọc truyện *Công Lực: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 25: Học Bá Ngạo Kiều (17)

Edit: Há Cáo

Banner: TheJuneTeam

-----♥-----

Mới vừa đi đến cổng trường, liền bị một nam sinh chặn lại.

"Bạn học, có chuyện gì sao?" Vân Y có chút mơ mịt nhìn nam sinh ngăn mình lại, thấy hắn cũng mặc đồng phục học sinh, chắc cũng là học sinh trường cô nhi...

Chỉ là, trong ấn tượng cô, thì hình như cô không biết người này...

"Vân Y đúng không?" Nam sinh kia, chính là nam sinh đã uy hiếp Trường Tôn Lộ trên sân thượng.

"Có chuyện gì à?" Vân Y nhìn nam sinh trước mắt, không có ấn tượng gì, đương nhiên sẽ không có thái độ tốt.

Hon nữa, hành vi không lịch sự như thế, xin lỗi, cô sẽ không có ấn tượng tốt được.

"Tôi tên là Lam Hồng Vân, nhớ kỹ tên của tôi, nó, sẽ theo bạn cả đời." Lam Hồng Vân cười tà, khiến Vân Y cảm thấy không giải thích được...

Không lẽ cô, gặp phải tên thần kinh chứ?

Một nam sinh khòì ngờ thế này...Lại bị bệnh thần kinh, thật là đáng tiếc.

Vân Y xoay người rồi đi, đứng gần bệnh thần kinh, sẽ bị lây đó.

"Giai Trạch?" Vừa xoay người, liền nhìn thấy được người quen.

Giọng nói có chút kinh ngạc đó của Vân Y, lọt vào tai Đồng Giai Trạch, chẳng biết tại sao, trong lòng lại hiện lên một chút vui sướng.

Nhìn tên nam sinh trước mắt: "Lam Hồng Vân, bạn muốn làm gì?"

Đồng Giai Trạch vừa nói xong, Vân Y kinh ngạc nhìn Đồng Giai Trạch: "Giai Trạch, bạn biết người này à?"

Đồng Giai Trạch cúi đầu, dịu dàng nhìn Vân Y, sau đó lại ngẩng đầu, gật một cái: "Biết"

"Đồng Giai Trạch...Chắc chắc, không nghĩ được, bạn gái của bạn, đáng đáp..." Lam Hồng Vân lắc đầu tiếc nuối nói

Khiến người ta còn tưởng rằng, hần ta còn đang thương tiếc Đồng Giai Trạch sa đoạ.

Chỉ là, nghe được lời của Lam Hồng Vân, Vân Y kéo áo Đồng Giai Trạch: "Giai Trạch, chúng ta đứng xa bệnh thần kinh một chút, sẽ bị lây đó."

Lời Vân Y vừa nói, khiến Lam Hồng Vân nhảy mắt đen mặt lại, mà Đồng Giai Trạch, mắt mang theo ý cười: "Được."

Nhìn bóng lùm rời đi của hai người Đồng Giai Trạch và Vân Y, Lam Hồng Vân suy tư nhìn bọn họ hai lần, rồi hứng thú gật đầu một cái.

"Giai Trạch, cậu cùng người kia...Có thù sao?" Vân Y mang theo chút tò mò và lòng hòng tin bất quải, nhỏ giọng hỏi.

"Cũng không coi là thù, chỉ là có chút đụng chạm nhỏ thôi." Lời này của Đồng Giai Trạch, khiến Vân Y trợn to hai mắt.

"Cậu mà cũng cùng người ta đụng chạm nhỏ á? Tại sao tại sao?" Khó mà tưởng tượng được, người như Đồng Giai Trạch, lại có đụng chạm cùng người khác.

Hần không phải luôn là...một tiên sinh tốt...không tức giận sao?

Đương nhiên, một màn Đồng Giai Trạch khiến trách Trương Tôn Lộ kia, trong mắt Vân Y...Chưa tính là nổi giận.

Nhìn dáng vẻ Vân Y như thế, còn có vẻ mặt không che giấu kia, Đồng Giai Trạch liền biết Vân Y đang nghĩ gì.

Nhẹ nhàng thân mật ngắt mũi Vân Y một cái: "Sự việc không như cậu nghĩ đâu."

Động tác vừa dứt, hai người đồng thời cứng người lại..

【Đỉnh – Độ hào cảm công lực +5, tổng độ hào cảm là 75, rất nhanh thôi là có thể hoàn thành nhiệm vụ rồi, ký chú fighting!】

Vân Y về mặt hồng hồng, căn bản không để ý tới lời nhắc nhở của hệ thống, mà Đồng Giai Trạch nhìn xuống, hai tai đỏ hồng, sáng tỏ cười một tiếng.

Tan học ——

Mưa phùn lất phất, dưới mặt đất xào xạt, giống như từng cây kim bạc trong suốt, từ trên trời rơi xuống, như trang điểm thiên sơn vạn hác*, tựa như trân châu sáng chói, rồi rít mà rơi, khảm bằng những cánh đồng xanh.

[*] Thiên sơn vạn hác: hình dung dãy núi liền nhau, cao thấp chông lên nhau

Vân Y trợn to mắt mình...Cái này, lúc cô ra khỏi cửa, mẹ cô có nhắc nhở rồi, còn nói, thời tiết tốt như thế, làm sao có mưa được.

-9.6.2018-

Muốn nói tin vui một tạo là truyện đã có editor mới gia nhập. Thật ra bé ấy liên lạc với tớ từ tuần trước, nhưng bé vẫn thi nên tớ chưa thông báo:"> Bây giờ bé đã thi xong và chính thức bắt tay edit truyện cùng tớ:"> Vô tay 1 cái nào:3

Có lẽ trong thời gian sắp tới lịch ra truyện sẽ thay đổi. Cơ mà tớ chưa biết chính xác khi nào:3 Vì cả tớ và bé ấy đều là người mới edit, nên còn đang trau dồi cho lên tay ๑_๑ Chi thông báo trước một chút với mọi người tin vui hehe ≧▽≦

Ả có một vấn đề nhỏ muốn hỏi mọi người là mọi người thích đọc mỗi ngày 1 chương đều đặn hay là lâu lâu ra 1 loạt (tầm 5-7c chẳng hạn)?

Bạn đang đọc truyện *Công Lực: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 26: Học Bá Ngạo Kiều (18)

Edit: Há Cáo

Banner: TheJuneTeam

-----♥-----

Lúc đó, cô còn xem thường dự báo thời tiết một chút...Xem ra, người nên bị khinh bị, là cô mới đúng.

"Giai Trạch, tôi..." Trương Tôn Lộ đi đến, đang muốn nói chuyện, Vân Y lập tức ngắt lời.

"Giai Trạch, tôi quên mang ô rồi, cậu có mang không?" Cô mới không cho nữ chính có cơ hội ở chung với nam chính đâu.

Vân Y mang cặp nhỏ, khuôn mặt trắng hồng, trong mắt mang theo vẻ đáng thương cầu khẩn, Đồng Giai Trạch đưa cây dù trong tay mình: "Đương nhiên, tôi đưa cậu."

Trương Tôn Lộ thấy vậy, đương nhiên không cam lòng yếu thế, chen vào giữa hai người.

"Giai Trạch, tôi cũng không mang ô, bạn có thể đưa cho tôi không?"

Đồng Giai Trạch căn bản không đem tầm mắt của mình nhìn Trương Tôn Lộ nữa cái, trực tiếp nói với Vân Y: "Chúng ta đi thôi."

Trương Tôn Lộ nhìn bóng dáng hai người rồi đi, hung hăng dậm chân một cái, ngoài miệng mắng: "Chết tiết, chết tiết."

"Bạn Trương Tôn Lộ, tôi có mang ô, có cần tiễn bạn một đoạn không?" Cơ hội tốt, mỹ nữ quên đồ, tự nhiên có hộ hoa sứ giả xuất hiện vậy quanh.

Trưởng Tôn Lộ quay đầu một cái, mẹ nó, một cái sống mũi tẹt, cả mặt toàn là răng hô..."Cút ngay!"

Loại người này, cũng dám tới gần cô ta?

Xứng ả?

Đáng vẻ hung hãn khiến, khiến nam sinh răng hô sợ tới mức vội vàng lùi lại, nữ thần dữ thật, cao lãnh thật.

Ồ của Đồng Giai Trạch không nhỏ, nhưng mà, gió nhẹ đi đôi với mưa phùn, từng cơn lạnh lẽo ập tới.

Dưới chiếc ô, Vân Y thấy cặp sách của Đồng Giai Trạch sắp ướt, nhích lại gần kéo khoảng cách của hai người gần lại, hai người đụng nhau.

"Giai Trạch, cặp của cậu..." Vân Y chỉ cái cặp trên vai phải Đồng Giai Trạch, có chút lo lắng mà nói.

"Không sao." Đồng Giai Trạch lắc đầu.

"Ồ nhỏ như vậy, lại hai người cùng dùng, dễ bị ướt lắm đó." Vân Y liếc mắt qua một cái, kéo cánh tay Đồng Giai Trạch, thân thể hai người càng sát vào nữa.

Đồng Giai Trạch cúi đầu nhìn cánh tay Vân Y đang kéo tay mình, lại sít sao dán vào chỗ tròn trịa nào đó.

【Đình – Độ hào cảm công lược +10, tổng độ hào cảm là 85, ký chủ không tệ, fighting!】

Không biết vì sao, thời điểm mỗi lần nghe được âm thanh máy móc này, Vân Y luôn có một cảm giác khó hiểu...

Đây là máy móc...Hay là một hệ thống hải?

Độ hào cảm sao lại tăng thêm 10 rồi? Vì sao?

Vân Y trước sau vẫn không hiểu lắm...Lần này là vì sao?

"Nhà tôi ở phía trước." Vân Y rất là xấu hổ khi Đồng Giai Trạch đưa cô về, vốn muốn mời hắn vào nhà ngồi một lúc, nhưng mà bị cự tuyệt rồi.

"Vậy cậu đi cẩn thận."

Gió mai hơi thổi tới, những giọt sương trong suốt rơi từ trên lá cây xuống, vui vẻ nhảy múa. Cỏ xanh nhỏ bé tỉnh giấc trong cái vuốt ve dịu dàng của ánh nắng ban mai, sau trận mưa phùn càng thêm xanh biếc.

Vân Y cầm hộp đựng canh gừng, đi vào lớp học, đặt trên bàn Đồng Giai Trạch.

"Cái này là gì?" Đồng Giai Trạch nhìn động tác của Vân Y, có chút tò mò hỏi.

"Ngày hôm qua chắc là cậu dính mưa rồi, canh gừng, tôi đặc biệt nấu cho cậu, có thể đuổi lạnh". Vân Y cười tủm tỉm mà nói.

"Vậy cậu có uống không?" Đồng Giai Trạch quan tâm hỏi.

"Có." Gật đầu.

"Cậu mau uống đi, lần đầu tiên tôi nấu loại canh này đó..." Vân Y nói xong, sau lưng vang lên tiếng cười nhạo.

"Lần đầu tiên nấu canh...Có thể uống à? Có bị trúng độc chết không?" Nhìn thấy cách nói chuyện như thế của Đồng Giai Trạch và Vân Y, đương nhiên có người sẽ đổ kị.

-10.6.2018-

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 27: Học Bá Ngạo Kiều (19)

Edit: Há Cáo

Banner: *TheJuneTeam*

-----❤-----

Đặc biệt là các nữ sinh cảm mến Đồng Giai Trạch, ví dụ như Vương Nguyên Suong...

Nghe lời chăm chọc của Vương Nguyên Suong, Vân Y không có nửa điểm nào bị cô ta ảnh hưởng đến, lại vui vẻ cười nhìn Đồng Giai Trạch.

Nhìn đôi mắt nhỏ đầy mong chờ kia, Đồng Giai Trạch không đành lòng cự tuyệt.

Đồng Giai Trạch mở nắp hộp canh gừng ra, một mùi hương là lạ tràn vào trong mũi.

Lại nói, hẳn ta còn chưa từng uống qua loại canh này đâu.

"Thử xem, thử xem." Vân Y giành trước nói, đôi mắt sáng lấp lánh kia, Đồng Giai Trạch nhìn thoáng qua, sau đó gất gao nhắm mắt lại, như là đang chịu chết.

"Trong này có cái gì vậy? Có chút, ngọt ngọt?" Gừng...Không phải nên cay sao?

"Có vụn xuyên bối mẫu, mứt quả hồng, lê và đường phèn." Vân Y cực kỳ ngạo kiều mà trả lời, canh này là sau khi cô suy nghĩ rất lâu, hỏi qua mẹ rồi mới nấu đó.

【Đình – Độ hào cảm công lược +5, tổng độ hào cảm là 90, ký chủ không tồi, tiếp tục cố lên! Rất nhanh là có thể hoàn thành nhiệm vụ rồi.】

Hệ thống lại tới bán manh, Vân Y bắt đầu học cách lờ nó rồi.

"Cũng không tệ lắm." Đồng Giai Trạch khen ngợi, khiến hai mắt Vân Y híp cả lại, giống như một con mèo nhỏ vừa mới được vuốt lông vậy.

"Hừ." Vương Nguyên Suong thấy không ai để ý đến mình, hừ lạnh một tiếng, bày tỏ sự tồn tại của mình.

Đáng tiếc...Vẫn không có ai để ý đến cô ta.

Thế giới này chính là như vậy, khi người bạn thích đứng trước mặt bạn, cho dù chỉ hơi cau mày, tim của bạn cũng sẽ giống như bị nhéo đau một cái. Còn người bạn không thích, cho dù đứng trước mặt bạn khóc đến tung trời lật đất, bạn cũng sẽ thờ ơ không để ý đến.

Trưởng Tôn Lộ thấy hành động của hai người họ, trong lòng nổi lên sự không cam tâm, nắm bàn tay lại thành quả nắm thật chặt, gân xanh nổi cả lên.

Bên ngoài phòng học, Lam Hồng Vân vừa đi ngang qua, thấy cảnh tượng ấy, cười lạnh một tiếng, xoay người rời đi.

"Giai Trạch, tôi..." Vân Y có chút thẹn thùng nhìn Đồng Giai Trạch, vừa định nói chuyện, liền bị người phía sau lên tiếng cắt ngang.

"Vân Y, Vân Y, bên ngoài có người tìm bạn." Một nữ sinh không quen biết chọc chọc sau lưng cô.

Vân Y nhúu mày, có chút không rõ, là ai tìm cô?

"À?" Lại nói, hình như cô... Cũng không có quen nữ sinh đột ngột xuất hiện này ha.

"Ngay ở cửa đó, tôi cũng không biết" Nữ sinh kia chỉ ra bên ngoài, không có người, Vân Y không để ý, cô cũng không quen biết nha.

"Ei, bạn cái người này..." Nữ sinh kia thấy Vân Y không để ý đến mình, trong lòng có vẻ không cam tâm mà nổi giận.

"Reng reng reng..." Cũng không biết tiếng chuông vào học này, là tới cứu Vân Y, hay tới cứu nữ sinh kia nữa.

Nghe tiếng chuông vào học vang lên, nữ sinh kia liền rời đi.

Vân Y cũng không để ý việc này, mà Đồng Giai Trạch, nhìn hướng nữ sinh kia rời đi, có chút suy tư.

Vừa hết giờ...

Lam Hồng Vân liền xuất hiện trước mặt Vân Y, nhìn dáng vẻ phong tao kia của hắn, Vân Y liền nhích lại gần chỗ Đồng Giai Trạch đang ngồi một chút.

Cách xa bệnh thần kinh.

"Bạn Vân Y, có thể cùng tôi đi dạo một vòng trường được không?"

Một đôi mắt trong veo giống như thủy tinh ngâm trong nước, khóc mất hơi gương rũ, tỏ ra quyến rũ, con ngươi tinh khiết cùng khuôn mặt tinh xảo dung hợp thành một vẻ cực kỳ phong tình xinh đẹp, đôi môi mông, màu nhạt như nước.

"A, là Lam Hồng Vân, Lam Hồng Vân ư?" Trong lớp có vài người nhận ra hắn, kích động kêu lên.

"Lam Hồng Vân? Là ai?" Còn người không biết, vẻ mặt mê mang, nhưng mà, người này, đáng đáp quả thật...kinh diễm.

-11.6.2018-

Đố mọi người Lam Hồng Vân là ai nà:))))))

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 28: Học Bá Ngạo Kiều (20)

Edit: Há Cáo

Banner: *TheJuneTeam*

-----♥-----

"Giáo thảo*, giáo thảo Lam Hồng Vân chỉ nghe thấy danh chữ không thấy người của trường chúng ta đó." Chỉ vào hắn, hàng loạt tiếng kêu chói tai vang theo.

[*] *Giáo thảo: hotboy của trường*

"Thật á? Thật á?"

"Wow, hình như là vậy"

"Sao cậu ta lại biết Vân Y?"

Lam Hồng Vân cau mày, nhìn thấy bộ dạng si mê của bọn họ, lại thêm cái âm thanh chói tai kia, thật sự không muốn nán lại đây chút nào nữa.

"Vân Y?" Lam Hồng Vân lần nữa nhích người dò xét, cảnh mũi hơi nóng lên, sắp thổi đến bên tai Vân Y.

"Bạn làm gì vậy? Nam nữ thụ bất thân, bạn cách xa tôi một chút được không?" Vân Y ghét bỏ mà nói, khiến Lam Hồng Vân sững sốt một chút.

Vừa rồi, hắn là bị ghét bỏ à?

Đồng Giai Trạch thấy vậy, cười khẽ một tiếng, đây là lần đầu tiên Lam Hồng Vân gặp tình huống thế này.

"Of course, bạn Vân Y, không biết, có thể cho tôi một cơ hội làm quen với bạn không?" Lúc Lam Hồng Vân nói lời này, mơ hồ còn ngược mắt nhìn Đồng Giai Trạch phía sau một cái.

"Không được." Vân Y chắc như đinh đóng cột mà từ chối, các nữ sinh đứng bên cạnh nghe thấy, toàn bộ phòng học nháy mắt yên lặng tờ.

Mã Trường Tôn Lộ, gắt gao nhìn chăm chăm Vân Y, giống như Vân Y là kẻ thù giết cha cô ta vậy...

Vì sao?

Vì sao?

Vân Y kia rõ ràng chỉ là một lọ lem nhỏ nhoi, làm sao có thể, cũng tại sao có thể khiến những nhân vật kia, đối xử với cô ta như vậy?

Rõ ràng...

Rõ ràng bản thân mình mới là công chúa...

Mà Vân Y, lại cảm thấy có chút kỳ lạ, Lam Hồng Vân này...Mặc kệ là trước cốt truyện hay sau cốt truyện, đều là nhân vật không nên xuất hiện nha.

Lẽ nào, thế giới xuất hiện bug rồi?

Mặt trời ngã về tây, trường học đắm mình trong ánh chiều tà rắng màu, học sinh tốp năm tốp ba bước đi chậm trong sân trường, gió đêm từng đợt thổi đến hương thơm thoang thoang của hoa cỏ, khiến mọi người vui vẻ thoải mái, càng cảm thấy hoàng hôn đẹp vô cùng.

Vân Y một mình bước ra khỏi cổng trường, lúc này, sau lưng cô, một chiếc xe taxi màu bạc đang đi theo cô mà không thấy được.

"Vân Y." Nghe có người kêu tên khách hàng, người đàn ông lái xe taxi hướng về phía sau nháy mắt.

Xe taxi dừng lại...Cửa xe mở ra...Đưa tay kéo một cái...Thuận tay đóng cửa lại..

Động tác này, không đến mười giây, Vân Y liền biến mất trong tầm mắt Đồng Giai Trạch.

Nhìn thấy Vân Y đi phía trước, nhìn bóng lưng của cô ấy, cảm thấy rất cô độc, chuẩn bị tiến lên cùng đi. Nhưng mà, không nghĩ tới, chỉ trong nháy mắt, Vân Y đã bị mạng đi rồi.

Đồng Giai Trạch hốt hoảng đuổi theo, nhưng mà, con người chỉ có hai chân, làm sao có thể đuổi kịp xe taxi bốn bánh chứ.

Thấy xe taxi biến mất trước mặt mình, Đồng Giai Trạch dừng lại, móc điện thoại ra, thờ hồng học mà nói:

"Hém nhỏ ở phố Tây, dẫn người tới đây, nhanh lên." Đồng Giai Trạch nhìn chiếc xe taxi kia, biến mất trước mắt mình, mà mình, chỉ có đứng đây chờ, trong mắt nổi lên bão táp.

"Bang." Một bàn tay đánh vào mặt Vân Y, đánh cô từ trong hôn mê mà tỉnh lại.

Vân Y có chút mê mạng mà mở to mắt, qua một lúc lâu, mới phản ứng được, tình trạng của cô hiện giờ ra sao.

"Trưởng Tôn Lộ?" Vân Y ngược mắt nhìn nữ sinh trước mặt, không phải là...Trưởng Tôn Lộ à?

Cái này, là nữ chính đã biến đen rồi ấy hả?

-12.6.2018-

Hôm qua đoán bạn học Lam là ai rồi, tớ xin nói là có 1 bạn đoán đúng.v Còn là bạn nào thì mọi người cứ tiếp tục đoán:))))))

Hôm nay chúng ta đoán xem nữ chính đại nhân muốn làm gì nhá =))))))

Tối nay sẽ đăng chương 1 của hồ "Và mặt", mọi người nhớ ủng hộ nha!

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 29: Học Bá Ngạo Kiều (21)

Edit: Hà Cáo

Banner: TheJuneTeam

-----♥-----

Có hào quang của nữ chính mà tính tình lại bạo ngược...Luôn sẽ làm hại đến nhân gian đó.

"Làm sao, không đoán được là tao à?" Trưởng Tôn Lộ đi đến trước mặt Vân Y, cười lạnh một tiếng, có chút dữ tợn đưa tay nâng cằm Vân Y lên.

"Chắc chắn, nhìn một cái xem, khuôn mặt nhỏ bé xinh đẹp này, cũng không biết, tí nữa, sau khi bị hủy dung và phá thân rồi, còn có thể khiến Đồng Giai Trạch thích hay không đây?"

Trưởng Tôn Lộ hung hăng hất một cái, mặt của Vân Y bị ném qua một bên.

Bốn phía xung quanh, nhìn giống một kho hàng cũ bị vứt đi, đã lâu không có người sử dụng.

Trên mặt đất trong kho hàng, còn có vết máu loang lổ, chỉ sợ...Là máu của nạn nhân lúc trước để lại.

Trưởng Tôn Lộ này...Làm việc quen tay như vậy, chắc cô không phải là người đầu tiên.

Vân Y ngẩng đầu nhìn Trưởng Tôn Lộ sắp trở nên điên cuồng...Không đúng, cô ta đã điên cuồng rồi: "A, coi như cậu ấy không thích tao, thì cũng sẽ thích người khác. Mày? Vọng tưởng."

Lời Vân Y vừa nói xong, Trưởng Tôn Lộ lập tức quăng một cái tát tới.

Tay chân Vân Y bị dây thừng trói lại, không thể động đậy, cứng rắng chịu cái tát, trong nháy mắt, khuôn mặt liền sưng lên.

Có thể thấy được, Trưởng Tôn Lộ đã dùng bao nhiêu là lực.

Vân Y đau đến nổi nước mắt chảy ròng, chỉ là không có kêu ra tiếng, cô biết, Trưởng Tôn Lộ hành hạ cô, không phải là muốn nhìn thấy đáng về quỳ xuống cầu xin của cô sao?

"Hừ, đúng là quật cường, cũng không biết mày có thể kiên trì đến cuối cùng hay không?" Trưởng Tôn Lộ vung bàn tay lên, người đàn ông sau lưng liền đi tới.

"Đưa con gái này, thương cho bọn mày." Trưởng Tôn Lộ cực kỳ hào phóng nói với những người đó.

Vân Y mở to hai mắt, không thể tưởng tượng mà nhìn Trưởng Tôn Lộ...Cô ta, làm thật à?

【Chẳng lẽ cô tưởng là giả à?】

Mấy người đàn ông vừa nghe vậy, trên mặt lộ vẻ dâm tà mà nhìn Vân Y, tiểu cô nương lớn lên thanh tú, nhưng mà đáng người...Haha, có còn hơn không.

"Các người, các người, các người muốn làm gì?" Vân Y tuy là bị trói, nhưng mà thân thể vẫn phản xạ có điều kiện muốn lùi về phía sau.

"Các người không được tới đây, không được tới đây." Vân Y hét lên, cô, cô, không thể ** được.

"Tránh ra, tránh ra." Nhìn thấy những người đàn ông kia từng người một đi về phía mình, Vân Y cảm thấy sợ hãi, bắt đầu lớn tiếng hét.

Mà Trưởng Tôn Lộ đứng một bên nhìn, lộ ra nụ cười điên cuồng dữ tợn.

"Nhìn xem, nhìn xem, đây chính là kết quả cùng tranh đàn ông với tao, tao nhìn xem, mày còn có tư cách gì mà tranh với tao?" Bóng tối trong lòng Trưởng Tôn Lộ, hiện lên trên mặt cô ta.

"Tránh, tránh ra..."

"Phanh ——"

Cửa kho hàng bị đá văng ra một cách bạo lực, Trưởng Tôn Lộ bắt nắn nhìn về phía cửa, không phải cô ta đã dặn rồi à? Không có sự cho phép của cô ta, ai cũng không thể vào. Bây giờ là có chuyện gì?

Chỉ là, thời điểm nhìn thấy người đứng ở cửa, về mặt của Trưởng Tôn Lộ từ bắt nắn chuyển thành kinh hồn.

Đồng Giai Trạch?

Lam Hồng Vân?

Bọn họ, bọn họ, sao hai người bọn họ lại ở đây?

Còn nữa, còn nữa, đám người mặc đồ đen đứng sau kia...Nhìn giống xã hội đen...Là cái quỷ gì thế?

Thấy có người đi vào, đám đàn ông kia buông Vân Y ra, Đồng Giai Trạch lúc này cũng thấy được bộ dạng thảm hại của Vân Y.

Quần áo trên người có chút rách rưới, vẻ mặt hoảng hốt.

"Vân Y!"

Sau khi Đồng Giai Trạch vọt tới, tình cảnh bắt đầu trở nên rối loạn, một người đàn ông lấy khi thế sét đánh không kịp bưng tai vùng nắm đám về phía hắn.

-13.6.2018-

Mối thế giới 2 thời mà nữ chính trong cốt truyện đã biến đen rồi (¬_¬) Đã biến đen còn bị bệnh ảo tưởng (¬_¬)

Bạn đang đọc truyện *Công Lực: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 30: Học Bá Ngạo Kiều (22)

Edit: Há Cáo

Banner: *TheJuneTeam*

-----♥-----

Quả đám trong không trung xẹt qua thành một đường vòng cung ưu nhã, vốn tưởng rằng nhất định sẽ nặng nề đáp xuống khuôn mặt trắng nõn của Đồng Giai Trạch.

Đồng Giai Trạch né người sang một bên, nhanh như chớp đá một cước, thân hình cao lớn của người đàn ông kia bay thẳng tắp ra ngoài. Thân hình chó đừ vỗ mồi hoàn nỷ mà rơi xuống đất, toàn bộ gương mặt tiếp xúc thân mật cùng nền xi măng, đến mức trầy da tróc thịt, máu tươi chảy ròng ròng.

Một người đàn ông bên cạnh thấy vậy, lập tức lấy dao nhỏ ra, hướng Đồng Giai Trạch mà đâm tới, Đồng Giai Trạch thủ đoạn một cái đoạt lấy con dao trong tay người đàn ông kia. Tiếp theo, dao rời tay, hóa thành một luồng ánh sáng, bắn vào bắp đùi gã ta. Gã kêu thảm một tiếng, ngã về phía sau.

"Vân Y, Vân Y..."

Đồng Giai Trạch vội vàng chạy qua, mà những người hắn đem đến, đã không chế hiện trường.

"Vân Y, tỉnh lại, tôi là Đồng Giai Trạch, Vân Y, không có chuyện gì rồi, đừng sợ, đừng sợ, có tôi ở đây." Đồng Giai Trạch ôm Vân Y, gắt gao ôm chặt Vân Y đang kinh hoàng mà né người.

Ở bên tai Vân Y dụi dụi đỡ: "Vân Y, tôi là Đồng Giai Trạch, đừng sợ, đừng sợ, có tôi ở đây, không ai dám làm tổn thương cậu đâu."

Đồng Giai Trạch cời áo của mình, đắp lên những chỗ quần áo bị xé rách không che được trên người Vân Y.

Ôm cô lên, bước ra ngoài.

"Hey, cậu đi đâu?" Lam Hồng Vân nhìn hành động của Đồng Giai Trạch, có chút bất mãn, tại sao có thể bỏ lại cậu ta chứ?

"Bệnh viện." Đồng Giai Trạch không có ý định cùng Lam Hồng Vân nói nhiều lời, ít nhất, bây giờ không có tâm trạng.

"Thế cô ta thì sao?" Lam Hồng Vân chỉ vào Trương Tôn Lộ đã bị không chế trên mặt đất.

"Đưa vào bệnh viện tâm thần." Đồng Giai Trạch nghiêng mặt nhìn sang, chán ghét mở miệng.

"Tích, tích tích..." Âm thanh đơn điệu, cảm giác nhột nhột.

Bên ngoài phòng bên to như vậy, là tiếng bước chân hỗn loạn cùng tiếng nói tận lực nhỏ nhẹ, vẻ mặt bác sĩ trở nên quần bách.

Nguyên nhân là vì cô gái còn nằm hôn mê trên giường bệnh, bởi vì cô bất tỉnh, khiến bọn họ luôn bị thanh niên trước mắt nhìn ôn hòa nhưng nổi giận lên khiến người ta khiếp sợ nạy uy hiếp.

"Tại sao cô ấy còn chưa tỉnh lại? Các người làm việc gì kiểu gì vậy? Đám bác sĩ các người..." Đồng Giai Trạch đang phát huy công lực độc miệng của hắn.

"Rút ——" Một âm thanh nhỏ xú vang lên, khiến Đồng Giai Trạch kinh động vội vàng ngồi xuống, đến gần bên cạnh Vân Y.

"Vân Y, Vân Y, cậu tỉnh rồi?" Thấy Vân Y chậm rãi mở mắt, Đồng Giai Trạch kinh ngạc nở nụ cười.

"Giai Trạch?" Vân Y vừa tỉnh lại, có chút mê mẩn nhìn bốn phía xung quanh, qua một hồi lâu, mới hoàn hồn lại.

"Huhu...Giai Trạch...Giai Trạch..." Vân Y nghĩ đến chuyện lúc trước, ôm lấy Đồng Giai Trạch, nghẹn ngào khóc.

"Không khóc, không khóc, không có chuyện gì rồi, không có chuyện gì rồi." Đồng Giai Trạch có lẽ không biết dỗ người, cứng dờ vổ vỗ lưng của Vân Y mà an ủi.

Vân Y sao có thể vì như vậy mà nín đây? Lúc ấy cô thật sự rất sợ hãi, cô không muốn chết...

Cô còn chưa khôi phục được cơ thể tự do, làm sao cô có thể chết được?

"Giai Trạch, tôi cho rằng, sẽ không còn được gặp lại cậu nữa, tôi sợ quá, sợ quá." Vân Y vừa nghẹn ngào vừa nói.

"Không có việc gì rồi, không phải tôi đang ở đây sao?" Thanh âm chậm chạp nhỏ xú truyền đến trong tai Đồng Giai Trạch, chưa kịp chờ hắn hiểu rõ ý, Vân Y liền tiếp tục nói.

"Giai Trạch, tôi thật sự sợ mình không còn được gặp lại cậu nữa, Giai Trạch, tôi thích cậu, thích cậu thật lâu rồi."

【Đỉnh – Độ hảo cảm công lực +10, tổng độ hảo cảm là 100, độ hảo cảm công lực đạt tới 100, phục chế ý thức ký chủ..... Phục chế thành công, đang rời khỏi thế giới...】

-14.6.2018-

Kết thúc TG2! Chúc mừng bạn Vân Y đã cura đồ được học bá ngạo kiều:3 Hiện tại mọi người có muốn trong hôm nay đọc được phiên ngoại không? Chương này đủ 50 vote tờ đăng ngay phiên ngoại nha:3 Không thì hôm sau đăng ^^ Hehe:3

Bạn đang đọc truyện *Công Lực: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở Ebook Full.Net.

Chương 31: Học Bá Ngạo Kiều (Phiên ngoại)

Edit: Há Cáo

Banner: TheJuneTeam

-----♥-----

【Nhận được 100 điểm, 10 điểm phản phối, xin hỏi phản phối như thế nào.】Âm thanh máy móc không cảm tình vang lên.

"100 điểm? So với lần trước nhiều hơn một nửa à." Văn Y cao hứng nhảy lên, sau đó, cô nghĩ tới một chuyện...

"Đúng rồi, nếu muốn lên cấp cần bao nhiêu điểm?" Chắc là cô sắp lên được cấp 2 rồi nhỉ...

【1000 điểm】Âm thanh máy móc vang lên, vẫn khó nghe như cũ.

"5 điểm phân dung mạo, 5 điểm phân vào trí lực." Nhìn tư liệu của mình, Văn Y tự hỏi một chút.

Trái qua lần công lược này, hoặc là ký ức đối với thế giới này, cuối cùng cô cũng không còn là tiểu bạch không biết ý nghĩa những thứ kia nữa.

"Đúng rồi, nếu những mục kia đều đến trạng thái max, mà điểm phản phối của ta vẫn còn, thì không dùng được nữa à?" Văn Y rất để ý việc này.

Nhưng lại chưa nghĩ qua, muốn được đến trạng thái max, còn rất là sớm.

【Có thể sử dụng như điểm bình thường】Việc này không phải bí mật không được biết, nên hệ thống tốt bụng giải thích.

Tài lại dữ liệu của ký chủ:

Ký chủ: Văn Y

Tuổi: 20

Dung mạo: 15 (max là 100)

Dáng người: 30 (max là 100)

Mỹ lực: 0 (max là 100)

Trí lực: 20 (max là 100)

Thể lực: 15 (max là 100)

Sở trường đặc biệt: tạm thời không có

Kỹ năng đặc biệt: tạm thời không có

Điểm 【150 dùng để mua vật phẩm trong cửa hàng hoặc tăng level】

Level: 0

Lúc sau Văn Y mới biết, thì ra, Lam Hồng Văn không phải là bệnh thần kinh, mà là cùng Đồng Giai Trạch...chào hỏi?

Đậu xanh, có người chào hỏi như hấn sao?

Trong cốt truyện không xuất hiện, là bởi vì Lam Hồng Văn...Chỉ là người qua đường Giáp...Nguyên chủ cũng không có ký ức về hấn.

Được rồi, Văn Y cũng chỉ có thể tiếp thu sự thật này.

"Cậu cách bạn gái tôi xa một chút." Đồng Giai Trạch có chút muốn chiếm hữu mà ôm lấy Văn Y, trừng mắt nhìn Lam Hồng Văn.

Vừa trở về đã làm Đồng làm Tây, còn không bằng ở lại bên Mỹ không trở về.

Còn về Trương Tôn Lộ, bị Đồng Giai Trạch đưa đến bệnh viện tâm thần, khi đó Văn Y mới biết, hóa ra nhà của Đồng Giai Trạch, rất là giàu có.

Hon nữa còn cùng hắc bang...Có chút giao tình 【Lam Hồng Văn không là thiếu chủ hắc bang à】

"Giai Trạch, không cần che chở bạn gái như thế đâu. Chúng tôi chỉ làm quen một chút, kết bạn bè mà thôi. Gọi tôi là Văn Văn cũng được nha." Lúc Lam Hồng Văn nói lời này, còn xấu ý véo mặt Văn Y một cái.

Đồng Giai Trạch đánh một cái...Sau đó, Văn Y nhìn hai người bọn họ lập đi lập lại động tác lúc trước, đánh nhau...

Cuối cùng, Văn Y cùng Đồng Giai Trạch đậu cùng một trường đại học.

Lại gặp người được đã từng theo đuổi nguyên chủ, Văn Y giẫm cọt nhìn người nọ, ôm cánh tay Đồng Giai Trạch: "Xin lỗi, tôi có bạn trai rồi."

Một tra nam mà thôi, ha...

Chỉ là, bởi vì việc này, khiến Đồng Giai Trạch rốt cuộc cũng cảm nhận được độ được hoan nghênh của Văn Y.

Không bằng, mau mau, cùng Văn Y đính hôn thôi.

Nhìn Đồng Giai Trạch, người mặc âu phục, vì tiến vào nghi thức đính hôn mà bận rộn.

"Giai Trạch..." Văn Y gọi một tiếng, Đồng Giai Trạch xoay người.

Hoa thơm trong nháy mắt này, tựa như dừng lại vĩnh hằng, màu sắc xinh đẹp tinh khiết khiến người ta không đành lòng chạm vào, như thể tất cả chỉ trong nháy mắt liền phiêu dật...

-14.6.2018-

Phù! Đã đủ 50 sao:3 Xin lỗi các bạn vì t bọn nên up trễ tận 1h nha >0<

Chính thức kết thúc thế giới thứ 2 ≥~≤

Các bạn có ai thấy thân phận Lam Hồng Văn không nè =))) Cho tui xin cảm nghĩ khi biết thân phận bản nha =))))

Ừng hộ mãnh liệt cho tui nào các tình yêu ≥~≤

Chuẩn bị ngày mai sang thế giới thứ 3 nhá <333

Bạn đang đọc truyện Công Lược: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở Ebook Full . Net.

Chương 32: Giáo Chủ Muộn Tao (1)

Edit: Tô - Beta: Há Cáo

Banner by PhThu02

-----♥-----

[*] Muộn tao: tiếng anh là Manshow. Lần đầu tiên xuất hiện là ở khu vực Hongkong, Macao. Dần dần trở thành từ ngữ phổ biến trong giới trẻ. Muộn tao thường chỉ những người có vẻ bề ngoài nhàn chán nhưng nội tâm tràn đầy điên cuồng, sẽ không dễ dàng thể hiện cảm xúc cá nhân đối với mọi người, nhưng sẽ thường bộc lộ vào những trường hợp/hoàn cảnh đặc biệt mà mọi người không lường được.

-----♥-----

Ánh mặt trời chậm rãi xuyên qua lăng cửa sổ, chiếu vào căn phòng lạnh lẽo, bên trong phòng là một nữ tử áo trắng ngồi một mình bên cạnh bàn, trên bàn như cũ vẫn là ngọn đèn dầu chiếu sáng mỏng manh.

Cô nhìn ánh sáng đang dao động trước mặt, khẽ nhủ mảy, thôi một hồi làm tắt ngọn đèn.

Khói lờ lợ, chậm rãi bay lên tựa như âm hồn bất tử, nhìn ngọn đèn một lúc, cô đứng dậy đi đến bên cửa sổ, lúc này đầu thu xơ xác tiêu điều, lạnh thấm tận xương.

Vân Y bị hệ thống truyền tống đến nơi này, còn chưa kịp tiếp nhận cốt truyện, một nữ nhân xa lạ bỗng chạy tới.

Nàng kia một thân màu hồng, dưới cổ ngọc mảnh mai, một mảnh **** như ngưng chi bạch ngọc, nửa che nửa lộ, eo buộc màu trắng, một tay là có thể ôm được, một đôi chân dài đều đặn tron bóng như nước để lộ ra, chân sen xinh đẹp không tiếng động phát ra lời mời gọi mê người.

Một nữ nhân mê hoặc như vậy đứng trước mặt cô còn đang tính xem có nên lấy ra roi da bên hông không...

Đánh cô?

Vân Y cũng không rõ nguyên chủ là loại người gì, đã làm việc gì mà lại khiến nữ nhân đối diện hận mình như vậy.

Chẳng lẽ nguyên chủ chiếm đoạt chồng nàng ta?

Theo quan sát của cô dạng phòng như thế này chỉ có thể là ở cổ đại.

Mà nữ nhân kia chỉ chỉ vào mặt cô mắng to một lúc cũng không có động thủ đánh người.

Việc này làm Vân Y cảm thấy kinh ngạc. Bộ dạng cô ta tức giận như vậy lại có thể nhịn xuống được?

[Mới tiếp thu cốt truyện]

Sau khi tiếp thu xong, Vân Y không khỏi cảm thán đúng là câu huyết a. Theo như cốt truyện thì giáo chủ của ma giáo thích con gái của võ lâm minh chủ.

Mà nguyên chủ vừa vậ là con gái của võ lâm minh chủ.

Nhưng bởi vì chính tà không thể cùng tồn tại, huống hồ trong lòng nguyên chủ đã có một thanh mai trúc mã.

Cho nên nguyên chủ đương nhiên sẽ không chấp nhận vị giáo chủ này. Cho nên dưới tình huống như vậy, nguyên chủ bị giáo chủ giam lỏng.

Sau khi bị giam, nguyên chủ liền oán hận đem thông tin mật của ma giáo truyền ra ngoài.

Kết quả bởi vì nguyên chủ mật làm ma giáo tổn thất đáng kể. Sau khi bị phát hiện, là lúc mà Vân Y xuyên qua, cũng chính là thời điểm hiện tại.

Nguyên chủ chỉ là vật hi sinh không đáng nhắc đến, mà hộ pháp của giáo chủ cũng chính là nữ chính đối với giáo chủ hỏi han ân cần, sau này hai người họ liền qua lại.

Nữ chính cũng không phải là bạch liên hoa, cô ta chính là người một lần lại một lần tra tấn nguyên chủ đến chết.

Hiện tại Vân Y chỉ muốn hung hăng mắng cho nguyên chủ một trận, cái loại tra nam cùng tra cha kia có cái gì đáng để nguyên chủ hi sinh chứ.

Gi mà thanh mai trúc mã, cũng không phải tốt bụng gì cho cam, mà người cha kia ngoại trừ lợi dụng con mình còn gì nữa đâu?

Nữ nhân vừa rồi hẳn là hộ pháp cũng chính là nữ chính a, quả nhiên đủ yêu nị.

Sau khi tiếp thu xong, rốt cuộc cũng biết cô ta tới làm gì, không phải chính là mắng cô một chút lại vui sướng khi người gặp họa sao? Người này có bệnh à?

Nữ chính như vậy không biết bà tác giả có phải cũng có bệnh luôn không lại đi viết ra một nữ chính ngu ngốc như vậy.

Mà hiện tại theo cốt truyện, bởi vì ma giáo tổn thất nghiêm trọng nên giáo chủ kia phải đi xử lý, mà cô thì.... Nghĩ đến đây, Vân Y không khỏi có chút đau đầu.

Hệ thống cũng thật là, tại sao không truyền tống cô khi nguyên chủ vừa bị giam?

Như vậy độ hào cảm căn bản là không cần tiến công chiếm đóng cũng ok!

-15.6.2018-

Vote sao chào đón editor mới của truyện nào mọi người >v<

À, hôm nay có ai muốn đọc chương 2 của "Và mặt" không nè? Nếu có thì cmt nhiệt tình t biết để t đăng nhá >v<

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhặt Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 33: Giáo Chủ Muộn Tao (2)

Edit: Tô - Beta: Há Cáo

Banner by PhThu02

-----♥-----

Nghĩ đến đây, Vân Y liền cảm thấy nguyên chủ này thật không hiểu chuyện.

Nguyên chủ à, cô đi tìm đường chết làm gì vậy?

"Đã nhận được nhiệm vụ hai sao này thì kỳ chủ không cần suy nghĩ nhiều, cứ lo hoàn thành nhiệm vụ của mình cho tốt là được." Khi nghe Vân Y lái nhái, âm thanh máy móc của hệ thống vang lên.

"Hệ thống, thanh âm của mi khi nào mới có thể thay đổi, có thể tiến hóa được không?" Vân Y mỗi lần nghe hệ thống nói trong lòng đều cảm thấy cực kỳ kinh hãi, lông tóc đều dựng đứng.

"Cấm kỵ chủ nói xấu người ta." Thanh âm hệ thống vẫn lạnh lùng khiến Vân Y không nói nên lời, thì ra hệ thống lại có chí số thông minh cao như vậy.

Còn cô, hệ thống là người sao?

"Hệ thống không phải người, hệ thống chính là một đồ vật." Tiếng hệ thống vừa dứt, Vân Y liền cười lớn.

"Được được được, mi không phải người, mi là đồ vật!" Lời nói của Vân Y mang tính trêu đùa khiến cho hệ thống thấy mình hình như đã nói sai rồi.

"Mong kỳ chủ hoàn thành nhiệm vụ, thăng cấp cao hơn." Sau đó dù Vân Y kêu gọi cỡ nào hệ thống cũng không lên tiếng.

Vân Y hiện tại bị nhốt ở trong phòng, suy nghĩ về việc tiến công chiếm đóng giáo chủ bị bệnh kiêu còn có chút thần bí kia, Vân Y lại cảm thấy không quá khó.

Dục vọng chiếm giữ rất mạnh, cố chấp, cực đoan, biến thái... Cô gõ gõ cửa, "Ta muốn gặp giáo chủ của các người."

Ngoài cửa không ai để ý tới cô, hoặc là nói bọn họ không thích cô, cho nên đối với lời nói của cô coi như không nghe thấy.

"Mở cửa, ta muốn gặp giáo chủ! Mở cửa, mở cửa!" Vân Y dùng sức đập cửa gỗ nhưng vẫn không ai để ý tới cô.

Vân Y nheo mắt, cũng không biết đây là mệnh lệnh của giáo chủ hay là mệnh lệnh của hộ pháp kia. Phải biết rằng hộ pháp này ở ma giáo cũng có địa vị rất cao.

Nói cách khác, cô ta rất có năng lực, đưa người của mình vào để trông coi còn có thể vào để ngược đãi cô.

Ngoài cửa đám người kia vẫn không để ý đến cô, Vân Y cười lạnh, trong nháy mắt đem những thứ có trong phòng ném hết xuống đất, phát ra tiếng ồn.

Cô dùng sức đập đồ vật dưới một đất, lại sợ vài thứ này không đáng tiền, không đủ vang dội, không thể khiến bọn họ chú ý.

Người bên ngoài vẫn không có phản ứng gì, cô xoay người nhìn về phía cây nến.

Ngon lửa bắt đầu cán nuốt, nơi mà nó đi qua đều đỏ nát, ngon lửa hùng hực không kiêng nể ai bắt đầu khuếch trương lãnh địa, đem nơi này thành nơi thống trị của nó.

Ân Tây Dã đang ngồi ở trong thư phòng, mấy ngày nay đều tự hỏi ma giáo tồn thất như vậy có thể phục hồi như thế nào.

Mà Vân Y... Khi Ân Tây Dã đang suy nghĩ về cô thì đột nhiên nghe thấy tiếng ồn ào còn có tiếng kêu cứu ở bên ngoài.

Nhiều mây, Ân Tây Dã buông đồ trong tay mình rồi đi ra ngoài lại chỉ thấy sương phòng bên trái khói đặc nổi lên bốn phía, mà sương phòng đó...

"Vân Y." Ân Tây Dã nhất thời mở to hai mắt nhìn, lập tức chạy qua, trong lòng lo lắng như kiến bò chảo nóng.

Vân Y đứng ở cửa sương phòng mở cửa ra, mà về mặt Ân Tây Dã lộ ra vẻ bạo tàn nhìn lướt qua thủ vệ bên cạnh liền tát cho hấn một cái.

Một tát kia khiến thủ vệ bị đánh đến đầu như muốn quẹo về một bên, khoe miệng tràn ra máu nhưng vẫn cung kính với người trước mặt.

Ân Tây Dã hung ác nhìn về căn phòng thấy được trên người Vân Y dính khói đen, toàn thân lẫn lộn trắng đen, nhìn liền biết vừa từ trong đám cháy đi ra.

-16.6.2018-

Vân Y thăng cấp rồi nhé:)))))) Đòi gặp giáo chủ mà không ai thèm để ý là đi đốt nhà luôn:)))))) Hay lắm Vân Y của chúng ta =))))))

Bạn đang đọc truyện *Công Lực: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 34: Giáo Chủ Muộn Tao (3)

Edit: Tô - Beta: Há Cáo

Banner by PhThu02

-----♥-----

"Vân Y, Vân Y..." Ân Tây Dã kích động chạy qua ôm lấy Vân Y cực kỳ mạnh như thể muốn đem cô hòa làm một với mình, khám vào trong xương của mình.

Mà những người bị bỏ rơi bên kia, đặc biệt là thủ hạ ma giáo nhìn Ân Tây Dã biến thành cái dạng này đều rơi vào trầm mặc.

Giáo chủ... Đây đích thực là vì nợ nhân mà từ bỏ giang sơn nhà. Giáo chủ, nữ tử này căn bản là một con rắn gáo hoạt muốn ăn toàn bộ ma giáo.

Ân Tây Dã gắt gao ôm lấy Vân Y, mà Vân Y chỉ cảm thấy thất lực bị hấn ôm lấy sắp gãy rồi.

"Tây, Tây... khụ khụ... Ta, ta sắp..." Vân Y ngay cả nói cũng không rõ, cô cảm giác mình sắp hít thở không thông.

Cũng không biết là do nhìn thấy mặt Vân Y mặt đỏ hồng lạ thường hay là nghe đến âm thanh đứt quãng kia mà cuối cùng cũng có người có chút lương tâm phát hiện ra điều khác thường.

"Giáo, giáo chủ, năng, năng sắp bị ngài ôm đến chết rồi." Vốn cũng muốn Vân Y chết nhưng nếu nàng ta cứ như vậy mà chết thì thực sự... Đến lúc đó giáo chủ tức giận rồi còn không biết việc gì sẽ xảy ra tiếp nữa đâu.

Sau khi nghe thấy tiếng nói có lương tâm kia, Ân Tây Dã mới chậm rãi hoàn thần nhưng vẫn chưa buông người trong lòng ra. Vân Y nhìn vào ánh mắt hấn, có chút điên cuồng, còn mang theo sự cố chấp mà tin tưởng Vân Y rằng đã chết rồi...

"A Tây, ta không sao." Sắc mặt Vân Y ửng hồng nhưng vẫn giả vờ mình rất bình tĩnh.

Cô nâng mắt nhìn hấn, mới phát hiện nam chính này, không hổ là nam chính, là con ruột của tác giả.

Một thân y phục màu đen cũng không giấu được tư thế oai hùng của hấn. Hấn sinh ra đã có khí thế vương giả, quân lâm thiên hạ, ngũ quan anh tuấn như được khắc từ đá cẩm thạch, miệng hình lưỡi gươm, đường cong môi phân ra rõ ràng, ánh mắt thâm thúy, không hiểu sao lại làm cho người ta có cảm giác bị áp bức.

Nhưng cô bình tĩnh không có nghĩa người khác bình tĩnh. A Tây là cái quý gì vậy? Giáo chủ thần võ anh minh của bọn họ từ khi nào lại có cái tên dân dã như vậy?

Vân Y nhìn thấy bộ dạng Ân Tây Dã ngây ngốc rất dễ thương liền cười khẽ một tiếng. lộ ra một nụ cười âm áp. Độ cong khoe miệng hoàn mỹ, nụ cười đó như quanh quẩn trong đầu Ân Tây Dã, không thể lau đi.

Đây không phải là lần đầu hấn nhìn thấy Vân Y cười nhưng kể từ khi có biết thân phận của hấn liền trốn tránh, cô tránh hấn liền đuổi, cuối cùng giam cô ở ma giáo này, sau này, không còn thấy cô cười nữa.

Ân Tây Dã lại ôm chặt Vân Y, khiến cô cũng muốn hoài nghi độ hảo cảm của hấn đối với mình có phải bùng nổ rồi không.

Mà nhiệm vụ cứ như vậy hoàn thành thì sao còn gọi là nhiệm vụ hai sao?

"Hệ thống, hệ thống, gọi hệ thống, ta muốn biết độ hào cảm hiện nay là bao nhiêu?" Vân Y biết rằng muốn tiến công chiếm đóng thì phải xem độ hào cảm trước đã.

"..." Trả lời lại là sự trầm mặc của hệ thống

Đậu má, phải thủ dai như vậy sao? Đừng là một hệ thống keo kiệt!

"Cảm ký chủ nói xấu người ta." Tiếng máy móc vang lên khiến Vân Y sùng sốt một chút.

Ân Tây Dã cảm nhận được Vân Y bị hấn ôm có chút cứng ngắc nhất thời sinh ra hiểu lầm. Nghĩ đến Vân Y không thích hấn, trên mặt liền lộ vẻ âm trầm, hung ác, càng dùng sức ôm lấy lại không biết có thể làm Vân Y bị ôm chặt đến mức suýt bị bóp chết.

"A Tây, ta có lời muốn nói với người." Vân Y nói những lời này là mong Ân Tây Dã có thể cho người khác rời đi.

Ân Tây Dã nặng nề nhìn Vân Y đang ở trong lòng mình, cũng biết vừa này hấn thất thố rồi.

-17.6.2018-

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 35: Giáo Chủ Muộn Tao (4)

Edit: Tô- Beta: Há Cáo

Banner by PhThu02

-----♥-----

Sau đó hấn gờ tay lên, "Các người lui xuống hết đi!"

Đám "cấp dưới" kia vốn đang nghĩ muốn nói với giáo chủ, khuyên ngài cách xa nữ nhân ác độc này một chút, không cần vì nữ nhân ác độc này mà bị ảnh hưởng tâm tình, không cần lại vì nàng mà làm ma giáo bị tổn thất nữa.

Nhưng thấy tâm tình của giáo chủ nhà mình hiện tại như vậy, tâm tư lại khó đoán, làm sao có thể làm trái?

"Dạ." Đặc biệt là hộ pháp kia, chính là nữ chính, đứng vậy, chính là cô ta gắt gao liếc cô sau đó tâm không cam, lòng không nguyện mà rời khỏi.

Có thể nhìn thấy rằng khi cô ta rời đi, bước chân trầm trọng, phần nộ đến độ nghiến răng nghiến lợi, cô ta đi đã xa mà Vân Y vẫn có thể cảm nhận được oán hận của cô ta.

Thân là một nữ phụ thành công, có thể đem nữ chính tức giận thành như vậy, Vân Y cảm thấy chính mình thật là tuyệt vời

"Nàng có gì muốn nói với ta?" Ân Tây Dã khôi phục lại bộ dáng bình thường, buông Vân Y đang bị mình ôm chặt ra.

Nhìn về mặt bình tĩnh lại có chút âm trầm kia, nếu không phải động tác vừa rồi của Ân Tây Dã, Vân Y thiếu chút nữa đã cho rằng hấn đã thông đồng trước với nữ chính rồi!

"A Tây, chàng có phải vẫn trách ta? Thật xin lỗi, thật xin lỗi." Khi Vân Y nói những lời này, vẻ mặt lễ hoa dài vù, trong giọng nói mang theo áy náy cùng ủy khuất khiến người khác nghe mà đau lòng.

Vừa rồi Vân Y đã mua từ chỗ hệ thống "Họa nhân tâm" và "Họa nhân tâm bán tăng cường lễ hoa đãi vữ".

() Chỗ này mình không chắc là edit đúng không. Các bạn nào có cách edit đúng hơn góp ý giúp mình với nha. Mình cảm ơn.*

Mặc dù hơi khác kỹ năng tự thân mang theo lúc trước của cô, Ân Tây Dã lại khó khăn hơn nhiều, nhưng đối với một Ân Tây Dã hung ác lại vẫn còn yếu cô thì hai cái kỹ năng này là phù hợp nhất.

"A Tây, chàng nghe ta giải thích được không?" Thấy vẻ mặt Ân Tây Dã có vẻ buồn lòng, Vân Y lớn mật vươn tay kéo tay áo của hấn.

Ánh mắt Ân Tây Dã thật sâu nhìn thoáng qua Vân Y, mà ánh mắt hấn lúc này tàn ác giống như cô là kẻ giết cha mẹ hấn vậy.

Vân Y có chút ngơ ngốc, tâm tình bất định của nam chính đúng là như trong truyền thuyết, vừa rồi còn là vẻ mặt động tâm mà hiện tại... Cô là lần đầu gặp được nam chính như vậy!

Khi biết được suy nghĩ của Vân Y, hệ thống liền chế nhạo, có con mẹ nó mới làm có hai nhiệm vụ, một cái là nam phụ, cái còn lại là nam chính mà thôi!

Đáng tiếc Vân Y không nghe được lời chế nhạo của hệ thống nếu không sẽ cảm thấy chính mình cũng không biết nói gì.

"A Tây." Vân Y nhìn về mặt Ân Tây Dã, âm thầm nuốt nước miếng xuống, không biết tại sao hấn lại có vẻ mặt này.

"Vân Y, nàng, tốt lắm!" Ân Tây Dã lạnh lùng nhìn cô một cái, giống như vẻ xung động cùng xúc động vừa rồi đều là giả dối.

Nhìn Ân Tây Dã nghiến răng nghiến lợi, Vân Y không hiểu mình đã chọc gì hấn, mà kế hoạch của cô...

"A Tây, thật xin lỗi, ta thật sự không cố ý làm vậy, A Tây, chàng tha thứ cho ta được không?" Nhìn vẻ mặt ủy khuất của Vân Y mang theo âm thanh nghẹn ngào cùng đôi mắt hơi dính nước làm Ân Tây Dã mềm lòng.

【Đỉnh! Độ hào cảm +10, tổng độ hào cảm là 40, ký chủ có lên!】

Tiếng máy móc vang lên khiến Vân Y không thể tiếp nhận được, 40?

Nhưng vừa mới bắt đầu tiến công chiếm đóng độ hào cảm như vậy cũng không ít.

Mà nhiệm vụ hai sao không có đơn giản như vậy.

Hon nữa nếu muốn đem cô đang bị giam trở thành người bên cạnh hấn, biết cô gặp nguy hiểm lại còn nhanh chóng chạy tới.

-18.6.2018-

Đạo này các bạn cả mập lại cần đứt cáp rồi mọi người ạ, nên mạng nhà t nó chậm rì rì chứ load nói vào wattpad hay mấy web quốc tế T__T Hôm nay load mãi trưa đến giờ mới được đó TvT

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(chấm\)Net](http://EbookFull(chấm)Net).

Chương 36: Giáo Chủ Muộn Tao (5)

Edit: Há Cáo

Vân Y còn tưởng rằng...Độ hào cảm không 80 thì 90 cơ...

Dờ mờ!

Ý nghĩa kia Vân Y để trong lòng, cũng không biểu hiện lên mặt, ngược lại yên lặng mà nhìn Ân Tây Dã.

Chỉ là, đôi mắt ngập tràn hơi nước kia, lại giống như một mũi tên nhọn, đâm vào trong lòng Ân Tây Dã.

Ân Tây Dã không biết, lúc này có phải Vân Y đang diễn trò với mình hay không, nhưng mà...

Đưa tay ôm lấy Vân Y: "Được."

Một giọng nói trầm thấp, lại giàu từ tính, khiến tai Vân Y sắp mang thai luôn rồi, run rẩy một cái.

"A Tây, thật sự không phải ta muốn hại ma giáo đâu, là, là cha ta...Ông ấy nói, nếu ta không làm như thế, ông ta sẽ...Sẽ mang theo nhân sĩ vô lương, san bằng ma giáo. Còn nói, còn nói nếu ta đem địa hình của ma giáo nói cho ông ta, thì có thể...Có thể coi như mọi chuyện chàng từng làm trước kia thành chưa từng xảy ra. A Tây, ta thật sự, thật sự..."

Lúc Vân Y nói lời này, vừa lắp bắp, lại vừa nghẹn ngào.

Đồng thời còn đem tờ giấy trong tay mình đưa cho Ân Tây Dã, cái này, đúng là do người tra cha kia viết cho cô.

Chỉ là Vân Y cảm thấy khá may mắn, thư tra cha viết cho cô, không chỉ thế này đâu, nhưng mà cô đã đem phản thư không cần thiết đốt đi rồi.

Phản còn lại..

Ân Tây Dã cầm lấy tờ giấy, nói thật, việc này cũng không hoàn toàn giống như lời nói của Vân Y, chỉ là trong lời nói ẩn giấu hàm ý khác.

Nếu như dựa theo lời giải thích của Vân Y mà xem, Ân Tây Dã lúc này, đúng là cảm thấy mọi việc đúng như vậy.

【Đỉnh - Độ hào cảm +10, tổng độ hào cảm là 50. Ký chủ có gắng lên!】

Vân Y nhìn về mặt không biểu cảm của Ân Tây Dã, tâm trạng lo lắng không thôi, sợ lời nói dối của mình sẽ bị vạch trần mất.

Nhưng mà, sau khi nghe được âm thanh nhắc nhở của hệ thống, tảng đá lớn trong lòng Vân Y cuối cùng cũng dễ xuống được rồi.

"Ừ, ta đã biết rồi." Sau khi Ân Tây Dã xem tờ giấy xong, cũng không trả lại cho Vân Y mà bỏ vào trong tay áo của mình.

Vân Y đối với việc này cũng không để ý, chỉ cần hần tin tưởng cô là được rồi.

"A Tây, chàng còn nghi ngờ ta hay không? Ta thật sự không biết, cha ta sẽ làm như vậy. Ông ấy, ông ấy lừa ta?" Vân Y khóc lóc kể lể.

Trong mắt Ân Tây Dã, Vân Y giống như thật sự bị lừa gạt, khiến hắn có chút không đành lòng.

"Không sao, ta không trách nằng." Trên khuôn mặt âm u của Ân Tây Dã lúc này mới lộ ra một nét ôn hòa, nhưng theo Vân Y cảm thấy đáng sợ quá.

Vân Y làm như không để ý, ôm lấy eo của Ân Tây Dã, đem đầu mình chôn vào trong ngực Ân Tây Dã.

"A Tây, chàng thật tốt." Nghe một đằng nói một nẻo, Ân Tây Dã ngửi mùi hương của Vân Y, dần dần rơi vào trầm tư.

"A Tây, ta có thể không hoạt động trong phòng này không, ta có thể ra ngoài đi dạo không?" Vân Y cảm thấy nếu như chỉ một mực đợi trong căn phòng này, nhất định sẽ bị ngột chết mất.

Lúc Ân Tây Dã nghe được yêu cầu của Vân Y, đột nhiên buông Vân Y ra, âm u mà nhìn cô một cái, giống như đang ấn nhẫn bạo lực.

【Đỉnh - Độ hào cảm - 10, tổng độ hào cảm là 40. Ký chủ kém quá, phải nỗ lực hơn nữa!】

Vân Y tròn tròn hai mắt, cô, cô, cô đã làm chuyện gì khiến hắn không hài lòng hay nói lời không nên nói sao?

-19.6.2018-

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 37: Giáo Chủ Muộn Tao (6)

Edit: Há Cáo

Banner by PhThu02

Cứ ngây ngốc như vậy mà nhìn Ân Tây Dã, chỉ tiếc là Ân Tây Dã không thèm liếc mắt nhìn về mặt Vân Y, mà lại trực tiếp bỏ đi.

Cho đến khi Ân Tây Dã đi một lúc sau, Vân Y mới hoàn hồn lại, chỉ là cô vẫn không biết mình đã làm sai điều gì, hay là đã nói sai cái gì đấy?

"A Tây, ta có thể không hoạt động trong phòng này không, ta có thể ra ngoài đi dạo không?"..... Cô chỉ nói một câu này.

Câu này có gì không đúng à? Đâu có đâu...

Sau khi Ân Tây Dã ra khỏi phòng của Vân Y thì quay lại thư phòng, ngồi vào ghế, bắt đầu suy nghĩ.

Nghĩ đến lời nói ban nãy của Vân Y, hắn không tự chủ mà nghĩ đến thời gian trước kia, Vân Y cũng luôn ra vẻ thông minh như vậy...

Lừa gạt hắn, còn khiến trên dưới ma giáo tổn thất nhiều như vậy.

Chỉ là...Ân Tây Dã lấy tờ giấy trong tay áo ra, nhìn nét chữ, đúng vậy, hắn đã từng nhìn thấy nét chữ của mình chủ Vân Thiên Nguyên, chính là nét chữ này.

"Giáo chủ." Lúc Ân Tây Dã đang suy nghĩ việc này, hộ pháp Khuông Chi Dung một thân y phục đỏ, dáng người như được khắc gọt, tình ý trong mắt khiến mây mưa phải thẹn thùng, cứ chỉ lại càng kiêu mị.

Nhưng mà, rõ ràng cách ăn mặc của Khuông Chi Dung lại không được Ân Tây Dã chú ý tới.

Thấy Ân Tây Dã một mực cúi đầu nhìn chăm chăm tờ giấy trong tay, trong lòng Khuông Chi tức giận không thôi.

Cô ta đặc biệt chuẩn bị y phục tới nửa canh giờ, sau đó lại trang điểm tinh xảo như vậy.

Đứng trước gương mà xem, cô ta cũng là một mỹ nhân quốc sắc thiên hương đấy được không? Muốn ngực có ngực, muốn hông có hông, quần rũ biết bao.

Mà người đàn bà kia, có cái gì tốt hả?

Trông cũng chỉ là loại thanh tú phổ biến, cũng không biết vì sao giáo chủ lại đặt người đàn bà kia vào tim như thế.

Khuông Chi Dung nghĩ tới đây, thì cảm thấy không cam lòng, chẳng qua là không thể hiện ra mặt mà thôi.

"Giáo chủ." Ân Tây Dã không để ý đến cô ta, cô ta lại gọi thêm một lần nữa.

Ân Tây Dã ngược mắt lên, lạnh lùng liếc qua, mới nhận ra mà trả lời: "Có chuyện gì à?"

Giọng nói của Ân Tây Dã hơi lạnh, khí chất của hắn lại âm u lạnh lẽo, nhưng cho dù mặc ít vải thì Khuông Chi Dung cũng không cảm thấy lạnh. Ngược lại càng thêm nhiệt tình.

"Giáo chủ, thuộc hạ cảm thấy là, Vân Y kia chỉ muốn nói chuyện riêng với giáo chủ, chắc chắn là muốn lừa dối giáo chủ, sau đó lại lấy tin tức của ma giáo chúng ta, báo cho bọn người danh môn chính phái biết. Giáo chủ, ngài phải suy xét cẩn thận."

Lời của Khuông Chi Dung khiến Ân Tây Dã nhớ lại yêu cầu của Vân Y, muốn đi lại hoạt động trong giáo một chút.....

Lạnh lùng hít một hơi, trong mắt nổi lên một ít gợn sóng, sau đó đưa mắt nhìn về phía Khuông Chi Dung: "Ồ? Vậy người biết cái gì rồi sao?"

"Giáo chủ, chúng ta trước tiên đừng quan tâm cái gì cả, từ từ mà quan sát." Khuông Chi Dung nói xong, im lặng một chút, lại tiếp tục nói.

"Giáo chủ, nếu như thuộc hạ đoán không sai, Vân Y chết...kia chắc chắn đã giải thích hành động của cô ta với giáo chủ rồi, chắc là, cô ta muốn xin ngài tha thứ cho cô ta đấy?"

Lời nói thâm dò của Khuông Chi Dung khiến Ân Tây Dã nhíu mày một cái, không sai, lời cô ta nói không sai chút nào...

"Ồ, vậy thì sao?" Mặc dù Ân Tây Dã biết Vân Y vì nguyên nhân này mới đến gần mình, nhưng cũng không nói ra trước mặt Khuông Chi Dung.

"Giáo chủ, nếu như Vân Y thực sự có nỗi khổ riêng, chúng ta cũng phải điều tra cho rõ ràng, không phải sao ạ?" Khuông Chi Dung cũng không ngốc.

-20.6.2018-

Haha mạng lag quá vào không nổi các bạn ạ:))) Nên từ giờ tới khi nào sửa xong tôi muốn t mới đăng truyện nha. Truyện dự trữ còn được 10c, bé Tô cũng đã edit thêm nữa nhưng do mạng nhà Hà Cáo không load nổi nên chưa nhận bài được TvT Khó ghê nơi T__T

Bạn đang đọc truyện *Công Lực: Nhặt Kỳ Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 38: Giáo Chủ Muộn Tao (7)

Edit: Hà Cáo

Banner by PhThu02

-----♥-----

Lúc này cô ta đương nhiên biết không nên nói xấu Vân Y, lúc này chủ yếu là xoát độ hảo cảm của giáo chủ thôi. Để cho giáo chủ biết được cô ta cũng là một người có tấm lòng lương thiện không kém đóa hoa trắng nhỏ kia.

"À đúng rồi, giáo chủ, về việc tổn thất lần này của ma giáo chúng ta, cái này, Vân Y không chỉ đem tin tức báo cho võ lâm mình chủ, cũng báo cho thanh mai trúc mã của cô ta, chính là cái gã đàn ông dẫn đầu công kích ma giáo chúng ta, Toàn Từ Dương."

Khuông Chi Dung vừa nói xong câu này, tâm tình của Ân Tây Dã đột nhiên nhấp nhô mà nắm chặt tờ giấy trong tay.

Đối với về mặt này của giáo chủ mình, Khuông Chi Dung đương nhiên hiểu rõ, dù sao cũng là người đi theo bên người hẳn nhiều năm như vậy cơ mà.

"....." Ân Tây Dã càng im lặng, hơi thở âm u lạnh lẽo bao trùm lấy hắn.

Khuông Chi Dung ngẩng người bên Ân Tây Dã lâu như vậy, tự nhiên biết được lúc này mình không cần làm gì cả, chẳng qua ánh mắt liếc nhìn tờ giấy mà Ân Tây Dã cầm.

Ban này giáo chủ cầm tờ giấy này nhìn đến xuất thần, cô ta cũng biết có vấn đề rồi.

Cô ta nheo mắt lại thật sâu, nhìn Ân Tây Dã một cái, cái này à, đợi đến khi cô ta tìm được tin tức của Toàn Từ Dương rồi..

Haha.

Đến lúc đó, chỉ không biết Vân Y kia trong lòng giáo chủ còn chiếm được bao nhiêu...

【Đỉnh – Độ hảo cảm công lực –10, tổng độ hảo cảm là 30. Ký chủ phải cẩn thận nhé, trừ nửa là hết luôn đó!】

Thời điểm Vân Y đang ngồi trên giường suy nghĩ xem nên làm sao để công lực nam chính này, thì tiếng nói máy móc của hệ thống vang lên, khiến cô nhất thời không thể đón nhận được.

Thế này, thế này, thế này là chuyện gì vậy?

Sao lại đột nhiên...Giảm bớt độ hảo cảm rồi?

Từ đầu đến cuối Vân Y luôn cảm thấy cốt truyện mà hệ thống đưa có bug, nếu không, sao lại thế này.

Chẳng qua may mắn là còn có được 30 độ hảo cảm.

Hơn nữa, sau khi cô suy nghĩ xong, rốt cuộc cũng biết được tại sao nam chính lại giảm độ hảo cảm rồi.

Cô là vì muốn đi ra ngoài hấp thu không khí trong lành, nên mới báo Ân Tây Dã cho cô ra ngoài đi dạo.

Nhưng không nghĩ được yêu cầu này trong mắt Ân Tây Dã, lại nghiêm trọng như vậy...

Được rồi.

Vân Y tự thở dài trong lòng một cái, không còn gì để nói.

Một lần sương mù nhẹ nhàng dâng lên bên sông, nhẹ nhàng nhuộm trắng cả dãy núi, một màu trắng xóa phủ lên khiến mọi thứ vừa mông lung vừa huyền ảo.

Ân Tây Dã đứng bên vách núi, lúc này là thời điểm mặt trời vừa lên, luyện công vào lúc này, nhất định là hiệu quả nhất.

Một người múa kiếm, trong màn sương trắng, bóng dáng của nam tử kia càng thêm thon dài.

"Giáo chủ." Âm vệ bên người Ân Tây Dã đột nhiên đi đến, nhưng Ân Tây Dã cũng không ngừng lại.

Ngược lại múa càng thêm tùy ý thoải mái, xoay người một cái, kết thúc lần luyện công này.

"Có chuyện gì à?" Ân Tây Dã cầm lấy khăn tay màu trắng, lau chùi bảo kiếm trong tay.

"Bọn thuộc hạ đã làm xong các biện pháp đối phó với bọn người chính phái kia, bọn họ sau khi biết không thể tiến vào trong giáo chúng ta được, bắt đầu ra tay với các cửa hàng của chúng ta..."

Âm vệ kia còn chưa nói xong chuyện này, Ân Tây Dã lạnh lùng ngược mắt, âm u mà nói: "Loại chuyện nhỏ này chẳng lẽ nào cũng cần ta đến dạy người sao?"

-21.6.2018-

Thật ra t là người vô cùng dễ tính. Nhưng mà dễ tính luôn có mức độ nào đó. T chỉ mới edit chưa đầy 1 tháng nên t luôn mong mọi người góp ý chỗ sai giúp t. Nhưng mà mọi người góp ý nhẹ nhàng với, tìm t thấy tình dễ vỡ lắm. Không chịu nói các bạn vào góp ý mà kiểu ra lệnh đâu, mong các bạn hiểu giúp t:(:(:(Chân thành cảm ơn mọi người <33333

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhặt Kỵ Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 39: Giáo Chủ Muộn Tao (8)

Edit: Há Cáo

Banner by PhThu02

-----♥-----

Lời Ân Tây Dã vừa nói xong khiến âm vệ đột nhiên nhớ lại giáo chủ nhà mình là một người như thế nào.

Người nói xem, sao hẳn ta có thể khinh suất như thế?

"Vâng ạ."

Âm vệ lắc người một cái, rồi khỏi nơi giáo chủ luyện công.

Ân Tây Dã ném cái khăn đang cầm trong tay về phía sau, khăn tay theo gió bay xuống vách đá.

Nhìn ánh trăng vàng dần dần lặn xuống, thân hình Ân Tây Dã như được mạ lên một sắc vàng. Khiến người nhìn vào liền cảm thấy chói mắt, mà đôi mắt nhắm lại kia của hắn, khiến ngũ quan trầm tĩnh càng thêm tuần tú lạ thường.

"Đứng rồi, nàng ấy bây giờ thế nào rồi?" Đột nhiên Ân Tây Dã mở mắt, mở miệng hỏi một câu này.

Rõ ràng bốn phía không có ai, nhưng lời của Ân Tây Dã vừa dứt, lại nghe được giọng nói của một âm vệ vang lên: "Không có làm gì cả, giống như không hề thay đổi."

Ân Tây Dã cau mày, sau đó xoay người, bước về phía phòng Vân Y.

Vân Y ngồi trước bàn, tuy rằng Ân Tây Dã tức giận bỏ đi rồi, nhưng mà, cũng không có ý định ngược đãi cô.

Cho nên mỗi sáng sớm, đều có hai thị nữ đến đưa cơm cho cô.

Nhưng mà, trừ hai thị nữ đưa tới đưa cơm ra, cô chưa từng nhìn thấy những người khác...

Đương nhiên, lúc dập lửa tối hôm qua, cô còn chưa kịp phản ứng đã bị Ân Tây Dã ôm kín vào trong lòng.

Cũng hoàn toàn không nhìn thấy được ai..

"À này, ta có thể gặp A Tây...giáo chủ của các ngươi một lát không?" Vân Y nhỏ giọng nhẹ nhàng hỏi.

Chỉ là, Vân Y dự dăng khiến người khác nhìn không được, bởi vì lúc này...

Những thị nữ kia cực kỳ hận Vân Y, cũng bởi vì cô, mới khiến ma giáo bị thiệt hại nặng nề như vậy.

Vân Y bị đối xử lạnh nhạt cũng không thêm để ý, dù sao...cô cũng có biện pháp.

Chẳng qua, 30 độ hào cảm, Vân Y vẫn cảm thấy đây là một khởi đầu tốt đẹp, dựa theo tình tiết phát triển trong cốt truyện, cô phát hiện ra một vấn đề.

Thì ra nguyên chủ đã quen biết trước với giáo chủ, nhìn dáng vẻ của hắn, hình như là vì trước kia...nguyên chủ chán ghét hắn?

Bởi vì sau khi xảy ra chuyện lần này, nguyên chủ vẫn rất là chán ghét hắn, cũng không hề cảm thấy áy náy về hành vi của mình.

Dần dần sau đó, giáo chủ kia bởi vì tức giận, nên đã tìm hộ pháp chửi trò giả yêu nhau...Già đến thành thật.

Nghĩ đến đây, Vân Y cảm thấy cần phải tăng nhanh tiến độ rồi, quan trọng nhất là, hiện tại cách thời điểm kia không xa lắm.

Thời điểm gì?

Đương nhiên là thời điểm giáo chủ đi tìm hộ pháp chọc giận Vân Y, cuối cùng già mà thành thật ấy.

Lúc Ân Tây Dã đi đến cửa phòng Vân Y, mơ hồ nghe được tiếng nói từ bên trong vọng ra.

Lắng nghe cẩn thận, nàng ấy tìm mình?

Chẳng qua, mọi người trong giáo đối xử với Vân Y như vậy, hẳn cũng có thể đoán được một chút. Dù sao, nàng ấy làm như vậy, đối với mọi người trong giáo mà nói, thật sự là...

"Khu khụ!" Ân Tây Dã đột nhiên cảm thấy hắn làm việc ngu ngốc rồi, cư nhiên lại giả vờ ho khan để biểu thị sự tồn tại của mình sao?

Ân Tây Dã có chút lúng túng, sau đó phát tay áo, để hai thị nữ kia đi xuống trước.

Mà hắn, đứng đối diện với Vân Y, nhìn cô, trầm giọng hỏi: "Nghe nói, nàng tìm ta?"

Vân Y vừa nghe hắn hỏi như thế, mồ hôi chảy xuống, cái gì mà nghe nói...Nghe ai nói? Cô vừa nói hết câu là hắn đã xuất hiện rồi.

-22.6.2018-

Từ "muộn tao" tớ có giải thích ở đầu chương 32 rồi, nên mọi người ai còn thắc mắc trở lại chương 32 xem hộ tớ nhá. Đang online 3G trên điện thoại nên không tiện copy lại =((((

Vấn vấn đề cũ:

TÌMEDITOR!

TÌMEDITOR!

TÌMEDITOR!

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 40: Giáo Chủ Muộn Tao (9)

Edit: Há Cáo

Banner by PhThu02

-----♥-----

Chẳng lẽ là hấn đến tìm cô?

Vừa nghĩ đến đây, Vân Y lập tức nở nụ cười tít mắt nhìn Ân Tây Dã: "A Tây, chàng đã dùng bữa sáng chưa? Chúng ta cùng nhau dùng nha."

Ân Tây Dã cúi đầu nhìn cô, sau đó liếc nhìn thức ăn bày trên bàn, gật đầu một cái, "Được."

Sau khi Ân Tây Dã gật đầu ngồi xuống, Vân Y vội vàng bày bát đĩa, nhìn đáng vẻ bận rộn của Vân Y, khiến Ân Tây Dã không khỏi nhớ đến trước kia.

Nhưng mà, vừa nghĩ đến sự thay đổi của Vân Y, có thể vì chuyện gì đó vì người nào đó, tâm tư đang nhảy nhót của Ân Tây Dã đột nhiên nguội lạnh.

【Đỉnh – Độ hào cảm -5, tổng độ hào cảm là 25, ký chủ, cô cần phải cố lên!】

Chú ý: Đỉnh – Độ hào cảm là 25, khi độ hào cảm đạt tới 100, nhiệm vụ hoàn thành, trong lúc làm nhiệm vụ, độ hào cảm sẽ có lúc tăng sẽ có lúc giảm, khi độ hào cảm đến -100, nhiệm vụ thất bại, thất bại ba lần, sẽ xóa bỏ --】

Vân Y bị âm thanh nhắc nhở liên tục của hệ thống khiến cho bối rối, này, Ân Tây Dã này lại giảm độ hào cảm với cô rồi á?

Tại sao?

Tại sao?

Hình như cô đâu có làm chuyện gì không nên làm đâu?

Thấy đáng vẻ sững sờ của Vân Y, Ân Tây Dã hơi kinh ngạc nhìn cô, chỉ là rất nhanh lại thu hồi tầm mắt lại.

"Nàng thế này là muốn làm cái gì?" Ân Tây Dã nắm lấy cổ tay đang gấp thức ăn của Vân Y, thâm thúy mà nhìn cô, đem tất cả tâm tư giấu sâu vào trong mắt.

"A Tây, ta chỉ là, chỉ là muốn ra ngoài hít thở không khí một chút, đã nhiều ngày nay rồi, ta đã nghĩ kỹ rồi, là ta có lỗi với mọi người, nhưng mà A Tây, ta thực sự không biết sẽ như vậy, A Tây, huhu, ta sai rồi, A Tây..."

Vân Y nước mắt rung rung, hơi ngược mắt lên, nhưng lại sợ bị trách mắng mà nhanh chóng cúi xuống.

Ân Tây Dã thấy cô như vậy, trong lòng mềm nhũn ra.

【Đỉnh – Độ hào cảm +5, tổng độ hào cảm 30, ký chủ thật tuyệt vời, không ngừng cố gắng nha!】

Lúc Vân Y nghe được âm thanh nhắc nhở này của hệ thống, cảm thấy đây thực sự là âm thanh của thiên nhiên nha.

Cuối cùng độ hào cảm cũng không giảm nữa rồi.

"A Tây." Vân Y đi tới, Ân Tây Dã thuận thế kéo Vân Y vào trong ngực, để cô ngồi lên đùi hấn.

"Vân Y, sau này, chúng ta phải vui vẻ nhé." Ân Tây Dã không biết lời nói này của Vân Y có phải là thật lòng hay không.

Nhưng mà, hấn đánh cược, đánh cược tính mạng của hấn, đánh cược toàn bộ cả ma giáo.

【Đỉnh – Độ hào cảm +5, tổng độ hào cảm là 35, ký chủ thật tuyệt vời, không ngừng cố gắng nha!】

Vân Y không biết tại sao đột độ hào cảm lại đột nhiên tăng lên, chỉ là...

Đôi môi mềm mại nhẹ nhàng in lên trán cô, lên mũi cô, cuối cùng lên môi cô.

Nhẹ nhàng chạm thử vào, dịu dàng vuốt ve, trần trờ lưu luyến, nhẹ nhàng mút vào, lại kiên nhẫn chờ đợi phản ứng của cô.

Động tác đột nhiên này của Ân Tây Dã khiến Vân Y cảm nhận được hơi thở của hấn gần trong gang tấc, cảm giác tê dại lạ thường trong chớp mắt lan tới, làm tiếng lòng của cô rung động không thôi.

Cánh tay của hấn vòng qua thắt lưng, ôm chặt một chỗ, các giác quan tràn ngập hạnh phúc, hé mở đôi môi, cô ngây ngô đáp lại.

Ân Tây Dã lộ vẻ xúc động, nụ hôn đầy đưa lại càng sâu hơn, bàn tay khẽ vuốt ve sau lưng cô, cho dù cách một lớp quần áo, vẫn cảm giác được bàn tay của hấn nóng rực.

Trong lồng ngực, khuôn mặt xinh đẹp của cô càng nóng lên...

Môi của hấn chậm rãi trượt xuống rai tai xinh xắn của cô, cuối cùng rơi xuống cổ của cô, trần trờ mà mở nhẹ.

-23.6.2018-

Ừ ời, tí tạo nước lèo TvT Edit mà mắc cỡ quá >v<

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 41: Giáo Chủ Muộn Tao (10)

Edit: Tô – Beta: Há Cáo

Banner by PhThu02

-----♥-----

Trần ngập yêu thương và nhu tình, hẳn hiện giờ thật khác với vẻ ngoài lạnh lùng ngày thường.

【Đinh! Độ hao cảm +10, tổng độ hao cảm là 45, ký chủ thật tuyệt vời, mong ký chủ không ngừng cố gắng!】

Chôn mặt ở trong lòng Ân Tây Dã, Vân Y lúc này mới phát hiện, thì ra hôn môi còn có thể gia tăng độ hao cảm a!

Đột nhiên trong đầu Vân Y xuất hiện nhiều thật nhiều ý tưởng, vậy nhiều lần thì sao?

Vân Y vừa có ý tưởng này, âm thanh máy móc của hệ thống lập tức vang lên, "Vi nam chính với ký chủ lần đầu tiên hôn môi cho nên mới sinh ra sự tò mò cùng tình cảm mãnh liệt."

"Chẳng lẽ lần tiếp theo sẽ không có tình cảm mãnh liệt sao?" Vân Y phản bác.

Nhưng mà, hệ thống không có trả lời lại.

Hệ thống chết tiệt, thật cmn cao lãnh, Vân Y thật sự có đôi khi chỉ muốn đem cách nói chuyện một nửa của hệ thống ra tẩn cho một trận.

"A Tây, ừm, ta về sau còn có thể ăn cơm cùng chàng không?" Khi Vân Y nói lời này có chút cẩn thận.

Ân Tây Dã đột nhiên ôm chặt eo của Vân Y, gắt gao giam cầm, khiến cho Vân Y cảm thấy hân thế này... Không thể hiểu được?

"Được." Ân Tây Y chôn mặt trong tóc Vân Y, vừa nói cho Vân Y cũng như nói cho chính mình, đáp ứng một cách cẩn thận.

Là hẳn... Bè cánh của cô?

Mặc kệ cô trở nên thế nào, hẳn cũng vui về chịu đựng.

Tại phòng bếp, sau khi Vân Y được Ân Tây Dã đồng ý, rốt cuộc sau này cũng có thể đi ra ngoài đi dạo giải sầu.

Tất cả đều rất tốt, điều duy nhất không tốt chính là bọn người này luôn dùng ánh mắt cứu hận nhìn cô.

Điều này làm Vân Y có chút không tiếp thu được.

Nhưng mà cái này cũng không có cách nào, việc mà nguyên chủ đã làm, bây giờ là cô thay cho cô ấy chịu tiếng xấu mà thôi.

Nghe trong phòng bếp phát ra tiếng bình bình bang bang, những thị nữ lập tức tò mò cùng trào phúng, thiên kim đại tiểu thư học người ta nấu ăn?

A~

Vân Y ở trong phòng bếp cũng không rảnh để ý "đổi đãi" của người ta.

Cô bây giờ là đang lấy lòng nam chính hi nộ bất thường, hay nói làm sao để tăng độ hao cảm a?

Ánh mặt trời sắp lặn dần cũng bị thay thế bởi ánh trăng, hoàng hôn cũng dần biến mất.

Ân Tây Dã sau giờ cơm trưa, liền chờ, chờ Vân Y tìm hắn đến ăn cơm.

Tại sao Ân Tây Dã không chủ động đi tìm Vân Y? Khụ, khụ, có đôi khi ngao kiêu là như vậy.

"Nàng hôm nay làm gì?" Đợi cả buổi chiều, Ân Tây Dã cảm thấy chính mình đã không còn đủ nhẫn nại mới mở miệng ra hỏi.

"Bảo cáo giáo chủ, nàng hôm nay đều ở phòng bếp, hình như... Là đang nấu ăn." Âm vệ cũng chỉ ở bên ngoài nhìn, không có đi vào chú cô đang làm cái gì cho lắm.

"Hừ? Nàng nấu ăn?" Ân Tây Dã kinh ngạc cực kỳ, cô.... nấu ăn?

Nhưng cho dù có chút kinh dị hẳn vẫn phải kiềm chế phiền bận trong lòng.

"Giáo chủ, Vân Y nói có việc muốn gặp ngài." Khi Ân Tây Dã đang ngồi trên ghế tựa thì thuộc hạ đến cửa bẩm báo.

Ân Tây Dã nâng mắt, giương tay, thuộc hạ đó lập tức né thân mình một chút cho Vân Y đi vào.

Vân Y trong tay ôm một cái hộp, cô vừa bước đến cửa, Ân Tây Dã đã dùng con mắt cực nóng nhìn cô.

"A Tây, ta có nấu canh cho chàng, chàng nếm thử xem vị thế nào?" Vân Y cười ngọt, cô đem cái hộp mình cầm trong tay đặt trước mặt Ân Tây Dã.

-24.6.2018-

Được rồi tui đã nói là tí tẹo nước lèo mà $\geq \sim \leq$ Thêm nữa thì TG này cũng chưa có "thịt" đâu, chỉ có tẹo nước lèo thôi $\geq \sim \leq$ Đường còn dài, thịt từ từ sẽ tới. Mọi người chớ nôn nóng (U ~ U)

Sẵn đây có bạn đọc giả nào 2000 thì chúc các thi tốt được kết quả như ý nha <333

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 42: Giáo Chủ Muộn Tao (11)

Edit: Tô - Beta: Há Cáo

Banner by PhThu02

-----♥-----

Phía cửa lại có người đi vào.

"Giáo chủ, về việc lần này..." Âm thanh vang lên bỗng im lặng, Khuông Chi Dung đang bước vào cửa lại phát hiện bên trong có một người không nên xuất hiện ở đây.

"Sao người lại ở chỗ này?" Khuông Chi Dung thuận miệng nói.

Vân Y cũng chỉ bó thí cho cô ta một ánh nhìn, không có đáp lại, vẫn tiếp tục nói chuyện với Ân Tây Dã.

Mà thật ra Ân Tây Dã cũng không hài lòng với thái độ này của Khuông Chi Dung, hẳn nhìn cô ta với ánh mắt bất mãn.

"Giáo chủ." Cảm nhận được giáo chủ nhà mình phóng ra khí lạnh, Khuông Chi Dung bưng tỉnh, nung nịu hô một tiếng.

Vân Y nhất thời nói da gà, sờ mồ, nữ chính này có bệnh à?

Mà Vân Y run run thân mình, Ân Tây Dã có vẻ cũng đã bị dọa.

Đuổi tay qua, công khai biểu thị chủ quyền của bản thân, "Còn có việc gì sao? Không có việc gì thì lui ra đi."

Tuy Ân Tây Dã nói ra lời này cũng không nhìn ai nhưng mọi người ở đây đều biết lời này là nói với Khuông Chi Dung.

"Giáo chủ, ngài cũng không thể bị nằng ta lừa nữa." Khuông Chi Dung vừa nghe hần nói sắc mặt nhất thời âm đạm.

Nhìn ánh mắt giáo chủ, giống như tự mình bị lừa vậy, lời trung thần thật khó nghe....

"Cái gì?" Ân Tây Dã thấy thuộc hạ của mình không nghe lời hần nói, tâm tình lập tức khó chịu.

Dùng lực đập một cái lên bàn, tức giận mà Vân Y giống như bị hần dọa, chôn ở trong lòng Ân Tây Dã.

Ân Tây Dã nhìn thấy Vân Y bị hần dọa, vội vàng trấn an, mà Khuông Chi Dung lại bị xem nhẹ mà đứng một bên.

Khuông Dung Chi nào có thể cho phép bản thân cô ta bị giáo chủ xem nhẹ chứ?

"Giáo chủ, ngài chó có bị nằng ta lừa, khẳng định là nằng ta đang có âm mưu quỷ kế gì đó, nói không chừng trong canh kia có..."

Khuông Chi Dung còn chưa nói xong Ân Tây Dã đã phát tay áo, cô ta bị đưa ra ngoài.

Khi cô ta bị giáo chủ đuổi ra, trên mặt còn lộ vẻ không thể tin được.

Đối với Khuông Chi Dung, giáo chủ trước kia không bao giờ đối đãi với cô ta như vậy, nhưng hôm nay...

Đều do tiện nhân Vân Y, đều do à, giáo chủ mới đối xử với mình như vậy.

Nghĩ đến đây, trong lòng Khuông Chi Dung càng thêm hận, nhìn qua cũng biết.

Nhưng đây là ở trước phòng giáo chủ, cô ta cũng không thể nào đứng đây mà tính kế Vân Y được.

Bằng không để giáo chủ biết, đến lúc đó không biết bản thân cô ta sẽ chết như thế nào đâu.

Mà Vân Y tự nhiên cũng biết trình độ hắc hóa của nữ chính, chỉ cần có cốt truyện, không có chuyện gì làm khó được cô.

Nữ chính sau này tra tấn nguyên chủ, đa phần là do nguyên chủ "bá chiếm" Ân Tây Dã.

Nếu oán hận cô như vậy, cô cũng không nghĩ tới cùng nữ chính giao lưu.

Phi

Nói những lời này cũng chỉ thêm phí lời.

Sự tồn tại của nữ phụ là để đáp trả lại nữ chính, mặc kệ lúc nào, mặc kệ đã xảy ra chuyện gì, đều không thể có mối quan hệ tốt đẹp.

Đặc biệt là dưới tình huống hiện tại, lại thêm việc nữ chính tra tấn nguyên chủ kiếp trước, tin tưởng cô ta tốt bụng thì đúng thật là ngu ngốc.

"A Tây." Trong lòng Vân Y khó chịu, ôm cánh tay đang thả xuống dưới của Ân Tây Dã, hai chân còn lắc qua lắc lại.

-25.6.2018-

Nguyên nữ chính lại hắc hóa TvT

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 43: Giáo Chủ Muộn Tao (12)

Edit: Tô - Beta: Há Cáo

Banner by PhThu02

-----♥-----

Nhìn về mặt Vân Y lúc này, trong lòng Ân Tây Dã xẹt qua một tia mềm mại, giọng nói có phần ôn nhu, nhỏ nhẹ, "Làm sao?"

"Nàng, nằng ta thế nhưng có thể tùy ý ra vào thư phòng thậm chí là phòng của chàng sao?" Vân Y chỉ về phía bóng dáng Khuông Chi Dung rồi đi.

Ân Tây Dã nhìn theo ngón tay của Vân Y lập tức hiểu được ý tứ trong lời cô nói.

Trước kia, bởi vì chuyện công vụ quan trọng, hần đối với năng lực của hộ pháp mười phần yên tâm cho nên cũng không để ý mấy chuyện này.

Nhưng mà hiện tại..

"Vân Y của ta đang ghen sao?" Ân Tây Dã cũng không phải cái loại người có EQ siêu thấp, một lát sau liền lập tức phản ứng.

"Hừ." Vân Y ngao kiêu hừ một tiếng, đầu quay qua chỗ khác, không thèm để ý đến Ân Tây Dã.

Nhìn động tác trẻ con của cô, hần lộ ra một tia cười, "Ngoan, nếu không thì sau này sẽ không để nằng ta ở cùng một chỗ với ta, được không?"

Ân Tây Dã nói ra lời này, tay ôm eo của Vân Y lại mạnh thêm, gắt gao, không để cho cô có thể rời đi.

"Còn nữa." Vân Y cũng không thuận theo mà buông tha, đối với đáp án mà Ân Tây Dã đưa ra, cô vẫn chưa hài lòng.

"A, vậy còn gì?" Ân Tây Dã tuy rằng thông minh nhưng đối với biến hóa của Vân Y lúc này, có chút suy nghĩ không ra.

"Những nữ nhân khác cũng phải cách xa ra." Vân Y ôm hần, lời này nói ra chiếm hơn mười phần dục vọng chiếm hữu.

【Đinh! Độ hảo cảm +5, tổng độ hảo cảm là 50, nhiệm vụ tiến hành đã được một nửa, mong ký chủ lại nỗ lực hơn!】

Không biết vì sao, mỗi lần Vân Y nghe tiếng vang lên lạnh như băng của máy móc lại kèm theo chút bản mệnh.

Luôn có cảm giác không hợp, luôn có cảm giác kỳ quái.

"Mau uống, mau uống." Vân Y vắt vả cả ngày, độ hảo cảm mới tăng thêm 5.

Tuy rằng chỉ là như thể thôi, đối với Vân Y mà nói rất tuyệt vời, chậm rãi cố gắng, đúng là cảm thấy điều mỹ diệu của nhân sinh.

"Được." Thấy Vân Y đang cầm cái chén đưa đến trước mặt hắn, hắn mới lư luyển không rời mà buông tay đang ôm chặt Vân Y xuống.

"Vị như thế nào?" Vân Y thật chờ mong nhìn hắn uống xong, đôi mắt sáng lấp lánh.

"Ừ, cũng không tệ lắm." Ân Tây Dã buông chén trong tay xuống, lúc Vân Y không chú ý mà đem môi hắn chạm lên đôi môi mềm mại kia.

Nhẹ nhàng mà mang theo ôn nhu cùng tình yêu, đem hơi thở của bản thân hắn truyền khắp miệng cô.

Đáng chết, đáng chết.

Khuông Chi Dung về phòng mình, phần nộ dầm chân, nhìn bài trí trong phòng mình.

Lại cảm thấy màu đỏ bưng của những tấm vải này thật chói mắt.

Vì hắn, bản thân cũng thay đổi sở thích.

Vì hắn, mỗi năm, mỗi tháng, từng giây, từng phút đều nghĩ làm thế nào để theo kịp bước đi của hắn.

Từ lúc còn rất nhỏ, cô ta đã thích hắn.

Nhưng vì cái gì, vì cái gì hắn lại đối xử với cô ta như vậy?

Nữ nhân kia có gì tốt?

Chẳng những không thích hắn, lại oán hận ma giáo như vậy.

Cô ta không cam lòng.

Cô ta vẫn không cam lòng.

Ngồi ở trước bàn trang điểm, về mặt Khuông Chi Dung vận vẹo trước gương đồng, trông cực kì dữ tợn, xấu xí, nhưng cô ta cũng không biết.

Suy tư một lát, trong lòng có một chủ ý liền quay người rời khỏi phòng.

"Vân Y ở bên trong?" Khuông Chi Dung đi tới phòng của Vân Y, cũng không biết có phải giáo chủ đã an bài cho người tới báo hộ Vân Y không.

-26.6.2018-

Bạn đang đọc truyện *Công Lực: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 44: Giáo Chủ Muộn Tao (13)

Edit: Tô – Beta: Há Cáo

Banner by *PhThu02*

-----♥-----

Tuy Ân Tây Dã cho phép Vân Y tự do hoạt động ở ma giáo nhưng vẫn an bài cho người đứng canh trước phòng cô.

"Dạ." Đối với vị hộ pháp này, người ở ma giáo cũng phải tôn kính vài phần.

"Vân Y, người ra đây cho ta." Khuông Chi Dung đứng ở cửa, mới vừa bước vào thì thấy Vân Y đang vuốt vồng tay trên tay mình.

Nhìn cái vồng tay đó, trong lòng càng phẫn hận, cái vồng tay kia, cô ta biết.

A, cái đó còn không phải là giáo chủ từng nói qua sẽ tặng cho người cùng hắn một đôi một kiếp một đôi người...

"Vân Y, người hiện tại chắc rất đắc ý đúng không?" Khuông Chi Dung nghiêng rằng nghiêng lợi nhìn Vân Y giống như nhìn kẻ thù đã sát hại cha mẹ cô ta vậy.

À, không đúng, phải là đoạt đi người yêu.

"Ờ? Người nói gì vậy?" Vân Y rất vô tội nhìn Khuông Chi Dung, con người mê mang mang theo chút ánh sáng.

"Ta nói cho người biết, dù người có làm gì, ta cũng sẽ không để người thực hiện được, ta sẽ không cho người có cơ hội một lần nữa làm hại ma giáo."

Khuông Chi Dung cảm thấy Vân Y làm như vậy, thay đổi như thế nhất định lại có mục đích.

Chắc chắn là lợi dụng cảm tình của giáo chủ sau đó lại làm hại ma giáo, khiến ma giáo bọn họ phải gào thét thống khổ mới thôi.

Là một người trung thành, cô ta sao có thể để nàng có cơ hội đó?

"Người nói sai rồi, ta cũng không phải muốn đi mật báo gì cả, ta là thật tâm sửa đổi, có lẽ người không chấp nhận điều này, nhưng vẫn như cũ là câu nói kia, ta đã nghĩ thông suốt, người cũng không cần quần lấy giáo chủ nữa, bởi vì hắn đã có ta."

Đối mặt với Khuông Chi Dung, Vân Y thế nhưng không có một chút nhu nhược nào, rõ ràng nữ chính với nữ phụ vốn là thiên địch của nhau.

Thiên địch mà, sao có thể vì cô thay đổi nhất thời mà đem thu hồi nanh vuốt lại?

"Người nói cái gì?" Khuông Chi Dung giận nứng, "Người ở trước mặt ta còn muốn nói lời. Ta đều biết rồi, mục đích người làm như vậy chính là vì thanh mai trúc mã của người!"

Khuông Chi Dung vừa nói ra lời này, Vân Y sững sốt, nữ chính này bị bệnh vọng tưởng à?

Bị cô chọc tức rồi không chịu nổi được một đòn à?

Không phải nói nữ chính đều là ngoan cường, cố gắng, tính thần lạc quan sao? Lạc quan, bạch liên hoa... Xì, nữ chính này đã hắc hóa hoàn toàn rồi.

"Thanh mai trúc mã của ta? Xỉn lỗi, ta không có thanh mai trúc mã nào cả, có thì cũng chỉ là bạn bè cùng nhau lớn lên thôi, tục ngữ nói đạo bất đồng bất tương vi mưu(*), đã qua nhiều năm như vậy, con người đều thay đổi, cho nên ta cũng sẽ không có khả năng vì một con người đã thay đổi kia mà đem người đối xử tốt với mình vứt bỏ một bên đúng không?"

(*): *Không cùng chí hướng, quan niệm thì không thể hợp tác, bàn luận.*

"Vậy còn Toàn Tùng Dương? Người đặt hắn ở vị trí nào?" Khuông Chi Dung điều tra tất cả, rõ ràng Toàn Tùng Dương...

Vân Y đối với Toàn Tùng Dương rõ ràng là cuồng đại, nếu không lúc trước sao lại vứt bỏ giáo chủ sang một bên?

"Ta chỉ có thể nói, Toàn Tưng Dương giống như huynh trưởng của ta, người ta thích, người ta tâm tâm niệm niệm, là A Tây, là giáo chủ của các người, Ân Tây Dã."

【Đinh! Độ hảo cảm +10, tổng độ hảo cảm là 60, ký chủ tuyệt vời, fighting NG!】

Vân Y nghe được tiếng của hệ thống mới phát hiện, thì ra nam chính đang ở gần đây á.

Thế mà lại nghe lên? Cô không biết từ lúc nào nam chính lại làm ra hành động trẻ con này vậy?

-27.6.2018-

PR 1 tí, các tình yêu nào yêu thích xuyên nhanh có thể sang @lovesweetteam đọc truyện và ủng hộ tình thần cho t cũng như team nha <333

À, tối nay sẽ đăng tiếp chương 5 của truyện "Và mặt", các tình yêu đón đọc nha <333

Yêu các tình yêu nhiều <333

Bạn đang đọc truyện *Công Lực: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 45: Giáo Chủ Muộn Tao (14)

Edit: Tô – Beta: Há Cáo

Banner by PhThu02

-----♥-----

"Người cho rằng người nói như vậy là ta sẽ tin sao? A, chúng ta cùng chờ xem." Khuông Chi Dung làm sao có khả năng tin lời Vân Y được chứ.

Hừ lạnh một tiếng, nhìn vào mắt mắt Vân Y, bắt đầu có chút tính kế, khiến cho Vân Y không biết Khuông Chi Dung này muốn làm gì.

Ờờ ờ.

Nữ chính đã biến đen rồi, thực sự khủng bố quá.

Quan trọng nhất là nữ chính này có võ công cao cường như vậy, nếu như trước khi cô công lực được nam chính mà chết rồi thì?

Thì không phải nhiệm vụ thất bại à?

Thế là không được không được.

Nhưng cô là vì mục đích này mới tồn tại, mới nhiệm vụ hai sao mà đã chết rồi thì làm sao đi tới nhiệm vụ mười sao được chứ?

【Cô từng hỏi qua hệ thống, nhiệm vụ cấp cao nhất chính là nhiệm vụ mười sao, mà nhiệm vụ của cô sở dĩ tồn tại là vì oán khí của nữ phụ quá sâu, gây ảnh hưởng đến quỹ đạo của thế giới, vì thế cô phải đi thanh tẩy những oán khí này.】

Khuông Chi Dung chân trước vừa bước đi, Ân Tây Dã liền từ bên ngoài đi vào.

"A Tây?" Về mặt Vân Y cứ như thể vừa mới phát hiện Ân Tây Dã đến vậy.

"Y Y."

.....

Sáng sớm, dưới tiếng gáy thúc giục của đàn gà, mặt trời lười biếng đuổi cánh tay, mỉm cười bắn ra tia nắng đầu tiên.

Tia nắng rực rỡ, ảm áp chiếu vào căn phòng, đem toàn bộ căn phòng nhuộm thành màu vàng tạo thành một khung cảnh khiến người phải sáng mắt cả lên.

Chiếu vào giường là hai người khóa thân đang ôm dính lấy nhau, mà Vân Y cũng lười biếng chậm rãi tỉnh lại.

Nhưng khi cô vừa động thân mình thì cảm thấy toàn thân đau nhức, "Shh... Đau quá đau quá đau quá."

Vân Y cảm thấy thân thể mình giống như bị xe nghiền qua vậy, chỉ cần chân hơi động một chút liền cảm thấy hạ thân nóng rát.

Quay đầu nhìn về phía người đang nằm bên cạnh, tư thế ngủ hình chữ trung (中), nhìn vừa yên tĩnh lại vừa dịu dàng.

Chẳng qua Vân Y chỉ có tâm tình dễ mà thương thức, dựa vào cái gì mà sau khi làm xong cô lại phải chịu khổ chứ.

"Bốp!" Tàn nhẫn mà tát một cái vào mặt Ân Tây Dã.

Ân Tây Dã bị một cái tát mà tỉnh lại, đau đón ở trên mặt nói cho hắn biết mình bị đánh.

Nhưng mà khi hắn vừa mở mắt ra lại thấy được Vân Y đang tức giận mà nhìn hắn, "Làm sao thế? Y Y?"

Vân Y vừa nghe Ân Tây Dã hỏi cô, tức giận kia từ từ biến thành uất ức nhìn Ân Tây Dã giống như hắn đã phụ lòng cô vậy.

Nằm xuống, xoay người, đưa lưng về phía Ân Tây Dã, không nói lời nào khiến cho Ân Tây Dã nhất thời không biết mình đã làm sai cái gì.

"Làm sao vậy?" Ân Tây Dã vòng qua thân hình nhỏ nhắn của Vân Y, cảm giác mềm nhũn kia khiến Ân Tây Dã lại rạo rạo một chút.

Vân Y không nói gì, trong đầu của cô bây giờ toàn là những hành động...ngớ ngẩn tối hôm qua.

Cô, cô, cô, cô thế mà, vậy mà lại lớn mặt chủ động.. Mọi nó, cô không còn mặt mũi mà nhìn hắn nữa.

Tối hôm qua, khi Khuông Chi Dung vừa đi thì Ân Tây Dã tới, cô nhất thời nổi điên, liền dùng loại phương pháp này...

(Vị cái gì, quần ta cởi ra rồi, khăn giấy cũng chuẩn bị tốt, vậy mà lại được xem cái này? Cảnh tượng đâu? Chi tiết đâu?)

【Cảnh này quá mức ướt át, cấm phát trực tiếp.】

Lúc cô lo lắng nhăn nhó, nơi nào đó của Ân Tây Dã bị Vân Y cọ xát liền bắt đầu chậm rãi thức tỉnh..

Một giây mới đến, vừa tỉnh lại, Vân Y và Ân Tây Dã lại bước vào cuộc vận động mang hơi hướng dục vọng nguyên thủy.

Tiếng rên rì từ trong phòng truyền ra, khiến bọn thuộc hạ ở bên ngoài đều phải giả vờ cái gì cũng chưa nghe thấy chỉ biết cúi đầu.

-28.6.2018-

Bé Tô báo bé edit chương này mà ngược lằm luôn ☐ Nước lèo chính hiệu đây nhé các tình yêu =))))

Vì có nước lèo, đề nghị vote mạnh!!!!

À truyện mới 3TG mà thôi các tình yêu từ thì thật mới có nhé =)))) Đùng vội =)))) Mặc dù t cũng không biết là có thật chuẩn không nữa =))))

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 46: Giáo Chủ Muộn Tao (15)

Edit: Tô – Beta: Há Cáo

Banner by PhThu02

-----♥-----

Đến lúc Vân Y tỉnh lại đã là buổi chiều, lúc này Ân Tây Dã vì có việc phải đi ra ngoài, mà Vân Y hiện giờ cả người chỗ xanh chỗ tím chỉ có thể nghiêng răng nghiêng lợi mắng.

Dưới người dính dính, Vân Y kêu người chuẩn bị thay tắm, mà trải qua việc sáng nay, ai mà chẳng biết, giáo chủ của bọn họ đã sủng hạnh nữ nhân làm hại ma giáo đến mức thảm hại này.

Nhưng mà giáo chủ đã nói, bắt đầu từ nay, cô chính là giáo chủ phụ nhân của ma giáo, thấy cô như thấy hấn, không được chậm trễ.

Tuy rằng không muốn thừa nhận nhưng cũng không thể không thừa nhận.

Đợi Vân Y rửa mặt xong, lại có người đến nói với cô, có người hẹn cô đến cửa sau của ma giáo, có chuyện quan trọng muốn tìm cô.

Vân Y nhướng mày, ở trong ma giáo này thể mà còn có người hẹn cô ra ngoài?

Ài, cũng không phải là cô tự coi trọng mình, nhưng mà ở ma giáo này, chỉ sợ cũng chỉ có Ân Tây Dã mới không hận cô thôi.

Còn về những người khác trong ma giáo, nói thật, Vân Y mới không để ý đâu!

Người cô công lực cũng chỉ có nam chính, chỉ cần thu phục nam chính, còn những người khác có cũng được mà không có cũng không sao.

Vân Y cảm lá thư này, chỉ cần dùng não nghĩ một tẹo cũng biết đây rõ ràng là một cái bẫy.

Người ma giáo chán ghét cô như vậy, hận không thể giết cơ cơ! Cô có ngu mới đi ra ngoài tìm đường chết.

Sau đó, cô đem lá thư này để qua một bên không để ý tới, ngã xuống giường, tiếp tục ngủ.

Ở rừng cây phía sau núi của ma giáo, Toàn Tùng Dương cực kỳ không kiên nhẫn mà đứng đó, sao còn chưa đến? Muối sắp cắn chết hấn rồi.

Nhìn sắc trời, hấn đã chờ từ chiều đến giờ, giờ cũng sắp tối rồi, cô sao còn chưa đến? Không phải đưa thư rồi sao?

Toàn Tùng Dương thật không kiên nhẫn, vốn đang tính đi luôn nhưng nghĩ đến thù đoạn hung tàn của nữ nhân kia, lại kinh hồn bạt vía(*) tiếp tục chờ đợi.

(*): *Sợ hãi đến kinh hoàng, mất hết tinh thần.*

Bầu trời tối dần rồi đến nửa đêm, Toàn Tùng Dương rốt cuộc nhận không được, mấy con muỗi kia nhiều không đếm xuể, so với trong nhà xí còn nhiều hơn, nhưng hấn cũng chỉ có thể thầm oán trách Vân Y.

Ngày hôm sau, Toàn Tùng Dương lại tiếp tục đến đây, bởi vì tối hôm qua hấn lại bị nữ nhân rắn rết kia uy hiếp một phen, không thể không đến.

Cứ như vậy trải qua hơn nửa tháng, đừng nói là Toàn Tùng Dương, đến Vân Y cũng thấy phiền, còn chưa đủ à!

Rốt cuộc Vân Y quyết định đi xem thử coi là ai muốn tìm cô, đã lâu như vậy nhưng vẫn kiên trì không ngừng.

Nghĩ cũng không cần nghĩ cũng biết, vấn đề này, là phúc không phải họa, là họa không tránh khỏi, nên đến cũng sẽ đến, nên giải quyết cuối cùng vẫn phải giải quyết.

Thân cao gầy bảy thước, hơi gầy, mặc một bộ áo dài thêu hoa văn màu tím, bên ngoài khoác chiếc áo tơ lụa bóng đối cân đối màu trắng ngà.

Áo bào dài qua chân, đai lưng bạch ngọc thắt ở bên hông, chân mang ủng da nai màu trắng, để tiện cưỡi ngựa. Mái tóc đen nhánh được búi chỉnh tề bằng một cái búi tóc đính ngọc, hai bên rũ xuống hai sợi dây lụa màu xanh lá nhạt, được nối với nhau bằng nút kết hoa.

Lúc nhìn người này, ấn tượng đầu tiên của Vân Y chính là... Ôn hòa, nho nhã.

Nhưng khi nhìn đến mặt, Vân Y lập tức đem ấn tượng đó ném ra sau đầu.

Người này, còn không phải là thanh mai trúc mã mà trong lòng nguyên chủ nhớ mãi sao?

-29.6.2018-

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 47: Giáo Chủ Muộn Tao (16)

Edit: Há Cáo

Banner by PhThu02

-----♥-----

Chỉ là đáng tiếc, thanh mai trúc mã mà nguyên chủ luôn nhớ mong, lại chỉ luôn lợi dụng cô ấy, đối với cô ấy không có chút tình cảm nào.

Cũng chỉ có nguyên chủ mới không có mặt như thế, không nhìn rõ được bộ mặt thật của căn bã nam và căn bã cha, mới có thể ngu ngốc bị người ta lợi dụng rồi mà còn không biết.

"Y Y..." Vừa nhìn thấy Vân Y xuất hiện, Toàn Tùng Dương lập tức kiềm chế lại oán hận trong lòng, lộ ra vẻ ôn nhu.

Tiếng gọi thâm tình kia, nếu như chủ nhân của thân thể này là nguyên chủ, nhất định sẽ cảm động.

"Toàn Tùng Dương?" Vân Y đối với tên cận bã nam này chẳng có nửa phần thiện cảm, đương nhiên cũng sẽ không theo kịch bản của tên cận bã này mà ra chiều.

"Y Y, muội, muội không nhận ra ta nữa sao? Ta, ta là Tùng Dương ca ca đây mà." Toàn Tùng Dương dường như bị Vân Y dọa rớt.

Nàng ấy không quen hẳn nữa sao? Một bộ dạng bị đá kích nặng nề, đưa tay ra, muốn chạm vào người Vân Y.

Chi tức, Vân Y nghiêng người né sang một bên, "Nam nữ thụ bất thân, Toàn Tùng Dương, xin người tự trọng."

Trước kia là trước kia, bây giờ là bây giờ.

"Y Y, muội sao lại, sao lại biến thành như vậy rồi?" Toàn Tùng Dương không thể tin được mà nhìn cô, rất là đau khổ.

"Người tìm ta chính là vì chuyện này à?" Vân Y cũng không có thời gian để mà đứng đây nói nhảm với tên cận bã này đâu.

"Không, không phải, Y Y, ta tới là để, nhìn muội một chút, muội có ổn không?" Toàn Tùng Dương vẫn nghĩ rằng, Vân Y đối với hắn vẫn thâm tình khảm thiết như cũ.

Cho nên, trong những lời nói mà hắn chuẩn bị, cũng không hề có những điều này*, còn tưởng rằng Vân Y kia sẽ nói ra những tui thân và thâm tình của cô ta với hắn chứ.

[*] Có sự thâm tình á.

"Không tệ lắm, chi là, nếu người không đến làm phiền ta, thì càng tuyệt nữa." Vân Y liếc hắn một cái, rất là khinh thường mà nói.

"Y Y, muội, muội, sao lại trở nên thế này? Muội, muội vốn luôn ái mộ ta, có phải là hắn, có phải là nam nhân kia cường ép muội không? Muội nói với ta, ta nhất định sẽ tìm hắn báo thù giúp muội."

Toàn Tùng Dương bộ dạng phần thể hải tặc cuộn chặt bàn tay lại, chỉ thiếu chút nữa là xông lên đánh cái bóng người già một trận.

Nhìn màn biểu diễn này của Toàn Tùng Dương xem, hư tình giả ý như thế, cũng không biết đời trước nguyên chủ coi trọng hắn ở điểm nào nữa.

"Người có bệnh à?" Nhìn một cái, trào phúng nói, chẳng hề cho hắn một chút hòa nhã nào.

Cô vốn định xoay người rời đi rồi, nhưng lại bị Toàn Tùng Dương nhanh tay lẹ mắt kéo cổ tay lại, không cho cô đi.

"Y Y." Ngay lúc này, Vân Y trở tay tát một cái.

Mà âm thanh vang dội này, vang vọng khắp cả rừng cây, Ân Tây Dã đứng đợi bên kia, híp mắt lại, nhìn tình huống phát triển này, cũng không tham gia vào.

"Y Y, sao muội lại đánh ta?" Trong lòng Toàn Tùng Dương cũng sắp vụn vỡ rồi, nhưng lại không thể hiện ra mặt.

Người đàn bà kia nói rồi, chỉ cần Vân Y phụ họa đáp lại một chút thâm tình của hắn, thì hắn có thể thành công rút lui rồi.

Nhưng tình huống hiện tại, Toàn Tùng Dương thật sự không biết tiếp theo nên làm gì nữa.

Mềm không được, dùng tới cứng?

Toàn Tùng Dương nghĩ tới đây, cảm thấy đúng là khả thi, trong mắt lóe lên một tia sáng xấu xa.

Vân Y nhìn thấy ánh mắt khác thường của Toàn Tùng Dương, toí rồi, mình chỉ là một cô gái tay trái gà không chặt, sao có thể chống lại được...

Cô quên mất rồi, đời trước của nguyên chủ, cũng không phải là người tay trái gà không chặt, mà là một người đã từng luyện võ.

-30.6.2018-

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 48: Giáo Chủ Muộn Tao (17)

Edit: Há Cáo

Banner by PhThu02

-----♥-----

Toàn Tùng Dương kéo lấy Vân Y, ôm thật chặt, lúc chuẩn bị hôn xuống, bị Vân Y cong chân dùng hết sức lực từ khi bú sữa mẹ đến nay đá vào thân dưới.

"A!!!" Toàn Tùng Dương đau đớn buông Vân Y ra, hai tay ôm lấy quả trứng của mình. ˘(° ▽ °)/

"Ta nói cho người biết, cho tới bây giờ ta và người chẳng có tí quan hệ nào cả, người trong tim ta, chỉ có thể là Ân Tây Dã." Lời này của Vân Y vừa dứt, liền nghe được âm thanh của hệ thống.

【Đinh – Độ hào cảm +10, tổng độ hào cảm là 80, sắp hoàn thành nhiệm vụ rồi, ký chủ fighting!】

Ồ, 80 rồi? Nếu như số học của cô không có sai, thì hẳn là 70 mới đúng chứ?

"Lúc cô bị hôn mê lần trước, nam chính đã tăng 10 độ hào cảm đó." Hệ thống tốt bụng nhắc nhở.

Vân Y tức giận, cô bán đi thịt mà chỉ tăng được 10 độ hào cảm á?

Ai, đmm!

Dáng vẻ đau đến chết đi sống lại của cô, lại, lại, chỉ tăng được 10 độ hào cảm?

Lúc này, trọng điểm của Vân Y đã thay đổi, điều mà cô nên quan tâm bây giờ...không phải là lý do khiến nam chính ở gần đây sao?

"Y Y." Lúc Vân Y lờ ra dáng vẻ tức giận, Ân Tây Dã mới khoan thai đi đến.

Vừa nhìn thấy Ân Tây Dã xuất hiện trước mặt, Vân Y độc ác giẫm lên chân hắn một cái, sau đó giận dữ rời đi.

Khiến Ân Tây Dã có chút không hiểu, hắn, đâu có chọc giận cô?

Chi là, khi hắn nhìn Toàn Tùng Dương đau đớn lăn lộn trên mặt đất, Ân Tây Dã cũng đã điều tra rõ ràng, thanh mai trúc mã của Vân Y?

Dáng vẻ vừa rồi của Vân Y, hẳn ngược lại có chút không chắc, kết quả điều tra kia....có chính xác không?

"Người đâu, đưa vào đại lao, hầu hạ cho tốt." Hừ, dám nhắm nhe Vân Y của hắn. Chỉ bằng hắn ta? Xímg á?

Ân Tây Dã sau khi xử lý người đàn ông này, đương nhiên xoay người đuổi theo Vân Y.

Vân Y tức giận, đương nhiên hẳn phải đi theo, dù dõ cho tốt rồi.

Ờ? Cũng không biết vì sao tức giận nữa? Nữ nhân đều không thèm nói lý như thế à?

Aiz, lòng của nữ nhân, như kim dưới đáy biển.

【Đồng chí giáo chủ, nếu người nói lời này trước mặt Vân Y, không biết có bị phạt quỳ ván giặt đồ không nữa?】

Lý do Vân Y tức giận, làm sao Ân Tây Dã cũng không đoán được, mỗi ngày đều buồn bực như thế.

Cuối cùng cũng không biết nghe được từ người nào, nói ra ngoài giải sầu, còn có thể thả lỏng tâm tình.

Ừm, giải sầu, giải sầu...Nhưng mà, cụ thể là phải đi đâu chứ?

Ân Tây Dã lại gặp khó khăn lần nữa, ra ngoài giải sầu đương nhiên là chuyện tốt, nhưng mà lỡ như chỗ đến Vân Y không thích thì phải làm sao?

Như vậy, không phải là không đạt được mục đích sao?

"Y Y, nếu không thì chúng ta ra ngoài chơi một chút được không? Nàng có nơi nào muốn đi không?" Ân Tây Dã đi phía trước, chỉ tiếc là, Vân Y vẫn còn đang buồn bực.

Đối với đề nghị này của Ân Tây Dã, không cảm thấy hứng thú lắm.

【Ký chủ, việc cô phải làm, không phải là cầu kinh tức giận với nam chính, cô cần phải công lực hần, công lực hần!】

Nếu như hệ thống có thực thể, nhất định sẽ bị Vân Y chọc tức đến mức nhảy đồng lên.

Nghe hệ thống nhắc nhở, Vân Y mới từ từ phản ứng lại, đúng nha, nhiệm vụ của cô là công lực hần, chứ không phải giận đối với hần nha.

Cái này, chỉ có...

"A Tây, vậy chúng ta bên ngoài nướng thịt đi." Nghĩ tới nghĩ lui, Vân Y cảm thấy, vẫn là đi nướng đồ ăn thì tốt hơn.

-1.7.2018-

Đạo này mạng nhà t không dùng được thành ra bị lười các tình yêu ạ:(

Bạn đang đọc truyện *Công Lực: Nhặt Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 49: Giáo Chủ Muộn Tao (18)

Edit: Há Cáo

Banner by PhThu02

-----♥-----

Nếu hai người ở bên nhau, làm loại việc cần phải tự mình làm, còn có thể thúc đẩy cảm tình hai bên ấy.

"Được." Chỉ cần Vân Y không tức giận buồn bực nữa, Ân Tây Dã đều cảm thấy không sao, có thể.

"Vậy chúng ta đi thôi." Ân Tây Dã vốn còn muốn cho người chuẩn bị, nhưng Vân Y nói, tự mình làm mới thấy vui vẻ.

Trên bầu trời cao mênh mông vô tận, những đám mây trắng trời lơ lửng, thấp thoáng bên dưới là hồ nước trong suốt có thể nhìn tới đáy.

Ven hồ là một bãi cỏ, giữa bãi cỏ, những chiếc lá xanh to lớn tôn lên những bụi chuối tổ nữ đỏ rực, tựa như những tiên nữ duyên dáng yêu kiều đang vừa ca vừa múa.

Trên cây phía xa ngẫu nhiên rơi xuống vài cái lá vàng, như những chú bướm, chú chim nhỏ, là gió mùa thu cho chúng đôi cánh, để chúng có thể tự do bay lượn trong vòng tay mùa thu.

Lúc hai người Vân Y và Ân Tây Dã đi tới bãi cỏ, gió ở nơi này nhẹ nhàng thổi qua, cảm giác như nổi buồn bực trong đáy lòng, đều theo gió mà bay đi hết cả.

Hai người ngồi trên bãi cỏ, tuy rằng ban đầu hơi vụng về, chẳng qua, may là Ân Tây Dã thông minh.

Đối với những việc nhỏ nhặt này, làm sao có thể làm khó được Ân Tây Dã — giáo chủ ma giáo thông minh tuyệt đỉnh chứ?

Đem cái giá bắc lên, Vân Y vốn định tự làm, nhưng lại bị Ân Tây Dã cản lại.

Có hần ở đây, cần gì phải để Vân Y tự làm chứ? Hần không nở đầu.

"A Tây, chàng nhìn kia, ở đây có cá đó." Hồ nước trong suốt thấy đáy thế kia, còn tưởng trong đó không có sinh vật sống chứ.

Nhìn cá chép đỏ trong hồ xem, ồ, lại nói, bây giờ cô đột nhiên lại rất muốn ăn cá nướng đó.

Ân Tây Dã vừa nghe Vân Y nói, cũng nhìn vào trong hồ, đúng thật, "Nàng thích?"

"Ừm ừm." Vân Y gật đầu.

Bật người lên, dùng khinh công đi trên nước, chạm nhẹ vào nước, xoay người một cái, trong tay lập tức bắt được hai con cá mà Vân Y chỉ.

"Wow, A Tây chàng thật là giỏi." Vân Y vui vẻ nhảy cẫng lên dùng sức vỗ hai tay, nụ cười hết sức xinh đẹp.

Gió thổi qua, lá đỏ bay đầy trời.

Kiểm khí tập kích, giữa trời đất tràn ngập sự thể lương sơ xát.

Lúc Ân Tây Dã đang ăn cá cùng Vân Y, cảm nhận được sát khí khác thường, cầm cái nĩa trong tay nhìn sang.

Thấy Ân Tây Dã như thế, Vân Y cũng ngược mắt nhìn quanh bốn phía, nhưng mà không có biện pháp, giá trị vũ lực quá thấp khiến cô không có cảm giác gì cả.

Chỉ chốc lát sau, bốn phương tám hướng lập tức xuất hiện một đám người, cả người mặc đồ màu trắng, trong đám người này, Vân Y nhận ra được vài người.

Nhìn tình huống hiện tại, Vân Y lập tức hiểu rõ, cũng không biết việc cô và Ân Tây Dã ra ngoài bị ai biết được, mà đã đem tin truyền ra ngoài.

Lúc Ân Tây Dã nhìn thấy những người đó xuất hiện, không hề gấp gáp, hần cũng không sợ những người này.

Nhưng lại sợ nhất thời lỡ tay hay sai lầm gì đó, khiến Vân Y phải bị thương, thế thì đau lòng chết hần mất.

Những người danh môn chính phái, đều tự xưng mình là người chính nhân quân tử, cả người mặc quần áo màu trắng, thể hiện sự thuần khiết của bọn họ.

Thời điểm nhìn thấy Ân Tây Dã đứng lên, bọn họ trở tay rút kiếm, ưỡng thẳng ngực lên, Ân Tây Dã có thể làm giáo chủ của ma giáo, võ công tất nhiên không thấp.

Đối mặt với hắn, đương nhiên cũng rất là kiêng kỵ

"Vân Y, qua đây." Đó là phụ thân của Vân Y, Vân Tung Dương.

Nhìn thấy Vân Tung Dương đến, Vân Y không hề vui mừng chút nào, ngược lại nhích lại gần bên cạnh Ân Tây Dã.

-2.7.2018-

Bạn đang đọc truyện *Công Lực: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 50: Giáo Chủ Muộn Tao (19)

Edit: Há Cáo - Beta: Sênh Ca

Banner by PhThu02

-----♥-----

Vừa thấy động tác của Vân Y, mỗi Ân Tây Dã gọi lên một nụ cười, còn Vân Tung Dương lại giận đến tái mặt.

"Vân Y, người đang làm gì vậy? Chẳng lẽ người đã sa đọa đến mức thông đồng làm bậy với hắn ta sao?" Vân Tung Dương tuy rằng không thích đưa con gái riêng này của mình, nhưng cũng tuyệt đối không cho phép đưa con gái riêng này khiến mình mất hết mặt mũi trước mặt mọi người.

Vân Y lắc đầu, "Cha, đây là lần cuối cùng con gọi người một tiếng cha. Bắt đầu từ lúc người lợi dụng con, tình cha con giữa chúng ta cũng đã không còn nữa. Bây giờ, con sống là người của chàng, chết là ma của chàng."

"Thật sự là ăn nói bậy bạ, đưa con gái bất hiếu! Hôm nay ta tất phải thay trời hành đạo, đại nghĩa diệt thân." Thiết kiếm trong tay Vân Tung Dương đón gió chém tới, một đạo ánh sáng lạnh lẽo đen nhánh thẳng hướng về phía yết hầu của Vân Y.

Kiểm còn chưa tới, kiếm khí đã xé dọc gió Tây.

Vân Y lập tức nhắc chân lùi về phía sau bảy thước, sống lưng dần lên một thân cây, thành công tránh thoát một chiêu.

Chiều thức biến đổi, thiết kiếm trong tay Vân Tung Dương cũng thay đổi theo, đâm thẳng về phía Vân Y.

Ân Tây Dã sao có thể để Vân Y gặp nguy hiểm, nội lực bao bọc lấy chiếc nĩa trên bàn, phi nhanh về phía Vân Tung Dương.

Vân Y không còn đường lui, cơ thể trượt dọc theo thân cây.

Vân Tung Dương hét lên một tiếng, thiết kiếm cùng người hòa thành một thể, bay lên tận trời.

Kiểm khí bức người làm những chiếc lá đỏ rơi rụng là tả, bay đầy trời.

Cảnh tượng này thật thê lương! Cũng thật diêm lệ!

Kiểm khí theo những chiếc lá rơi xuống, xẹt qua tay Ân Tây Dã làm hai tay hắn khẽ run.

Vân Tung Dương hét dài không dứt, lộn một vòng trên không trung, thiết kiếm trong tay vùng lên, hóa thành vô số quang ảnh, lao về phía Ân Tây Dã.

Uy lực của một kiếm này, đủ để chấn động hồn phách người khác!

Kiểm khí phi xuống, bao trọn phạm vi ba trượng xung quanh Ân Tây Dã và Vân Y, không một kẻ hở, không thể né tránh.

Chỉ nghe "đình" một tiếng, tia lửa vàng khắp nơi.

Đao nhỏ tước cốt tước đầu* trong tay Ân Tây Dã, không nghiêng không lệch đón lấy mũi kiếm

[*] *Chỗ này không biết dùng từ gì cho hợp, bạn nào có từ hợp góp ý mình nha.*

Chỉ trong nháy mắt, kiếm khí đầy trời đột nhiên biến mất không tung tích. Những chiếc lá vẫn bay múa đầy trời, đỏ rực như huyết vũ, không hề rơi xuống mặt đất. Trong không gian đỏ rực đầy lá ấy, Vân Tung Dương đứng thẳng, kiếm trong tay vẫn giờ ngang ngực.

Đao của Ân Tây Dã cũng vẫn còn trong tay, nhưng lưỡi đao lại bị thiết kiếm chém gãy từ bao giờ!

Hai người lẳng lặng nhìn nhau, khuôn mặt bất động.

Mà những người khác nhìn thấy cảnh này, đương nhiên cũng không cam lòng yếu thế mà đi về phía Ân Tây Dã, ý định nhân lúc người đông, có lẽ còn có thể làm gì đó...

Ân Tây Dã nhìn hành động của những người đó, cười lạnh một cái, rút nhuyễn kiếm bên hông ra, ấn vào cái nút bên trên...

Lập tức, từ trong nhuyễn kiếm bay ra mấy chục mũi tên, hướng những người đó mà bay tới.

Những người tự xưng là nhân sĩ chính phái kia, không nghĩ tới trong nhuyễn kiếm của Ân Tây Dã còn có cơ quan, nhất thời bị thương mất mấy người.

Có hai người bị tên bắn trúng ngực trái, chết ngay tại chỗ.

Nhìn đồng bạn của mình bị giết, những người đó sao có thể từ bỏ ý đồ, lập tức dùng khinh công vọt lên, đao kiếm bay múa, bắt đầu bày trận.

Ân Tây Dã cảm nhuyễn kiếm khêu động lửa một cái, một thanh củi đang cháy dở bay về phía những người đó, vừa vận khinh công né tránh, cơ quan trong nhuyễn kiếm lập tức được khởi động lần nữa.

Mà trong một giây kia, có người định tóm lấy Vân Y, hồng uy hiếp Ân Tây Dã. Đường như cảm nhận được nguy hiểm cận kề, tiềm thức của Vân Y lập tức hoạt động, theo bản năng xoay người đá một cái.

Vân Y kinh ngạc, không nghĩ tới, thì ra bản thân mình cũng biết võ công?

A, đúng đúng đúng, cô lại quên mất, nguyên chủ có võ công, sao cô lại quên thế chứ?

-3.7.2018-

Chương này miêu tả đánh đấm đá cổ đại nhiều quá, mà t lại không rành edit khoản này, cảm ơn tình yêu Sênh Ca đã beta lại cho t <333

Bạn đang đọc truyện *Công Lực: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net

Chương 51: Giáo chủ muện tao (20)

Edit: Khánh – Beta: Há Cáo

Banner by PhThu02

-----♥-----

Đứng rồi, ở trong trí nhớ của nguyên chủ, đúng thật là lúc còn nhỏ có luyện qua võ. Cuối cùng, lại vì thiên tư tốt hơn con của mẹ cả nên bị cưỡng bách không được tiếp tục luyện công.

"Cẩn thận." Nhìn Vân Tung Dương đánh lên phía sau Ân Tây Dã, cô không chút suy nghĩ, bóng hình xinh đẹp màu trắng chỉ nhẹ nhàng nhảy như cánh bướm, phi thân che ở phía sau Ân Tây Dã.

Giấy tiếp theo, mũi tên màu trắng bạc đã hoàn toàn cắm vào đầu vai.

Mơ hồ nghe được một tiếng cắt qua vang lên, rồi mới thật sâu cắm vào bên trong xương thịt.

Vân Y kêu lên một tiếng, một giọt máu tươi theo mũi tên chảy xuống trên mặt đất, rồi lại một giọt thêm một giọt.....

"Nàng....." Ân Tây Dã xoay người, khó có thể tin nhìn Vân Y.

【Đỉnh – Độ hào cảm +10, tổng độ hào cảm là 90, ký chủ có lên! 】

Vân Y chịu đựng đau nhức chậm rãi mở mắt, thâm tình mà si mê nhìn Ân Tây Dã, khuôn mặt tái nhợt gọi lên nụ cười tuyệt mỹ, môi đỏ nhiễm máu khê mờ, "Chàng không có việc gì, tốt quá....."

Nói xong, cơ thể mảnh mai liền ngã vào lòng Ân Tây Dã.

Ân Tây Dã mờ to hai mắt, gắt gao mà nhìn Vân Y trong lòng ngực của mình, rồi mới nhìn về phía những người xung quanh, dường như là đang nhìn người chết vậy.

"Các người, không nên làm nàng ấy bị thương." Ân Tây Dã bùng nổ, chiếc lá phong cuối cùng rơi xuống, trong rừng phong lại khôi phục yên lặng.

Là yên lặng như chết.

"Các người đều là phế vật sao?" Trong ma giáo, nhìn những người được gọi là danh y, bọn họ đều nói Vân Y không có việc gì. Nhưng mà Vân Y vẫn luôn hôn mê bất tỉnh.

Tình tình Ân Tây Dã ngày càng bạo phát. Mỗi một ngày nhìn bọn họ lại càng thêm tức giận.

Sau khi hắn điều tra, mới phát hiện ra ngày hôm ấy, hành tung của mình bị bại lộ, đều là do Khuông Chi Dung.

Bởi vì nàng ta muốn đem chuyện này giả họa cho Vân Y. Nhưng mà không nghĩ tới Vân Y lại làm thế này.

Chấn một kiếm cho Ân Tây Dã, hôn mê đến giờ vẫn chưa tỉnh lại. Khuông Chi Dung cuối cùng bị nhốt vào trong đại lao, cùng Toàn Tùng Dương nhận hết lăng nhục.

Nhưng Vân Y vẫn không chịu tỉnh lại. Ân Tây Dã còn vì Vân Y, bắt lấy hai thái y nổi danh nhất trong hoàng cung tới.

Nhưng mà, vẫn như cũ không tỉnh lại. Khiến tâm tình của Ân Tây Dã mỗi ngày trôi qua lại luống cuống thêm một chút.

Nếu như..... Vân Y cứ như vậy mà rời đi, vậy hắn nên làm sao bây giờ?

Chuyện xảy ra quá nhanh, làm hắn không biết phải làm sao cả, đành phải nỗ lực nhớ lại những hồi ức trước kia, cảm thấy khi ấy tốt đẹp đến mức ngốc ra.

Nhưng trí nhớ là có hạn, cho dù là hồi ức thế nào cũng sẽ không nhớ nổi mãi mãi.

Ngay lúc này đây, nàng lại lặng yên rời đi, làm ta cảm thấy mờ mịt, làm sao mới có thể giữ nàng lại được?

Ân Tây Dã ngồi trước giường Vân Y, đã qua hai tháng rồi, Vân Y vẫn luôn nằm trên giường như thế.

【Xin đừng hỏi ta vì sao hai tháng này Vân Y không ăn gì mà lại không chết, cần phải biết rằng, thuốc đông y ở cổ đại vẫn rất có tác dụng đấy. Sẽ không bị chết đói đâu.】

"Ah ~" Vân Y cảm thấy mình đã mơ một giấc mơ rất dài, mơ thấy mình biến thành một sứ giả thời không.

Xuyên qua các thế giới khác nhau, giúp đỡ nhóm nữ phụ, tiêu trừ đi oán khí của họ.

Cô cảm thấy giấc mơ này thật buồn cười, trên đời này, làm sao lại có việc li kỳ như thế chứ.

"Ký chủ, việc li kỳ mà cô nói, là bao gồm sự tồn tại của tôi sao?" Nhìn phản ứng của Vân Y, hệ thống nhận không được mở miệng.

Nhưng mà, trong tiếng máy móc lạnh băng còn có thể nghe ra được một chút tài thân và tức giận.

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tài miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tài miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 52: Giáo chủ muện tao (21)

Edit: Chip Chip – Beta: Há Cáo

Banner by PhThu02

-----♥-----

Đây là ảo giác của cô ư?

Nghe hệ thống nói như vậy, Vân Y mới có chút phản ứng, giọng nói này, không phải chính là giọng nói cô nghe được trong mơ sao?

Chẳng lẽ, chính mình còn đang trong mơ chưa tỉnh lại?

"Ký chủ, cô đừng mộng tưởng hảo huyền nữa, thời gian của cô không đủ, nếu còn tiếp tục kéo dài thời gian, nhiệm vụ sẽ... thất bại".

Hệ thống vừa nói vậy, trong nháy mắt Vân Y liền phản ứng lại, đây là thực chứ không phải mơ!!!

Trên giường, Vân Y lập tức ngồi bật dậy, thấy Vân Y bỗng nhiên ngồi dậy, Ân Tây Dã sợ tới mức tưởng mình bị hoa mắt.

Hắn vuốt nhẹ đôi mắt, "Y Y, Y Y!"

Nhìn người trước mắt ôm mình thật chặt, cô phảng phất như thấy được đêm hoá loạn kia, hắn cũng ôm mình trong lòng như vậy.....

"Y Y....." Không biết vì sao, Vân Y lại có thể nghe thấy trong giọng nói của Ân Tây Dã có sự ghen ngào nhẹ nhẹ.

So với cái ôm kia, tình cảm còn thêm mãnh liệt hơn.....【 vô nghĩa, 90% hảo cảm đương nhiên phải tốt hơn so với thời điểm đạt được 40% hảo cảm chứ.】

"Y Y, Y Y." Ân Tây Dã ni non, gắt gao mà ôm lấy Vân Y, cảm thấy chỉ cần mình buông nhẹ thì Vân Y sẽ không còn tại đây nữa.

"Được rồi được rồi, ta ở chỗ này mà." Vân Y nhẹ nhàng vỗ lưng Ân Tây Dã, nhưng bởi vì vừa tỉnh lại, còn chưa nói chuyện qua nên giọng nói có chút khàn khàn.

Thấy Ân Tây Dã vẫn ôm mình, Vân Y liền nói: "A Tây, ta khát, chàng cho ta chén nước được không?"

Vân Y vừa nói, Ân Tây Dã lập tức liền buông lỏng cô ra, rồi nhanh chóng lấy nước cho Vân Y.

Thấy Vân Y cầm chén nước, Ân Tây Dã không chớp mắt nhìn cô, sợ mình chỉ là đang nằm mơ.

"Chàng nhìn ta như vậy làm gì?" Không biết vì sao, Vân Y cảm thấy, ánh mắt này của Ân Tây Dã luôn tràn ngập tình xâm lược?

Cảm giác..... Cảm giác..... Mình chính là con mồi của chàng ấy?

"Y Y, nàng không có việc gì, thật là tốt." Ân Tây Dã ngồi bên cạnh Vân Y, "Y Y, nàng nói với ta, ta đây là đang nằm mơ sao?"

Đột nhiên Ân Tây Dã như bị nỗi đau chiếm cứ, cả người tàn ra hơi thở ưu thương, khiến Vân Y không biết phải làm sao cả?

Vân Y không biết mình đã hôn mê gần 2 tháng.

Cô còn nghĩ mình chỉ vừa từ giấc ngủ tỉnh dậy.

Cho nên, đối với sự thay đổi này của Ân Tây Dã, Vân Y vẫn có chút bối rối, không biết còn tưởng rằng Ân Tây Dã cả nhà đã chết.

【Xí xí xí, nói chuyện quý quái gì thế】

Không đúng, Ân Tây Dã không có người nhà, là cô nhĩ, mà cô, Vân Y là nương tử Ân Tây Dã, hắn cũng chỉ có cô là người nhà.

Cho nên..... Đúng là cả nhà thiếu chút nữa đã chết.....

【Mồ tác giả chưa gì đã nguyên rủa nam chính, không sợ hắn xuyên qua vị diện khác rồi chinh đồn mình à?】

"Chàng tự véo mình một cái chẳng phải sẽ biết hay sao?" Vân Y nhìn hắn như đồ ngốc, vấn đề này mà cũng phải hỏi cô.

Thấy Ân Tây Dã không có phản ứng gì, Vân Y dùng sức véo đùi Ân Tây Dã một cái..... Nhưng, đùi Ân Tây Dã bởi vì thường xuyên chạy bộ nên quá cứng, véo cũng không có cảm giác gì.

Mà Ân Tây Dã bởi vì lực độ nhỏ bé của Vân Y liền ni non, "Ta biết, ta đã biết....."

Vân Y nghe giọng nói ni non của Ân Tây Dã, trợn trắng mắt liếc một cái, người biết người biết, người biết cái gì sao không nói ra đi.

Bạn đang đọc truyện *Công Lực*: *Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 53: Giáo chủ muện tao (22)

Edit: Chip Chip – Beta: Há Cáo

Banner by PhThu02

-----♥-----

Nhìn dáng vẻ kia của Ân Tây Dã, Vân Y đấu tranh nội tâm một hồi liền ôm mặt hắn, hôn lên môi hắn.

Vân Y nhiệt tình, Ân Tây Dã khó mà chống đỡ được.....

Sáng sớm, những tia nắng mai chiếu rọi khắp căn phòng, dường như những sợi nắng đã xuyên qua cả lăng kính của tam giới trên thế gian, chiết xạ nên ánh sáng bảy màu. Trong căn phòng có chút mờ sương, ánh sáng ấy như cầu vồng, tượng trưng cho ánh mặt trời, phù xung cảnh tượng tuyệt mỹ nhất trong đôi người.

Thời điểm Ân Tây Dã tỉnh giấc, phát hiện Vân Y còn ngủ thật say trong lòng mình, những ấn ký xanh đỏ trên người nàng nói cho hắn biết, tối hôm qua không phải là nằm mơ.

Nhìn sườn mặt Vân Y, hắn cảm giác tràn ngập hạnh phúc, chỗ trống trong lòng như được lấp đầy.

Ôm Vân Y lần nữa đi vào giấc ngủ, khoe miệng Ân Tây Dã tươi cười cong lên.

Qua hồi lâu, Ân Tây Dã liền cảm thấy không ổn, vì sao..... Vân Y hình như còn đang ngủ say, chưa có tỉnh lại?

"Y Y? Y Y?" Lay nhẹ cơ thể Vân Y, hắn phát hiện, Vân Y giống như đang tiến vào trạng thái hôn mê.

Ân Tây Dã định cất giọng gọi người, chợt nhớ cả hai bây giờ đang không mặc quần áo, liền nhanh chóng mặc lại cho mình và Vân Y, xong xuôi mới gọi đại phu tới.

"Giáo chủ....." Đại phụ bị Ân Tây Dã gọi tới dễ sợ chi lên cổ tay trắng nõn của Vân Y, cẩn thận bắt mạch.

Đại phu hoảng hốt, trán toát mồ hôi cũng không thêm để ý, qua vài lần hô hấp thật nhanh, đại phu liền trở nên phấn chấn. Đôi mắt vân đục của lão bỗng nhiên sáng rõ, ghen hòng tràn trối nói:"Nàng, nàng, nàng....."

Như là thấy quý.

"Nàng, nàng, nàng....."

Nghe đại phụ nói liên tiếp ba chữ "nàng", nội tâm Ân Tây Dã liền vô cùng khẩn trương.

Ân Tây Dã vội hỏi, "Nàng thế nào rồi? Có việc gì không?"

Đại phu họ Trương không dám nói lung tung, liền cẩn thận bắt mạch lại lần nữa: "Giáo chủ chớ nên nôn nóng, bắt mạch hỏi khám cần nhất chính là tâm bình khí hòa, bằng không bắt bệnh không chuẩn."

"....." Ân Tây Dã hận không thể dùng hai bàn tay chụp chết hắn!

Hắn nghiến răng nói: "Vậy người nghiêm túc khám đi, nếu không bản giáo chủ sẽ lấy đầu cả nhà người".

"Vâng vâng." Đại phu nhắm mắt lại, bộ dáng cao thâm khó dò, ngón tay run rẩy chạm vào mạch tượng, xác định đây chắc chắn là hì mạch.

"Nàng, nàng, nàng là có thai." Đại phu vừa nói lời này, Ân Tây Dã liền cảm thấy hưng phấn đến phát điên, chỉ là.....

"Nhưng vì sao nàng vẫn chưa sinh lại?" Đối với việc Vân Y mang thai, hắn càng để ý tới việc vì sao nàng vẫn chưa sinh lại.

"Thưa...giáo chủ, trong vòng ba tháng đầu mang thai tuyệt đối không thể viên phòng, bằng không sẽ xảy ra chuyện." Đại phu khi nói lời này, mặt già liền đỏ lên.

Hắn không dám nói, thực ra do giáo chủ quá hung mãnh, nên làm Vân Y tiểu thư hôn mê thật lâu..

Qua hồi lâu, Vân Y mới chậm rãi tỉnh lại, nhìn Ân Tây Dã ngồi ở trước giường mình, tự hỏi không biết đã xảy ra chuyện gì?

"A Tây? Xảy ra chuyện gì vậy?" Nhìn Ân Tây Dã có chút biểu tình quái dị, Vân Y còn tưởng rằng đã xảy ra sự kiện lớn nào đó.

Đúng là sự kiện lớn, nhưng là sự kiện lớn này liên quan đến cô nhà.

"Y Y, nàng biết không, nàng có thai?" Ân Tây Dã nhìn Vân Y, vui mừng nói.

Mắt Vân Y đột nhiên mở to, không thể tin nổi nhìn bụng mình. Cô... Cô lại có thai.

"Thật vậy chăng?" Vân Y mừng rỡ cao hứng nói.

【Đinh -- Độ hào cảm +10, tổng độ hào cảm là 100】

【Độ hào cảm đạt tới 100, phục chế ý thức ký chủ..... Phục chế thành công, đang ở trạng thái rời khỏi thế giới.....】

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 54: Giáo chủ muện tao (phiên ngoại 1)

Edit: Chip Chip – Beta: Há Cáo

"Đạt được tổng cộng 200 điểm, trong đó 20 điểm có thể phân phối, xin hỏi ký chủ muốn phân phối như thế nào?" Tiếng máy móc vang lên không hề mang theo bất cứ tình cảm nào.

"5 điểm phân phối ở thể lực, 5 điểm phân phối ở trí lực đi." Nhìn tư liệu của chính mình, Vân Y phân điểm.

Cô cảm thấy điểm phân phối như vậy đã ổn, nhưng mà, còn có một vấn đề cô vẫn không hiểu.

"Đúng rồi, giá trị mị lực là gì?" Cô cảm thấy, giá trị mị lực này, hình như không có chút tác dụng gì cả?

Nhưng mà 0 điểm, nhìn dù sao vẫn có chút khó coi.

Không có chút giá trị gì, mà lại chiếm điểm tích phân thì cô cảm thấy có chút đáng tiếc.

"Giá trị mị lực, chính là ở mỗi lần cô cùng nam chính gặp gỡ, độ hào cảm sẽ tăng nhanh hơn. Chẳng lẽ cô không phát hiện, trừ bỏ lần đầu tiên làm nhiệm vụ thử nghiệm, hai nam chính cô công lược lúc sau điểm hào cảm đều tăng chậm hơn sao?"

Hệ thống nhắc nhở xong, Vân Y cuối cùng cũng nhớ tới vấn đề này, dờ mờ, thì ra đây chính là nguyên nhân.

"Không không không, vừa rồi điểm phân phối kia tôi muốn thay đổi một chút, đem 20 điểm phân phối đều đặt hết ở giá trị mị lực đi." Vân Y lập tức thay đổi.

Thì ra độ hào cảm này còn có quan hệ với mị lực của mình nữa,.....cái này giờ cô mới biết nha.

Nói cách khác, nếu làm giá trị mị lực đầy..... Tuy đôi lúc có bất mãn, nhưng cũng không đến nỗi độ hào cảm mỗi lần như vậy đều rút một chút làm lòng cô sợ run.

Chỉ cần sơ sẩy một chút, nhiệm vụ của mình sẽ hoàn toàn thất bại, nếu là như vậy..... Sức khoẻ của cô, tự do của cô.

Tất cả đều là mây bay a ~

Dưới đây là tài liệu của ký chủ sau khi được cập nhật:

Ký chủ: Vân Y

Tuổi: 20

Dung mạo: 15 (tối đa 100)

Đáng người: 30 (tối đa 100)

Mị lực: 20 (tối đa 100)

Trí lực: 20 (tối đa 100)

Thể lực: 15 (tối đa 100)

Sở trường đặc biệt: Tạm thời không có

Kỹ năng: hoa lê đài vũ bản tăng cường

Tích phân: 300【đùng để mua sắm vật phẩm, hoặc thăng cấp cấp bậc vật phẩm】

Cấp bậc: 0

Một năm kia, hắn còn chưa phải giáo chủ Ma giáo, mà nàng, cũng chỉ là một tiểu cô nương thiện lương, mới vừa bước chân vào giang hồ.

Hắn nhận được nhiệm vụ đi ám sát tiểu thư phủ Thừa tướng, nhưng không hề nghĩ tới, tiểu thư phủ Thừa tướng không phải là người dễ chọc như vậy.

Nàng ta đã sớm biết đi nương muốn thuê người đến ám sát mình, nên nàng ta tương kế tựu kế, nhưng không ngờ chính hắn lại bị trọng thương.

Ở bên hồ kia, hắn gặp qua một người khiến mình cả đời không thể quên được. Cô bé có khuôn mặt tinh xảo nhìn hắn không chớp mắt, một vòng hoa đội trên mái tóc dài đen nhánh vô cùng xinh đẹp, đôi mắt nàng trong suốt sáng ngời.

Trên người nàng mặc một áo choàng màu tím, bên trong là chiếc váy trắng tinh, tầng tầng lớp lớp trên chiếc váy là những đoá hoa màu hồng phấn.

Từng cơn gió nhẹ thổi qua, mang theo những cánh hoa đào bay đầy trời, nàng tựa như một tiên nữ đi lạc chốn nhân gian, xung quanh là hoa đào bay tán loạn

Cô bé tựa hồ cười một chút với hắn, nụ cười ấy giống như con gió mát lạnh vào sáng sớm, như tia nắng mặt trời chiếu vào trong tim, cảm giác không thể nói ra thành lời, chỉ biết mình không thể rời mắt được.

Lúc đó hắn đang bị trọng thương, còn nghĩ là nàng sẽ nhanh chóng bỏ chạy.

Nhưng hắn không hề nghĩ, nàng lại kích động chạy tới với vẻ mặt lo lắng, nôn nóng giúp mình rịt thuốc.

Trong giọng nói dịu dàng của nàng, hắn chậm rãi lâm vào hôn mê, lúc hắn tỉnh lại, nàng đã không còn ở đây nữa.

Chỉ là, ở trên ngực hắn, còn thất một cái no bướm..... Nhìn qua có vẻ ấu trĩ, nhưng sâu trong lòng hắn lúc này đã ẩn chứa hình bóng của một người.

Bạn đang đọc truyện *Công Lực: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 55: Giáo chủ muện tao (phiên ngoại 2)

Edit: Chip Chip – Beta: Hà Cáo

Giáo chúng người người đều biết thân phận của nàng, tuy rằng cực lực phản đối, nhưng có hắn ở trên áp chế, không ai dám nói nửa câu.

Chỉ là không nghĩ tới, cuối cùng nàng lại đối xử với hắn như thế.

Nàng đem tín tức quan trọng của Ma giáo, nhất nhất báo cho những người được gọi là nhân sĩ chính phái, thực chất chỉ là một đám nguy quân tử, cuối cùng, làm cho Ma giáo tổn thất trầm trọng.

Giáo chúng đều sôi sục kẻ tội Vân Y, muốn đem nàng đi xử tử để báo thù cho những người đã mất.

Nhưng chuyện này cuối cùng cũng bị hắn dè ép xuống, hắn không hối hận với quyết định này.

Hắn cũng không sợ bởi vì chuyện này mà phát sinh mâu thuẫn với giáo chúng.

Thân là giáo chủ, quyền lực để xử lý việc này, vẫn phải có.

Nhìn nàng khóc như hoa lê đài vũ vô cùng đáng thương, biết nàng đang lừa mình mà hắn vẫn luyến tiếc, không thể cự tuyệt được.

Khoảnh khắc hắn ôm nàng thật chặt trong ngực, mới có thể chân chính cảm khái, như vậy hắn và nàng mới không thể tách rời.

"A Tây, ta đau bụng." Vân Y nằm ở trên giường xoa cái bụng lớn đã chín tháng.

"A? Có phải là sắp sinh không? Có phải là sắp sinh không?"

Từ lúc Vân Y mang thai đến giờ, Ân Tây Đã đã hoàn toàn biến thành một bảo mẫu....

À, không đúng, phải nói là, hắn biến thành thê nô.....

So với Vân Y, hắn còn càng thêm khản trương, mọi người đều nói thai phụ ở trước khi sinh đều có cái gì gọi là bệnh trầm cảm, nhưng Vân Y cảm giác mình rất lạc quan.

Ngược lại là Ân Tây Đã lại vô cùng khản trương, dường như hắn mới là người mang thai vậy.

"Không phải." Vân Y lắc đầu, trong tay vẫn cầm trái cây Ân Tây Đã vừa hái từ bên ngoài mang về.

Nhưng, nàng kiên quyết không thừa nhận là do mình muốn ăn đồ ăn vặt, mà là vì suy nghĩ cho dinh dưỡng của hài tử.

"A, đau đau đau....." Vân Y sắc mặt lập tức thay đổi, cảm giác dưới thân mình giống như có nước chảy ra.....

Vỡ nước ối~

"Bà mẹ, bà mẹ....." Ân Tây Đã chạy nhanh gọi người, trong phút chốc, từ trên xuống dưới Ma giáo loạn thành một đoàn.

Nghe tiếng thét chói tai kêu đau của Vân Y, Ân Tây Đã sợ tới mức sắc mặt đều đều trắng bệch, hắn, hắn, không bao giờ cho Vân Y sinh hài tử nữa.

"Oa oa oa....." Hai canh giờ sau, cuối cùng từ phòng sinh cũng truyền ra tiếng khóc ni non..

Bạn đang đọc truyện *Công Lực: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 56: Nam phụ tổng giám đốc (1)

Edit: Tô – Beta: Hà Cáo

【Đang tiếp thu nhiệm vụ... Tiếp thu nhiệm vụ thành công.. Đang truyền thông..】

Đưa mắt nhìn xuống, lầu cao chói vót.

Vân Y kiều ngạo đứng thẳng, cao cao tại thượng nhìn xuống.

Một cánh cửa sổ phản sáng, ánh sáng tập trung lại một chỗ.

Lúc nhìn thấy cảnh này, Vân Y thiếu chút nữa bị hù chết, dờ mờ, đây là địa phương quý quái gì vậy?

Lúc này phản ứng lại, mới phát hiện, nơi này là một tòa nhà cao tầng...Mà cô nhìn thấy là cửa sổ?

Cúi đầu nhìn quần áo của mình, trên người là bộ lễ phục màu đen bó quanh vòng eo mảnh khảnh, áo sơ mi màu trắng thuần khiết được đóng vào váy công sở màu đen, mang theo đôi giày cao gót mười tám làm nổi bật đôi chân thon dài cân xứng.

Nếu cô đoán đúng thì người mặc bộ đồ này.... chắc là một người phụ nữ giàu kinh nghiệm...trong nơi làm việc?

"Vân trợ lý, đem một ly cà phê vào đây." Khi Vân Y đang suy tư về thân phận của nguyên chủ thì nghe thấy âm thanh bên trong văn phòng.

Vân trợ lý?

Á... Đây là kêu cô sao?

"Hệ thống, hệ thống, gọi hệ thống, cho ta cốt truyện." Nếu không đúng nữa thì Vân Y cũng chả biết cái gì có trợ lý đâu.

【Đang tiếp thu cốt truyện】

Lúc xem cốt truyện, rốt cuộc Vân Y cũng cảm thấy thế giới này bình thường không ít.

Không tranh giành nam chính với nữ chính nữa, cứu vớt nam phụ ám áp khiến cho bao người đọc đau lòng, ừ, Vân Y cảm thấy, cái này đáng để gật đầu.

Nguyên chủ là trợ lý của nam phụ tổng giám đốc Viên Hàm Dục, nam chính là Lạc Thần, là anh để giới giải trí còn nữ chính là nữ minh tinh hạng nhất, là nghệ sĩ thuộc công ty Kỳ Hạ của nam phụ.

Nữ chính Vuư Mộng Mạn cũng không phải là bạch liên hoa ngực to óc như trái nho.

Cô ta lợi dụng khuôn mặt xinh đẹp và trí tuệ của mình, từng bước, từng bước một khiến cho Viên Hàm Dục ngày càng hiểu kỳ.

Nhưng nam phụ vĩnh viễn là nam phụ, làm sao có thể trở thành người yêu của nữ chính?

Mọi việc nữ chính làm, tất cả là vì tiếp cận nam thần trong lòng mình, ông xã quốc dân, Lạc Thần.

Thần là vãn cầu, nam phụ tất nhiên cũng trở thành người khiến đọc giả đau lòng, vì nữ chính, bất kể điều gì cũng làm.

Mà nguyên chủ, là người rất có nề nếp, tính cách cũng không sai biệt lắm so với nam phụ, đương nhiên, nguyên chủ có tính cách như thế cũng có nguyên nhân.

Bởi vì cô thầm mến Viên Hàm Dục, nhưng không dám với hắn là mình thích hắn.

Cho đến giờ, cô vẫn dùng phương thức im lặng, chỉ cố gắng đối xử với hắn tốt hơn...

Đến đoạn này, Vân Y cảm thấy không vui nổi, đầu đầy vạch đen, nam phụ ngoài hào quang của nữ chính ra còn nhìn thấy được ai nữa?

Nguyên chủ thật là khờ, còn vì nam phụ mà bỏ nhà ra đi, không kể thừa xỉ nghiệp của gia tộc mình, chỉ đến bên cạnh nam phụ làm một... Trợ lý?

Cuối cùng, nguyên chủ, bởi vì nữ chính làm tổn thương nam phụ, vào ngày nữ chính kết hôn đã nổ súng bắn cô ta.

Kết quả là, bị nam chính cùng nam phụ liên thủ mà... Bây giờ, Vân Y lại có chút không cam lòng vì nguyên chủ.

Nguyên chủ à, cô đúng là ngốc quá mà, tại sao có thể, tại sao có thể, cô xem đi, cực cực khổ khổ vì người khác, bản thân lại có kết cục như thế.

Đoạn cuối cũng chỉ viết qua loa, rằng xỉ nghiệp của gia tộc nguyên chủ bị nam chính và nam phụ tiêu diệt từ từ, sau đó... Phá sản?

Nếu không phải hệ thống đưa ra nhiệm vụ đi công lực Viên Hàm Dục, Vân Y thật đúng là không thêm làm.

Bạn đang đọc truyện *Công Lực: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 57: Nam phụ tổng giám đốc (2)

Edit: Tô – Beta: Há Cáo

Lại nói, cho dù tác giả kun có là mẹ ruột, trừ nam chính nữ chính ra, thì tất cả đều là cận bã đi nữa, thì cũng không thể ngược đãi vai phụ như vậy chứ?

【Tác giả kun nào đó trả lời: Chẳng lẽ cô đọc tiểu thuyết không phải là vì xem nam nữ chính sao?】

"Kì chi, chú ý nhiệm vụ!" Hệ thống thấy chương mắt Vân Y bị cốt truyện cuốn hút, lên tiếng nhắc nhở.

Vân Y nắm chặt hai tay, sau khi biết hết cốt truyện, hít sâu một hơi.

Lại nói, nếu không vì âm thanh máy móc lạnh băng của hệ thống, Vân Y cũng sẽ không có phản ứng nhanh như vậy.

"Vân trợ lý!" Trong văn phòng tổng giám đốc lại phát ra âm thanh, chỉ là lần này có chút không kiên nhẫn.

Đã biết thân phận của mình, Vân Y lập tức trả lời, "Vâng."

"Cà phê của tôi đâu?" Giọng nói của Viên Hàm Dục khàn khàn, gọi cảm mang theo sự mệt mỏi nhưng Vân Y cũng không thêm để ý.

"Vâng, sẽ nhanh thôi." Vân Y lập tức xoay người đi pha cà phê, thân là một trợ lý hiệu suất cao, việc nhỏ bé này... Cà phê hòa tan, đương nhiên cũng sẽ rất nhanh.

Cà phê hòa tan, đơn giản, dễ pha mà quan trọng nhất là... Thuận tiện, đoán chừng là tổng giám đốc chưa từng uống qua đâu.

"Cốc cốc." Vân Y gõ cửa sau đó đẩy vào, "Tổng giám đốc, cà phê của anh."

"Ừ." Viên Hàm Dục gật đầu, không để ý đến, đang gọi video hội nghị, Vân Y đi vào trong cũng đứng một chút.

Nhìn bề ngoài nam phụ, khuôn mặt như được điêu khắc, cái mũi thẳng ở dưới ánh sáng lại có vẻ mạnh mẽ, linh lẻo khiến người ta không rét mà run.

Hai con ngươi đen nhánh giống hai cái hố sâu không thấy đáy, trong con ngươi thỉnh thoảng hiện lên hình ảnh phản chiếu màu đen khiến người ta không thể nắm lấy, thần bí khó lường.

Đây là nam phụ? Có thể so sánh với nam chính nha...Hào quang của nữ chính, quả nhiên là được mỹ nam vây quanh.

Nhưng mà khi đang nhìn ngoại hình của Viên Hàm Dục, Vân Y cũng không quên thân phận của mình, thân là một trợ lý việc thì nên làm những việc gì.

Viên Hàm Dục cũng không dặn dò điều gì khác, Vân Y liền tự động đi ra ngoài.

Ngay khi Vân Y đang mở cửa đi ra, tiếng của Viên Hàm Dục lại vang lên, Vân Y xoay người, lúc này Viên Hàm Dục đã gọi video xong.

"Hôm nay là sinh nhật bà của Mộng Mạn, cô đi mua giúp tôi bó hoa đưa cho cô ấy, à, đúng rồi, cô ấy thích hoa Tulip."

Khi nói lời này, Viên Hàm Dục hơi nâng cằm lên, ánh mắt giống hạnh nhân, ngân hà sáng lạn tựa ngọc.

Nhìn ánh mắt dịu dàng của Viên Hàm Dục, Vân Y nhủ thầm, xem ra Viên Hàm Dục đã sinh ra hảo cảm với Vuư Mộng Mạn rồi.

A, cũng không biết hẳn đối với mình có bao nhiêu hảo cảm nữa.

Chi tiết nếu như độ hảo cảm không thay đổi thì ban đầu cũng không thể biết được độ hảo cảm là bao nhiêu cả.

"Vâng." Dựa theo trí nhớ, hẳn luôn lời ít ý nhiều, hiện tại có lẽ đây là câu nói dài nhất rồi, còn nhớ kỹ những việc vụn vặt này nữa.

Đúng vậy, nếu lúc trước chưa gặp nữ chính, đối với Viên Hàm Dục mà nói, đây đều là việc vụn vặt, cho đến bây giờ đều là do trợ lý này nhớ hết đó.

Còn đặc biệt nhớ kỹ yêu thích của Vuư Mộng Mạn, cũng không phải là một dấu hiệu tốt.

Nam phụ Viên Hàm Dục vốn là một người đàn ông khô khan, cố chấp, nhưng có một lần cùng Vuư Mộng Mạn ăn cơm, nghe Vuư Mộng Mạn nói cả phê uống ngon như thế nào.

Nhưng hiện tại khi vừa mới uống một ngụm... Phụt, thiếu chút nữa là phun hết bữa sáng ra, "Văn trợ lý, mang một ly trà vào đây."

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhặt Kỳ Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 58: Nam phụ tổng giám đốc (3)

Edit: Tô – Beta: Há Cào

Vân Y vừa ra khỏi cửa, trở lại bàn làm việc của mình, đúng lúc điện thoại di động trên bàn vang lên.

"Alo, xin chào, đây là văn phòng tổng giám đốc, xin hỏi ngài tìm ai?" Để giải quyết công việc, Vân Y luôn dùng giọng bình tĩnh, lạnh nhạt.

"Tiểu Y, là ba..."

Khi nghe xong điện thoại, bên trong văn phòng lại phát ra âm thanh, cô mới nhớ tới tổng giám đốc nói muốn uống trà.

Nguyên chủ Vân Y cũng giống như Viên Hàm Dục, đều con cháu trong gia đình phú nhị đại, đều ngoan ngoãn nhu thuận, chăm chỉ hiếu học.

Một đường tốt nghiệp, da trắng xinh đẹp, chân dài eo thon, tất cả đều là ba của Vân Y khoe cho mọi người đó.

Nhưng cho dù thế nào, vẫn luôn có thời kỳ phản nghịch, đó là cố chấp với Viên Hàm Dục, đi theo hần, đến công ty của hần, dốc sức vì hần.

Nói thật, nếu là như vậy bọn họ có khả năng ở cùng một chỗ rất lớn.

Đáng tiếc, lại xảy biến cố, đó là có sự xuất hiện của Vuư Mộng Mạn.

Tính cách tương đối giống với tính cách của nguyên chủ, có nề nếp, cố chấp, nhưng sự hoạt bát, lãng mạn của Vuư Mộng Mạn lại có thể xâm nhập được vào trái tim của Viên Hàm Dục.

Nhưng cũng vì Vân Y đối với Viên Hàm Dục rất cố chấp, còn vì hần mà mâu thuẫn với gia đình một phen.

Trong mắt của ba Vân, con gái mình rõ ràng là người làm chủ, thế nhưng không ngờ hiện tại cô lại đi làm trợ lý cho người khác.

Hầu hạ người khác làm việc, việc này đã khiến ba Vân cùng nguyên chủ cãi nhau một trận.

Cuối cùng nguyên chủ dọn ra khỏi nhà, dù thế ngân hàng bị đóng băng, nhưng nguyên chủ vẫn rất cố chấp với Viên Hàm Dục, không ai có thể thay đổi.

Nguyên chủ một mình ở bên ngoài, điều này khiến mẹ Vân đau lòng muốn chết, một người một mình bên ngoài không có ai chiếu cố.

Ăn không thể ngon, mặc không đủ ấm (bà tưởng con gái bà mới 3 tuổi không thể tự gánh vác hả?), lại không có tiền dùng (nguyên chủ có tiền lương).

Cuối cùng trải qua hơn một năm hòa giải, mối quan hệ mâu thuẫn, cứng nhắc của ba Vân và nguyên chủ mới chậm rãi giảm bớt.

Kỳ thật ba Vân cũng không phải tức giận mà chỉ là cảm thấy bức bối, con gái của mình, từ nhỏ đã nâng trong tay mà lớn lên.

Nhưng cuối cùng bởi vì một tên đàn ông thôi mà hủy hoại bản thân, ông đau lòng lắm.

Mà hiện tại dù sao cũng dịu đi một chút, nhưng ba Vân vẫn không dám đề cập với cô chuyện rời khỏi hay những chuyện khiến cho cô mất hứng.

Chỉ sợ Vân Y vì điều đó sẽ làm bọn họ đang trong mối quan hệ hòa hoãn mà hạ xuống "đáy cốc" luôn.

Vân Y ngồi trên bàn tự hỏi, nếu nhiệm vụ này là nhiệm vụ ba sao, như vậy không có khả năng đơn giản hơn nhiệm vụ lúc trước.

Chẳng qua, công việc mà nữ nam phụ nào đó dặn dò xuống vẫn phải hoàn thành, đưa hoa thôi mà, cũng chẳng có chuyện gì.

Gọi một cuộc điện thoại cho cửa hàng bán hoa, sau đó kêu nhân viên cửa hàng đóng gói, viết giấy, tặng qua.

Đưa hoa... Nói thật, đây là lần đầu tiên cô làm việc này, giúp đối tượng công lược... Tặng hoa cho tình địch?

Ờờ ờ.

Đây là tính tiết quái quỷ gì vậy, thật TM cău huyết.

Có thể tưởng tượng ra được nữ chính kia có bao nhiêu kiểu ngạo, tự hi, ở nào đó mà đắc ý.

Hoa đã tặng, mà Viên Hàm Dục vẫn còn đang gọi video với cô đồng nghiệp, Vân Y cầm điện thoại di động của Viên Hàm Dục, ở một bên chờ.

"Linh Linh Linh..." Điện thoại vang lên, Vân Y cuối đầu nhìn vào màn hình điện thoại, là Vuư Mộng Mạn...

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhặt Kỳ Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 59: Nam phụ tổng giám đốc (4)

Edit: Tô – Beta: Há Cào

"Alo, xin chào, tôi trợ lý tổng giám đốc Vân Y, tổng giám đốc đang họp, không có thời gian tiếp điện thoại. xin hỏi có chuyện gì sao?"

Nghe được giọng nói của Vân Y, đối phương rõ ràng đang dùng giọng nũng nịu nhất thời khôi phục lại trạng thái của mình, lạnh lùng.

"Là thế này, tôi nay tôi cùng bạn tốt đi ăn cơm, cho nên lời mời của tổng giám đốc, thật xin lỗi, tôi không thể nhận."

Vuư Mộng Mạn nói vậy làm Vân Y lúc nghe được sùng sốt trong chốc lát, ờ, nữ chính từ chối lời mời của nam phụ?

Cốt truyện không phải nói là Vuư Mộng Mạn dùng mỹ lực của mình đi quyến rũ Viên Hàm Dục, khơi gợi lòng hiếu kỳ của hần sao, nhưng hiện tại...

Tha thứ cho Vân Y không thể giải thích được, cái này gọi là gì?

"A, được." Tuy rằng không hiểu nhưng lời nên chuyển đạt, Vân Y vẫn chuyển đạt.

Theo Vân Y, Vuur Mộng Mạn tiếp cận Viên Hàm Dục rồi tỏ vẻ cự tuyệt? Hay là cự tuyệt thật?

Nhưng mà giấy tiếp theo, Vân Y nghĩ rằng trên mặt Viên Hàm Dục sẽ xuất hiện bất mãn, nhưng mà hần lại nghiêm trang gặt đầu đồng ý với hành vi Vuur Mộng Mạn.

"Không sai, là con gái, vẫn nên rụt rè như vậy." Lời tán dương này khiến Vân Y cảm giác như sấm sét quét ngang trời vậy.

Rụt rè...

Đối với tổng giám đốc cô hủ này, rụt rè... Là điều con gái nên có...

Về mặt Vân Y mờ mịt, rụt rè... Cô có sao?

Có.

Nhưng không phải ở phương diện theo đuổi Viên Hàm Dục, ở phương diện này, da mặt cô rất dày đó.

Chẳng lẽ, vì nguyên nhân như vậy cho nên mới làm nam phụ không thích cô?

Phụt!

Nếu nguyên chủ biết điều này, khẳng định sẽ đem toàn bộ máu trong người phun ra hết!

Có thể đứng trên người như vậy không?

Vân Y tỏ vẻ, lúc trước đáng lẽ nguyên chủ không nên sử dụng phương pháp không có hiệu quả này.

Vậy thì, hiện tại cô nên thay đổi phương pháp công lược rồi.

Lúc tan tầm, Vân Y cũng nghiêm túc suy nghĩ lại hành động trước đây của nguyên chủ.

Đối với Vân Y mà nói, xã hội này là một nồi lẩu thập cẩm, rất có sự hấp dẫn với cô.

Cô đã làm được ba nhiệm vụ rồi, nhưng mỗi nhiệm vụ đối với cô mà nói đều là một trải nghiệm mới.

Cô trải nghiệm cuộc sống ở cổ đại, trải nghiệm qua cuộc sống vườn trường, trải nghiệm qua cuộc sống sống chung với những người trong ma giáo.

Hiện tại, cô lại là một con người tinh anh ở đô thị.

Nếu Viên Hàm Dục cảm thấy những người phụ nữ rụt rè mới đáng để tán dương, thì cô liền mặt dày theo đuổi hần.

Hành vi này khẳng định Viên Hàm Dục... Không đúng, căn cứ vào cốt truyện, Vân Y lại suy nghĩ một chút, mới phát hiện, dờ mờ, Viên Hàm Dục này đến cuối cùng cũng không biết nguyên chủ thích hần.

Cũng không biết có bị ngu ở đâu không? Hay là nguyên chủ che giấu tâm tư quá mức kín đáo.

Ngày hôm sau, Viên Hàm Dục đến công ty chợt nghe một trợ lý khác đến báo cáo với hần việc Vân trợ lý nghỉ phép...

Nghỉ phép?

Viên Hàm Dục khi nghe thấy điều này kinh ngạc một chút, bởi vì Vân trợ lý rõ ràng là một người mình đồng da sắt...

Nếu Vân Y biết ở trong lòng Viên Hàm Dục có suy nghĩ này chắc cũng không biết sau này nên đối mặt với hần thế nào...

Mình đồng da sắt...

Đù má, cô là một người con gái yếu đuối, rất yếu đuối!!!!

Mình đồng da sắt... Khó trách Viên Hàm Dục đối với Vân Y không để tâm tới...

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhặt Kỳ Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 60: Nam phụ tổng giám đốc (5)

Edit: Tô – Beta: Há Cáo

"Trợ lý Vân, lấy cho tôi..." Viên Hàm Dục lần thứ n lo lắng kêu tên Vân Y đóng dấu này, phân chia sổ sách nợ, sửa phần tư liệu kia.

Mới phát hiện ra, hần đối với trợ lý Vân thật...

"Trợ lý, vào đây, chuẩn bị cho tôi tư liệu cho cuộc họp chiều nay."

"Trợ lý, pha trà."

"Trợ lý, lịch trình hôm nay là gì?"

"Trợ lý..."

Trợ lý đem tài liệu của cuộc họp chiều nay thì lấy sai.

Trợ lý mang trà vào thì bị chê khó uống.

Trợ lý nhớ sai lịch trình.

Trợ lý phải đánh lại văn kiện n lần...

Viên Hàm Dục có chút không nhận được, trợ lý bất tài này là người lúc trước mình tuyển dụng sao?

Không biết làm gì cả?

Thật đúng là không bằng một sợi lông của trợ lý Vân, giờ chỉ muốn toàn bộ bọn họ cuốn gói về nhà.

Lúc buổi chiều cũng là lúc tan tầm, Viên Hàm Dục nhớ lại một ngày hôm nay, liền cảm thấy cuộc đời của bản thân... Đột nhiên bước vào thời kỳ hắc ám.

Những trợ lý, trừ trợ lý Vân ra, còn lại không ai dùng được cả.

"Đứng rồi, trợ lý Vân có nói tại sao hôm nay xin nghỉ không?" Thân là BOSS cấp cao, cho đến lúc tan tầm mới nhớ đến chuyện này.

Cũng không biết Vân Y có nên cảm tạ hình tượng giới giang lúc trước không nữa? Đến nỗi làm Viên Hàm Dục quá ý lại mà.

Ai~

"Dạ, trợ lý Vân nói có chút không thoải mái." Hôm nay trợ lý kia đúng là chết thảm, tổng giám đốc thật hung hân.

Cũng không biết tại sao lúc trước trợ lý Vân lại có thể làm công việc của trợ lý làm đến hoàn mỹ như vậy chứ?

Lúc này, trợ lý chỉ cầu nguyện bệnh tình của trợ lý Vân nhanh chóng tốt lên.

Nếu không...

Qua vài ngày nữa, có thật sự sẽ vì thế mà đột tử hoặc bị hơi lạnh của tổng giám đốc làm cho lạnh đến chết mất.

Viên Hàm Dục nhũn mày, không thoải mái? Bị bệnh sao?

Theo hồ sơ của nhân viên ở trong máy tính, cuối cùng hẳn cũng biết địa chỉ nhà Vân Y, lập tức lái xe đến nơi Vân Y ở.

"Cốc cốc cốc." Đứng ở cửa chờ khoảng năm phút đồng hồ, Viên Hàm Dục rốt cuộc mới phản ứng lại, hành động của hẳn... Có chút không ổn.

Hơn nữa, hẳn mới phản ứng lại, hẳn, vì sao lại lái xe đến nơi thật xa này?

Lấy điện thoại di động ra, mở danh bạ, tìm được số điện thoại của Vân Y, bấm vào.

"Cô đang ở đâu?" Lúc đối phương vừa bắt máy, Viên Hàm Dục lập tức mở miệng.

Lúc này mà không ở nhà thì ở đâu? Bệnh viện sao?

Viên Hàm Dục cũng không biết, trong giọng nói của hẳn mơ hồ mang theo một ít lo lắng.

【Đinh! Độ hảo cảm +5, tổng độ hảo cảm là 25, kí chủ cố lên!】

Lúc Vân Y nghe điện thoại, bên khòe môi nở một nụ cười nhàn nhạt, rốt cuộc cũng biết được độ hảo cảm.

Tối hôm qua, có tắm nước lạnh nên hiện tại..

"Tổng, tổng giám đốc? Tôi, tôi ở bệnh viện." Giọng nói của Vân Y có chút kinh ngạc nhưng cũng rất yếu làm Viên Hàm Dục nghe xong lập tức lên xe.

"Bệnh viện nào, phòng nào?" Viên Hàm Dục lái xe, hỏi.

"Bệnh viện Tĩnh Hải, khu B, phòng 233."

Vân Y cúp điện thoại, hỏi hệ thống, "Hệ thống, có thể biết được độ hảo cảm của Viên Hàm Dục đối với nữ chính là bao nhiêu không?"

"Có thể, trừ 50 điểm." Hệ thống rất có nhân tính nói, "Thế nào?"

Bạn đang đọc truyện *Công Lực: Nhật Ký Thương Vụ Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 61: Nam phụ tổng giám đốc (6)

Edit: Tô – Beta: Há Cáo

"Được." 50 điểm mà thôi, nhưng mà độ hảo cảm kia rất hữu dụng a.

【Đinh! Độ hảo cảm đối với nữ chính là 50!】

Biết được độ hảo cảm, Vân Y so sánh một chút... Ồ, 25 với 50, xem ra cũng không xa lắm.

Lúc đầu Vân Y còn tưởng độ hảo cảm của Viên Hàm Dục đối với nữ chính Vuư Mộng Mạn phải là sáu bảy mươi gì đấy, nhưng rốt cuộc cũng không tới mức đó.

Ài, chỉ có 50.

Trong căn phòng bệnh Vân Y nhìn trần nhà đến gần người, đúng lúc Viên Hàm Dục đi vào nhìn thấy cảnh này.

Trên đường đến đây, Viên Hàm Dục luôn tự hỏi tại sao bản thân hẳn lại như vậy? Tại sao lại quan tâm đến một... Cấp dưới.

Đúng vậy, ở trong lòng Viên Hàm Dục, Vân Y chỉ là một cấp dưới, nhưng hôm nay hẳn lại làm ra hành động này.

Không giống với bộ dáng đối đãi với cấp dưới, nhưng mà ở trong lòng Viên Hàm Dục lại yên lặng nói: Hẳn chỉ quan tâm cấp dưới của mình thôi, không có ý gì khác.

Bởi vì năng lực của cấp dưới này rất đặc biệt, mà một ngày hôm nay không có cô tiến trình công việc lại giảm bớt rất nhiều, hẳn mới cảm thấy, có một thuộc hạ có năng lực, là một may mắn như thế nào!

"Vân Y." Viên Hàm Dục không tự giác đến hỏi thăm người bệnh nên trong tay cũng không cầm đồ gì.

"Tổng giám đốc?" Vân Y tò vè kinh ngạc, "Tổng giám đốc? Sao anh lại đến đây?"

Viên Hàm Dục bị Vân Y hỏi như vậy, cũng không biết vì sao lại cảm thấy có chút chột dạ, hẳn, cũng không phải là quan tâm cô mà đến.

Chỉ là muốn cô... Đi làm lại sớm một chút...

Nhưng Vân Y mặc kệ lý do Viên Hàm Dục đến là gì, chỉ cần có thể nhớ đến cô, cho dù là vì năng lực làm việc, cũng rất tuyệt vời!

"Vì, vì muốn đến xem cô." Viên Hàm Dục hơi xấu hổ trả lời, nhưng mà vì sự khó khan của hẳn, trên mặt cũng không có biểu cảm gì khác.

"Tôi, tôi không sao, ngày mai, ngày mai là có thể đi làm lại." Vân Y rất kiên cường nói, nhưng sắc mặt tái nhợt khiến người khác vừa thấy liền biết cô đang miễn cưỡng.

"Không có việc gì thì cô chú ý nghỉ ngơi cho tốt, việc đi làm cũng không vội." Viên Hàm Dục cũng không phải loại người Chu Bái Bì*, sao có thể bắt nhân viên của mình mang bệnh đi làm chứ?

(*) Chu Bái Bì: Một tên cường hào ác bá dưới ngời bút của tác giả Cao Ngọc Bảo, vì thời xưa chưa có đồng hồ nên lấy tiếng gà gáy làm giờ đánh dấu ngày làm việc. Chu Bái Bì vì muốn bóc lột người làm nên nửa đêm gà tiếng gà gáy để gọi người làm dậy lao động. "Bái bì" ở đây còn có nghĩa là lột da.

"Vâng." Vân Y suy yếu lên tiếng, hai người trước kia cũng không có đề tài gì khác ngoài đề tài về công việc, hiện tại Vân Y không biết nói gì cho phải.

Quan trọng nhất, loại mà Viên Hàm Dục thích là... phụ nữ rụt rè, Văn thật muốn biết, nếu rụt rè thì làm sao có thể công lược hẳn?

"Vậy cô nghỉ ngơi đi, tôi không quấy rầy nữa." Viên Hàm Dục đợi một chút liền rời đi.

"Alo, mẹ?" Viên Hàm Dục vừa đi thì Văn Y nhận được điện thoại của mẹ nguyên chủ, hơi kinh ngạc, cô hình như chưa nói với gia đình chuyện mình bị bệnh mà?

"Tiểu Y, con bị bệnh mà sao không nói cho mẹ một tiếng, hiện tại con đang ở đâu? Mẹ lập tức tới ngay." Mẹ Văn mở miệng liền nói ra một chuỗi dài.

Văn Y lần đầu tiên nhìn thấy ba mẹ của nguyên chủ, a, xem ra rất trẻ.

Đặc biệt là mẹ Văn, có thể là do bảo dưỡng tốt, không cần phải nghĩ đến những việc mệt lòng (trừ việc Văn Y âm ỉ với ba Văn)

"Tiểu Y." Mẹ Văn đang cầm một cái hộp giữ ấm, lúc nhìn thấy cái hộp đó, Văn Y rất tự kỷ mà nghĩ đây là đưa cho cô

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full**.Net.

Chương 62: Nam phụ tổng giám đốc (7)

Edit: Tô – Beta: Há Cáo

Cô rất muốn biết, tại sao trong thời gian ngắn vậy, lại có thể... (đồ tự kỷ, chẳng lẽ cô không cho người khác chuẩn bị bữa tối sao?)

"Tiểu Y, sao con bị bệnh mà không nói cho mẹ? Con có biết con như vậy mẹ lo lắng lắm không?" Mẹ Văn lo lắng nhìn cô.

Ba Văn không nói gì nhưng đôi mắt lo lắng lại bán đứng ông, đứng ở nơi đó lại không biết nói gì cho phải, chỉ sợ lại chọc giận con gái bảo bối.

"Con không sao mà, chỉ bị cảm nhẹ thôi." Văn Y lắc đầu, không muốn làm bọn họ lo lắng.

"Bị cảm mà là việc nhỏ? Con ở bên ngoài mà cũng không biết tự chăm sóc cho bản thân." Mẹ Văn tách một tiếng, sau đó quyết định thay Văn Y, "Từ hôm nay trở đi, con dọn về nhà đi."

"Không cần." Cô bây giờ chưa muốn về nhà.

"Tại sao?" Ba Văn vốn đang chờ mong nhưng Văn Y vừa nói vậy lập tức liền nhịn không được hỏi.

"Đúng vậy, tại sao?" Mẹ Văn lập tức tiếp lời chồng mình, bộ dạng đáng thương khóc không ra nước mắt làm Văn Y nghĩ nếu cô nói ra lý do cực tuyệt không chính đáng, bà ấy chắc chắn sẽ rót nước mắt.

"Mẹ, con nghĩ con muốn ở bên ngoài một thời gian nữa để rèn luyện bản thân, khi con có thể một mình tự đảm đương mọi công việc của gia tộc, con sẽ về lại công ty, con không muốn để cho người khác nói con chỉ là người dựa dẫm vào ba mẹ. Con muốn dùng thực lực của mình để chinh phục người khác, để người khác phải công nhận con."

Văn Y vừa nói xong, mẹ Văn không cần suy nghĩ lập tức nói, "Mẹ xem ai dám?"

Mẹ Văn vừa nói câu này, khẩu khí có chút bén nhọn, Văn Y đem tầm mắt nhìn về phía ba Văn, lời này của cô cũng không phải nói với mẹ Văn, cái này cũng không phải cô khinh thường bà, chỉ là mẹ Văn không tiếp xúc với những chuyện trên thương trường, tự nhiên sẽ không hiểu lời cô nói.

Nhưng ba Văn sẽ không giống vậy, mới đầu thoát nhìn nhà họ Văn là do mẹ Văn quyết định tất cả nhưng những việc lớn chắc chắn ba Văn sẽ đem lại và lại nói cho bà biết.

"Được, bà biết rồi." Ba Văn quả nhiên không phụ lòng của Văn Y, gật gật đầu, nhìn đáng vẻ của ông đứng là đã hiểu.

"Ông xã?" Mẹ Văn không hiểu vì sao chồng mình lại nói như vậy, chẳng lẽ ông còn chưa tha thứ cho những việc làm lúc trước của Văn Y?

"Bà xã, nếu Tiểu Y đã có quyết định của chính mình thì chúng ta cũng nên chấp nhận, Tiểu Y cũng không phải đứa trẻ hờn tị là khóc, nó cũng có con đường mà nó phải tự đi."

Lời nói này của ba Văn khiến mẹ Văn nhăn hết cả mặt, lúc sau mới chậm rãi nói, "Vậy được rồi! Nếu ông đã nói vậy thì thôi."

"Tiểu Y, vậy bây giờ con vẫn nên theo chúng ta về nhà nhé? Chờ khi nào hết bệnh thì đi?" Mẹ Văn vẫn không buông tha chuyện này, hỏi lại một lần nữa.

"Không cần đâu ạ." Văn Y tiếp tục lắc đầu cự tuyệt, nhưng mà vì bị cảm còn chưa tốt lên lại vừa mới uống thuốc nên giờ có chút mệt.

Ba Văn là một người có nhãn lực, tự nhiên biết tình trạng sức khỏe của Văn Y hiện tại, nhìn đôi mắt sắp đóng lại hết rồi kia.

Được rồi, mệt nhọc.

Ba Văn gật gật tay áo của mẹ Văn.

Mẹ Văn nghỉ hoặc ngược mắt nhìn ông, "Sao?"

"Tiểu Y mệt rồi, chúng ta cũng nên về thôi." Ba Văn nhìn về phía Văn Y nháy mắt, mẹ Văn cũng nhìn về phía cô.

"Được, vậy cũng tốt, Tiểu Y, con nghỉ ngơi cho tốt." Sau khi mẹ Văn và ba Văn rời đi không lâu, Văn Y bởi vì tác dụng của thuốc liền ngủ đi.

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 63: Nam phụ tổng giám đốc (8)

Edit: Há Cáo

Ngày hôm sau, mặt trời chậm rãi mọc lên từ hướng đông, ánh mặt trời xuyên qua cửa kính chiếu lên người Văn Y, thật sự là ấm áp thoải mái.

Dựa theo ký ức của nguyên chủ, đã rất lâu rồi cô vẫn chưa ngủ được một giấc thế này.

Rải bước trên mặt cỏ, đạp lên những ngọn cỏ xanh mềm như bông (haha đạp bấy lên cô là bị phạt tiền đấy), ánh mặt trời chiếu rọi trên người cô, hết thấy mọi thứ đều thật là ấm áp.

"Đã rồi rồi, cậu không khỏe thì không đứng có tự quay, không phải đã tìm một thể thân cho cậu rồi à?" Lúc Văn Y đang ngồi trên chiếc ghế dài nghỉ ngơi, chợt nghe thấy một giọng nói tức giận vang lên.

Thời điểm nhìn thấy người bên kia, Văn Y hơi kinh ngạc, người này không phải là nam chính sao?

Lạc Thần?

Văn Y nhú mày, chỉ là cô cũng không định đi qua lôi kéo chủ động làm quen gì đó, nhiệm vụ của cô là công lược nam phụ, mà không phải là nam chính.

Chỉ là, Vân Y không muốn đi qua lối kéo làm quen, không có nghĩa là người khác không chú ý tới cô. Đặc biệt là người đại diện của Lạc Thần, ngay lúc nhìn thấy cô, sắc mặt tái đi.

Vừa rồi hần, hần, hần lớn tiếng mắng Lạc Thần tìm thế thân? Lại còn bị người khác nghe được?

Ấy ấy ấy, nếu như bị truyền ra ngoài, nhất định sẽ trở thành tin hot, ảnh đế Lạc Thần vậy mà lại tìm thế thân?

Người đại diện lập tức ngậm miệng lại, không trách Lạc Thần nữa, ngược lại khẩn trương nhìn về phía Vân Y, chuẩn bị đi lại nói chuyện với cô.

Nhưng Vân Y không để ý, xoay người rời đi, người đại diện kia muốn đuổi theo, lại nghe Lạc Thần lạnh nhạt lên tiếng, "Không cần đuổi theo."

Lời Lạc Thần vừa dứt, người đại diện xoay người lại muốn nói gì đó, nhưng lại bị Lạc Thần liếc mắt một cái, được rồi được rồi, đều là người đại diện hần sai.

Tình huống ban nãy Vân Y cũng không để ý lắm, chỉ là một bước đệm nho nhỏ mà thôi, sinh hoạt trong bệnh viện nhàm chán quá, giữa trưa cô liền làm thủ tục xuất viện.

Cũng không biết có phải do tiếp nhận ký ức của nguyên chủ không, hình như cô còn chưa nghiêm túc đi dạo đâu....Nên đi chỗ nào đây nhỉ.

Con gái ấy mà, đều là thích dạo phố sắm quần áo, đặc biệt là Vân Y hiện tại (không phải nói nguyên chủ)

Thời điểm Vân Y thoải mái vui vẻ mua sắm tại trung tâm thương mại, thì nhóm thư ký trong văn phòng tổng giám đốc lại đang kinh hồn bạt vía.

Vừa rồi có một trợ lý làm sai, quên mất chỗ để hồ sơ quan trọng.....Sau đó, cuốn gói đi rồi.

【Đỉnh —— Độ hảo cảm +5, tổng độ hảo cảm là 30, Xin ký chủ dựa vào kinh nghiệm lúc trước, nỗ lực hơn nữa!】

Lúc Vân Y đang thử quần áo thì nghe được âm thanh nhắc nhở của hệ thống, động tác dừng lại một chút, nhân viên cửa hàng tưởng có chuyện gì bèn dò hỏi một câu.

Vân Y cười khẽ một tiếng, "Không có gì."

Nhân viên phục vụ Vân Y thờ dài nhẹ nhõm một cái, đây là khách hàng lớn, không thể đắc tội được, còn liên quan đến hoa hồng của mình đó.

Viên Hàm Dục hơi bực bội, chẳng lẽ trong cái công ty to này, không thể tìm được một người có khả năng so với Vân Y hoặc giống với Vân Y sao?

Nhìn những người này một cái, Viên Hàm Dục không nói gì, hất tay rời khỏi công ty. Lúc Viên Hàm Dục đi ra bãi đậu xe.

Điện thoại trong tay vang lên, nhìn cái tên hiển thị trên điện thoại —— Vân Y

"Alo?" Đối với cấp dưới có khả năng này (cuối cùng hẳn cũng nhận ra năng lực của Vân Y), Viên Hàm Dục vẫn là còn có lòng yêu người tài.

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 64: Nam phụ tổng giám đốc (9)

Edit: Há Cáo

Viên Hàm Dục lo là trà lời, giọng nói tương đối ôn hòa, hoàn toàn không hề lãnh đạm giống như lúc làm việc.

"Tổng giám đốc, tôi là Vân Y." Vân Y ở đầu bên kia điện thoại, tuy rằng không biết được thay đổi của Viên Hàm Dục, nhưng lại biết được độ hảo cảm của mình lại tăng lên rồi.

"Ừm, tôi biết, có việc gì sao?" Trong giọng nói của Viên Hàm Dục mang theo ưu tư mà chính hắn cũng không phải hiện được.

"Tôi hết bệnh rồi, ngày mai sẽ đi làm lại." Vân Y nghĩ mấy loại chuyện này không cần phải báo cáo với công ty đâu, nhưng mà, vì để xoát độ hảo cảm, ừm, Vân Y cảm thấy vẫn là cần thiết.

"Ừm, được, tôi biết rồi." Giọng nói của Viên Hàm Dục vẫn nhàn nhạt như cũ, nhưng mà trên mặt lại có biến hóa nho nhỏ.

"Ok, tạm biệt tổng giám đốc." Vân Y vừa cúp thoại xuống, liền nghe được giọng nói đáng yêu của hệ thống vang lên.

【Đỉnh —— Độ hảo cảm +5, tổng độ hảo cảm là 35, ký chủ làm không tệ, chỉ là vẫn còn hơi chênh lệch.】

Chênh lệch?

Được rồi, 35 độ hảo cảm và 50 độ hảo cảm vẫn còn một khoảng cách nhất định, nhưng không phải chỉ là 15 độ hảo cảm thôi sao.

Vân Y bĩu môi, cô vẫn đang nỗ lực nhá, hiện tại cũng chỉ có cách này thôi, không phải sao?

Vân Y cất điện thoại, sau khi trở về nhà, Vân Y cảm khái, nguyên chủ vẫn là người thích sạch sẽ.

Đồ đạc trong nhà mọi thứ đều sắp xếp có trật tự, hôm nay cô đi dạo cả buổi chiều, chân muốn gãy luôn.

Cô gọi một phần cơm hộp, rất mau đã được đưa đến. Mà Viên Hàm Dục bên kia sau khi cúp điện thoại, vốn định gọi điện thoại mời Vưu Mộng Mạn ăn cơm.

Nhưng mà sau đó lại nghĩ, lần trước cô ấy đã cự tuyệt rồi, ừm, cô gái rụt rè, sẽ không đồng ý lời mời của đàn ông độc thân đâu.

Thế là Viên Hàm Dục từ bỏ ý tưởng này, lái xe về nhà, hình như đã rất lâu rồi hắn chưa dùng cơm cùng bố mẹ.

Nếu Vưu Mộng Mạn biết hành vi lần trước khiến Viên Hàm Dục cảm thấy mình rụt rè mà sinh ra hảo cảm, nhưng đồng thời cũng đánh mất một cơ hội tốt câu thông tình cảm thế này.

Cũng không biết, cô ta có hối tiếc không nhỉ?

"Trợ lý Vân, chị đã về rồi sao?" Vân Y vừa mới bước vào công ty, liền nhìn thấy mọi người nhiệt tình hoan nghênh, nhóm trợ lý nhỏ vui mừng khôn xiết nhìn cô.

Vân Y nhìn về mặt bọn họ, cảm thấy hơi khó hiểu, mình, được hoan nghênh như vậy à?

Trong cốt truyện, Vân Y vẫn luôn là cao cao tại thượng, trừ Viên Hàm Dục ra, sẽ không chủ động qua lại với ai cả.

Những trợ lý kia đối với Vân Y, cũng không có ấn tượng tốt bao nhiêu, nhưng mà hiện tại...

"Chào mọi người." Đối với những người thân thiện, Vân Y chưa bao giờ bày sắc mặt xấu, trợ lý bên cạnh tổng giám đốc, sẽ luôn có chút ít tác dụng.

"Trợ lý Vân, sức khỏe có đã khá hơn chút nào chưa?" Chưa từng nghĩ đến trợ lý Vân sẽ chú ý đến mình, tâm trạng của nhóm trợ lý nhỏ cực kỳ phấn chấn.

Ánh mắt nhìn Vân Y mang theo sự kính hi, sùng bái....Ách, được rồi, có đôi khi có năng lực thì được yêu thích như thế đấy.

【Xì, không cần face!! 】

Nghe được tiếng chế nhạo của hệ thống, Vân Y cũng không thêm để ý, chỉ nhìn qua nhóm trợ lý, khẽ mỉm cười trả lời: "Tốt hơn rồi, cảm ơn mọi người quan tâm, nãy hôm nay vất vả cho mọi người rồi."

Lời nói này của trợ lý Vân, có chút kiểu cách, đáng tiếc là, nhóm trợ lý nhỏ lại không cảm thấy vậy.

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 65: Nam phụ tổng giám đốc (10)

Edit: Há Cáo

Ngược lại nghĩ rằng, trợ lý Vân đã trở lại rồi, thật là tốt quá, bọn họ không cần phải phụng phịu lo lắng tổng giám đốc sẽ sa thải bọn họ nữa.

"Không vất vả không vất vả, trợ lý Vân, để tôi đi pha cho chị ly cà phê."

"Trợ lý Vân, để tôi đưa cho chị giấy tờ công việc hai hôm nay."

"Trợ lý Vân, lịch trình này hôm nay của tổng giám đốc....Bla bla"

Mọi người liên tục nói, Vân Y nghe xong cũng không phản ứng gì, tiếp tục nở nụ cười tỏa nắng, đi về phía phòng làm việc của tổng giám đốc.

À, nói sai rồi, là đi về phía văn phòng trợ lý...bên cạnh văn phòng tổng giám đốc, đó cũng là vị trí của cô.

"Chào buổi sáng tổng giám đốc."

"Chào buổi sáng tổng giám đốc."

Vừa nhìn thấy Viên Hàm Dục đến, nhóm trợ lý nhỏ đều sôi nổi chào hỏi, sau đó lập tức tiếp tục làm việc của mình.

Sợ sau khi bị tổng giám đốc bắt được lại bị mắng một trận nặng.

Hai hôm nay, tổng giám đốc như ăn phải thuốc nổ, vừa nhìn như một con rồng nóng nảy, phun lửa khắp nơi.

"Chào buổi sáng mọi người." Viên Hàm Dục đáp lại một tiếng, dọa nhóm trợ lý sợ không thôi, nhìn bóng lưng của Viên Hàm Dục, ngây ngốc một hồi lâu.

"Vừa rồi, là tổng giám đốc chào chúng ta à?" Một trợ lý nhỏ run rẩy chột chột người bên cạnh mình.

"Àch, nếu như vừa rồi chúng ta đều không bị điếc, thì đúng là vậy....Không sai." Trợ lý kia gật đầu, nhìn lại.

"Hình như hôm nay tâm trạng của tổng giám đốc không tồi." Trợ lý nhìn theo bóng lưng Viên Hàm Dục, nếu vừa rồi cô không bị hoa mắt, thì hình như tổng giám đốc còn cười nữa....

"Chắc là thế rồi."

Vân Y nghe bọn họ thảo luận, tâm trạng của Viên Hàm Dục không tồi?

Tin tức này, khiến Vân Y cảm thấy không tốt lắm, tâm trạng của Viên Hàm Dục này, nói chung đều là dựa theo tâm trạng của Vuư Mộng Mạn cả.

Ờ ờ ờ.

Lúc này Vân Y nghĩ, tiếp theo nên làm sao để rung động trái tim của lão cô hù đây?

Oh, một tay chống cằm, tay còn lại nhíp nhíp lên bàn, thậm chí lúc Viên Hàm Dục đi vào cũng không phát hiện.

"Trợ lý Vân." Viên Hàm Dục gõ cửa đi vào, phát hiện Vân Y đã đi vào cõi tiên, gọi lại lần nữa.

"Trợ lý Vân."

"Vân Y!"

"A?" Vân Y hoàn hồn lập tức ngẩng đầu nhìn về phía phát ra âm thanh, "Àch, tổng giám đốc?"

"Trợ lý Vân đang suy nghĩ gì vậy?" Nhìn ánh mắt hơi mê mang kia của Vân Y, không biết tại sao, hần lại cảm thấy dễ thương.

"Không, không có gì." Vân Y lắc đầu, theo bản năng nhìn xuống đồng hồ đeo tay, còn chưa tới giờ làm việc, "Chào buổi sáng tổng tài, ngài có chuyện gì ạ?"

"Không có gì." Chính Viên Hàm Dục cũng không biết, hần vì sao lại ma xui quỷ khiến mà đi đến đây.

"....." Vân Y hơi cạn lời nhìn bóng lưng đi ra ngoài của Viên Hàm Dục, hần lại đây, là vì, gọi mình một tiếng?

Vân Y không hiểu lắm, bất quá, dọn dẹp lại bàn làm việc của mình, sau đó tiến vào trạng thái cuồng công việc.

Cũng không biết có phải do tác dụng tâm lý không, mà Viên Hàm Dục cảm thấy, sau khi Vân Y đi làm lại, trạng thái làm việc tốt hơn rất nhiều.

Có lẽ là bởi vì, năng lực làm việc của Vân Y và các trợ lý khác chênh lệch rất nhiều đi.

Nếu không, sao có thể trở thành trợ lý* của hần chứ?

[*] Từ gốc trợ lý ở đây là 特助, nghĩa là đặc trợ/trợ lý đặc biệt, cao hơn nhóm trợ lý bình thường. Thật ra t cũng không biết cái từ đặc trợ này nó là thế nào trong tiếng Việt mình nữa, ai cao tay giải thích giúp t với:<<

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 66: Nam phụ tổng giám đốc (11)

Edit: Há Cáo

【Đỉnh – Độ hào cảm +5, tổng độ hào cảm là 40, ký chủ cố lên!】

Thời điểm Vân Y nghe thấy giọng nói này, 40 độ hào cảm, cùng với độ hào cảm của nữ chính cũng không chênh lệch lắm, có lẽ....Có thể ngã bài rồi?

Chẳng qua, lúc Vân Y đang nghĩ như thế, giọng nói của hệ thống lại truyền đến.

【Đỉnh – Độ hào cảm với nữ chính +10, tổng độ hào cảm là 60!】

Vân Y thiếu chút nữa không khống chế được mà thổ huyết, dù má, cô cực cực khổ khổ, nhiều nhất cũng chỉ tăng được 5 độ hào cảm thôi.

Còn nữ chính, rốt cuộc đã làm cái gì, mà lại lập tức khiến Viên Hàm Dục tăng 10 độ hào cảm rồi.

Vừa nãy mới cảm thấy độ hào cảm không chênh lệch với nữ chính lắm, sao bây giờ lại đột nhiên tăng lên như thế?

Nam phút trước ——

Văn phòng tổng giám đốc ——

"Reng reng reng ——" Tiếng chuông điện thoại vang lên, Viên Hàm Dục cầm lấy di động, "Alo, xin chào."

"Hàm Dục, tối nay anh có rảnh không? Cùng ăn một bữa com được không?" Giọng nói vui sướng của Vuư Mộng Mạn từ đầu dây bên kia truyền tới.

"Ừm, có." Đây vẫn là lần đầu tiên Viên Hàm Dục được Vuư Mộng Mạn nói...Trong mắt Viên Hàm Dục, đây là lần đầu tiên Vuư Mộng Mạn chủ động mời hắn.

Tâm trạng vui vẻ hẳn lên, nghe giọng của cô ấy, hình như là có chuyện gì vui sao?

Nếu Vân Y mà biết được, nhất định sẽ phun hết máu toàn thân ra thôi, độ hào cảm tăng lên như thế là bởi vì...một lời mời qua điện thoại?

Mẹ, không phải nói, hắn thích phụ nữ rụt rè một chút sao?

"Trợ lý Văn, đến cửa hàng đặt một bó hoa, ấy, hay là thôi đi, để tôi tự đi."

Lúc Văn Y nghe Viên Hàm Dục nói, tự nhiên biết được, dù má, đúng là người xấu hay tác oai tác quái mà.

Vân Y híp mắt lại suy nghĩ trong chốc lát, liền giẫm giày cao gót đi ra ngoài.

Nếu Vuư Mộng Mạn đã muốn đập lên viên đá Viên Hàm Dục này để tiếp cận Lạc Thần, vậy thì, cô hẳn nên ra tay từ phía Lạc Thần.

"Hệ thống, tôi có thể định vị được vị trí của nam chính không?" Vân Y còn thật sự cho rằng hệ thống là vạn năng cơ...

Tuy là thế, nhưng mà cũng phải biết rằng, hệ thống rất là hồ cha*.

[*] Cái từ hồ cha này thật sự chưa tìm được từ nào thay thế các bạn ạ, các bạn có từ nào để thay nó không?

"Không thể." Giọng nói máy móc lạnh băng vô tình cự mà tuyệt lời nói của Vân Y, được rồi, thật ra Vân Y cũng chỉ là đột nhiên nghĩ tới điều này mà thôi.

"Được rồi." Vân Y bất đắc dĩ nhún vai, hiện tại nam phụ và nữ chính đã đi giao lưu tình cảm rồi..

Không được không được.

Đờ mờ, nếu trao đổi tình cảm mà khiến độ hào cảm tăng lên một trăm phần trăm, thì cô làm sao mà còn sống được nữa?

"Hệ thống, thế có thể định vị được vị trí của đối tượng công lực không?" Vân Y vừa suy nghĩ đến điều này thì lập tức hành động, chỉ là, cô còn không biết Viên Hàm Dục đi nơi nào để hẹn hò nữa.

"Có thể, dẫn đường siêu cấp, 100 điểm." —— 100 điểm, một nhiệm vụ của cô, cũng chỉ có bao nhiêu đó điểm.

Vân Y suy nghĩ một chút, "Dẫn đường siêu cấp này, là vĩnh viễn có thể sử dụng ở mỗi thế giới à?"

Nếu là như thế, còn có thể miễn cưỡng tiếp thu được.

"Đừng vậy."

"Thế thì tốt, mua đi." Vân Y bĩu môi, sau khi mua xong, lập tức định vị vị trí của Viên Hàm Dục.

Ồ, trong một nhà hàng?

Hoa Hồng Đô...Ách, đây là cái tên quý gì vậy, lại điểm tục như thế? Vân Y lập tức rời khỏi công ty, đi về phía nhà hàng Hoa Hồng Đô.

Đi tới cửa nhà hàng, Vân Y mới phát hiện, ách, một mình cô tới đây, rồi ăn com? Sau đó thì sao? Làm sao để câu lên đây?

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 67: Nam phụ tổng giám đốc (12)

Edit: Há Cáo

Vân Y đứng ở cửa nhà hàng, có chút bối rối, sau khi suy nghĩ một lát, vẫn quyết định rời khỏi, cô phải tạo cơ hội cho Vuư Mộng Mạn và Lạc Thần quen nhau mới được.

Nếu không, cái cô Vuư Mộng Mạn này vẫn luôn quấn lấy Viên Hàm Dục, điều này khiến Vân Y cảm thấy hơi khó làm.

Ngày hôm sau, người đại diện của Vuư Mộng Mạn nhận được thông báo Vuư Mộng Mạn nhận được phim mới, hơn nữa, còn là bộ phim truyền hình "Hồng Biển Đại Giang Nam Bắc" của ảnh đế Lạc Thần nữa chứ...

Lúc Vuư Mộng Mạn nghe được người đại diện thông báo tin này, tâm trạng thiếu chút nữa đã bay lên luôn.

Mong đợi lâu như vậy, cũng đã cố gắng nhiều như vậy, rốt cuộc, rốt cuộc cũng có thể tiếp xúc được nam thần.

Mà lúc này, thời điểm Viên Hàm Dục nhận được tin tức, đã sớm vụt ra khỏi đầu.

Có thể tiếp cận được người trong lòng rồi, dĩ nhiên là muốn xoát cảm giác tồn tại trước mặt người mình yêu rồi.

Vì vậy, Viên Hàm Dục cứ bi thảm như vậy, mà trở thành bàn đạp...À, không đúng, là trở thành lớp xe dự phòng.

Ấy, cũng không đúng, hắn vẫn luôn là lớp xe dự phòng mà.

Sau khi Vân Y rời khỏi nhà hàng Hoa Hồng Đô, nhớ lại một chút, hình như đã lâu rồi nguyên chủ vẫn chưa về nhà, cha mẹ Vân vẫn luôn cực kỳ yêu thương nguyên chủ.

Thời điểm Vân Y về đến nhà họ Văn, ba Văn nhìn thấy Vân Y chủ động về nhà, trợn to hai mắt ra như nhìn thấy quỷ vậy.

Mẹ Vân Y nhìn thấy Vân Y về nhà, "Tiểu Y? Đã về rồi à con? Ăn com chưa? Chắc là đói bụng rồi nhì? Mau mau mau, bố mẹ vừa định ăn com nè."

Trong giọng nói mẹ Văn mang theo hi vọng, chờ mong. Vân Y vui vẻ ra mặt, nắm lấy tay mẹ Văn nũng nịu mà nói, "Mẹ, con đói quá."

"Mẹ ơi, thơm quá à!" Mối vào và đến cửa, hương thơm của đồ ăn đã xông đến mũi, lúc trước nguyên chủ đều ra ngoài ăn, đã rất lâu rồi chưa ăn com nhà, hiện tại người đói là cô cơ.

"Đói bụng thì nhanh ăn đi, mẹ Lý, mau dọn đồ ăn lên nào, Tiểu Y đói bụng rồi." Mẹ Vân vội vào phòng bếp gọi to.

Tuy rằng ba Vân không nói gì, nhưng trong mắt lại mang theo đau lòng. Sau khi ngồi xuống, ba Vân cầm đĩa gấp đồ ăn, trong chén của Vân Y nhiều thêm một miếng xương sườn.

"Ba?" Trong ký ức của nguyên chủ, hình như ba Vân chưa từng chủ động...Làm ra hành động thân mật thế này.

Chỉ là, lúc trước nguyên chủ cũng chưa từng về nhà ăn cơm, sau đó, cho đến sau đó, cô ấy chết đi, còn hại toàn bộ nhà họ Vân...

"Ăn nhiều một chút." Tuy là ba Vân không nhìn thấy được sự phức tạp trong ánh mắt Vân Y, nhưng vẫn thấy được áy náy trong đó.

Lúc mẹ Vân nhìn thấy hành động của ba Vân và Vân Y, nở nụ cười thật tươi, rồi mới cuối đầu ăn cơm, gia đình ba người, ấm áp mà hòa thuận.

Vân Y ngẫu nhiên ngừng đầu mà cười, nhưng mà phần lớn đều là cúi đầu và cơm, đỡ mờ, thật là đói chết cô mà.

Nhìn thấy Vân Y như vậy, bà Vân và mẹ Vân lần nữa xác định, Tiểu Y ở bên ngoài, nhất định đã phải chịu tù thân rồi.

Nhìn xem, cơm cũng ăn không đủ no, ăn ngẫu nhiên thế kia, chắc chắn là bởi vì tiền lương quá ít, nên mới ăn không đủ nó như thế...

【Lại nói, não bộ của hai người ấy, thật sự quá lợi hại rồi!】

"Đứng rồi, Tiểu Y, đêm mai có một buổi tiệc giao lưu thương nghiệp, con tham gia cùng mẹ nhé." Vân Y cầm móng heo thơm phức, gặm rồi lại gặm.

Căn bản không hề biết mẹ Vân đang nói gì, chỉ biết gật đầu.

Mà bên này, Viên Hàm Dục dùng bữa tối với Vu Mộ Mạn xong thì đi tính tiền, lúc quay lại thì nhìn thấy Vu Mộ Mạn và một cô gái khác...Đang mắng nhau?

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 68: Nam phụ tổng giám đốc (13)

Edit: Há Cáo

Viên Hàm Dục có chút không thể tin được, sao Mộ Mạn lại hành xử thế này?

"Mộ Mạn, có chuyện gì xảy ra vậy?" Viên Hàm Dục đi về phía trước, lúc cô gái kia nhìn thấy Viên Hàm Dục đi tới thì cười lạnh một cái.

"Không, không có gì đâu." Vừa nhìn thấy Viên Hàm Dục xuất hiện, Vu Mộ Mạn lập tức trở lại bộ dáng mềm mại, lung lay như sắp ngã lúc trước.

Khiến cô gái đối diện lạnh lùng mà trào phúng một cái, mà lúc Viên Hàm Dục nhìn thấy dáng vẻ thế kia của Vu Mộ Mạn, vội vàng đi tới, chỉ là trong lòng hẳn vẫn còn hơi nghi ngờ.

Vừa rồi, nếu như hẳn nhìn không lầm, thì Mộ Mạn...Rất là hung hãn mà mắng nhau với cô gái này.

"Cô là ai?" Viên Hàm Dục quay đầu nhìn về phía cô gái kia, là kiểu người không giống với Mộ Mạn.

Lần da màu lúa mạch khiến người ta cảm giác tràn đầy sức sống, mặc áo Nike màu trắng và quần thể thao màu hồng, mái tóc màu nâu tết thành một bím tóc đuôi sam hoạt bát.

Chỉ là vẻ mặt lại có chút tức giận, lúc nghe Viên Hàm Dục hỏi, chỉ hừ lạnh một tiếng, không thèm để ý tới mà xoay người rời đi.

Chỉ là trước khi rời đi, nhìn lướt qua Vu Mộ Mạn để lại một câu: Lần sau tôi lại đến tìm cô.

"Mộ Mạn, người kia là ai vậy?" Viên Hàm Dục nhìn bóng lưng cô gái vừa rời khỏi, quay qua hỏi Vu Mộ Mạn.

Ánh mắt của Vu Mộ Mạn hơi lóe lên, có chút hàm hồ không rõ mà đáp, "Một nữ minh tinh, bởi vì trong bộ phim mới bị em đoạt vai diễn nữ chính, nên mới bắt nạt với em."

"Với loại người này thì đừng để ý đến." Viên Hàm Dục an ủi một chút, "Chắc là em cũng mệt rồi, để anh đưa em về nhà."

Câu "đưa em về nhà" này của Viên Hàm Dục, chính là thật sự chỉ đưa Vu Mộ Mạn về nhà, tuyệt đối không có ý nghĩ khác.

Vu Mộ Mạn gật đầu, vừa rồi cũng không biết Viên Hàm Dục có nhìn thấy bộ dạng hung dữ của cô không nữa, nếu không, hình tượng của cô sẽ sụp đổ mất.

Sau khi Viên Hàm Dục đưa Vu Mộ Mạn về nhà, đương nhiên, với cái loại người cổ hủ như hẳn, tự nhiên sẽ không có hành động nào khác nữa.

Rất đơn thuần, sau đó cũng về nhà của mình, chỉ là lúc đi trên đường, trong lòng hẳn vẫn còn hơi nghi ngờ.

Nữ minh tinh bất hòa với Vu Mộ Mạn ban nãy, rốt cuộc là đã làm chuyện đáng giận gì, mới bức Mộ Mạn biến thành đáng vẻ như thế.

Nghĩ đến đây, Viên Hàm Dục lập tức gọi điện thoại cho Vân Y, nhưng mà, mặc dù đã đổ chuông rất lâu nhưng Vân Y vẫn không nhận điện thoại.

Điều này khiến Viên Hàm Dục hơi bức bối, bình thường trợ lý Vân rất nhanh đã nhận điện thoại, sao bây giờ lại...

Viên Hàm Dục không biết là, độ đề ý của Vân Y đối với hẳn lúc trước chênh lệch rất nhiều so với hiện tại, hiện tại cô còn đang say giấc nồng, làm gì còn rảnh rỗi mà nhận được thoại của hẳn chứ?

Bất quá, không bao lâu sau, Viên Hàm Dục mới ý thức được, giờ này là giờ tan làm, hơn nữa, còn trễ như vậy...

Ngày hôm sau khi Vân Y tỉnh lại, phát hiện trong điện thoại mình có cuộc gọi nhờ của Viên Hàm Dục.

Cau mày, Viên Hàm Dục tìm cô, là vì chuyện gì vậy?

Gọi lại.

"Tổng giám đốc, anh tìm tôi có việc gì sao?" Đầu dây bên kia vừa nhận, Vân Y liền hỏi.

"Ừm? Cái gì?" Viên Hàm Dục cũng vừa mới thức dậy, ý thức vẫn còn đang mơ hồ, ni non một tiếng, "Không có gì."

"Cạch ——" Sau đó liền cúp điện thoại.

Vân Y trợn mắt mà nhìn chiếc điện thoại đang phát ra tiếng"tút tút", mới như vậy đã cúp điện thoại rồi?

-----♥-----

Chương 69: Nam Phụ Tổng Giám Đốc (14)

Edit: Há Cáo

Vân Y sững sờ mà nhìn điện thoại hồi lâu, sau đó mới để điện thoại xuống, bắt đầu đánh răng thay đồ để đi làm.

Mà lúc Vân Y đến văn phòng, Viên Hàm Dục còn chưa đến, mà Viên Hàm Dục lúc này lại đang đi điều tra video Vụ Mộng Mạn gặp gỡ cô gái hôm qua.

Thật ra thì không phải Viên Hàm Dục không tin Vụ Mộng Mạn, chỉ là hắn muốn biết, người phụ nữ kia đã chọc gì tới Vụ Mộng Mạn.

Nhưng mà hắn cũng không thể trực tiếp mà đi hỏi Vụ Mộng Mạn, hiện tại cũng chỉ có thể dùng cách của mình để điều tra mà thôi.

Chẳng qua, thời điểm xem video kia, Viên Hàm Dục lại cảm thấy, lòng của mình, lại trở nên, lạnh lẽo này.

Người phụ nữ kia xuất hiện, chỉ vào mặt Vụ Mộng Mạn mà mắng, "Ha, lại không nghĩ tới, cô lại tìm được núi dựa như thế."

Vụ Mộng Mạn nhìn thấy cô ta, lại lơ đãng nhìn xung quanh một vòng, Viên Hàm Dục không biết vì sao cô ấy lại làm như thế.

Lúc nhìn thấy cảnh này, trong lòng hắn chợt lóe lên suy nghĩ, Mộng Mạn là đang xem mình có ở gần đấy không.

Chỉ thấy Vụ Mộng Mạn liếc mắt nhìn nữ minh tinh kia, cô gái này hắn không biết, nhưng hình như là, một nghệ sĩ dưới trướng của công ty.

Vụ Mộng Mạn cười lạnh một tiếng, "Sao vậy, chỉ có cô mới có thể tìm chỗ dựa, mà tôi thì không thể sao?"

"Hừ, đừng tưởng rằng cô quyền rũ được tổng giám đốc, thì cô có thể đóng nữ chính bộ phim này, nói cho cô biết, nữ chính trong phim của Lạc Thần, chỉ có thể là tôi." Cô gái kia khoanh hai tay lên ngực, từ trên cao mà nhìn xuống Vụ Mộng Mạn.

Vụ Mộng Mạn cũng không cam lòng yếu thế, "Phải không? Vậy cũng không biết, giữa nhà đầu tư lớn nhất và kim chủ của cô, đạo diễn sẽ nghe theo lời ai đây?"

Vừa nghe thấy câu này, hai đầu lông mày của Viên Hàm Dục nhíu lại, hắn tuy là có hơi cổ hủ cổ chấp, nhưng cũng không phải là người ngu ngốc.

Nhìn thấy cảnh này, đại khái hắn đã biết được, Vụ Mộng Mạn và cô gái kia là đang tranh đoạt vai nữ chính trong một bộ phim.

Hon nữa, vẫn là Lạc Thần... Tuy rằng hắn không quan tâm đến ninh tinh trong giới giải trí, nhưng mà Lạc Thần này, lại từng nghe qua.

Dẫu sao thì dưới trướng của hắn cũng có một công ty giải trí, những lúc tình cờ, cũng có thể nghe thấy được tên của vị tiếng tăm lừng lẫy này.

Hon nữa, tổng giám đốc? Là nói ai vậy?

Không nói gì, Viên Hàm Dục tiếp tục xem, mà người phục vụ nhà hàng đứng bên cạnh, nhìn quanh người vị khách hàng này tán ra hơi lạnh.

Cảm thấy có chút sợ hãi, vị này là khách quý, giám đốc đã đặc biệt dặn dò phải chiều dài thật tốt.

Chỉ chốc lát sau, Viên Hàm Dục nhìn thấy hình ảnh mình xuất hiện trong video, lúc này hắn có thể nhìn rõ ràng vẻ mặt của Vụ Mộng Mạn, vậy mà lại có thể chuyển biến nhanh đến như vậy...

Về mặt phách lối trào phúng cao cao tại thượng kia, lập tức biến thành bộ dáng bạch liên hoa đáng thương.

Người phục vụ đứng kế bên nhìn tự nhiên cũng biết được hai người xuất hiện trong video là ai, đó chính là hai nữ minh tinh nóng đến bỏng tay trên TV a.

Nhưng mà hiện tại, nhìn dáng vẻ hai người đó cãi nhau, còn có ý tứ trong từng lời nói, khiến người phục vụ nhịn không được mà bắt đầu suy nghĩ loạn xạ.

Thời điểm xem xong toàn bộ video, dường như Viên Hàm Dục đã hiểu rõ, thì ra Mộng Mạn là muốn mượn bản thân hắn, để giành được... Vai nữ chính trong bộ phim kia?

【Đỉnh – Độ hảo cảm với nữ chính -20, tổng độ hảo cảm là 40!】

Lúc Vân Y nghe được âm thanh nhắc nhở này của hệ thống là lúc cô đang ngồi trước bàn làm việc chuẩn bị công việc hôm nay.

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 69: Nam phụ tổng giám đốc (14)

Edit: Há Cáo

Vân Y sững sờ mà nhìn điện thoại hồi lâu, sau đó mới để điện thoại xuống, bắt đầu đánh răng thay đồ để đi làm.

Mà lúc Vân Y đến văn phòng, Viên Hàm Dục còn chưa đến, mà Viên Hàm Dục lúc này lại đang đi điều tra video Vụ Mộng Mạn gặp gỡ cô gái hôm qua.

Thật ra thì không phải Viên Hàm Dục không tin Vụ Mộng Mạn, chỉ là hắn muốn biết, người phụ nữ kia đã chọc gì tới Vụ Mộng Mạn.

Nhưng mà hắn cũng không thể trực tiếp mà đi hỏi Vụ Mộng Mạn, hiện tại cũng chỉ có thể dùng cách của mình để điều tra mà thôi.

Chẳng qua, thời điểm xem video kia, Viên Hàm Dục lại cảm thấy, lòng của mình, lại trở nên, lạnh lẽo này.

Người phụ nữ kia xuất hiện, chỉ vào mặt Vụ Mộng Mạn mà mắng, "Ha, lại không nghĩ tới, cô lại tìm được núi dựa như thế."

Vụ Mộng Mạn nhìn thấy cô ta, lại lơ đãng nhìn xung quanh một vòng, Viên Hàm Dục không biết vì sao cô ấy lại làm như thế.

Lúc nhìn thấy cảnh này, trong lòng hắn chợt lóe lên suy nghĩ, Mộng Mạn là đang xem mình có ở gần đấy không.

Chỉ thấy Vụ Mộng Mạn liếc mắt nhìn nữ minh tinh kia, cô gái này hắn không biết, nhưng hình như là, một nghệ sĩ dưới trướng của công ty.

Vụ Mộng Mạn cười lạnh một tiếng, "Sao vậy, chỉ có cô mới có thể tìm chỗ dựa, mà tôi thì không thể sao?"

"Hừ, đừng tưởng rằng cô quyền rũ được tổng giám đốc, thì cô có thể đóng nữ chính bộ phim này, nói cho cô biết, nữ chính trong phim của Lạc Thần, chỉ có thể là tôi." Cô gái kia khoanh hai tay lên ngực, từ trên cao mà nhìn xuống Vụ Mộng Mạn.

Vụ Mộng Mạn cũng không cam lòng yếu thế, "Phải không? Vậy cũng không biết, giữa nhà đầu tư lớn nhất và kim chủ của cô, đạo diễn sẽ nghe theo lời ai đây?"

Vừa nghe thấy câu này, hai đầu lông mày của Viên Hàm Dục nhíu lại, hắn tuy là có hơi cổ hủ cổ chấp, nhưng cũng không phải là người ngu ngốc.

Nhìn thấy cảnh này, đại khái hắn đã biết được, Vụ Mộng Mạn và cô gái kia là đang tranh đoạt vai nữ chính trong một bộ phim.

Hon nữa, vẫn là Lạc Thần... Tuy rằng hắn không quan tâm đến ninh tinh trong giới giải trí, nhưng mà Lạc Thần này, lại từng nghe qua.

Dẫu sao thì dưới trướng của hắn cũng có một công ty giải trí, những lúc tình cờ, cũng có thể nghe thấy được tên của vị tiếng tăm lừng lẫy này.

Hon nữa, tổng giám đốc? Là nói ai vậy?

Không nói gì, Viên Hàm Dục tiếp tục xem, mà người phục vụ nhà hàng đứng bên cạnh, nhìn quanh người vị khách hàng này tán ra hơi lạnh.

Cảm thấy có chút sợ hãi, vị này là khách quý, giám đốc đã đặc biệt dặn dò phải chiều dài thật tốt.

Chỉ chốc lát sau, Viên Hàm Dục nhìn thấy hình ảnh mình xuất hiện trong video, lúc này hắn có thể nhìn rõ ràng vẻ mặt của Vuư Mộng Mạn, vậy mà lại có thể chuyển biến nhanh đến như vậy...

Vẻ mặt phách lối trào phúng cao cao tại thượng kia, lập tức biến thành bộ dáng bạch liên hoa đáng thương.

Người phục vụ đứng kế bên nhìn tự nhiên cũng biết được hai người xuất hiện trong video là ai, đó chính là hai nữ minh tinh nóng đến bóng tay trên TV a.

Nhưng mà hiện tại, nhìn đáng vẻ hai người đó cãi nhau, còn có ý tứ trong từng lời nói, khiến người phục vụ nhìn không được mà bắt đầu suy nghĩ loạn xạ.

Thời điểm xem xong toàn bộ video, dường như Viên Hàm Dục đã hiểu rõ, thì ra Mộng Mạn là muốn mượn bản thân hắn, để giành được... Vai nữ chính trong bộ phim kia?

【Đỉnh – Độ hào cảm với nữ chính -20, tổng độ hào cảm là 40!】

Lúc Vân Y nghe được âm thanh nhắc nhở này của hệ thống là lúc cô đang ngồi trước bàn làm việc chuẩn bị công việc hôm nay.

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhặt Kỳ Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 70: Nam phụ tổng giám đốc (15)

Edit: Nữ Nũ - Beta: Há Cáo

Lịch trình hôm nay của tổng giám đốc là.....

【Mọi người đừng hiểu lầm, lịch trình này chỉ là lịch trình tại nơi làm việc thôi.】

"Hệ thống, nữ chính đã làm cái gì thế, lại khiến cho Viên Hàm Dục buồn như vậy?" Vân Y tò mò, hôm nay hắn không có tới... Cái này.... Rốt cuộc hắn và nữ chính đã làm cái gì a???

Hệ thống cao lãnh không đáp lại tiếng nói thì thầm của Vân Y, bất quá, cô đã quen với việc này rồi.

Cô cũng chỉ nói ra một chút tò mò của bản thân, tục ngữ đã nói, không tìm đường chết thì sẽ không phải chết....

Hiện tại có thể coi là, độ hào cảm của cô cùng với nữ chính là bằng nhau nhỉ?

Ah, hahahaha..

Vân Y vô cùng phấn khích, cô luôn cảm thấy rằng nhiệm vụ lần này có thể sẽ không hoàn thành được. Vì sao ư? Nhìn xem cái giới thiệu cốt truyện kia....

TN

(Tha Nãi: là đm, mẹ nó đấy).

Nam phụ này đối với nữ chính là tình cảm sâu sắc, khăng khăng một mực.

Không hổ là nhiệm vụ 3 sao, so với mấy cái nhiệm vụ trước đây thì có chút khó khăn hơn, độ hào cảm cũng tăng lên thật chậm mà.

Khi Viên Hàm Dục trở lại công ty, nhìn thấy khuôn mặt u ám kia của hắn, Vân Y liền hiểu được tâm trạng của hắn không mấy tốt lắm.

Vì vậy Vân Y không định sang nói nhiều lời vô nghĩa với hắn mà tiếp tục công việc của mình. Hiệu suất làm việc cực kỳ tốt.

Về phía Viên Hàm Dục, bởi vì hôm nay không ai làm việc mắc lỗi gì cả, nên muốn tìm một người để mắng phát tiết cũng không có.

Điều này khiến cho tâm trạng của hắn càng thêm buồn bực. Vân Y nhìn hắn, tự hỏi: Hắn đến thời kỳ mãn kinh rồi à???

"Hệ thống, hệ thống, mau ra đây a". Vân Y nhanh chóng gọi hệ thống. Hệ thống chậm rãi lên tiếng.

[Cái gì?] Hệ thống có phần bất nhẫn. Tuy rằng âm thanh máy móc phát ra lạnh lẽo nhưng Vân Y vẫn nghe ra được.

Cô không bận tâm, dù sao thì cô chỉ muốn biết thông tin mà bản thân cần thôi, thế là đủ rồi.

"Người đàn ông này lại có chuyện gì thế?".

Hệ thống phớt lờ cô, vấn đề này của Vân Y nó không định trả lời.

Đù má, vấn đề rõ ràng đến vậy, người đàn ông này tâm trạng đang rất xấu, hệ thống, mi làm người tốt, cứu lấy hắn một chút đi chứ.

"Hệ thống, tại sao mi không để ý đến ta hả? Hay là mi quá thật vô dụng? Một vấn đề nhỏ như vậy mà cũng không biết?" Vân Y có chút khinh bỉ nói.

[Không được phép công kích bản hệ thống, hình phạt cho việc công kích bản hệ thống là: cấm ký chủ nói chuyện hai ngày]

Phụt.... Mẹ nó, còn có cấm nói chuyện??

Em gái mi nhé*, mi cho rằng đây là đang làm cái gì? Dừng QQ à?

[*]: một câu chữ, dạng như, mẹ nguoi, mẹ mày.

Trong tâm tư của ký chủ, QQ có tác dụng không lớn, thỉnh thoảng chỉ dùng để liên lạc với các bạn học.

Tuy nhiên, Vân Y cảm thấy rất hiểu kỳ, QQ này mới dùng có một vài ngày, cô lại cảm thấy khá hữu ích. Hơn nữa, khi đọc nó, cô còn nhìn thấy loại tiểu thuyết của bản thân.

Xuyên nhanh....

Tại sao hệ thống của người khác đều có thể bán manh làm nũng, cái gì cũng có thể giúp ích cho ký chủ của họ.

Mà cái hệ thống này của cô, dờ mờ, đừng nói là bán manh làm nũng, cái này....hoàn toàn là một cái hệ thống máy móc có giọng nói lạnh băng cơ.

【Phải không? Giojing nói mà cô nghe là âm thanh lạnh lẽo của máy móc ư?】

Cô rất muốn lên tiếng, tuy nhiên, Vân Y đang bị cấm nói chuyện, dù cô có nói thế nào thì hệ thống cũng không thể nghe thấy được.

Đánh phải chờ đến hai ngày sau, Vân Y mới có thể nói chuyện lại bình thường với hệ thống.

Nếu hệ thống đã không giải đáp vấn đề kia của cô, cô đành tự mình tìm hiểu vậy.

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhặt Kỳ Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [Ebook Full . Net](http://EbookFull.Net).

Chương 71: Nam phụ tổng giám đốc (16)

Edit: Nữ Nữ - Beta: Há Cáo

Nhìn về mặt không vui của Viên Hàn Dục, Vân Y lại ngược nhìn đồng hồ treo tường, sau đó gõ cửa bước vào. Cô định mở miệng thì điện thoại của Viên Hàn Dục vang lên, không rõ bên kia nói gì mà hắn chỉ đáp lại "Ừm" một tiếng. Buồng điện thoại xuống, nói với cô.

"Lát nữa cùng tôi đi dự một bữa tiệc, đây là tiệc hội tụ những nhân vật nổi tiếng có máu mặt trên thương trường"

Nói xong cũng không cho Vân Y cơ hội từ chối, chỉ là, khụ khụ, cô cũng không định từ chối đâu.

Đó chính là bữa tiệc giao lưu nơi thương trường, còn là hội tụ những nhân vật máu mặt. Nếu cô nhớ không lầm thì cha mẹ cô lần trước nói tới chính là bữa tiệc này đi.

Ở trong cốt truyện, lần tham gia này Viên Hàn Dục là mang theo nữ chính Vuư Mộng Mạn đến.

Cũng chính nhờ lần này, Vuư Mộng Mạn mới xuất hiện ở bữa tiệc giao lưu trong giới kinh doanh, giúp cô ta có cơ hội nâng địa vị của chính mình trong giới giải trí lên một tầng cao mới.

Hiện tại, bởi vì sự việc sáng nay, Viên Hàn Dục đối với Vuư Mộng Mạn có sự bất mãn.

Khoan đã, cái này không có trong cốt truyện nha... Không lẽ, nguyên nhân là bởi vì bản thân cô?

Thật đúng là như thế, lúc này độ hào cảm của Viên Hàn Dục đối với Vân Y đã lên đến 40, điều này ảnh hưởng đến sự lựa chọn của hắn giữa hai người.

Viên Hàn Dục nhìn bộ đồ công sở trên người cô, không nói lời nào liền mang cô đến một cửa hàng trang phục sang trọng ở Hằng Long.

"Chọn cho cô ấy một bộ thích hợp đi." Vào lúc này, tổng giám đốc bá đạo đang thu hút hết mọi ánh nhìn, nói với nhân viên một câu, nhân viên lập tức mang Vân Y vào trong.

Mà Viên Hàn Dục thì ngồi đợi ở bên ngoài, xem tạp chí.

Lát sau, nghe tiếng Vân Y bước ra, hắn ngẩng đầu lên, trong mắt không dấu được sự kinh diễm trước vẻ đẹp của cô.

Mái tóc đen mượt tùy ý được cột gọn phía sau, bộ váy ren đỏ rực dài ngang gối ôm sát cơ thể để lộ ra thân hình bóng bồng.

Trên cổ tay trắng nõn đeo vào một chiếc vòng xinh đẹp, một chiếc nhẫn bạc được mang vào ngón út của cô.

Hết tầng trang phục, phụ kiện kết hợp với nhau một cách hoàn mỹ, thật sự xa hoa và tinh xảo, khiến cho người khác không có cảm giác trối buộc, dung tục. Phản phát mà thấy, bộ lễ phục này chính là được thiết kế riêng dành cho cô.

【Đỉnh! Độ hào cảm +5, tổng độ hào cảm là 45. Ký chủ thật tuyệt vời, tiếp tục phát huy!】

Tuy rằng Vân Y không nhìn thấy được vẻ mặt kinh ngạc của Viên Hàn Dục, nhưng từ việc hắn tăng độ hào cảm cũng có thể cảm nhận được.

Quả nhiên, đàn ông đều là động vật cảm tính, cho dù đó có là nam phụ thâm tình đi nữa.

【Ai ya, người ta bây giờ còn chưa phải là nam phụ thâm tình đâu, độ hào cảm cảm còn ngang với cô đó.】

"Tổng giám đốc?" Vân Y ho một tiếng, kéo Viên Hàn Dục về thực tại, làm hắn lấy lại tinh thần.

"Không tồi, rất thích hợp với cô". Viên Hàn Dục giọng điệu chắc nịch, Vân Y có hơi kinh hi mà nhìn hắn, khiến cho Viên Hàn Dục có chút bối rối.

"Cảm ơn". Cô cúi đầu có chút ngượng ngùng. "Tổng giám đốc, chúng ta đi thôi".

Máy lạnh trên xe có hơi lạnh, Viên Hàn Dục phát hiện một thân lễ phục của cô có chút mỏng nên đã tắt máy lạnh đi.

Hai người ngồi ở trong xe, im lặng không ai nói gì, không khí có chút xấu hổ, Vân Y nhìn Viên Hàn Dục, hỏi:

"Tổng giám đốc, anh rất thích Vuư Mộng Mạn tiểu thư sao?"

Không biết tại sao, Viên Hàn Dục có thể cảm nhận được trong giọng nói của Vân Y có phần bi thương, nhưng mà vẻ mặt của cô lại không biểu hiện ra ngoài.

Thân thể hắn cứng đờ giây lát, nhìn Vân Y, trong đầu lại hiện lên hình ảnh trong video theo dõi mà hôm nay đã xem.

【Đỉnh, độ hào của của nữ chính -5, tổng độ hào cảm là 35! Ký chủ, tiếp tục cố gắng!】

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 72: Nam phụ tổng giám đốc (17)

Edit: Nữ Nữ – Beta: Há Cáo

Phụ ———

Giọng nói của hệ thống lại vang lên lần nữa. Hệ thống, mi nói là cảm nói chuyện mà? Sao lại nói được vậy a.....

Đúng là tự và mặt mình mà!!!

Nhìn bộ dạng hiện tại của Viên Hàn Dục, Vân Y rất chu đáo mà chuyển chủ đề, ha ha, không nghĩ tới độ hào cảm của nữ chính lại có thể giảm một cách dễ dàng như vậy.

"Tổng giám đốc, tôi có thể gọi tên của anh không?". Vân Y đột nhiên nói, làm cho Viên Hàn Dục thời nghĩ về Vuư Mộng Mạn.

"Hả?". Tuy không biết Vân Y có ý gì, bất quá, hắn vẫn gật đầu đáp. "Có thể".

"Hàm Dục". Vân Y gọi tên hắn với giọng vô cùng ngọt ngào, không biết tại sao, Viên Hàn Dục cảm thấy khi Vân Y gọi tên của mình, cảm giác không giống với ngày thường, rất khó diễn tả.

"Xin chào, Hàm Dục, tôi là Vân Y". Vân Y nghịch ngợm làm cho Viên Hàn Dục nhanh chóng bỏ qua thanh âm ngọt ngào vừa rồi.

Trong lòng như có một dòng nước ấm chảy qua.

【Đỉnh -- Độ hào cảm +5, tổng độ hào cảm là 50, ký chủ, tiếp tục phát huy!】

Vân Y không nghĩ đến, Viên Hàn Dục sau khi mở lòng, không đúng, là lúc sinh ra độ hào cảm, lại vô cùng dễ dàng mà tăng lên.

"Xin chào, tôi là Viên Hàm Dục, sau này xin chiếu cố nhiều hơn." Viên Hàm Dục liền cùng Vân Y chơi trò chơi ấu trĩ này, sau khi nói xong, hai người nhìn nhau mà cười.

Chỉ lát sau đã tới sân của buổi tiệc, đây là sân ngoài của biệt thự, dừng lại đủ loại siêu xe như Maserati, Ferrari Rolls-Royce.....

Xuống xe, Viên Hân Dục lịch sự mở cửa, cúi chào xuống xe. Lúc Vân Y xuống xe, tính toán một chút, cô và hân là cặp cuối cùng đi trên thảm đỏ đêm nay.

Viên Hân Dục chủ động cầm tay Vân Y, đặt ở phía trên khuỷu tay của hân. Vân Y lúc này mới giật mình, được rồi, cô suyt nữa thì quên.

Tuy rằng có ký ức của ký chủ, nhưng những sự việc này không phải là bản thân trải qua, tất nhiên khó mà đường thành thói quen được.

Đi vào trong, nhìn thấy đám đông ngúc trời, có hơi khoa trương, nhưng mà... Thật sự là rất nhiều người.

Đủ loại máu mặt, hoặc là có xuất hiện trên TV, hoặc là chủ công ty xí nghiệp,.... Tất cả đều tụ tập ở bên trong.

Vân Y đảo mắt một vòng, nhìn thấy ba Vân và mẹ Vân đang ở một bên trò chuyện với hai người khác.

Nhìn biểu tình trên mặt của họ, Vân Y có thể nhìn ra được quan hệ của họ khá tốt.

Đang chuẩn bị nói với Viên Hàm Dục một tiếng rồi sang gặp ba mẹ, nhưng Viên Hàm Dục lại mang cô đi qua đó.

Lúc đi tới rồi mới phát hiện, hai người này... Không phải là ba mẹ của Viên Hân Dục sao?

"Ba mẹ, chú đi". Vân Y lễ phép chào hỏi cùng với Viên Hàm Dục, mà ba mẹ của hân chỉ chú ý đến việc Viên Hàm Dục dẫn theo một cô gái bước đến.

Hơn nữa, cô gái đó chính là con gái của người bạn kiêm đối tác kinh doanh của mình. Ba Viên và mẹ Viên nhìn nhau, trong mắt hai người mang theo ý nghĩ không rõ ràng.

"Ấy, đây là Tiểu Y đi? Nhiều năm không gặp, đã trưởng thành rồi, nhìn xem, thật là xinh đẹp hiểu chuyện". Mẹ Viên khoa trương khen ngợi làm Vân Y có chút ngượng ngùng.

"Ha ha, để đi chê cười, dĩ Viên chính là thiên sinh lệ chất*, con sao dám cùng so với đi".

(*) Thiên sinh lệ chất: trời sinh đã mỹ lệ thoát tục.

Vân Y cười nói, chỉ là, lúc nói chuyện cô vẫn lơ đãng mà nhìn Viên Hàm Dục một cái.

Những người ở đây trừ Viên Hàm Dục ra, tất cả đều rõ tâm tư của cô.

"Hâm Dục, con xem con đi, còn không mau đi lấy đồ ăn cho Tiểu Y". Mẹ Viên trừng mắt nhìn đứa con ngốc nghếch nhà mình.

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 73: Nam phụ tổng giám đốc (18)

Edit: Nữ Nữ – Beta: Há Cáo

Viên Hàm Dục bị mẹ mình trừng, không khỏi khó hiểu. Cái này là sao? Hân nhớ bản thân không có chọc gì tới mẹ mà?

Liếc nhìn ba mình một cái, không lẽ, nguyên nhân do ba mình?

Viên Hàm Dục sờ sờ mũi, đi lấy đồ ăn cho Vân Y.

Cũng không biết cô có đói bụng không, Viên Hàm Dục trực tiếp kéo Vân Y đi lấy đồ ăn.

"Ăn". Viên Hàm Dục có chút cứng đờ, khó thích ứng mà đem khay đồ ăn trong tay đưa cho Vân Y.

Vân Y nhìn hân, có chút kinh ngạc nhưng lại mở miệng cự tuyệt. "Tôi không có đói bụng, không cần".

Viên Hàm Dục không dao động, vẫn cầm khay thức ăn để trước mặt cô.

Đối với hành động của hai người, ba mẹ cả hai ở một bên quan sát, đặc biệt là mẹ Viên, bà biết Vân Y thích con trai của bà.

"Tiểu Y à, sau này nếu có gả cho Hà.....". Mẹ Viên còn chưa nói xong đã bị Vân Y cắt ngang.

"Đi". Đột nhiên Vân Y lớn tiếng gọi mẹ Viên, làm bà cùng ba người kia sợ hãi nhìn cô.

"Ah? Có...chuyện gì?". Mẹ Viên không biết tại sao Vân Y lại phản ứng mạnh như vậy.

Có chút khó hiểu, nhìn mẹ Vân với ý cầu cứu.

Mẹ Vân cũng không biết tại sao, chẳng qua, nhìn đến khuôn mặt Vân Y có chút hồng, sau đó, cô dậm chân đi mất.....

Nhìn thấy Vân Y chạy đi, đột nhiên trong lòng mọi người đều rõ ràng.

Mẹ Viên nhìn đứa con trai ngốc nhà mình, đẩy một cái.

"Con còn không mau đuổi theo? Tiểu Y của chúng ta đang thẹn thùng kia."

Thẹn thùng?

Viên Hàm Dục tuy rằng không hiểu vì sao cô thẹn thùng. Chỉ là, nhìn bóng dáng chạy đi của Vân Y, suy nghĩ một lát liền đuổi theo.

Vân Y đang ở phía sau hoa viên của biệt thự, phía xa xa là ánh đèn lấp lóe từ trên tháp rọi xuống, những ngôi sao sáng nhấp nháy trên bầu trời tĩnh mịch.

Mà nhìn lại nơi này, tâm tình Vân Y có chút phức tạp. Không biết bao giờ cô mới có thể không làm nhiệm vụ nữa, khôi phục lại tự do của chính mình.

Lúc Viên Hân Dục đi đến liền nhìn thấy bóng lưng cô tịch của Vân Y.

"Vân Y?". Viên Hàm Dục nhìn cô như vậy không khỏi động tâm, tiến lên một bước.

【Đỉnh -- Độ hào cảm +5, tổng độ hào cảm là 55*, ký chủ cố lên!】

【*】Thật ra trong bản convert là 50 điểm. Mà đợt trước đã 50 rồi. T nghĩ là do nhầm nên sửa lại là 55.

Vân Y lập tức che dấu bi thương trên mặt, mặc dù cô không để ý mấy đến Viên Hàm Dục có nhìn thấy không.

"Cô, có sao không?" Viên Hàm Dục quan tâm hỏi làm cho mắt cô có chút đỏ, không phải là chức năng của hệ thống, mắt cô, đỏ thật.

Nghe giọng nói áp áp xen lẫn quan tâm, đôi tai của cô đó lên, Viên Hàm Dục nhìn thấy, thật sâu xa nhìn vào sườn mặt của Vân Y.

"Ừm"

Viên Hàm Dục hơi cong môi, không nói gì, đứng bên cạnh Vân Y, trầm mặc nhìn lên những ngôi sao trên bầu trời.

Khi mẹ Viên và mẹ Vân đến, nhìn thấy bóng dáng của hai người. Mẹ Viên lên tiếng

"Xem ra, hai nhà chúng ta sắp có chuyện vui rồi!" Mẹ Viên rất thích Vân Y, tâm lòng của cô đối với con trai bà sao bà lại không rõ chứ.

"Đúng vậy, Tiểu Y nhà tôi đã trưởng thành thật rồi." Mẹ Vân đối với con gái của bà là yêu thương vô cùng.

Nếu không, bà sẽ không để Vân Y một mình đơn ngoài chỉ vì theo đuổi một người đàn ông.

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 74: Nam phụ tổng giám đốc (19)

Edit: Há Cáo

Từ sau khi Vuư Mộng Mạn biết bộ phim mình được nhận là do Lạc Thần đóng chính, tâm trạng nhộn nhạo cực kỳ.

Ngày mai là lần đầu tiên được tiếp xúc với người trong mộng, từ lúc trời còn sớm cô nàng đã bắt đầu đắp mặt nạ, dưỡng nhan sắc rồi.

Còn về Viên Hàm Dục á?

Oh!

Xin lỗi.

Cô nàng đã như ý muốn được tiếp cận với nam thần của mình, Lạc Thần, em đến đây...

Mấy ngày nay Vân Y rất bận, bởi vì phía công ty con ở châu Âu xảy ra vấn đề, khiến cô mấy hôm nay gần như sút đầu mè trán.

Viên Hàm Dục hội nghị từ xa qua video cũng không thể giải quyết vấn đề được, chỉ đành phải tự mình đến Thụy Sĩ một chuyến trong tuần này.

Viên Hàm Dục dặn dò một tiếng, Vân Y lập tức chuẩn bị, mà lúc này Viên Hàm Dục cũng không ngờ được Vuư Mộng Mạn...

Ha ha, mấy bay bay trên bầu trời xanh rộng lớn, biển cả và bầu trời như hòa lại với nhau, trên dưới đều chỉ một màu xanh.

Loáng thoáng nhìn thấy những hòn đảo nhỏ trên biển, nhìn xuống chỉ to chừng bàn tay.

Vân Y ngồi trên máy bay, ngắm nhìn những đám mây sắc sỡ bên ngoài, máy bay bay ngang qua một thành phố, những đám mây trắng tàn đi, lộ ra những tòa nhà đan xen nhau trong thành phố.

Những tòa cao ốc tựa như hộp quẹt, toàn bộ thành phố tựa như một thôn trang. Chỉ chớp lát sau, máy bay lại đi vào biển mây trắng. Những đám mây hình thù kỳ quái bay lượn quyền rũ.

Máy bay như một con chim ưng oai hùng, không hề lưu luyến những cảnh đẹp trên bầu trời, vẫn vững vàng cố chấp kiên trì trên đường bay của mình.

Từ lúc Vân Y làm nhiệm vụ đến giờ, đây là lần đầu tiên cô ngồi máy bay. Nhưng mà, nhìn những phong cảnh bay ngang qua bên ngoài máy bay, những tháp thòm trong lòng cũng tan thành mây khói, cảm thấy đang ở trên không trung cực kỳ phấn kích và thần kỳ.

Viên Hàm Dục ngồi một bên nhìn thấy vẻ hơi kỳ kinh ngạc và hưng phấn của Vân Y thì cảm thấy hơi tò mò, không biết cô đang suy nghĩ cái gì.

Chắc chắn hẳn cũng sẽ không nghĩ ra được, lúc này Vân Y đang cực kỳ hưng phấn như thế là vì....Lần đầu tiên được ngồi máy bay.

Mấy lần là, Vân Y không bị say máy bay. mấy giờ sau, cuối cùng máy bay cũng hạ cánh xuống sân bay quốc tế Zurich ở Thụy Sĩ.

Viên Hàm Dục xuống máy bay, nhân viên công ty con ở Thụy Sĩ cũng đã có mặt tại sân bay chờ đón hân.

"Tổng giám đốc." Khi Viên Hàm Dục vừa đi ra, nhân viên lập tức chào Viên Hàm Dục, mà Vân Y thì....Bị lý đi.

Ách, được rồi, cô chỉ là một trợ lý nhỏ nhỏ thôi.

Mà lúc Viên Hàm Dục bắt đầu cuộc họp với công ty con, cô chỉ ngồi một bên mà ghi chép thôi, ý kiến, còn chưa tới phiên cô phát biểu đâu.

Viên Hàm Dục và Vân Y bận rộn mấy ngày ở Thụy Sĩ, cũng không còn thời gian đâu để mà đi quan tâm việc của nam chính và nữ chính.

Mà chính Vân Y hình như cũng đã quên mình tới để làm gì, bộ dạng nhiệt tình với công việc thế kia, khiến hệ thống nhện không được mà phải nhắc nhở.

"Đừng nóng vội đừng nóng vội!" Lúc này Vân Y đang xem tài liệu, ánh mắt cũng không nhìn lên, tùy tiện trả lời một câu.

Hệ thống tức giận đến mức xem cấm ngôn Vân Y....Cấm ngôn chính là, không thêm quan tâm đến Vân Y.

Lúc này Vuư Mộng Mạn bởi vì được đóng phim cùng Lạc Thần, nên đã lợi dụng nhan sắc của mình và tính cách hoạt bát hiếu động khác với các nữ minh tinh khác, thuận lợi khiến Lạc Thần nhìn cô nàng với ánh mắt khác. Nhưng mà, lại đang bị vây trong mối quan hệ tương đối mong lung.

"Lạc Thần, tối nay chúng ta cùng dùng một bữa cơm được không?" Vuư Mộng Mạn cẩn cẩn thận thận tiến lên hỏi, ôm tâm tư bị cực tuyệt.

"Được..."

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 75: Nam phụ tổng giám đốc (20)

Edit: Há Cáo

Trái qua hơn một tuần làm việc với cường độ dày đặc, tồn thất của công ty con ở Thụy Sĩ mới có thể hóa giải được, cuối cùng cũng có thể thở phào nhẹ nhõm.

Viên Hàm Dục cũng rất thông cảm cho Vân Y đã vất vả, thế là chủ động cho Vân Y hai ngày nghỉ phép, để Vân Y có thể đi thư giãn.

Kết quả, Vân Y lại mang về mặt đáng thương hể hể mà nhìn Viên Hàm Dục: "Nơi này là nơi nguy hiểm, tôi chỉ là một cô gái yếu đuối, lạ nước lạ cái, lỡ bị bắt cóc sao."

Lúc Vân Y nói lời này, phối hợp thêm khuôn mặt khiến người khác thương tiếc yêu thương, Viên Hàm Dục nhìn mà cũng không đành lòng.

"Được rồi, vậy cô muốn đi đâu chơi?" Viên Hàm Dục cho rằng, nếu là con gái, vậy thì phần lớn đều sẽ thi đi dạo mua sắm linh tinh...

Ai ngờ, Vân Y lại nói...

"Tôi muốn đi trượt tuyết." Vân Y ngẩng đầu lên, suy tư, nơi nổi tiếng nhất Thụy Sĩ, ngoại trừ ngân hàng Thụy Sĩ với trình độ bảo mật mạnh mẽ ra, thì chính là núi Anpo.

Núi này quanh năm đông tuyết, vào mùa hè hấp dẫn rất nhiều khách đến du lịch, mà Vân Y đã sớm muốn đến Thụy Sĩ hoặc là Nhật Bản để trượt tuyết rồi.

Chỉ là vẫn luôn không có cơ hội, trượt tuyết à, có lẽ còn có thể nhân tiện xả độ hào cảm đó.

Cơ hội đi chơi cùng nhau không nhiều, phải nắm cho thật chắc mới được.

Tuy rằng lúc trước nguyên chủ đã từng trượt tuyết, nhưng mà cũng chỉ là ở trong ký ức mà thôi, còn cô chưa từng thật sự trượt tuyết lần nào.

Vì bảo đảm an toàn của mình, phải đến quảng trường thiên nga mua đồ bảo hộ, toàn bộ đều mua, bảo hộ cổ tay, đầu gối, chỗ nào cũng phải mua.

Viên Hàm Dục nhìn bộ dạng của Vân Y thì cau mày, chỉ là lại không có lên tiếng hỏi, sau đó mang theo Vân Y đi tới núi tuyết Anpo.

Núi tuyết rất dài, phảng phất còn nghe thấy những âm thanh réo rất run run.

Vân Y ngồi trên cáp treo nhìn xuống kinh ngạc cảm thán không thôi, chỉ là... Vì sao phải ngồi cáp treo lên núi?

Vân Y hỏi Viên Hàm Dục, lần nói thể này: Núi tuyết trung bình cao hơn 3.000 mét so với mực nước biển, ngay cả trên ngọn núi này, có hơn một nghìn mét, cô xác định?

Được rồi, Vân Y lập tức ngậm miệng, có sức để bò lên núi, cũng không còn sức để mà đi trượt tuyết nữa.

"A a a a a a!!!" Vừa lên tới đỉnh núi, Vân Y nhìn xuống phía dưới, một mảnh tuyết trắng xóa, bỗng nhiên cảm thấy xúc động muốn hét lên.

Chỉ là ngay lập tức lại ngậm miệng ngay. Đờ mờ, sao cô lại xúc động như vậy chứ?

Lại làm ra hành động mất hết hình tượng trước mặt nam phụ thể này.

A a a a a a a a! Nội tâm Vân Y điên cuồng gào thét.

Trên mặt hơi xấu hổ, tầm mắt đảo qua đảo lại khắp nơi, không dám nhìn thẳng Viên Hàm Dục.

Viên Hàm Dục nhìn gương mặt đỏ ửng của Vân Y, liền lộ ra nụ cười hiếm có.

"Đi thôi." Viên Hàm Dục đột nhiên lên tiếng nói.

"Đi đâu?" Vân Y ngây ngốc nhìn hân, hai mắt mê mang, khác biệt hoàn toàn với hình tượng ngày thường của cô.

Đôi mắt mê mang động nước khiến đáy lòng Viên Hàm Dục mềm đi.

【Đỉnh – Độ hào cảm +5, tổng độ hào cảm là 55, ký chủ cố lên!】

"Không phải muốn đi trượt tuyết sao? Qua bên kia thuê ván trượt nào." Viên Hàm Dục vỗ đầu Vân Y, thân mật không thể nghi ngờ.

"Hà?" Nhìn dáng vẻ quen của cửa quen nẻo của hân chắc là đã đến đây không ít lần. Nhưng như thể cũng không ảnh hưởng gì đến tâm trạng đi chơi của Vân Y.

Vân Y vui vẻ phấn chấn chạy đến cửa hàng mà Viên Hàm Dục nói mà thuê ván trượt tuyết.

Bạn đang đọc truyện *Công Lạc: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 76: Nam phụ tổng giám đốc (21)

Edit: Tô - Beta: Há Cáo

Vân Y lục lại trong ký ức của nguyên chủ, cô ấy đã học qua, nên Vân Y khẳng định bản thân không có vấn đề gì.

Vì thế, buộc chặt lại ván trượt tuyết, hai tay lấy sức kéo gậy trượt tuyết, đứng ở đỉnh núi tuyết, nhìn về phía dưới chân không xa, chính là phần dốc núi tuyết.

Nhìn dốc núi kia, trên mặt lộ vẻ tràn đầy đắc ý và tự tin, Viên Hàm Dục đứng ở bên cạnh Vân Y, dưới chân hân cũng là ván trượt tuyết.

"Tôi đi trước." Vân Y hô một tiếng, hai tay dùng sức.

"Hừ——"

Cảm nhận gió tuyết thổi qua bên tai mình, ở dưới chân tựa như đi trong gió, thật thích a a a a!!!

Trong lòng Vân Y thoải mái, tâm trạng vô cùng tốt, thế nên cô đang hai tay cảm nhận phong cảnh thiên nhiên——

"Phanh."

"Ai da?" Vân Y giật mình kêu lên một tiếng, làm Viên Hàm Dục dời tầm mắt về phía cô, thấy một màn như vậy, trong mắt hiện lên ý cười.

Bởi vì Vân Y rất vui vẻ, nên không cẩn thận mà đụng vào một góc cây...

Cô đau đến mức thiếu chút nữa đã nước mắt lưng tròng, xấu hổ mà vuốt cái mũi của mình, đờ mờ, cũng không biết có bị gãy không nữa.

Vân Y thảm than thở, bên kia Viên Hàm Dục hơi dùng sức, trượt đến chỗ của Vân Y, vừa đến nơi thì nhìn thấy dáng vẻ nhe răng trợn mắt của cô.

"Đau không?" Viên Hàm Dục hỏi xong liền bị Vân Y trợn mắt liếc một cái.

Đau không?

Anh thử từ đỉnh núi trượt xuống, dưới tác động của trọng lực, đụng vào cây thử xem!!!

"Anh cảm thấy sao? Hừ." Vân Y ngao kiêu quay đầu đi, ý đồ không để ý đến Viên Hàm Dục.

Viên Hàm Dục thấy Vân Y như vậy, ngồi xổm xuống, "Ngoan nào, đừng quậy, lát nữa tôi dạy em trượt không?"

Vân Y chu miệng, "Ai cần anh dạy?"

Bộ dạng ngạo kiều của Vân Y làm Viên Hàm Dục buồn cười, cô ấy, là đang... Làm nũng với mình?

"Vây, tôi chơi cùng em được không?" Viên Hàm Dục vừa hỏi, Vân Y lập tức gật đầu, được được được được.

Viên Hàm Dục đứng lên, Vân Y lập tức đưa tay về phía hắn.

Viên Hàm Dục ngơ ngẩn, không hiểu động tác này của Vân Y có nghĩa là gì, thông cảm, trước đây người ta chưa từng có bạn gái.

"Kéo tôi dậy chứ." Vân Y hờn dỗi, lại lần nữa xem thường trừng mắt một cái.

"À." Viên Hàm Dục từ từ hiểu ra, lập tức kéo Vân Y đứng dậy.

Dùng sức một cái, Vân Y đứng lên liền va vào người Viên Hàm Dục.

Hai người chạm nhau lập tức khản trương, về mặt Vân Y ngược ngùng nhìn về phía Viên Hàm Dục, nhanh chóng đẩy hắn ra một bên.

Cũng không biết ai ra tay trước, bởi vì kỹ thuật trượt tuyết của Vân Y quá kém, Viên Hàm Dục liền kéo tay Vân Y, hướng dẫn cô trượt tuyết cùng hắn.

Vân Y được Viên Hàm Dục hướng dẫn, rất nhanh có thể nắm được trọng tâm, tự nhiên không cần Viên Hàm Dục dẫn nữa, có thể tự trượt tuyết.

"Hàm Dục, không bằng chúng ta đấu một trận, xem ai tới chân núi bên kia nhanh hơn." Vân Y vui vẻ, phán đoán chỉ vào chỗ cáp treo ngồi ngắm cảnh nói.

Viên Hàm Dục nhìn theo ngón tay của Vân Y, rồi quay đầu lại nhìn cô, trong mắt có chút thâm trầm, không biết là suy nghĩ cái gì, "Được."

"Tôi đếm đến ba liền bắt đầu." Vân Y mặt mày hớn hờ, "Một, ba!"

Nháy mắt, Vân Y nhanh chóng trượt xuống, Viên Hàm Dục bị chiều này của Vân Y mà trở tay không kịp, sừng sốt trong trong lát.

Sau đó mới đuổi theo...

Vân Y đứng ở lối vào bên kia của núi Anpo*, hai tay chống nạnh, nhìn về phía trước, cười ha ha.

(*): Anpo là một trong những dãy núi lớn nhất, dài nhất châu Âu, kéo dài từ Áo, Ý và Slovenia ở phía Đông, chạy qua Ý, Thụy Sĩ, Liechtenstein và Đức tới Pháp ở phía Tây. Dãy núi được hình thành hơn hàng trăm triệu năm khi các mảng châu Phi và Á-Âu đâm hút nhau. Sự va chạm làm cho các đá trầm tích biển nâng lên bởi các hoạt động đứt gãy và uốn nếp hình thành nên những ngọn núi cao như Mont Blanc và Matterhorn. Mont Blanc kéo dài theo ranh giới của Pháp-Ý, và với độ cao 4.810 m (15.781 ft) nên là ngọn núi cao nhất dãy Anpo.

Bạn đang đọc truyện *Công Lực: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 77: Nam phụ tổng giám đốc (22)

Edit: Tô - Beta: Há Cáo

Cô đến rồi.

Viên Hàm Dục còn chưa đến đâu.

Vân Y đắc ý cười, nhìn về phía cũ, nhưng mà, qua N giấy sau, Viên Hàm Dục vẫn chưa xuất hiện, Vân Y có chút lo lắng.

Sầu lo nhìn về hướng đó, nhú mày, tại sao còn chưa đến nữa?

Suy nghĩ một chút rồi nhìn xuống mặt đất, lại suy nghĩ, sau đó hai tay lấy sức, trượt về chỗ mới này.

"Hàm Dục, Hàm Dục, Hàm Dục." Vân Y nhìn từ phía, suy nghĩ cũng không biết Viên Hàm Dục rốt cuộc là chạy đi chỗ nào rồi.

Viên Hàm Dục đứng ở một bên, nhìn bộ dáng Vân Y loay hoay tìm mình, nghĩ tới lời nói của mẹ lúc trước.

【Đỉnh! Độ hào cảm +5, tổng độ hào cảm là 65, kí chủ thật tuyệt vời, mong tiếp tục phát huy!】

Vân Y vừa nghe thấy tiếng hệ thống liền dừng chân lại, quay đầu nhìn xung quanh, Viên Hàm Dục ở chỗ này?

"Viên Hàm Dục!!!" Vân Y phẫn nộ, Viên Hàm Dục này, muốn hù dọa cô sao?

Viên Hàm Dục nhìn đáng vẻ Vân Y phẫn nộ, lại mang theo lo lắng, trong lòng ám áp, nhưng cũng có phần hoảng hốt.

"Vân Y?" Ở đằng sau, Viên Hàm Dục lên tiếng, Vân Y quay đầu, cảm tức nhìn hắn.

"Anh chạy đi đâu thế?" Trong giọng nói của Vân Y mang theo lo lắng, Viên Hàm Dục có thể nghe ra được.

"Bởi vì tôi lạc đường." Viên Hàm Dục đồng dạng mà trợn mắt nói dối, Vân Y biết được hắn đang nói dối.

Liếc mắt xem thường hắn, "Nếu không có việc gì thì tốt rồi, tôi đã đến đích trước, tôi thắng, anh phải đồng ý với tôi một điều kiện."

Viên Hàm Dục cứng chiều gật đầu, "Được, em nói gì, tôi đều nghe theo."

Vân Y bĩu môi, hừ, cái gì cũng nghe tôi à? Vậy lập tức tăng độ hào cảm lên 100, đem Vuư Mộng Mạn trong lòng anh quét sạch không còn gì nữa được chứ?

"Chúng ta trở về đi." Nghĩ đến đây, không biết vì sao, đột nhiên Vân Y cảm thấy trong lòng có chút trống trải, chắc là do... Quá mệt mỏi đi.

"Hả?" Viên Hàm Dục nhìn sắc trời, bây giờ cũng gần trưa rồi, a... "Đói bụng sao?"

Cũng đúng, "Vậy được, chúng ta đi ăn trưa đi."

Vân Y không có từ chối, lại tự hỏi, làm sao để xóa đi độ hào cảm của nữ chính ở trong lòng nam phụ, chính cô cũng được có 65 thôi.

Nhưng mà, lúc trước độ hào cảm của nam phụ đối với nữ chính tăng đến 60 thì đã theo đuổi nữ chính rồi mà?

Bây giờ với cô đã tận 65, sao vẫn còn bị vậy ở vị trí ngày thơ ấu này?

Vân Y có chút buồn bực, đối với cái hành động và suy nghĩ ngu ngốc của Viên Hàm Dục, thật sự có hơi xúc động muốn tẩn cho Viên Hàm Dục một trận, để hắn suy nghĩ thật cẩn thận lại.

Thời điểm Vân Y cùng Viên Hàm Dục trượt tuyết trên núi, thì ở trong nước, hình ảnh Vuư Mộng Mạn cùng Lạc Thần đang ăn com bị chụp được.

Chuyện này truyền lên mạng, lập tức ồ ào, huyền não, Vuư Mộng Mạn bị fan của Lạc Thần tấn công, kéo vào weibo cô ta mà nhục mạ.

Nơi ở của Vụ Mộ Dung Mạn cũng bị một ít phóng viên vây quanh làm Vụ Mộ Dung Mạn không dám ra khỏi cửa.

Mà Lạc Thần do ăn phải đồ ăn bẩn, không thoải mái nên người đại diện sống chết cũng bắt anh nằm viện đợi, mà toàn bộ phương thức liên lạc cũng đều bị mất.

Lạc Thần tỏ vẻ, bản thân là một ánh đế, thật đúng là không có nhân quyền, đến cả người đại diện mà cũng như vậy...

Vụ Mộ Dung Mạn ở trong nhà của mình, ngồi xồm trên sofa, hai tay ôm đầu gối, cúi đầu, chỉ có một mình.

Hiện tại ở bên ngoài đều là phóng viên, mà Lạc Thần vẫn luôn liên lạc không được.

Người đại diện còn báo cô ta phải ở trong phòng đợi, công ty sẽ sắp xếp, đến lúc cần quay phim, sẽ có người đến đón cô ta.

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 78: Nam phụ tổng giám đốc (23)

Edit: Tô - Beta: Há Cáo

Vụ Mộ Dung Mạn thăm thương ngồi xồm trên ghế, nhìn sắc trời bên ngoài, tuy là ban ngày nhưng cô ta lại cảm thấy thế giới này đối xử với cô ta tràn đầy ác ý.

Mở điện thoại ra, bấm gọi Lạc Thần, nhưng đối phương vẫn không bắt máy.

Cuối đầu xuống, đột nhiên cô ta nghĩ đến một người.

"Alo."

Đầu dây bên kia truyền tới giọng nói ôn hòa làm nước mắt Vụ Mộ Dung Mạn, trong nháy mắt men theo sườn mặt mà rơi xuống.

"Hàm Dục..." Giọng nói nhẹ nhàng, khiến tim của Viên Hàm Dục bên đầu bên kia cũng khẩn trương theo.

"Mộng Mạn? Làm sao vậy?" Giọng nói của Viên Hàm Dục có chút cứng ngắc, nghe Vụ Mộ Dung Mạn bên kia khàn giọng do khóc, hần bắt giác nâng cao giọng.

Vân Y ngồi đối diện Viên Hàm Dục, hai tay cầm dao và nĩa dừng lại, nhìn hần, nhíu mày.

Vụ Mộ Dung Mạn?

Cô ta xảy ra chuyện?

Mở điện thoại ra, nhanh chóng lên mạng tìm hiểu.

Vừa vào web đã thấy ngay tiêu đề chói mắt, Vân Y liền biết Vụ Mộ Dung Mạn đã xảy ra chuyện gì.

Việc này thì cốt truyện cũng có nói qua, chính là lúc ấy... Viên Hàm Dục nghe xong lập tức ngồi máy bay trở về. Rồi lại ra tay để ép mấy tin tức này xuống, phóng viên cũng vì áp lực của Viên Hàm Dục mới không dám tiếp tục vây quanh Vụ Mộ Dung Mạn nữa.

Sau đó lại mở hộp báo mời phóng viên tới, Vụ Mộ Dung Mạn ân ý bày tỏ rằng mình và Lạc Thần không có quan hệ gì cả.

Mà do Viên Hàm Dục giúp cô ta việc này nên được cô ta nhắc tới, khiến cho hần nghĩ rằng cô ta đã thừa nhận hần.

Nhưng mà bây giờ xem ra, ha ha, Vân Y nhìn thoáng qua Viên Hàm Dục đang chuyển chủ gọi điện thoại, lập tức soạn một tin nhắn gửi đi.

Nhìn tin nhắn "OK" mà điện thoại vừa nhận được, Vân Y lộ ra một nụ cười, rồi đặt điện thoại xuống.

Viên Hàm Dục cúp máy sau đó nhìn về phía Vân Y, trong mắt hiện lên tia áy náy, "Vân Y, thật xin lỗi, tôi bây giờ có một số việc phải xử lý, cho nên..."

Vân Y híp mắt, nhìn Viên Hàm Dục, ánh mắt tỏ vẻ không khen ngợi điều này, "Hàm Dục, anh muốn đi đâu? Không phải nói hôm nay đi với tôi sao?"

Viên Hàm Dục bị Vân Y nhìn như vậy liền ho một tiếng, lắp bắp giải thích, "Cái này, cái này, là Vụ Mộ Dung Mạn có chuyện, cho nên, tôi phải đi về."

"Mộng Mạn tiểu thư sao? Là vì chuyện tình cảm của cô ấy cùng anh đế Lạc Thần bị công khai sao?" Vân Y vô như không biết tình huống bây giờ, mẽ mang nặng mắt nhìn hần.

"Chuyện tình yêu gì?" Viên Hàm Dục khó hiểu, vừa rồi Mộng Mạn nói phóng viên nghĩ rằng cô ta đang yêu đương với người khác cho nên muốn hần ra mặt làm sáng tỏ.

"Cái này nè." Vân Y giờ điện thoại lên, mở liên kết vừa rồi ra, trong liên kết còn kèm theo một cái video.

Là video quay Vụ Mộ Dung Mạn và Lạc Thần đang ăn cơm, còn có... Hình ảnh Vụ Mộ Dung Mạn chủ động mời Lạc Thần ăn cơm.

Khi hai người đang ngồi ăn, Vụ Mộ Dung Mạn vẫn luôn chăm ý nhìn Lạc Thần, tỏ vẻ cô ta luôn rất sùng bái anh.

Mà Lạc Thần hình như nghe không rõ lắm Vụ Mộ Dung Mạn muốn bày tỏ điều gì, khiến cho nhóm fan càng thêm điên cuồng.

Đủ má, vậy mà lại dám rình mò ảnh đế đại thần của bọn họ, đồ không biết xấu hổ.

Hướng hồ, ảnh đế này cũng đáp lại lời tỏ tình, nếu không tại sao mặt Vụ Mộ Dung Mạn lại đỏ như vậy, lại lộ ra dáng vẻ ngượng ngùng như vậy chứ?

Viên Hàm Dục xem video này xong, trong lòng cảm thấy mình bị lừa rồi, cô ấy, cùng với người khác?

"Hơn nữa, các phóng viên cũng không tìm thấy Lạc Thần, cho nên mới cấm chân ở bên ngoài nhà của Mộng Mạn tiểu thư." Vân Y bổ thêm một dao nữa.

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 79: Nam phụ tổng giám đốc (24)

Edit: Tô - Beta: Há Cáo

Nghe Vân Y vừa nói như vậy, Viên Hàm Dục cũng không nói gì, chỉ nhíu chặt mày, hần cũng là người có chỉ số IQ.

Hơn nữa, độ hào cảm đối với Vụ Mộ Dung Mạn chỉ còn có 35, sao mà bây giờ vẫn còn xúc động như vậy?

Thật xin lỗi mà nói cho cô biết, lúc trước Vụ Mộng Mạn đã tiêu tốn không ít tâm tư mới làm Viên Hàm Dục phát hiện ra tâm ý của hắn.

Mà hiện tại, Viên Hàm Dục vẫn còn cảm thấy người mình thích là Vụ Mộng Mạn, tuy rằng đã xảy ra một sự việc không thoải mái cho lắm.

Vân Y lẳng lặng nhìn Viên Hàm Dục đang cứng ngắc một chỗ, bị Vân Y nhìn chăm chăm như vậy, Viên Hàm Dục có chút hoảng.

"Sao, làm sao vậy?"

Vân Y không muốn trả lời, thật là phải bỏ đầu của hắn ra nhìn xem bên trong có chất xám không nữa.

"Không sao, chúng ta trở về khách sạn đi, lát nữa chúng ta sẽ bay về." Vân Y nhìn lướt qua Viên Hàm Dục, không có cảm giác.

Đáng vẻ không phản ứng gì của Vân Y khiến trong lòng của Viên Hàm Dục có chút không vui nhưng hắn cũng không biết tại sao lại không vui, đành phải nói: "Được."

Hai người quay về khách sạn, là một trợ lý, đương nhiên phải đảm nhận việc đặt vé.

"Tổng giám đốc... Máy bay chỉ có về lúc tám giờ tối nay..." Vân Y có chút khó xử nhìn Viên Hàm Dục, Viên Hàm Dục nhìn đồng hồ, vẫn còn bảy tiếng nữa.

"Ok, có thể." Viên Hàm Dục suy nghĩ một lát rồi gật đầu nói, cũng không hề nghi ngờ rằng Vân Y có nói dối không.

Nhưng sự thật là, Vân Y nói dối.

Theo như cốt truyện, cô biết, qua bốn tiếng nữa sẽ có gió tuyết mạnh, sân bay sẽ đóng cửa.

Vừa vặn... Chính là ngay sau khi Viên Hàm Dục vừa trở về nước, bởi vì nguyên chủ nhớ rõ, nhớ rất rõ... Ngày đó.

Nếu không có Viên Hàm Dục giúp đỡ...

Nếu lúc này Viên Hàm Dục không có về nước giúp đỡ, tình tiết phát triển sau đó, cũng không biết Viên Hàm Dục sẽ lựa chọn như thế nào.

Bởi vì còn cách thời gian bay đến mấy tiếng, nên Viên Hàm Dục nhanh chóng xử lý việc của công ty con ở Thụy Sĩ.

Đội đến bốn tiếng sau, sắc trời bên ngoài đã bắt đầu trở nên đáng sợ, quay đầu nhìn về phía Viên Hàm Dục.

"Tổng giám đốc, tôi khó lắm mới đến Thụy Sĩ một chuyến, nếu như, anh trở về là vì xử lý việc tư của Mộng Mạn tiêu thư, vậy tôi có thể ở lại Thụy Sĩ thêm vài ngày được không?" Vân Y nói xin nghỉ.

Viên Hàm Dục nhìn về phía Vân Y, trong lòng bỗng có một cảm giác xúc động muốn ngăn cản cô, nhưng mà, hắn lại không nghĩ ra vì sao lại muốn ngăn cản?

"Được." Sau vài ngày công tác với cường độ cao, đúng là nên đi giải sầu, cũng có ích đối với thể xác và tinh thần.

Vân Y rời đi, Viên Hàm Dục không suy nghĩ điều gì khác, qua nửa tiếng sau mới thu dọn đồ đạc, sau đó lập tức chạy đến sân bay.

Lúc đi đến sân bay, lại được thông báo rằng... Đã ngừng bay.

Viên Hàm Dục sững sờ, nhìn sắc trời bên ngoài, mưa rền gió dữ, sấm chớp ầm ầm, nếu như xuất phát đúng là rất nguy hiểm.

"Thật xin lỗi, mong các vị hành khách..." Nhân viên sân bay đang trấn an hành khách đang nóng nảy, toàn bộ sân bay đều là tiếng cãi cọ ồ ồ.

Viên Hàm Dục vừa định gọi điện cho Vân Y thì nghe được tiếng chuông điện thoại của mình, lấy ra thì thấy, là Vân Y?

"Làm sao vậy?" Viên Hàm Dục vừa bấm nghe liền hỏi, mà đối phương lại đang nói ni non gì đó, Viên Hàm Dục hoàn toàn nghe không hiểu.

"Em đang ở đâu? Sao bên đó lại ồn như vậy?" Trong giọng nói Viên Hàm Dục mang đầy quan tâm, lại có chút sốt ruột.

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhặt Kỳ Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 80: Nam phụ tổng giám đốc (25)

Edit: Tô - Beta: Há Cáo

"Vân Y? Vân Y?" Viên Hàm Dục gọi hai tiếng, cuối cùng đầu dây bên phía Vân Y cũng truyền đến giọng nói tương đối rõ ràng.

Nhưng mà...

"Xin chào, nói này là quán bar Xương*, vị tiểu thư này đã đến đây uống rượu, xin hỏi anh có thể đến đón được không ạ?" Một giọng nam thanh thúy từ đầu bên kia truyền đến.

(*) Quán bar Xương(Giger Bar): Quán bar là một bộ xương rồng hoàn chỉnh với đốt sống chạy dọc khắp trần nhà hình vòm, toàn bộ đồ nội thất đều là bản sao của những bộ xương, hay những bức tường của quán được trang trí như ngoài hành tinh. Quán bar được nhượng quyền từ Hans Rudi Giger, nghệ sĩ điêu khắc nổi tiếng từng đoạt giải Oscar trong phim Alien.

"..." Sắc mặt Viên Hàm Dục nháy mắt đen xì, quán bar? Uống rượu? "Được, cảm ơn."

Quán bar Xương, đây là một quán bar nổi tiếng tại Thụy Sĩ, tùy tiện hỏi người qua đường một chút, Viên Hàm Dục đã biết đi như thế nào.

Lúc Viên Hàm Dục đến quán bar Xương còn nghe được tiếng ồn ào đình tai nhức óc, thật là có hơi không tiếp thu được.

Nhưng mà, cho dù hắn có chút bức bối【Đương nhiên cái này là vì hoàn cảnh, không phải Vân Y】vẫn vào quán bar.

Tiến vào bên trong, trong này tối tăm rối loạn, đèn xanh đỏ chiếu choáng cả đầu, đi tìm một vòng mới phát hiện ra Vân Y ngồi ở chỗ quầy pha chế.

Vân Y đang nằm trên bàn cùng bartender nơi này nói chuyện, Viên Hàm Dục chỉ cảm thấy phẫn nộ, nổi giận dưng dưng rồi đi qua.

Vân Y say rượu nằm úp trên bàn nói huyền thuyên, bartender ở một bên nhìn, cô gái phương Đông xinh đẹp này, chỉ sợ đêm nay không biết sẽ bị rơi vào tay tên nào nữa... Haiz.

"Vân Y?" Một tiếng gọi vang lên, Vân Y chậm rãi ngẩng đầu lên nhìn về phía âm thanh vọng đến, ồ? Là Viên Hàm Dục? Là hắn?

"Viên Hàm Dục? Ha ha, sao anh lại tới đây?" Vân Y nói năng lộn xộn, nghe giọng điệu của cô, Viên Hàm Dục liền biết cô đã uống không ít, còn uống đến nỗi say đến mức độ này.

"Anh, ách, anh, không phải về nước để gặp cô ta sao?" Bữa môi tự giễu nói, là cô nhìn nhầm rồi.

"Bartender, lại một ly." Vân Y quay đầu lại nói với bartender kia, anh ta nhìn lướt qua Viên Hàm Dục sau đó lại chuẩn bị cho Vân Y một ly mới.

"Không cần." Viên Hàm Dục cự tuyệt, đi qua kéo Vân Y muốn mang cô rời khỏi đây.

Vân Y vung cánh tay lên, đảo qua, đẩy cả người Viên Hàm Dục ra, hét lên: "Tránh ra, tránh ra coi."

Viên Hàm Dục cho tới bây giờ cũng không biết, thì ra khi Vân Y say rượu làm loạn là như thế này.

"Ngoan, đừng quậy." Viên Hâm Dục dụ dỗ, động tác có chút cứng nhắc, có thể nhìn ra được hần trước giờ chưa bao giờ to tiếng với người khác.

Do không có kinh nghiệm mượn rượu làm loạn, cho nên Vân Y sau khi được dỗ cũng ngây ngốc mà im lặng, tùy ý để Viên Hâm Dục mang cô ra khỏi quán bar.

Mà người đàn ông phương Tây vốn đang có ý định không an phận với Vân Y lại nhìn thấy người khác mang cô gái phương Đông xinh đẹp đi, nhìn một cái, là người quen.

Còn muốn ngăn lại nhưng lại bị bartender liếc mắt qua, xì.

Được rồi, bọn họ không thể trêu vào.

"A a a a!" Vừa ra khỏi quán bar Vân Y lại nổi điên, cánh tay không ngừng vung lên, muốn đuổi Viên Hâm Dục đi.

Viên Hâm Dục phải dùng rất nhiều sức lực mới đem được Vân Y lên xe thể thao, rồi mang cô về khách sạn, đây đúng là nhiệm vụ mười phần gian khổ mà.

Bởi vì lúc rời khỏi, Viên Hâm Dục đã trả phòng, mà lễ tân cũng không ngờ được việc chuyển bay bị dừng.

Phòng đều đã đầy, hơn nữa Viên Hâm Dục còn mang theo một cô gái say rượu, ai biết hần có phải đi gây rối không chứ.

Đương nhiên, suy nghĩ này Viên Hâm Dục không biết, nếu không, đã sớm phần nộ muốn chém người.

May là trong túi của Vân Y có chìa khóa phòng, nói cách khác, bây giờ Viên Hâm Dục cũng không biết phải làm sao cho tốt.

-----♥-----

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 81: Nam phụ tổng giám đốc (26)

Edit: Ái - Beta: Há Cáo

Diu Vân Y về tới phòng của cô, ngay thời điểm đặt Vân Y lên giường thì cô đột nhiên nhảy dựng lên.

Cô dùng đôi mắt hơi đỏ ửng trừng hần rồi lớn tiếng quát: "Viên Hâm Dục, anh là đồ khốn nạn!"

Tiếng quát lớn này lập tức khiến cho Viên Hâm Dục trợn mắt há mồm. Khốn nạn? Hần? Từ bao giờ hần thành đồ khốn nạn mà chính hần cũng không biết thế này?

Vân Y liên tục ra sức mắng: "Viên Hâm Dục, anh là đồ khốn nạn, khốn nạn, khốn nạn!!!"

Viên Hâm Dục nhủ mấy nhìn cô, "Tôi khốn nạn thế nào?". Tuy là hần hỏi cô, nhưng trong lòng lại không định so đo với cô. Vì dù sao người tình cũng không thể nào nói lý lẽ với người say được. Nếu lúc này hần tranh cãi lại với Vân Y thì có khác gì người say đầu chữ.

"Hu hu....." Đột nhiên, Vân Y đang từ mắng lại chuyển sang khóc khiến Viên Hâm Dục trực tiếp ngẩn người. Nhìn bộ dạng này của Vân Y hần có chút không biết làm sao.

Vân Y chui đầu vào đồng gối trên giường, nằm ở đó nghẹn ngào lên tiếng: "Hu hu..... Viên Hâm Dục, anh là đồ khốn nạn!"

Thấy cô vẫn tiếp tục khóc Viên Hâm Dục đành phải hạ mình an ủi: "Haiz, được rồi, được rồi tôi khốn nạn, em đừng khóc, đừng khóc."

Chính là hần không thể nào giải quyết được nước mắt của phụ nữ. Phương diện này hần là không am hiểu nên đành phải thỏa hiệp.

"Anh, anh, vì sao mà trong mắt của anh chỉ có Vụ Mộng Mạn? Cô ta rõ ràng là lợi dụng anh, vì sao anh còn đối xử tốt với cô ta chứ."

"Mà tôi, từ ngày gặp anh thời đại học vẫn luôn thích anh, vì sao trong mắt anh luôn không có tôi, vì sao? Tôi tốt với anh như vậy, tôi vì anh mà cự tuyệt ba tôi, chỉ để tới công ty của anh đi làm để mà có thể tiếp cận anh."

"Anh nói đi, tại sao anh không thấy tôi tốt? Người phụ nữ kia có chỗ nào tốt anh nói đi."

"Chát ——" một tiếng tát vang dội vang lên giữa phòng. Viên Hâm Dục trực tiếp đứng hình, hần, bị đánh?

Lúc nghe thấy Vân Y thổ lộ Viên Hâm Dục có hơi hoảng hốt nhưng trong lòng lại cảm thấy vui mừng và chua xót, nhưng mà ngay giây tiếp theo, hần lại bị cô đánh?

Bị người vừa mới thổ lộ với mình đánh?

Một lần nữa nhìn về phía Vân Y thì phát hiện cô đã ngủ rồi, thật sự ngủ rồi?

Nhìn sùnn mặt của Vân Y khi ngủ, hần phát hiện ra đây là lần đầu tiên hần gần gũi với cô như thế. Làn da của cô trắng nõn mềm mại không chút ti vết.

Ngay cả tiếng hít thở cũng đáng yêu thế này.

Có thích hần?

Từ lúc đại học?

Viên Hâm Dục làm vào trầm tư, trong lòng mừng như điên không rõ lý do, mà chính hần cũng biết,hình như bản thân hần đã động tâm

【Đinh —— Độ hảo cảm +20, tổng độ hảo cảm là 85, ký chủ thật tuyệt vời, không ngừng cố gắng nha!】

Tiếng thông báo của hệ thống Vân Y không thể nghe được, bởi vì lúc này cô đã chìm sâu vào giấc ngủ rồi.

Để lại Viên Hâm Dục ngồi một mình ở mép giường, âm thầm suy nghĩ lại xem Vân Y đã từng có những hành động nào bày tỏ thích mình.

Nhìn thấy hần đi làm, lúc nhìn thấy hần, trong mắt Vân Y đều sáng ngời...

Nhìn thấy hần say mê công việc sẽ nhắc nhở hần đúng giờ tam tâm...

Ngay cả khi giúp hần tặng hoa cho tình địch cũng không oán, không hối....

Viên Hâm Dục tự suy nghĩ, chính là suốt cả một buổi tối.

Nhưng mà, trái tim của hần bị Vân Y làm cho nhộn nhạo không có một giây phút nào ngưng lại.

Hừng đông ——

Vân Y cuối cùng cũng chậm rãi tỉnh lại sau giấc ngủ say nồng, chỉ là, vì sao cô lại thấy đầu mình đau như thế?

Cảm giác như bị người ta nện một quyền vào đầu vậy.【 Cô cảm thấy bị nện một cái vào đầu sẽ nhẹ như thế sao?】

Mở mắt ra.

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 82: Nam phụ tổng giám đốc (27)

Edit: Ái - Beta: Há Cáo

Trong tầm mắt cô nhìn thấy một người đàn ông ngồi ở trên giường của chính mình.

Đàn ông?

Trong nháy mắt Vân Y liền tỉnh táo, cô gầy dựa ngồi bật dậy chăm chú nhìn người đàn ông này, Viên Hàm Dục?

"Tổng, tổng giám đốc?". Tại sao hắn lại ở chỗ này? Vân Y lập tức cuối đầu kiểm tra quần áo của bản thân, tuy rằng có chút lộn xộn nhưng cũng may vẫn là bộ quần áo hôm qua cô mặc.

Còn tốt, còn tốt.

Thấy Vân Y cúi đầu kiểm tra quần áo rồi lại thờ phào nhẹ nhõm, khóe miệng Viên Hàm Dục giật giật, nhìn hắn giống như là loại người cảm thú lắm hay sao?

"Tỉnh rồi?" Giọng nói hơi khàn vang lên, cả đêm không ngủ khiến đôi mắt của hắn hơi đỏ.

Vân Y nhìn về phía Viên Hàm Dục, hình như đầu óc còn chưa tỉnh táo, còn đang trong trạng thái mơ màng.

"Tổng giám đốc? Tại sao anh lại ở chỗ này?". Vân Y vừa dứt lời Viên Hàm Dục liền nhìn về phía cô, có chút nghi ngờ lại có chút bất mãn.

"Sao vậy, em đã quên hết mọi việc xảy ra đêm qua rồi à?". Viên Hàm Dục đương nhiên bất mãn, hắn ở đây rồi rằm cả một buổi tối.

Chính là ai ngờ, nhân vật chính khiến hắn rối rắm, sau một giấc ngủ tỉnh lại đều quên hết tất cả.

Chuyện này đối với bất kì ai đều không thể tiếp thu.

Vân Y nhìn Viên Hàm Dục, mờ mịt, đêm qua?

Vân Y nỗ lực tự hỏi, đêm qua? Cô nhớ rõ là cô đi tới một quán bar gần khách sạn này...

Đương nhiên, việc này chủ yếu là muốn cho Viên Hàm Dục lo lắng một chút, kích thích một chút, nhưng mà, nhưng mà những việc xảy ra sau khi cô uống say thật sự là cô không có nhớ rõ đâu.

"Cái này.... Tổng giám đốc, có chuyện gì tôi cần phải nhớ rõ sao?" Vân Y thật cẩn thận hỏi.

Mà Viên Hàm Dục nghe Vân Y hỏi như thế trực tiếp nghẹn họng, đờ mờ, lảo từ ngồi ở đây rồi rằm, còn chỗ cô lại không có việc gì cả?

Phản nộ-ìng!!!!

Nhìn về mặt phần nộ của nam phụ Vân Y còn tưởng rằng độ hào cảm mà bản thân miễn cưỡng có được lại sắp giảm xuống chứ.

Chẳng qua không bao lâu sau, về mặt phần nộ của Viên Hàm Dục biến mất, khuôn mặt bình tĩnh lại đến độ như không có chuyện gì xảy ra cả.

"Không có việc gì." Nói xong, Viên Hàm Dục liền đứng dậy.

Nhìn bóng lưng Viên Hàm Dục rời đi, Vân Y cảm thấy khó hiểu mà gãi đầu, chỉ là cô cũng không quên nhiệm vụ của mình.

"Để công ty quản lý của Lạc Thần ra mặt làm sáng tỏ sự việc." Tin nhắn gửi thành công.

Lúc nhận được tin nhắn của Vân Y, đối phương ngây người một lúc, cô ấy vẫn cho rằng Vân Y là muốn hại chết Vuư Mộng Mạn.

Nhưng bây giờ..... Lại không thể hiểu được.

Vân Y không cần người khác hiểu, cô là đang muốn hợp tác cho nam chính và nữ chính đến bên nhau có được không?

Nếu như có thể không phá hư cốt truyện cô liền không phá hư cốt truyện, Vân Y vẫn là một người... thiện lương.

【Xì, không biết xấu hổ!】

【Ai? Ai đang mắng ta? Tác giả đại nhân mau tìm ra người mắng ta mà đánh chết hắn đi.】

【Tác giả đại nhân tháo chạy!!!】

Ở trong nước, công ty quản lý của Lạc Thần ra mặt giải thích, đồng thời công ty quản lý của Vuư Mộng Mạn cũng ra mặt tuyên bố.

Cùng nhau hành động, tuy rằng là làm sáng tỏ, nhưng lại càng khiến người ta hoài nghi.

Mà Lạc Thần cũng lên weibo up một status khiến các fan hâm mộ ồn ào.....

"Làm một fan chân chính, chẳng lẽ các bạn không hy vọng thần tượng của các bạn được hạnh phúc hay sao?"

Trong nháy mắt, sự việc giữa Lạc Thần và Vuư Mộng Mạn bị bàn tán đến độ long trời lở đất.

Một ngày sau.

Vuư Mộng Mạn và Lạc Thần mở họp báo, trong buổi họp báo cả hai người cùng lúc xuất hiện, mà trang phục hai người đang mặc.... là đồ đôi, rõ ràng như thế....

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 83: Nam phụ tổng giám đốc (28)

Edit: Ái - Beta: Há Cáo

Thật kinh khủng!!!

Chẳng lẽ, ánh đế Lạc Thần của bọn họ thật sự cùng vị nữ minh tinh đang từ từ nổi tiếng gần đây ở bên nhau hay sao?

Mà trong buổi họp báo, Lạc Thần cùng Vưu Mộng Mạn trả lời các ký giả, tuy rằng lời nói rất mập mờ, nhưng cũng đã để lộ ra.

Hai người bọn họ..... Thật sự đang ở bên nhau.

Đương nhiên, có một phóng viên dò hỏi: " Xin hỏi Vưu Mộng Mạn tiểu thư, trước kia, cô cùng tổng giám đốc Viên Hàm Dục của quý công ty là có mối quan hệ gì với nhau? Tôi được biết rằng, anh ấy đang theo đuổi cô, có thật vậy không?"

Nghe phóng viên hỏi chuyện này, nụ cười của Vưu Mộng Mạn cứng đờ, "Tôi cùng tổng giám đốc của chúng tôi chỉ là quan hệ bạn bè, bạn bè bình thường."

"Bạn bè bình thường? Tôi thấy không phải vậy đâu? Tổng giám đốc Viên đã tặng hoa cho cô, lại đưa đón cô cùng đi dùng cơm các thứ, tôi còn nghe được đêm trước khi cô nhận lời diễn bộ phim này đã cùng tổng giám đốc Viên ăn cơm, như vậy là sao?"

Phóng viên này trực tiếp nhắm vào Vưu Mộng Mạn, đối chọi gay gắt làm Vưu Mộng Mạn bối rối không biết trả lời như thế nào.

Viê

n Hàm Dục.....

Đột nhiên, Vưu Mộng Mạn đối với Viên Hàm Dục có chút oán hận.

"Có thể là Viên tổng đang theo đuổi tôi, nhưng tôi đối với Viên tổng không hề có chút tình cảm nam nữ nào, tôi chỉ đơn thuần xem anh ấy là bạn bè mà thôi, đương nhiên sẽ không giống như người khác bàn tán chúng tôi quá mức thân thiết."

"Nếu Vưu Mộng Mạn tiểu thư không có tình cảm nam nữ với Viên tổng, thế vì sao cô còn chấp nhận lời mời đi ăn cùng với việc tặng hoa của Viên tổng? Chẳng lẽ cô dù không tiếp nhận nhưng vẫn muốn được Viên tổng theo đuổi?"

Vị phóng viên này đuổi theo không tha khiến cho sắc mặt của Lạc Thần cùng Vưu Mộng Mạn đều không tốt lắm.

Tên phóng viên này..... Là người lên vào quấy rối hay sao?

"Chẳng lẽ không phải vậy sao? Vưu Mộng Mạn tiểu thư, xin mời trả lời." Phóng viên không có để ý sắc mặt của Lạc Thần và Vưu Mộng Mạn, chỉ để ý đến câu trả lời mà mình cần phải có.

"Đúng vậy, tại sao lại không trả lời?" Vừa nghĩ đến câu hỏi này sẽ trở thành tin hot, Vưu Mộng Mạn nhất thời không biết trả lời sao.

Phóng viên kia sao có thể bỏ qua điều này chứ?

"Vưu Mộng Mạn tiểu thư, tại sao lại không trả lời?"

"Lạc Thần anh rể, Vưu Mộng Mạn tiểu thư không trả lời câu hỏi là có ý gì đây? Có phải là thừa nhận những điều vị phóng viên vừa rồi nói không?"

Phóng viên vừa dứt lời, Vưu Mộng Mạn lập tức phản bác, "Không phải, không phải như thế, tôi quả thực là đã từ chối Viên tổng, Viên tổng và tôi chỉ là quan hệ bạn bè bình thường."

"Người tôi yêu, vẫn luôn là Lạc Thần, từ mấy năm trước, tôi vẫn luôn thích anh ấy, từng bái anh ấy..."

Vân Y xem cái video này được gửi tới, khẽ nhích khóe miệng, tốt, thế này mới đúng chứ, không cần vừa thích Lạc Thần lại vừa câu lấy Viên Hàm Dục không buông.

Viên Hàm Dục vừa đi ra, nhìn thấy Vân Y đang ngăn người nhìn máy tính

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 84: Nam phụ tổng giám đốc (29)

Edit: Ái - Beta: Há Cáo

【Đỉnh! Độ hảo cảm đối với nữ chính -20, tổng độ hảo cảm là 15!】

Vân Y nhường máy, nhìn về phía Viên Hàm Dục, ha ha, cô bày ra cái trò hay này, trừ tận 20 độ hảo cảm, xem ra, cũng không uống công.

"Tổng giám đốc, này, Vưu Mộng Mạn tiểu thư, với anh, hai người, hai người, cô ta....." Vân Y lấp bắp, tay chỉ vào màn hình máy tính giống như gặp quý.

Viên Hàm Dục híp mắt, quét mắt về phía máy tính cô để trên đùi, lại nhớ đến lời nói của Vân Y vào tối hôm qua.

【Đỉnh! Độ hảo cảm +5, tổng độ hảo cảm là 90, ký chủ có lên!】

"Không có việc gì, thu dọn một chút, chút nữa chúng ta về nước." EQ của Viên Hàm Dục tuy rằng có chút thấp nhưng IQ lại không thấp.

"Được." Vân Y không hỏi lý do, dù sao, sau khi đạt được mục đích của mình, Vân Y cảm thấy thật không uống công chuyện này.

Độ hảo cảm ít nhất là tăng hơn 30, mà độ hảo cảm của nữ chính lại giảm xuống 15, thực nhanh, thực nhanh..... Cô liền có thể hoàn thành nhiệm vụ rồi.

Nhưng mà.....

Nhưng mà tại sao, trong lòng lại có chút không nở thể này?

Rất nhanh, Vân Y đem tình cảm trong lòng mình giết chết, hiện tại không phải thời điểm rồi rắm chuyện này, lập tức thu dọn đồ đạc.

Máy mắn là, trong phòng cô cũng không có quá nhiều đồ cần thu dọn, mà đồ của Viên Hàm Dục, cũng không có lấy ra ngoài.

Chuyến bay này đã khai thông, cho nên, khi đến sân bay quốc tế Thụy Sĩ, lấy vé máy bay, về nước.

Về tới trong nước cũng là lúc chạng vạng, sau khi Viên Hàm Dục đưa Vân Y về nhà, liền trở về nhà của mình, cũng không có đi tìm Vưu Mộng Mạn tính sổ.

Đương nhiên, sau khi Vân Y mở siêu cấp hướng dẫn, mới biết được chuyện này.

Biết Viên Hàm Dục không có đi tìm Vưu Mộng Mạn, lúc này Vân Y mới thờ phào nhẹ nhõm một hơi, đỡ mờ, hào quang của nữ chính quá sáng, ai biết được Viên Hàm Dục có thể bị Vưu Mộng Mạn mê hoặc hay không.

【 Em không tin tưởng tôi sao? Hử? 】----- mỗ nam xứng không làm

Nằm ở trên giường, sửa sang lại suy nghĩ một chút, độ hảo cảm của nữ chính là 15, độ hảo cảm của bản thân là 90.

Đây chính là tru thể không phải sao?

"Hệ thống, có cần phải làm độ hảo cảm của nam chính đối với nữ chính giảm còn 0, thì nhiệm vụ mới được xem là hoàn thành?" Vân Y khó hiểu hỏi.

Là người giải thích nghi hoặc, hệ thống lên tiếng.

"Không phải, chỉ cần độ hào cảm của cô đạt tới 100, nhiệm vụ liền tính là hoàn thành." Âm thanh máy móc của hệ thống vẫn khó nghe như cũ.

May mắn hệ thống không biết suy nghĩ trong lòng của Vân Y, nếu không, đừng nói là trả lời vấn đề của cô, ngay cả quan tâm cũng không thèm quan tâm chút nào.

"Vậy độ hào cảm của nữ chính là dùng để làm gì?" Vân Y sợ gây người, như vậy cũng đúng?

"Không phải là cô muốn biết sao?" Hệ thống trả lời như thể khiến Vân Y học máu.

Đù má, chẳng lẽ, ta dùng điểm để đổi lấy cái công năng không chút tác dụng này?

Không, còn có một chút tác dụng, đó là trấn an trái tim yếu ớt dễ bị tổn thương của mình.

"Hệ thống, sao việc này mi không nói sớm hơn há?" Vân Y phẫn nộ, siết tay kháng nghị.

Chỉ là, cùng hệ thống kháng nghị, rõ ràng là loại hành vi không có hiệu quả, cho nên, hệ thống lờ đi.

Vân Y không để ý đến việc bị hệ thống lờ đi, còn 10 điểm độ hào cảm, chắc là sẽ nhanh thôi.

Sẽ nhanh thôi.....

Chỉ là, một tháng nữa lại trôi qua.

Suốt một tháng này, độ hào cảm của Viên Hàm Dục đối với Vân Y, không tăng lên một điểm nào, nhưng độ hào cảm đối với Vuư Mộng Mạn đã giảm xuống còn 0.

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 85: Nam phụ tổng giám đốc (30)

Edit: Ái - Beta: Há Cáo

Bởi vì có một lần Viên Hàm Dục chuẩn bị đi tìm Vuư Mộng Mạn, lại vô tình nghe được, thì ra, Vuư Mộng Mạn tiếp cận hắn, là dùng thủ đoạn khiến hắn đối với cô ta sinh ra tò mò.

Đề có thể dựa vào hắn, tiến vào giới giải trí, tiếp cận anh đế Lạc Thần, mà chính hắn, chỉ là đá kê chân...

Tự nhiên, đằng sau chuyện này là có Vân Y chăm ngời thôi giớ.

Đối với hành vi của mình, Vân Y một chút cũng không cảm thấy áy náy, những việc Vuư Mộng Mạn đã làm, chính cô ta cũng không cảm thấy áy náy, thì cô tại sao phải ngượng ngùng chứ?

Chỉ là, lời nói lúc quá khứ, thời gian một năm này, chính mình không hoàn thành độ hào cảm 100..... Như vậy, chẳng phải là nhiệm vụ thất bại sao?

Vân Y nhú mày, nảy ra ý hay.

Ngồi trong văn phòng chờ tan tầm, Viên Hàm Dục cũng phiền não, như thế nào..... xuống tay với Vân Y..... thì tốt đây?

Thời gian trước, bởi vì chuyện hắn theo đuổi Vuư Mộng Mạn, khiến cho Vân Y tức giận, việc này, thật đúng là khiến Viên Hàm Dục không biết làm sao.

Mỗi ngày, chính hắn đều gấu tất cả trong lòng, không biết nói như thế nào mới tốt.

Thời gian tan tầm vừa đến, Viên Hàm Dục vừa định ra cửa, thì nhìn thấy Vân Y nghe điện thoại xong vội vã chạy xuống lầu.

Viên Hàm Dục tưởng Vân Y xảy ra chuyện gì, liền lo lắng mà đuổi theo.

Vân Y vừa ra đến cửa công ty, liền thấy ở trước cửa công ty có một hình trái tim được xếp bằng nến, một người đàn ông đứng ở đó, trên tay cầm một bó hoa.

Khuôn mặt trắng bóng, lộ ra từng góc cạnh rõ ràng, lông mày đen đậm khẽ nhướng lên, lông mi dài và hơi cong, con ngươi sâu sắc u ám, toát ra vẻ cuồng dã không câu nệ, tà mị gợi cảm.

Lúc hắn nhìn Vân Y, cực kỳ ôn nhu, trong mắt tràn đầy tình yêu và cưng chiều, nhìn thấy Vân Y, lập tức tiến lên.

Quý một đầu gối, "Y Y, anh yêu em, từ ánh mắt lần đầu tiên nhìn thấy em, anh liền yêu em, gả cho anh, được không?"

Giọng nói ôn nhu như nước, khiến cho người nghe đều có thể mang thai, ở bên cạnh là những người phụ nữ tan tầm chưa về nhà.

Tất cả đều ghen tị muốn chết, ghen tị là vì có một người đàn ông đẹp trai như vậy, lại không thổ lộ với mình.

"Y Y." Thấy Vân Y không có trả lời, người đàn ông kia lại gọi một tiếng.

Lúc Viên Hàm Dục vừa xuống tới nơi, liền thấy tình hình như vậy,cực kỳ tức giận mà xông lên phía trước, " Anh đang làm cái gì?"

Hắn cảm tức mà nhìn về phía người đàn ông kia, tay tự giác giơ lên ngăn lại khoảng cách giữa Vân Y và người đàn ông kia, không cho người kia tới gần Vân Y.

"Cái gì? Anh là ai?" Người đàn ông kia không có bị khí thế của Viên Hàm Dục dọa chạy, hơi bất mãn mà nhìn hắn.

"Tôi? Tôi là bạn trai của Vân Y, Vân Y là của tôi, cut." Tổng giám đốc nổi giận, cực kỳ đáng sợ.

Khiến cho mấy nhân viên nữ đều cảm thấy sợ hãi, không tự giá mà lùi lại một bước.

"Phải không? Tôi đã điều tra rồi, Y Y cần bạn là không có bạn trai, hơn nữa, nếu có thì cũng chỉ có thể là tôi, anh ấy à? Có thể tính sao?" Người đàn ông kia nhìn hắn khiêu khích, vẻ mặt khinh thường.

Viên Hàm Dục bị hắn nói đến đến nỗi không lên tiếng nổi, không sai, hắn, hắn không phải là bạn trai của Vân Y.

Nhưng mà, nhưng mà, hắn thật sự thích Vân Y.

"Ai nói?" Viên Hàm Dục phẫn nộ mà hét lên một tiếng, rồi mới quý một gối xuống trước mặt Vân Y, nói: " Tiểu Y, anh thích em, em đồng ý làm bạn gái anh được không?"

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 86: Nam Phụ Tổng Giám Đốc (31)

Edit: Ái - Beta: Há Cáo

Đối diện là hai người đàn ông xinh đẹp như hoa..... À không, là hai người đàn ông diện mạo phi phàm, một người cầm hoa, ánh mắt thâm tình chân thành, một người không có gì cả, chỉ có tình ý dạt dào sâu trong ánh mắt.

"Anh nói thật sao?" Vân Y thắc mắc nhìn Viên Hàm Dục, cô thấy, không giống lắm nha....

"Thật chứ, thật chứ." Thấy Vân Y nghi ngờ, Viên Hàm Dục vội vàng găt đầu như cái máy.

Nhìn Viên Hàm Dục như thế, Vân Y nhìn không được cảm thấy vui vẻ, chỉ là vẫn không thể hiện lên mặt.

"Nhưng mà, anh tốt tình, sao lại giống như bị người ta ép quá vậy? Hoa của anh đâu?" Vân Y nhìn hân, rồi lại dòi tầm mắt về phía bó hoa trong tay người đàn ông bên cạnh.

Viên Hàm Dục bị hành động này của Vân Y dọa sợ đến mức tâm hồn run rẩy, hoa... hoa... " Tiểu Y, em đợi một chút. "

Viên Hàm Dục lập tức đứng dậy chạy vào đại sảnh công ty, hần nhớ rõ, trong đại sảnh công ty, còn có một bó.... Hoa mào gà.

Nhìn Viên Hàm Dục cầm một bó hoa mào gà từ công ty ra, mấy nhân viên nữ đều che miệng mình lại, muốn cười nhưng lại không dám cười.

Người đàn ông kia suýt chút nữa đã cười ra tiếng, Vân Y nháy mắt, hung dữ trừng hân.

"Tiểu Y, anh thích em, trước đây là do chưa phát hiện tình cảm của bản thân, nhưng mà, hiện tại anh đã biết rõ, anh thích em, rất thích, rất thích, yêu chỉ là một từ treo ở miệng, trong lòng anh, anh nguyện ước được ở bên cạnh em vĩnh viễn. "

Viên Hàm Dục chưa từng tập luyện qua, những lời nói ra đều là lời thật lòng, đôi tay cầm bó hoa mào gà, đưa tới trước mặt Vân Y.

Người đàn ông kia không chấp nhận được, dù má, mình chỉ tới thờ lợ, anh ta còn muốn đoạt đi công việc của mình à?

Không đứng, anh ta dám tranh Vân Y với mình ư?

"Y Y, người đàn ông này cần bản là không đáng tin cậy, chỉ có một bó hoa mào gà, còn là cầm từ công ty ra, Y Y, loại đàn ông này....." Người đàn ông này còn chưa nói xong.

Vân Y đã lên tiếng: "Được, em đồng ý."

"Thật sao?" Viên Hàm Dục vui sướng nhảy dựng lên, lúc thấy Vân Y găt đầu, hân cảm thấy thế giới của mình như đang có pháo hoa nổ tung lấp lánh ánh sáng.

【Đỉnh! Độ hảo cảm+10, tổng độ hảo cảm là 100, độ hảo cảm đã đạt 100 điểm】

【Độ hảo cảm đã đạt 100 điểm, sao chép ý thức của ký chủ.... Sao chép thành công, đang rời khỏi thế giới.....】

【Đang xóa bỏ tình cảm của ký chủ... 100%... 50%... 0%..... Đã xóa bỏ xong.】

"Đạt được 400 điểm, có 40 điểm phân phối, xin hỏi ký chủ muốn phân phối như thế nào?" Âm thanh máy móc vang lên, không hề có chút tình cảm

Vân Y im lặng một chút, nhìn dữ liệu của bản thân, "Phân 10 điểm vào dung mạo, 10 điểm vào thể lực, 20 điểm vào mỹ lực."

Tải lại dữ liệu của ký chủ:

Ký chủ: Vân Y

Tuổi: 20

Dung mạo: 25 (cao nhất 100 điểm)

Dáng người: 30 (cao nhất 100 điểm)

Mỹ lực: 40 (cao nhất 100 điểm)

Trí lực: 20 (cao nhất 100 điểm)

Thể lực: 25 (cao nhất 100 điểm)

Sở trường đặc biệt: tạm thời chưa có

Kỹ năng đặc thù: hoa lê đại vũ bản tăng cường, dẫn đường siêu cấp

Điểm: 550 【dùng để mua sắm vật phẩm, hoặc thăng cấp level】

Cấp bậc: 0

Nhìn nhìn dữ liệu của bản thân, Vân Y cảm thấy hơi thảm, không nỡ nhìn tiếp, dữ liệu tệ hại, bản thân cũng thật tệ hại.

"Đúng rồi, nhiệm vụ sau tôi sẽ được thăng cấp lên nhiệm vụ 4 sao phải không?" Vân Y rất mong đợi, lên cấp bốn, vậy chúng tôi có thể kiếm được càng nhiều điểm hơn.

Kiểm được nhiều điểm hơn thì có thể thăng cấp nhanh hơn, nhanh chóng có được thân thể khỏe mạnh tự do.

Bạn đang đọc truyện *Công Lực: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 87: Nam Phụ Tổng Giám Đốc (Phiên ngoại)

Edit: Ái - Beta: Há Cáo

"Không phải, vẫn là nhiệm vụ ba sao." Hệ thống lạnh lùng trả lời.

"Tại sao?" Vân Y kinh ngạc.

"Bởi vì cấp bậc của cô quá thấp, không đủ để thăng cấp lên làm nhiệm vụ ở vị diện trung cấp, vì vậy cô chỉ có thể ở lại vị diện cấp thấp, sau khi thăng cấp rồi mới có thể đến vị diện trung cấp." Hệ thống trả lời ngắn gọn đơn giản.

"Vậy khi nào tôi mới có thể thăng cấp đến vị diện trung cấp, làm nhiệm vụ 4 sao?" Cô nhui mày lại.

"Khi cô lên cấp 1, tức là lúc cô được 1000 điểm" Hỏi gì đáp nấy, làm một cái hệ thống tốt.

Hai năm sau.

"Gọi mẹ nào." Em bé trắng trẻo mập mập yếm nhỏ, mút ngón tay, hoàn toàn không để ý đến Vân Y.

"Gọi ba nào." Em bé trắng trẻo mập mập bắt đầu gặm chân, không thèm để ý đến Viên Hàm Dục.

Hai vị vừa mới lên chức ba mẹ vô cùng phiền não về bé yêu nhà mình, có cô con gái nào không cho ba mẹ mệt mỏi như thế không?

Qua một tuần sau, Vân Y vừa mới tan làm về nhà, Viên Hàm Dục ôm con gái San San ra đón.

"Bà xã, em đã về rồi?"

Viên San San: "Bà xã."

Tuy rằng phát âm không chuẩn, nhưng hai người nháy mắt đã hiểu.

Viên Hàm Dục đỏ mặt: "Không phải chỉ mới gọi bà xã vài lần thôi sao? Con gái chúng ta thật là thông minh."

Vân Y: "...."

Năm năm sau.

Cô giáo mẫu giáo của Viên San San bỗng gọi điện về nhà, nói cô bé đánh nhau ở trường.

Vân Y và Viên Hàm Dục giật mình, con gái luôn khiến bọn họ phải á khẩu không trả lời được vậy mà lại đánh nhau, con bé không dùng ngôn ngữ phục người nữa mà chuyển sang dùng nắm đấm từ bao giờ thế này?

Đến trường mẫu giáo thì mới biết được, không phải đánh nhau, mà là bị đánh.

Viên Hàm Dục hỏi: "San San, tại sao con lại không đánh trả?"

Vân Y đau lòng nhìn cái gáy bị bầm của con gái, nghe vậy thì hơi bối rối, ai lại đi dạy con như vậy chứ.

"Đúng vậy, tại sao con lại không đánh trả?"

San San chớp chớp đôi mắt: "Theo đuổi bà xã, phải học ba bà."

Viên Hàm Dục: ".... Theo đuổi bà xã?"

Vân Y đen mặt: "Tình huống gì thế này?"

San San: "Hàng Hàng rất đẹp trai, con nói muốn bạn ấy làm bà xã, bạn ấy liền đánh con."

Hai người: "...."

San San: "Chỉ là tụi con đã nói, chỉ cần con không đánh trả, bạn ấy liền đồng ý."

Hai người: "....."

San San vẫy tay về phía xa, cười thật rạng rỡ: "Tạm biệt Hàng Hàng."

Vân Y quay đầu lại, nhìn thấy một cậu bé rất đẹp trai, vẻ mặt giống như nhìn thấy quý, hai hàng nước mắt rờn rờn chạy về phía mẹ cậu bé.

Vân Y tỏ vẻ đồng tình cho cậu bé.

Mười năm sau.

Hôm sinh nhật San San, Vân Y và Viên Hàm Dục mời các bạn nhỏ tới dự tiệc.

Trong đó cũng có Hàng Hàng.

San San được mẹ trang điểm cho rất xinh đẹp, cô bé mặc một chiếc váy nhỏ xinh xắn, được ba cầm tay cắt bánh kem.

San San lại lộ ra nụ cười tươi: "Hàng Hàng!"

Khuôn mặt Hàng Hàng khẽ vận vẹo, giống như muốn bước tới nhưng lại không muốn tới, cuối cùng vẫn nhấc chân đi tới.

Vân Y để ý, mấy năm qua San San cũng không còn nhắc đến xưng hô bà xã nữa, cô cảm thấy sự kiện ấy đã là quá khứ rồi.

Ái ngờ sau đó cô lại phát hiện bản thân mình thật là ngây thơ.

Tối đến, lúc Viên Hàm Dục gọi Vân Y "bà xã bà xã", Viên San San ngồi bên cạnh liền thờ dãi.

Vân Y và Viên Hàm Dục giật nảy mình: "San San sao con thờ dãi?"

San San nói: "Con đang suy nghĩ tại sao con không thể nhanh chóng lớn lên được."

Hai người: "?"

San San: "Nhanh lớn lên mới có thể quang minh chính đại gọi bà xã nha."

Hai người: "...."

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 88: Vua Zombie, đừng làm loạn (1)

Edit: Kan Silva - Beta: Há Cáo

【Đang tiếp nhận nhiệm vụ... Tiếp nhận nhiệm vụ thành công... Bắt đầu truyền tống...】

"Vân Y, cô đang làm gì thế?" Một tiếng hét đầy giận dữ làm Vân Y - người vừa bị truyền tống đến - lập tức bừng tỉnh.

Cô chớp mắt nhìn qua, là một đôi mắt đen như đá hắc diệu, toát khí thể anh duệ nghiêm nghị, nhìn cô vẻ bình tĩnh không chút gợn sóng nhưng lại ẩn dấu sự sắc bén như ung sâu.

Đặt trên một gương mặt vừa nghiêm trang anh tuấn lại có khí chất đoan chính kiên cường, càng hiện rõ lên khi thể bức người, khiến người ta liên tưởng đến hình ảnh con hổ vồ mồi trên thảo nguyên ở vùng nhiệt đới, tràn ngập tính nguy hiểm.

Vân Y giống như bị chàng trai mê hoặc vậy, cô nhìn hẩn, lại hoảng hốt một lần nữa, nhưng mà, cô có thể rõ ràng cảm giác được.

Cơ thể này bị mê hoặc đến hoảng hốt, không phải do cô, mà là do tình cảm của nguyên chủ...

"Vân Y." Chàng trai cảm thấy khó chịu, lại gọi một tiếng nữa.

Vân Y lập tức phản ứng lại, cô nhấc tay lên như phản xạ tự nhiên, trả lời một tiếng, "Đây."

"Lại đây, điều phối lại vị thuốc này đi." Chàng trai đem bàn thực nghiệm ở trước mắt cho Vân Y, còn mình vội vã làm chuyện khác.

Vân Y đi qua đấy... Thuốc?

Đờ mờ, cô cần bản không biết nó là cái quái gì, lại còn điều phối á? Cô biết điều phối thế nào đây?

Lỡ lúc điều phối làm xuất hiện thêm vài vấn đề, chẳng lẽ bảo cô là phải phụ trách toàn bộ lỗi lầm sao?

Như thế sẽ bị ngồi tù đấy.

Nhưng mà hiện tại, bốn phía xung quay nơi đây là một căn phòng kín, xem cách bài trí, có vẻ như là... phòng thí nghiệm nh?

Lại nhìn thử những người xung quanh, cả nam lẫn nữ đều mặc áo blouse trắng muốt... Chẳng lẽ, những người này đều là bác sĩ sao?

"Hệ thống, cốt truyện cốt truyện." Thúc giục xong lại phát hiện hệ thống này thật đúng là không làm người, không đúng, là không làm việc.

Mỗi lần mình đều phải thúc giục mới chịu đưa cốt truyện, dù má, đáng lẽ phải chủ động một chút chứ?

【Hệ thống: Người đọc nói, không thể chủ động quá, phải rụt rè, rụt rè.】—— Vân Y muốn nổi khùng luôn.

【Đang tiếp nhận cốt truyện】

Lúc đọc cốt truyện này, Vân Y bỗng phát hiện, thế giới này, từ lúc bắt đầu đã không bình thường.

Lần này người cần công lược là cấp trên của nguyên chủ, nhân viên nghiên cứu cao nhất ở phòng thí nghiệm này - Mạch Khê Ngan, cũng chính là vua zombie trong tương lai.

Là nhân viên nghiên cứu cao nhất ở phòng thí nghiệm này, Mạch Khê Ngan đương nhiên sẽ có chỉ số thông minh cao nhất, nghiên cứu cũng luôn đứng đầu trong lĩnh vực khoa học kỹ thuật.

Nhưng mà, kết quả của cuộc nghiên cứu khoa học lần này lại là thất bại, bởi vậy, một loại virus kiểu mới yên lặng không một tiếng động mà khuếch tán rộng ra.

Vì sao lại nói vậy, là bởi vì nó có thể khiến sức mạnh của cơ thể con người tăng lên đáng kể, nhưng đồng thời cũng làm con người dần đánh mất lý trí, cả người trở nên bạo ngược thích giết chóc.

Những người trong khu trung tâm bị lây nhiễm ngẫu nhiên còn có thể duy trì tỉnh táo trong một đoạn thời gian, nhưng những người ở khu lân cận lại không thể, bởi vì nồng độ virus trong không khí không đủ nồng đậm nên không có cách nào đạt đến toàn bộ hiệu quả của nó.

Loại virus bá đạo này khiến con người ta lâm vào trạng thái xác chết đi động, tóm lại, chính là giống như zombie trong các bộ phim điện ảnh điện ảnh thông thường vậy.

Nhưng lại không giống với zombie theo ý nghĩa thông thường, bởi vì tính đặc thù, loại virus này cũng không phải có nhân tính như thế. (Xì, vốn dĩ chính là virus zombie, sao có thể có nhân tính chứ?)

Bọn chúng thông qua việc không ngừng cắn nuốt đồng loại mà gia tăng năng lực của mình, năng lực suy tính bạo ngược, là cảnh giới ưu việt cao nhất của nhân loại.

Chiếm đoạt zombie có thể khiến bản thân thăng cấp, lấy sự tồn tại của nhân loại làm đỉnh cao của chuỗi thức ăn.

Kỳ thật, gà thiết như vậy cũng không xem là đặc biệt, đặc biệt là ở thân phận.

Người cần công lược là Mạch Khê Ngan, chính là kẻ bị lây nhiễm xong liền hóa thành một sinh vật tồn tại ở đỉnh cao.

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhặt Kỳ Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 89: Vua Zombie, đừng làm loạn (2)

Edit: Kan Silva - Beta: Há Cáo

Vừa nghĩ đến chuyện người mình cần công lược là một zombie, hic, còn là thủ lĩnh của zombie, Vân Y thiếu chút nữa đã tưởng tượng ra một...

Con zombie với khuôn mặt đầy máu có mấy cái bực ư mù nho nhỏ, tứ chi cứng đờ chỉ biết đi qua đi lại, hơn nữa còn không hiểu tiếng người, chỉ biết kêu "ngao ngao"...?

Về điểm này, Vân Y cảm thấy hơi khó tiếp nhận, chẳng lẽ, cô còn phải đi học tập trước một ít ngoại ngữ —— tiếng zombie sao?

【Hệ thống: Cửa hàng điểm có bán thứ có chức năng này, cô có thể đổi mua.】

Vân Y vừa nghe đến âm thanh của hệ thống, lại còn là lời như thế, lập tức cảm miệng.

Thôi bỏ đi, còn muốn lừa gạt điểm của mình, có khi vua zombie này có thể biết ngôn ngữ nhân loại cũng nên.

Có tiếp tục tiếp thu cốt truyện, đọc đến phần sau, Vân Y cảm thấy có chút cầu huyết.

Trong bộ tiểu thuyết mặt nạ này, nữ chính là bạn gái cũ của BOSS tương lai, lúc nguy cơ đến gần, nữ chính Tô Khê dứt khoát bỏ lại Mạch Khê Ngan đã bị virus lây nhiễm.

Còn nguyên chủ vẫn luôn yêu thầm Mạch Khê Ngan, nhưng vì Mạch Khê Ngan đã có bạn gái nên cô không thể bày tỏ tình cảm của mình, vẫn luôn giấu lại trong lòng.

Sau khi biết được việc nữ chính tự trốn đi bỏ lại người mình yêu thương, nguyên chủ thầm thề trong lòng rằng sẽ trả thù nữ chính tàn nhẫn nhất có thể.

Lý tưởng thực tốt đẹp, nhưng hiện thực lại không như thế, cái mà cô gọi là trả thù một cách tàn nhẫn nhất có thể, lại không có chút tác dụng nào, ngược lại còn giúp nữ chính liên tục mạnh mẽ hơn.

Hơn nữa, sau đó, nữ chính gặp nam chính Lãnh Thiên Tích, tạo nên một truyền kỳ trong căn cứ nhân loại.

Mà nguyên chủ, sau nhiều lần dùng kế không thành công, ngược lại còn giúp nữ chính đi lên đỉnh cao, lại bị rơi vào kết cục bị rape sau đó bị ném vào đàn zombie.

Nguyên chủ đã chết, ngay cả thi thể cũng không còn toàn vẹn được, cuối cùng, trước khi chết rất hối hận vì không thể giúp người mình yêu xử lý nữ chính.

Mà Mạch Khê Ngan, sau khi bị nữ chính bỏ rơi.... cũng vứt bỏ luôn tia âm áp cuối cùng trong lòng, trở thành vua zombie mạnh nhất.

Hắn vứt bỏ tính người, thuận theo virus mà cái tạo lại bản tính, biến thành một kẻ chân chính đánh mất nhân tính, cuối cùng hủy diệt nhân loại.

Tiếp thu cốt truyện xong, Vân Y cảm thấy hơi bối rối, vậy là... toàn bộ thế giới đều bị hủy diệt ư?

Thế nên, lần này cô tới là có một mục đích rất quan trọng - cứu vớt thế giới này đúng không?

Vân Y - đột nhiên biến thành chúa cứu thế - còn đang suy nghĩ, bỗng nhiên bị người bên cạnh chọt chọt, "Vân Y, Vân Y, cô đang ngày ngẩn gì thế? Tiến sĩ bảo có điều phối thuốc kia."

Đột nhiên bị chọt, cô lập tức phản ứng lại, quay sang nhìn người bên cạnh mình, Cơ Hiểu Hiểu?

Cơ Hiểu Hiểu, bạn thân của nguyên chủ, bối cảnh thân thể hiển hách, có quan hệ rất tốt với Vân Y, chỉ là, sau này lại bởi vì Vân Y nên bị nữ chính cho K.O (Knock Out). Vậy nên Vân Y vẫn luôn cảm thấy áy náy với Cơ Hiểu Hiểu.

"Ok ok." Vân Y lập tức gạt đầu, sau khi tiếp nhận ký ức, cuối cùng cô cũng đã biết cần điều phối thuốc gì, điều phối ra sao.

Người vừa rời đứng trước mặt cô nói chuyện, bảo cô điều phối lại thuốc, là người cô cần công lực trong nhiệm vụ này, đại boss vai ác trong tương lai - Mạch Khê Ngan.

Nhìn dáng vẻ hiện tại của Mạch Khê Ngan, thật khó để tưởng tượng được, đây lại là một zombie trong tương tại..

Nhoáng một cái đã lấy lại tinh thần, Vân Y cầm thuốc trong tay, cẩn thận bỏ thêm mấy thứ khác vào...

Bạn đang đọc truyện *Công Lực: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 90: Vua Zombie, đừng làm loạn (3)

Edit: Kan Silva - Beta: Há Cáo

Cơ Hiểu Hiểu nhìn bộ dạng hoảng hốt của Vân Y, tưởng rằng Vân Y lại đau lòng vì bị Mạch Khê Ngan đối xử lạnh nhạt.

"Cậu không sao chứ?" Cô ấy thò đầu lại gần, hỏi một câu.

Vân Y đưa mắt nhìn về phía Cơ Hiểu Hiểu, trong mắt Cơ Hiểu Hiểu tràn đầy lo lắng và quan tâm dành cho cô.

Trong lòng Vân Y âm ập, hình như... trong rất nhiều nhiệm vụ công lực, chỉ có thế giới này, là nguyên chủ có được một người bạn tốt quan tâm yêu quý chính mình như thế.

"Hiểu Hiểu, tớ không sao." Vân Y lắc đầu, dựa theo tình tiết phát triển của cốt truyện, trong hai ngày này, loại virus kia sẽ được nghiên cứu ra.

Vậy nên, chuyện Vân Y có thể làm bây giờ, là chuẩn bị mọi thứ thật tốt.

"Hệ thống, dị năng của tôi là gì thế?" Vân Y âm thầm hỏi hệ thống, theo như cốt truyện... thì nguyên chủ có một dị năng là dị năng hóa.

Vân Y nhàu mày, nếu chỉ có một dị năng lừa như thế, ngoài việc có thể đối phó với zombie và địch nhân ra thì còn có thể làm được gì nữa đây?

"Dị năng không gian, dị năng lôi điện." Hệ thống trả lời, vẫn là giọng máy móc lạnh băng như cũ.

"A? Vì sao không giống... nguyên chủ vậy?" Vân Y kinh ngạc, đây không phải là thân thể của người kia sao?

"Linh hồn thay đổi rồi thì không giống nữa, với lại, đây là khen thưởng của hệ thống dành cho cô."

"Khen thưởng? Khen thưởng cái gì?" Vân Y nghi hoặc, nghe câu trả lời này của hệ thống, Vân Y tò về mẽ mạng.

Hệ thống tiếp tục bày vẻ lạnh lùng cao quý, đối với câu hỏi của Vân Y, nó không có nghĩa vụ phải trả lời, thế nên nó im lặng.

Được rồi, hệ thống ngẫu nhiên cũng sẽ cao quý và bán manh nha, Vân Y tập mãi thành thói quen, cũng không vì thế mà tức giận.

"Hệ thống, bây giờ tôi phải làm sao để kích hoạt dị năng?" Vân Y nhớ rõ, lúc dị năng của nguyên chủ được kích hoạt là lúc... cô ấy bị zombie cắn một miếng nhí?

Nếu như... phải đợi tới lúc đó, vậy thì cô cũng chẳng có được chút ưu thế nào rồi..

Có dị năng không gian, nhưng lại không đủ thời gian để chuẩn bị đồ ăn trước.

"Hệ thống? Hệ thống?" Hệ thống không trả lời, Vân Y lại lần nữa dò hỏi một tiếng, "Đây là thế giới sơ cấp, hệ thống, sao mà lại không giúp đỡ trả lời vậy chứ?"

"Suy nghĩ là có thể kích hoạt dị năng không gian, còn dị năng lôi điện, thì hôm nào có sấm sét, cô đi ra để sét đánh trúng một cái là kích hoạt được."

Giọng của hệ thống lạnh như băng, mơ hồ còn mang theo khí chất cao quý lạnh lùng, Vân Y không chú ý việc này, ngược lại đang suy nghĩ thông tin mà hệ thống nói, có hơi khó khăn đấy.

Sấm sét?

Bị sét đánh?

Mì có chắc chắn là sẽ không bị sét đánh chết, mà là kích hoạt dị năng không?

Vân Y hơi nghi ngờ, chỉ là nếu có dị năng không gian, vậy thì đi siêu thị càn quét một phen đi.

"Hiểu Hiểu, chúng ta đi ra ngoài đi dạo phố đi!" Vân Y suy nghĩ một lát, sau đó liền kéo Cơ Hiểu Hiểu chạy ra khỏi phòng thí nghiệm.

"Hả? Sao thế?" Cơ Hiểu Hiểu nhớ rõ, chỉ vừa lúc này thôi, Vân Y vẫn luôn là Mạch Khê Ngan ở đâu, cô liền ở đấy.

"Bởi vì, tớ phát hiện đã lâu rồi không ra ngoài cùng cậu nha." Vân Y nghiêng đầu, chớp mắt nhìn Cơ Hiểu Hiểu.

Cơ Hiểu Hiểu vừa nghe thế, "Phụ" một tiếng, "Y Y, bán manh là một việc rất đáng xấu hổ, cậu có biết không thế?"

Vân Y lắc đầu, "Không biết."

Cơ Hiểu Hiểu cảm nín.

Vân Y không nói gì, lôi kéo Cơ Hiểu Hiểu đi ra ngoài, công việc trong phòng thí nghiệm này rất tự do, vì thế cũng không có người hạn chế tự do của họ.

Cô lôi kéo Cơ Hiểu Hiểu đi ra ngoài, mọi người trong phòng thí nghiệm không có phản ứng, cũng không nói gì cả.

"Y Y, bây giờ chúng ta đi đâu thế?" Vân Y đang lúi lỉnh đến... siêu thị à?

Bạn đang đọc truyện *Công Lực: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 91: Vua Zombie, đừng làm loạn (4)

Edit: Kan Silva - Beta: Há Cáo

Việc này thật đúng là khiến cho Cơ Hiểu Hiểu cảm thấy hơi kỳ lạ... Đi dạo siêu thị ấy hả?

Vân Y không để ý đến những suy nghĩ trong lòng Cơ Hiểu Hiểu, bởi vì, cô vừa dựa theo nhắc nhở của hệ thống, kích hoạt ra dị năng không gian của mình...

Vừa nhìn, sờ sờ, ước chừng có đến khoảng năm mươi mét vuông...

Một không gian lớn như thế, Vân Y cảm thấy, đây nhất định là ân huệ mà trời cao ban cho, nếu không, tại sao mình lại có được dị năng mà nguyên chủ không có chứ?

Nếu hệ thống mà biết được suy nghĩ của Vân Y, chắc chắn sẽ hung dữ "Hừ" một tiếng.

Nó cực khổ giành cho cô, thế mà cô lại cho là ân huệ trời cao ban cho ư? Cô là nữ phụ, cũng chẳng phải nữ chính, không có ánh sáng của nữ chính đâu.

Trong thời đại mặt thế này, nếu không cho cô thêm chút đồ còn chưa gặp được nữ chính, cô đã sớm bị người khác xử lý xong đời rồi.

Hệ thống vất vả lo nghĩ cho Vân Y, chỉ là cô không hề hay biết gì.

"Y Y, chúng ta tới siêu thị làm gì?" Cơ Hiểu Hiểu có chút khó hiểu, nếu là lúc trước, Y Y chắc chắn sẽ không tới nơi này đâu.

Bởi vì Y Y nói, nơi đó quá đông người, rất ồn ào, vẫn là trong phòng thí nghiệm tương đối yên tĩnh hơn một chút.

Nghe Cơ Hiểu Hiểu nói thế, Vân Y ngừng bước chân của mình lại, quay sang nhìn cô ấy, nghiêm trang nói, "Cơ Hiểu Hiểu, nếu tớ nói với cậu, thế giới sắp tiến vào thời kỳ mặt thế, cậu nghĩ thế nào?"

Bộ dáng đứng đắn kia khiến người khác không dám xem nhẹ, Cơ Hiểu Hiểu nhủ mảy mĩu nhìn bạn tốt của mình, con nhóc này... chẳng lẽ bị ngốc rồi?

"Không thể nào." Cơ Hiểu Hiểu lắc đầu tỏ vẻ đây là một việc không thể xảy ra được. Vân Y bĩu môi, được rồi, cô biết ngay là thế mà.

"Thật đấy, tin tớ đi. Mặt thế đến, tình người nhạt nhẽo, vì một cái ăn đều có thể giết người để sống." Vân Y nghiêm túc nói với Cơ Hiểu Hiểu.

Cô muốn bảo vệ tính bạn này giúp nguyên chủ, nhớ trong cốt truyện, Cơ Hiểu Hiểu vì Vân Y mà chết...

Nữ chính Tô Khê kia thế nhưng lại dùng thủ đoạn tàn ác như thế để đối xử cô ấy, nghĩ đến việc này, Vân Y cảm thấy, Tô Khê thật sự không thể tha thứ được.

Không chỉ vứt bỏ người mà nguyên chủ yêu, tuy rằng làm thế là chuyện thường tình, nhưng mà... cô gái như vậy...

Cơ Hiểu Hiểu không nói gì, vẫn bình tĩnh nhìn Vân Y, sau đó "Phụt" cười một tiếng, "Được rồi được rồi, cậu nói thế thì là thế đi."

Cơ Hiểu Hiểu không hề để lời mà Vân Y nói vào trong lòng, sau khi cười xong lại gạt đầu phụ họa, cho rằng Vân Y chỉ là nói đùa thế thôi.

Vân Y thấy vậy, được rồi, là cô không có đủ thực lực để thuyết phục người kia.

Mà cũng đúng như thế.

Nếu không phải bởi vì thuốc trong phòng thí nghiệm thất bại, khiến virus lây lan, thì thế giới này sao có thể tiến vào mặt thế cơ chứ?

Cô không phải không nghĩ tới chuyện ngăn cản Mạch Khê Ngan, chỉ là, hẳn luôn làm thí nghiệm, ngăn cản được lần này, lần tiếp theo sẽ ra sao đây?

Nhà khoa học luôn rất cố chấp, vì một lý luận nhỏ nhỏ mà có thể mất ăn mất ngủ nghiên cứu nửa tháng, một tháng, thậm chí là cả một hai năm.

Cơ Hiểu Hiểu đi theo Vân Y đến siêu thị, tưởng là cô chỉ muốn mua một chút đồ đem về để nấu com linh tinh.

Nhưng mà, khiến cô kinh ngạc không thôi là, Vân Y làm như chuyện nhà vậy, đẩy mấy chục xe mua sắm... mua một đồng đồ ăn vặt.

Nhìn Vân Y như vậy, khóc miệng Cơ Hiểu Hiểu gạt gạt, chẳng lẽ Vân Y thật sự cho rằng mặt thế sắp tới ư?

"Y Y, Y Y." Cơ Hiểu Hiểu nghĩ, chẳng lẽ là vì vừa này Vân Y thất thần, nên bị tiến sĩ Mạch Khê Ngan kích thích đầu óc rồi sao?

"Hả?" Vân Y nghe thế thì quay đầu lại, nghĩ hoặc nhìn cô ấy. Những người xếp hàng trả tiền bên cạnh, chăm chú nhìn hai cô gái điên cuồng mua sắm này.

Bạn đang đọc truyện *Công Lực: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [Ebook Full.Net](http://EbookFull.Net).

Chương 92: Vua Zombie, đừng làm loạn (5)

Edit: Ái - Beta: Há Cáo

Mọi người đều sợ ngày người, ai cũng cảm thấy đầu óc của hai cô gái này có vấn đề.

Hơn nữa, mọi người càng cảm nín khi thấy hai cô gái không chỉ mua đồ ăn mà còn mua đồ dùng sinh hoạt.

Nhìn cái thế ngân hàng không ngừng phát ra tiếng "tích tích tích" bên quầy thu ngân, mọi người xung quanh đứng xem đều cảm thấy có hơi hoảng loạn.

Trời ạ.

Nhiều tiền như thế, hai cô gái này phí tiền như thế, thì người đàn ông như thế nào mới nuôi nổi đây?

Cơ Hiểu Hiểu nhìn Vân Y, thế này là muốn quét sạch thẻ của mình đấy ư?

Cơ Hiểu Hiểu kéo tay Vân Y, tính ngăn cản cô, nhưng lại bị Vân Y hỏi mượn thẻ, sau đó....cô quét sạch thẻ của cả hai.

Sau khi về tới phòng thí nghiệm, Cơ Hiểu Hiểu không thể tin được bản thân mình lại điên cuồng như thế, nhưng nhìn bộ dạng vui vẻ của Vân Y, cô ấy thật sự không đành lòng đá kick.

Nhưng mà, còn chưa đợi Cơ Hiểu Hiểu nói gì, thì âm thanh điện tử lạnh như băng của máy tính đã vang vọng khắp phòng thí nghiệm.

"Cảnh báo, cảnh báo, bởi vì phòng thí nghiệm đã bị virus lây nhiễm nên sắp đóng cửa, mời tất cả nhân viên nhanh chóng rời khỏi phòng thí nghiệm."

Âm thanh này phát liên tục phát ba lần, về mặt Vân Y nháy mắt cứng lại, sự khó chịu trong lòng đang lan tràn.

Đây là.... Tình cảm của nguyên chủ.

Chẳng lẽ, tình cảm của nguyên chủ với Mạch Khê Ngan đã sâu đậm đến mức này rồi ư?

【Nói nhảm. Nếu không thì sao có thể vì Mạch Khê Ngan mà liều chết với Tô Khê chứ?】

"Y Y, đi mau." Cơ Hiểu Hiểu lôi kéo Vân Y chạy ra ngoài, virus đã bị lây lan, nếu còn không đi, hai người đều sẽ chết mất.

"Không. Tớ không đi, tớ còn có chuyện phải làm, Hiểu Hiểu, cậu mau về nhà, nói cho người nhà cậu, nhanh chóng tích trữ lương thực, nếu không sẽ không kịp đấy." Cơ Hiểu Hiểu có người thân, còn cô thì không.

Cho nên, cô không cần phải đi lo lắng cho người khác.

"Còn nữa, lúc này tớ đã để rất nhiều đồ dùng sinh hoạt và đồ ăn ở ký túc xá của tớ, cậu có chìa khóa đấy. Cậu phải nhớ kĩ, bảo vệ tốt bản thân mình, trong thời kì mạt thế này, không được tùy tiện tin tưởng lời nói của người khác."

Vân Y đẩy Cơ Hiểu Hiểu ra khỏi cửa phòng thí nghiệm, cửa phòng thí nghiệm lúc này cũng sắp khép lại.

Lúc Cơ Hiểu Hiểu bị Vân Y đẩy ra ngoài, cô ấy trừng mắt một cái, chưa kịp hết kinh ngạc, thì cánh cửa phòng thí nghiệm đã khép chặt lại.

Cơ Hiểu Hiểu sững sờ đứng ở đó trong chốc lát, Y Y nói mình còn có chuyện phải làm?

Còn có thể là ai, còn không phải là tiến sĩ Mạch sao?

Nhưng mà, cửa đã đóng rồi, cô ấy cũng không thể đi vào, phải làm sao đây?

Vân Y sốt ruột mà chạy tới phòng thí nghiệm của Mạch Khê Ngan, lúc cô đến nơi, cửa phòng đã đóng chặt lại.

Sau đó lại nhìn thấy nữ chính Tô Khê thì bên trong đi ra, lúc nhìn thấy nữ chính, có thể là do tình cảm của nguyên chủ tác động, trong lòng cô bỗng dâng lên sự thù hận.

Nhưng may mắn là Vân Y phát hiện đúng lúc, thù hận vừa dâng lên đã bị cô áp chế xuống.

"Tô Khê, sao cô ra ngoài được thế? Tiến sĩ Mạch đâu?" Vân Y kéo Tô Khê lại, sốt ruột hỏi.

Tô Khê nhìn thấy Vân Y tựa như không muốn sống nữa mà chạy tới đây, không phải cô ta đã mở ra chức năng tự động phòng ngự của phòng thí nghiệm rồi sao? Không phải là đã thông báo cho người của phòng thí nghiệm rồi sao, sao giờ lại có người chạy tới khu bị lây nhiễm chứ?

"Cô đến đây làm gì?" Cô ta nhủ thầm, virus này đã bắt đầu lây lan, cô ta đang muốn nhanh chóng rời khỏi nơi này đây này.

"Tô Khê, tiến sĩ Mạch còn ở trong đó đúng không?" Vân Y không trả lời, chỉ nắm chặt tay cô ta, không cho cô ta có cơ hội vùng ra.

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 93: Vua Zombie, đừng làm loạn (6)

Edit: Ái - Beta: Há Cáo

"Tiến sĩ Mạch? Mạch Khê Ngan sao? Anh ta bị nhiễm virus, tôi đã nhốt anh ta trong kia, sao vậy?" Tô Khê cảm thấy mình đối xử với bạn trai như thế không có vấn đề gì cả.

"Tô Khê, tiến sĩ Mạch là bạn trai của cô, sao có có thể, có thể đối xử với anh ấy như thế, cô muốn vứt bỏ anh ấy hay sao?" Vân Y chất vấn.

"Ồ, bạn trai sao? Ngay cả là người chồng đã cùng kết hôn, không phải là có câu nói, vợ chồng là chim cùng rừng, tai họa đến mạnh ai nấy bay hay sao? Tôi khuyên cô vẫn là nhanh chóng chạy đi, nếu không chờ đến khi bị nhiễm virus rồi thì cô chỉ có nước chờ chết thôi."

Tô Khê cười lạnh, hất mạnh tay Vân Y ra, sau đó chạy về phía cửa.

"Đừng đi, cô đưa chìa khóa cho tôi." Vân Y nhanh tay nhanh mắt, cô không có chìa khóa phòng thí nghiệm chính, không vào đó được, thì sao có thể tìm Mạch Khê Ngan đây?

Tô Khê không còn cách nào khác, cô ta ném chìa khóa qua cho Vân Y, rồi nhanh chóng rời đi.

Vân Y mở cửa phòng thí nghiệm, thật ra, bởi vì máy tính chủ mở ra chức năng tự động phòng ngự, nên cánh cửa phòng thí nghiệm chính này sớm đã không còn chức năng cách âm.

Cô đi vào phòng, liền nhìn thấy Mạch Khê Ngan dựa vào vách tường, cả người suy yếu, ngay lúc vừa nhìn thấy hần, tim cô bỗng đập nhanh hơn.

Cô biết, ý thức còn lại của nguyên chủ, quá mạnh mẽ.

"Tiến sĩ Mạch, tiến sĩ Mạch, anh không sao chứ?" Vân Y chạy tới đỡ Mạch Khê Ngan.

Mạch Khê Ngan quay đầu lại, nhìn thoáng qua Vân Y, âm thanh ngoài phòng thí nghiệm lúc này, hần cũng nghe được.

Tô Khê nói không sai, hần cũng không hy vọng, sẽ có người, là thật sự đối xử tốt với một người khác.

Nhưng mà Vân Y..... Mạch Khê Ngan dùng ánh mắt kỳ lạ nhìn cô, nếu hần đoán không sai, cô là từ bên ngoài chạy đến phòng thí nghiệm chính này.

"Khụ khụ, cô, tại sao cô lại đến?" Vì Mạch Khê Ngan đã bị nhiễm virus, nên thân thể suy yếu, lúc nói chuyện hơi khó khăn.

"Tiến sĩ, Tô Khê thật đáng giận, vậy mà lại vứt bỏ anh, anh yên tâm, tôi nhất định sẽ đưa anh ra ngoài." Vân Y đầu tiên là tức giận thóa mạ Tô Khê vì bất bình cho Mạch Khê Ngan một chút.

Nói đơn giản hơn là....cô mách lẻo.

Tiếp đó là thể hiện chính mình.

Mạch Khê Ngan nhìn Vân Y, nhớ tới những lời Tô Khê vừa nói với mình.

"Mạch Khê Ngan, anh cũng ích kỉ thật, tại sao tôi phải hi sinh mình vì thí nghiệm của anh chứ?" Tô Khê nói với vẻ mặt châm chọc.

"Tô Khê.... Em, không phải em đã nói với anh, em cũng nhiệt tình yêu thích nghiên cứu khoa học hay sao?" Mạch Khê Ngan không biết tại sao Tô Khê lại biến thành bộ dạng này.

"Ha, nhiệt tình yêu thích sao, nhưng tôi lại càng yêu mạng sống của tôi hơn, hơn nữa, anh đã bị nhiễm virus rồi, tôi chán ghét anh."

【Dinh! Độ hào cảm +10, tổng độ hào cảm là 30, ký chủ cố lên!】

【Dinh! Độ hào cảm là 30, khi độ hào cảm đạt tới 100, nhiệm vụ hoàn thành, trong lúc thực hiện nhiệm vụ, độ hào cảm có thể tăng hoặc giảm, khi độ hào cảm giảm tới -100, nhiệm vụ sẽ thất bại, thất bại ba lần, sẽ bị mạt sát.】

Bởi vì độ hào cảm của nữ chính không hề có tác dụng gì cho nhiệm vụ, nên Vân Y đã tắt nó, miễn cho nó làm ảnh hưởng đến tâm trạng của bản thân.

"Không sao, cô đi nhanh đi, tôi đã bị nhiễm virus, đừng để nó lây sang cô." Mạch Khê Ngan hiện tại vẫn là vị tiến sĩ có nhân tính, hần bảo Vân Y nhanh chạy đi.

Vân Y lắc đầu, kiên định nói: "Tiến sĩ, tôi không đi, tôi sẽ không bỏ mặc anh, cho dù là thời điểm nào đi chăng nữa."

-5.2.2019-

Quả năm mới đến đây□

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 94: Vua Zombie, đừng làm loạn (7)

Edit: Ái - Beta: Há Cáo

【Đỉnh! Độ hảo cảm +5, tổng độ hảo cảm là 35, ký chủ cố lên!】

Sau khi Cơ Hiểu Hiểu đứng ở bên ngoài sừng sốt một lúc lâu, cuối cùng nhớ ra, đứng rồi, phòng thí nghiệm chính còn một cánh cửa để đi vào nữa.

Cô ấy chạy nhanh đến chỗ cánh cửa đó, vừa lúc nhìn thấy Tô Khê đi ra, đang đứng đó.... Khóa cửa lại?

"Tô Khê, cô đang làm gì vậy?" Cơ Hiểu Hiểu nhìn thấy hành động đó của Tô Khê, tức giận mắng, "Cô không biết bên trong còn có người sao?"

Tô Khê nhú mảy, lại thêm một người nữa?

"Cơ Hiểu Hiểu? Tại sao cô không đi? Không phải máy tính chủ đã nhắc nhở mọi người rồi sao? Phòng thí nghiệm chính lây lan virus, bảo mọi người mau rời đi."

Cơ Hiểu Hiểu nhìn bóng dáng Tô Khê bỏ đi, nghiêng răng nghiêng lợi, cô ấy lập tức chạy tới trước cửa phòng thí nghiệm chính, kéo chốt cửa.

Không mở được?

Kéo lại lần nữa.

Vẫn không nhúc nhích.

Bị khóa lại rồi sao?

"Tô Khê?" Quay đầu nhìn lại, lúc này Tô Khê đã biến mất không còn bóng dáng.

Cơ Hiểu Hiểu lo lắng đứng trước cửa phòng thí nghiệm cả một ngày trời, cũng thử tìm xung quanh xem có đường khác để vào hay không, nhưng mà, không có.

Cơ Hiểu Hiểu hoảng loạn, tìm kiếm gì cũng không thấy cả.

Nhớ tới những lời Văn Y nói lúc đẩy cô ra khỏi cửa, cô không biết, Văn Y nói có phải là sự thật hay không nữa.

Cô lập tức chạy về ký túc xá của Văn Y, đứng vậy, ở đây có rất nhiều đồ ăn và đồ dùng sinh hoạt hằng ngày.

Cô gọi điện thoại về nhà, phát hiện ba mẹ của mình đều đang đi công tác ở nước ngoài, còn chưa về nhà.

A.

Nước ngoài, đi công tác, đi công tác ở nước ngoài.

A... Đến lúc nào, thì bọn họ mới có thể nhớ ra, bản thân còn có một đứa con gái đây?

Chỉ là, bây giờ phòng thí nghiệm không mở ra, vậy thì đồ vật trong phòng thí nghiệm, không thể để cho mọi người biết được.

Nếu phòng thí nghiệm đã bị nhiễm virus, cũng không thể để người khác tới mò ra hoặc làm nổ, nếu không, virus sẽ bị lây lan ra ngoài...

Hiện tại Cơ Hiểu Hiểu vô cùng rối rắm, cô nên làm gì bây giờ, làm gì mới có thể cứu Văn Y ra đây?

"Tiến sĩ, anh nói xem, hiện tại chúng ta ra ngoài kiểu gì đây?" Văn Y cảm thấy đầu óc của mình có chút choáng váng, giống như.... Giống như bị nhiễm virus vậy.

Mạch Khê Ngan hơi suy yếu, lão đạo đi tới một gian phòng ngủ trong phòng thí nghiệm, bên cạnh cửa phòng ngủ, có một cái chốt khóa, "Văn cái này là có thể đi ra ngoài."

Mạch Khê Ngan nói xong liền té xỉu.

Văn Y đi qua, dựa theo lời Mạch Khê Ngan vừa nói, thử vặn cái chốt khóa đó, ngay sau đó...."cạch", cánh cửa mở ra.

Cô thấy thể mới phát hiện ra, thì ra trong này còn có nơi bí mật như thế à?

Đi ra ngoài... Nhưng có thể đi đâu đây?

Nghĩ đến đây, Văn Y buông tay khỏi chốt khóa, cánh cửa "kèo kẹt kéo kẹt", từ từ đóng lại...

Văn Y sợ gây người, thì ra, cánh cửa này còn được thiết kế thần kì như thế à?

Đột nhiên, trước mắt Văn Y tối sầm lại, một tiếng "phanh" vang lên, cả người cô ngã xuống đất.

Thời điểm Văn Y tỉnh lại, ánh đèn của phòng thí nghiệm vẫn sáng như thế, cô cảm thấy thời gian trôi qua không nhiều lắm.

Nhưng mà, âm thanh "ọt ọt" vang lên trong bụng, lại nói cho cô biết, cô đói bụng rồi.

Cô giờ tay lên, nhìn chiếc đồng hồ đeo trên tay, đây là một thói quen của nhân viên nghiên cứu, thói quen mang đồng hồ.

12:20?

Buổi trưa?

Buổi tối?

Đầu óc Văn Y còn hơi mơ màng nên không thể phán đoán được, cô lắc lắc đầu của mình, để bản thân tỉnh táo lại một chút.

Bạn đang đọc truyện *Công Lực: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 95: Vua Zombie, đừng làm loạn (8)

Edit: Ái - Beta: Há Cáo

Đứng rồi.

"Tiến sĩ? Tiến sĩ?" Văn Y lên tiếng kêu, nhìn khắp nơi xung quanh, nhưng mà, chỗ hắt té xỉu ban nãy, lại không có người.

Văn Y liếc trái liếc phải khắp phòng thí nghiệm, không thấy.... Mạch Khê Ngan đâu cả?

Cô nhú mảy lại, hắt đi đâu rồi?

Không xong rồi.

Không phải là đã đi ra ngoài rồi đấy chứ?

Vân Y vội vàng mở cánh cửa cơ quan trong phòng thí nghiệm đi ra ngoài, nếu như tìm không thấy, thì sao cô có thể công lược nữa đây?

Cô mở cửa phòng thí nghiệm đi ra ngoài, vừa ra khỏi cửa, cô từ từ ngẩng đầu lên, vì vừa mới tỉnh lại nên đầu óc còn hơi chậm chạp, vẫn chưa tỉnh táo hẳn.

Chỉ là, thời điểm nhìn thấy những thứ đứng trước cửa, Vân Y suyt chút nữa đã mở miệng chửi tục.

Con zombie ghê tởm đáng kia, đang chậm chạp bước đi, từng bước cứng đờ, trên miệng chảy nước miếng, khuôn mặt đầy máu me và bọc mù đã thối rữa.

Ông trời ơi, tại sao lại thế này, cô chỉ vừa hôn mê một lúc thôi mà virus zombie đã nhanh chóng lan truyền ra ngoài rồi đấy à?

Đờ mờ, cô hiện tại còn chưa có kích hoạt dị năng đâu, không thể chết được.

Tiếng bước chân của zombie ngày càng gần, hơn nữa, còn hung phấn gào thét, nhưng lúc này cửa phòng thí nghiệm đã đóng lại.

Một lần sóng lớn zombie đang lại đây, bước chân của bọn chúng cũng nhanh hơn, còn mang theo âm thanh gào thét như dã thú, tựa như là sắp được ăn bữa tiệc đầy máu.

Vân Y nuốt nước miếng, đưa mắt nhìn bốn phía, bên cạnh phòng thí nghiệm này vậy mà lại có một góc chết không có zombie ư?

Sau khi phát hiện tình huống này, đôi mắt Vân Y sáng lên, nhanh chóng chạy trốn đến chỗ đó.

Không biết là do một mối hay là do đôi bụng, mà tiếng bước chân của Vân Y có hơi nặng nề khiến lũ zombie nghe được, bọn chúng lại càng thêm hưng phấn.

Vân Y cứ chạy liên tục về phía trước, không hề để ý xem mình đã chạy được bao xa, cũng không để ý xem mình đang chạy đến nơi nào. Chạy mãi đến khi phía sau không còn vang lên tiếng gào thét hưng phấn nữa, cô mới dừng lại thở phào một hơi.

Chỉ là, xung quanh nơi này tuy không có zombie sống, nhưng lại tràn đầy thi thể của bọn chúng.

Thân thể và đầu đã bị tách ra, có con còn bị tách thành từng mảnh, không con nào còn được toàn vẹn, cả khu này toàn là máu thịt be bét.

Mùi thịt thối rữa nồng đậm khiến Vân Y lần đầu tiên tiếp xúc với những thứ này bắt đầu nôn mửa.

Đáng tiếc là lúc này bụng cô lại trống không, nên cũng không nôn ra được gì cả.

Lúc này cô mới nhớ ra, không phải cô còn có một cái không gian dự trữ một số lượng lớn lương thực sao?

Đờ mờ, tại sao lúc này cô lại không nhớ ra cơ chứ?

Chỉ là, tại nơi nồng đậm mùi thối này, Vân Y cũng không tài nào ăn cho nổi.

Tại sao lúc này còn ở phòng thí nghiệm cô lại không nhớ lấy ra ăn cơ chứ?

Với tình huống hiện tại, Vân Y quyết định trước tiên vẫn là nên đi tìm một nơi vừa an toàn vừa không có mùi thối để lấp đầy bụng trước. Sau đó lại đến ngoại ô, dựa theo trí nhớ của nguyên chủ, vùng ngoại ô này là nơi sấm sét hay đánh xuống nhất, cô nên đi thử thời may một chút.

Nếu không thì với cái cơ thể nhỏ này, chỉ có dị năng không gian thôi thì làm gì được đây chứ?

Trong thời mạt thế này, nếu không có năng lực tự bảo vệ mình, đừng nói là tìm Mạch Khê Ngan, có khi chưa tìm được hẳn chính cô đã ngóm củ tỏi trước rồi.

Vân Y đi tìm một nơi sạch sẽ lấp đầy bụng, sau khi ăn xong liền vội vã chạy tới nơi hay có sấm sét ở ngoại ô.

Trên bầu trời vùng ngoại ô lúc này ——

Những tia chớp lập lòe xuất hiện, tiếng sấm vang lên ầm ầm, cả vùng trời đều tối đi. Vân Y vừa đến, lập tức rùng mình lại.

- 5.2.2019-

Lá la ~ Hôm nay còn ai ở nhà đọc truyện không nhì3

T mang quà năm mới đến đây <3

Mọi người năm mới an lành <3

P.s: Còn 2 chương nữa tối t đăng tiếp nha:v

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 96: Vua Zombie, đừng làm loạn (9)

Edit:Hả Cáo

Nhìn hình ảnh kinh khủng như thế, Vân Y muốn lùi bước lại...Hic, liệu cô có bị sét đánh chết luôn không?

Vân Y chà chà hai cánh tay của mình, dù lùi bước hay tiến lên cũng chỉ có một kết quả. Trong thời mạt thế này, nếu không có sức chiến đấu tất nhiên sẽ mất mạng, càng đừng nói gì đến việc công lược.

Nhưng nếu cô dừng cảm tiến về phía trước, có lẽ còn có một đường sống.

Hệ thống cũng thật là, sao lại cho cái dị năng phiền phức phải đến tận đây mới kích hoạt được vậy chứ? Muốn khóc quá.

【Hệ thống mìa mai: sắp xếp ổn thỏa cho cô như thế, mà cô còn lải nhải nữa thì để cô trực tiếp thất bại luôn đấy.】

Hệ thống ngao kiêu cao lãnh tỏ vẻ: cho cô mặt mũi rồi, đừng có không biết ơn như thế.

Vân Y nhắm mắt lại, lấy can đảm tiến về phía trước, sau đó cô giơng hai cánh tay ra, ngửa mặt lên trời nói: "Đến đây đi."

Không biết có phải là do ông trời nghe thấy lời Vân Y nói không, mà ngay khi cô vừa dứt lời, tia sấm sét tiếp theo lập tức bổ về phía cô.

"Dùng..."

Vân Y bị tia sét bổ vào, lập tức dừng mảnh....té xiu.

Quần áo trên người cô cũng bị sét đánh rách nát, rách tới nỗi có thể thấp thoáng thấy được những vùng....đen thui (bị sét đánh trúng).

Qua một ngày sau, Vân Y mới từ từ tỉnh lại. Lúc cô vừa tỉnh lại, cảm thấy cơ thể mình như vừa mới bị người ta đánh một trận vậy.

(Đình nghi ngờ nữa, cô không phải bị người đánh, mà là bị sét đánh)

Vân Y đau nhức toàn thân, cúi đầu nhìn xuống, vừa nhìn, "A a a a!"

Nhìn cơ thể như trần trụi của mình, lộ hết rồi lộ hết rồi...

Chỉ là, vừa nhìn đến làn da dưới bộ quần áo rách nát của mình, Vân Y lập tức đen mặt đi. Cô thật sự không phải là đời sau của người châu Phi đấy chứ?

Cô đang định đứng lên thay bộ quần áo mới. May là trước khi mặt thể đến cô đã chuẩn bị sẵn rất nhiều đồ dùng sinh hoạt.

Chỉ là vừa nhúc nhích liền phát hiện, cảm giác hình như trên người mình có thêm một nguồn năng lượng thì phải.

Vân Y kinh hãi* nhìn thử tay chân của mình, loại cảm giác này....Chẳng lẽ cô đã kích hoạt được dị năng lõi điện rồi sao?

[*] Kinh hãi: ngạc nhiên và vui mừng

Cô lập tức đứng dậy dùng thử.

Tuy rằng cô chưa từng có dị năng, nhưng mà nguyên chủ lại từng có. Cô dựa theo ký ức của nguyên chủ, tập hợp năng lượng vào tay, vung lên.

"Dùng....."

Vân Y kinh hãi hoa tay múa chân, chỉ là, dù cô có kinh hãi, cũng không có người nào để chia sẻ cùng.

Đứng rồi.

Cơ Hiểu Hiểu.

Tuy là trước đó cô đã báo Cơ Hiểu Hiểu trốn đi, nhưng cũng không biết cô ấy đi nơi nào nữa. Chỉ là nhớ tới lúc trước cô có báo cô ấy đến ký túc xá của cô. Vì thế, Vân Y lập tức đi về ký túc xá của mình.

Lúc vào phòng lại phát hiện bên trong không có một người nào cả, ngay cả đồ ăn và đồ dùng sinh hoạt cũng bị người ta dọn sạch đi.

Trong phòng rất lộn xộn, khiến Vân Y không thể không nghĩ đến tình huống tiêu cực.

Hiện tại, cô cũng không biết mình nên đi hướng nào nữa. Trời đất bao la, lại không biết đi nơi nào mới có thể tìm được Mạch Khê Ngan.

Vân Y nhắm mắt ngồi xuống, nhớ đến cốt truyện. Lúc này, nơi Mạch Khê Ngan có thể xuất hiện, là nơi nào đây?

Ban đầu, trong phòng thí nghiệm, biết phòng thí nghiệm chính đóng cửa, Cơ Hiểu Hiểu kéo cô rời đi, sau đó lại biết Mạch Khê Ngan bị cảm nhiễm, bị Tô Khê vớt bỏ.

Sau nữa Mạch Khê Ngan xuất hiện.....Nơi đầu tiên mà hần xuất hiện, là ở phòng thí nghiệm...

Đúng vậy, chính là phòng thí nghiệm.

Vân Y nhanh chóng chạy về phía phòng thí nghiệm, vừa chạy được vài bước, lại dùng chân lại.

Bạn đang đọc truyện *Công Lực: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 97: Vua Zombie, đừng làm loạn (10)

Edit: Nữ Nữ - Beta: Há Cáo

Ách, cô bị ngốc hả, hiện tại lại không phải là lúc Mạch Khê Ngan xuất hiện....

Đúng lúc Vân Y nhắc chân chuẩn bị rời đi, có một bàn tay bỗng chìa ra bắt lấy cổ chân của cô. Cô sợ tới mức vội vàng dậm chân, "A a a."

Đây là thế giới zombie.... Chẳng lẽ ban ngày ban mặt, còn có quỷ xuất hiện sao?

Cô quay đầu lại nhìn, là zombie, không phải quỷ. Vân Y nổi giận, phóng một tia lõi điện qua, dờ mờ, này thì làm ta sợ, này thì làm ta sợ.

Sau một hồi phát tiết, Vân Y mới phát hiện ra.....

Áy, zombie trước mắt này, nhìn sao kỳ lạ thế.

Những zombie khác, cả cơ thể đều là thối rữa đầy máu me, mà zombie này, trên người lại mặc quần áo?

Chẳng qua là, sau khi lõi điện của cô đánh xuống, ừ hử, đừng nói là quần áo, ngay cả thịt cũng muốn rớt một tầng.

Cổ vung chân đá văng ra, hử lạnh một tiếng, chuẩn bị rời đi.

Đột nhiên, trong đầu cô nảy ra một suy nghĩ.

Đừng nói zombie trước mắt này, là Mạch Khê Ngan đấy?

Vân Y giật giật khóc miệng, cô không thể tin được, nhưng mà, lại không thể không tin, không phải cốt truyện đã nói thế sao?

Mạch Khê Ngan cuối cùng sẽ trở thành vua zombie, hiện tại là lúc hần vừa mới bị nhiễm virus không lâu, không phải nên trở thành zombie pháo hôi sao?

Cô đi lên phía trước, cẩn thận quan sát, hic... Nói thật, Vân Y thật sự không nhìn ra được, zombie trước mắt này, rốt cuộc có phải là Mạch Khê Ngan không nữa.

Mặt mũi thay đổi hoàn toàn rồi, sao cô nhìn ra được chứ?

"Hệ thống, hệ thống. "cái" ở trước mắt này có phải là "cái" cần công lực - Mạch Khê Ngan không?" Đừng quên cô còn có một máy gian lận nha.

Hệ thống kun tiếp tục cao quý lạnh lùng, không thèm trả lời cô.

"Đờ mờ, tại sao ngươi không biết cái gì hết vậy, có thể có tí "trúng" để dùng không?" Vân Y gờ ngón tay giữa lên, cô lại không muốn mang theo chất nổ bên người đâu.

Hệ thống kun quyết định, cấm ngôn Vân Y lần nữa, thời hạn một ngày.

Vân Y không nhận được câu trả lời, chỉ đành tự mình phán đoán, có điều, cô thấy zombie này tương đối đặc biệt hơn so với những zombie cô đã thấy qua.

Boss lớn sau màn đầu là thế này, có được khí phách mà người khác không có, được rồi, chính là hần.

Mang theo một zombie, cô cũng chẳng biết phải đi nơi nào nữa. Có đến đây, không phải là để tìm Mạch Khê Ngan, sau đó công lược hắn, gia tăng độ hào cảm sao.

Mặt đối mặt với nhau, Vân Y nói một tràng dài, còn bạn zombie chỉ "Ngao" vài tiếng, dờ mờ, cô cuối cùng cũng biết được.

Bạn zombie này cần bản là không nghe được, cũng không có cảm xúc gì cả, thế này thì công lược kiểu gì đây?

Cô nghiêng răng nghiền lợi, siết chặt hai bàn tay, ngăn chặn lại cảm giác muốn lật bàn.

Chỉ còn cách giúp bạn zombie này tiến hóa thành Boss lớn, để hắn có ý thức và giác quan như con người, rồi mới có thể tiếp tục công lược độ hào cảm.

Thế là, hai người.... Một người một zombie, bắt đầu cuộc hành trình tiến hóa của zombie.

Dựa theo hiểu biết của cô về cốt truyện, cần nuôi zombie cũng có thể khiến cho zombie tiến hóa.

Nửa tháng sau.

Vân Y đứng thờ hồng hộc, dưới chân cô là một đồng thi thể của zombie, sau lưng cô là một con zombie còn sống.

Sao với các con zombie khác, bạn zombie này ngoại trừ hành động cứng đờ và không biết nói chuyện, thì không khác gì con người cả.

Trải qua nửa tháng chém giết và thăng cấp, cuối cùng Vân Y cũng đảo ra được tình hạch từ não của zombie, để vị Boss sau màn trong tương lai Mạch Khê Ngan cần nuốt.

Có điều.... Nói đến cũng kỳ lạ thật, zombie sau khi thăng cấp rồi, thứ thay đổi trước tiên lại là ngoại hình à?

Cô vẫn luôn cho rằng, là năng lực.

Vì thế, suốt dọc đường đi, người phụ trách thu phục zombie, là cô đấy. Cô giống như một vũ em ấy, thật là.... Những ngày tháng mệt mỏi.

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 98: Vua Zombie, đừng làm loạn (9)

Edit: Nữ Nữ - Beta: Há Cào

"Tiểu Ngan." Vân Y cũng không rõ bạn zombie này còn ý thức trước kia không nữa, vì vậy đã đặt cho hắn một cái tên đáng yêu này.

Nhớ đến bộ dạng khí phách độc tài trước đây của hắn, lại nhìn dáng vẻ chậm chạp ngây ngô như bây giờ, cô cảm thấy đây thật là một sự tương phản đáng yêu.

Zombie bị gọi là Tiểu Ngan bỗng nhiên ngừng đầu nhìn về phía cô, ánh mắt đó, suýt chút nữa đã khiến cho Vân Y cảm thấy, hắn thật sự là còn ý thức.

"A, phía trước có người sao?" Đột nhiên, một âm thanh truyền đến, mang theo sự kinh ngạc.

Vân Y quay đầu lại nhìn về phía sau, có một chiếc xe đang từ từ chạy đến, từ góc độ của cô mà nhìn, có thể nhìn thấy được có khá nhiều người đang ngồi trong thùng xe của chiếc xe tải lớn này.

"Tại sao nơi này lại không có zombie nhỉ?" Người nói chuyện là một cô gái trẻ, ngũ quan thanh tú nhưng trên mặt lại bày ra sắc thái đơn thuần.

Có thể nhìn ra được, cô gái này ngày thường rất dễ làm người khác yêu chiều, che chở và bảo vệ.

"Cô nhìn trên mặt đất thứ đi?" Một người phụ nữ khác liếc mắt một cái, hình như không ưa cô gái trẻ này lắm.

"A" Cô gái trẻ giật mình kêu một tiếng, có thể nhìn ra được là bị những phần tay chân ngổn ngang của zombie dọa cho sợ hãi.

"Đừng nói những thứ này là do hai người làm đấy?" Một người đàn ông chỉ tay vào Vân Y và.... Mạch Khê Ngan, nhàu mày lại.

Nếu như đúng là như vậy, vậy thì thực lực của hai người này, chắc chắn không tệ.

"Cô gái." Lúc Vân Y quay người chuẩn bị dẫn Mạch Khê Ngan rời đi, người dẫn đầu của chiếc xe tải lớn kia gọi Vân Y một tiếng.

"Sao?" Vân Y lại không có dự tính đi cùng đám người này, nếu như thân phận của Mạch Khê Ngan bị người khác phát hiện, thì sẽ phiền phức lắm.

"Cô gái, xin hỏi, là hai người sao?" Người dẫn đầu là một người đàn ông trung niên, thái độ đối với Vân Y rất ôn hòa.

Nếu như có thể mượn sức của hai người này, vậy thì đội ngũ của bọn họ chắc chắn sẽ càng thêm an toàn.

"Có việc gì sao?". Vân Y không muốn nhiều lời với họ.

"Là thế này, đội ngũ của chúng tôi đang trên đường đến căn cứ của tỉnh bên cạnh, nếu như cô không có nơi nào để đi, cô có thể đi cùng chúng tôi." Đầu tiên, hắn nói rõ ràng, bọn họ là đang trên đường đến khu căn cứ của tỉnh bên cạnh.

Đây là muốn dụ hoặc Vân Y, cô cần cứ, có thể chứng minh nơi đó là nơi có thể đảm bảo an toàn.

Vân Y không nói gì, đang định nhanh chóng rời đi thì phía sau xe tải truyền đến một tiếng hét chói tai, "Vân Y? Mạch Khê Ngan? Sao hai người lại ở đây?"

Âm thanh có hơi quen thuộc, Vân Y quay đầu nhìn qua.... Tô Khê?

"Tô Khê, mấy cô biết nhau sao?" Người đàn ông vừa hỏi "Có phải do hai người Vân Y làm hay không?", quay đầu hỏi Tô Khê.

Hắn ta kinh ngạc hỏi Tô Khê, trong giọng nói còn mang theo vẻ nghi ngờ và khinh thường.

Tô Khê cảm nhận được người đàn ông trước mắt đang khinh thường mình, cô ta siết chặt hai bàn tay, trong lòng oán hận nói "Anh cứ đợi đấy, sẽ có một ngày, tôi sẽ mạnh hơn anh".

Chỉ là hiện tại, bản thân cô ta không có đủ thực lực, nên chỉ có thể khống chế cảm xúc của mình, cố bày ra vẻ mặt thân thiện, hít sâu một hơi, "Đúng vậy, cô ấy, là đồng nghiệp trước đây của tôi"

"Ồ? Đồng nghiệp à? Người phụ nữ lên tiếng chế nhạo cô gái trẻ ban nãy cười với Tô Khê một tiếng, chỉ là lúc này.... Càng thêm mỉa mai hơn.

Vân Y thấy như vậy liền kinh ngạc, Tô Khê này, không phải là có hào quang của nữ chính sao?

Tại sao hiện tại, thoát nhìn mọi người đều không thích cô ta thế?

Chuyện này không khoa học nha....

"Tô Khê, đã lâu không gặp, cô còn nhớ rõ tôi sao? Người bên cạnh tôi, cũng nhớ rõ chứ?" Vân Y chỉ vào Mạch Khê Ngan bên cạnh mình.

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 99: Vua Zombie, đừng làm loạn (10)

Edit: Nữ Nữ - Beta: Há Cáo

Có điều, lúc Tô Khê nhìn về phía cô, Vân Y lại nắm lấy tay của Mạch Khê Ngan.

Cô khiêu khích nhìn về phía Tô Khê, nở nụ cười sáng lạn, khiến Tô Khê hận không thể lập tức nhào đến xé rách khuôn mặt của cô.

Lúc Vân Y nắm tay Mạch Khê Ngan, trong con ngươi sâu thẳm của hắn có chút dao động, có điều, không có ai chú ý đến.

Tô Khê nhìn người đứng bên cạnh Vân Y, cô ta tròn to đôi mắt..... đây là, Mạch Khê Ngan?

Hắn, hắn, không phải hắn bị nhiễm virus, đã chết rồi sao?

Sao có thể xuất hiện ở đây chứ? Hơn nữa thoát nhìn cũng không tệ lắm? Còn đi cùng với Vân Y nữa?

Lúc nhìn cảnh này, trong lòng Tô Khê đột nhiên cảm thấy, hai người Vân Y và Mạch Khê Ngan này, là đang cố ý khoe khoang trước mặt mình sao?

Trong lúc Tô Khê còn đang tức giận, Vân Y cuối cùng cũng nhớ đến cốt truyện, Tô Khê này, không phải là khi hãm hại chính mình mà lâm vào cảnh khổ sao?

Cũng bởi vì lần đó, sau khi bị zombie bắt, Tô Khê mới thức tỉnh dị năng.

Nếu vậy thì, hiện tại Tô Khê chỉ là một người bình thường ư?

Cũng khó trách, trong thời kỳ mặt thể này, một cô gái lớn lên xinh đẹp như thế nhưng lại không có chút năng lực nào.

Khuôn mặt xinh đẹp này, đã không thể trở thành vũ khí của cô ta được nữa, ngược lại sẽ trở thành thứ khiến cô ta rơi vào vực sâu địa ngục.

"Chào mọi người, tôi là Vân Y, đây là đồng đội của tôi, Mạch Khê Ngan." Vân Y giới thiệu với người đàn ông đứng đối diện.

"Tôi là người dẫn đầu đội ngũ này, Đỗ Bác Văn." Người dẫn đầu cũng không định giới thiệu những người còn lại trên xe cho Vân Y và Mạch Khê Ngan biết, chỉ bảo hai người bọn họ lên xe, rồi để mọi người tự làm quen với nhau.

"Xin chào, tôi là Lãnh Tuyết Nga, rất vui khi được làm quen với cô. Zombie phía dưới là do cô giết sao? Wow, cô lợi hại thật đó." Cô gái trẻ bị dọa sợ ban này giờ đây đang hưng phấn nói chuyện.

Lãnh Tuyết Nga?

Vân Y hít một hơi, đây không phải chính là em gái của nam chính Lãnh Thiên Tịch sao?

Cô nhìn xung quanh một vòng, phát hiện nam chính cũng không có ở chỗ này.

Rồi lại nhìn lướt qua Tô Khê, sau đó nở nụ cười, "Zombie dưới đó.... Cũng không phải do tôi giết. Lúc tôi tới đây thì đã như vậy rồi."

"A?" Cô gái trẻ nghe thế thì thất vọng ra mặt, không hề có ý che giấu.

Mà những người khác vừa nghe Vân Y nói như vậy, thì nghĩ, lúc này bọn họ hiểu lầm rồi, còn nghĩ là gặp được một người mạnh cơ.

Ai biết.....

Cùng lắm chỉ là một kẻ yếu bình thường thôi, trong nháy mắt liền xua đi ý nghĩ muốn kết bạn.

"Ày, anh trai này, anh đẹp trai thế. Tại sao anh lại không nói câu nào vậy?" Lãnh Tuyết Nga lách đến trước mặt Mạch Khê Ngan, hai mắt hiện lên hình trái tim.

Vân Y thấy Lãnh Tuyết Nga như vậy, bèn kéo Mạch Khê Ngan lại, chắn trước mặt hắn, "Ngại quá, anh ấy không thích nói chuyện, hơn nữa, cô cũng đừng dựa gần như vậy."

Lời này của Vân Y không hề có kỳ vọng tâm tình của Lãnh Tuyết Nga chút nào, mà lúc Tô Khê nghe thấy Vân Y nói như vậy, ý hận trong mắt càng tăng thêm.

"Cô làm gì vậy?" Lãnh Tuyết Nga bất mãn, "Lại không phải bạn trai của cô, tôi dựa gần như vậy thì liên quan gì đến cô chứ."

Lãnh Tuyết Nga bị Vân Y nói như thế, thái độ với cô cũng xấu đi.

"Ai nói anh ấy không phải bạn trai của tôi." Vân Y vừa dứt lời, Tô Khê lập tức nhìn về phía cô.

Về mặt kinh ngạc và sự không cam lòng của cô ta bộc phát, rõ ràng là của cô ta, là của cô ta!

Mà Mạch Khê Ngan, hơi nghiêng đầu, ánh mắt chậm rãi dừng ở trên người Vân Y, chỉ là..... không hề nói gì cả.

Bạn đang đọc truyện *Công Lực: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tài miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tài miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 100: Vua Zombie, đừng làm loạn (13)

Edit: Nữ Nữ - Beta: Há Cáo

"Ô? Thì ra là bạn trai à." Lãnh Tuyết Nga hơi thất vọng, miễn cưỡng mà thu lại tầm mắt của mình.

Tô Khê bị Vân Y kích thích như vậy, đầu óc nóng lên, đột nhiên hét lớn về phía Vân Y: "Không thể nào."

Ầm thanh đó suýt làm thủng màng nhĩ của mọi người, có lẽ là do quá chói tai, ngay cả Mạch Khê Ngan có chút không tiếp thu được.

"Tại sao lại không thể? Tô Khê, không lẽ cô thấy bọn họ nam thanh nữ tú nên hâm mộ ghen tị à?" Một người phụ nữ khẽ cười nói.

"Chào cô, tôi là Sở Ý Thiệu, rất vui khi được biết cô, tôi biết cô tên Vân Y." Cô gái này so với những người khác thì thân thiện hơn một chút.

Vân Y nhìn cô gái này, ngừng lại cốt truyện một chút, lại phát hiện ra, người này cũng không hề xuất hiện nhiều ở trong cốt truyện. Vậy nên.... đây là vật hi sinh à?

Nữ phụ là vật hi sinh, tất cả mọi người đều là vật hi sinh, đều là châu chấu cùng đàn.

"Chào cô." Vân Y nở nụ cười, gật đầu với Sở Ý Thiệu, sau đó liền kéo Mạch Khê Ngan ngồi xuống một bên.

Bởi vì cơ thể của Mạch Khê Ngan cứng đơ và chậm chạp nên đáng ngồi có chút kỳ quái, khiến Tô Khê - người luôn chú ý bọn họ hít thở mà nhìn.

"Hiện tại chúng tôi đang đi đến khu căn cứ của tỉnh bên cạnh, dọc đường sẽ gặp phải không ít zombie, nhưng chúng tôi cũng không rảnh rỗi để chiều cổ hai người đâu." Người phụ nữ chăm chọc Tô Khê vừa nãy mở miệng nói.

Một người đàn ông tuyệt mỹ thế này, vậy mà lại là hoa cũng đã có chủ..... Ô Không, cô đã có chủ?

Hơn nữa, còn là một người không có thực lực nữa chứ. Có hẳn đi theo bên cạnh, không chừng còn bị trở ngại đấy.....

"Chú ý, phía trước có đàn zombie." Người dẫn đội Đỗ Bắc Văn bỗng nhiên lên tiếng, tất cả mọi người trên xe tài đều đứng dậy, nghiêm túc chuẩn bị.

Vân Y kéo Mạch Khê Ngan, nhìn về khu vực phía trước, hình như là nghĩ đến điều gì, lại quay đầu nhìn về phía Mạch Khê Ngan.

Cùng lúc đó, Tô Khê cũng đang nhìn Mạch Khê Ngan và Vân Y.

Cô ta để ý này giờ, hành động của Mạch Khê Ngan hình như chậm chạp không linh hoạt cho lắm, lại nhớ đến lúc trước, Mạch Khê Ngan là người bị nhiễm virus đấy?

Sao có thể khôi phục lại khi không có vắc-xin cơ chứ?

Có điều, Mạch Khê Ngan cũng không hề giống những con zombie dưới kia, cũng không thay đổi gì so với quá khứ cả.

Cho nên, Tô Khê mới cảm thấy kỳ quái.

Vân Y xuống xe, cô vốn định để Mạch Khê Ngan lại trên xe, nhưng hẳn lại đi theo xuống.

Có nhũn mảy, nếu Mạch Khê Ngan ra tay, vậy thì thân phận zombie của hẳn, sẽ không giấu được nữa.

Vân Y nhanh chóng tập trung năng lượng sấm sét màu tím của dị năng lõi điện lên tay, không hề nương tay phóng thẳng về phía đàn zombie.

Ngay trong nháy mắt, số lượng zombie đã ngã xuống hơn phân nửa, Vân Y lập tức mở miệng nói với bọn họ: "Mau lên, ngay lúc này.

Vũ khí trong tay vung lên như là thu hoạch rom rạ vậy, sau khi thu phục hết đàn zombie, bọn họ vẫn còn mê mang không tỉnh lại.

"Wow, Vân Y, cô thật là lợi hại." Những người lúc trước không màng đến Vân Y bỗng sôi nổi vây quanh lấy cô.

"Vân Y, cô giỏi quá." Sở Ý Thiệu cũng góp lời khen, mà những người khác rồi rít tự giới thiệu mình một phen.

Chỉ có Tô Khê, Lãnh Tuyết Nga, và người phụ nữ lúc trước khinh thường Vân Y là im lặng đứng ở một bên.

"Đừng rồi, Vân Y, tại sao bạn trai của cô lại không ra tay?" Sở Ý Thiệu nhìn Mạch Khê Ngan, suy nghĩ về vấn đề này.

Bạn trai của người khác.... Không phải đều là mạnh mẽ tiến lên phía trước, bảo vệ bạn gái sao?

Bạn đang đọc truyện *Công Lực: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 101: Vua Zombie, đừng làm loạn (14)

Edit: Há Cáo

Vân Y nghe thế, nhìn thoáng quá Mạch Khê Ngan, rồi giải thích với bọn họ: "Anh ấy, không có dị năng."

Mọi người vừa nghe Vân Y nói thế, lập tức dòi tầm mắt sang Mạch Khê Ngan, ánh mắt khác thường của hẳn, ngay cả Tô Khê cũng cảm thấy kỳ lạ.

Không có dị năng?

"Không phải lúc trước anh bị nhiễm virus à?" Cô ta kinh ngạc hỏi Mạch Khê Ngan, cô ta cảm thấy Vân Y giống như đang nói dối vậy.

"A? Không phải chứ?" Lãnh Tuyết Nga nghe thế, tròn mắt nhìn về phía người mình thích từ cái nhìn đầu tiên.

Lúc nghe nói hẳn không có dị năng, Lãnh Tuyết Nga cảm thấy có hơi đáng tiếc một chút, chỉ là Tô Khê vừa nói gì cơ, hẳn bị nhiễm virus à?

Việc này, khó có thể tiếp nhận được rồi đây.

Bị nhiễm virus, cũng có nghĩa là, rất có thể sẽ biến thành zombie đúng không?

"Không thể nào? Nếu như là zombie, thì hẳn phải giống những zombie dưới đó mới đúng chứ?"

Xe tài lòn từ từ lăn bánh chạy đi. Nhưng vẫn còn có thể nhìn thấy được đàn zombie bị giết đảng kia, mặt mũi chúng nó hoàn toàn thay đổi, cả người đều bị thối rữa.

Nhưng mà Mạch Khê Ngan trước mặt này, lại không giống như thế.

"Đúng vậy, tôi cũng cảm thấy không giống lắm." Một người phụ nữ khác phụ họa, người đàn ông anh tuấn thế này, đẹp trai hơn nhiều so với những người mình từng thấy.

Sao có thể là zombie chứ?

"Tô Khê, sao cô lại biết người ta bị nhiễm virus vậy?" Sở Ý Thiệu lên tiếng ủng hộ.

Tô Khê không biết nói sao, nếu hiện tại cô ta nói bọn họ từng làm chung trong phòng thí nghiệm, virus này là từ phòng thí nghiệm đó lan ra thì.....

Đừng nói là Vân Y và Mạch Khê Ngan, ngay cả cô gái yếu đuối tay trái gà không chặt như cô ta cũng sẽ bị giết mất.

"Lúc trước chúng tôi là đồng nghiệp. Thời điểm tôi rời đi, Mạch Khê Ngan đã bị nhiễm virus, mà Vân Y cũng không mặc tất cả chạy tới cứu hẳn, thế nên....."

Tô Khê trả lời, chỉ là đáng về muốn nói lại thôi, còn lui một bước cảnh giác nhìn Vân Y và Mạch Khê Ngan của cô ta, như thể nói Vân Y và Mạch Khê Ngan đã trở thành zombie, hoặc người mang theo virus zombie vậy.

Thấy Tô Khê như thế, mọi người trong xe lập tức cảnh giác nhìn Vân Y và Mạch Khê Ngan.

Rất rõ ràng, bọn họ đã tin lời của Tô Khê.

Nhưng mà cũng đúng, trong thời mạt thế này, ai cũng đều ích kỷ cả, mạng sống của chính mình mới là quý giá nhất.

"Không phải đâu, chẳng lẽ mấy người quên rồi, nếu Vân Y là zombie thì sao có dị năng lõi điện chứ?" Sở Ý Thiệu hơi phẫn nộ nhìn bọn họ.

Những người này, ban nãy còn đang bày ra vẻ mặt nhiệt tình, vừa nghe Tô Khê nói liền cảm thấy Vân Y có vấn đề, quá thật....khiến người ta quá thất vọng mà.

Lời của Sở Ý Thiệu khiến bọn họ tỉnh táo lại, đúng.....Zombie không có dị năng được.

Thấy bọn họ tỉnh táo lại, Vân Y mới chậm rãi lên tiếng.

"Lần trước, anh ấy là bị sốt, bị viêm phổi chứ không phải bị nhiễm virus. Cũng không biết Tô Khê có nghe tin đồn này từ đâu vậy?"

Vân Y vừa dứt lời, mọi người trong xe lập tức nhìn sang Tô Khê. Đầu do cô ta, làm bọn họ trách lầm Vân Y.

Chuyện vừa rồi, khiến sự nhiệt tình mà bọn họ vừa tích góp được nháy mắt biến mất không còn tung tích.

"Lúc đó anh ấy phát sốt, mọi người đều tưởng anh ấy bị nhiễm virus. Chỉ có tôi không tin, vẫn luôn ở bên cạnh anh ấy. Nhưng cho dù anh ấy là bị nhiễm virus, tôi cũng không hối hận." Vân Y nhìn Mạch Khê Ngan, vẻ mặt tràn đầy thâm tình.

- 13.2.2019-

Nguyên nữ chính trong thế giới này cũng thật... TVT

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full**.Net.

Chương 102: Vua Zombie, đừng làm loạn (15)

Edit: Há Cáo

Mọi người sôi nổi cảm thán sự thâm tình của Vân Y, trên đời này, một cô gái có tình có nghĩa như thế cũng không còn được bao nhiêu nữa.

Còn về Mạch Khê Ngan – người đàn ông "ăn com mềm*" này, khó trách trắng như thế, thì ra là một tiểu bạch kiểm**.

[*] Ăn com mềm: ăn bám

[**] Tiểu bạch kiểm: chỉ những chàng trai có khuôn mặt trắng trẻo, thanh tú. Còn một nghĩa nữa là chỉ những chàng trai hám tiền/traí bao.

Tô Khê nhìn tình huống trước mắt, càng cảm thấy may mắn vì hành động lúc trước của mình. Người vô dụng như thế, còn muốn cho cô ta nuôi à?

Vẫn là bỏ đi.

Đối mặt với ánh mắt đánh giá của mọi người, Mạch Khê Ngan không ngại chút nào. À, phải nói là, hần không cảm nhận được mới đúng.

Vì thế, nhìn vẻ mặt ung dung bình tĩnh của hần, mọi người càng cảm thấy, da mặt hần quá dày.

"Đúng rồi, trong đầu zombie có một tinh hạch lấp lánh, có thể dùng để thăng cấp dị năng đấy." Vân Y đi ra ngoài, làm mẫu cho mọi người xem.

Những người có dị năng thấy thế, càng mở to hai mắt mà nhìn. Bọn họ chỉ vừa mới kích hoạt dị năng, hiện tại chỉ như trẻ em vậy, không hề biết việc này.

Lời Vân Y vừa nói, quả thật là đưa than ngày tuyết với bọn họ.

Bọn họ nhìn Vân Y đảo tinh hạch trong đầu zombie ra rồi thăng cấp dị năng của mình.

Những người có dị năng rồi rít cầm lấy vũ khí của mình vọt tới chỗ xác zombie, đảo nào đảo nào.....

Mà những người không có dị năng cũng vọt lên theo. Hiện tại bọn họ không có dị năng cơ mà, không sao cả, nhờ đâu sau này bọn họ cũng kích hoạt được dị năng thì sao?

Vị trí ban này cũng chỉ còn lại một mình Mạch Khê Ngan, không phải hần không đi, mà lại bị Vân Y hạn chế đứng ở đó.

Chỉ chốc lát sau, Vân Y đã quay trở lại. Trong tay cô cầm hơn mười viên tinh hạch, cô giành hơn phân nửa số đó cho Mạch Khê Ngan.

Còn những người khác, nhiều nhất cũng chỉ đảo được một hoặc hai viên mà thôi.

"Vân Y, sao cô đảo nhanh thế?" Mọi người vừa kinh ngạc vừa hâm mộ.

Số zombie này là bọn họ giết được, nhưng người ra sức nhiều nhất là Vân Y. Nên bọn họ cũng không dám bắt Vân Y giao tinh hạch ra.

"Vây Y, không phải bạn trai cô không có dị năng sao? Cô cho hần tinh hạch, thế, thế chẳng phải lãng phí sao?"

Đúng vậy, không sai,

Hành động của Vân Y trong mắt bọn họ chẳng khác nào là lãng phí cả.

"Không sao, anh ấy thích." Thấy ánh mắt mọi người như thế, Vân Y báy to, cô cũng không phải cố ý tạo hình tượng tiểu bạch kiểm và cặn bã cho Mạch Khê Ngan đâu....

Xấu hổ quá.

Không còn mặt mũi nữa rồi.

Tuy nhiên, cũng có một số ít thanh niên trong nhóm hâm mộ Mạch Khê Ngan có thể tìm được một cô bạn gái tốt như thế. Tại sao tới phiên bọn họ lại không thể gặp được bạn gái tốt như thế này vậy?

Tô Khê nhìn dáng vẻ ầu ỹ của hai người thì càng hận. Chỉ là cô ta biết, bản thân cô ta hiện tại không đủ thực lực.

"Được rồi, chúng ta tiếp tục xuất phát." Đội trưởng Đỗ Bác Văn thông báo một tiếng.

Xe tải từ từ chuyển bánh.

Bởi vì mặt thế vừa đến, cấp bậc của zombie vẫn chưa cao, nên rất nhanh bọn họ đã đến khu căn cứ của tỉnh bên cạnh.

Xe chạy tới trước cổng khu căn cứ thì thấy có một nhóm binh lính đang đứng đó, trước mặt nhóm binh lính có bảy một cái bàn, trên bàn còn dựng một tấm bảng đứng.

"Nộp lương thực". Thấy hai chữ này, Vân Y cũng hiểu được bọn họ đang làm gì.

Vân Y ngồi nguyên trên xe, việc này cô không cần quản, đã có đội trưởng lo liệu.

Hơn nữa, cô đã bỏ ra biết bao nhiêu công sức vì đội ngũ này rồi...Lương thực ư, trong không gian cô có rất nhiều, nhưng cô sẽ không lấy ra.

Với tính tham lam của những người trong đội ngũ này, nếu bọn họ biết cô có lương thực, nhất định sẽ bóc lột cô sạch sẽ. Suốt đường đi tới căn cứ, bọn họ hoàn toàn ý vào cô, giống như một người không biết cách tự lập sinh hoạt vậy.

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)**.Net.

Chương 103: Vua Zombie, đừng làm loạn (16)

Edit: Há Cáo

"Y Y?" Một giọng nói nghi hoặc vang lên, Vân Y quay đầu lại nhìn.

"Hiểu Hiểu?" Vân Y kinh ngạc, cô không ngờ có thể gặp lại được Cơ Hiểu Hiểu ở chỗ này.

"Hiểu Hiểu, sao cậu lại ở đây?" Dựa theo hướng phát triển của cốt truyện, hình như...Ách, hình như cốt truyện cũng không có nhắc đến.

"Tớ còn muốn hỏi cậu đấy, sao cậu lại ở đây? Cậu đã đi đâu vậy? Sao tớ tìm mãi cũng không tìm được cậu. Còn nữa, cậu thoát khỏi phòng thí nghiệm bằng cách nào thế?"

Cơ Hiểu Hiểu nói một tràng dài, trong giọng nói toát lên sự lo lắng. Vân Y nghe xong, trong lòng cảm thấy âm áp.

"Trong phòng thí nghiệm có cửa ngầm. Tớ ra bằng cách nào, tại sao lại ở đây.....Nếu kể ra thì dài lắm. Đứng rồi, sao cậu cũng ở đây thế?"

Vân Y vẫn luôn cảm thấy áy náy với Cơ Hiểu Hiểu. Bởi vì trong cốt truyện, cô ấy là người thật sự quan tâm lo lắng cho nguyên chủ.

Nhưng cuối cùng, lại bị nguyên chủ liên lụy, bị hành hạ cho tới chết. Thế nên cô sẽ giúp nguyên chủ hoàn thành...(có lẽ là) tâm nguyện ẩn giấu này thôi.

"Tớ sao? Không phải tớ nghe lời cậu sao, nên đã đi theo một đội ngũ đến căn cứ này. Đứng rồi! Y Y, tại sao cậu biết mặt thế sắp..."

Cơ Hiểu Hiểu chưa nói hết câu đã vội che miệng mình lại, những lời này không thể nói loạn bị người khác nghe thấy được.

"Đứng rồi, tiến sĩ Mạch đâu? Không phải cậu đi tìm anh ta sao?" Thân là bạn tốt duy nhất của Vân Y, cô ấy cũng biết, Vân Y sao có thể tách khỏi tiến sĩ Mạch cơ chứ.

Hơn nữa, không phải lúc ấy Vân Y còn quay lại tìm tiến sĩ Mạch sao.

"Anh ấy à? Tớ để anh ấy vào phòng rồi." Lúc nhắc tới tiến sĩ Mạch, trong lòng Vân Y mềm mại đi, trên mặt hiện lên vẻ dịu dàng. Khiến Cơ Hiểu Hiểu – cầu độc thân nhìn mà khó chịu.

"Anh ta cũng tới á? Không phải anh ta, cũng bị nhiễm..." Vân Y tròn mắt trừng Cơ Hiểu Hiểu một cái, ngắt lời cô nàng.

Ý bảo nơi đây tai vách mạch rừng, không thể nói như thế được. Nếu như lời này bị lan truyền, thế thì phiền phức lắm.

Nhận được ánh mắt nhắc nhở của Vân Y, Cơ Hiểu Hiểu chỉ đành nuốt nửa câu còn lại vào bụng. Được rồi, việc này cũng không thể nói loạn được.

"Đến phòng tớ đi. Phòng tớ đều sạch cả." Cơ Hiểu Hiểu nói, ám chỉ với Vân Y, người vừa vào căn cứ đều sẽ bị theo dõi cả.

"Được." Vân Y gật đầu không từ chối.

Sau khi hai người đi khỏi, một bóng người từ vách tường phía sau đi ra: "Cảm nhiễm....."

Ha ha.

Tô Khê cười khẽ một tiếng. Cô đã nói mà, Mạch Khê Ngan rõ ràng là bị nhiễm virus, thế mà Vân Y cũng dám nói thành bị sốt.

Mất thấy hai người họ đi về phòng của Cơ Hiểu Hiểu, Tô Khê cũng không đi theo bọn họ. Mà đi về phía phòng của Vân Y và Mạch Khê Ngan.

"Cốc cốc....."

"Cốc cốc....."

"Cốc cốc....."

Cô ta gõ cửa vài lần cũng không có người đáp lại.

Tô Khê cau mày lại, không phải lúc này Vân Y nói đã để Mạch Khê Ngan trong phòng sao?

"Cốc cốc....."

"Cốc cốc....."

Ngay lúc Tô Khê nghĩ trong phòng không có người chuẩn bị rời đi, thì cửa phòng lại mở ra.

"Khê Ngan?" Nhìn thấy Mạch Khê Ngan, Tô Khê khẽ hô lên một tiếng. Người yêu cũ của mình, hiện tại gặp lại, lại thăm thâm tình.....lạnh nhạt.....

- 14.2.2019-

Chúc các bạn lễ tình nhân vui vẻ <3

Có ai còn FA ngồi nhà đọc truyện khôngggg

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 104: Vua Zombie, đừng làm loạn (17)

Edit: Há Cáo

Mạch Khê Bạn không nói gì, lạnh nhạt nhìn cô ta.

Mà Tô Khê lại nhìn chăm chăm vào Mạch Khê Bạn. Lúc này, cô ta đã quên mất những lời châm chọc, mỉa mai của mình với Vân Y và Mạch Khê Bạn trong dọc đường đi đến căn cứ. Chỉ nhớ tới những tui thân của mình. Cô ta cho rằng, Mạch Khê Bạn vẫn là.....người đã từng đối xử rất tốt với cô ta ngày xưa.

【Đương nhiên, "rất tốt" này là so sánh với những người trong phòng thí nghiệm. Với Mạch Khê Bạn lúc ấy, không ai bì kịp thí nghiệm của mình cả.】

"Khê Ngan." Tô Khê gọi thêm lần nữa, cô ta nhìn về mặt lạnh nhạt của Mạch Khê Bạn mà chưa xót trong lòng.

"Tại sao anh không để ý tới em chứ?" Về mặt tui thân của Tô Khê lúc này nhìn vừa mềm yếu vừa đáng thương.

Nhưng trong mắt Mạch Khê Bạn, mỗi con người đều là như nhau cả. Tri giác của hắn đã không còn từ lâu rồi.

"Khê Ngan, có phải anh đang trách em đã vút bỏ anh lúc anh bị nhiễm virus không?" Tô Khê thật không hổ là nữ chính, vừa khóc một cái mà đã động lòng người đến thế.

"Em thật sự không cố ý đâu. Em chỉ là sợ, là sợ mà thôi. Khê Ngan, anh đừng trách em được không?"

Tô Khê đứng trước cửa phòng nghẹn ngào, vừa khóc vừa giải tỏa nỗi lòng. Nhưng hết thấy trong mắt Mạch Khê Bạ, lại chỉ như một trò đùa mà thôi.

"Khê Ngan, anh tha thứ cho em được không? Chúng ta về bên nhau lần nữa được không?" Cũng không biết trong đầu Tô Khê nghĩ gì, mà lại cho rằng cô ta xin lỗi xong thì Mạch Khê Bạ sẽ về bên cô ta nữa.....

Nhìn vẻ mặt lạnh lùng không hề thay đổi của Mạch Khê Bạ, Tô Khê cảm thấy, nhất định là hắn đang thăm gấu cọt mình đây mà.

Tô Khê ngờ ngác nhìn Mạch Khê Bạ, nước mắt đang rơi bỗng dừng dừng lại, động tác tay cũng đình chỉ.

"Mạch Khê Bạ, có phải anh đang quen con nhỏ Vân Y chết tiết ấy không?" Tô Khê nhớ lại suốt dọc đường đi, hào quang của Vân Y cứ chiếu rọi lên người mình, cô ta hận lắm.

Bây giờ nhìn Mạch Khê Bạ đứng đó, không hề nhúc nhích nhìn cô ta, trong ánh mắt không có bất kỳ tia dao động nào.

"Mạch Khê Bạ, anh đừng cho rằng anh ghét gớm lắm. Bây giờ anh chỉ là một tên tiêu bạch kiếm, chỉ biết dựa vào sự thâm tình của Vân Y đối với anh mà thôi. Hừ, đợi ngày nào Vân Y tìm được người tốt hơn, sẽ đá anh ngay thôi."

Tô Khê thẹn quá hóa giận, nói ra hết những lời trong lòng mình.

Cuối cùng, Mạch Khê Bạ cũng có động tĩnh, không đứng im bất động nữa.

Trong đôi mắt không gọn sóng của hắn bỗng nhiên lóe lên một luồng sáng màu đỏ, hân lạnh lùng nhìn về phía Tô Khê.

Tô Khê bị ánh sáng màu đỏ trong mắt Mạch Khê Bạ dọa cho sợ hãi. Cô ta trợn mắt nhìn hắn, trong mắt đầy vẻ không thể tin tưởng được.

"A a a a a a a!" Tô Khê dùng tay che kín gương mặt của mình, sợ hãi xoay người chạy đi.

Tiếng thét chói tai của cô ta rất vang, mọi người xung quanh căn phòng đều nghe thấy được.

Tô Khê chạy mãi, đến khi đã rời xa căn phòng của Mạch Khê Bạ rồi mới dừng lại. Cô ta đưa tay lên ngực mình, nơi đây còn đang nhảy lên hồi.

Con người bình thường, trong đôi mắt không thể hiện lên ánh sáng màu đỏ như thế.....

Cô ta lại nhớ đến lúc trước, Mạch Khê Bạ đã bị nhiễm virus. Mà virus đó, chính là nguyên nhân khiến zombie xuất hiện.

Nghĩ đến đây, trong đầu Tô Khê bỗng dâng lên một ý tưởng rất khó tin được. Hay là, Mạch Khê Bạ đã trở thành zombie rồi?

Rất có thể là thế, dù sao suốt dọc đường cô ta cũng chưa từng nghe Mạch Khê Bạ nói câu nào, cũng không hề làm gì cả, quan trọng nhất là.....còn chưa từng ăn gì cả....

Bạn đang đọc truyện *Công Lực: Nhật Kỳ Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 105: Vua Zombie, đừng làm loạn (18)

Edit: Há Cáo

Nghĩ như thế, Tô Khê lạnh lùng nhếch môi lên. Trong lòng bắt đầu suy nghĩ âm mưu tính kế hai người Vân Y.

Vân Y đi theo Cơ Hiểu Hiểu về phòng cô ấy nói chuyện, sau khi nói xong thì quay trở về phòng mình.

Vừa về đã thấy cửa phòng mở ra, Vân Y nhủ này, làm bánx "Sao cửa lại mở ra thế này? Không phải lúc đi mình đã đóng lại rồi sao?"

Vì đề Mạch Khê Bạ không bị người khác phát hiện, trước khi ra ngoài cô đã đóng chặt cửa phòng lại rồi.

Không thể không nói Vân Y quả thật là to gan, dám mang theo một zombie tới căn cứ nhân loại nhiều dị năng già thế này. Chỉ bởi vì Mạch Khê Bạ vẫn không khôi phục lại trí giác của hắn, dù Vân Y có đối xử tốt với hắn kiểu gì đi nữa, cũng không thể làm gia tăng thêm độ hảo cảm. Thế nên, Vân Y cũng không còn cách nào khác cả.

Đến ngày thứ ba.

Sáng sớm, khắp nơi còn yên lặng, đường chân trời phía đông hiện lên một tia nắng, từng tí từng tí hòa vào màn trời màu xanh nhạt, một ngày mới từ từ bắt đầu.

Một buổi sáng tốt đẹp, khởi đầu cho một ngày mới.

Nhưng những người vừa mới đến căn cứ, lại không cảm thấy tốt đẹp như thế.

Bởi vì, vừa sáng ra đã có người nói, trong đội ngũ mới vừa vào căn cứ vậy mà lại có một người bị nhiễm virus zombie.

Hiện tại, nếu đoán không sai, thì người đó hẳn là đã biến thành zombie, hoặc sắp biến thành zombie rồi.

Hơn nữa, tên người đó đã bị chỉ ra, là.....Mạch Khê Bạ.

Lúc sáng đã có hai nhóm người tới gõ cửa phòng Vân Y tìm cô. Nhưng lúc ấy Vân Y vẫn còn đang say giấc chưa rời giường, bởi vì tối hôm qua cô hấp thu năng lượng tinh hạch đến khuya mới đi ngủ, nên giờ còn đang ngủ bù lại.

Đợi đến khi Vân Y thức dậy, vừa mở cửa phòng ra đã thấy có rất nhiều người tụ tập đứng trước cửa phòng chuẩn bị thảo phạt cô.

"Vân Y, nghe nói Mạch Khê Bạ đi cùng cô, là zombie?" Đội trưởng Đỗ Bác Văn của đội ngũ lúc trước dẫn đầu hỏi.

Là hắn mang hai người này đến, nên hắn phải chịu trách nhiệm việc này. Nếu không, cũng không biết những người trong căn cứ sẽ đuổi hắn đi hoặc làm gì hắn không nữa.

"Ồ? Việc này anh nghe ai nói thế? Bạ trai tôi là zombie, sao tôi lại không biết chứ?" Vân Y nheo mắt lại, nhưng trong lòng lại "lộp bộp" một tiếng.

Không ngờ, nhanh như thế đã có người phát hiện ra.

Chỉ là, Vân Y không thể hiện sự lo lắng lên mặt, ngược lại vẻ mặt cô đầy sự tức giận vì bị vu oan hãm hại.

"Hừ, cho dù cô biết, cô cũng không nói ra đâu." Một người phụ nữ chỉ vào Vân Y, cao giọng nói.

"Đúng vậy, giao bạ trai cô ra đây." Có cô ta phụ họa, tất cả mọi người đều tin tưởng.

Không có lừa thì sao có khối, Mạch Khê Bạ này dù không phải zombie, thì cũng nhất định có vấn đề.

"Nếu Mạch Khê Bạ là zombie thật, sao hắn có thể giống chúng ta như thế chứ? Chẳng lẽ mấy người không trông thấy hình dáng mấy con zombie ngoài kia à?"

Cơ Hiểu Hiểu là bạn tốt của Vân Y. Vừa thấy bọn họ vây quanh chất vấn cô liền lên tiếng nói giúp. Mà Sở Y Thiệu vốn sùng bái Vân Y, sao có thể đứng nhìn thân tượng của mình bị mọi người đối xử thế chứ?

"Nếu bạ trai Vân Y là zombie, vậy tại sao dọc đường đi chúng ta không phát hiện chứ?"

- 17.2.2019-

Tim editor về cùng nhà <333

Bạn nào muốn edit cùng tớ thì nhắn tin cho tớ nha >w<

P.s: tên nam chính TG này là Mạch Khê BẠN nha mọi người. Lúc trước do tớ thấy tên này hơi lạ nên có nhờ 1 người bạn hỏi người học tiếng Trung (Bạn A) giúp tớ, bạn ấy nói lại với tớ là bạn A bảo từ "Bạn" tiếng Trung dịch nghĩa ra cũng giống với từ "Ngân" nên tớ dùng "Ngân". Cơ mà bây giờ vẫn quyết định dùng lại từ "Bạn" giống bản gốc nha:D

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 106: Vua Zombie, đừng làm loạn (19)

Edit: Nữ Nữ | Beta: Há Cáo

Vân Y không nói gì, chỉ nhìn bọn họ một cách lạnh lùng.

Con người ở mặt thế, đều là như thế cả.

"Nếu đã như vậy, tại sao cô lại phải để Mạch Khê BẠN ở trong phòng? Cô để hắn ta ra ngoài xem." Người đàn ông nhũn nhặn lông mày, đối mặt hip lại nhỏ như hạt đậu xanh*, chỉ vào Vân Y mà quát.

(*) nguyên văn: chuột mi chuột mắt tể chính mình đậu xanh...

(Nữ bỏ tay, cầu cao nhân cứu. Mìn cứ mặc kệ chỗ ấy đi, đừng để ý hiểu đến nó!))

Hắn ta rất yêu quý mạng sống của mình, hiện tại hắn ta đã là một dị năng giả hệ thủy cấp 2, rất nhanh là có thể chạm đến được đỉnh cao của đời mình...

Vì thế, đối với bạn trai của Vân Y, hay là Vân Y, hắn đều không có cảm giác đặc biệt gì, hơn nữa cũng không quen biết, sao có thể để một tai họa như thế ở lại trong căn cứ của mình được?

"Vân Y, cô để bạn trai của cô ra ngoài đi, chứng minh cho bọn họ thấy." Sở Ý Thiệu tức giận siết chặt bàn tay lại, nhìn bộ dạng si nục người khác của bọn họ, cảm thấy rất bất bình thay cho Vân Y.

Lời nói của Sở Ý Thiệu khiến Vân Y và Cơ Hiểu Hiểu dôi mắt nhìn sang, chỉ là, trong mắt hai người, tự có dụng ý riêng của bản thân, chỉ có họ mới biết.

Ngay lúc Vân Y đang muốn nói gì đó, sau lưng lại vang lên một... Âm thanh trầm thấp nhưng giàu từ tính.

"Mấy người muốn gặp tôi sao?" Mạch Khê MẠN xuất hiện trước mặt mọi người, cả người tràn đầy khí thế quân lâm thiên hạ*, giống hệt như lần đầu tiên Vân Y thấy hắn.

(*) Là người có mọi quyền lực mạnh mẽ trong tay. Bể ghế đứng ở một nơi cao, đặt tất cả mọi thứ dưới chân, chỉ có bản thân là tôn quý nhất, có thể xem tựa như hoàng đế vậy.

Mạch Khê BẠN vừa xuất hiện, Vân Y lập tức trốn to hai mắt, nhìn Mạch Khê BẠN từng bước đi đến, hắn... Có thể nói chuyện rồi?

Nếu như Mạch Khê BẠN đã nói chuyện được, vậy có phải đại biểu việc, hiện tại hắn.....đã khôi phục các cơ quan cảm giác rồi không.

Có điều, do không nghe được âm thanh nhắc nhở của hệ thống, Vân Y không dám khẳng định như vậy.

"Hệ thống, cầu mì nói cho ta biết, hiện tại độ hào cảm của hắn đối với ta là bao nhiêu?" Vân Y lại lần nữa quên mất, hệ thống kun rất lạnh lùng và kiêu ngạo.

Đối với vấn đề ngu xuẩn này, hệ thống chắc chắn sẽ không trả lời, cho nên... Nó tiếp tục im lặng.

Vân Y trốn mất với hệ thống, chỉ là không biết hệ thống có cảm nhận được không, nhưng cô thật sự rất muốn mắng hệ thống một câu.

Đờ mờ, ông đây ở chỗ này cực khổ hoàn thành nhiệm vụ, nhưng mì lại không hề giúp đỡ chút nào, cần mì làm gì nữa?

"Cậu, cậu là.... Mạch Khê BẠN?" Người đàn ông phách lối vừa rồi bị khí thế mạnh mẽ của Mạch Khê BẠN dọa sợ tới mức lắp bắp.

Hắn ta nhìn Mạch Khê BẠN, trong lòng lại cảm thấy không cam lòng.

Chỉ là một tiểu bạch kiểm bị người khác bao nuôi mà thôi, sao có thể hù dọa đến hắn?

"Cậu là Mạch Khê BẠN?" Hắn ta lấy lại bình tĩnh, mở miệng hỏi lại.

Vân Y nhìn người đàn ông kia, không đợi Mạch Khê BẠN trả lời đã đi tới chắn trước mặt hắn, "Làm sao, anh còn cần hỏi thêm gì sao?"

Thái độ che chở rõ ràng như thế, khiến cho Mạch Khê BẠN hơi cúi đầu, nhìn xuống đầu.....của Vân Y.

Hắn không nói gì, chỉ là, khóe môi khẽ cong lên, nở nụ cười nhẹ, không sâu lắm.

Nếu như không để ý, căn bản sẽ không phát hiện được.

[Đinh-- độ hào cảm +5, tổng độ hào cảm là 85, ký chủ tuyệt vời lắm, tiếp tục cố gắng nào!]

Lúc Vân Y nghe đến âm thanh nhắc nhở của hệ thống, cô cảm giác cả bầu trời đều sáng sủa trở lại, cuối cùng cũng không cần phải lo lắng khi nào Mạch Khê BẠN mới có thể khôi phục cơ quan cảm giác nữa.

"Ấy? Không đúng, lúc trước không phải độ hào cảm chỉ mới 35 thôi sao? Sao hiện tại mới thêm có 5 điểm lại bỗng tăng đến.... 85 rồi? Hệ thống, toán học của mì, là thầy giáo thể dục dạy sao?"

Hệ thống bị Vân Y nói như thế, suýt chút nữa là không kiềm chế được xúc động muốn đâm Vân Y.

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 107: Vua Zombie, đừng làm loạn (20)

Edit: Há Cáo

Toán học của cô mới do thầy thể dục dạy, nói như thể từng được thầy thể dục dạy rồi ấy.....

【Chú thích: Vân Y đang nói chuyện với hệ thống trong không gian ý thức.】

"Bối vì trước đó, tuy rằng đối tượng công lược không có cảm giác, nhưng mà ý thức vẫn còn, vì thế, độ hào cảm đối với ký chủ, cứ biu biu mà tăng lên.

Tuy hệ thống luôn ra vẻ cao ngạo lạnh lùng, hơn nữa cũng không đáng tin cậy cho lắm, nhưng mà, vấn đề nào nên trả lời, nó vẫn nói rất rõ ràng.

"Thì ra là vậy." Biết được lý do, còn có độ hào cảm lúc sau của Mạch Khê BẠN, Vân Y cảm thấy, rốt cuộc mấy ngày làm vú em của cô cũng là đáng giá.

"Thoạt nhìn Mạch Khê Bạn cũng không giống như là người bị nhiễm virus zombie...." Một người phụ nữ nhìn thấy bộ dáng đẹp trai bức người như thế của Mạch Khê Bạn, nháy mắt đã bị ngử quan của hắn hấp dẫn.

"Đúng thế, người và zombie, khác nhau nhiều lắm nha." Có người cau mày lại, bọn họ cũng chỉ là bị người khác xúi giục tới chết vẫn Mạch Khê Bạn mà thôi.

Hiện tại nhìn thấy Mạch Khê Bạn rồi lại phát hiện, sự việc cũng không giống như những gì bọn họ nghĩ.

"Vây cũng không chắc đâu, người bị nhiễm virus zombie, hôm nay không phát tác, ai biết được ngày hôm sau có phát tác không chứ?" Một giọng nữ vang lên giữa đám người.

Giọng nói quen thuộc này, sao Vân Y lại không biết là ai chứ?

Còn không phải là nữ chính sao.

"Hệ thống, mĩ nói cho ta biết, vì sao hầu hết nữ chính trong các vị diện đều sẽ hắc hóa, lại còn giống như là nữ phụ ác độc thượng vị vậy?" Cuối cùng Vân Y cũng phát hiện ra vấn đề này.

Hệ thống nghe thế, im lặng một lát, sau đó cũng không thèm trả lời, đóng chặt miệng lại.....Hơn nữa còn cấm ngôn Vân Y một ngày.

Vân Y cũng chỉ là lái nhai tâm sự của mình một chút thôi, cũng không trông mong hệ thống sẽ trả lời cô.

Có điều, lời của Tô Khê khiến những người đứng đây dồn dập lên tiếng chất vấn.

"Đúng thế, người bị nhiễm virus zombie cần phải đưa đến phòng thí nghiệm kiểm tra mới được" Một người sớm đã gai mắt với "tiểu bạch kiểm" lên tiếng.

"Mấy người nói phải kiểm tra thì kiểm tra à, có phải chỉ cần một lời đồn vớ vẩn là có thể dễ mấy người nghi ngờ người khác không? Ba người thành hồ, mấy người quả thật là nhân tài tạo nên "án oan Lưu Thiệu Kỳ" mà."

Vân Y sao có thể đồng ý chứ, hiện tại Mạch Khê Bạn đã khôi phục cảm giác, căn cứ này xem ra đã không còn hữu ích nữa.

Có nheo mắt lại, đứng ngăn trước người Mạch Khê Bạn, bảo vệ hắn. Còn Cơ Hiểu Hiểu, vẫn luôn đứng trước Vân Y.

Sở Y Thiệu đứng ở phía sau không nói gì, suy nghĩ trong đầu đang mâu thuẫn với nhau, một bên là căn cứ để sinh tồn, một bên là thần tượng mà mình sùng bái.

"Cô cứ ngăn cản như thế, là do chốt dạ trong lòng sao?" Một người phụ nữ khác lên tiếng trào phúng Vân Y, trong mắt cô ta tràn đầy địch ý, nhưng người này Vân Y chưa từng gặp qua.

"Cho dù mấy người nói gì đi nữa, tôi tuyệt đối sẽ không để bạn trai mình bị các người chỉ trỏ lung tung như thế đâu." Về mặt của Vân Y đầy tức giận, cô không cam lòng chịu nhục như thế, trừng mắt nhìn bọn họ.

Từ đầu tới cuối, Mạch Khê Bạn vẫn luôn nhìn Vân Y. Về mặt kỳ quái, giống như đang suy nghĩ điều gì đó.

"Muốn khi dễ bọn họ, trước phải hỏi tôi có đồng ý hay không đã." Cơ Hiểu Hiểu nói, hai bên giằng co với nhau.

Lúc này, Mạch Khê Bạn bỗng nhiên vươn đôi tay trắng nõn ra.....

- 21.2.2019-

Mạch Khê Bạn sẽ làm gì đây =)))

Bạn đang đọc truyện *Công Lực: Nhặt Kỳ Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 108: Vua Zombie, đừng làm loạn (21)

Edit: Há Cáo

Vân Y thấy thế, tưởng là Mạch Khê Bạn muốn vươn bàn tay dài móng sắc nhọn của mình ra liến vợi vàng nắm lấy bàn tay của hắn.

Cô cau mày nhìn Mạch Khê Bạn, trong mắt đầy vẻ không đồng ý. Cô dẫn theo Mạch Khê Bạn đi khắp nơi, là vì muốn tìm thứ gì đó để kích thích Mạch Khê Bạn khôi phục lại cảm giác.

Nhưng như thế cũng không có nghĩa là, cô thật sự không sợ người của căn cứ "xử lý" bọn họ.

Phải biết là.....tiến độ nhiệm vụ công lực lần này mới đến 85 mà thôi.

Vân Y thật sự sợ Mạch Khê Bạn sẽ nổi điên giữa chừng.

Bàn tay mềm mại của Vân Y phủ lấy tay của Mạch Khê Bạn, cảm xúc mềm mại truyền đến khiến hắn ngẩn người ra.

Giây tiếp theo, hắn nhìn về phía Tô Khê – người vừa nói chuyện.

Thật ra Mạch Khê Bạn cũng không có ấn tượng gì với Tô Khê cả. Hiện tại, trong suy nghĩ của hắn chỉ có ấn tượng với một người duy nhất, đó là Vân Y.

"Lúc này, là cô muốn tìm tôi sao?" Mạch Khê Bạn hơi trầm mặt lại, ánh mắt nhìn Tô Khê lóe lên sự kỳ quái, như đang suy nghĩ điều gì đó.

Vân Y nhìn về mặt Mạch Khê Bạn, cũng không biết hiện tại hắn đang nghĩ đến điều gì, cô chợt phát hiện ra, hiện tại hắn càng lúc càng khiến người khác cảm thấy khó hiểu.

"Khê....Khê Bạn?" Tô Khê nhìn Mạch Khê Bạn, gương mặt hiện lên vẻ tủi thân.

Bộ dạng bạch liên hoa đáng thương đó khiến những người không biết rõ mọi chuyện đang đứng đây, đặc biệt là những người đàn ông đều cảm thấy không đáng thay cô ta.

"Mấy người làm gì vậy? Những gì chúng tôi nói đều là thật, tại sao lại trách Tô Khê hả?" Người đàn ông mắt đậu xanh chỉ tay vào Mạch Khê Bạn, tức giận mắng.

"Đúng thế, chẳng lẽ bây giờ chúng tôi chỉ nói thôi cũng không được ư? Tại sao mấy người hoang mang như thế? Có phải trong lòng chốt dạ không?" Một người đàn ông khác bị vẻ ngoài của Tô Khê mê hoặc tiếp lời, đòi lại công bằng cho Tô Khê.

Vân Y nhìn qua Tô Khê, thật không hồ là nữ chính, người có được hào quang của vai chính đúng là không giống người bình thường. Chỉ nói một câu thôi cũng đã có nhiều người như thế thay cô ta ra trận.

"Thế à? Vây thì tôi cũng nói, mấy người đều bị nhiễm virus zombie hết rồi đây, có phải cũng nên đến phòng thí nghiệm một chuyến để kiểm tra không?" Vân Y cười khẩy, nói.

Mạch Khê Bạn nhìn đám người đang đứng ở đây, bề ngoài tĩnh lặng như nước, nhưng trong lòng lại bức bối ~ ing.

Đối mặt với đám nhân loại không biết điều này, bạn zombie nào đó cảm thấy nội tâm của mình đang sôi trào lên, muốn xé nát bọn họ, xé nát bọn họ....

"Nói bậy nói bạ, sao chúng tôi có thể bị nhiễm virus zombie hết chứ? Chúng tôi vẫn hoàn hảo đây này." Có người tức giận bác bỏ lời vu oan của Vân Y.

"Chúng tôi cũng khỏe mạnh vậy, là mấy người gai mắt chúng tôi nên mượn lý do này gây hấn với chúng tôi sao?" Vân Y ngưng tụ dị năng lên tay, chuẩn bị công kích lời điện lên người bọn họ.

"Y Y, cậu yên tâm, tớ nhất định sẽ đứng bên cậu." Cơ Hiểu Hiểu đi tới cạnh Vân Y, cô ấy là một dị năng giả hệ thủy cấp hai.

"Ừm" Vân Y gạt đầu, lạnh lùng nhìn nhóm người trong căn cứ. Còn Mạch Khê Bạn à, ừm, vẫn còn đứng sau lưng hai cô.....Nhìn cực kỳ giống một tiểu bạch kiểm ăn bám.

"Mọi người đang làm gì vậy?" Bỗng nhiên, một giọng nói nam tính mang theo sự tức giận vang lên từ phía sau.

Nghe thấy có người phá đám như thế, mọi người đều tức giận quay đầu lại nhìn thử xem là người nào không biết điều như thế.

Vân Y vừa nhìn thấy người nọ, lập tức kinh ngạc, là Lãnh Thiên Tịch?

Bạn đang đọc truyện *Công Lực: Nhặt Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 109: Vua Zombie, đừng làm loạn (22)

Edit: Há Cáo

Vân Y thấy thế, tưởng là Mạch Khê Bạn muốn vron bàn tay dài móng sắc nhọn của mình ra liến vôi vàng nắm lấy bàn tay của hắn.

Cô cau mày nhìn Mạch Khê Bạn, trong mắt đầy vẻ không đồng ý. Cô dẫn theo Mạch Khê Bạn đi khắp nơi, là vì muốn tìm thứ gì đó để kích thích Mạch Khê Bạn khôi phục lại cảm giác.

Nhưng như thế cũng không có nghĩa là, cô thật sự không sợ người của căn cứ "xử lý" bọn họ.

Phải biết là.....tiến độ nhiệm vụ công lực lần này mới đến 85 mà thôi.

Vân Y thật sự sợ Mạch Khê Bạn sẽ nổi điên giữa chừng.

Bàn tay mềm mại của Vân Y phủ lấy tay của Mạch Khê Bạn, cảm xúc mềm mại truyền đến khiến hắn ngẩn người ra.

Giấy tiếp theo, hắn nhìn về phía Tô Khê – người vừa nói chuyện.

Thật ra Mạch Khê Bạn cũng không có ấn tượng gì với Tô Khê cả. Hiện tại, trong suy nghĩ của hắn chỉ có ấn tượng với một người duy nhất, đó là Vân Y.

"Lúc này, là cô muốn tìm tôi sao?" Mạch Khê Bạn hơi trầm mặt lại, ánh mắt nhìn Tô Khê lóe lên sự kỳ quái, như đang suy nghĩ điều gì đó.

Vân Y nhìn về mặt Mạch Khê Bạn, cũng không biết hiện tại hắn đang nghĩ đến điều gì, cô chợt phát hiện ra, hiện tại hắn càng lúc càng khiến người khác cảm thấy khó hiểu.

"Khê....Khê Bạn?" Tô Khê nhìn Mạch Khê Bạn, gương mặt hiện lên vẻ tủi thân.

Bộ dạng bạch liên hoa đáng thương đó khiến những người không biết rõ mọi chuyện đang đứng đây, đặc biệt là những người đàn ông đều cảm thấy không đáng thay cô ta.

"Mấy người làm gì vậy? Những gì chúng tôi nói đều là thật, tại sao lại trách Tô Khê hả?" Người đàn ông mắt đen xanh chỉ tay vào Mạch Khê Bạn, tức giận mắng.

"Đừng thế, chẳng lẽ bây giờ chúng tôi chỉ nói thôi cũng không được ư? Tại sao mấy người hoang mang như thế? Có phải trong lòng chột dạ không?" Một người đàn ông khác bị vẻ ngoài của Tô Khê mê hoặc tiếp lời, đòi lại công bằng cho Tô Khê.

Vân Y nhìn qua Tô Khê, thật không hổ là nữ chính, người có được hào quang của vai chính đúng là không giống người bình thường. Chỉ nói một câu thôi cũng đã có nhiều người như thế thay cô ta ra trận.

"Thế à? Vậy thì tôi cũng nói, mấy người đều bị nhiễm virus zombie hết rồi đấy, có phải cũng nên đến phòng thí nghiệm một chuyến để kiểm tra không?" Vân Y cười khẩy, nói.

Mạch Khê Bạn nhìn đám người đang đứng ở đây, bề ngoài tỉnh lặng như nước, nhưng trong lòng lại bức bối ~ ing.

Đối mặt với đám nhân loại không biết điều này, bạn zombie nào đó cảm thấy nội tâm của mình đang sôi trào lên, muốn xé nát bọn họ, xé nát bọn họ....

"Nói bậy nói bạ, sao chúng tôi có thể bị nhiễm virus zombie hết chứ? Chúng tôi vẫn hoàn hảo đây này." Có người tức giận bác bỏ lời vu oan của Vân Y.

"Chúng tôi cũng khỏe mạnh vậy, là mấy người gai mắt chúng tôi nên mượn lý do này gây hấn với chúng tôi sao?" Vân Y ngưng tụ dị năng lên tay, chuẩn bị công kích lời điện lên người bọn họ.

"Y Y, cậu yên tâm, tớ nhất định sẽ đứng bên cậu." Cơ Hiểu Hiểu đi tới cạnh Vân Y, cô ấy là một dị năng giả hệ thủy cấp hai.

"Ừm" Vân Y gật đầu, lạnh lùng nhìn nhóm người trong căn cứ. Còn Mạch Khê Bạn à, ừm vẫn còn đứng sau lưng hai cô.....Nhìn cực kỳ giống một tiểu bạch kiểm ăn bám.

"Mọi người đang làm gì vậy?" Bỗng nhiên, một giọng nói nam tính mang theo sự tức giận vang lên từ phía sau.

Nghe thấy có người phá đám như thế, mọi người đều tức giận quay đầu lại nhìn thử xem là người nào không biết điều như thế.

Vân Y vừa nhìn thấy người nọ, lập tức kinh ngạc, là Lãnh Thiên Tịch?

- - - - -♥- - - - -

Chương 109: Vua Zombie, đừng làm loạn (22)

Edit: Há Cáo

A, đúng rồi, cô quên mất, nam chính Lãnh Thiên Tịch là người đứng đầu của căn cứ này cơ mà.

"Chào thủ lĩnh." Một số người biết Lãnh Thiên Tịch nhanh chóng thay đổi thái độ, chào hỏi hắn ta.

Lãnh Thiên Tịch.....

Khí thế của nam chính và nữ chính ăn nhập với nhau đấy.

Cũng không biết trong đám người này, Lãnh Thiên Tịch có thể chú ý tới Tô Khê không nhỉ?

Về phần Tô Khê, ngay khi Lãnh Thiên Tịch xuất hiện, đôi mắt cô ta lập tức sáng lên, đây là một người không hề thua kém Mạch Khê Bạn....

Người đàn ông này khoảng chừng hai mươi bảy, hai mươi tám tuổi, đầu để tóc ngắn, cổ áo sơ mi trắng mờ hơi rộng, ống tay áo vén lên tới chỗ khuỷu tay, để lộ ra làn da lúa mì.

Đôi mắt thâm thúy có thần, sống mũi cao vút, đôi môi gợi cảm hợp lại với nhau càng thêm giống một tác phẩm tuyệt vời dưới tay thượng đế.

Ngay khi nhìn thấy Lãnh Thiên Tịch, phải nói đang đứng ở đây đều phải tặc lưỡi hít sâu, người đàn ông này gợi cảm đẹp trai quá, có thể sánh ngang với Mạch Khê Bạn rồi.

Quan trọng nhất là, đây là người đứng đầu của căn cứ.....Hoàn toàn khác với Mạch Khê Bạn chỉ biết ăn bám kia.

Tuy Mạch Khê Bạn trông ngang ngược hơn một chút, nhưng điều quan trọng là....Giữa hai người, một người chỉ có nhan sắc không có năng lực, và một người lại có cả nhan sắc lẫn năng lực...Hễ là người có đầu óc, đều sẽ chọn người sau cả.

"Báo cáo thủ lĩnh, chúng tôi phát hiện một người đàn ông, có vẻ là đã bị nhiễm virus zombie, nhưng người đó lại phủ nhận và chống đối, cho nên...." Tô Khê vội lên tiếng giải thích, cô ta muốn giành được sự chú ý của Lãnh Thiên Tịch.

Quả nhiên, Lãnh Thiên Tịch nhìn về phía Tô Khê, "Ồ? Là ai?"

Tô Khê giờ tay chỉ về phía Vân Y, Lãnh Thiên Tịch nhìn theo ngón tay của cô ta. Ô, nơi đó có ba người.

"Cô ta nói, là thật không?" Lãnh Thiên Tịch cũng không phải là người chỉ nghe từ một phía, hần hỏi lại Vân Y.

"Đương nhiên không phải. Thủ lĩnh, cũng không biết bọn họ nghe được tin bậy bạ này từ đâu nữa. Nếu như người trong căn cứ chúng ta, đều chỉ vì một lời đồn nhảm chưa được chứng thực mà phán tội một người, vậy thì, còn ai sẽ tin tưởng căn cứ của chúng ta là một nơi công chính nghiêm minh chứ?"

Chưa đợi Vân Y trả lời thì Cơ Hiểu Hiểu đã giành lên tiếng trước. Đương nhiên, cô ấy không giống với Tô Khê lên tiếng vì muốn được Lãnh Thiên Tịch chú ý. Cô ấy là vì bảo vệ Vân Y và Mạch Khê Bạ.

"Người mà mọi người nói bị nhiễm virus zombie là ai?" Lãnh Thiên Tịch quay đầu lại nhìn nhóm người kia.

Những người này lúc này lại nhai ồn ào, khiến Mạch Khê Bạ bực bội đến mức sắp bùng nổ rồi.

"Là hần." Mọi người đồng loạt giờ tay chỉ vào Mạch Khê Bạ đứng sau Vân Y, Lãnh Thiên Tịch liếc mắt nhìn qua.

Là cô ta?

"Là cô à?" Lãnh Thiên Tịch ôn tồn hỏi Vân Y, chỉ là giọng nói lại ẩn chứa vài phần lạnh lùng.

"Chẳng lẽ người trong căn cứ này đều là như thế này sao? Nếu là như thế, tôi tình nguyện chưa từng tới nơi đây. Thật sự khiến người ta quá thất vọng rồi."

Vân Y vừa dứt lời, Mạch Khê Bạ cũng không nhìn được nữa. Hần vươn đôi tay trắng nõn trước mặt mọi người.

Móng tay của hần lập tức dài ra hơn cả tấc, sau đó không hề khách sáo mà tấn công về phía bọn họ.

Vân Y nhìn tình huống này, chỉ cảm thấy trong lòng vừa có một đàn thảo nê mã* chạy qua. Đờ mờ, Mạch Khê Bạ này tới để hỗ trợ đồng đội phải không.....

[*] Thảo nê mã: là [Đ-M-M]. Do tiếng Trung của từ thảo nê mã đồng âm với từ đồ nên hay được các cư dân mạng TQ dùng để qua kiểm duyệt. Đồng thời đây cũng là tên Trung của lạc đà Alpaca Nam Mỹ.

- 23.2.2019-

Tớ có vài điều muốn hỏi các bạn một chút.

Các bạn đọc truyện này các bạn có cảm thấy Vân Y ngốc, bảnh bèo, não tàn, thánh mẫu,... gì đó không? Nếu có, mỗi khi đọc tới đoạn đó các bạn cảm thấy có cần thiết lấy một người khác ra so sánh với Vân Y không?

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [Ebook Full.Net](http://EbookFull.Net).

Chương 110: Vua Zombie, đừng làm loạn (23)

Edit: Há Cáo

Lúc nhìn thấy Mạch Khê Bạ ra tay, nhóm người đối diện đều trợn to hai mắt. Bọn họ....Chỉ nói vài câu thôi mà.

Ai biết...Tên này lại là zombie thật đầu chứ!!!

Những người không có dị năng sợ hãi chạy khắp bốn phía, vừa chạy vừa hét chói tai, có ai mà không sợ chứ?

Sở Ý Thiệu nhìn tình huống hiện tại, bỗng nhiên cảm thấy phần nộ, vì những gì đã biện hộ giúp Vân Y, vì Vân Y lừa gạt chính mình.

"Vân Y, hần, cô, bạn trai cô là, là zombie ư?" Sở Ý Thiệu cảm thấy mình như vừa bị lừa mất mấy trăm vạn, không, còn thảm hơn như thế nữa, là bị người ta lừa gạt tình cảm cơ.....

Vân Y quay lại nhìn Sở Ý Thiệu, cô cảm thấy đứa nhỏ này hơi khó hiểu. Chỉ là, lúc Sở Ý Thiệu lấy vũ khí của mình ra. Cơ Hiểu Hiểu lập tức chắn trước người Vân Y.

"Sở Ý Thiệu, cô muốn làm gì?"

"Ha, tôi muốn làm gì à? Là các người, vẫn luôn lừa dối tôi. Mạch Khê Bạ, hần ta vậy mà lại là một zombie. Mà tôi, ha ha, giống như một con ngựa x đi bảo vệ các người. Thật là, khiến người ta cảm thấy ghê tởm chết đi được."

Sở Ý Thiệu nói một hơi dài chỉ trích. Trong lúc đó, Mạch Khê Bạ đã vươn tay về phía những người đang xem kịch đẳng kia.

Ấy, lúc này không phải ba người này còn thân nhau lắm sao? Sao bây giờ lại nội chiến rồi?

Chẳng qua không sao cả, bọn họ rất thích xem mấy chuyện thế này.

Vì thế lúc Mạch Khê Bạ đánh úp tới bọn họ cũng không hề chú ý đến, mãi tới khi.....Có một người mất mạng đi.

Nhìn hành động tùy hứng của Mạch Khê Bạ, Vân Y cảm thấy hơi đau đầu.

Boss, vua zombie tương lai à, đừng làm loạn nữa, được không? Hiện tại anh còn chưa phải vua zombie đâu, cần thận bị KO đấy.

Có điều, hiện tại không phải là lúc để than vãn đau đầu, bởi vì Mạch Khê Bạ tùy hứng đẳng kia còn đang cần cô tới "lau mông" cho hần.

Một đợt lôi điện đánh qua, sau khi Cơ Hiểu Hiểu nhìn thấy động tác của Vân Y, liền giờ cây kiếm trong tay lên, ngưng tụ dị năng gia nhập trận chiến.

Ngay khi Cơ Hiểu Hiểu ra tay, Sở Ý Thiệu cũng lập tức dùng vũ khí của mình đánh về phía Cơ Hiểu Hiểu.

Một trận hỗn chiến bắt đầu.....

Vân Y cũng không muốn liều sống liều chết với những người trong khu căn cứ này. Vì thế, cô kéo Mạch Khê Bạ chạy về hướng cổng của khu căn cứ.

Nhưng Mạch Khê Bạ hiện tại đã tiến vào trạng thái cuồng bạo, sao có thể dễ dàng để Vân Y kéo mình chạy đi cơ chứ. Hần hất tay Vân Y ra.

Trong lúc ấy, Tô Khê thừa dịp hỗn loạn, nhặt vũ khí của người khác làm rơi lên, bỏ về phía Vân Y.

Lúc Mạch Khê Bạ hất tay Vân Y ra, móng tay dài của hần vừa khéo cào trúng cánh tay của Tô Khê.

Tô Khê đau đến mức phải buông cả vũ khí ra, cô ta ngã xuống đất, dùng tay còn lại che kín miệng vết thương của mình không cho người khác nhìn thấy.

Cô ta.....Bị zombie cào bị thương rồi?

Thế, cô ta có bị biến thành zombie không?

Tô Khê hiện tại cực kỳ hoảng sợ. Cô ta không dám nói việc mình bị zombie cào bị thương cho người khác biết, lén lút trở về phòng.

Cô ta nhìn cánh tay bị thương còn đang chảy máu của mình, trong lòng vô cùng khủng hoảng. Cô ta....Có thể bị biến thành zombie không đây?

Trong đầu cô ta nhớ đến những zombie đã từng thấy qua. Cả người bọn chúng mục nát, tỏa ra mùi thối đến mức khiến người ta nôn luôn. Tô Khê cảm thấy, cho dù có chết.....cũng không muốn biến thành như vậy.

Lãnh Thiên Tịch nhìn Mạch Khê Bạ đã tiến vào trạng thái cuồng bạo, hần ta cười khẩy, tăng thêm dị năng trên tay, đánh về phía Mạch Khê Bạ.

Bạn đang đọc truyện *Công Lực: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 111: Vua Zombie, đừng làm loạn (24)

Edit: Há Cáo

Giác quan của Mạch Khê Bạ rất nhạy cảm, đặc biệt là khi đối mặt với nguy hiểm lại càng thêm mạnh mẽ. Hần xoay người nhảy lên cao, né đi.

Mạch Khê Bạ nhìn Lãnh Thiên Tịch, hần biết tên Lãnh Thiên Tịch này rất mạnh, cảm giác nhảy bèn khi đối mặt với nguy hiểm nói cho hần biết điều này.

Một giây sau, Lãnh Thiên Tịch tiếp tục hành động. Một lần sóng công kích khác đánh tới.

Lúc này, những người trong căn cứ nhìn cảnh tượng thù lĩnh của mình đối phó với zombie, bỗng nhiên cảm thấy, thù lĩnh chính là lĩnh tự tính thần của bọn họ....Ngay sau đó.

Những người công kích Vân Y và Cơ Hiểu Hiểu chỉ còn lại Sở Ý Thiệu và một người đàn ông.

Còn những người khác, đồng loạt dùng dị năng tấn công Mạch Khê Bạ.

Sau khi Vân Y và Cơ Hiểu Hiểu xử lý xong hai người này, Vân Y nhìn về mặt Mạch Khê Bạ một lát, rồi nói với Cơ Hiểu Hiểu: "Chúng ta lao ra ngoài đi."

"Hả? Thế, thế còn Mạch Khê Bạ thì sao?" Cơ Hiểu Hiểu khó hiểu, sao, sao Vân Y lại nghĩ tới việc....bỏ rơi Mạch Khê Bạ thế?

"Không cần lo cho hần. Một lát sau hần sẽ tự ra thôi." Vân Y ở bên cạnh Mạch Khê Bạ lâu như vậy, thỉnh thoảng về mặt của hần sẽ có thay đổi, cô vẫn hiểu được chút ít.

"Được." Vân Y nói thế nào thì Cơ Hiểu Hiểu sẽ làm thế ấy, không hề nghi ngờ gì cả.

Vân Y dùng dị năng lôi điện bỏ về phía những người trong căn cứ, Cơ Hiểu Hiểu ở bên cạnh dùng dị năng hệ thủy bổ sung thêm một đòn.... Vừa hay điện giật.

Những người này cũng không ngần can hai cô lại, bởi vì lúc này toàn bộ lực chú ý của họ đều đặt lên người zombie Mạch Khê Bạ.

Bọn họ ngưng tụ các loại dị năng, dùng các loại vũ khí tấn công lên người Mạch Khê Bạ. Nhưng kỳ lạ là, làm như thế lại khiến Mạch Khê Bạ khôi phục lại một chút lí trí.

Mạch Khê Bạ nhìn thấy Vân Y và Cơ Hiểu Hiểu rời khỏi căn cứ, hần tức giận rống lên một tiếng, ánh sáng màu đỏ chọt lóe lên trong mắt hần.

Những người trong căn cứ thấy thế vội vàng lùi lại, nhưng một giây sau lại phát hiện, Mạch Khê Bạ đã dùng thuật đi rồi khỏi nơi này rồi.

Giờ đây, căn cứ hỗn loạn vô cùng. Số người bị thương lên đến mấy chục người, hơn nữa còn là do zombie gây ra.

Toàn bộ những người bị thương đều bị đưa vào phòng thí nghiệm

Về phần những người không có dị năng, căn cứ vốn định vứt bỏ bọn họ. Nhưng sau đó lại nghĩ lại, nếu như sau khi vứt bỏ rồi, những người bị thương biến thành zombie thì sao. Đến lúc ấy, người gặp nguy hiểm lại là bọn họ. Thế là, căn cứ quyết định bí mật xử tử tất cả.

Sau khi Tô Khê biết được việc này thì trong lòng thầm cảm thấy may mắn, may là cô ta không nói cho người khác biết việc cô ta bị zombie cắn.

Nếu không, trong số người bị xử tử bí mật ấy, cũng có cô ta.

Tại một vùng ngoại ô trống trải rất xa căn cứ náo đó, Vân Y đứng trên mặt đất, Cơ Hiểu Hiểu đứng bên cạnh nghỉ hoặc.

"Y Y, chúng ta ở đây làm gì?" Sau khi rời khỏi căn cứ, bọn họ liền dừng lại ở đây, cũng sắp nửa giờ rồi.

"Chờ Mạch Khê Bạ." Vân Y cũng sắp không còn kiên nhẫn nữa, chẳng lẽ hướng Mạch Khê Bạ đi không cùng hướng mình đi sao?

"Mạch Khê Bạ? Hần đi theo tới á? Y Y, không phải chúng ta bỏ lại hần rồi à?" Cơ Hiểu Hiểu khó hiểu hỏi.

Lúc này, cô ấy cũng không nhìn thấy Vân Y và Mạch Khê Bạ dùng ngôn ngữ hay ánh mắt giao lưu gì với nhau cả.

Vân Y trợn mắt liếc Cơ Hiểu Hiểu một cái: "Cậu cảm thấy tớ sẽ vứt bỏ, mặc kệ Mạch Khê Bạ sao?"

Cơ Hiểu Hiểu im lặng. Dựa theo sự hiểu biết của cô với Vân Y, Vân Y sẽ không làm như thế. Nhưng mà, những gì cô nhìn thấy lúc này.... Là sao vậy?

- 27.2.2019-

Tuần này hơi bận nên chưa beta các chương được. T định để cuối tuần đăng 1 lần. Cơ mà các bạn thích đọc thế nào? Đọc dần dần hay cuối tuần đọc 1 lượt? Hehe cho t biết để t đăng nha >w<

Bạn đang đọc truyện *Công Lực: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 112: Vua Zombie, đừng làm loạn (25)

Edit: Nữ Nữ | Beta: Há Cáo

Một lúc sau, từ phía xa, Cơ Hiểu Hiểu thấy được một bóng người, đang tiến lại gần, thân ảnh đó từ từ hiện rõ ra.

Mạch Khê Bạ?

Lúc này, dáng người của Mạch Khê Bạ vẫn khí phách như cũ, có điều, khi hần đến gần, mới thấy rõ cả người hần.....vô cùng chật vật.

Trên người Bạch Khê Mạn đều để lại vô số dấu vết của các loại dị năng, nước lửa có đủ, đặc biệt là quần áo trên người.... Chật chạp, rất khó coi.

Quần áo nát như mặc trên người Mạch Khê Bạ, vẫn không thể làm giảm đi khí thế Boss vĩnh vào hung hăng của hần.

"Vì sao em không đợi anh?" Mạch Khê Bạ vừa đi tới liền rống giận với Vân Y, nghe ngữ khí của hần thì, hình như là đang.....Oán giận?

Nghe thấy Mạch Khê Bạ rống giận, Cơ Hiểu Hiểu vội rút bả vai lại, được rồi, lúc này cũng chỉ có Vân Y là giải quyết được thôi.

"Em không phải đợi anh ở vùng ngoại ô này sao? Tại sao anh lại chậm như vậy?" Thấy Mạch Khê Bạ oán giận, Vân Y trợn mắt một cái, Boss phản diện tương lai này.... Bị mù sao?

Hừ.

Mạch Khê Bạo ngoa kiêu tùy hứng không đáp lời, chỉ nhìn Văn Y, phồng miêng lên, krot mắt nhìn cả người mình một vòng.

Văn Y nhìn theo tầm mắt của Mạch Khê Bạo, đương nhiên cũng phát hiện được quần áo trên người Mạch Khê Bạo rất tà toí, chật vật.

"Được rồi, trước tiên để anh.... Thay bộ quần áo nhé?" Văn Y vẫn là lần đầu biết được, zombie.... Cũng thích sạch sẽ, thích cái đẹp thì phải?

Mạch Khê Bạo không nói gì, duy trì bộ dáng cao ngoa lạnh lùng của mình. Có điều, ánh mắt của hắn như đang nói: Loại chuyện này còn cần phải hỏi?

Văn Y bắt đầu đi, Cơ Hiểu Hiểu tò mò mà nhìn sang Mạch Khê Bạo một chút, lại tức giận nhìn Văn Y một chút, phát hiện ra, phương thức ở chung của hai người bọn họ.... Khụ khụ.

"Lúc này làm gì còn cửa hàng bán quần áo?" Cơ Hiểu Hiểu đột nhiên nghĩ đến vấn đề này, nhìn sang Mạch Khê Bạo, quần áo trên người hắn lam lũ nát nhừ, cả người đen không tả được.

Nghe Cơ Hiểu Hiểu nói thế, Văn Y hơi khựng lại, đứng thế, tại mặt thế này, làm gì còn có cửa hàng bán quần áo chứ?

"Aiz, không phải lần trước chúng ta đi siêu thị mua rất nhiều đồ dùng sinh hoạt sao, trong đó cũng có quần áo phải không?" Cơ Hiểu Hiểu lại đột nhiên nhớ đến một việc khác.

Hai mắt Văn Y đột nhiên sáng lên, đúng vậy, lúc trước, không phải có đã kéo Cơ Hiểu Hiểu đến siêu thị mua rất nhiều đồ dùng sinh hoạt sao....

Có điều, hình như cô không mua đồ cho nam.

Một giờ sau....

Sau khi Mạch Khê Bạo tắm gội xong, lộ ra ngũ quan sạch sẽ tuyệt đẹp như cũ, khí thế dọa người trên người hắn vẫn khiến người ta không cách nào bỏ qua được.... Điều duy nhất phá hư hết thảy, đó là.... Một thân nữ trang....

"Được rồi được rồi, tại sao cứ phải xụ mặt như thế chứ?" Văn Y nhìn mặt của Mạch Khê Bạo một cái, kéo lấy ống tay áo của hắn, chuẩn bị trấn an.

"Rất đẹp trai nha, Mạch Khê Bạo, anh vẫn tuấn mỹ phi phạm như cũ." Cơ Hiểu Hiểu ở bên cạnh góp lời.

Thật ra, bộ đồ này cũng không thể xem đồ của nữ, nhìn rất trung tính.... Mạch Khê Bạo mặc vào, trông vẫn đẹp trai bức người như cũ....

Mạch Khê Bạo cúi đầu nhìn lại mình một chút, chiếc áo ngắn tay, còn có chiếc quần chỉ dài đến cẳng chân.... Còn là màu đỏ rực nữa.

Thật là loi.

Mặt hắn lập tức đen lại, chỉ là, vì gương mặt của hắn quá mức lạnh lùng tê liệt nên cũng không nhìn ra có bao nhiêu thay đổi.

Văn Y tò vè.... Anh nói gì? Tiếng gió lớn quá, em nghe không được.

"Y Y, hiện tại chúng ta phải đi đâu đây?" Sau khi rời khỏi căn cứ cùng Văn Y và Mạch Khê Bạo, Cơ Hiểu Hiểu cũng không biết, hiện tại bọn họ nên đi đâu.

"Hiểu Hiểu, nói thật, sau khi rời khỏi căn cứ, mình cũng không biết nên đi đâu nữa. Mình nghĩ, trước mắt cứ mang Mạch Khê Bạo đi tăng cấp đã...."

Dựa theo sự phát triển của cốt truyện, cuối cùng, Mạch Khê Bạo trở thành vua zombie, sau đó hủy diệt cả nhân loại....

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 113: Vua Zombie, đừng làm loạn (26)

Edit: Nữ Nữ | Beta: Hà Cáo

Nửa năm sau.

Văn Y mang theo Mạch Khê Bạo thành lập nên căn cứ zombie, về phần Cơ Hiểu Hiểu, cô ấy đã rời khỏi căn cứ này.

Bởi vì Cơ Hiểu Hiểu muốn đi tìm bố mẹ mình, nghe nói ở nước ngoài cũng xuất hiện tình huống này, cô ấy không yên tâm về bố mẹ mình.

Trong nửa năm này, độ hào cảm cũng đã đạt đến 90. Đối với việc này, Văn Y cảm thấy rất bất lực.

Qua nửa năm rồi, nhưng độ hào cảm... Cũng chỉ tăng thêm được 5 điểm.

Cô cực khổ đi cùng Mạch Khê Bạo như thế, thành lập nên một căn cứ zombie hùng mạnh như thế, vậy mà.....chỉ kiếm thêm được 5 điểm độ hào cảm.

Đột nhiên, Văn Y rất muốn biết, cô đã làm gì khiến độ hào cảm từ 35 tăng đến 85 như thế.

Thần linh ơi, hãy tới cứu vớt con dân lè loi hiu quạnh này đi.

Hệ thống nói: Ký chủ, cô lại ngu ngốc, vẫn là nhanh đi làm nhiệm vụ đi.

Về phần nữ chính Tô Khê, sau khi bị Mạch Khê Bạo cào trúng cánh tay, cũng không bị biến thành zombie, mà lại kích hoạt được dị năng.

Đáng tiếc là... Dị năng của Tô Khê, chỉ là dị năng chữa trị.

Việc này cũng là do hệ thống nói Văn Y mới biết được, sau khi biết tin, Văn Y chỉ cảm thấy không thể nào, Tô Khê.... Không phải có vàng hào quang của nữ chính sao?

Người có hào quang nữ chính, sao có thể chỉ có dị năng chữa trị chứ? Ngay cả dị năng đánh nhau cũng không có, sao có thể biến thân thành nữ chính dũng mãnh đi quyến rũ nam chính đây?

Dựa theo sự phát triển của cốt truyện, là cô đẩy Tô Khê vào đàn zombie, sau đó cô ta kích hoạt được dị năng, nhưng dị năng của cô ta, cũng không phải là dị năng chữa trị.

"Hệ thống, tại sao việc này lại không giống với cốt truyện vậy?" Văn Y có chút rối rắm.

Nếu như sự việc thật sự không giống với tuyến phát triển của cốt truyện, vậy thì, người nhúng tay vào cốt truyện như cô, chẳng phải đã làm lệch đi toàn bộ quỹ đạo phát triển vốn có của thế giới này sao?

Hệ thống không trả lời, vẫn duy trì hình tượng kiêu ngoa lạnh lùng, nhưng trong lòng lại có chút kinh ngạc, sao Văn Y lại đột nhiên trở nên nhạy cảm với mọi thứ vậy?

Hệ thống không trả lời cũng không khiến Văn Y im lặng được, bởi vì lúc này, cô cảm thấy hình như có chỗ nào đấy không thích hợp.

Nếu thật là như thế, vậy có phải chứng minh, phương thức cô tiến vào thế giới này không đúng không?

"Hệ thống, mi đừng giả chết, nói cho ta biết đây là vì sao? Tại sao quỹ đạo phát triển của thế giới này, ngay từ đầu đã không giống cốt truyện rồi?"

Không sai, là từ lúc bắt đầu đã không giống, nguyên chủ vốn dĩ không có dị năng lôi điện, cũng không có dị năng không gian, chỉ có dị năng hệ hỏa mà thôi.

Nhưng hiện tại, ngay cả là nữ chính cũng đã trở nên không giống với cốt truyện. Văn Y cảm thấy thế giới này và sự phát triển của cốt truyện, hoàn toàn không đồng nhất.

Trong cốt truyện, Cơ Hiểu Hiểu không hề ra nước ngoài....

Cho dù diễn biến của cốt truyện không giống nhau, nhưng giả thiết hẳn không thay đổi mới đúng....

Vân Y rất nghi ngờ, nhưng hệ thống vẫn tiếp tục duy trì im lặng, cô gọi rất lâu, gọi rất nhiều lần, hệ thống vẫn không trả lời cô.

Cuối cùng, hệ thống bắt đầu dĩ.

"Ký chủ, thời hạn nhiệm vụ chỉ còn hai tháng thôi, nếu cô lại không hoàn thành nhiệm vụ, đợi đến khi hết thời gian rồi, nhiệm vụ sẽ thất bại, cô muốn bị mật sát sao?"

Hệ thống nói xong liền biến mất, lúc sau mặc kệ Vân Y có gọi thế nào đi nữa, hệ thống cũng không hề đáp lại.

Nghe hệ thống nhắc nhở như vậy, Vân Y cũng để ý những điều này nữa, chỉ còn hai tháng, chỉ là, trong lòng Vân Y, mơ hồ có cảm giác rất không ổn.

-3.3.2019-

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 114: Vua Zombie, đừng làm loạn (27)

Edit: Nữ Nữ | Beta: Há Cáo

Căn cứ zombie được thành lập cách căn cứ nhân loại lúc trước không xa, vì thế, hai căn cứ này thường xuyên xảy ra....mâu thuẫn.

Hoặc, có lẽ là do Mạch Khê Bị những dị năng giả trong căn cứ kia làm bị thương chết vật như vậy, nên mới....

Mạch Khê Bị thù dai này.

Nếu Mạch Khê Bị biết Vân Y nghĩ về mình như vậy, hẳn nhất định sẽ.... Tra tấn Vân Y đến mức không động được thân.

【Chỉ là chiến đấu mà thôi, đưa trẻ làm sai phải tự giác thừa nhận lỗi của bản thân mình.】

"Vân Y - phản đồ của nhân loại, đã lâu không gặp." Trong lòng những người của căn cứ nhân loại, Vân Y là kẻ phản bội nhân loại, vì cô dám làm bạn với zombie.

Lúc nhìn thấy Vân Y, Tô Khê liền nhớ tới sự việc lúc trước, cô ta nhìn Vân Y, hận đến nghiến răng nghiến lợi.

Vân Y thấy Tô Khê xuất hiện trong nhóm dị năng giả thì hơi kinh ngạc, không phải nói là.... Dị năng chữa trị sao?

Dị năng chữa trị này cũng giống như là bác sĩ vậy, sao có thể lên chiến trường chứ?

Dị năng này, không hề có năng lực chiến đấu....

"Tô Khê? Xem ra, thời gian qua cô cũng không đến nổi tệ." Không phải sao, nhìn sắc mặt cô ta hồng hào hơn lúc trước không ít.

Xem ra, tại khu căn cứ nhân loại kia, với mỹ mạo....hoặc tâm cơ của mình, cuộc sống của cô ta cũng không tệ lắm.

"A, Vân Y, cô sống giữa đàn zombie vậy mà cũng không chết, có phải, cô cũng biến thành zombie rồi không?" Tô Khê vừa trào phúng, vừa ngưng tụ ra một ngọn lửa, công kích về phía Vân Y.

Vân Y mờ to mà hai mắt nhìn, cô nhanh chóng xoay người tránh đi, ngọn lửa xẹt qua người cô, nhưng cảm giác nóng rực của ngọn lửa này, lại khiến Vân Y giật cả người.

O.... Không phải nói Tô Khê chỉ có dị năng chữa trị thôi sao?

Thế nhưng, ngọn lửa mà Tô Khê phóng ra lúc này....còn không phải là dị năng hóa hệ à?

"Hệ thống, mi ra đây cho ta, cho ta một lời giải thích, chuyện này là thế nào vậy?" Vân Y giận dữ gầm lên, đối với tình báo sai lầm của hệ thống, cô hết sức tức giận.

Thần là hệ thống, không phải là "người" nên biết rõ "cốt truyện đại thần" nhất sao?

Hệ thống im lặng một chút, rồi mới dùng âm thanh lạnh băng của máy móc từ từ nói: "Việc này, là tồi nhất thời sai lầm."

Vân Y nhú mày, cái gì gọi là.... Nhất thời sai lầm?

Chỉ là, Tô Khê cũng không cho Vân Y nhiều thời gian, để đứng giao lưu cùng hệ thống-kun đâu.

Ngay sau đó, một ngọn lửa khác lại bay về phía Vân Y, Vân Y ngưng tụ lại điện lên tay, phóng về phía ngọn lửa.

Hai luồng dị năng lập tức va chạm vào nhau, phát ra một tiếng nổ "Ầm" vang vọng.

Vân Y hít một hơi nhìn Tô Khê, lúc này, cô đã không còn giao lưu với hệ thống nữa, cô không ngừng ngưng tụ dị năng lên tay, phóng về phía Tô Khê.

Nhưng, đòn công kích không hề báo trước này, cũng vô tình đánh trúng các dị năng giả ở lân cận. Đối với tình huống này, Tô Khê tuy rằng nắm giữ dị năng chữa trị và dị năng hệ hóa, nhưng trong lúc nhất thời, cũng không nghĩ ra được biện pháp đề phòng nào.

Cô ta chỉ đành không ngừng tránh né, dị năng lôi điện không có khắc tinh, nhưng nếu có dị năng hệ thủy phụ trợ, như thể sẽ sinh ra điện, rất dễ bị điện giật....

Nhân loại không ngừng tránh né, đàn zombie thấy thế, không biết có phải là có thần giao cách cảm không, bọn chúng lập tức vọt lên, chuẩn bị chém giết con mồi.

Những người trong căn cứ nhân loại thấy thế, nổi giận với Vân Y dâng lên tột độ.

"Vân Y, cô là kẻ phản bội, chẳng lẽ cô đã quên, lúc trước chúng tôi đã từng thu nhận cô hay sao?" Đỗ Bác Văn rất hối hận, hối hận vì sao lúc trước mình lại mang Vân Y đến căn cứ chứ.

Nhưng bọn họ lại quên mất rằng, lúc trước, chính bọn họ đã bức ép Vân Y ra sao.

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 115: Vua Zombie, đừng làm loạn (28)

Edit: Há Cáo

"Có phải anh cũng đã quên, lúc đó anh thu nhận tôi là vì để hộ tống cho nhóm của các anh đến khu căn cứ rồi không? Tôi lúc ấy chẳng qua chỉ là một bảo tiêu mà thôi. Có phải các anh cũng đã quên mất lúc vừa tới căn cứ, các anh

đã tổn thương Khê BẠN của tôi thế nào rồi không?"

Vân Y tức giận hét to lên. Việc khiến cô không thể tha thứ cho những người này nhất, chính là việc này.

"Tô Khê, lúc trước cô vút bỏ Khê BẠN, tôi không trách cô, hành động của cô đó là nhân chi thường tình. Nhưng sau đó, cô không nên hãm hại Khê BẠN, si nhục Khê BẠN, việc này, tôi tuyệt đối không thể tha thứ được."

Nói đoạn, Vân Y ngưng tụ lõi điện lên tay, phóng về phía những người của căn cứ nhân loại. Tô Khê nhảy người lên, né tránh đòn công kích của Vân Y.

Cô ta liên tục ngưng tụ dị năng hệ hỏa lên tay mình, tấn công về phía Vân Y và đàn zombie.

Mạch Khê BẠN không lên chiến trường, hần đứng trên một lầu gác trong căn cứ cách đó không xa, quan sát tình hình.

Những lời Vân Y nói, đương nhiên hần cũng nghe được.

Lúc nghe thấy được những lời cô nói, trong lòng Mạch Khê BẠN vẫn cảm thấy âm áp không thôi.

Mạch Khê BẠN biết, Vân Y thích hần, bảo vệ hần, nhưng hần không ngờ là....Cô cũng sẽ vì mình, mà giận dữ. Vì mình, mà làm như thế....với nhân loại.

【Đỉnh – Độ hào cảm công lực +5, tổng độ hào cảm là 95, ký chú cổ lên!】

Lúc Vân Y nghe được âm thanh máy móc của hệ thống, cô chỉ cảm thấy, một tiếng "đỉnh" này đã lâu lắm rồi không gặp, thật là dễ nghe.

Cô đưa mắt nhìn bốn phía xung quanh, tìm thử xem Mạch Khê BẠN đang ở nơi nào.

Tìm một hồi, cuối cùng cũng thấy được bóng người Mạch Khê BẠN đang đứng trên một lầu gác nào đó trong căn cứ.

Thật ra, nếu bản thân cô không có dị năng cũng sẽ không nhìn ra được, người đứng trên lầu gác ấy là Mạch Khê BẠN.

Sao lại đột nhiên tăng độ hào cảm thế này? Độ hào cảm đã lâu lắm rồi....vẫn giam chân tại chỗ, không tăng lên.

Tuy trong lòng thắc mắc, nhưng trên mặt Vân Y vẫn lộ ra vẻ kinh hi, rất nhỏ, nhưng cũng đã đủ làm mọi người cảm thấy âm áp lây, từ đó hiểu được tâm trạng của cô.

Tới lúc này, những người trong căn cứ nhân loại đều đã im lặng không nói gì nữa. Bởi vì, trong trận chiến vừa rồi, người của bọn họ bị thương rất nghiêm trọng.

Đương nhiên, những zombie chết đi, lại càng nhiều hơn.

Có điều, Mạch Khê BẠN chưa bao giờ đề ý điều này, bởi vì tại mặt thế, thứ nhiều nhất chính là zombie.

Hiện tại, số lượng zombie chậm rãi thăng lên thành zombie cao cấp đã ngày một nhiều lên....Giống như đế vương đối với tướng quân, binh lính của mình.

Vân Y không biết, ngoại trừ khu căn cứ zombie thành lập cạnh căn cứ nhân loại này, Mạch Khê BẠN đã sớm thành lập rất nhiều căn cứ zombie và phòng thí nghiệm khác.

Tô Khê về tới phòng của mình trong căn cứ. Lúc này cô ta đã là dị năng giả, đãi ngộ của căn cứ đối với dị năng giả không tệ, đặc biệt, dị năng giả cấp càng cao, đãi ngộ lại càng tốt.

Dị năng của Tô Khê là dị năng chữa trị, không những có thể chữa được cho người khác, mà cũng có thể chưa được cho chính mình. Vậy nên, hiện tại cô ta đang trị liệu cho miệng vết thương của mình.

Nhưng, Tô Khê vẫn hận Vân Y và Mạch Khê BẠN. Có điều, sự thù hận này đã bị cô ta che giấu trong đáy lòng, rất sâu..

"Hệ thống, hiện tại mi có thể nói cho ta biết không? Vì sao lúc trước mi nói Tô Khê chỉ có một dị năng chữa trị, nhưng hiện tại cô ta lại lộ ra thêm một dị năng hệ hỏa* nữa không?"

[] Trong bản raw là dị năng hệ thủy, nhưng tớ nghĩ là do tác giả nhầm, vì đoạn trên miêu tả dị năng thứ 2 của Tô Khê là dị năng hệ hỏa cơ. Nên tớ sửa lại hệ hỏa nha.*

Đối với việc Tô Khê có được dị năng thứ hai, Vân Y nghi hoặc vô cùng. Cô cảm thấy, nếu mình còn không hỏi cho rõ ràng, có lẽ sẽ bị hệ thống hại chết mất thôi.

"Khụ khụ ——" Đột nhiên, trong ý thức vang lên tiếng ho khan của hệ thống, dọa Vân Y sợ ngây cả người.... Đờ mờ, âm thanh lạnh băng như máy móc này, còn biết ho à? Gặp quỷ rồi!

-3.3.2019-

Bạn đang đọc truyện *Công Lực: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 116: Vua Zombie, đừng làm loạn (29)

Edit: LinhLan601 | Beta: Hà Cáo

"Hệ thống, bình tĩnh nói chuyện, đừng dọa người như vậy, được không?" Vân Y tròn mắt, liếc tới nơi hệ thống có thể ở trong không gian.

"Chuyện này là bởi vì ngày trước tôi sửa lại thể chất của ký chủ, khiến cho vị diện xuất hiện dị thường. Nữ chính không chỉ có vòng sáng của vai chính, còn có được năng lực cắn nuốt dị năng của người khác."

Hệ thống giải thích như vậy khiến Vân Y sửng sốt, khó miệng giật giật. Vị diện xuất hiện dị thường..... Rút dây động rừng, chính là ý này sao?

Còn có, nữ chính vậy mà lại có năng lực cắn nuốt dị năng của người khác?

Cái này..... Đờ mờ, thật đúng là quá nghịch thiên. Nếu qua một thời gian nữa, chẳng phải là nữ chính sẽ sở hữu tất cả các loại dị năng sao?

Nghĩ đến đây, Vân Y thăm hỏi, hệ thống kun, dị năng mi cho ta ngay từ đầu..... Liệu có thể thu hồi được không?

Chỉ là, hiện tại việc đã đến nước này, Vân Y chỉ đành phải suy nghĩ cách giải quyết dị năng của Tô Khê. Bằng không, dựa theo ánh mắt tràn đầy hận ý mà Tô Khê nhìn mình hôm nay, ngày sau cô ta chắc chắn sẽ trả thù. Nữ chính và nữ phụ, quả nhiên là trời sinh bất hòa.

"Hệ thống, mi nói xem, hiện giờ ta nên làm thế nào?" Vân Y có chút rối rắm, Dị năng cắn nuốt..... Nên giải quyết như thế nào đây?

"Xin lỗi ký chủ, đây là nhiệm vụ của cô, tôi không cung cấp được loại trợ giúp này." Rốt cuộc, hệ thống cũng không im lặng nữa, nhưng đối với Vân Y mà nói..... Đờ mờ, có gì khác nhau đâu?

"Được rồi." Vân Y nằm trên giường, nhìn trần nhà, chậm rãi tự hỏi chính mình.....

Trừ bỏ vấn đề về Tô Khê, còn có Mạch Khê BẠN.

Tuy rằng 5 điểm hào cảm quả thật là không nhiều lắm, nhưng ở 5 giờ cuối cùng, cái gì Vân Y cũng đều đã làm.

Vì có thể hạ gục Mạch Khê BẠN, có một tuần, mỗi ngày cô đều ở trước mắt hần, nói các loại lời thâm tình uớt át như "Tôi thích anh."

Nhưng mà, không biết có phải Mạch Khê BẠN này có năng lực miễn dịch tình cảm nào đó hay không, hay hần thật sự không có cảm giác gì, mà một điểm tiền độ hào cảm cũng không tăng lên. Vân Y tức muốn chết luôn.

Đúng rồi.....

Nghĩ tới một chuyện, Vân Y lập tức xuống giường, chạy tới phòng của Mạch Khê BẠN.

"Khê Bạn....."

"Khê Bạn....."

Cả một tầng lầu, cũng cũng chỉ có hai người Vân Y và Mạch Khê Bạn ở.

Hỏi: Vì sao bọn họ lại không ở cùng nhau?

Đáp: Cho dù có 95 độ hảo cảm, nhưng EQ của Mạch Khê Bạn vẫn là hơi thấp, không biết loại chuyện này đâu.....

Tình cả thời điểm ở bên Tô Khê ngày trước, nhiều nhất hai người cũng chỉ là thảo luận một chút về vấn đề thực nghiệm mà thôi.

Đừng nói là ở cùng một chỗ, ngay cả hôn môi còn không có, đến cả đất tay cũng chưa được vài lần đâu.

Cửa mở ra ——

"Có việc gì?" Mạch Khê Bạn nhìn Vân Y đứng ở cửa phòng mình, tiếng cô gọi hần, sắp vang vọng cả tòa lầu này luôn.

"A?" Vân Y đột nhiên nghĩ đến, vấn đề này, không nên nói với Mạch Khê Bạn mới tốt.

Rốt cuộc, đối với một người đàn ông mà nói, nếu bạn gái cũ đã xảy ra chuyện, người bình thường...chắc hẳn đều sẽ không đánh lòng đi?

Tuy rằng nhìn khuôn mặt của Mạch Khê Bạn, Vân Y cảm thấy hẳn không phải loại người này, à không đúng, không phải loại zombie này, nhưng mà..... ngay lúc này, Vân Y lại đột nhiên cảm thấy, chính là như thế.

Tức khắc, cô khẽ hỏi: "Khê Bạn..... Anh, còn nhớ rõ Tô Khê không?"

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 117: Vua Zombie, đừng làm loạn (30)

Edit: LinhLan601 | Beta: Hà Cáo

Mạch Khê Bạn im lặng một lát, mày hơi nhú lại, rồi hỏi: "Tô Khê? Là ai?"

Hần, giống như là không nhớ nổi người này.

"....." Vân Y.

Được rồi, là cô hỏi quá nhiều.

"Chính là cô gái chỉ vào chúng ta mắng to, tố giác chúng ta với người khác trong căn cứ nhân loại lúc trước." Vân Y không hề có nửa điểm áy náy khi nói xấu Tô Khê trước mặt Mạch Khê Bạn.

Không sao.

Đây vốn dĩ chính là sự thật. Tô Khê đúng là đã làm chuyện này, Vân Y sao phải giấu giếm thay cô ta.

Tuy rằng không biết hiện tại độ hảo cảm của Mạch Khê Bạn đối với nữ chính là như thế nào, nhưng để hình ảnh nữ chính xấu đi cũng không có ảnh hưởng gì không tốt cả.

"Hử?" Trong đầu Mạch Khê Bạn mơ hồ hiện lên một bóng hình, chỉ là không quá rõ ràng.

Nhưng, nghe Vân Y nói như vậy, trong lòng Mạch Khê Bạn lập tức dán một cái nhãn cho Tô Khê.

Kẻ thù.

Không sai.

Chính là kẻ thù.

Ở trong lòng hần, chỉ phân ra ba loại người.

Một là người một nhà.

Hai là kẻ thù.

Ba là người xa lạ.

Mà Tô Khê này, chính là kẻ thù.

"Em tra ra được, trên người Tô Khê này có dị năng cắn nuốt dị năng của người khác." Vân Y nói tiếp.

Đối với dị năng giả mà nói, đây không phải là thứ tốt gì. Sợ rằng không có ai giải quyết được.

Nhưng đối với Mạch Khê Bạn – đại Boss vua zombie mà nói, dị năng này hoàn toàn không phải là vấn đề.

Hần không chỉ là BOSS vai ác, tới cuối cùng còn trở thành kẻ đi lên đỉnh cao nhân sinh..... Không, là đi lên đỉnh thế giới, dẫn dắt zombie toàn cầu.

"Vậy sao?" Mạch Khê Bạn cúi đầu nhìn về phía Vân Y, thâm trầm liếc có một cái: "Được, anh đã biết. Em mau trở về nghỉ ngơi đi, trời chiều rồi."

Mạch Khê Bạn không biết vì sao trong lòng lại đột nhiên dâng lên một cỗ xúc động, hần duỗi tay, vỗ vỗ đầu Vân Y.

Vân Y ngây ngốc nhìn Mạch Khê Bạn.

Hần, hần..... Thế nhưng..... Làm động tác này?

A a a a a a a a a a.

Ngay sau đó Vân Y che kín đầu mình, chạy đi.

Nhìn hành động ấy của cô, Mạch Khê Bạn khẽ cười một tiếng. Nụ cười âm áp, thoạt nhìn không hề giống với một zombie.

Sau khi Vân Y chạy đi, Mạch Khê Bạn cúi đầu, nhìn lòng bàn tay mình, có chút cảm giác tê tê đại đại.

Hần cong môi, xoay người trở về phòng.

Màn đêm kết thúc, ngày mới bắt đầu. Ánh mặt trời xuyên thấu qua cửa kính, len qua bức màn mỏng, tiến vào trong phòng. Ánh dương sáng ngời chiếu lên lá cây tạo ra một vòng kim sắc bàng bạc.

"Chào buổi sáng." Nhìn thấy Mạch Khê Bạn, Văn Y nở nụ cười. Nụ cười ấy còn sáng lạn, rực rỡ hơn cả ánh mặt trời. Hoàn toàn không nhớ một màn xấu hổ ngày hôm qua.

Mỗi buổi sáng sớm, Mạch Khê Bạn đều sẽ ngồi vào bàn ăn cùng Văn Y.

Tuy rằng hẳn không cần ăn cơm, nhưng dưới sự yêu cầu mãnh liệt của Văn Y, Mạch Khê Bạn vẫn đồng ý ngồi với cô.

Có thể do Mạch Khê Bạn là BOSS toàn năng, trước tay nghề kém cỏi khó coi của Văn Y, cuối cùng, chỉ đành bước lên một con đường không lối về -- Đầu bếp.

Mạch Khê Bạn gặt gặt đầu, nhìn mãi tới đèn nhánh mềm mại của Văn Y. Nhớ tới xúc cảm trong lòng bàn tay tới hôm qua, hẳn lại vỗ vỗ lần nữa, giống như đang vỗ lên đầu một chú cún con.

Văn Y có chút tức giận, hất bàn tay Mạch Khê Bạn xuống: "Anh làm gì? Không biết em vừa mới chải tóc xong ư?"

Nhìn đáng vẻ hờn dỗi, trừng mắt liếc hán kia của cô, Mạch Khê Bạn lại múa máy tay mình một chút, khiến Văn Y tức giận đến cắn môi.

Cô hít mắt lại, suy nghĩ trong chốc lát, sau đó, hai cánh tay trắng nõn vòng qua cổ Mạch Khê Bạn, nhón mũi chán, khẽ hôn lên mặt hán.

- 3.3.2019-

Còn 2 chương nữa là kết thúc TG5, tạo tổ sẽ đăng nốt nha

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 118: Vua Zombie, đừng làm loạn (31)

Edit: LinhLan601 | Beta: Hà Cáo

Mạch Khê Bạn bị Văn Y hôn đột ngột, xúc cảm mềm mại của cánh môi cùng mùi hương nhẹ nhẹ của thiếu nữ, dịu dàng lưu lại trên mặt hán. Một khắc ấy, xúc động trong lòng hán bỗng chốc trào dâng.

【Đinh – Độ hào cảm +5, tổng độ hào cảm là 100. Ký chủ siêu siêu lợi hại!】

Văn Y không ngờ, một động tác như đùa giỡn này của cô vậy mà lại khiến nhiệm vụ hoàn thành?

Thì ra, nói còn không bằng..... Làm.

Thời điểm ý thức còn chưa hoàn toàn biến mất, Văn Y rồi rầm..... Vấn đề về nữ chính Tô Khê, không phải còn chưa giải quyết sao?

Như vậy cũng có thể hoàn thành nhiệm vụ?

【Độ hào cảm công lược đạt tới 100, phục chế ý thức ký chủ..... Phục chế thành công, đang rời khỏi thế giới.....】

【Bắt đầu xóa bỏ tình cảm ký chủ.....100%.....50%.....0%..... Đã xóa bỏ xong.】

"Đạt được 400 điểm, 40 điểm tích lũy. Xin hỏi ký chủ muốn phân phối như thế nào?" Giọng nói máy móc vang lên.

Không biết vì sao, lúc này Văn Y lại cảm thấy, âm thanh máy móc này kỳ thật cũng không phải quá khó nghe.

Văn Y nhìn dữ liệu của chính mình, im lặng một lát rồi nói, "Thế lực, dung mạo, trí lực, mị lực đều thêm 10 điểm đi."

Tải lại dữ liệu ký chủ:

Họ Tên: Văn Y

Tuổi: 20

Dung mạo: 35 (cao nhất 100)

Dáng người: 30 (cao nhất 100)

Mị lực: 50 cao nhất 100)

Trí lực: 30 (cao nhất 100)

Thế lực: 35 (cao nhất 100)

Sở trường đặc biệt: Tạm thời không có

Đặc thù kỹ năng: Hoa lệ đài vũ bản tăng cường, dẫn đường siêu cấp.

Tích phân: 950【dùng để mua vật phẩm trong cửa hàng hoặc thăng cấp level】

Cấp bậc: 0

Sau khi xem xong dữ liệu đã cập nhật, đặc biệt là mục điểm số, Văn Y lập tức phẫn nộ.

Vì cái gì?

Vì cái gì?

Chỉ còn thiếu đúng 50 điểm nữa, là cô có thể thăng lên Vị diện Trung cấp!

"Hệ thống, tôi nói cho ta biết, có phải mí có ý hay không?" Lần trước chắc chắn là hệ thống hỏ cô dùng điểm mua đồ vật trong cửa hàng.

"Cái gì?" Hệ thống nghe Văn Y hỏi thế, cảm thấy rất khó hiểu. Nó không biết gì cả, được không?

"Điểm của ta, điểm của ta mới có 950 điểm, không đủ để thăng cấp, ta làm sao có thể tới Vị diện Trung cấp làm nhiệm vụ bốn sao đây?"

Chỉ cần nghĩ tới việc đến Vị diện cấp mười, hoàn thành nhiệm vụ mười sao, sẽ được tự do, Văn Y liền phát điên.

Nhưng vì lần trước cô mua một thứ không thực dụng, chỉ để xem độ hào cảm của nữ chính đối với nam chính, khiến hiện tại không đủ điểm thăng cấp. Việc này, thật sự là quá lãng phí điểm của cô!

"Chỉ cần làm thêm một nhiệm vụ cấp ba sao là đủ." Hệ thống nhắc nhở. Còn tưởng là chuyện gì, chứ việc này có gì đâu mà ký chủ phải tức giận?

"Hệ thống, đồ vật lúc trước ta dùng điểm mua trong cửa hàng, có thể trả lại không?" Văn Y chớp chớp mắt, bán manh nói.

"Không được." Hệ thống lạnh lùng cự tuyệt. Hoàn toàn không vì Văn Y lăn lộn là lỗi khóc lóc, thêm cả bán manh mà thay đổi quyết định của mình.

Được rồi.

Người máy, không hiểu được cái gì cả ~

"Cảm công kích nhân thân." Lời nói dưới đáy lòng Văn Y, hệ thống tự nhiên biết được. Chỉ cần cô ở trong không gian này, điều nó muốn biết, sẽ vĩnh viễn không giấu được.

【Điều kiện hai người, thiếu một thứ cũng không được.】

"Mi là người sao? Mi còn có nhân thân sao?" Văn Y phần nộ đến mức nói không lựa lời, thế là....lại bị hệ thống cấm ngôn.

Một lúc lâu sau, không nghe được hệ thống trả lời, Văn Y mới chậm rãi bình tĩnh lại.

"Được rồi, vậy lại làm một nhiệm vụ ba sao. Bắt đầu tiến vào nhiệm vụ ——"

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 119: Vua Zombie, đừng làm loạn (Phiên ngoại)

Edit: LinhLan601 | Beta: Hà Cáo

Lãnh Thiên Tịch không chỉ là thủ lĩnh của khu căn cứ, mà còn là đệ tử trực hệ của lãnh đạo quốc gia. Ở không xa khu căn cứ này là một căn cứ zombie.

Việc này, đối với Lãnh Thiên Tịch mà nói, chính là một khâu nhức rất lớn. Đặc biệt là sau khi bị trưởng bối trong gia tộc nhắc nhở.

Cuối cùng.....

Hai căn cứ, khai chiến.

Trong trận chiến này, Tô Khê dùng dị năng cắn nuốt của mình, lập chiến công hiển hách, giết chết vô số zombie.

Nhìn một mặt uy phong như thế của Tô Khê, Văn Y hip mất lại. Mạch Khê Bạn đứng ở bên cạnh, không nói gì.

Hắn sao có thể cho phép một địch nhân như thế, tàn sát con dân của hắn?

Quan trọng nhất là, còn dám tỏ ra kiêu ngạo như thế ở ngay trước mặt hắn.

Hon nữa, lúc trước Văn Y cũng đã nói qua về người này ở trước mặt Mạch Khê Bạn, cho nên, đối với Tô Khê, Mạch Khê Bạn chẳng có chút hảo cảm nào cả.

Là vua zombie, giá trị vũ lực của hắn là vô địch.

Giống như việc thuận đi tới trước mặt Tô Khê.

Nhìn thấy hành động ấy, Lãnh Thiên Tịch sao có thể để Mạch Khê Bạn thương tổn đến thủ hạ đắc lực nhất của mình?

Hắn ta lập tức đuổi theo. Lúc này Văn Y cũng đã chú ý tới hành động của hắn ta, nhanh chóng ra tay ngăn cản Lãnh Thiên Tịch.

Cho dù dị năng của Tô Khê rất mạnh, nhưng trước sau vẫn không chống đỡ được từng đòn tấn công Mạch Khê Bạn.

Mạch Khê Bạn sớm đã biết Tô Khê có loại dị năng này, chính vì vậy, hắn tuyệt đối sẽ không lưu lại tai họa.

Động tác trong tay hắn tựa như nước chảy mây trôi. Đột nhiên, trên từng ngón tay thon dài trắng nõn, móng tay sắc nhọn dài ra, chớp nhoáng đâm xuống đầu Tô Khê.

Đầu Tô Khê chợt lóe, bị Mạch Khê Bạn thuận thế đá một cái, ngã xuống đường. Văn Y vừa lúc thấy một màn này, lời điện trong tay vốn dĩ muốn quét về phía Lãnh Thiên Tịch, lập tức đánh tới chỗ Tô Khê.

Ngay lúc này, Lãnh Thiên Tịch cũng thuận thế phóng dị năng hệ thủy đuổi kịp lời điện của Văn Y..... Dị năng hai người chạm vào nhau, vừa vụn đánh lên người Tô Khê.

Sau đó.....

Tô Khê giống như bị điện giật, trừng mắt nhìn Văn Y và Lãnh Thiên Tịch, còn chưa kịp cắn nuốt hai loại dị năng này, liền hương tiêu ngọc vẫn mà đi.

Văn Y nhìn vị thần trợ công -- đồng đội heo của đối phương... Không khỏi bật cười.

Lãnh Thiên Tịch ngây ngẩn. Minh là muốn dùng dị năng hệ thủy đánh tan lời điện, vì sao lại biến thành thế này?

Nhìn Tô Khê đã tan thành tro bụi, Lãnh Thiên Tịch có chút không thể tiếp thu, không thể chấp nhận việc bản thân lại tự tay hại chết người của mình.

Mạch Khê Bạn không quản lúc này trong lòng Lãnh Thiên Tịch suy nghĩ thế nào, đây chính là cơ hội tốt để kết thúc tất cả.

Hắn tuyệt đối không sẽ bỏ qua.

Lực lượng trong tay nhanh chóng hướng về phía Lãnh Thiên Tịch. Lúc này hắn ta không có nửa điểm phòng bị, cứ như vậy bị đánh trọng thương ngã xuống đất.

Thấy kết cục của hai vai chính, trong lòng Văn Y cảm khái. Đây, chính là hậu quả của việc thế giới xuất hiện dị thường sao?

Chỉ là, Văn Y cũng không định suy nghĩ nhiều. Mọi việc còn lại, Mạch Khê Bạn tự nhiên sẽ xử lý.

Hắn đã không còn là tên zombie cái gì cũng không hiểu, cũng không phải là nhà khoa học không biết đạo lý đối nhân xử thế, chỉ biết vui đầu nghiên cứu.

Hiện giờ, hắn, là vua zombie.

Sau khi Lãnh Thiên Tịch bị người trong gia tộc mang đi, Lãnh gia trở thành đại biểu cho toàn bộ quốc gia, đến đàm phán cùng Mạch Khê Bạn.

Quá trình diễn ra trong nửa ngày.

Tuy rằng Văn Y không biết bọn họ đàm phán cái gì, nhưng kết quả đàm phán lần này, lại khiến cô vô cùng kinh ngạc.

Zombie cùng nhân loại, vậy mà lại có thể chung sống hoà bình.

Thế giới này, phân tách thành hai nửa.

Một bên, là nơi nhân loại cư trú.

Bên kia, chính là thế giới của zombie.

Kết thúc TG5, cảm ơn mọi người đã ủng hộ tới đến hiện tại. Cảm ơn các editor đã cùng edit với tớ trong suốt thời gian qua. Đi được đến đến hiện tại, nói thật tớ cũng không ngờ, nhiều khi phải cảm khái vô cùng, vì không ngờ truyện edit được hơn 100 chương luôn. Con số không nhỏ các bạn nhỉ, tuy không là gì với tổng số chương truyện □

Hiện tại tớ vẫn đang phân vân vô cùng, vì nội dung của truyện, vì cách hành văn của tác giả. Nên có lẽ sắp tới, tớ sẽ ra chương chậm hơn (?), hoặc cuối tuần đăng liền mạch như này (sẽ không phải 8c như hôm nay), hoặc là một kết quả khác.

Đến hiện tại, tớ vẫn chưa suy nghĩ xong, chỉ là muốn tâm sự vài điều với các bạn. Lúc các bạn đọc truyện, có cảm giác truyện bị thiếu đâu, tác giả viết thế đấy. Nhiều khi ngồi edit nhưng các editor không biết phải viết thế nào:< Thật sự, nhiều khi cảm thấy rất ba chấm...

Hôm nay tớ muốn nhờ các bạn một việc. Các bạn đã đọc đến TG5, đọc được 119 chương truyện, các bạn hãy bình luận chia sẻ lại cảm nhận của các bạn về nội dung truyện, về lời văn của editor dưới bài này cho tớ biết nha.

Cảm ơn các bạn.

(Cảm thấy mình nói quá lan man chả hiểu gì, chắc đọc nhiều quá bị theo T^T)

Bạn đang đọc truyện Công Lực: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 120: Gia là nhân yêu gia sợ ai (1)

** disclaimer: mình edit hoàn toàn là để về sau đọc lại và mình cũng rành không có gì làm cho nên mới sa vào. Cho nên bản edit này chắc đúng được 80% nội dung ban đầu của truyện. TG này lấy bối cảnh vòng du nhưng nội dung liên quan đến game cũng không quá nhiều. Không thích có thể nhảy sang thế giới khác xem thử. Còn rất nhiều cái hay khác, ví dụ như tg7. (8/8/19)*

**Chào mọi người =)) editor đây. Thế giới này là thế giới đầu tiên mình nhúng tay vào edit từ những ngày mình còn rất non và xanh(giờ vẫn non). Mấy chương cuối mình nhớ không nhầm là còn mặt dây bê nguyên convert...*

Vấn về convert đọc rất khó hiểu, cho nên nếu bực quá thì mng nhảy sang thế giới thứ 8-9 đọc sẽ thấy đỡ hơn ạ (i think so). Mình có kế hoạch sửa những chương này trong một tương lai không xa, nhưng hiện tại thì có lỗi từ hay diễn đạt mình biết nhẽ...(25/9/19)

【 Đang tiếp thu nhiệm vụ..... Nhiệm vụ tiếp thu thành công..... Giới Diện truyền tống trung.....】

Vân Y ngồi trên một trên ghế, phía trước chính là một chiếc bàn đọc sách, trên bàn có máy tính đang mở một cái giao diện.

Đây là giao diện 3D của một trò chơi cổ trang. Tuổi nam, nữ nữ, hình ảnh duy mỹ, có một vùng đất hoang rộng lớn yên bình, có một dòng sông nước mùa xuân, có những con đường đầy hoa đào, những rừng núi xanh mướt nhấp nhô.

Khung cảnh giống như là đang tái hiện Cửu Trại Câu* mỹ sơn thủy, hoặc là núi tuyết Mai Lý* tái sinh, quả thực chính là phiên bản thực của trời đất từ những cuốn tiểu thuyết võ hiệp tráng lệ.

*Thắng cảnh Cửu Trại Câu, (tiếng Trung: 九寨沟, tiếng Tây Tạng: Sicadégu có nghĩa là "Thung lũng chín làng") là khu bảo tồn thiên nhiên, vườn quốc gia thuộc châu tự trị dân tộc Khương, dân tộc Tạng A Bá, miền bắc tỉnh Tứ Xuyên, Trung Quốc.

*Núi tuyết Mai Lý (梅里雪山 - Mai Lý tuyết sơn / Meili Xue Shan) là một dãy núi ở Khu tự trị dân tộc Tạng Dịch Khánh, tỉnh Vân Nam, Trung Quốc.

Cô nhìn thấy màn hình máy tính treo hai cái chữ to —— Tiên Ma.

Trò chơi sao?

Lúc này đây, còn chưa chờ Vân Y thúc giục, hệ thống liền chủ động mà đem cốt truyện dâng lên.

【 đang tiếp thu cốt truyện 】

Lúc Vân Y nhìn đến cốt truyện, phát hiện, được rồi, hệ thống đã nói, sẽ giúp nàng tiếp nhận một nhiệm vụ tương đối đơn giản một chút, chắc là nhiệm vụ cấp ba.

Cấp 3, như vậy mà lại là..... Dùng thân phận một nhân yêu..... Đi quyến rũ nam chính?

Vấn đề này, Vân Y vẫn là cảm thấy, ạch..... Hoặc chính là chính mình chủ động nói, hoặc chính là..... Làm nam chính chính là biến công?

【 Lưu ý: Ký chủ không thể chủ động nói cho nam chính thân phận của mình, kí chủ phải sử dụng chính tài khoản nhân yêu. 】

Hệ thống nói một phen, thiếu chút nữa làm Vân Y lật bàn.

"Vi cái gì? Vì cái gì?" Nàng ớ to hai mắt nhìn, nhìn cái kịch bản của hệ thống, ta muốn biểu tình, biểu tình.

"Nhiệm vụ cấp 3*, trừ khi ngươi có thể làm nam chính tự mình phát hiện có là nữ, nếu tự mình tiết lộ, sẽ bị tính là nhiệm vụ thất bại." Âm thanh lạnh lẽo đáng giận của hệ thống lại lần nữa vang lên.

*có 10 cấp từ 0-9

Đúng, không sai, thật là khó nghe.

Nam chính Hàn Lưu, tài khoản đại thần màu tím, chẳng bao giờ đi đến khu thiên vực lưu li, chỉ có điều, việc anh ta có thể xuất hiện ở đây, hoàn toàn là một hiểu lầm.

Hàn Lưu vì muốn giúp đỡ 1 vị muội muội, cùng nàng ở khu thiên vực lưu li luyện hào cho nên đây là lần duy nhất Hàn Lưu nhất thời mềm lòng, liền đến lưu li khu.

Nguyên thân của Vân y cũng lần đầu tiên gặp Hàn Lưu khi đoạt luyện hào quái*, thấy hai người tranh chấp nữ chính bạch thỏ ngọt ngào liền ở một bên giúp Hàn Lưu nói chuyện.

* đoạt Hàn Lưu luyện cái kia hào quái =))) không hiểu muốn đoạt cái gì luôn.

Cứ như thế, chỉ vì một lần tranh chấp nhỏ.

Nam nữ chủ tự nhiên liền kết hợp ở bên nhau, mà ký chủ, đương nhiên biến thành nhân vật nam phụ.. à không..... nữ phụ ác độc?

Chuyện kéo thù hận đánh nhau cãi nhau với các đôi uyên ương, tuy rằng Vân Y làm không hề ít, nhưng nam nữ chủ lần này, kết quả lại có chút bị thâm.

Một lần, Hàn Lưu cùng nữ chính Nguyễn ngọt ngào ước hẹn gặp mặt, đột nhiên gặp phải tai nạn xe cộ, khiến cho nam chính Hàn Lưu bỏ mình.

Mà nữ chính Nguyễn ngọt ngào, bởi vì Hàn Lưu chết, nháo đến chết đi sống lại, đem cha mẹ của chính mình.....hành hạ ngày này qua ngày khác đến mệt mỏi.

Cho nên, cốt truyện dừng ở thời điểm này, chính là muốn đem này nam nữ chủ chia rẽ, không cho trận này bị kịch phát sinh sao?

Chóp chóp mắt, cái này ý tứ chính là.....Nàng cứu vớt nam nữ chủ của thế giới này sao?

Đờ mờ, lần trước, là cứu vớt toàn bộ thế giới, lúc này đây, là cứu vớt nhân vật trọng yếu trong cốt truyện.

Haha, nàng tự nhiên thành chúa cứu thế, quan trọng như thế?

【 Văn Y lúc này thật đáng khinh, cùng trình độ đáng khinh của tác giả, có thể so được rồi. 】

Nhìn màn hình trong trò chơi cái 【 Văn Chi Y Thủy 】 hiện lên nhân vật nam, Văn Y vẫn là bẹp bẹp miệng, click mở tư liệu vừa thấy.

Không hổ là đại thần, một thân trang bị کیا, kim quang lóe sáng lóe mù mắt.

【 bang phái 】[ta soái ta không thể chết được]: Bang chủ bang chủ, ta ở vùng ngoại ô, bị người cấp giết, ô ô, cầu cứu viện.

【 bang phái 】[cục hoa, ta là dưa chuột]: Tiểu soái hôm nay lại bị người thương? Chắc chắc, như thế nào, cục hoa không có bị bạo?

Bạn đang đọc truyện Công Lực: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 121: Gia là nhân yêu gia sợ ai (2)

【 bang phái 】[ta soái ta không thể chết được]: Phi phi, dưa chuột, còn không mau tới quán vợ người?

【 bang phái 】[dưa chuột, ta là cục hoa]: Bà xã của ta nói cái gì cũng đúng.

【 bang phái 】[Nhân Sinh Bất Nhị Uống Thiếu Niên]: Trong bang phái có muội từ nào thiếu người đi đánh quái? Ta có thể giúp đỡ nha?

Nhìn những người này bản đàn trò chuyện, Văn Y nhướn mày, ngón tay trắng nõn xoa bàn phím.

【 bang phái 】[Văn Chi Y Thủy]: Xoát BOSS đánh quái làm nhiệm vụ bang hội, tới bốn người.

【 bang phái 】[tâm niệm cá cá]*: Bang chủ hiện hình, hoan nghênh, rải hoa.....

*Luôn Nghĩ Về Cá

【 bang phái 】[Nhân Sinh Bất Nhị Uống Thiếu Niên*]: Bang chủ tới? Bang chủ, đã lâu không thấy bang chủ, ta muốn ta muốn, ta muốn cùng bang chủ cùng nhau xoát BOSS đánh quái.

*Thiếu Niên Sinh Ra Ở Đồi Mà Không Ăn Ở Hai Lòng Thì Uống

【 bang phái 】[Bắc Phương Tê Cơ]: Thiếu niên, người không phải muốn giúp muội từ đánh quái sao?

【 bang phái 】[Nhân Sinh Bất Nhị Uống Thiếu Niên]: Bang chủ mới là anh mình thần võ nhất, muội từ tới sao so được với ôm đùi bang chủ, gà tỷ người biết cái gì. *reo hò*

【 bang phái 】[Bắc Phương Tê Cơ]: Đậu má, còn xưng hô ta như vậy ta liền cùng người PK.

【 bang phái 】[Ngư Nhi Ngân Ngốc]*: Y Thủy ca ca, ta ta ta, ta là cao giai vú em, ta muốn gia nhập.

*Cá Nhỏ Bướng Bình Ngốc Nghếch

【 bang phái 】[tuyết nguyệt đậm tím]: Y Thủy, ta, cũng tham dự.

【 bang phái 】[luân gia tổ nước tương.]: Y Thủy tới? Oa oa, Y Thủy đại thần ôm đùi, ta cũng phải đi, tính thêm ta.

【 bang phái 】[ta soái ta không thể chết được]: Mị Lực của Bang chủ, quả nhiên không mấy người có thể kháng cự, nhanh vậy liền gọi được các em gái nhỏ, sao ta lại không thể đủ làm các em gái nhiệt tình với ta như thế đâu?

【 bang phái 】[Nhân Sinh Bất Nhị Uống Thiếu Niên]: Đúng vậy, bang chủ mà không tới, các muội từ trong bang phái đều lặn xuống nước không thấy hơi, bang chủ vừa xuất hiện, lại thật giống như cầu nhìn thấy phản hướng về cùng một phía mà đi lên.

【 bang phái 】[Ngư Nhi Ngân Ngốc]: Nhân Sinh, người thế nhưng nói ta Y Thủy ca ca là shit?

【 bang phái 】[tuyết nguyệt đậm tím]: Nhân Sinh, ra đây, ta cũng cùng người PK.

【 hệ thống biểu ngữ: Người chơi [Nhân Sinh Bất Nhị Uống Thiếu Niên] bị [Văn Chi Y Thủy] giết chết 】

【 hệ thống biểu ngữ: Người chơi [Nhân Sinh Bất Nhị Uống Thiếu Niên] bị [Văn Chi Y Thủy] giết chết 】

Hệ thống liên tục phát hai tin tức, nếu có tên ở bảng xếp hạng top mười người chơi, PK thua rút cấp, liền công bố ở trên kênh thể giới.

*Như Một chắc là biệt hiệu của Nhân Sinh Bất Nhị Uống Thiếu Niên

【 thế giới 】[không mặc quần quần hảo mát lạnh]: Đờ mờ, Như Một lại làm ra cái chuyện tốt lành gì, làm Y Thủy đại thần hạ sát thủ?

【 thế giới 】[giang hồ Bách Hiểu Sinh]: Dựa theo tiểu sinh suy đoán, phỏng chừng là đại thần, thần ngria thôi.

Văn Y không để ý đến bang phái cùng thế giới thảo luận, chuẩn bị một hồi, rồi mới tổ đội cùng với Nhân Sinh Bất Nhị Uống Thiếu Niên, Ngư Nhi Ngân Ngốc, Bắc Phương Tê Cơ, Tuyết Nguyệt Đậm Tím.

Bốn người đi tới địa điểm nhiệm vụ thú ma son.

Kiểm Khách áo trắng thanh thoát, vụt nhảy xuống Thanh Loan, nhìn bản đồ nhiệm vụ.

Văn Y phát hiện bốn người chậm rì rì mà cười ngửa thong thả chạy tới, không sai, ở trong mắt Văn Y, chính là thong thả chạy tới.

【 đội ngũ 】[Văn Chi Y Thủy]: Các người còn có thể lại chậm hơn nữa sao?

Mấy tiểu tủy từng học máu, người thân phi trên trời đến Thanh Loan, chúng ta này phải trên mặt đất mà phi ngựa, có thể so sánh sao? Có thể so sánh sao?

Mấy tiểu đế nhũ* nội tâm hò hét, Văn Y đương nhiên là không biết, nằng thao tác nhân vật của mình -- Kiểm Khách.

*Dế trũi (hay là dế nhũi, dế dũi)

Thú ma son, còn không phải là nơi mà nam nữ chù lần đầu tiên tương ngộ* sao? Cũng không biết..... Lúc này đây, sẽ là như thế nào.

*gặp gỡ nhau

**Chào mọi người =>) editor đây. Thế giới này là thế giới đầu tiên mình nhúng tay vào edit từ những ngày mình còn rã non và xanh(giờ vẫn non). Mấy chương cuối mình nhớ không nhầm là còn mặt dày bê nguyên convert...*

Văn vẽ rất convert, đọc còn khá khó hiểu, cho nên nếu bực quá thì mng nhảy sang thế giới thứ 8-9 đọc sẽ thấy đỡ hơn ạ (i think so). Mình có kế hoạch sửa những chương này trong một tương lai không xa, nhưng hiện tại thì có lỗi từ hay diễn đạt mng comment cho mình biết nhé...(25/9/19)

Bạn đang đọc truyện Công Lực: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 122: Gia là nhân yêu gia sợ ai (3)

【 đội ngũ 】[Vân Chi Y Thủy]: Vú em, mau, ta sắp chết rồi.

【 đội ngũ 】[Ngư Nhi Ngân Ngốc]: A a a a a, thực xin lỗi, Y Thủy ca ca, nhân gia đã quên.

Vân Y nhìn này màn hình, này Ngư Nhi Ngân Ngốc,ca vú em? Thao tác như thế nào vậy? Không lẽ nào..... Người khác thao tác đi?

Thân là vú em, thêm máu thêm năng lượng, không phải nhiệm vụ của nàng sao?

【 đội ngũ 】[Nhân Sinh Bất Nhị Uống Thiếu Niên]: Quen dùng lưỡi đao rồi, ai, t tuyệt nguyệt đậm tím chú ý kéo cừu hận, đi giúp đi.

Nhân Sinh Bất Nhị Uống Thiếu Niên một bên chỉ huy, một bên không ngừng mà phóng công kích kỹ năng.

Một cái bạo kích miss rút công kích, pháp sư không thể đến gần người công kích, cho nên chỉ có thể nhắc thích khách tuyệt nguyệt đậm tím hấp thu cừu hận.

Pháp sư lực công kích tuy mạnh, nhưng phòng ngự năng lực thấp, chỉ có thể ở xa công kích, gần đối phương sẽ thua.

Ngư Nhi Ngân Ngốc không ngừng mà cấp máu cho Bắc Phương Tê Cơ, mà đàn quái vật thật sự quá nhiều, thêm máu thì còn chưa kịp đẩy cho Bắc Phương Tê Cơ, bên tuyệt nguyệt đậm tím cùng Nhân Sinh Bất Nhị Uống Thiếu Niên đã rút gần hết máu.

【 đội ngũ 】[Nhân Sinh Bất Nhị Uống Thiếu Niên]: Bang chủ, lão đại, mau tới cứu mạng a, quái vật quá cường, ta làm không xong.

【 đội ngũ 】[Vân Chi Y Thủy]: Chỉ là quái nhỏ nhỏ thôi, lúc BOSS tới trước mặt, người chẳng phải là không chỗ dung thân?

Nói xong, Vân Y thao tác nhân vật, đến trước mặt tuyệt nguyệt đậm tím trụ BOSS, thuận tay giam cầm, định trụ BOSS.

Bạo kích, phi kiếm, thuật đi, thiết nhập, cường ấn, lên mạch lưu loát, phong tạo đi vị, quần công, thao tác nhanh nhẹn đem đàn quái vật tiêu diệt sạch.

Thao tác nháy mắt được đội ngũ những người khác sùng bái.

【 đội ngũ 】[Ngư Nhi Ngân Ngốc]: Y Thủy ca ca siêu cường aaa.

【 đội ngũ 】[Nhân Sinh Bất Nhị Uống Thiếu Niên]: Lão đại, người thao tác, thật yêu nghiệt huhu.

【 đội ngũ 】[Bắc Phương Tê Cơ]: Dịch xác, đủ phong tạo.

【 đội ngũ 】[Vân Chi Y Thủy]: BOSS còn chưa có ra tới đâu.

Vân Y nói một câu,tức khắc, làm Kênh Đội Ngũ quanh quẽ như vậy hơn mười giây.

【 đội ngũ 】[Nhân Sinh Bất Nhị Uống Thiếu Niên]: Lão đại thể nhưng không có bị chúng ta khích lệ mà đắc chí?

【 đội ngũ 】[Bắc Phương Tê Cơ]: À người cho rằng, lão đại là người sao? Ba phần nhan sắc thượng đồ thăm?

Vào lúc này, một tài khoản ở phụ cận làm nhiệm vụ người mới hai mươi mấy cấp, ở một bên cũng chú ý tới tình hình bên này.

Nhìn thấy người mới chơi trên đầu dính id-- "Tang Tử", Vân Y tự nhiên cũng là không có xem nhẹ, "Tang Tử" này, còn không phải là nam chính Hàn Lư sao?

Bất quá, cho dù như thế, Vân Y thao tác "Vân Chi Y Thủy" đánh quái vật hằng say, rút ra trang bị đồng vàng nước thuốc cái gì, đều thu hết trong túi trữ vật.

Đột nhiên, Vân Chi Y Thủy ngừng ở nơi đó, người trong đội ngũ cũng dừng lại nhìn theo.

【 đội ngũ 】[Ngư Nhi Ngân Ngốc]: Y Thủy ca ca, người như thế nào dừng lại?

【 đội ngũ 】[Vân Chi Y Thủy]: BOSS tới.

Mà thời điểm Vân Y vừa dứt lời, một con cự long màu đen khổng lồ xuất hiện ở trước mặt bọn họ, đồng thời, trên đỉnh đầu Vân Y nổi lên giá trị thương tổn đỏ chói.

"-5567"

Đờ mờ.

Phải biết rằng, nàng một Kiếm Khách mới hai vạn máu.

Ngón tay ở bàn phím cùng hoạt chuột thượng bay nhanh cắt, tinh chuẩn nắm chắc trụ thời gian phóng thích mỗi một cái kỹ năng.

Nàng nhanh chóng ném một cái bùa giam cầm lên đầu boss, mà Ngư Nhi Ngân Ngốc lúc này cũng không có lại phát ngôn, nhanh chóng vì Vân Chi Y Thủy thêm trị liệu thuật rồi làm đầy thanh máu.

Bạn đang đọc truyện Công Lực: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ được tài miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tài miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 123: Gia là nhân yêu gia sợ ai (4)

Một bên là đại BOSS, một bên là tiểu quái đàn.

【 đội ngũ 】[Nhân Sinh Bất Nhị Uống Thiếu Niên]: Lão đại, cầu chỉ huy.

Toàn bộ đội ngũ, trừ bỏ Nhân Sinh Bất Nhị Uống Thiếu Niên cùng Vân Y ở ngoài, ở giữa đều là các muội tạp, thao tác..... Cũng không phải đặc biệt lợi hại.

Nhân Sinh Bất Nhị Uống Thiếu Niên hold không được, vội vàng triệu hoán lão đại của mình.

【 đội ngũ 】[Vân Chi Y Thủy]: Đánh chữ quá phiền toái, không nghĩ, các người nhìn mà đánh đi.

Hung mãnh.....

Lần đầu tiên nhìn thấy có lão đại tùy hứng như thế.

【 đội ngũ 】[Bắc Phương Tê Cơ]: Tới yy, giọng nói, phòng 2294.

*YY là một chương trình chat voice của Trung Quốc, cực kì phổ biến trong giới trẻ và trong vông phổ.

Bắc Phương Tê Cơ nói với Vân Y Thủy xong liền lập tức tạo phòng.

【 đội ngũ 】[Ngư Nhi Ngân Ngốc]: Đùng vậy, Y Thủy ca ca, mọi người cũng chưa từng nghe thấy bao giờ đâu? Thật muốn nghe giọng nói của bang chủ.

【 đội ngũ 】[tuyết nguyệt đậm tím]: Con cá đừng nháo.

Kiểm Khách một chém, thiếu chút nữa bị BOSS chụp trúng, Vân Y bình tĩnh mà một hiện kỹ năng, ném xuống cừu hận.

Ngăn ngăn vài giây mà hành văn như nước chảy, tư thế đầy lợi hại.

【 đội ngũ 】[Vân Chi Y Thủy]: Không yy.

Vân Chi Y Thủy cự tuyệt, Nhân Sinh Bất Nhị Uống Thiếu Niên tức khắc khẩn cấp sợ ngay người.

【 đội ngũ 】[Nhân Sinh Bất Nhị Uống Thiếu Niên]: Lão đại lão đại, người không phải là low như thế ỉ? yy cũng không có?

*low chắc là trình còi hay gì đấy

Vân Y không có nói tiếp, bạch bạch bạch trên bàn phím thao tác nhân vật, chém rớt một tiểu quái, thuận tay, bôi đen Nhân Sinh Bất Nhị Uống Thiếu Niên.

*bôi đen = hắc chi thao tác game

【 đội ngũ 】[Nhân Sinh Bất Nhị Uống Thiếu Niên]: Lão đại, người làm gì hắc ta? Chúng ta ở cùng phe đánh quái mà?

【 đội ngũ 】[Ngư Nhi Ngân Ngốc]: Ai kêu người nói chúng ta Y Thủy ca ca low? Hắc người, hắc chết người.

【 đội ngũ 】[Bắc Phương Tê Cơ]: Tao Một, người muốn tìm cái chết, cứ việc nói thẳng, hưởng hồ, có Y Thủy ở đây, người bị hắc, cũng không có ảnh hưởng bao lớn.

【 đội ngũ 】[Nhân Sinh Bất Nhị Uống Thiếu Niên]: Đồ mờ, ta xảy ra chuyện gì? Diệt thiếu niên ta không phục.

【 đội ngũ 】[Vân Chi Y Thủy]: Tiếp tục đánh quái.

Kiểm Khách kỹ năng không ngừng trong nháy mắt hạ gục tiểu quái, Bắc Phương Tê Cơ một tay kéo cung, trực tiếp hướng về phía BOSS.

Tiếp theo.....

Sự tình khiến người ngạc nhiên đã xảy ra, đại BOSS này thoát nhìn khó hạ,cường đại vô cùng, thế mà trực tiếp bị Bắc Phương Tê Cơ hạ gục, ừm không, đánh chết.

【 đội ngũ 】[Nhân Sinh Bất Nhị Uống Thiếu Niên]: Oa, gà tỷ thật là lợi hại, BOSS bị tỷ đánh ngã.

【 đội ngũ 】[tuyết nguyệt đậm tím]: Ha ha, lợi hại lợi hại, Y Thủy cợn chưa hạ được BOSS, người thế mà giết được?

【 phụ cận 】[Tang Tú]: Cái BOSS này, là ta đánh.

Đột nhiên, ở phụ cận hiện lên câu nói, lúc này phụ cận không có mấy người, phụ cận cũng là kênh quanh quẽ.

Cho nên mọi người liền lập tức phát hiện.

Tang Tú.....

Người này, còn không phải là Hàn Lưu giúp Nguyễn muội muội* luyện cấp sao?

*nữ chính, đã nhắc đến ở trên

Phụ cận đột nhiên xuất hiện những lời này, nháy mắt liền hấp dẫn những người trong đội ngũ Vân Y chú ý.

【 đội ngũ 】[tuyết nguyệt đậm tím]: Không đúng, không phải Bắc Phương Tê Cơ vừa bắn chết quái sao? Tại sao nàng ta lại nhận là nàng ấy đánh?

*Tang Tú là ID nữ

【 đội ngũ 】[Ngư Nhi Ngân Ngốc]: Chính là, rõ ràng là chúng ta đánh, chúng ta liền vẫn luôn đánh con BOSS này không phải sao?

【 đội ngũ 】[Nhân Sinh Bất Nhị Uống Thiếu Niên]: Đồ mờ, nơi nào tới người như người đến hưởng, người như thế trọn mắt nói dối, chúng ta vẫn luôn ở đây đánh BOSS này không phải sao?

【 đội ngũ 】[tuyết nguyệt đậm tím]: Người này, không phải là muốn chúng ta vất vả đánh hạ BOSS rồi tới thu hoạch thành quả ỉ?

Bạn đang đọc truyện *Công Lực: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 124: Gia là nhân yêu gia sợ ai (5)

【 đội ngũ 】[Ngư Nhi Ngân Ngốc]: Trời, hiện tại còn có loại người này?

【 phụ cận 】[Ngư Nhi Ngân Ngốc]: Người nói là người đánh quái thì chính là người đánh sao? Rõ ràng vừa rồi, chúng ta vẫn luôn đánh con quái này, không phải sao?

【 phụ cận 】[Vân Chi Y Thủy]: Phải không?

Một câu đậm mực nhẹ nhàng, làm thao tác nhân vật [Tang Tú] của Hàn Lưu nhần lại mày.

Bọn học đang định chuẩn bị chờ tiếp cái BOSS nữa, tiếp tục đánh.

【 phụ cận 】[Nhân Sinh Bất Nhị Uống Thiếu Niên]: Gà tỷ, người đi xem một chút kỹ lục chiến đấu.

Nhân Sinh Bất Nhị Uống Thiếu Niên sao khả năng làm người oan uổng bọn họ? Nghe lời Thiếu Niên, Bắc Phương Tê Cơ kiểm tra chiến đấu ký lục một chút. Vậy mà sau khi xem lại ký lục chiến đấu BOSS, Bắc Phương tê Cơ phát hiện, quả nhiên là mình đoạt BOSS của muội muội ở khu phụ cận.

Ắc..... Chẳng lẽ, bọn họ vừa rồi đánh BOSS, đều là..... Người khác ở đánh? Chính là cướp boss của muội muội này?

【 đồ mờ, có hay không sự tình như vậy.....? 】

【 đội ngũ 】[Bắc Phương Tê Cơ]: Chúng ta..... hình như thật sự đoạt quái của người khác.

Vân Y tỏ vẻ, cũng không biết là vì lí do gì trong thế giới cốt truyện của tác giả đại thần, tiểu thuyết đề câu huyết như thế, đủ mà, rõ ràng đều là hai đại thần.

Như thế nào xảy ra khả năng không phát hiệnđược đối phương ở kia đang đánh quái hoặc là mình đang đoạt quái của đối phương đâu?

Hắn đều là vì tò đậm thời điểm nữ chính tiểu bạch xuất hiện, còn có, hệ thống không phải đã nói rồi sao? Là vì tiêu trừ oán khí của các nữ phụ. Lấy hào quang vai chính mà tiêu trừ oán khí đi.

Mà ở vị diện này ký chủ tuy rằng là đảm đương vai "Nam phụ Ác độc" tồn tại, giống như..... là để sinh ra oán khí, để tò đậm hào quang vai chính.... Haha

Hệ thống, người đi ra cho ta, ta bảo đảm không đánh chết người.

Nàng vừa tới, vốn đang nghĩ, hay là mình thay đổi một chút cốt truyện chính.

Trong cốt truyện, cuối cùng nữ chính đều trở nên điên dại, tuy rằng, nàng không biết cuối cùng kia nữ chính có còn chút hào quang nào không.

Bản chất hệ thống chính là thay đổi một chút tình sự việc trong truyện để rồi thay đổi kết cục truyện.

Nhưng là vì bảo đảm một chút chính mình an toàn.....àch, loại việc, vẫn là dựa theo trong cốt truyện đi thôi.

Có lẽ..... Đến lúc đó chính mình thay đổi một chút là được rồi.....

Không sai.

Cốt truyện này phát triển, vì chính là tò đậm sự xuất hiện của nữ chính gốc Nguyễn ngọt ngào xuất hiện, nàng ta ở một bên nhìn thấy một màn đánh cướp không vừa mắt.

Cho nên vì nam chính nhân yêu nói nói mấy câu, hai người cùng thuận thế liền thông đồng ở cùng nhau, hỗ trợ lẫn nhau, thêm bạn tốt các kiểu, cùng thăng cấp, cuối cùng.....

Cho nên thời điểm nhìn thấy nữ chính Nguyễn ngọt ngào xuất hiện, Văn Y ở phụ cận chặn miệng.

【phụ cận】[Văn Chi Y Thủy]: Xin lỗi, muội muội, chúng ta không phát hiện ra tình huống cho nên lỡ đoạt quai của muội, nếu không lát nữa bọn này cùng người đánh tiếp đi.

【phụ cận】[Bắc Phương Tê Cơ]: Đúng, thật xin lỗi em gái nhỏ, lát nữa, chúng ta giúp người đánh đi.

Đối phương ngồi trước màn hình máy tính, cũng chính là Hàn Lưu vốn dĩ cũng không nghĩ tính toán số đo, chỉ là, đang xem các nàng định xin lỗi thế này.

Khóe miệng Hàn Lưu giật giật..... Haha.....Lần đầu tiên, bị người gọi là em ái nhỏ là muội muội đi.....

【phụ cận】[Ngư Nhi Ngân Ngốc]: Như thế nào có người loại người này đây? Vừa rồi lúc chúng ta đang đánh người cũng không có nói tiếng nào, chờ chúng ta đem BOSS đánh cho gần hết máu, người mới ra một kích cuối cùng, rõ ràng chính là chiếm tiện nghi của chúng ta mà.

Ngư Nhi Ngân Ngốc tính tình rất xấu mà tự cho là đúng, ý vào chính mình ở diễn đàn muốn nói gì thì nói, đến trong trò chơi thì có người ưu ái làm cho nàng ta ngày càng ham hư vinh, mạnh miệng hết phần người khác.

Bạn đang đọc truyện *Công Lực: Nhặt Kỳ Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 125: Gia là nhân yêu gia sợ ai (6)

Bây giờ tính tình cô ta như vậy, sao có khả năng sẽ dễ dàng xin lỗi một account người mới.

Ở trong lòng Ngư Nhi Ngân Ngốc chính là cảm thấy, ta đoạt quai của người, chính là coi trọng người, không phải sao?

【phụ cận】[Văn Chi Y Thủy]: Con cá xin lỗi.

【phụ cận】[Ngư Nhi Ngân Ngốc]: Vì cái gì caca? Chúng ta làm gì mà phải xin lỗi một tên mới chơi? Thật là không khác gì ném mặt mũi bang phái đi.

Văn Chi Y Thủy yên lặng mà nhìn kia Ngư Nhi Ngân Ngốc, Ngư Nhi Ngân Ngốc này là vừa mới gia nhập bang phái bọn họ.

Cấp bậc cũng không tệ lắm,thì thoảng ngẫu nhiên thao tác..... sẽ có chút khác thường, làm người cảm thấy này khẳng định là người khác giúp nàng tăng cấp.

Nhưng không có cách nào khác, ở trong trò chơi không thiếu người sẵn sàng cây họ acc cho người khác, thế nhưng không thể nào chấp nhận được tính cách của nàng ta.

【đội ngũ】[Nhân Sinh Bất Nhị Uống Thiếu Niên]: Ai da, Tang Tú muội tử, thật sự xin lỗi, vừa rồi nhưng không chú ý tới người, còn có, con cá xin lỗi.

【phụ cận】[Ngư Nhi Ngân Ngốc]: Bằng cái gì a?

【phụ cận】[Văn Chi Y Thủy]: Chỉ bằng, ta so người soái, cấp bậc so với người cao hơn.

【phụ cận】[Ngư Nhi Ngân Ngốc]: Ô ô ô, Y Thủy ca ca, muội chán ghét người...

Ngư Nhi Ngân Ngốc buông như vậy một câu, rồi mới, liền hướng về phía chạy ra.

Mà lúc này, cũng không có người để ý đến việc Ngư Nhi Ngân Ngốc bỏ đi, từ đây có thể thấy rằng, Ngư Nhi Ngân Ngốc, nhân duyên không tốt lắm.

【phụ cận】[Bắc Phương Tê Cơ]: Muội tử là tay mới? Nếu không liền cùng tỷ đi, tỷ cấp bậc cao, thao tác tốt, nhân duyên nhiều, nhất định có thể mang theo người trong trò chơi hô mưa gọi gió.

Ở một bên, nữ chủ lơ lửng cơ hội mở miệng.

Nguyễn ngọt ngào thấy Bắc Phương Tê Cơ như vậy hứng thú búng búng mà lịch cách lịch cách gõ gõ bàn phím.

【phụ cận】[cục cưng mặt quỷ]: Tê cơ tỷ tỷ, thu đồ đệ sao? Thu đồ đệ sao?

【phụ cận】[Bắc Phương Tê Cơ]:.....

Bắc Phương Tê Cơ trở về, nàng..... Cũng không phải không muốn nhận đồ đệ sao? Chỉ là so với tiểu muội thì muốn nhận một tiểu đệ hơn.....

【phụ cận】[Tang Tú]: Không cần, cảm ơn.

【phụ cận】[cục cưng mặt quỷ]: Tê cơ tỷ tỷ, thu ta đi, thu ta đi.

Văn Y nhìn màn hình trong trò chơi, khóe mắt giật giật, da mặt nữ chính dầy không phải hang vưa..... Thật sự là ở trong trò chơi bạch thỏ đi đâu cũng luôn là gặp rắc rối với người khác sao?

【phụ cận】[Văn Chi Y Thủy]: Muội tử, ta mang người đi, coi như làm là chúng ta đoạt quai nhận lỗi.

【phụ cận】[Tang Tú]: Không cần.

Hàn Lưu đều không nghĩ để ý tới vai người trước mắt này, hắn chỉ là nghĩ muốn đánh quai sao? Không cần phiền hắn.

Hắn tuy rằng là tại thiên vực lưu li khu là vừa tới, nhưng, hắn tốt xấu cũng có acc màu tím top đầu ở khu đại thần.

Thật là xen vào việc người khác.

【phụ cận】[Văn Chi Y Thủy]: Ta không thích thiếu ân tình của người khác.

Hàn Lư liếc màn hình cùng nhân vật kia, thật không muốn nói chuyện.

【 đội ngũ 】[Nhân Sinh Bất Nhị Uổng Thiếu Niên]: A ha? Lão đại chủ động với một muội tử? Không phải là coi trọng muội tử đi? [kinh hoàng]

【 đội ngũ 】[Bắc Phương Tê Cơ]: Lão đại đoạt vị trí của ta, xem ra, thật đúng là chính là như thế.

【 đội ngũ 】[Nhân Sinh Bất Nhị Uổng Thiếu Niên]: Hắc hắc, lão đại, muốn ta giúp người cura đồ muội tử a?

【 đội ngũ 】[Bắc Phương Tê Cơ]: Người thì thôi đi, đừng đem muội tử dọa chạy mất là được rồi.

Vân Y nhưng không để ý đến bên kia Kênh Đội Ngũ người người lải nhải dài dòng nói gì, mà tiếp tục gõ bàn phím.

Bạn đang đọc truyện *Công Lực: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 126: Gia là nhân yêu gia sợ ai (7)

【 phụ cận 】[Vân Chi Y Thủy]: Ta thao tác tốt, PK có thể che chở người, đây được BOSS, đánh thắng được người chơi lưu manh.....

【 phụ cận 】[Nhân Sinh Bất Nhị Uổng Thiếu Niên]: Lão đại đây là muốn trung hôn sao?

【 phụ cận 】[Bắc Phương Tê Cơ]: Ta xem có điểm giống.

【 phụ cận 】[Tang Tú]:.....

Thân là hán tử Hàn Lư, tên màu tím ở đình khu đại thần, làm sao có khả năng sẽ chịu đựng một người nam nhân cứ thế mà đùa giỡn mình đâu?

Thao tác nhân vật tốt? Ngón tay Hàn Lư ở trên bàn phím bay nhanh mà gõ, điểm tuyển các loại kỹ năng, tòa đình Vân Chi Y Thủy, phóng thích.

PK?

Đờ mờ.

Lão đại đùa giỡn em gái nhỏ không thành, khiến em gái thẹn quá thành giận, bị chém giết cường chế PK?

Các loại skill cường hãn, kỹ năng tinh chuẩn đều được phóng thích, nhưng à..... Bất đắc dĩ cấp bậc quá thấp, công kích lực độ thấp, mà Vân Chi Y Thủy nhân vật phòng ngự năng lực cường, thanh máu cũng cao hơn nhiều.....

Thế là.....

【 phụ cận 】[Nhân Sinh Bất Nhị Uổng Thiếu Niên]: Lão đại, người làm gì không hoàn thủ?

【 phụ cận 】[Bắc Phương Tê Cơ]: Lão đại đây là vì thương muội tử mà chấp nhận hao tổn.

Vân Y nhìn bọn họ theo như lời nói, đương nhiên cũng biết lần này Hàn Lư đột nhiên ra tay là vì nguyên nhân gì.

Bất quá, bị này hai tên này quấy rối, chi sự..... Hàn Lư tâm tình, liền càng kém đi.

Ai nói hán không phải nam nhân đâu?

Ở trong trò chơi, ai cũng không quen biết ai, nhưng vẫn là, làm một hán tử, đầu đội trời chân đạp đất bất đắc dĩ luyện tài khoản nhân yêu, còn bị đùa giỡn.

【 phụ cận 】[Vân Chi Y Thủy]: Muội tử không cần để ý, bọn họ ồn ào cũng kệ học, người thao tác không tồi, ta đã mời người vào bang, đồng ý đi.

Hàn Lư thấy màn hình lập loè kia mấy chữ to đúng: Người chơi [Vân Chi Y Thủy] mời người vào bang phái [Lạc Thủy Duyên Hoa], có đồng ý hay không?

Còn có hai cái lựa chọn -- đồng ý or cự tuyệt.

Thực quyết đoán. Hàn Lư điểm bên phải..... Cự tuyệt.

Vân Y cũng không có nhụt chí, nam chính đại thần khí chất cao lãnh, đó là tuyệt bích ở trong cốt truyện bày ra ra..... cho nên năng.....

Người chơi [Vân Chi Y Thủy] mời người vào bang phái [Lạc Thủy Duyên Hoa], có đồng ý hay không?

Cự tuyệt.

Người chơi [Vân Chi Y Thủy] mời người vào bang phái [Lạc Thủy Duyên Hoa], có đồng ý hay không?

Cự tuyệt.

Cái thông báo này cứ hiện lên rồi lại mất đi bảy tám lần, sau, Hàn Lư cuối cùng nhìn không được, đành hỏi.

【 phụ cận 】[Tang Tú]: Vân Chi Y Thủy, người muốn làm cái gì?

【 phụ cận 】[Vân Chi Y Thủy]: Chỉ là nghĩ muốn mời người vào bang mà thôi, bằng không, coi như ta nhận đồ đệ đi.

Vân Y lần đầu tiên cảm nhận được, Haha, chính mình vẫn là rất có phong phạm tông tài báo đạo nhi.

Hàn Lư bất đắc dĩ -- đồng ý.

【 bang phái 】[ta soái ta không thể chết được]: A ha? Có tân muội tử? Hoan nghênh muội tử, rài hoa.

【 bang phái 】[cúc hoa, ta là dưa chuột]: A ha? Có tân muội tử? Hoan nghênh muội tử, rài hoa +1.

【 bang phái 】[dưa chuột, ta là cúc hoa]: A ha? Có tân muội tử? Hoan nghênh muội tử, rài hoa +2.

【 bang phái 】[tâm niệm cá cá]: A ha? Có tân muội tử? Hoan nghênh muội tử, rài hoa +10086.

.....

Hàn Lư mặt mày lại lần nữa đen một chút..... Hôm nay, hán nghe được người khác xưng hô hán muội tử, so với dĩ vãng đều nhiều đến nhiều.

Bất quá, hán tự hiểu chính mình đã chọn hình tượng nữ nhân vật nên Hàn Lư vẫn là miễn cưỡng mà nhận lấy cái xưng hô này, nhận mệnh mà tiếp nhận thân phận.

【 bang phái 】[Nhân Sinh Bất Nhị Uổng Thiếu Niên]: Ha ha, nói cho các người, đây chính là bang chủ chúng ta tự mình mời trở về, các người cần phải chiều dài cho tốt.

Bạn đang đọc truyện *Công Lực: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 127: Gia là nhân yêu gia sợ ai (8)

Vừa nghe đến đây, bọn nhỏ trong bang, chính là sôi trào bàn tán.

【 bang phái 】[cốc hoa, ta là đũa chuột]: Bang chủ phu nhân?

【 bang phái 】[tâm niệm cá cá]: A? Bang chủ phu nhân?

【 bang phái 】[Ngự Nhi Ngân Ngọc]: Y Thủy ca ca, người, người thế nhưng còn mời nàng tiến vào bang? Ô ôô.....

Vân Y không nghĩ tới chính là, Haha..... Trong kênh trò chuyện, người người phản ứng thật kịch liệt.

Thấy Hàn Lư không đề ý đến trả lời, Vân Y trò chuyện riêng với hắn.

【 trò chuyện riêng 】[Vân Chi Y Thủy]: Tang Tú, người thao tác khá tốt, chúng ta cùng đi đánh quái thăng cấp đi.

【 trò chuyện riêng 】[Tang Tú]: ừm

Thấy Vân Chi Y Thủy cùng Tang Tú hai tên này cùng nhau biến mất, người trong bang phái, liền càng nghị luận cực kỳ sôi nổi.

【 bang phái 】[Nhân Sinh Bất Nhị Uống Thiếu Niên]: Xem đi, lão đại cùng muội tử, khẳng định là đi hẹn hò.

Bên này, Vân Y thao tác nhân vật, cùng nữ hào [Tang Tú] Hàn Lư đi tới vùng núi lạnh đầy tuyết.

Nơi này, trừ bỏ tác dụng là một nơi đánh quái thăng cấp tốt, vẫn là nơi có hoàn cảnh phù hợp hẹn hò lãng mạn.

Đương nhiên, mục đích Vân Y lựa chọn cái chốn này, Hàn Lư tự nhiên là không biết.

Bất quá, kho dù đã biết, cũng sẽ không có phản ứng gì.

Hai người tuy rằng cấp bậc là kém rất nhiều, lúc này nữ hào [Tang Tú] phòng ngự cùng công kích huyết lượng đều giống nhau, nhưng thao tác yêu nghiệt đủ để đền bù điểm này.

Thế là, sau một hồi điên cuồng xoát quái, Hàn Lư [Tang Tú], lúc đầu chỉ vền vẹn hai mấy cấp..... Hiện tại, cũng cuối cùng thăng lên bốn mươi cấp.

【 thế giới 】{ giang hồ Bách Hiểu Sinh]: trời ơi, đoán xem đại gia ta ở nơi tiểu hàn sơn tình lữ hẹn hò thấy được ai?

【 thế giới 】[không mặc quần quần hảo mát lạnh]: Tiểu thư sinh lại tại thế giới chuẩn bị tung tin nóng gì vậy?

【 thế giới 】[Trung Quốc một đóa đại kỳ ba]: Nha nha, tiểu hàn sơn..... Thư sinh không phải là đi nhìn lên người ta đã chiến đi? (đáng khinh mặt)

【 thế giới 】[giang hồ Bách Hiểu Sinh]: Không không không, các người đều đã đoán sai.....

【 thế giới 】[là điểm lạnh vẫn là ngục]: Thư sinh không cần thừa nước đục thả câu, người lại bán tin xị là chúng ta đi luôn.

【 thế giới 】[giang hồ Bách Hiểu Sinh]: A ha, ta thế nhưng thấy được Y Thủy đại thần của chúng ta, đang mang tiểu muội tử đánh quáiahaha.....

【 thế giới 】[cầm trong tay phong độ trang sát so]: Dọa người ư, không phải Vân Chi Y Thủy kia đi?

【 thế giới 】[anh đào gặm viên]: Đồ mờ, cái tiểu nhân vật nào, cũng dám đoạt đại thần của ta?

【 thế giới 】[chung đem nhiệt chết mùa hè]: Không, đại thần là của ta, ta, Y Thủy chỉ có thể là của ta.

..... ạch, cuối cùng, một đám các muội tử liền oanh tạc hồi lâu tranh luận xem cái tên khốn đoạt Vân Chi Y Thủy đại thần, đến tột cùng là ai.

【 trò chuyện riêng 】[Vân Chi Y Thủy]: Tang Tú, hôm nay xoát đến vậy chắc cũng ổn rồi, ta có việc, liền off trước.

【 trò chuyện riêng 】[Tang Tú]: ừm

Muội tử..... à không, là hán tử, rất cao lĩnh, con đường gánh thì nặng mà đường thì xa a.

"Vân Y, ngày mai ở hội nghị tài chính quốc tế lão sư bảo muốn lên đài diễn thuyết, người chuẩn bị xong chưa?" Đột nhiên, bạn cùng phòng của Vân Y lộ đầu vào, hề hề hỏi.

"Hả? Cái gì diễn thuyết?Diễn thuyết gì" Vân Y ngây ngốc một hồi.....

Nàng đi vào nơi này chơi chán chê như thế, một lúc lâu sau, mới phát hiện, ạch, đây vẫn là cái phòng ngủ?

Bốn người chung một cái phòng ngủ?

Vân Y nháu mày, xem lại cốt truyện và ký ức, mới phát hiện ký chủ vẫn là sinh viên năm thứ ba đại học.

Bạn đang đọc truyện *Công Lực: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tài miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tài miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 128: Gia là nhân yêu gia sợ ai (9)

Vân Y đỏ mặt hỏi, nàng cảm giác sau khi đi vào vị diện này, chính mình không hiểu thế nào mà ngu đi rất nhiều? Chỉ số thông minh bị áp chế?

Mà nàng bạn cùng phòng theo như lời nàng ấy, tài chính quốc tế..... Lên đài diễn thuyết? Ký chủ hình như là chuẩn bị một phen diễn thuyết.

Cũng theo như lời bạn cùng phòng, nếu là dựa theo ý tưởng hiện tại của nàng, phiên diễn thuyết, giống như không tốt lắm.

Môn tài chính có giáo viên hoàn toàn là một Diệt Tuyệt sư thái, còn bởi vậy mà đem Vân Y dạy dỗ một phen, tuy rằng..... người bị dạy dỗ này chính là ký chủ.

Nhưng là hiện tại, nếu là dựa theo bản nháp của ký chủ mà lên nói, đến lúc đó bị người mắng chửi, chính là nàng đây.

"Hả? Người không phải là còn không có chuẩn bị đi?" Vân Y bạn cùng phòng về mặt kinh ngạc, trong giọng nói còn mang theo điểm thất vọng.

"Chuẩn bị, bất quá không tốt lắm, tính toán sửa lại, nha." Vân Y méo miệng, mở ra chính mình đồng giấy phiên bản nháp, đưa cho bạn cùng phòng.

"Ừm? Ta nhìn xem." Nàng bạn cùng phòng, Quân Tuyết Mạch, liếc qua bản nháp trong tay Vân Y, nhìn lướt qua.

Nhìn phần bản nháp, Quân Tuyết Mạch cảm giác, này cũng coi như lag tạm tạm.....

"Cảm giác thật không tốt, ta muốn viết một phần trọng yếu." Văn Y lắc đầu, cầm lấy giấy bút, đóng trò chơi, xoát xoát xoát mà viết.

Mỗi cái phòng ngủ, luôn luôn như vậy một hai đứa là học bá, cũng như vậy một hai đứa là học tra.....

Mà Văn Y, cũng coi như là học tra điển hình đi.

Chủ yếu chính là bởi vì trò chơi mà trì hoãn học tập, tại phòng ngủ cũng vẫn còn một học tra khác, chính là..... Quân Tuyết Mạch.

"Người không cần? Tập trung viết lại một phần? Nếu không, phần này cho ta đi." Quân Tuyết Mạch cười tùm tùm mà cầm lấy bản nháp phần diễn thuyết.

"Người muốn? Này nhưng bản ấy cũng không tốt lắm, ta cảm thấy chính lão sư sẽ không vừa lòng." Văn Y biết cốt truyện phát triển thế nào, đương nhiên là cực lực mà khuyên can.

"Không sao không sao, dù sao có thể ứng phó một phen là được?" Quân Tuyết Mạch vẫn duy trì thái độ như thế.

"Cái này..... Thật sự có vẻ không tốt đâu, nếu không người tự viết một phần đi?" Văn Y thử thăm dò, ý đồ làm Quân Tuyết Mạch tự nâng ta viết bài diễn thuyết.

Nhưng cũng chỉ có thể đủ dùng đủ mọi cách mà huyền như nâng ta, lại không thể trực tiếp nói, ta biết Diệt Tuyết sư thái nhất định sẽ không hài lòng, nhất định sẽ mắng chửi người.

"Không có việc gì không việc gì, ta cảm thấy cái này rất tốt nha, Văn Y a, người không phải là..... Không nghĩ cho ta đi? Dù sao người đều từ bỏ phần này không phải sao?" Quân Tuyết Mạch có chút hoài nghi mà nhìn lướt qua Văn Y.

Ánh mắt nghi ngờ của Quân Tuyết Mạch vừa lia tới, Văn Y định não nhanh hơn mồm mà nói "Không bằng ta giúp người khác viết một phần đi?"

Lời nói, đột nhiên nghẹn lại trong cổ họng.

Được rồi.

Ai.....

Không để ý đến Quân Tuyết Mạch nữa, Văn Y cầm bút trong tay, viết không ngừng, rồi ngẫu nhiên dừng lại, tự hỏi một chút.

Nàng lúc trước còn sống tại hai vị diện trước đây, còn mang thân phận là tổng tài đặc trợ, về phương diện tài chính và kinh tế quốc tế kia cũng là có chút hiểu biết thật sự thấu triệt.

Tuy rằng đã không còn nhớ được tình cảm của mình với Viêm Hâm Dục sau khi bị thanh trừ tình cảm, nhưng nàng cũng không quên hết kỉ ức khi sống ở đây.

Quay đầu lại nhìn bạn cùng phòng, nhìn Quân Tuyết Mạch, cầm bản nháp cũ của nguyên chủ mà nghiêm túc mà ngắm nga.

"A Tuyết, nếu không, sửa chữa một chút phần nháp kia đi? Ta cảm thấy có một ít chỗ thật sự không hợp lý." Trong lòng vẫn là cảm thấy có một tia áy náy.

Bạn đang đọc truyện *Công Lực: Nhặt Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 129: Gia là nhân yêu gia sợ ai (10)

"Được rồi được rồi, không có chuyện, ta cảm thấy ok mà." Quân Tuyết Mạch vẫy vẫy tay, lờ đãng mà nói.

Quân Tuyết Mạch nhìn chính bản nháp trong tay nàng, không có nhìn về phía Văn Y.

Ký thật, ký chủ lúc trước viết bản nháp kia, thật sự cũng không có cái vấn đề gì lớn, chỉ là trong đó có một vấn đề tiêu điểm được đưa ra.

Vấn đề này chính là về thị trường cổ phiếu quốc tế, ký chủ lúc trước tưởng đây là một vấn đề đơn giản dễ hiểu, thực dễ hiểu.

Cho nên, vị Diệt Tuyết sư thái lúc nào cũng yêu cầu khát khe nghiêm khắc, cũng đương nhiên là sẽ không tán đồng cái quan điểm kia của Văn Y.

Văn Y đột nhiên phát giác, ký thật mình vừa rồi không nên lời ra kia phần bản nháp, bởi vì ở trong cốt truyện phát triển cũng không có đề cập đến việc Quân Tuyết Mạch hướng nàng hỏi cái vấn đề bản thuyết trình, còn cảm mất phần bản nháp của nàng.

"A Tuyết, ta cho người sửa một chút đi." Nếu bởi vì vấn đề này, mà làm cho bạn cùng phòng của ký chủ bị nói, thật đúng là chính là.....

"Không cần mà, không sao không sao, ta đều đã sắp học thuộc xong rồi, yên tâm đi, Diệt Tuyết sư thái khẳng định sẽ không có nói cái gì, Văn Y, người nói gì chứ, ta cảm thấy phần nói này khá tốt rồi, vì sao mà lại một lần nữa viết một phần đâu?"

Quân Tuyết Mạch tò mò hỏi.

Văn Y trầm mặc, nếu là đối với học sinh mà nói, cũng không xem như cái gì vấn đề, nhưng nhưng phạm là người tiếp xúc qua phương diện này mà nói.

Đoạn bản luận vấn đề kia thật sự là một đồng lung tung khiến người ta cảm thấy là ngu xuẩn, cho nên.....

Văn Y hi hục mà viết lúc sau, cảm giác còn ok, đưa cho Quân Tuyết Mạch, "A Tuyết, người nhìn xem này có phải càng tốt so với lúc này."

Văn Y không phải cái loại mang ý xấu với người khác, đối với bạn cùng phòng, dựa theo ký chủ ký ức, vẫn là đối đãi với người tốt.

Quân Tuyết Mạch đưa mắt nhìn về phía Văn Y, "àch, người không phải muốn chính mình dùng phần thuyết trình này sao?"

Quân Tuyết Mạch tuy là hỏi, nhưng vẫn cúi tay tiếp nhận.

Nàng ta thấy hai phần bản nháp, hơn kém khá rõ ràng, không tự chủ được mà đem hai mắt của mình trùng to, "Văn..... Y, này là viết riêng cho ta sao?"

Khụ khụ, Quân Tuyết Mạch nói lời này, vẫn là có chút chột dạ, người ta đem bản nháp của người ta lại đòi cho mình cũng đã xem như khá tốt.

Hiện tại như thế được một tác lại muốn tiến một thước, khụ khụ, Quân Tuyết Mạch đều có chút hồ thẹn.

"Àn." Văn Y gật đầu.

"àch, vậy còn người?" Quân Tuyết Mạch cuối cùng có điểm lương tâm, nghĩ tới Văn Y.

"Ta không có việc gì, ta đã thu xếp hết rồi." Văn Y vỗ vỗ bả vai Quân Tuyết Mạch.

Ngày thứ hai, Diệt Tuyết sư thái vẫn luôn là một bộ mặt đen xì, vậy mà hôm nay, tiến đến phòng học, mặt vẫn luôn là cười tùm tùm.

Xem dáng vẻ kia, giống như là đã xảy ra chuyện thiên đại hi sự gì đó.

"Các vị đồng học, buổi sáng tốt lành." Duy nhất một lần như vậy diệt tuyết sư thái mang ngữ khí hết sức vui vẻ, đem các bạn học khoa tài chính đều dọa mất hồn một phen.

Mà đứng ở trên bục giảng mặt Diệt Tuyệt sư thái..... Khụ khụ, là lão sư tài chính, chẳng chút nào để ý thái độ bọn họ.

"Các bạn học, hôm nay, ta cùng các bạn giới thiệu một chút, để cùng bàn luận về chủ đề xào vồn cổ phần một cách hoà thuận vui vẻ, mà hôm nay, muốn cùng các bạn giới thiệu một cá nhân nổi bật của trường, học trưởng các bạn, Hàn Lư tiền bối."

Vân Y vừa nghe đến hai chữ "Hàn Lư", nháy mắt ngừng đầu kinh ngạc kinh ngạc mà nhìn...

Bạn đang đọc truyện *Công Lực: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 130: Gia là nhân yêu gia sợ ai (11)

Vân Y nhìn về phía bên kia bục giảng, mọi người cũng đồng loạt chờ mong, cùng nhau nhìn về cánh cửa phía bên kia bục giảng.

Nhưng mà..... Đợi một hồi lâu sau, cũng không thấy Hàn Lư xuất hiện.

Dựa theo cốt truyện, Hàn Lư hẳn là phải xuất hiện tại đây ngày hôm nay này tham dự tiết học của khóa mới, đúng vậy, chẳng lẽ, thế giới lại hỏng mất?

Cũng khó trách Vân Y tưởng như thế

Thời điểm trải qua thế giới zombie, năng không hề có ý nghĩ này.

Chỉ là, thông qua lần đó, một lần nữa năng sửa sang lại quan điểm. Hệ thống không thể tin hoàn toàn được.

"Ha ha, các vị bạn học, các người liền không cần lại nhìn, học trưởng Hàn Lư không có tới đâu. "

Diệt Tuyệt sư thái nhìn biểu bọn học sinh, liền biết trong lòng bọn họ đang suy nghĩ cái gì.

Bất quá, thật xin lỗi chính là, năng cũng không có muốn đem Hàn Lư mời đến đâu.

Chúng bạn học thấy Diệt Tuyệt sư thái nói vậy..... đáng tiếc, còn tưởng rằng có thể nhìn thấy Hàn Lư học trưởng.

Phải biết rằng, Hàn Lư học trưởng ở trường, chính là có tiếng tăm ngoại trừ hàng năm nhận học bổng, tham gia các loại thi đấu, không phải đệ nhất thi chính là giải nhất.

Nếu chỉ là cái dạng học bá bình thường thì bọn họ cũng không thèm để ý, nhưng,Hàn Lư học trưởng nhà người ta lớn lên có bộ dạng hết sức soái.....

Đặc biệt là đối với nữ sinh toi nghe giảng, này, quả thực chính là tình nhân trong mộng, hơn nữa vẫn là loại có thể thấy được, không phải là loại mình tình cao cao tại thượng trên TV.

Vân Y cúi đầu, lại tiếp tục đọc sách, hiện tại, năng không muốn dùng mỗi trò chơi công lực Hàn Lư. Haha. Bởi vì nghe Diệt Tuyệt sư thái nói xong, năng mới đột nhiên nhớ ra một điểm trong cốt truyện năng vẫn luôn xem nhẹ.

Trừ bỏ kia trong trò chơi, bọn họ vẫn có thể có tiếp xúc ở ngoài, nếu ở trong đời sống hiện thực tiếp xúc..... Hẳn là cũng không xem như quy tắc nhiệm vụ hệ thống đã chỉ định đi?

Đi thông đồng nam chính ở hiện thực, cũng không nhất thiết phải che giấu mình là nhân yêu?

【 Lư ý: Ký chủ không thể đủ chủ động tiếp cận ngoài đời thực hay tiết lộ cho nam chính, nhân yêu là nhân yêu. Có bắt buộc phải dùng thân phận nhân yêu. 】

Điểm này, Vân Y nhưng không có nghĩ nhiều như vậy.

Nhìn học sinh hi vọng rồi lại thất vọng, Diệt Tuyệt sư thái cũng mặc kệ, cuối cùng đi vào triển khai vấn đề chính.

"Các vị đồng học không cần gấp, các bạn trước hết nghe thầy nói xong." Diệt Tuyệt sư thái dương tay, đưa bọn họ cảm xúc áp xuống

"Lần này kết thúc hạng mục diễn thuyết, chúng ta đổi thành một hạng mục thực tiễn hơn, chính là thực tập, mà công ty Hàn Lư đề nghị cung cấp mười suất thực tập, làm tốt phần diễn thuyết, sẽ có cơ hội đi vào thực tập."

Ý tứ của lời nói này cũng chính là ai trình bày nội dung làm Diệt Tuyệt sư thái vừa lòng thì sẽ có một suất thực tập ở công ty Hàn Lư, đương nhiên, số lương có hạn,mười người.

Vân Y nhú mày, ở trong cốt truyện, hình như, không có chuyện này..... Hay là ký ức nguyên chủ ngay lúc đó có chút loăng?

Cũng đành thôi, Vân Y đương nhiên là có chút hoài nghi, nhưng hiện tại là cơ hội tốt để tiếp cận nam chính.

Tuy rằng Hàn Lư cùng bằng hữu, bạn cùng phòng nhóm, thành lập công ty quy mô không phải rất lớn, nhưng rất ra dáng ra hình.

Sau này lúc công ty đang được đưa ra thị trường.....thì Hàn Lư lại đi gặp mặt Nguyễn ngọt ngào, trên đường gặp tai nạn xe cộ bỏ mình.

Vì thế.

Vân Y tin tưởng, toàn lực ứng phó, có thể càng tới gần Hàn Lư một chút.

"Hiện nay trên thị trường quốc tế, đầu tư tài chính....." Vân Y là người đầu tiên đi lên, lúc ấy có chút khẩn trương, bởi vậy mà bị Diệt Tuyệt sư thái chỉ trích.

Bởi vì không người tốt..... Liền làm được một cái tài con tép, bắt con tôm hiệu quả, cũng thành một cái giáo dục đồ vật.

Bạn đang đọc truyện *Công Lực: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 131: Gia là nhân yêu gia sợ ai (12)

Mà bạn cùng phòng nhờ vân y trợ giúp thay đổi bản nháp, lại ngoài ý muốn được Diệt Tuyệt sư thái gật đầu khen ngợi.

Thế là, mười người, liền có một cái Vân Y, Quân Tuyệt Mạch cùng tiến vào công ty của Hàn Lư thực tập.

Đương nhiên, không muốn đi, có thể không đi, bởi vì, này chỉ là đi học tập một chút, cũng không có tiền lương.....

Ồ...biết đượctín này, đương nhiên cũng có bạn học không vui, thực tập, vẫn là không có tiền lương?

Này, không phải chúng ta đang đi đánh không công sao?

Cái này, có ai nguyện ý?

Thế là..... Mười người liền biến thành..... Năm người.

Đương nhiên, này cả năm người, đều là nữ sinh..... Vì là tiếp xúc gần gũi nam thần.

Cuối cùng, tại thời điểm cuối khóa học, Diệt Tuyệt sư thái lần lượt rời khỏi phòng học trước, nói một câu: "Không có tiền lương là lừa các ngươi, các ngươi đi thực tập, chủ yếu đi học tập vì sao người khác có thể thành công, cho ngươi cơ hội này, lại không có quý trọng"

Diệt Tuyệt sư thái một lời khiến những người vừa rồi đã có cơ hội nhưng lại tự mình làm mất cơ hội không ra nước mắt.

Về tới phòng, Văn Y liền lập tức online.....

Bởi vì từ trong cốt truyện, Văn Y phát hiện mình lại xem nhẹ một cái tin tức quan trọng, đó chính là..... Hàn Lư không chơi cái tài khoản này.

Acc này là hần chơi hộ em gái.

Hôm nữa, vẫn là bởi vì em gái Hàn Lư muốn ôn thi đại học, hần hứa hẹn, hần cùng muội muội ôn thi đại học.

Như vậy năng trong trò chơi cũng chẳng có gì để làm.....

Hiện tại, Văn Y đếm đếm ngón tay, phát hiện, một năm trôi qua, vậy mà đã qua một tháng.

【 Lư ý: Mỗi nhiệm vụ có thời gian, chỉ định hoàn thành trong một năm, nếu một năm không hoàn thành được, sẽ bị tính là nhiệm vụ thất bại. 】

Văn Y đột nhiên phát hiện, hệ thống thật là càng ngày càng hồ đồ, hiện đầu cũng phát sinh vấn đề.

Muốn một nhân yêu, cũng đi công lực một nhân yêu..... Hần tử.

Hiện tại, liền một năm thời gian, đã qua một tháng thời gian.

Hệ thống còn phát tới một cái tin tức nói: Chú ý, công lực chỉ có thể trong trò chơi công lực, trong hiện thực..... Không tính.

Thật là..... Ngày lưng trong.

Chỉ có thể trong trò chơi công lực, như thế này ta phải làm sao.

Như thế nào chỉ có thể tiến hành công lực trong trò chơi?

"Hệ thống, nếu trong trò chơi ta không thể công lực đến 100 độ hảo cảm thì sẽ thất bại sao? Cái này thực sự rất khó khăn, chẳng lẽ lại không thể nói lòng yêu cầu một chút sao?"

Văn Y sau một hồi đầu não phát hiện, ở trong một trò chơi, cho dù có động tâm, cũng không có khả năng lên đến 100 hảo cảm.

Tiểu thuyết võng luyện kia không phải cũng muốn phát triển đến hiện thực, mới biết được hai bên có đủ khả năng tiếp tục phát triển tình cảm.....

Hệ thống trầm mặc một chút, rồi mới tiếp tục nói: "Ký chủ, ngươi phải biết rằng, đây là nhiệm vụ cấp 3."

Văn Y xóc bàn, "nhiệm vụ cấp 3 chỉ là vị diện cấp thấp, lại không phải vị diện cao, làm gì lại khó như vậy?"

"Chính mệnh ngươi muốn nhiệm vụ cấp 3 trùng cấp bốn..... Không phải sao? Chỉ là trước tiên có một chút khó khăn mà thôi." Hệ thống lời này, có vẻ ngữ khí có vẻ chột dạ.

"Ta mặc kệ, nhất định là do ngươi điều chỉnh, cho ta roi chậm lại một chút, tỷ như: 50 hảo cảm độ liền cho phép ở trong hiện thực phát triển gia tăng hảo cảm"

Văn Y ở nơi đó..... Vô cớ gây rối.

Hệ thống không để ý đến, đến lúc khiến văn Y cảm thấy này hệ thống thật là vô tình cực kỳ vô tình, hệ thống mới chậm rãi nói: "Hảo."

Bạn đang đọc truyện *Công Lực: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 132: Gia là nhân yêu gia sợ ai (13)

Văn Y mới vừa lên trò chơi, liền được hệ thống trò chơi phát tin tức: Thành viên [Tang Tú] đã rời khỏi bang phái.

Vừa đến đã nhìn thấy tin này, Văn Y thiếu chút nữa liền trợn tròn mắt..... Đây, đã xảy ra cái gì?

Nàng lập tức click mở danh sách bạn tốt, may mắn thay, nàng đã đem [Tang Tú] thêm vào bạn tốt, bằng không thật đúng là không dễ tìm.

【 trò chuyện riêng 】[Văn Chi Y Thủy]: Sao ngươi lại rời khỏi bang phái?

Văn Y phát ra lời này một hồi lâu sau, cũng không thấy [Tang Tú] trả lời, lại chuẩn bị truyền tông lần nữa.

Lúc này phía đối diện truyền tin nhắn đến.

【 trò chuyện riêng 】[Tang Tú]: Cảm giác có chút phiền.

Văn Y thấy lời này, mày nhu chặt, rồi vào kênh bang phái, ở bang phái hỏi.

【 bang phái 】[Văn Chi Y Thủy]: Xin hỏi, rốt cuộc đã xảy ra cái gì, sao Tang Tú rời bang rồi?

【 bang phái 】[ta soái ta không thể chết được]: A a a, *gào thét tung hô* Lão đại xuất hiện, chính là, vì dò hỏi việc của Tang Tú?

【 bang phái 】[dựa chuột, ta là cúc hoa]: Đều nói lão đại cùng Tang Tú có một chân, sao ngươi cái gì cũng không biết đây? (mọi mũi)

【 bang phái 】[ta soái ta không thể chết được]: Di di di, ta thật sự là không biết đâu.....

【 bang phái 】[Văn Chi Y Thủy]: Không cần dài dòng, trả lời ta nói.

Lúc này, đại thần khí chất nhìn một cái không sót gì, chính là thật khí phách.....

Nghe bang phái người một lời, ta một câu, Văn Y cuối cùng cũng khá rõ ràng, đại khái chính là đã xảy ra sự tình gì.

Không ngoài dự đoán chính là.....

Hàn Lư khi online, khi thao tác chính mình đi thoát quái, luôn gặp được bọn người trong bang phái.

Mà [Tang Tú], cũng không biết có phải hay không ở trong bang phái bị người bốn phía tuyên truyền, hoặc là vì Văn Chi Y Thủy ở toàn bộ Tiên Ma quá nổi danh.

Một ít người kỳ kỳ quái quái sẽ ở phụ cận hỏi: Vì sao Văn Chi Y Thủy không ở cùng ngươi?

Có một ý lại ở đó chỉ trích Hàn Lư, nói hần như thế nào, như thế nào mà câu dẫn đại thần, làm đại thần như thế nào, như thế nào.....

Ở kênh phụ cận không thi cũng thôi đi, đến cả lúc ngẫu nhiên trò chuyện riêng, đều là như thế, Hàn Lư từ chối nói chuyện, lúc sau, còn bị người cấp cường chế PK.

Tuy rằng đại thần cấp bậc không cao, thao tác vẫn tốt.

Trong Tiên Ma, độ chính là kỹ thuật, mà không phải ai cấp bậc cao, thì nhất định là người ghê gớm,cho dù có mẫn cấp mà thao tác kém, đương nhiên sẽ bị người ngược chết.

Hàn Lư đem những người cấp cao này PK rút cấp một loạt, lúc sau, trở lại bang phái, còn bị những người đó dong dài nói một hồi cho nên bực bội màRời bang, không do dự.

Hàn Lư ngay từ đầu đã cảm thấy, mình không chơi, cũng không cần quan hệ với những người kia, nhưng về sau có người háo háo chiếu cố muội muội một chút, bởi nàng chơi trò chơi cho đỡ buồn, cũng là ok.

Hiện tại Hàn Lư tự hỏi, nên hay không lại đi đổi một cái nick khác.

Tuy rằng đánh một hai ngày, cũng được ba bốn mươi cấp, nhưng có người cùng nhau thăng cấp đánh quái cũng không tệ, hơn nữa, sau này thăng cấp, còn càng thêm khó khăn.

Nhưng mà..... Hàn Lư lại cảm thấy, quan hệ của [Tang Tú] hiện giờ có lẽ có chút phiền phức.....

Lúc Hàn Lư đang tự hỏi vấn đề này, trò chuyện riêng của Vân Chi Y Thủy hiện lên.

【 trò chuyện riêng 】[Vân Chi Y Thủy]: Người rời khỏi bang phái đâu?

Hàn Lư liếc nhìn tin tức lúc sau lại nghĩ người này, Vân Chi Y Thủy vẫn là người thực không tồi đâu.

Bạn đang đọc truyện *Công Lực: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 133: Gia là nhân yêu gia sợ ai (14)

Thực ra mà nói hẳn đối với Vân Chi Y Thu đủ sáng khoái, một chút cũng không mất tự nhiên.....

Điểm này, khiến Hàn Lư cảm thấy, hẳn cũng coi như là người tương đối sáng khoái một chút mà ngừng giận đối người ta.

【 đình -- công lực háo cảm cộng 5, tổng độ háo cảm 5, có cái tốt bắt đầu, ký chủ có lên đi! 】

Vân Y bên kia nghe thấy tiếng hệ thống độ nhắc nhở độ háo cảm, nàng còn đang ở trong bang phái giải quyết.

Vừa nghe đến háo cảm độ tăng lên lúc sau, Vân Y cũng không có nửa điểm tạm dừng, lập tức liền click mở [Tang Tú] trò chuyện riêng.

【 trò chuyện riêng 】[Vân Chi Y Thủy]: Người hiện tại ở đâu? Ta tìm người.

【 trò chuyện riêng 】[Tang Tú]: Phụng Hoàng son.

Vân Y không có chần chờ, triệu phụng hoàng, rồi mới chỉ huy phụng hoàng, hướng Phụng Hoàng son nơi đó mà đi.

【 phụ cận 】[Vân Chi Y Thủy]: Tang Tú.

Hàn Lư thấy được Vân Chi Y Thủy kêu hẳn, đáng tiếc, cũng không nhàn rỗi tay đi đánh chữ đáp lại hẳn.

Vân Y thao tác nhân vật, tự nhiên cũng có thể nhìn đến trước mắt, một đám quái ở chu vi..... Quay chung quanh.

Một cái kỹ năng điểm phóng thích.....ạch, lại lại lần nữa đoạt Hàn Lư quái.....

【 phụ cận 】[Vân Chi Y Thủy]: ạch..... Xin lỗi, vừa rồi không chú ý, lại lại lần nữa đoạt quái của người.

【 phụ cận 】[Tang Tú]:.....

Hàn Lư đánh mặc kệ.

Nếu không phải đã biết Vân Chi Y Thủy không phải cố ý, hẳn thật đúng là sẽ..... Hai người lại giống lần đầu tiên gặp mặt như vậy.....

ạch, cũng không đúng, lúc ấy cũng không có đánh lên tới.

【 phụ cận 】[Vân Chi Y Thủy]: Làm quà nhận lỗi, ta thu người làm đồ đệ, mang người thăng cấp đánh BOSS.

【 phụ cận 】[Tang Tú]:..... Không cần.

【 phụ cận 】[Vân Chi Y Thủy]: Ta đánh thắng được BOSS, xoát được quái, có thể mang người thăng cấp biến thành đại thần, còn có thể mang người đi câu trai đẹp, coi như là trả nợ ta hai lần đoạt quái.

【 phụ cận 】[Tang Tú]: Người tại sao một hai phải thu ta làm đồ đệ, rồi rắc việc này nữa?

Hàn Lư trước kia ở khu đình khi làm đại thần tìm, cũng có vô số người muốn làm đồ đệ của hẳn, đây ngã BOSS cũng thuộc một trong vô số cách lấy lòng.

Hắn thật sự không biết, Vân Chi Y Thủy, rốt cuộc coi trọng hẳn điểm nào.....

Hắn bắt đầu dĩ trầm mặc, coi trọng..... Lần đầu tiên bị hẳn từ coi trọng đuổi theo muốn thu làm đồ đệ.....

【 phụ cận 】[Vân Chi Y Thủy]: Người yên tâm, sẽ không chơi lưu manh hoặc tiềm quy tắc với người

Vân Y âm thầm ở trong lòng bổ sung nói: Ta chỉ là muốn đuổi theo người, công lực người thôi.....

Hàn Lư nhìn đến tiềm quy tắc cùng chơi lưu manh sáu, ngón tay trên bàn phím dừng một chút.

Lúc này, Hàn Lư đã quên mất, chính mình là nữ, còn tưởng rằng, Vân Chi Y Thủy..... Là gay.

Vân Y nếu mà biết ý nghĩ của Hàn Lư, khẳng định sẽ gật đầu, 【 Đúng, không sai, chính là muốn đem người cũng biến thành gay. 】

【 phụ cận 】[Tang Tú]: Không hứng thú.

Khi chất cao lãnh tàn mát ra khiến người ta lạnh gáy, nhưng Vân Y không có bị hề bị hẳn dọa sợ rồi tránh Ra xa, ngược lại là càng can càng hăng.

【 phụ cận 】[Vân Chi Y Thủy]: Xem người thuận mắt.

Lý do tùy hứng như thế, Hàn Lư, cũng không nhất thiết cự tuyệt.

【 phụ cận 】[Tang Tú]: được.

Ở Tiên Ma, bá sư cũng không thể tùy tiện mà bá, còn muốn đi Nguyệt Lão miếu.....

Nguyệt Lão miếu có hai cái tác dụng, một cái chính là bái sư, một cái khác chính là..... Kết hôn.

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 134: Gia là nhân yêu gia sợ ai (15)

Hàn Lư thao tác [Tang Tú] hào hướng Nguyệt Lão miếu mà đi, mà Vân Y gắt gao mà đi theo sau lưng.

【 phụ cận 】[Vân Chi Y Thủy]: Tang Tú, cùng Nguyệt Lão đối thoại.

【 phụ cận 】[Tang Tú]: Ừm.

Hàn Lư lúc trước, chưa từng lấy sư phụ, cũng không có đồ đệ, lại càng chưa kết hôn trong trò chơi, cho nên, đây lần đầu tiên đến miếu Nguyệt Lão.

"Hàn Lư, nghe nói ngày mai người muốn đi thái dương tập đoàn ký hợp đồng?" Ngồi đối diện Hàn Lư, chính là anh bạn đại học kiêm bạn cùng phòng, cùng nhau khai sáng công ty, Thượng Quan Tà Lê.

Hai tay đan vào nhau đặt lên bàn, Hàn Lư nhìn hắn, nhủ mầy, "Vì cái gì phải dùng hai chữ nghe nói..... Chẳng lẽ chúng ta công ty người không cần? Một chút cũng không quan tâm."

Bị Hàn Lư oan uổng, Tà Lê giống như Đậu Nga biểu tình đau khổ nước mắt đầm đìa..... Không đúng, so với Đậu Nga còn muốn oan ức hơn.

"Oan uổng ta, A Lư, đây chính là thiên đại oan uổng, ta sao có khả năng không quan tâm công ty chứ? Ta hiện tại còn không phải là quá quan tâm sao? Còn có còn có....."

Thượng quan Tà Lê một chuỗi dài lời nói sét đánh đùng đùng, khiến Hàn Lư thiếu chút nữa phát cáu..... tên này so Đường Tăng còn muốn dài dòng không biết bao nhiêu lần.

Ngón tay thượng lợ đàng mà cầm chuột, lợ đàng mà ấn vài lần.

Ở phía kia, Vân Y thấy màn hình phía trên hiện ra thông báo mà gây người một hồi lâu.....

【 hệ thống 】: Ngai bạn tốt [Tang Tú] thỉnh cầu ký hiệp ước hôn nhân, Đồng Ý hay Cự Tuyệt

Nhìn hai cái phím lựa chọn, một cái đồng ý, một cái cự tuyệt, khoe miệng Vân Y lộ ra ý cười, tuy rằng không biết Hàn Lư bên kia xảy ra chuyện gì, nhưng nàng biết việc anh ta nhấn phải lệnh cầu hôn là ngoài ý muốn..

Bằng không, dựa theo tính cách của anh ta, sao có thể làm ra loại chuyện này?

Cầu hôn.....

Haha, cho dù có biết Hàn Lư không thật sự có ý muốn kết hôn, Vân Y vẫn cứ lựa chọn "Đồng ý".

【 thế giới thông cáo 】: Chúc mừng người chơi [Vân Chi Y Thủy] cùng người chơi [Tang Tú] hi kết liên li, bạch đầu giai lão.

Toàn server cũng chỉ có những tài khoản nằm trong top 10 mới có thể đưa ra thông cáo toàn thế giới,Vân Chi Y Thủy xếp hạng nhất, cho nên đương nhiên là hệ thống không muốn bỏ lỡ mất chuyện trọng đại này.

Một thông cáo trên kênh thể giới này thôi đã đủ làm cho người chơi ở Thiên Vực Lư Li ầm ĩ mà hò hét.

【 thế giới 】[không mặc quần quần hảo mát lạnh]: Đờ mờ, Y Thủy đại thần kết hôn?

【 thế giới 】[bảo bối # thanh liên]: A? Y Thủy ca ca của ta, kết hôn? Là ai, là ai đoạt Y Thủy ca ca của ta?

【 thế giới 】[giang hồ Bách Hiểu Sinh]: Xem đi..... ai cũng đều nói đại thần cùng Tang Tú muội tử có một chân.

Không chỉ có là ở trên thế giới, ngay cả là trong kênh bang phái, đều bị xoát bạo.

Đương nhiên, Vân Y lại không chú ý tới những thứ lông gà vò tới này, nàng đang chờ Hàn Lư phản ứng.

Thời điểm Hàn Lư tàn nhẫn mà đem Tà Lê đuổi khỏi văn phòng, cũng đã là mười mấy phút sau.

Xem màn hình xong, khuôn mặt tuần mỹ đã đơ lại căng đơ hơn.....

Tiếp theo, lại nhìn đến cái tin tức mà Vân Chi Y Thủy phát.....

【 trò chuyện riêng 】[Vân Chi Y Thủy]: Đồ nhĩ à, người thăm mền vì sư cũng không cần sốt ruột như vậy đi, ta và trò còn chưa chính thức bái sư, trò đã làm phản sư môn, bất quá cảm động trước tấm chân tình của người, vì sư liền đáp ứng người cầu hôn đi.....

Cái gì cầu hôn?

Khuôn mặt đơ của Hàn Lư trong nháy mắt đen kịt lại, hắn cái gì mà cầu hôn? cầu hôn à?Cầu hôn một người nam nhân? Minh lại không phải điên rồi.

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 135: Gia là nhân yêu gia sợ ai (16)

Trên màn hình, Nguyệt Lão đang hướng dẫn đôi uyên ương hoàn thành thủ tục, xác nhận với nguyệt lão việc kết hôn là tự nguyện tự do bình đẳng

Hàn Lư khoe miệng giật giật, hắn chưa nghĩ ra tiếp theo phải làm gì thì Vân y lại phát tin tức đến.

【 trò chuyện riêng 】[Vân Chi Y Thủy]: Nương tử của ta, không cần ngại ngùng, vì phu sẽ không chê cười nàng.

【 trò chuyện riêng 】[Tang Tú]: Ta thật sự chỉ ấn nhầm.

【 trò chuyện riêng 】[Vân Chi Y Thủy]: Không có việc gì không có việc gì, ta hiểu là được.

Hàn Lư từ bên này đều có thể cảm nhận được, Vân Y ý vị mà cười nhạo mình.

Hắn cũng không có phản bác, mà lựa chọn cưỡng chế li hôn ở khung đối thoại của Nguyệt Lão.

【 người chơi [Tang Tú], đã yêu cầu cưỡng chế li hôn, thủ tục yêu cầu 188888 kim tệ cho người chơi [Vân Chi Y Thủy] làm bồi thường, tài khoản của ngài tạm thời không đủ, không cho phép cưỡng chế ly hôn. 】

Xem đến thời điểm này, Hàn Lư thiếu chút nữa đem nhân vật văng ra ngoài... loại game... loại cơ cấu này thật đáng giận.

Hàn Lư xem xét lại tình hình hình tài chính của mình, phát hiện chỉ có 6739 kim tệ..... Còn kém mười mấy vạn vàng.

Hàn Lư lần đầu tiên cảm giác được mình thật nghèo, hồi còn chơi ở khu cũ, hẳn cũng không thiếu thốn gì, trước nay đều không bởi vì không đủ vàng để tiêu mà phiền não.

Đương nhiên, này vàng cũng là có thể dùng nhân dân tệ đổi, 1mb=100 vàng.....

Hơn mười tám vạn vàng xấp xỉ hai ngàn tiền thật, đối với Hàn Lư mà nói, cần bản cũng không có gì quá có khăn cho nên hẳn vui vẻ chuẩn bị đi cường chế li hôn.

Vân Chi Y Thùy giống như là đã biết được cái ý nghĩ này của Hàn Lư, lại giữ trò chuyện riêng.

【trò chuyện riêng】[Vân Chi Y Thùy]: Yên tâm đi, ta sẽ không vì vậy mà đối xử khác với ngươi, không cần thiết cường chế ly hôn, cường chế rồi còn bị tự động bật đỏ acc rồi chịu cảnh đánh giết cướp trang bị.

Nhờ có lời quan tâm nhắc nhở của Vân Y mà Hàn Lư có chút băn khoăn.

Một hai ngàn mb với hẳn thực ra cũng không có gì to tát, vấn đề là ba ngày sau cường chế ly hôn sẽ không được vào vùng an toàn mà auto vào trạng thái nhậm sát..... hơn nữa đối phương giết mình cũng không bị đỏ nick.

Vì vậy mà Hàn Lư cảm thaaS ly hôn cũng có chút phiền phức, đặc biệt là hẳn phải nhanh chóng đi giết quái thăng cấp cho em gái, tú tú thí đại học xong còn có cái mà chơi.....

Làm một cái ca ca gương mẫu, Hàn Lư đương nhiên là muốn thực hiện lời hứa với muội muội.

【đỉnh –độ hào cảm công lược +5, tổng độ hào cảm 10, ký chủ có lên! 】

Vân Y đang ngăn người, trò chơi hệ thống giấy tiếp theo liền nhắc nhở: bạn tốt [Tang Tú] đã offline.

.....

Chẳng lẽ, là bởi vì ngưng ngưng mà offline sao?

Vân Y sờ sờ cằm, ở trong đầu phán đoán.

Bất quá, cũng khó có thể tưởng tượng ra ở trên người Hàn Lư một vẻ mặt ngưng ngưng, bởi vì, chưa bao giờ nhìn tận mặt anh ta.....

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [wWw.EbookFull.Net](#).

Chương 136: Gia là nhân yêu gia sợ ai (17)

Bên kia, Hàn Lư nhìn màn hình tối sầm trước mặt..... mất điện.

Thân là một đại thành lạnh lùng cô độc chưa bao giờ lộ kỹ tức giận, giờ đây Hàn Lư cảm thấy mình thiếu chút nữa bị tức chết, lúc này offline hình tượng đại thần lạnh lùng của hẳn vút đâu?

Chẳng được bao lâu, Tã Lê nháy nhót sung sướng chạy tới, "A Lư, cầu chì cháy rồi, bên sửa chữa đang làm việc, còn lâu mới xong, chúng mình tan làm đi."

Cầu chì hỏng? Đang yên đang lành cầu chì lại hỏng?

"mấy giờ rồi?" Tền ần không ngồi rồi như người muốn làm gì ta lại không biết ư? phải nói rõ tên Tã Lê này ngoại trừ sáng lập công ty, anh ta hoàn toàn có thái độ mang con bỏ chợ, vứt hết công việc cho nhà đồng sáng lập còn lại để bản thân được tự do bay nhảy.

"Được rồi, đã gần 6h rồi, bụng ta đã sớm kêu réo từ lâu, đi thôi đi thôi." Tã Lê ai oán, nếu tên mặt đơ nhà người không tan làm, ta làm sao có thể đi trước đây, ta cũng không phải là sếp người.

"Vân Y, chúng ta đi ăn cơm đi. " đột nhiên, Quân Tuyết Mạch từ sau lưng Vân Y xuất hiện, ghé vào vai Vân Y.

"Như thế nào hôm nay đột nhiên nghĩ tới muốn mời chúng ta ăn cơm?"

Vân Y nhưng không có xem nhẹ cái kia "Nhóm" tự, ký túc xá có bốn người..... Ăn bữa cơm, dựa theo Quân Tuyết Mạch bình thường tác phong, kia chính là thực cần kiểm quản gia a.

Hôm nay Quân Tuyết Mạch đột nhiên hào phóng chi tiền như vậy, Vân Y thấy có chút bất ngờ.

"Đừng vậy, A Tuyết, cô tự nhiên hào phóng như vậy, phát tài rồi sao?"

Giống với phản ứng của Vân Y, hai người bạn cùng phòng khác, Thiên Vũ Khê còn có Trương Lệ Hoa kinh ngạc mà nhìn về phía Quân Tuyết Mạch.

"Hắc hắc, ít nhiều nhờ có bản diễn thuyết của Vân y mà ta có thể gần gũi với nam thần, phải mời cơm chứ." Quân Tuyết Mạch cười tủm tỉm nhìn Vân Y, trong mắt còn có lập loè ý mừng.

"phản diễn thuyết của cô là Vân Y viết hộ ư?" Thiên Vũ Khê kinh ngạc, mọi người trong phòng ngủ đều là cùng một khoa.

Đương nhiên là cùng đi học, chỉ là tối hôm qua, khi Vân y đưa bài cho Quân Tuyết Mạch hai người kia không ở trong phòng cho nên không biết chuyện.

Các nàng chỉ biết bài trình bày của Quân Tuyết Mạch hôm trước hết sức mạnh liệt lưu loát, thậm chí còn khiến lão thầy khó tính gật gù khen ngợi.

Lúc ấy còn cảm thấy, Quân Tuyết Mạch tự nhiên trở nên thật lợi hại.

Hiện tại cùng nhau đưa mắt về phía Vân Y, "Y Y người ăn phải cái gì sao, tự nhiên trở thành học sinh ngoan vậy?"

Vân Y bị ánh mắt các nàng nhìn đến có chút ngưng, khụ khụ, người da mặt dày đến vậy, cũng sẽ có lúc ngưng ngưng.

"A Tuyết không phải muốn mời chúng ta ăn cơm sau? Đừng nói là muốn mời đi ăn cơm căng tin trường nhé?" Vân Y nháy mắt nói sang chuyện khác.

Thiên Vũ Khê còn có Trương Lệ Hoa hai người lập tức đem tâm mắt dính ở trên mặt Quân Tuyết Mạch, Trương Lệ Hoa ở Quân Tuyết Mạch mờ mịt trước nói.

"A Tuyết, nghe ta nói này, ta không cần đi nhà ăn trường nữa đâu. " Khó có dịp Quân Tuyết Mạch mời cơm, phải đem túi tiền nàng ta ra chà xát một hồi mới được.

Quân Tuyết Mạch cười tủm tỉm, "Không thành vấn đề."

Vân Y cùng Thiên Vũ Khê còn có Trương Lệ Hoa ba người, nhìn nhau liếc mắt một cái, trao đổi một ánh mắt lúc sau, nháy mắt liền đạt tới một cái nhận thức chung.

Thay quần áo, nên hoá trang, liền hoá trang, nên tẩy giày cao gót liền tẩy giày cao gót, chuẩn bị ra cửa.

Cửa hàng Amod.

"A Lư, tại sao chúng ta lại tới nơi này?" Amod là một tiệm bánh ngọt.

Tã Lê tỏ vẻ, bốn bảo bảo muốn ăn cơm, bảo bảo không được ăn cơm sẽ buồn lòng mà sinh ra cảm xúc tiêu cực.

"Đôi vì có người hẹn." Hàn Lư cười như không cười mà nhìn thoáng qua Tà Lê, không biết vì sao, Tà Lê trong lòng hiện lên một tia không ổn.

"Ai?" Thượng quan Tà Lê đột nhiên nhắc tới một tia cánh gác, ai hẹn, hẹn ai?

"Đi đến người sẽ biết, như thế nào, còn sợ ta sẽ bán người hay sao?" Tà Lê vội vàng lắc đầu, liền nói không phải.

Đi lên cầu thang, đập vào mắt Tà Lê là cô nàng từng theo đuổi hắn suốt 6 năm nay mà hoảng hốt.

"A, a, người, người như thế nào lại ở chỗ này?" Thượng quan Tà Lê nhìn đến người phụ nữ vậy đó quen thuộc trước mắt, nháy mắt nói lắp lên.

"Các người chậm rãi nói chuyện, ta liền đi trước." Hàn Lư hướng đối phương gạt đầu, đối phương vội vàng một cái "ok" thủ thế, Hàn Lư liền rời đi.

Ha ha, đừng tưởng rằng hắn không biết, cầu chi cháy? Rõ ràng chính là thượng quan Tà Lê giờ trò quỷ.

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 137: Gia là nhân yêu gia sợ ai (18)

Cùng thời điểm, trước tiệm bánh ngọt Amod.

"A Tuyệt, theo như lời người, chính là nơi chúng ta đến nơi đây sao?" Trương Lệ Hoa nhìn cửa hàng -- tiệm bánh ngọt?

Đây là..... chỗ bán cơm sao?

Mồ đối bày về mặt không tán đồng, tiệm bánh ngọt này nàng đã từng tới, bánh ngọt vị cũng không tệ, nhưng mà ăn cơm, không ăn cơm sao lớn được, sao có thể lấy đồ ngọt lấp bụng đây

"A Tuyệt, người nên không phải là nhìn này tiệm bánh ngọt tiện nghi đi?" Thiên Vũ Khê nhường mày nhìn Quân Tuyệt Mạch, hoài nghi nói.

"Ta thoạt nhìn là cái dạng này người sao? Nơi này cũng có phần ăn, thuận tiện thỉnh các người ăn đồ ngọt." Quân Tuyệt Mạch trắng liếc mắt một cái các nàng.

"a a, thì ra là thế." Trương Lệ Hoa đẩy đưa Quân Tuyệt Mạch liền đi phía trước, mà Quân Tuyệt Mạch chủ yếu vẫn là bởi vì Vân Y mới mời khách.

Lôi kéo Vân Y liền hướng Amod trong tiệm mặt chạy tới, mà vừa vặn lúc này, Hàn Lư chính hướng ngoài cửa phương hướng đi tới.

Cửa liền như vậy hẹp, bốn người hướng bên trong mà đi, Hàn Lư hướng cửa bên này mà đến..... Quân Tuyệt Mạch bị xô xô đẩy đẩy, bốn người đâm hướng về phía Hàn Lư.

"Ai da, ai a?" Quân Tuyệt Mạch nhủu mày tùy tiện mà há mồm liền tưởng đối người kia mắng.

Đương thấy được người kia là ai thời điểm, Quân Tuyệt Mạch sững sốt xuống dưới, nhìn hắn, trợn mắt há hốc mồm mà nói không lời nói tới.

Hàn Lư..... Học trưởng?

"Ai, có thể hay không xem lộ a? Không trường mất a?" Trương Lệ Hoa đã có thể không như vậy chú ý, bởi vì..... Thiếu chút nữa bị đánh ngã người, chính là nàng a.

Mà Vân Y lại không có nghĩ đến chính là, nàng, thế nhưng là ở chỗ này thấy được..... Hàn Lư?

Chính là..... Hệ thống nói, này trong trò chơi hào cảm độ chưa tới đạt 50 nói..... Liền không thể thấy hắn đâu.

Như bây giờ, là nhiệm vụ thất bại sao?

Có chút ngốc ngốc, Vân Y cũng không thể tiếp thu cái nguyên nhân thất bại ngoài ý muốn này.

"Hệ thống, ta như vậy..... không tính là phạm quy đi?"

"Không tính, chỉ cần ký chủ không có tiến hành công lược, lần gặp mặt này, cũng không sẽ ảnh hưởng tới nhiệm vụ của cô." Hệ thống trả lời.

Vậy là tốt rồi.

"Chào Hàn Lư học trưởng" Ổ Vân Y còn ở cùng hệ thống rồi rầm vấn đề này thời điểm, Quân Tuyệt Mạch đã bắt đầu chủ động xuất kích.

"..... Chào bạn, vừa rồi, thật là xin lỗi." Hàn Lư vừa nghe..... quen mình? Học trưởng?

học muội cùng trường?

Cho dù không hề quen biết vị học muội nhiệt tình này, một người có giáo dưỡng và ngoan ngoãn lễ phép như Hàn Lư, sẽ không đường đột mà hỏi mấy câu thất lễ như "Người là ai".

"Học trưởng, em là hậu bối khóa sau anh, cùng khoa tài chính quốc tế, tên em là Quân Tuyệt Mạch." Quân Tuyệt Mạch dường như không để ý đến thái độ của Hàn Lư một mạch chào hỏi giới thiệu, nàng vẫn như cũ, mặt đầy ý cười..... hạnh phúc vì được nhìn thấy thân tượng của mình.

Nhưng thật ra Thiên Vũ Khê cảm thấy có chút mất mặt, lôi kéo Quân Tuyệt Mạch, muốn làm Quân Tuyệt Mạch thu liễm một chút, đừng bày ra cái vẻ mặt nhọt kia nữa.

Chi tiết..... Quân Tuyệt Mạch cũng đâu còn khả năng chú ý đến Thiên Vũ Khê. Hiện tại, trong mắt nàng chỉ tồn tại một mình thân tượng bằng da bằng thịt trước mặt.

"Khụ khụ, A Tuyệt, chú ý hình tượng." Trương Lệ Hoa thật đúng là chính là cảm thấy xấu hổ đối mặt quảng đại quần chúng.....

Ổ Trương Lệ Hoa ra tiếng nhắc nhở dưới, Quân Tuyệt Mạch cuối cùng là phản ứng lại đây, sắc mặt hơi đỏ bừng, khụ khụ..... "Xin lỗi học trưởng, quấy rầy anh rồi."

Lại vội vội vàng vàng mà..... Kéo Vân Y đám người, rời đi.

Lần đầu tiên gặp mặt, hai người, gặp nhau lại không quen biết, không hề đối bạch cùng đối diện.*

*Câu này hiểu là lần đầu tiên chạm mặt nhưng lại như hai người xa lạ chưa từng nói chuyện hay tiếp xúc đi. Trên mạng, trong trò chơi thì họ có chút gần gũi quen thuộc nhưng mà rồi ra màn hình đi vào hiện thực thì một trò chơi cũng chỉ dừng lại ở đó, không mang chút ý nghĩa thực tế nào.

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 138: Gia là nhân yêu gia sợ ai (19)

"Này, A Lư người như vậy thực không phúc hậu người biết không?" Thượng quan Tà Lê ở điện thoại kia đầu truyền đến âm thanh ai oán.

"Im?" Hàn Lư không nhiều chú ý lắng đến lời thượng quan Tả Lê, lúc này, hần mở máy tính, chuẩn bị trước trò chơi.

Thân là lãnh đạo cấp cao sẽ có áp lực từ công ty, hần chơi game trong đó có một nguyên nhân, cũng là phóng thích áp lực a.

"Người như thế nào có thể đem ta giao cho nữ nhân kia?" Thượng quan Tả Lê đậm chân, như thế nào có thể cho hần bán đứng mỹ nhân kế..... Nga không, mỹ nam kế.

"Như thế nào không thể? Chẳng lẽ, nàng không cùng người thảo luận về việc cùng tập đoàn thái dương ký hợp sao?" Hàn Lư sẽ không thừa nhận mình là quan báo tư thù.....

Ai kêu hần lúc ấy đem đóng công tác nguồn điện đâu?

Lại nghĩ đến thời điểm mình offline..... Cũng không biết, trong trò chơi, Văn Chi Y Thủy sẽ nghĩ như thế nào về mình.

Không..... Hần tại sao lại đột nhiên nghĩ đến người này?

"Này..... Không phải vấn đề này được không?" Cái kia hoa si nữ nhân vẫn luôn dây dưa chính mình, Tả Lê không có biện pháp, cũng không muốn lấy nàng chút nào.

Đánh lại không thể đánh, mắng lại không thể mắng.

"Vậy không có việc gì nữa thì, hiệp ước đã ký, ngày mai liền mang về công ty đi." Bang -- một tiếng, điện thoại liền treo.

Tả Lê nhìn điện thoại đã cúp, trong lòng một trận đau thương khổ sở, A Lư lại đem chính mình bán đi lấy hợp đồng.

Hừ.

Thượng Quan Tả Lê Ngạo kiều đem điện thoại đặt ở một bên, nằm xuống, hôm nay nhưng một chết hần đầu.

Trong trò chơi,

Hàn Lư mới vừa online trò chơi, đã phát hiện nhân vật bên cạnh mình có một thân ảnh áo trắng xuất trần, mặt trên treo cái tên --[Văn Chi Y Thủy]

Ngày hôm qua hần lúc hần offline, chính là ở cái này vị trí, cho nên..... Văn Chi Y Thủy vẫn luôn ở nơi đó đều không có động?

【 phụ cận 】[Văn Chi Y Thủy]: Nương tử, đến rồi?

Hàn Lư nhìn màn hình, lại nhìn xung hô, khóe miệng lơ đãng mà trừu động một chút..... Nương tử?

【 phụ cận 】[Tang Tú]:.....

【 phụ cận 】[Văn Chi Y Thủy]: Nương tử, chúng ta đi đánh quái đi.

Biết Hàn Lư có chút bất mãn, đương nhiên là lập tức nói sang chuyện khác.

Chẳng qua, Hàn Lư bất mãn nhất, chính là cái kia xung hô, hiện tại, nhân vật của hần còn có bộ dáng như vậy, tâm tình Hàn Lư sao khả năng tốt lên?

【 phụ cận 】[Tang Tú]: Không cần, tự ta đi là được.

【 phụ cận 】[Văn Chi Y Thủy]: Khách khí cái gì, cùng đi thôi.

bạn tốt [Văn Chi Y Thủy] mời bạn vào tổ đội: Chúng ta tới đánh quái.

Nhìn tên tổ đội, Hàn Lư đối với năng lực chọn tên của Văn Y, tò vè hết chỗ nói rồi.

Bất quá, cũng không có cự tuyệt.

【 phụ cận 】[Nhân Sinh Bất Nhị Uống Thiếu Niên]: lão đại, lão đại lão đại..... Ta thế nhưng ở chỗ này gặp được người?

Kênh tin tức Phụ cận, Văn Y bình thường đều sẽ không chú ý tới.

Chỉ vì cùng Hàn Lư ở phụ cận kênh nói chuyện phiếm, mới bất chợt nhìn thấy.

Nhìn Nhân Sinh Bất Nhị Uống Thiếu Niên, Văn Y trắng mắt liếc màn hình, không có việc gì đứng tới quấy rối không được? Ta đang ở cùng nhân gia bồi dưỡng cảm tình.

Nhân Sinh Bất Nhị Uống Thiếu Niên phiền một chút phụ cận kênh lịch sử trò chuyện, nguyên lai..... Lão đại là muốn cùng Tang Tú muội tới xoát quái giao lưu cảm tình a?

Khụ khụ.....

Được rồi.

Nhân Sinh Bất Nhị Uống Thiếu Niên giống như đã biết mình tới không đúng lúc trở thành cái bóng đèn to đứng trong mắt bang chủ.

Bạn đang đọc truyện *Công Lực: Nhặt Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 139: Gia là nhân yêu gia sợ ai (20)

**smalltalk: hôm nay mình ngồi đợi kq trúng tuyển đh=))) con tim đập từng hồi... lo lắng mà cũng chả biết nên làm gì cho nên lại ngồi đọc truyện.*

【 đội ngũ 】[Tang Tú]: Chúng ta đi thôi.

Văn Y trực tiếp lên đem mấy câu phá đám của Nhân Sinh Bất Nhị Uống Thiếu Niên ra sau đầu, cùng Hàn Lư đi về phía Cốt Sơn.

Cốt Sơn, phó bản chỉ có người chơi cấp bảy mươi trở lên mới có tư cách đi vào.....

【 đội ngũ 】[Tang Tú]: Thêm máu.

Văn Y quét kí năng đặc thù qua, lại phát hiện..... Quái đã chết?

Đột nhiên, Văn Y cùng Hàn Lư hai người ngừng thao tác nhân vật, haha tự dưng, bị người ta đoạt quái?

【 phụ cận 】[Văn Chi Y Thủy]: Các người có thể phúc hậu một chút không? Thế nhưng đoạt quái của chúng ta?

【 phụ cận 】[Nại Hà Thiên Sóc]: Văn Chi Y Thủy?

Giống như là kinh ngạc, hay là..... ần chứa khinh thường, (ngôn ngữ vẫn tự, cảm thụ không ra).

【 phụ cận 】[Văn Chi Y Thủy]: Nại Hà Thiên Sóc, người thân là chiến minh, thế nhưng lại làm ra loại chuyện này?

【 phụ cận 】[Ngư Nhi Ngân Ngốc]: Y Thủy ca ca, thực xin lỗi, người ta không phải cố ý.

Chà chà Ngư Nhi Ngân Ngốc? Còn không phải ngao mạn kiêu khí đại tiểu thư là lần trước tranh cãi đoạt quái với Tang Tú..... sao?

Thời điểm nhìn thấy nàng, Vân Y nhàu mày, tên Nại Hà Thiên Sóc này, sẽ không vì Ngư Nhi Ngân Ngốc mà tới đi?

Vân Y đại khái cũng hiểu được đạo lý, trong hiện thực đua cha, trong trò chơi, liền đua ca. *

*ngoài đời, đứa nào nhà giàu bỏ làm to thì nó thắng, còn trong game, đứa giỏi là đứa được đại thần bảo kê.

Vân Y cũng biết chút ít tình hình của Ngư Nhi Ngân Ngốc ở trên diễn đàn, với ngữ điệu đậm chất em gái nhỏ của Ngư Nhi nháy mắt liền hút được rất nhiều các hán tử mê muội.

Cho nên hiện tại mà nói.....

【 phụ cận 】[Nại Hà Thiên Sóc]: Ai có chứng cứ có thể chứng minh, quái là của các người, chúng ta cũng là cùng đánh a.

【 phụ cận 】[Điền Phong Chuyên Chúc]: Cũng không nhất định. Nói không chừng là người đoạt quái của chúng ta.

【 phụ cận 】[Ngư Nhi Ngân Ngốc]: Các người không cần nói như thế, Y Thủy ca ca mới không phải người như vậy đâu.

Lời này của Ngư Nhi Ngân Ngốc, khiến nàng ta có vẻ như đơn thuần, cũng khiến các anh trai sôi nổi ở nơi đó chuẩn bị hướng Ngư Nhi Ngân Ngốc thuyết giáo về tính hai mặt của con người, thuận tiện lại ca ngợi nàng ta một chút.

Hành động rõ ràng là vuốt mõng ngựa, xoát cảm giác tồn tại như vậy, Vân Y cũng không thêm đề vào mắt.

Định trò chuyện riêng một chút Hàn Lư thì Hàn Lư từ bên kia truyền tin nhắn đến.

【 trò chuyện riêng 】[Tang Tú]: Giết chết bọn họ.

Lần đầu tiên, Vân Y cảm giác được Hàn Lư thật là soái khí, dờ mờ, đủ khí phách.

【 trò chuyện riêng 】[Vân Chi Y Thủy]: Được.

Lời này mới vừa đánh ra, ngón tay nháy mắt thao tác bàn phím cùng chuột, kỹ năng đều đã phát vài cái cùng lúc.

Đối phương cũng là nhân tài phản ứng, liền mắng Vân Y không phúc hậu, thân là đại thần, thế nhưng khi dễ tiểu hào, khi dễ cấp thấp.

【 phụ cận 】[Vân Chi Y Thủy]: Không giết các người, các người liền thật đúng là cho rằng chính mình có mặt mũi ghê gớm, cười ở trên đầu ta?

【 đỉnh -- độ hào cảm công lược +5, tổng độ hào cảm 15, ký chủ uy uy vũ, không ngừng cố gắng! 】

Đương nhiên, lúc này mới có 15 độ hào cảm, đại biểu cho độ hào cảm giữa các bảng hữu.

Vân Y cũng biết, chính mình càng phải không ngừng cố gắng, mạnh mẽ soát hào cảm.

Vân Y vừa ra động tác, Hàn Lư tiếp tục ra hậu chiêu, đi theo Vân Y, đem kia một lũ người đánh đến hoa rơi nước chảy..... Toàn bộ cùng treo rồi chạy đến khu an toàn.

【 thế giới 】[Nại Hà Thiên Sóc]: Y Thủy, người ý vào mình cấp bậc cao, là có thể đi đoạt quái người khác sao?

Bạn đang đọc truyện *Công Lực*: *Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full**.Net.

Chương 140: Gia là nhân yêu gia sợ ai (21)

Nại Hà Thiên Sóc nói một thời một hồi, nhắc lên không ít nghị luận.

Quan trọng nhất chính là, Vân Chi Y Thủy, là nhân vật đại thần đứng hàng đệ nhất, sao người ta lại không chú ý.

【 thế giới 】[Nhân Sinh Bất Nhị Uống Thiếu Niên]: Hà? Lão đại, người như thế nào lại lên kênh thế giới?

【 thế giới 】[ta soái ta không thể chết được]: Lão đại uy danh truyền xa, là một người hâm mộ không thể không tới.

【 thế giới 】[Bắc Phương Tê Cơ]: Có người lại nổi điên đi? Y Thủy sao là người có thể tự tiện đánh đồng với người khác?

Thật nhanh sau đó, trên các kênh đều thảo luận vấn đề Y Thủy đại thần, nhưng đều không đề ý đến Nại Hà Thiên Sóc, mà là bàn xem Y Thủy đại thần uy vũ mạnh mẽ, anh minh thần võ đến mức nào, khiến cho Nại Hà Thiên Sóc cực kỳ phẫn nộ.

【 thế giới 】[Nại Hà Thiên Sóc]: Vân Chi Y Thủy, người ý vào cấp bậc cao, là có thể đoạt quái từ tay người khác sao?

Tên này lại lần nữa phát thêm một câu, bắt quả lần này thoát nhìn, có vẻ càng thêm phẫn nộ.

【 thế giới 】[Bắc Phương Tê Cơ]: Y Thủy đoạt quái? Hay ý người nói Y Thủy không có mắt?

【 thế giới 】[Nhân Sinh Bất Nhị Uống Thiếu Niên]: Ý vào cấp bậc cao? Lời này ta thích, Nại Hà Thiên Sóc, nếu người cấp bậc đủ cao, ta cũng phê chuẩn người khi dễ ta.

Bởi vì một lời này..... Nhất hơ bá ứng.

Chưa kể các fan hâm mộ, những người từng cùng [Lạc Thủy Duyên Hoa] có thiện duyên, hoặc là đã cùng Vân Y quét quái qua, đều giúp đỡ Vân Y, tẩy sạch những lời bần thiêu bị người ta ném vào người.

Nại Hà Thiên Sóc thiếu chút nữa bị loại nhân khí ngang siêu sao ca nhạc kia đè chết trên kênh thế giới.

Tuy rằng có một ít người chi viện..... Nhưng mà người phe địch quá đông đảo.....

Cuối cùng..... Nại Hà Thiên Sóc biến mất không thấy bóng, vốn đã chuẩn bị một loạt hình thức thảo phạt với Y Thủy, kế hoạch cứ như thế mà trôi theo dòng nước lũ.

Nại Hà Thiên Sóc đối Vân Chi Y Thủy thực sự là tức giận đến uất hận, chân tay lung tung tự mình hung hăng đá hòng cả máy tính, cho nên với Vân Y tức giận đến hộc máu.

【 trò chuyện riêng 】[Vân Chi Y Thủy]: Nương tử, không cần lo lắng vì phu.

Hàn Lư khỏe mắt co giật.....

Này Vân Chi Y Thủy, thật đúng là đủ tự luyến.

Nhưng mà không biết vì sao, hẳn cũng chỉ có cảm thấy Vân Chi Y Thủy tự luyến, cũng không thật sự tức giận, chỉ thấy hơi buồn cười.

Mà bên kia, kỳ thật Vân Y cũng rất rối rắm, hào cảm vì sao mới có 15..... ông trời ơi, nâng làm sao mới có thể đẩy điểm lên 100.

Ngồi nhìn trò chơi trong màn hình trước mặt, nàng trầm nghĩ, dù là "bạn tốt" hay "tuyệt ương" thì nghiêm túc mà ỏi ai cũng không biết là ai, cũng không biết đối phương hình dáng tính cách thế nào.

Muốn khiến cho một người như vậy, nảy sinh tình cảm với mình, nếu là 100 mà nói, thật đúng là rất khó khăn.

Nhưng nàng đã mặc cả xuống còn.....50.

Với mục tiêu 50 điểm hảo cảm,Vân Y vẫn là có chút tự tin.

fighting!

【trò chuyện riêng】[Vân Chi Y Thủy]: Nương tử, cũng đã muộn rồi, nghỉ ngơi sớm chút đi, ngủ muộn đối với cơ thể không tốt, dễ già.

Hàn Lưu nhìn đến tin nhắn của Vân Y, đôi mắt tối sầm lại.

【trò chuyện riêng】[Tang Tú]: Ủm.

Sau đó,Vân Y bên kia, liền nhận được thông báo từ hệ thống, bạn tốt [Tang Tú] đã offline.

Cũng may mắn là Vân Y cũng không có nhiều "bạn tốt", bằng không, mỗi ngày nghe mấy cái tin nhắn online offline của hệ thống game tỉnh tỉnh bên tai cũng có thể phiền người đến chết.

"Vân Y, người lại trốn trong phòng chơi game à?" Quân Tuyết Mạch đứng ở sau lưng Vân Y, yên lặng mà nói.

"Sao vậy?" Nàng không phải vẫn luôn đều ở chơi trò chơi sao?

Lại không phải ngày đầu tiên làm bạn cùng phòng

"Ngày mai cùng ta đi mua quần áo đi, ta chờ đến lúc đi làm trong công ty của Hàn Lưu học trưởng rồi dừng, ta muốn cho Hàn Lưu học trưởng liếc mắt nhìn một cái là thôi rồi kinh diễm trước vẻ đẹp của ta....."

Người nào đó hứng thú búng búng tuyên thệ, mà Vân Y con người cũng lập loè lưu quang, thực mau.....

Thực nhanh.....

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 141: Gia là nhân yêu gia sợ ai (22)

(22)

Hàn Lưu mới vừa dừng chơi, liền nghe được tiếng điện thoại vang lên.....

"Vương lão sư? " (cũng chính là Diệt Tuyệt sư thái theo lời đám người Vân Y)

"Hàn Lưu, danh sách đi thực tập đã xác định tốt, tổng cộng năm vị, không thành vấn đề đi?" Vương lão sư mở miệng trực tiếp mà đi thẳng vào vấn đề.

"vâng, được ạ." Hàn Lưu gật đầu đáp ứng, hàn huyền một hai, liền cúp điện thoại.

Lúc sau, Hàn Lưu ngồi trước máy tính, suy tư một lát, liền leo lên giường đi ngủ.

Ngày hôm sau, sáng sớm, Vân Y đã bị Quân Tuyết Mạch kéo đến trong tiệm thời trang, vì mục đích có thể tìm được một thân thực tập phục sức thích hợp mà vẫn có thể chinh phục người trong mộng của nàng ta.

Vân Y lúc này sương mù trong mắt mông lung, đã bị Quân Tuyết Mạch khẩn cấp kéo ra ngoài, thật là..... Một cô nhàn nhạt ưu thương hồn nhiên dựng lên.

Vân Y đột nhiên có chút hồi hận, như thế nào liền đáp ứng cùng Quân Tuyết Mạch, sáng sớm như vậy muốn cùng nàng đi đâu?

"Vân Y, người xem người xem, cái này như thế nào?" Quân Tuyết Mạch cầm một thân váy lụa trắng tuyết ở trước người mình khoa tay múa chân, hỏi ý Vân Y.

Vân Y nhượng mày, nhìn qua đi, "Ủm, được."

Lại thay một kiện váy dài màu đỏ.

"Ủm, được."

Mỗi một kiện..... Đều nói "Ủm, được".

Làm Quân Tuyết Mạch đều có chút không quá thích thú, "Vân Y, ai da, người rốt cuộc có nghiêm túc giúp người ta xem váy hay không?"

"Ta cảm thấy đều khá xinh đẹp, đều thích hợp người, quả nhiên chính là thiên sinh lệ chất* mà." Vân Y khen ngợi, Quân Tuyết Mạch cuối cùng có chút hòa hoãn, sắc mặt tốt hơn.

*trời sinh có khí chất đẹp đẽ

"Váy người cảm thấy bộ nào ổn nhất?" Quân Tuyết Mạch không nhiều có chủ kiến, Vân Y cũng rất nghiêm túc, quét quét.

Chỉ chỉ kiện váy lụa màu trắng vừa rồi kia, vẫn là cái này, tương đối thích hợp với Quân Tuyết Mạch.

"À?" thời điểm quan trọng..... Quân Tuyết Mạch lại đột nhiên nghĩ tới một sự kiện..... Nàng, không, mang, tiền.

Đờ mờ, còn gì có thể làm người ta sốt ruột hơn không?

"Vân Y, người có mang tiền hay không? Ta quên mang theo....." Đều đã chọn lựa hảo, cô kè mặc cả lúc sau xác định muốn mua, mới phát hiện chuyện này.

"A?" Vân Y có chút mông lung, nàng, giống như cũng không có mang tiền.

"Ta chỉ là cùng người ra tới mua quần áo, hoàn toàn là com tạp."

Hai người đều không có mang tiền, kia người bán hàng đều đã bắt đầu lục điều mã, mà Quân Tuyết Mạch, còn về mặt ngưng ngưng, đề cập vấn đề này với thu ngân.

Chính là ngại không dám nói, cũng hông thể không giải thích cho người ta, cũng không thể ở lại nơi này mãi.

"Cái kia, cái kia..... Ta đã quên mang tiền, có thể trở về cầm tiền lại đến mua không?" Quân Tuyết Mạch hỏi thu ngân.

Một cô gái bên cạnh nghe được, đem tầm mắt dời về phía Quân Tuyết Mạch, "Không có tiền còn tới mua cái gì quần áo a? Khiếp, nghèo kiết hủ lậu hóa*."

*vừa nghèo vừa vô sỉ

Quân Tuyết Mạch nghe cấp, trừng mắt hướng về phía cái nữ sinh kia nói chuyện,, "Người nói ai nghèo kiết hủ lậu hóa?"

"Hừ, nói ai tự mình biết." Nữ hài khiêu khích, sắc mặt kia, thoát nhìn khiến người cảm thấy vận vẹo cùng dữ tợn.

Vân Y vừa định mở miệng, thì thấy một người nam sinh bước vào cửa hàng, có chút không quá vui vẻ mà mở miệng: "còn chưa tìm được đồ?"

Nữ từ kia vừa khiêu khích Quân Tuyết Mạch, nghe đến thanh âm của chàng trai, lập tức trên mặt liền thay đổi mà tươi cười.

"Tà Lê, người ta sẽ chọn nhanh thôi." Nữ từ bộ dáng ngưng ngừng, một chút đều không giống cái người chanh chua vừa rồi.

"Người sao chậm vậy?" Thượng quan Tà Lê về mặt không kiên nhẫn, cô nhân ta đều nói không nên bởi nữ nhân đi dạo phố, lời này quả nhiên là chân lý.

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full**.Net.

Chương 142: Gia là nhân yêu gia sợ ai (23)

Vân Y nhìn về phía nam tử đang nói chuyện kia, ánh mắt nhũu lại, Thượng Quan Tà Lê?

Thượng quan Tà Lê à.....

Còn không phải là người anh em tốt bên người Hàn Lư sao?

Tuy rằng tính tình có chút không quá đáng tin cậy, nhưng lại là người cực kỳ miễn cảm.

Ha ha.

"Hừ." Thấy được trước mắt cô gái chanh chua này mang bạn trai tới, Quân Tuyết Mạch hừ lạnh một tiếng, lúc sau quét mắt liếc Tà Lê một cái.

Nam tử màu da trắng nõn, ngũ quan thanh tú nhưng mang theo một loại anh tuấn tiêu sái, khí chất lại mang theo chút ôn nhu!

Người này phát ra một loại khí chất phức tạp, như là hỗn hợp các loại khí chất, đặc biệt cái ôn nhu cùng vẻ soái khí, lại khiến hắn trở nên độc đáo linh hoạt kỳ ảo cùng tuấn tú!

Lớn lên nhân mô cầu dạng*, đáng tiếc, lại có ánh mắt không tốt lắm, tìm một người bạn gái như thế, chắc chắn.

*là kiểu ngoại hình là người mà hành vi lại giống như chó, nhân phẩm không bằng cảm thú hay đồ súc vật

Nàng kia quay đầu lại trừng mắt nhìn liếc Quân Tuyết Mạch, nháy mắt, liền đem tầm mắt chuyển hướng về phía thượng quan Tà Lê, liếc mắt đưa tình.

Thượng quan Tà Lê lại bởi vì Quân Tuyết Mạch hừ lạnh, nhìn thoáng qua nàng, cũng không quá chú ý.

"Tà Lê, chúng ta đi thôi." Nàng ta vội vàng muốn đưa Thượng Quan Tà Lê ra chỗ khác, vì bản tính và ham muốn chiếm hữu của nàng ta, nàng không thể chịu nổi ánh mắt người khác cứ dính lên người Tà Lê.

"Người quen hai người kia?" thời điểm Thượng quan Tà Lê tiến vào, thấy được các nàng đứng đó nói chuyện.

Không biết vì sao, thượng quan Tà Lê lại cảm thấy, hai người kia, giống như cũng là có chút quen mắt.

"Không quen biết." Nàng vội vàng lắc đầu, thượng quan Tà Lê thấy vậy, nhìn về phía trước, trong đầu lăm lăm nhớ rõ ràng là thấy rất quen mắt mà

Thượng quan Tà Lê nhũu mày, trong chớp lát, hần nghĩ tới, hình như ở mấy bộ hồ sơ lý lịch sơ lược đã nhìn qua, không phải là vương lão sư đưa tới kia vài tên học sinh làm thực tập ở công ty sao?

"Hai học muội, ta là Thượng Quan Tà Lê, là học trưởng và là đồng sự cùng công tác của các muội trong tương lai." Thượng quan Tà Lê kia cột nhà, làm nữ từ bên cạnh hắn, nháy mắt mặt cứng đờ lại.

Quân Tuyết Mạch nhìn Thượng Quan Tà Lê, lùi lại một bước, bộ dáng này..... Ai tin?

Bất quá, nàng thấy nữ từ chua ngoa bên cạnh tên kia sắc mặt rất khó coi, tức khắc, tâm tình liền tốt lên.

Quân Tuyết Mạch cười tủm tỉm mà nhìn thượng quan Tà Lê, "Phải không? Thượng quan học trưởng, chào anh, ta là Quân Tuyết Mạch, đây là bạn cùng phòng ta....."

Quân Tuyết Mạch đang muốn hướng hần giới thiệu Vân Y thời điểm, lại bị Vân Y kéo một chút quần áo, ngăn trở nàng kế tiếp nói.

"Vị học trưởng này, nếu người vội nói, chúng ta liền không quấy rầy." Vân Y trong mắt hiện lên một tia cảnh giác.

Vừa vặn bị thượng quan Tà Lê xem ở trong mắt, đánh giá nàng cẩn thận lại không lỗ mãng, nhưng Quân Tuyết Mạch có chút không tiếp thu được.

"Vân Y, người làm gì vậy?" Quân Tuyết Mạch bắt mắh, Vân Y không bỏ trong lòng.

"A Tuyết, chúng ta liền đi trước." Lời kéo Quân Tuyết Mạch đi thẳng ra bên ngoài, bất quá, trước khi rời đi, lại không có quên cùng cái này..... Học trưởng từ biệt.

Rời đi lúc sau, Quân Tuyết Mạch một tay ném tay ra Vân Y, rất là bất mãn mà đối với Vân Y: "Vân Y, người làm gì vậy?"

Vân Y nhìn Quân Tuyết Mạch, ánh mắt có chút thất vọng, nhưng là lại không có biểu lộ cái gì, "A Tuyết, vừa rồi người nọ, cũng không biết là thật là giả, nếu là kẻ lừa đảo đâu?"

Vân Y lời nói có đạo lý cho nên Quân Tuyết Mạch nghe thấy con giận cũng giảm xuống vài phần, chính là..... "Lớn lên như thế đẹp người, hần là không phải kẻ lừa đảo đi?"

Vân Y đột nhiên hết chỗ nói rồi, chẳng lẽ, người lớn lên xinh đẹp, đều nhất định là người tốt sao?

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)**Net.

Chương 143: Gia là nhân yêu gia sợ ai (24)

"Chẳng lẽ, người xấu trên mặt đều viết hai chữ " người xấu'sao? Lớn lên túi da càng tốt thì phải càng xem kĩ người, có một số mặt thì như hoa như ngọc mà tâm địa thì đã sớm thối nát,người như vậyâm chuyện xấu có phải càng dễ dàng, khó bị phát hiện hơn không?"

Vân Y cũng không biết, vì cái gì..... Quân Tuyết Mạch thoát nhìn như thế mà lại đơn thuần đến ngu xuẩn.

Quân Tuyết Mạch không nói gì, chẳng qua, vừa rồi không mua được quần áo, trong lòng có chút phiền muộn, một lát nữa, nàng sẽ lại đi mua.

"Tà Lê, vừa rồi kia hai người, người nhận thức?" nàng ta có chút ghen tị, gắng hỏi.

*toàn bộ các phần phía trước tác giả đều không nhắc đến tên của nhân vật "chanh chua này" cho nên mình sẽ không sửa, hoặc là mình để sót mất =))) (nàng ta = Mộc Li Tuyết = chị gái hàng bánh = chị gái hàng quần áo)

"Mộc Li Tuyết, ta thật sự không có thời gian để mà nhàn rỗi đưa người đi dạo phố, người tự mình chơi đi." Thượng quan Tà Lê nhủ mày không thích, hẳn đối với Mộc Li Tuyết, thật là..... Không có một tí gì cảm giác giữa nam và nữ.

Chính là, A Luru chính là muốn mình tới bởi nàng, nói là cái gì mà..... Tiếp khách hộ?

Đù má, bởi cái con khỉ, còn không phải là quan báo tư thù sao.

Hắn liền biết, tên A Luru là giả hóa chuyên mang thù, khẳng định là đã biết mình làm hỏng công tác nguồn điện.

Mộc Li Tuyết..... Chính là nữ nhi đồng sự phụ trách kỹ hợp đồng của tập đoàn thái dương.

Thượng Quan Tà Lê, chính là bị Hàn Luru bán đứng..... Khụ khụ.

Nhìn bóng dáng Thượng Quan Tà Lê càng lúc càng xa, Mộc Li Tuyết trong mắt lập loè ánh sang ác độc, trong long máng hai cái tiện nữ nhân.

*tâm lý chị gái vụn vụn vì

Mà về tới phòng ngủ, Quân Tuyết Mạch tuy rằng hiểu ý Vân Y, nhưng vẫn oán tiếc hình bóng đại soái ca. Một lần chạm mặt đại soái ca mà lại không tóm được, thật đáng tiếc.

Vân Y cũng không để ý đến tư tưởng buồn cười của Quân Tuyết Mạch, lập tức online, lại phát hiện, lúc này Hàn Luru chính không online.

Nhìn nhìn thời gian trên màn hình máy tính.

Lúc này, thị trường chứng khoán vừa đến phiên giao dịch, hẳn chắc là bận bịu, không có thời gian chơi trò chơi.

Cũng không sao, Vân Y tự mình chơi đùa, thuận tiện suy nghĩ một chút, làm như thế nào dùng thân phận nhân yếu, đi công lược một thằng nam lại cũng là nhân yếu khác, Hàn Luru.

【 bang phái 】[Nhân Sinh Bất Nhị Uống Thiếu Niên]: Nha nha, lão đại, lão đại, hôm nay sao không cùng Tang Tú muội muội cùng nhau đánh quái?

Muốn mà chẳng được đây...

【 bang phái 】[khó được bầu trời rớt bánh có nhân]: Hẳn là Tang Tú muội từ không để ý đến lão đại, lão đại tịch (không) tịch (hư) lạnh bái.

【 hệ thống]: Người chơi [khó được bầu trời rớt bánh có nhân] bị người chơi [Vân Chi Y Thủy] giết chết, rút năm mươi vàng.

【 hệ thống]: Người chơi [khó được bầu trời rớt bánh có nhân] bị người chơi [Vân Chi Y Thủy] giết chết, rút một lọ lam huyết.

【 hệ thống]: Người chơi [khó được bầu trời rớt bánh có nhân] bị người chơi [Vân Chi Y Thủy] giết chết, rút một bạc.

Hệ thống liền xoát ba điều tin tức lúc sau, toàn sever người, lại bắt đầu sôi trào, có đề tài để hàn huyên.

Đặc biệt là đề tài liên quan đến đại thần Vân Chi Y Thủy,, vĩnh viễn đều là không rời đi đồn đãi vô vãn.

Việc Kênh Thế Giới báo loạn, cũng không có ảnh hưởng đến Vân Y, bởi vì lúc này, hệ thống trò chơi kêu một tiếng "Leng keng", bạn tốt [Tang Tú] đã online.

Vân Y ánh mắt sáng lên, bất quá, trong lòng lại vẫn là có chút nghi hoặc, hiện tại thời gian này, không nên a.....

Bất quá, nàng cũng chỉ dám nghĩ trong lòng, rốt cuộc, Hàn Luru bên kia, chính là không biết, chính mình nhận thức hẳn đầu.

【 hệ thống]: bạn tốt [Vân Chi Y Thủy] giao dịch [trượng quyền], [thần thái thiếu y].

Hàn Luru vừa online, liền nghe được hệ thống truyền đến tin tức.

Bạn đang đọc truyện *Công Lực*: *Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full**.Net.

Chương 144: Gia là nhân yêu gia sợ ai (25)

Hàn Luru sững sốt, hẳn hình như là lần đầu tiên được người ta tặng trang bị cho.....

Hon nữa, đối phương còn là một đại nam nhân.

【 trò chuyện riêng 】[Tang Tú]: Làm gì vậy?

Đối với Vân Y mà nói, đây cũng là lần đầu tiên, đưa trang bị cho người khác.....

Cũng là lần đầu tiên, được Hàn Luru chủ động trò chuyện riêng.

【 trò chuyện riêng 】[Vân Chi Y Thủy]: Những trang bị này đều rất thích hợp, hon nữa, trang bị hiện tại của người dễ dàng bị người đánh rớt, như vậy lúc hai người chúng ta cùng đối chiến hay cùng PK sẽ an toàn hơn, không phải ta không tin nhiệm người, chỉ là vì càng thêm bảo đảm.

Vân Y nói lời này, Hàn Luru ở bên kia nhìn sang, đang định đáp lời thì điện thoại vang lên.

Đến lúc Hàn Luru đem công việc giải quyết xong thì phát hiện, Vân Chi Y Thủy đã offline?

Đương nhiên, lúc này Vân Y phải đi học.

【 đình -- độ hào cảm +5, tổng độ hào cảm 20, ký chủ có lên! 】

Vân Y được hệ thống cái này nhắc nhở, cũng không nghĩ chi vì vài trang bị mà Hàn Luru sẽ bị làm cho cảm động.như vậy liền tăng lên độ hào cảm

Kỳ thật nàng lúc ấy cũng do dự, đường đường là một nam nhân, bị coi như nữ nhân, còn bị nam nhân khác tới báo hộ thì nam tử này có thể hay không bởi vậy mà sinh ra bất mãn hoặc là không thích, chán ghét linh tính.

Cho nên, nàng cũng là đánh cuộc.

Bất quá, cũng may là Hàn Luru đi tiếp điện thoại, nếu không nhờ vài phút bình tĩnh kia, có lẽ Hàn Luru thật đúng là sẽ nghĩ khác.

Mặt trời chiều ngả về tây, trường học đắm chìm trong ánh chiều tà,các bạn học tập năm tập ba dạo bước trong vườn trường, gió từ từ đưa từng đợt hương hoa có thanh nhã dịu dàng, khiến người vui vẻ thoải mái, càng cảm thấy hoảng hồn vô hạn hảo.

Vân Y cũng từng bước chậm chạp dạo trong vườn, lúc này đây, nàng cũng không có vội vội vàng vàng về phòng ngủ lên trò chơi.

Bởi vì lúc này, bản thân nàng ngày càng cảm thụ sâu sắc và sùng bái yêu mến những giá trị của thiên nhiên cùng với vẻ đẹp sinh mệnh, Hàn Luru, đã bị nàng vứt bỏ ở bên ngoài tầng khí quyển.

Càng dạo bước về phía trước, Vân y thoáng cả nhận được luồng không khí bất đồng.

Này, chính là đại học sinh hoạt?

Cảm thụ một phen không khí thanh xuân vườn trường, lúc sau nghe bụng mình nghiêm trọng kháng nghị, Vân Y mới chậm rãi hướng về phía nhà ăn, ăn cơm chiều.

Về tới phòng ngủ, tuy rằng Quán Tuyết Mạch lại lần nữa muốn lôi kéo nàng đi mua quần áo, cũng bị nàng cự tuyệt.

Nàng không muốn lại trải qua mấy việc mệt não giống như sáng sớm hôm nay

Càng ở gần Quán Tuyết Mạch cảm giác nàng ta liền có điểm giống..... Hoa si cộng thêm não tàn.

Khụ khụ, tha thứ nàng thật thà mà nói như thế đi.

【 trò chuyện riêng 】【 Tang Tú]: Lên rồi?

Vân Y vừa online, liền lập tức nhận được một cái tin nhắn.

Xem này tin tức, giống như.....

【 trò chuyện riêng 】【 Vân Chi Y Thủy]: Người vẫn luôn đợi ta à? Ta hôm nay phải đi học.

Hàn Luru nhìn Vân Y trả lời, hần thật đúng là không biết..... Vân Chi Y Thủy, vẫn là học sinh.

Rốt cuộc, tại khu thiên vực lưu li, làm siêu nhiên đại thần.....

Đáng khen ngợi một cái.

Hần lại quên mất, lúc chính mình ở đình khu, luôn đứng nhất trên bảng xếp hạng, khi ấy hần cũng bắt quá là học sinh năm 4 thôi.

【 đình -- độ hào cảm công lược +5, tổng độ hào cảm 25, ký chủ thật không tồi! Mau mau liền có thể ngã bài. 】

Vân Y không biết Hàn Luru đột nhiên bị làm sao, 5 độ hào cảm..... Như vậy chính là nói, hôm nay tổng cộng gia tăng rồi 10 hào cảm độ.

Thành tích xem như không tồi.

【 trò chuyện riêng 】【 Vân Chi Y Thủy]: Nương tử, chúng ta đi tham gia PK tình lữ đại chiến đi.

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 145: Gia là nhân yêu gia sợ ai (26)

【 trò chuyện riêng 】【 Tang Tú]: Không tham gia.

Hàn Luru không nói hai lời liền lập tức mà cự tuyệt, Vân Y cũng đã dự kiến việc này.

【 trò chuyện riêng 】【 Vân Chi Y Thủy]: Chính là,ta đã báo danh.

Vân Y lời này vừa nói ra, đối diện Hàn Luru, mặt nháy mắt liền đen.

【 trò chuyện riêng 】【 Tang Tú]: Vậy người đi một mình thôi, ta không có công phu tham gia cái kia.

【 trò chuyện riêng 】【 Vân Chi Y Thủy]: Khó mà làm được, đã báo danh, ta nghĩ, người hần là sẽ không nhẫn tâm như thế đi?

Vân Y thử hỏi, hiện tại, liền phải nhìn xem, 25 hào cảm, có đủ uy lực để phát huy vào giờ phút này.

Thực đáng tiếc.....25 hào cảm, cũng chỉ làm được cái mẹ gì.

【 trò chuyện riêng 】【 Tang Tú]: no!

Hàn Luru nhẫn tâm cự tuyệt.

Vân Y cũng không thể dây dưa lại kéo mãi, kế tiếp, liền tiến vào trạng thái "Đàm phán thuyết phục", đáng tiếc, đối với Hàn Luru mà nói, cái này hoàn toàn không có khả năng.

Vân Y cũng không có cách nào, đành phải chậm rãi tránh ở một bên, tự mình chơi.

Đương nhiên, Hàn Luru cũng không sẽ để ý điểm này, bởi vì, đối với hần mà nói, Vân Y..... Một cái nam tử hần..... như thế nào sẽ có cái ý tưởng gì với hần?

Hàn Luru chỉ là cảm thấy, nếu cứ lôi kéo ra nhiều phiền phức, đến lúc đó sẽ ảnh hưởng đến chính muội muội mình.

Hần càng không nghĩ mình sẽ vì muội muội xây dựng một bộ tiểu thuyết vòng luyến ngoài hiện thực.

Tưởng tượng đến đây, Hàn Luru trong lòng liền chậm rãi tự hỏi bản thân một việc, tóm lại hần có nên đổi một cái tài khoản khác không?

Đương nhiên, cái ý tưởng này nếu đã có hình thức ban đầu, khả năng thực hiện cũng sẽ rất cao đi.

Bất quá, đang xem Kênh Thế Giới, đập vào mắt hần là Vân Chi Y Thủy đang phát một đoạn bày tỏ sâu nặng nhiệt huyết, làm Hàn Luru muốn thổ huyết.

【 thế giới 】【 Vân Chi Y Thủy]: Ta mặc kệ các người suy nghĩ như thế nào, nhưng Tang Tú là nương tử ta hết lòng thương yêu, chúng ta ở bên nhau như thế nào hay làm gì, cũng không liên quan đến các người, ta không biết, các người từ đầu ra bắt quá, nếu bị ta nhìn thấy một lần, ta liền một lần đánh đập các người, không hạn nam nữ về thôn Tân Thủ.

Nhìn thấy nơi này loạn như vậy, Hàn Luru biết cái này chắc chắn là liên quan đến mình, thế là, hần ngồi dò lại Kênh Thế Giới.

Lúc sau, Hàn Luru cuối cùng đã biết là xảy ra cái tình huống gì.

Còn không phải là nói, [Tang Tú] như thế nào dây dưa với Vân Chi Y Thủy đại thần, còn có chính là một lô một lốc hưng lời lung tung rồi loạn vu hãm.

Cũng đúng lúc này, hệ thống thông báo với toàn sever:

*luân bạch: liên tục chém giết

Người chơi [Lothar liền xuất] bị người chơi [Vân Chi Y Thủy] luân bạch.

Người chơi [báo báo Bối Bối] bị người chơi [Vân Chi Y Thủy] luân bạch.

Người chơi [khuyêh ta sở hữu tôi ái người] bị người chơi [Vân Chi Y Thủy] luân bạch.

Người chơi trên Kênh Thế Giới.....

Nhìn tin tức người bị luân bạch liên tiếp treo trên Kênh, Hàn Lưu lúc này mới phát hiện, nguyên lai lúc hắn ngồi phát ngốc, thế nhưng đã xảy ra nhiều sự tình như vậy.

Chẳng lẽ Vân Chi Y Thủy không đề ý đến thanh danh của chính mình.

【 thế giới 】【 Lothar liền xuất 〕: Vân Chi Y Thủy, người vì sao luân bạch chúng ta?

Tuy rằng bị luân bạch tới rồi 0 cấp, nhưng mà, trong trò chơi, Kênh Thế Giới vẫn là thực công bằng, cũng không có bởi vì cấp bậc kỳ thị mà không cho lên tiếng.

【 thế giới 】【 khuyên ta sò hữu tới ái người 〕: Vân Chi Y Thủy, đừng tưởng rằng người xếp hạng đệ nhất trên bảng lên rất ghê gớm

【 thế giới 】【 Vân Chi Y Thủy 〕: Có bản lĩnh, người cũng tới xếp hạng đệ nhất trên bảng cao thủ?

Một phen khí phách khiến Hàn Lưu cảm thấy, Vân Chi Y Thủy này, cũng không phải hoàn toàn giống như những mình nhìn thấy ngoài mặt.

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 146: Gia là nhân yêu gia sợ ai (27)

【 đình -- độ hào cảm công lực +5, tổng độ hào cảm 30, ký chủ uy vũ, không ngừng cố gắng! 〕

Nghe được âm thanh nhắc nhở từ hệ thống, Vân Y có chút sững sốt, vừa rồi Hàn Lưu cự tuyệt nàng, Vân Y liền biết, 25 hào cảm so với 100 mà nói còn quá ít.

Nhiều khả năng, đối với Hàn Lưu mà nói, mình cũng không tính là nhân vật quan trọng gì, nhiều nhất là cái bằng hữu quan hệ giá trị.

Nhưng lại không có nghĩ đến chính, vừa vặn có người ở kênh phụ cận nhìn đến mất chủ Hàn Lưu. Vậy là Vân Y liền ột phen ra tay đem những người này luân bạch về thôn Tân Thu.

Đều nói trùng quan nhất nộ vì hồng nhan*.

*nỗi con giận vì người đẹp.

Bấy giờ nàng như vậy, có được tính là trùng quan nhất nộ vì lam nhan*?

*lam nhan chỉ trai đẹp

Ngồi nghĩ một hồi, Vân Y dùng truyền tống phù trong túi trữ vật, truyền tống tới bên cạnh Hàn Lưu.

【 trò chuyện riêng 】【 Vân Chi Y Thủy 〕: Tang Tú, không cần quan tâm những người đó nói cái gì.

【 trò chuyện riêng 】【 Tang Tú 〕: Ta không có nghĩ gì đâu.

【 trò chuyện riêng 】【 Vân Chi Y Thủy 〕: Nếu người không muốn đi tham gia PK đại chiến, chúng ta đi đánh quái đi.

Vân Y cũng không quá dám cường bách Hàn Lưu làm cái gì, ở trong trò chơi này, nàng xuất hiện với tư cách chính là một cái nam nhân, mà Hàn Lưu cũng là nam.

Nếu quá ép bức hắn mà lại tạo thành kết quả ngược, công sức đồ hết xuống sông xuống bể vậy chết chắc rồi còn đâu.

Nháy mắt, Hàn Lưu lại nghĩ, trực tiếp mua cho mười một cái tài khoản cấp cao, thì nghề vụ với tiêu mười cũng coi như là đã hoàn thành đi.

【 trò chuyện riêng 】【 Tang Tú 〕: Ừm

Đánh quái thăng cấp, là sự vụ quan trọng cần phải làm mỗi ngày.

Đối với lời mời đi cặp đôi PK đại chiến, Hàn Lưu thật sự không có chút hứng thú nào, hơn nữa, lại là ghép đôi với một nam tử khác.

Không không,hắn là nói, cho dù là cùng tham gia với nick nữ, hắn cũng sẽ không sinh ra cái hứng thú gì.

Tóm lại không thích vẫn là không thích

【 phụ cận 】【 cục cưng mặt quỷ 〕: hi, Vân Chi Y Thủy đại thần, các người là tính toán đi đánh quái sao? Có thể kéo cục cưng một chút không?

Vân Y vốn dĩ không có chú ý tới, nhưng mà vị cục cưng này da mặt đủ dày, liên tục gửi tin nhắn xoát cảm giác tồn tại

Cuối cùng Vân Y một ánh mắt lo lắng quét đến kênh phụ cận, cục cưng mặt quỷ? Cái này..... Cái này còn không phải là nữ chính hào sao?

Vân Y vì bất lý Hàn Lưu, nhưng vẫn luôn là đem tâm tư đặt ở Hàn Lưu trên người, đến nỗi nữ chính gì đó, đều đã ném ra từ ngoài tầng khí quyển đi.

【 phụ cận 】【 cục cưng mặt quỷ 〕: Có thể chứ có thể chứ?

Nguyễn ngọt ngào vẫn luôn ở nơi đó xoát cảm giác tồn tại cũng không có bởi vì không ai để ý tới mà cảm thấy xấu hổ.

【 trò chuyện riêng 】【 Vân Chi Y Thủy 〕: Tang Tú, chúng ta đi đánh quái đi, ta mời người, vào đi.

Hàn Lưu nhún "Đồng ý" lúc sau, cũng không đề ý đến khu phụ cận có cái nữ tử da mặt dày ở đó kêu gào, hai người liền trực tiếp rời đi.

Nguyễn ngọt ngào tức giận đến thiếu chút nữa không có đem kia hai người luân bạch giết đi giết lại ngàn lần..... Nhưng, cũng không biết, đến cuối cùng, người bị luân bạch, là ai.

Khi đánh quái, Vân Y cùng với Hàn Lưu phối hợp tạo tác đến thập phần hoàn mỹ, đồng thời, bộ dáng càng lúc càng tâm hữu linh tề*.

*ăn ý

【 trò chuyện riêng 】【 Vân Chi Y Thủy 〕: Đã khuya, chúng ta cũng nên dừng thôi, nương tử, nàng cũng đừng thức đêm, đối với thân thể không tốt chút nào.

Bị một nam tử quan tâm, thật là cảm thấy có chút biệt nữ*, chỉ là.....

*bất đắc dĩ, khó chịu, không thoải mái

Nhìn dòng tin nhắn cùng cái từ " nương tử" của Vân Chi Y Thủy, Hàn Lưu trong lòng lại cảm thấy có chút buồn cười đồng thời, trong lòng còn sinh ra một tia áy náy.....

Cảm giác thật giống như, mình lừa gạt cảm tình người khác.

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 147: Gia là nhân yêu gia sợ ai (28)

【đỉnh -- độ hào cảm công lược +10, tổng độ hào cảm 40, ký chủ hành động không tồi, thực mau liền đến 50, không ngừng cố gắng! 】

Lại nghe được âm thanh nhắc nhở của hệ thống, Văn Y giật mình, 10 hào cảm?

Cái này..... Như thế nào trong nháy mắt hào cảm tăng nhiều như vậy?

Văn Y đột nhiên cảm thấy, nếu thực sự có thể tăng dễ dàng như thế, ô ô, vậy kia trước nàng đều làm cái chuyện ngu xuẩn gì vậy?

.....

Hàn Lư nhìn tên bạn tốt [Văn Chi Y Thủy] mà suy tư trong đầu, ngày mai, vẫn là nói rõ ràng với hân thân phận của mình đi.

Thấy Văn Chi Y Thủy cũng là một nhân vật tính tình khá tốt (đương nhiên, là chỉ trong trò chơi), nếu cùng là ở đỉnh khu mà nói, khả năng còn có thể làm bằng hữu với nhau.

Như tình trạng bây giờ, nếu thật sự là xảy ra cái vấn đề gì, giả sử như Y Thủy có cảm tình với Tang Tử, mình đến lúc ấy thật là mang đầy tội nghiệp.

Hàn Lư ánh mắt hơi hơi lập loè, ý vị không rõ, đóng lại máy tính sau, nghỉ ngơi đi.

Văn Y cao hứng, chỉ là găng co một lát, nàng đột nhiên liền nhớ tới một vấn đề, phải chuẩn bị cho buổi gặp mặt ngoài đời.

【 đương nhiên, sự kiện tình cờ gặp gỡ lần trước, hôn toàn không tính nha. 】

"Văn Y Văn Y, thứ bảy là được đi gặp Hàn Lư học trưởng, ta thật là cao hứng nga. " Quân Tuyết Mạch tới trước mặt Văn Y, cao hứng phấn chấn mà nói.

"ừM." Văn Y gật đầu, đáp lại một tiếng, nhưng cũng không có bao nhiêu hứng thú.

Đối với bạn cùng phòng này, Văn Y cũng hoàn toàn không muốn cùng Quân Tuyết Mạch giao lưu tình cảm.

Trái qua mấy ngày trước y ở chung, Văn Y đã biết Quân Tuyết Mạch là cái dạng người gì cũng không tính toán quan hệ sâu sắc với nàng ta.

"Văn Y, người không vui sao?" Quân Tuyết Mạch căn bản là nhìn không ra Văn Y đến tốt cùng là suy nghĩ cái gì, cũng không biết Văn Y đang ở tính toán bảo trì khoảng cách nhất định với nàng.

Chỉ biết, Văn Y lúc này trên biểu tình mặt, một chút đều không có bộ dáng chờ mong, chỉ là bình bình tính tính, Quân Tuyết Mạch còn tưởng rằng, là Văn Y có chuyện không vui.

"Không có, người còn không chuẩn bị một chút sao?"

Lúc này, cũng là nên nghỉ ngơi, mà Quân Tuyết Mạch thoát nhìn vẫn là như vậy hứng thú bùng bùng.

"Chuẩn bị cái gì?" Quân Tuyết Mạch kinh ngạc, rồi mới lại giống như đột nhiên nghĩ tới cái gì, "A, đúng đúng đúng, ta đi đắp cái mặt nạ ngủ, bảo dưỡng da dẻ một chút, chờ đến lúc đó....."

Quân Tuyết Mạch một bên vội vội vàng vàng mà đi tìm mặt nạ, một bên lăm bắm mà nói.

Văn Y lắc đầu, lết gối đầu ra sau, chuẩn bị tự hồi bước tiếp theo nên làm gì, bất quá, thực mau, nàng liền tiến vào mộng đẹp.....

Ngày hôm sau.

Văn Y mới vừa lên trò chơi, liền nhận được tin nhắn từ Hàn Lư.

【 trò chuyện riêng 】[Tang Tú]: Lên đây, có việc nói với người.

Nhìn đến thời gian gửi tin nhắn, cũng mới vài giây trước..... Hàn Lư vẫn luôn đều treo máy tính, treo trò chơi?

【 trò chuyện riêng 】[Văn Chi Y Thủy]: Sao? Có việc gì vậy?

Văn Y không biết Hàn Lư có thể có việc gì tìm nàng.

Chẳng lẽ, là muốn ly hôn với nàng?

Tưởng tượng đến cái này, mày Văn Y liền gất gao mà nhăn lại, nhiệm vụ lần này vẫn là có điểm khó giải quyết.

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhặt Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 148: Gia là nhân yêu gia sợ ai (29)

【 trò chuyện riêng 】[Tang Tú]: Thật ra, ta là nam. Chỉ là giúp người ta luyện ID nữ thôi.

Vừa nghe Hàn Lư nói, Văn Y lập tức ngắc ngứ cả người, Hàn Lư vậy mà sẽ chủ động đem việc này nói cho mình?

Nói chung, thân là đại thần, đương nhiên có thể lựa chọn mặc kệ, không cần giải thích cho người khác chuyện của mình. Vậy mà hân lại tự mình nhắn tin giải thích với nàng ư?

Bên kia Hàn Lư thấy Văn Chi Y Thủy không có trả lời hân, hân còn tưởng rằng, Văn Chi Y Thủy bị đá kích không thể tiếp thu sự thật.

【 trò chuyện riêng 】[Tang Tú]: Thật là ngại quá, lừa gạt người, nếu người có trách ta cũng là chuyện bình thường..

【 trò chuyện riêng 】[Văn Chi Y Thủy]: Người là nam? Như vậy, người lúc trước là lừa gạt ta? À. Thực ra cũng không có việc gì to tát, cho dù không thành phu thê thì chúng ta vẫn có thể làm huynh đệ bằng hữu giúp đỡ lẫn nhau.....

Hàn Lư thấy câu trả lời của Văn Y có chút bất ngờ, khác hẳn với những gì mà ban đầu hân nghĩ.

【 trò chuyện riêng 】[Tang Tú]: Vậy ư?

【 trò chuyện riêng 】[Tang Tú]: Nhưng tương lai chuyện gì xảy ra, ai mà biết a.

【đỉnh -- độ hào cảm +5, tổng độ hào cảm 45, ký chủ thật mau liền có thể tiết lộ thân phận. 】

Kỳ thật, Văn Y cảm thấy hệ thống cũng quá đáng ghét, ít nhất..... Không bất năng bẻ cong một nam nhân.

Bất quá, Văn Y thấy rất thoải mái, đối với Hàn Lư mà nói, người ta tiết lộ giới tính cho nàng tức là đã coi nàng làm bạn bè không phải sao, Văn Y thờ dài nhẹ nhõm một hơi.

Chỉ là, câu nói kia, lời Hàn Lư có chút ý tứ không rõ ràng, cái gì mà..... Tương lai sự tình, ai cũng không biết trước hả?

【trò chuyện riêng】[Văn Chi Y Thủy]: Sớm như vậy mà đã online? Còn muốn đi đánh quái không?

【trò chuyện riêng】[Tang Tú]: Có việc, một lát nữa off.

【trò chuyện riêng】[Văn Chi Y Thủy]: Ừ.

Vân Y đến bây giờ sao có thể không nhìn ra Hàn Lư đang có ý giữ khoảng cách với mình.

Ha ha, vừa có 45 độ hảo cảm, cuối cùng lại dễ dàng bị xa cách như vậy sao?

Vân Y chưa từng có ý dây dưa, hẳn là Hàn Lư tự mình suy diễn sự tình đi.

Hàn Lư off rồi, trong lòng lại vẫn là có chút không yên vì mình đã lừa gạt người khác..... Khụ khụ, không biết vì sao, lần này có chút không thể đủ yên tâm thoải mái.

"A Lư." Từ sau khi truyền đến một âm thanh vui sướng, Thượng Quan Tà Lê xuất hiện ở chỗ cửa văn phòng Hàn Lư.

"gi?" Hàn Lư đưa mắt nhìn về phía thượng quan Tà Lê, trong lúc bận rộn này, hẳn như thế nào liền rời đi vào đây kiểm chuyện?

"Người sao lại tới đây, không ngồi mà xem xét tình hình trên thị trường đi?"

Thượng quan Tà Lê nhếch miệng cười, "Hắc hắc, ta đâu cần phải ngày ngày ngồi nhìn chăm chăm chứ, đứng rồi, mấy thực tập sinh sắp tới, ta mấy ngày hôm trước có gặp được hai người."

Thượng Quan Tà Lê miệng rộng, hận không thể đem bát quái khắp nơi, toàn bộ truyền cho người khác nghe.

May mắn chính là, khi làm việc nghiêm chỉnh thì hẳn không có như thế, bằng không, Hàn Lư trước hết đem tên này diệt trừ.

"Rồi?" Hàn Lư đối với những chuyện này không có bao nhiêu hứng thú, người mới tới như thế nào, đều phải đánh giá bằng bản lĩnh của họ.....

Đừng tưởng rằng có người dễ cử tiến vào liền có thể vạn sự đại cát*, nếu cái gì cũng không biết, như vậy, đều phải thẳng tay sa thải.

* vạn sự đại cát: mọi việc đều thuận lợi

"Ừm cũng chẳng có gì mới." Vừa thấy ánh mắt A Lư, hẳn liền biết A Lư không hứng thú nói chuyện.

Thượng Quan Tà Lê lại mau lẹ cấp mông co cẳng chạy về văn phòng làm việc.

Thời gian quá thật sự mau, nháy mắt, liền đến ngày Vân Y cùng Quân Tuyết Mạch đi thực.

Mà mấy ngày nay..... độ hảo cảm của Hàn Lư đối với Vân Y, cũng không có nửa điểm gia tăng.

Bạn đang đọc truyện *Công Lực: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 149: Gia là nhân yêu gia sợ ai (30)

"Vân Y Vân Y, người cảm thấy ta mặc thế này có ổn không?" Quân Tuyết Mạch một thân váy lụa trắng cầm góc váy, xoay tròn một vòng, cười tủm tỉm mà nhìn Vân Y.

Mà Vân Y người mặc một thân quần áo chỉnh chu, đứng chuẩn thanh niên nghiêm túc học hành nỗ lực trở thành tinh anh của xã hội hiện đại.

Phải nói năng lúc ở vị diện trước đây cũng từng là tổng tài chỉ tay năm ngón hồ mưa gọi gió đấy.

Cho nên phong phạm tổng tài lĩnh khốc này làm sao mà hold lại được.

"Àn, đẹp." Vân Y gật đầu, bất quá, vẫn là chỉ điểm năng một chút, "Ta cảm thấy, ngày đầu tiên đi làm, vẫn nên mặc đồ chỉnh chu tương đối trang trọng nghiêm cần một chút."

"Hả?" Quân Tuyết Mạch nhủ mảy tượng tượng hình ảnh của mình đặt bên cạnh bộ dạng nghiêm chỉnh của Vân Y rồi lại đứng trước gương ngắm nghía chính mình.

Một bên ăn mặc chỉnh trang so với một bên váy lụa trắng thướt tha, khẳng định là càng thêm xinh đẹp.

Nếu năng ăn mặc váy này, khẳng định là có thể mê đảo Hàn Lư học trưởng.

Nhìn bỏ đáng Quân Tuyết Mạch cứ như thế mà ngây thơ với hồn nhiên, Vân Y vốn định khuyên nhủ nàng nhưng lời ra đến miệng lại nuốt vào trong.

Nếu mình tiếp tục khuyên nhủ nàng ta, ý tốt lại bị người ta cho là ý xấu, muốn ngăn cản người ta đi quyến rũ Hàn Lư học trưởng, đến lúc ấy thật sự là một thân. Haiz vẫn là thôi đi, mặc kệ năng ta.

Vân Y không nói thêm gì, chỉ là chuẩn bị một ít đồ vật cần thiết liền ra cửa.

Quân Tuyết Mạch vội vội vàng vàng mà cầm lấy túi xách cũng đi theo sau Vân Y, "Vân Y, Vân Y, người từ từ nào."

Hai người ngồi kia xe buýt mà đi tới công ty.

Cùng lúc đó, Thượng Quan Tà Lê đang ở bộ phận nhân sự quản lý việc làm cho thực tập sinh mới.

Cho nên thời điểm đi vào công ty, Quân Tuyết Mạch đứng sững lại, hoảng hốt.

Người này, không phải là người con trai năng gặp mấy ngày hôm trước ở trong tiệm trang phục sao??

Lúc ấy, vẫn là bởi vì Vân Y..... Chính mình mới vội vàng vàng rời khỏi, đều không có hảo hảo chào hỏi một cái đầu.

Không nghĩ tới, Vân Y còn cứu vớt nàng đâu.

Nếu lúc ấy năng phạm phải cái tính hoa si, hẳn là Thượng Quan Tà Lê trước tiên đem năng ném ra ngoài.

"Học, học trưởng, ha ha lại gặp mặt, chào anh." Quân Tuyết Mạch tuy rằng không biết tên Thượng Quan Tà Lê làm chức vụ gì ở đây, nhưng vẫn nhớ rõ, hẳn tự xưng là học trưởng của mình đầu.

"À? Học muội chào em, em chính là..... Quân Tuyết Mạch đi?" Thượng Quan Tà Lê xem qua tư liệu các năng, chỉ là, ảnh chụp cùng người thật, vẫn là có chút khác nhau.

Đặc biệt là..... Quân Tuyết Mạch.....

Vân Y nhìn bọn họ hai người ở nơi đó chào hỏi về sầu mùa đông, năng không có chủ động tiến đến, đợi trong chốc lát, còn lại ba gã bạn cùng cùng nhau tới.

"Vào trong nào....." Thượng Quan Tà Lê cùng bọn họ đi vào, thuận tiện hướng bọn họ giới thiệu một chút, tình huống sơ lược trong công ty.

Rồi cho người phân chia công tác cho các thực tập sinh, Thượng Quan Tà Lê xong xuôi lại lên đi đến văn phòng Hàn Lư.

Lúc này, Hàn Lư đang ở nhìn chăm chăm thị trường mậu dịch của Mỹ suy tính hướng đi của thị trường chứng khoán, cầm bút ở nơi đó viết viết về về.

"A Luru." Thượng quan Tà Lê cả ngày hình như là không có chuyện để làm, nếu không phải có chút tác dụng cùng tài hoa, Hàn Luru đã sớm đem hắn đá ra khỏi công ty đi.

"Làm gì?"Hàn Luru, trực tiếp hỏi một câu, lạnh lùng đậm mạc.

"Ta đã cho người sắp xếp xong cho bọn họ, người nói xem tại sao người muốn cho những người đó đến công ty a? Hiện tại chúng ta cũng không thiếu người, không cần thiết phải dùng đến thực tập sinh....." Thượng quan Tà Lê khó hiểu nói.

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 150: Gia là nhân yêu gia sợ ai (31)

(31)

"Không có gì. " Hàn Luru giống như nghĩ tới cái gì, tay dừng một chút, chỉ là hai giây thời gian, cũng không có làm Thượng Quan Tà Lê phát hiện.

"Được rồi." Thượng quan Tà Lê bẹp miệng, hắn không chịu nói, chính mình lại muốn biết, ai..... Lòng hiếu kỳ a.

"Người sao còn không đi? Đi về văn phòng mà làm việc đi, bằng không, ta kêu Mộc Li Tuyết tới." Hàn Luru biết Thượng Quan Tà Lê sợ nhất chính là cái gì.

"Được rồi được rồi." Thượng quan Tà Lê nhắc tay đầu hàng, hắn không nói lời nào, thu hồi lòng hiếu kỳ.

Thượng quan Tà Lê đi ra ngoài một, lúc sau, Hàn Luru buông bút xuống, vụ thực tập sinh lần này chỉ là cùng vương lão sư làm một giao dịch mà thôi.

Thời gian thực tập của ngày đầu tiên, trôi qua thực mau, Văn Y còn chưa có nhìn thấy mặt Hàn Luru đâu.

"Tan tầm, đêm nay, lão bản mời khách." Thượng quan Tà Lê cứ đến 6 giờ là tan tầm trước, ở trước mặt mọi người, mạnh mẽ mà vỗ vỗ bàn tay, hồ quát.

"A ha? Thật ư?" Mặt khác nhân viên về mặt kinh ngạc, haha tự nhiên hôm nay..... Lão bản lại trở nên thật hào phóng.

"Ân hử, thật sự ư." Thượng quan Tà Lê cười tủm tỉm, chẳng phải là có nhân viên mới sao, A Luru làm sao có thể keo kiệt đây?

Hàn Luru thôi đi ra khỏi văn phòng mình thấy bọn họ cứ gián dối mắt xanh mượt nhìn chăm chăm vào hắn, trông không khác gì sói đói vồ mồi.

"Làm gì?"

"Lão bản, Thượng Quan nói, lão bản muốn mời khách, phải không phải không? Lão bản tính toán mời chúng ta đi nơi nào ăn a?" Nói là nhân viên nhưng bọn họ đã cùng nhau tranh đấu giành thiên hạ một hồi cho nên tuy xưng lão đại nhưng không có cái gì cổ kỳ, hoàn toàn là một trận cợt nhả.

Thượng Quan?

Hàn Luru đem tầm mắt dời về phía Thượng Quan Tà Lê, Thượng Quan Tà Lê chợt dạ mà rụt bả vai, khụ khụ, hắn, chỉ là muốn cho A Luru thấy hắn hào phóng ra sao.

"Được."

Bất quá, ở thời điểm xuất phát, Hàn Luru móc di động, nhấn một tin cho người nào đấy.

Tại một khách sạn nổi tiếng ở trung tâm thành phố.

"Hàn, Hàn Luru học trưởng, ta, ta kính người một ly."

Quân Tuyết Mạch giờ lên chén rượu trong tay mình, run run, hướng Hàn Luru mà đi tới.

Hàn Luru liếc mắt nhìn nàng một cái, chậm rãi nói: "Sau này đi làm nhớ rõ ăn mặc chỉnh chu một chút, công việc là công việc, không giống lúc trước đến trường học muốn tùy ý thế nào thì tùy ý."

Một lời nói ra, Quân Tuyết Mạch sắc mặt tức tím nháy mắt cứng đờ ở nơi đó, tay cứ giờ cái chén rượu, xấu hổ mà đứng ở nơi đó, không biết nên làm gì đáp lại.

"Người hắn là nên nhìn người bên cạnh người học tập cho cẩn thận." Haha năng lực kéo cừu hận của tên Hàn Luru này, có thể nói là cường hãn a.

Quả nhiên, sau khi Hàn Luru thốt ra lời này, Quân Tuyết Mạch cứng đờ mà di chuyển, nhìn về phía bên cạnh..... Văn Y.

Văn Y tò vò, ta ngồi ở một bên cũng có thể trúng đạn, ta thật sự là vô tội mà?

Nhìn ánh mắt Quân Tuyết Mạch dần trở nên cay độc, Văn Y thật đúng là cảm thấy chính mình lúc trước nhìn lầm người.

"Lão bản, đừng nặng lời như vậy."

Văn Y không nghĩ ra cừu hận của mấy vị thực tập sinh ngồi đây, đều đặt ở trên người nàng đâu.

Nhìn nàng hơi hơi nhe răng, nhẹ nhàng cười, Hàn Luru sững sờ

Lúc này, cửa mở ra.

"Tà Lê." Một cái thanh âm nhẹ nhàng từ cửa truyền đến, một cô gái xinh đẹp phiêu dật xuất hiện trước mặt bọn họ.

Nhìn cô gái, Quân Tuyết Mạch có chút kinh ngạc mà nhìn nàng, cái này, còn không phải cái người là lúc trước ở trong tiệm trang phục chăm sóc mình sao?

Nhưng thực rõ ràng, Mộc Li Tuyết, trong mắt cũng chỉ có thượng quan Tà Lê tồn tại, nào còn có thể phát hiện cái người mấy ngày hôm trước bị mình chăm sóc cũng ngồi đây đâu?

"Mộc..... Mộc, Li Tuyết?" Thượng quan Tà Lê nhìn thấy người mới đến, lắp bắp mà nhìn nàng, "Người tại sao lại tới đây?"

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 151: Gia là nhân yêu gia sợ ai (32)

(32)

Nhìn biểu tình Mộc Li Tuyết kia, cười tủm tỉm còn về mặt hoa si cứ chăm chú nhìn hắn, thượng quan Tà Lê đem tầm mắt dời về phía Hàn Luru.

Chỉ thấy Hàn Luru cười thần bí, thượng quan Tà Lê nháy mắt liếc nhìn mình bạch.

"A Lưu kêu ta tới a." Mộc Li Tuyết điềm nỡ cười, đi qua đi, liền đến bên cạnh Thượng Quan Tà Lê ngồi xuống.

Thượng quan Tà Lê trầm mặc, hần liền hỏi hận.

"Ai da, A Tuyết tới rồi, chị đầu lại đến chăm sóc Thượng Quan đi?" Mặt khác lão nhân viên trong nhóm, vừa thấy đến Mộc Li Tuyết xuất hiện, đã sôi nổi trêu đùa.

"A?" Quân Tuyết Mạch vừa nghe có người kêu A Tuyết, còn tưởng rằng là ở kều nàng, nhìn mắt, xấu hổ phát hiện, nguyên lai người ta kêu, không phải nàng.

A Tuyết?

Vân Y nhìn về phía cô ta, nhân vật này cũng không xuất hiện được mấy lần trong kịch bản, lần trước vừa thấy, người này đem lại cho nàng ấn tượng không tốt lắm, có thể nói là không tốt lắm.

Bất quá, hiện tại ai có thể biết nàng ta có thể tác động đến cốt truyện thế nào đâu?

"Tà Lê này mấy người này là ai vậy?" Đương Mộc Li Tuyết ngồi xuống sau, mới bắt đầu đánh giá bốn phía, phát hiện người nàng không quen thuộc lắm.

Mà trong đó, còn có hai người, giống như có điểm quen mắt.....

Lần trước, người Tà Lê chủ động mở miệng đến gần còn không phải là đang ở trước mắt sao?

Tưởng tượng đến nơi đây, Mộc Li Tuyết ánh mắt lập loè vài phần, nhưng thật mau sau đó thu hồi thần sắc trong mắt.

"Mấy người bọn họ? Là thực tập sinh mới tới đợt này." Thượng quan Tà Lê có chút không để ý nói, đặc biệt là không thấy của Mộc Li Tuyết.

"Cháu mọi người, ta là vị hôn thê của Tà Lê, Mộc Li Tuyết." Mộc Li Tuyết cười nhạt, giấu đúng chỗ ngứa.

"Chào chị." Vân Y gật đầu, không kiêu ngạo không siểm nịnh.

Thái độ này của nàng khiến cho Hàn Lưu quét mắt liếc nàng một cái nhưng rất nhanh sau đó lại cup mắt, nhìn trờ hay của Thượng Quan Tà Lê.

Trời đêm đầy những vì tinh tú sáng lập loè trông giống vô số hạt châu được khảm đầy trên màn đêm đen.....

Bất tri bất giác, thời gian tụ tập cũng trôi qua thật mau, mà Quân Tuyết Mạch cũng không biết là quá buồn bức hay vẫn là quá kích động, thế nhưng uống say.

Vân Y đỡ Quân Tuyết Mạch đang hồ ngôn loạn ngữ, thật mệt mỏi, muốn nàng vác Quân Tuyết Mạch đang say đến phát điên đáp xe buýt trở về sao?

"Cần hỗ trợ sao?" Thân là BOSS, Hàn Lưu đương nhiên sẽ không mặc kệ nhân viên dưới mình (thực tập sinh cung có thể coi là nhân viên đi) ở lại địa phương nguy hiểm như quán bar.

"Vây cảm ơn lão bản." Người khác cũng gọi Hàn Lưu như vậy, đương nhiên, Vân Y không có khác người mà tự dưng ở thời điểm này giới thiệu với Hàn Lưu thân phận mình, cũng không có như Quân Tuyết Mạch cứ như vậy kêu học trưởng.

"Không cần."

Hai người ở đi trên đường về trường học, vẫn luôn cùng nhau ngồi im mà trầm mặc, cũng không biết có phải có chút xấu hổ, Hàn Lưu cuối cùng mới chậm rãi mở miệng.

"Học muội tên Vân Y?"

"Vâng, đúng vậy." Vân Y nhẹ nhàng mà lên tiếng.

"Công việc mới có ổn không?" Hàn Lưu lại hỏi một câu, đương nhiên, mấy lời này chỉ là lễ phép hỏi thăm một chút.....

"Vẫn tốt." Ngươi hỏi ta đáp..... Thẳng đến, Hàn Lưu cũng không có cái gì cần nói, hai người cứ liến một mạch như thế, về tới trường.

Vân Y than nhẹ, không phải nàng không muốn nhiều lời..... Chỉ là, nàng thật là để ý cái 45 độ hào cảm kia, còn chưa tới 50, cũng không dám mạnh dạn làm cái gì.

Bảng không..... Hệ thống hỗn đản kia..... Khụ khụ.

Trở lại trường, Hàn Lưu đem xe dừng ở dưới lầu phòng ngủ Vân Y, "Có cần giúp đưa bạn học lên lầu không?"

"Không cần, cảm ơn lão bản." Vân Y nhẹ giọng nói lời cảm ơn sau đó quay người đỡ Quân Tuyết Mạch, chuẩn bị đi lên lầu.

Hàn Lưu nhìn bóng dáng Vân Y đỡ Quân Tuyết Mạch lên lầu, ngời một lúc bên trong xe rồi rời đi.

Bạn đang đọc truyện *Công Lực: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 152: Gia là nhân yêu gia sợ ai (33)

Về đến phòng ngủ, nàng đem đỡ về giường Quân Tuyết Mạch đi lúc sau, sau đó lập tức liền mở máy tính, đăng nhập vào game.

Bất quá rõ ràng, lúc này, Hàn Lưu chưa có online.

Nàng ngồi phát thật nhiều tin tặc đồ cho [Tang Tú], nhưng là, cái biểu tượng bóng đèn cho thấy, người này còn chưa online.

Qua một lâu lúc sau, hệ thống trò chơi leng keng một tiếng, báo cho Vân Y bạn tốt đã online.

Vân Y lập tức đến trước mặt Hàn Lưu xoạt chỉ số tồn tại.

【 trò chuyện riêng 】[Vân Chi Y Thủy]: onl rồi? Ta hôm nay đi thực tập, thực mau thôi, ta cũng sẽ là một nhân sĩ chiến đấu trong xã hội người lớn tàn khốc, sau này, chắc là không có nhiều thời gian cùng ngươi chơi.

Hàn Lưu lúc n ày cũng đã nhận được tin tức của Vân Y, không biết vì sao, hần phát hiện ra hình như là mình có thói quen để ý sự tồn tại của Vân Chi Y Thủy.

Mỗi một lần online, đều là hần cùng mình đi đánh quái, việc gì cũng nhắc mình.

Mà chính mình.....

【 đình -- độ hào cảm công lực +10, tổng độ hào cảm 55, ký chủ tài giỏi uy vũ, không ngừng cố gắng! 】

Đường như nhận ra suy nghĩ kì lạ của chính mình, Hàn Lưu rùng mình một cái.

【 đình -- độ hào cảm công lực -5, tổng độ hào cảm 50, ký chủ, ngươi rất cuộc là đang làm cái gì? 】

Vân Y cũng không nghĩ tới, chỉ một lời nói như thế, còn có thể khiến Hàn Lưu sinh ra 10 hào cảm với mình, nàng vẫn là có chút kinh ngạc.

Vốn dĩ, nàng chỉ là muốn kích thích Hàn Lưu một chút, 45 độ hào cảm cũng không phải là xoạt chơi.

Chi là hiện tại.....

Không đúng, chờ mờ, vì cái gì tăng tận 10 rồi lúc sau, lại rơi chậm lại 5?

A a a a a a a a a a a a a a a a!

5 hào cảm độ chính là rất quan trọng.....

Vì cái gì, vì cái gì còn sẽ rơi ngược lại?

Vân Y có chút phát điên.

Bởi vì lúc trước còn kém 5 độ hào cảm mới đến 50, Vân Y chính là bị căng thẳng ức chế dài ngày, sợ bị quy tắc mặt sát.

Hiện tại.....

Ài.

Vân Y thở dài một hơi.

Bất quá, có thể đạt tới 50 hào cảm độ, haha cuối cùng ta cũng có thể ngã bài.

Vân Y cũng không định lập tức thông báo cái tin này cho đối phương, chỉ là nghĩ tới, trong khoảng thời gian này nếu lập tức nói ra thì sẽ mất công mình chờ đợi kiên nhẫn.

Không có tìm được thời cơ tốt, ngược lại sẽ biến khéo thành vụng. Tóm lại là phải nhẫn nhịn mà tiếp tục đợi thời điểm

【trò chuyện riêng】[Tang Tú]:Được, ta biết rồi.

Nếu không phải đã biết độ hào cảm của Hàn Lưu đối với mình, Vân Y thật đúng là sẽ cho rằng anh ta đối với mình hoàn toàn không có cái gì cảm giác đâu.

【trò chuyện riêng】[Vân Chi Y Thủy]: Đi đi đi, hôm nay gia mang người đi đánh đại BOSS.

【trò chuyện riêng】[Tang Tú]: Không cần, hôm nay không muốn đánh quái.

Vân Y kinh ngạc, Hàn Lưu không phải có tiếng cuồng xoát quái sao? Hôm nay sao lại khác thường như vậy?

Vân Y đều không nghĩ Hàn Lưu khác thường là do lúc này đưa mình về gây ra.....

Nàng cho rằng là vì 10 điểm hào cảm lúc này, con người, dù là ai, phát hiện mình có một chút tình cảm khác thường đối với người cùng giới, đều sẽ như vậy đi.....

【trò chuyện riêng】[Vân Chi Y Thủy]: Thế à? Vậy người muốn đi nơi nào? Ta bồi người.

Lời nói nhìn như bình thường, nhưng tại sao hẳn lại có cảm giác ái muội ở đây? Hàn Lưu đột nhiên cảm thấy tâm trạng mình ngày càng kì quái..... Hắn bực bội, nhấc chân đá vào thân máy tính làm máy tính tắt ngóm.

Lại nhớ lại đoạn đối thoại lúc này, Hàn Lưu chạy trời chết.

Ha ha.

Vân Y tưởng tượng tên Hàn Lưu kia trên khuôn mặt anh tuấn lúc nào cũng mang một vẻ lạnh lùng cao lãnh của hẳn lộ ra thần sắc xấu hổ tức giận, cũng cảm thấy buồn cười.

Bất quá chẳng được bao lâu, Hàn Lưu lại lập tức online, đã phát tin nhắn lại đây.

Bạn đang đọc truyện *Công Lực: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 153: Gia là nhân yêu gia sợ ai (34)

(34)

【trò chuyện riêng】[Tang Tú]: Vừa rồi máy tính trục trặc.

Lời này này mới vừa phát ra đi, Hàn Lưu đầu óc trống rỗng, tức khắc liền phản ứng lại đây, mình lại làm cái chuyện ngu xuẩn gì rồi. Tư duy đang yên đang lành lại đi giải thích máy tính hỏng là sao? Người ta đang hỏi người muốn đi đâu, người lại nói là máy tính hỏng?

Mà Vân Y thấy tin nhắn của Hàn Lưu, nháy mắt liền cười, chụp bàn cười to.

Người cùng phòng ngủ thấy nàng cười đến quặn mình như vậy, đều thiếu chút nữa cho rằng Vân Y điên rồi, sắp gọi 120 cấp cứu đến nơi.

"Vân Y, lại bị sao vậy?" Trương Lệ Hoa đang xem sách mắt liếc mắt một cái, thiếu chút bị tiếng cười của Vân dọa ra bệnh tim.

【trò chuyện riêng】[Vân Chi Y Thủy]: Ta thấy người nên đổi máy tính, ở trường học mạng cũng hay bị ngắt, khiến người ta bực cả mình.

Vân Y nghiêm trang mà phát ra lời này, cấp cho Hàn Lưu bậc thang mà leo xuống.

Hàn Lưu không nghĩ Vân Y biết được tình cảnh quần bách xấu hổ của mình lúc này, nhìn tên kia có chút ngốc lảng nghiêm chỉnh trả lời như vậy, liền đối với sự "chân thành" Vân Chi Y Thủy sinh ra một tia thương tiếc.

【đỉnh -- độ hào cảm công lực +5, tổng độ hào cảm 55, ký chủ oai phong cổ lên! Không cần tiếp tục làm rút đỡ hào cảm nữa! 】

Không biết vì sao, mỗi lần nghe được âm thanh lạnh băng máy móc của hệ thống vang lên cái loại lời nói bán manh nũng nịu này, Vân Y liền cảm thấy thập phần không khỏe.

Nàng thật sự chân thành nói một câu, ta nói, hệ thống đại nhân, lão nhân gia ngài có thể không nháo sao? Không thể cho ta bình thường mà sống sao?

Đương nhiên, tiêu tâm tư này của Vân Y hệ thống cũng không biết, bằng không, gia hóa thích mang thù này, lại không biết sẽ làm ra cái gì.

【thế giới】[Vân Chi Y Thủy]: Các vị, mau xuất hiện, nói cho ta nghe một chút đi, gần đây có phát sinh sự kiện lớn hay đại hội gì hay ho không, phu nhân tâm tình có chút không tốt, ta phải dỗ dành nàng.

Hàn Lưu lúc này đang rối rắm vì chuyện ngu xuẩn mình vừa làm, rối rắm xong, lúc sau, mới phát hiện, lại thật nhiều người tìm hắn.

Thời điểm nhìn những lời này..... Hàn Lưu có chút mê mang.

Những người này..... Đây là làm cái gì?

Lập tức, Hàn Lưu tắt kênh trò chuyện riêng của mấy người xa lạ, nhìn nhìn kênh phụ cận, không có cái gì phát sinh.

Lại nhìn nhìn Kênh Thế Giới..... Có chút gây người.

Đây là, đã xảy ra cái gì?

【 thế giới 】[ta là bán báo tiểu người thạo nghề]: Y Thủy đại thần, phu nhân của ngươi, thật khó chiều nha.

【 thế giới 】[ngươi cho rằng ngươi là ai]: Y Thủy đại thần, ta kiến nghị ngươi vẫn là ngoan ngoãn hướng phu nhân nói lời xin lỗi đi, nàng không vui, khẳng định là ngươi làm cái gì sai.

【 thế giới 】[Nhân Sinh Bất Nhị Uông Thiếu Niên]: Lão đại, ngươi với đại tẩu xảy ra chuyện gì? (mặt hoảng sợ)

Vừa thấy đến những người đó liên tục spam nói chuyện phiếm, lại kéo lên trên, Hàn Lưu cuối cùng thấy được đầu sỏ gây tội.

【 thế giới 】[Văn Chi Y Thủy]: Các vị, mau xuất hiện, nói cho ta nghe một chút đi, gần đây có phát sinh sự kiện lớn hay đại hội gì hay ho không, phu nhân tâm tình có chút không tốt, ta phải dỗ dành nàng.

Vừa thấy đến cái này, Hàn Lưu sợ ngây người, hần..... Cái gì? Lúc nào tâm tình không tốt?

A không không không, không đúng, hần lại trở lại làm phu nhân của tên này lúc nào?

Lúc này hộp trò chuyện riêng lại hiện lên.

【 trò chuyện riêng 】[Văn Chi Y Thủy]: Tang Tú, thực xin lỗi, ta có chuyện, lừa ngươi, vẫn luôn gạt ngươi.

【 trò chuyện riêng 】[Tang Tú]: Ân? Cái gì sự?

Hàn Lưu nhú mày, nhưng thật ra hần cũng không biết, Văn Chi Y Thủy, có cái gì mà luôn lừa gạt mình.

【 trò chuyện riêng 】[Văn Chi Y Thủy]: Kỳ thật, ta nghĩ là ta thích ngươi.

Hàn Lưu nhìn thấy câu này thì kinh hãi

Hần còn chưa kịp phản ứng, giấy tiếp theo, lại nhận được tin nhắn mới.

【 trò chuyện riêng 】[Văn Chi Y Thủy]: Kỳ thật, ta cũng giống ngươi, ta là nhân yêu.

**Ngầu ghê =>)) ta là nhân yêu.*

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 154: Gia là nhân yêu gia sợ ai (35)

【 trò chuyện riêng 】[Tang Tú]: Nhân yêu? Cho nên ngươi là nữ?

Vân Y trước khi nói thẳng với Hàn Lưu cũng đã hỏi qua ý kiến của hệ thống đại nhân, biết sẽ không bị mạt sát cũng không tính thất bại, nàng mới dám làm như thế.

【 trò chuyện riêng 】[Văn Chi Y Thủy]: Thực xin lỗi.

Vân Y thoát trò chơi ngay sau đó.

Mà Hàn Lưu ở bên kia còn nhận được thông báo: bạn tốt [Văn Chi Y Thủy] đã offline.

Nhìn kìa cái tên đen xi ở danh sách bạn bè, Hàn Lưu lâm vào trầm tư, hần không nghĩ tới, sự tình sẽ phát triển đến kết quả này.

Nếu là trước đây, hần tuyệt đối sẽ không tin rằng mình lại có cảm tình với một người gặp qua trò chơi.

Thích ư?

Thích?

Nháy mắt, trong đầu hần này lên những câu hỏi kì quái, chẳng lẽ, hần thật sự thích một người trong trò chơi?

【 đình -- độ hảo cảm công lược +5, tổng độ hảo cảm 60, ký chủ cố lên! 】

Nghe thấy âm thanh nhắc nhở của hệ thống, Vân Y khẽ cười, cuối cùng nàng cũng phá được ranh giới bạn bè đơn thuần.

Nếu dính phải tình cảnh bê công nam thẳng, tình yêu đồng giới, con đường phía trước của nàng chắc sẽ vô cùng gian nan.

Hiện tại, hần là sẽ tương đối thuận lợi đi.

Lúc này, ngay cả Quân Tuyết Mạch, nàng cũng cảm thấy thuận mắt hơn rất nhiều.

Đây là cái gọi là, người gặp việc vui tâm tình sáng khoái.

Nàng cao hứng mà đi ngủ, ngủ một giấc ngon lành.

Sáng sớm ngày hôm sau, Quân Tuyết Mạch mặt nhăn nhó, tỉnh lại, đầu đau muốn nứt ra, xoa xoa trán.

Chẳng được bao lâu, nàng lại đột nhiên nhớ tới sự tình đêm qua.

"Vân Y." Gọi một tiếng mà chẳng thấy ai trả lời.

Giống như nghĩ tới cái gì, nàng nhìn đồng hồ vừa thấy..... Hả, đã hơn 11 giờ.

Như vậy nàng đã muộn giờ làm lắm rồi?

Vân Y vậy mà không có đánh thức mình?

Thực ra Vân Y đã sớm gọi Quân Tuyết Mạch dậy, đáng tiếc là, Quân Tuyết Mạch không để ý đến, lại giờ tay chân giãy giụa chỉ thiếu bước đánh Vân Y.

Vân Y dưới sự tức giận, tự nhiên cũng không để ý đến Quân Tuyết Mạch, một mình đi làm.

Mà Quân Tuyết Mạch đương nhiên cũng giận dữ Vân Y một hồi rồi vội vội vàng vàng nàng liền chạy tới công ty.

Đến nơi thì cũng đã là sau giờ cơm trưa, bắt đầu làm việc buổi chiều, cho nên nàng ta càng tức giận hơn.

Còn Vân Y, lúc ấy đã xong xuôi bữa trưa, tiếp tục làm việc chăm hời, thái độ cẩn thận nghiêm túc khiến cấp trên đánh giá tốt so với những người khác.

"Quân Tuyết Mạch, ngươi đến làm gì vậy, vì ngươi nhờ nên ta đã xin cấp trên cho ngươi nghỉ hôm nay rồi mà." Mãi một lúc sau Vân Y mới phát hiện Quân Tuyết Mạch tồn tại.

"Hả?" Quân Tuyết Mạch lẳng, khó trách..... Lúc nàng đến công ty nhưng người này lại dùng ánh mắt kì lạ như vậy nhìn nàng.

Vân Y nhủ mày, nhìn ánh mắt bất thiện của Quân Tuyết Mạch, nàng thật sự muốn tránh xa nàng ta, Vân Y liền xoay người đi, đầu óc con nhỏ này đã xem Vân y nàng thành cái gì? Thánh mẫu mà lệ liên sao? fuck.

"Ai, Vân Y, Vân Y, từ từ đợi ta." Quân Tuyết Mạch đuổi theo sau lưng, gọi với theo.

Vân Y mắt tròn trắng.

Sau lưng, một người nhìn bóng dáng các nàng rồi đi, có chút suy ngẫm.

"Vân Y, chúng ta cùng nhau ăn cơm đi." Quân Tuyết Mạch không biết Vân Y trong lòng suy nghĩ gì, nhìn nàng, vẫn một bộ dạng không sai lắm so với trước kia.

Chỉ là, tâm tư Vân Y, lại đã khác rồi.

"Vân Y, người làm gì không đợi ta à?" Quân Tuyết Mạch bấu môi nhìn Vân Y, có chút không vui.

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 155: Gia là nhân yêu gia sợ ai (36)

**từ phần này trở đi các xưng hô "ta" - " người" trong truyện sẽ được thay bằng các đại từ xưng hô thuần việt hơn =))) vì nam nữ chính bắt đầu tương tác nhiều hơn rồi.*

(36)

Vân Y xoay người, nhìn về phía Quân Tuyết Mạch, có chút lạnh lùng mà nói: "A Tuyết, tôi không phải là bảo mẫu của cậu, cho nên, thời điểm tôi đối tốt với cậu, cậu có thể cho rằng lòng tốt của tôi là đương nhiên, nhưng mà tôi cũng có thể lựa chọn thu lại lòng tốt của mình, đây cũng là chuyện hết sức bình thường mà tôi được quyền quyết định, đừng đem tôi trở thành người hầu của cậu."

Nghe vậy, Quân Tuyết Mạch đứng sững người, nhìn gương mặt Vân Y lạnh băng rồi cứ ngỡ ngác mà nhìn Vân Y rồi đi, không nói gì, cũng không có theo sau.

Trở lại phòng, Vân Y online, phát hiện, lúc này Hàn Lưu không online.

Đương nhiên, Hàn Lưu lúc này, bị thượng quan Tà Lê lôi kéo đi cùng Mộc Li Tuyết làm bóng đèn.

Mộc Li Tuyết đối với sự có mặt của Hàn Lưu không ngại ngần chút nào, bởi vì, lúc này trong mắt nàng, cũng chỉ có Thượng Quan Tà Lê.

Sau lại là..... Vì chính nàng cũng không thể làm Thượng Quan Tà Lê tự vác mặt tới.

Hàn Lưu bảo Mộc Li Tuyết thay đổi sách lược, nói với nàng ta Thượng Quan Tà Lê ở Tiên Ma làm gì, tài khoản là cái gì, ở khu nào, đến đây Mộc Li Tuyết chớp chớp mắt, tỏ vẻ minh bạch, người ta đã về đương, nàng sao có thể từ chối đây.

Hàn Lưu lúc sau trở về, có chút chán chừ đi chuột tới biểu tượng Tiên Ma.

Hắn có chút bối rối không biết phải đối mặt với Vân Thúy Y Tiên thế nào.

Đương nhiên, Vân Y với độ dày của da mặt nàng, nàng cũng chẳng có gì ngại.

Hàn Lưu dừng một chút lúc sau, vẫn là click vào biểu tượng, online.

Vừa online, liền nhận được tin nhắn từ Vân Chi Y Thúy.

【 trò chuyện riêng 】【 Vân Chi Y Thúy]: Tang Tú?

【 trò chuyện riêng 】【 Tang Tú]: Gì.

Hàn Lưu nghĩ khi cứ nhàn nhạt, tên mặt lạnh này, thật sự không hiểu được rốt cuộc hắn đang nghĩ cái gì mà. Nếu không phải nàng có hệ thống siêu nhân, công cuộc tán tỉnh hắn thật sự bức bối muốn chết.

【 trò chuyện riêng 】【 Vân Chi Y Thúy]: Tang Tú, chúng mình đi tham gia đại chiến Pk cặp đôi được không?

Nói thật, nếu là trước đây, Hàn Lưu sẽ phản đối rồi xoay người liền rồi đi ngay lập tức.

Nhưng mà hiện tại hắn lại có chút do dự, hắn đối với yêu cầu này của Vân Y thật sự là khó lòng cự tuyệt.

Vân Y không có tiếp tục gửi tin tức qua đi, chỉ là để Hàn Lưu chính mình suy nghĩ cân thận.

Qua một hồi lâu, cuối cùng Hàn Lưu cũng trả lời nàng.

【 trò chuyện riêng 】【 Tang Tú]: Được.

【 trò chuyện riêng 】【 Vân Chi Y Thúy]: Ha vậy được rồi, tôi đi báo danh.

Chi sợ tên mặt đơ này đối ý, Vân Y chạy tới official website của Ma Tiên báo danh.

Mà Hàn Lưu, ngồi thao tác nhân vật, tại chỗ đi bộ, không, hắn là nói, tại chỗ chờ đợi.

【 trò chuyện riêng 】【 Vân Chi Y Thúy]: Rồi, đã báo danh xong.

【 trò chuyện riêng 】【 Vân Chi Y Thúy]: Tang Tú, tôi có thể hỏi tên của cậu không?

【 trò chuyện riêng 】【 Vân Chi Y Thúy]: Đúng rồi, tôi tên Vân Y, Vân Chi Y Thúy Vân Y, (gương mặt tươi cười).

Hàn Lưu sững sốt..... Vân Y? Nữ tử tên Vân Y, ID Vân Chi Y Thúy,Vân Y..... Sinh viên Vân Y?

Tên này, hình như là có chút quen thuộc.

Nháy mắt, ở trong đầu Hàn Lưu, hiện ra hình ảnh một cô gái.

Hắn, hình như cũng biết một người tên Vân Y, phải không?

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 156: Gia là nhân yêu gia sợ ai (37)

【trò chuyện riêng】[Văn Chi Y Thủy]: Tang Tú Tang Tú, tôi còn chưa biết tên cậu là gì đâu.

Vân Y không thể biểu hiện ra quá rõ ràng là mình đã biết hắn từ trước, bằng không..... Hàn Lư sẽ ngay lập tức hoài nghi nàng.

【trò chuyện riêng】[Tang Tú]: Hàn Lư.

Hàn Lư đánh ra tên của mình, trong lòng ánh lên một tia chờ mong, cho dù hắn cũng không biết mình là đang mong đợi điều gì.

【trò chuyện riêng】[Văn Chi Y Thủy]: Hàn Lư? Là Hàn Lư à, hình như ta cũng quen một người cùng tên với người ha ha ha (mặt hoảng sợ)

Hàn Lư thấy vậy, câu môi cười, hiện tại, hắn hình như có thể đoán được ra, Vân Y này có hài là người kia hay không.

Trong đầu hắn, hình ảnh thực tập sinh tên Vân Y kia cũng ngày càng rõ ràng, nàng ấy tuy rằng không phải lớn lên quá xinh đẹp diễm lệ, nhưng hết sức thanh tú trẻ trung lại mang theo một loại khí chất diễm đạm dễ mến.

【đỉnh -- độ hào cảm công lực +5, tổng độ hào cảm 65, ký chủ cố lên! 】

Vân Y lúc này tâm trạng thật không tồi, 65 hào cảm..... Thực mau liền có thể đến 100.

Càng nghĩ càng thấy thể giới thật tươi đẹp ha ha.

【trò chuyện riêng】[Tang Tú]: Há? Xảy ra chuyện gì?

Hàn Lư lòng biết rõ nhưng cố ý hỏi

Nhưng trong lòng Vân Y lại có chút bất an, tên này..... không phải là chuẩn bị phản công ư?

Khụ khụ, cũng không phải là nể sợ hãi, đối với các trai đẹp dạng lạnh lùng phúc hắc này, nàng thật sự có chút chờ mong.

【trò chuyện riêng】[Văn Chi Y Thủy]: Không có việc gì, bây giờ, chúng ta đi thẳng cấp đi, tuy rằng nói người thao tác không tồi, nhưng khi PK, cấp bậc cũng là một yếu tố quan trọng.

【trò chuyện riêng】[Tang Tú]: Ừ, được.

Màn hình máy tính phản chiếu ánh mắt đang sáng lên ánh sáng của những âm mưu trả thù trong lòng Hàn Lư.

.....

Sáng sớm, những tia nắng ấm áp chiếu lên tàng cây xanh rờn, nháy nhót vui vẻ trên những phiến lá non, làm ánh lên một màu xanh trong như ngọc lục bảo, gió hòa vào nắng, thổi màu nắng chiếu vào gương mặt còn chưa tỉnh giấc của người con gái bên trong căn phòng kia như muốn gọi nàng thức dậy.

Một ngày đẹp trời như thế, từ khi Vân Y cùng Quân Tuyết Mạch tranh cãi, Quân Tuyết Mạch cũng đã biết ý một chút, không còn quẫn lấy Vân Y.

Mà Vân Y, vừa tới công ty, đã được thông báo, nàng được thăng chức lên bộ phận trên, lão bản có công việc quan trọng muốn để nàng tới làm.

Thế là.....

Trước con mắt sầm sùi từ các vị đồng nghiệp..... Nàng trở thành tiêu điểm của các cuộc bàn luận sáng hôm ấy.

Đặc biệt là Quân Tuyết Mạch, vừa nghe là lão bản chỉ định, liền nhất định là Vân Y câu dẫn lão bản.....

Hàn Lư học trưởng của nàng.....

Nghĩ đến đây, mặt Quân Tuyết Mạch, liền có chút vận vẹo.

Mà Vân Y cũng không biết được, trong lòng Quân Tuyết Mạch suy nghĩ gì.

Nàng lúc này, đang đi tới văn phòng của lão bản, trong lòng bản khoán không hiểu Hàn Lư muốn gì nàng làm gì.

"Cốc cốc" ——

"Mời vào."

Vân Y đẩy cửa,đạp vào mắt đỏ là nam chính -- Hàn Lư.

Cũng không phải lần đầu tiên gặp nhau, nhưng mà ngửa đầu lên đã được vẻ đẹp tuấn mỹ mà lạnh lùng cao lãnh của nam chính cùng khí chất xuất chúng say lòng người chói rọi vào mắt, nàng vẫn hơi giật mình.

"Vân Y? Văn Chi Y Thủy Vân Y?" Hàn Lư câu nói thân bí mà cười, mặt một vẻ phúc hắc nhìn chằm chằm Vân Y.

"Lão... Lão bản?" Vân Y nhìn Hàn Lư, có chút lắp bắp mà mở miệng.

Nhìn Vân Y như vậy, Hàn Lư liền cảm thấy có chút buồn cười, ở trong trò chơi hắn chưa từng thấy Vân Y khản trương lắp bắp bao giờ đâu.

Bạn đang đọc truyện *Công Lực: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chăm)Net**.

Chương 157: Gia là nhân yêu gia sợ ai (38)

Kỳ thật, trong lòng Vân Y đang cất lực gào thét, dù nói, đây là muốn kiểm tra kỹ thuật diễn của bà đây sao? Đời này lão nương cũng chưa từng làm ảnh hậu đâu, hừ.

Nhưng trong nháy mắt, ảnh hậu tự xưng Vân Y mặt đỏ lên, tay nắm lấy góc váy, mặt đúng là mang một vẻ đầy quẫn bách.

"Hàn Lư." Thanh âm từ ngoài cửa truyền đến, Hàn Lư ánh mắt nhu lại, nhìn ra phía ngoài cửa, lại nhìn về phía Vân Y.

"Vân Y, em ngồi xuống trước đi." Hàn Lư trầm mặc một chút rồi nói tiếp, " Vân Y, tan làm xong có thời gian không?"

Vân Y do dự không có trả lời, chỉ vội mở cửa, liền đi ra ngoài.

Mà Quân Tuyết Mạch, nhìn theo bóng dáng Vân Y, trong mắt lập loè những tia ác ý, đều do Vân Y, chính nàng ta đem Hàn Lư học trưởng của mình câu dẫn.

Rồi lại nhìn tư liệu trong tay cầm, tài liệu này nghe nói..... là rất quan trọng.

Nàng cũng nhớ rõ, trong tay Vân Y, cũng còn có một phần khác.

5 giờ rưỡi.

Giờ tan làm.

"Vân Y phần tư liệu phân tích mà em cầm đâu." Thượng quan Tà Lê đuổi tay, Vân Y nghe vậy cùn giấu kín trên bàn làm việc của mình, nàng liền nháu mày, phần tư liệu phân tích nàng phụ trách đâu rồi?

"Xảy ra chuyện gì?" Nhìn bộ dáng Văn Y,Thượng Quan Tà Lê ở chờ một lúc rồi mới hỏi.

"Rõ ràng em đã đem tài liệu để ở trên mặt bàn, nhưng mà, hiện tại lại tìm không thấy." Văn Y nhăn mặt, theo lý mà nói, không thể nào không tìm thấy?

"Hả? Không thấy?" Thượng quan Tà Lê nhủ mảy, có chút không vui, đây chính là hồ sơ quan trọng. "Tìm kĩ lại xem"

Tuy rằng nói đây là quan trọng hồ sơ, nhưng cũng không phải dạng cần bảo mật, vì có thể nâng cao hiệu suất công tác, mới đem này hồ sơ đó giao cho thực tập sinh xử lý.

Văn Y gật đầu, tìm trên mặt bàn, nhưng mà lật tung hay thật chỉ đồ tung và csi bàn ra cũng không tài nào tìm được.

"Hệ thống, hệ thống, hệ thống." Có việc liên tìm hệ thống đúng chuẩn không thể sai, nhưng cũng không biết hệ thống quản có thể để mấy việc này hộ mình.

"Có việc gì?" Âm thanh máy móc lạnh băng, hệ thống lần nữa mở ra hình thức cao lãnh.

"Ta bị mất hồ sơ, có phải có người lấy cắp không?" Văn Y nồn nóng hỏi, đây là lần đầu nàng nhờ vả hệ thống, chút việc nhỏ nhoi này, hệ thống hẳn là sẽ không cự tuyệt.

"Đừng, ở máy nghiền giấy." Hệ thống tiếp tục bày trò cao lãnh, nhưng lời ít mà ý nhiều.

Văn Y trầm mặc.

"Là ai?"

Văn Y nổi lên lãnh ý, mặt đen lại như cục than.

Rốt cuộc là ai lại có ý đối địch với nàng như vậy?

"Quần Tuyết Mạch."

Nàng ta?

Văn Y không nghĩ tới, thế nhưng là Quần Tuyết Mạch.

Văn Y tự nhiên sẽ không hoài nghi lời hệ thống là thật hay là giả.

Tuy rằng, hệ thống ngẫu nhiên sẽ hồ nàng.

Nhưng trong tình huống của nàng hiện tại người à không thứ duy nhất có thể tin tưởng, chính là hệ thống.

"Thượng Quan chủ quản, có thể cho em mở camera văn phòng xem xét một chút không? Em cho rằng, việc tài liệu bị mất hoàn toàn không phải sai lầm xuất phát từ lỗi của cá nhân em.

Lời này của Văn Y khiến Thượng Quan Tà Lê có chút nghi hoặc, kiểm tra video?

Cái này.....

Thượng quan Tà Lê không có quyền, nhưng bất ngờ là Hàn Lưu lại đưa ra chỉ thị, cho phép nàng điều tra.

Lệnh thượng quan Tà Lê bị dọa nhảy dựng.Tên này hôm nay tốt tính ghê.

Cuối cùng kết quả, rõ ràng là Quần Tuyết Mạch bị đuổi ra khỏi công ty.

"Quần Tuyết Mạch, cô nói thử xem tại sao cô lại làm vậy?"

Trước của công ty, Văn Y kì nén lửa giận mà hỏi nàng ta một phen. Nàng thật sự không nghĩ ra mình trước kia từng có ý đối xử không tốt với Quần Tuyết Mạch

"Nực cười. Văn Y, có rõ ràng biết ta thích Hàn Lưu học trưởng, ta theo đuổi học trưởng lâu như vậy, từ ngày ta học năm nhất, biết đến tài năng của anh, vì cái gì, vì cái gì cô muốn đoạt người từ tay ta? Vì cái gì?"

Quần Tuyết Mạch khuôn mặt vụn vụn, che ngực, vẻ mặt thống khổ mà nhìn Văn Y.

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhặt Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 158: Gia là nhân yêu gia sợ ai (39)

"Vị cái gì ư? Quần Tuyết Mạch, Hàn Lưu cũng không phải của cô, cho nên không thể nói là ta đoạt anh ấy từ tay cô. Huống hồ, ta, cũng không thấy được cái tình yêu của cô sâu sắc đến mức nào. Vì gây tiếng xấu cho ta mà cô sẵn sàng hủy bỏ tài liệu của công ty. Nghĩ lại đi,cô yêu chính là về ngoài, là tiền tài, là ánh hào quang của Hàn Lưu và cũng chỉ có thể thôi. Quay về đi Tuyết Mạch,tránh xa Hàn Lưu ra, cũng đừng tự làm xấu mặt mình thêm nữa"

【 đình -- công lược hảo cảm độ +10, tổng hảo cảm độ 75, ký chủ mạnh mẽ, không ngừng cố gắng! 】

Hệ thống nhắc nhở, Văn Y mới phát hiện, nguyên lai, Hàn Lưu ở gần đây nghe lén các nàng nói chuyện?

Ừm, không đúng, bóng người kia hình như là nữ, Mặc Li Tuyết?

Quần Tuyết Mạch vẻ mặt phẫn hận, nhưng còn mang theo kính ngạc, nhìn Văn Y.

Văn Y không để ý đến, xoay người rời đi.

Bây giờ lại lòi ra vấn đề chỗ ngủ, tuy rằng là học sinh năm ba, có rất nhiều việc phiền hà cần làm nhưng, Văn Y không tính quay về ký túc xá, đối mặt với người kia.

"Văn Y, mọi chuyện ổn chứ?" Thượng Quan Tà Lê ngay từ đầu còn tưởng rằng là cô nương này vút taafi liệu bữa bãi, không nghĩ tới..... Ai.

"Không có việc gì, Thượng Quan chủ quản." Văn Y nhẹ nhàng cười, tò về mình thực bình tĩnh.

Mặc li tuyết đã đến,vốn định phần nộ khai hòa, nhưng không hiểu sao cũng chỉ xoay mặt, bày ra một vẻ điềm đạm tươi cười, "Tà Lê?"

Nàng ôm lấy cánh tay Thượng Quan Tà Lê, rồi mới nhìn về phía Văn Y, trên mặt không có nửa điểm bất mãn mang Thượng quan Tà Lê ra chỗ khác chơi

Thật ra với kinh nghiệm đuổi ong gat bướm của Mặc Tuyết Li, nàng thừa biết tâm tư của Văn Y với Hàn Lưu. Chỉ cần nghe thấy lời Văn Y mắng chửi Quần Tuyết Mạch lúc này sẽ biết. Cái kiểu bệnh vực che chờ này sao có thể coi là tình hữu hữu giữa boss và nhân viên.

Cho nên Mặc Tuyết Li nhanh chóng đem lời Văn Y truyền đạt lại cho Hàn Lưu, thậm chí là cường điệu mấy phần, tạo dựng hình ảnh tiểu cô nương từ ngày thơ ờn nên mãnh mẽ vì bảo vệ tình yêu thầm kín cất sâu trong lòng mình.

Mà Hàn Lưu, cho dù không tin cả 10 phần lời nói của Mặc Tuyết Li thì cũng tin đến 7 phần 8 phần vì hẳn chưa bao giờ thấy cô ta nói tốt cho người phụ nữ nào khác bao giờ.

10 hảo cảm, văn Y cứ như thế mà dễ dàng tóm lấy.

Tan tâm --

Thượng quan Tả Lê nhìn Hàn Lưu cùng Vân Y rồi đi bóng dáng, có chút trợn mắt há hốc mồm, "Hắn, bọn hắn từ lúc nào thông đồng ở bên nhau?"

Mộc Li Tuyết trắng liếc mắt một cái hắn, "Chẳng lẽ, người không nghĩ nhìn bạn mình đã tìm được hạnh phúc sao? Hay là người coi trọng Vân Y?"

"Đương nhiên không phải." Thượng quan Tả Lê theo phản xạ trả lời, khiến mộc li tuyết trong nháy mắt mặt mày hớn hờ.

Hừ, thật không phí công năng tổn nước bọt một phen. Giờ nàng lại trở về làm người phụ nữ duy nhất trong đời Thượng Quan Tả Lê ha ha ha.

...

Bên kia.

Vân Y cứ vậy mà bị Hàn Lưu lời kéo rời công ty, nhìn Vân Y kia đáng về khăn trương, Hàn Lưu khẽ cười một tiếng, "Em khăn trương cái gì? Tôi cũng sẽ không ăn em"

Ăn..... Cái này từ, khự khự, hiểu sai.

"Không, không có gì." Vân Y cúi đầu rử mũi, so với hình ảnh nàng ở bên nhau Quân Tuyết Mạch, căn bản là không phải cùng một người.

"Đi thôi." Trong trò chơi cùng ở trong hiện thực, hai bên giờ đây lại tương phản nhau.

Kiểm Khách phiếu đặt xuất trần biến thành tiểu cô nương nhỏ xinh thẹn thùng, ngư ty bạo lực biến thành mỹ nam tử.....

Ngồi trong nhà hàng, Vân y vẫn cứ mang một bộ dáng ngượng ngùng, hai má như trái cà chua chín mọng.

"Em bình thường, luôn thẹn thùng như vậy sao, hay là không phải?" Không biết vì sao, Vân Y từ trong giọng nói Hàn Lưu nghe được một tia trêu đùa ý vị.

"Ai nói, tôi chính là một muội tử nũng nịu chứ." Thẹn quá thành giận, chụp bàn đưng lên.

Hàn Lưu cả kinh, cười như không cười mà nhìn nàng, đây là cái gọi là,đáng yêu theo kiểu trương phản đa chiều*?

*một kiểu đáng yêu phức tạp =)))

【 đỉnh -- độ hào cảm +5, tổng độ hào cảm 80, ký chủ có lên! 】

Bạn đang đọc truyện *Công Lực: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 159: Gia là nhân yêu gia sợ ai (40)

(40)

Bị Hàn Lưu nhìn chăm chăm như thế, Vân Y lập tức liền phản ứng lại, ngồi xuống không nói gì, có chút run run mà nhìn bốn phía truyền tới ánh mắt kỳ dị.

Thật là xấu hổ ha ha, nàng chỉ biết ngây ngốc cười, trong lòng mắng 100 lần mình đến cùng sao lại thất thố như vậy... hình tượng của nàng...

Hàn Lưu thấy vậy nói, "Được rồi, cơm nước xong xuôi, lát nữa, chúng ta đi xem phim đi?"

Vân Y sững sốt, yêu cầu này của HẢn Lưu hình như đẩy tiến triển có chút nhanh?

Nhìn Vân Y lại tiếp tục mang biểu tình ngốc lảng, liền đến bên cạnh đỡ tay qua đất nàng, bắt quả, trước đây bàn tay hắn nhẹ nhàng vuốt đầu nàng, thật triu mến êm dịu.

Cái động tác này.....

Vân Y lại lần nữa sững sốt một chút, có chút quen thuộc.

"Hào." Vân Y nhướn mày ngọt ngào cười, đem tay mình đặt ở Hàn Lưu trên tay.

【 đỉnh -- độ hào cảm công lực +5, tổng độ hào cảm 85, ký chủ có lên! 】

Xem xong phim, Hàn Lưu rất là thần sĩ đem Vân Y đưa về dưới ký túc xá của trường.

Vân Y kỳ thật không quá mong muốn về ký túc để đối mặt với Quân Tuyết Mạch,nhưng mà nàng cũng không còn cách nào nếu rời khỏi đây nàng thật sự không có chỗ mà ở.

Quay về lại không thấy có Quân Tuyết Mạch, chỉ có Trương Lệ Hoa cùng Thiên Vũ Khê trong phòng.

"Vân Y? Bạn đã trở lại? Quân Tuyết Mạch đâu?" Hai bạn cùng phòng này còn không biết, Quân Tuyết Mạch cùng Vân Y đã phát sinh sự cố gì đâu.

"Không biết." Vân Y lắc đầu, đối với Quân Tuyết Mạch, nàng thật sự không biết phải nói cái gì, hay là có đánh giá gì.

Từ buổi chiều, các nàng đã là ân đoạn nghĩa tuyệt, lại không liên lụy nhau.

Vừa mở trò chơi, lại phát hiện, mình..... Thế nhưng bị người truyền đến nhiều tin nhắn như vậy?

Toàn bộ xem nhẹ.

Chính là ngay sau đó, ở kênh bang phái, còn có Kênh Thế Giới, đều thảo luận về nàng, còn thấy được tên Tang Tú?

Vốn đang không để ý Vân Y lập tức liền mở ra Kênh Thế Giới cùng kênh bang phái.

【 thế giới 】【 ta so tiểu hiền tiện 】: Y Thủy đại thần thật sự bị người bỏ?

【 thế giới 】【 chân tướng chính là ta 】: Thật sự, Tang Tú kia cường chế ly hôn, đem Y Thủy đại thần đá văng ra.

【 thế giới 】【 giang hồ Bách Hiểu Sinh 】: Y Thủy đại thần cũng thật thảm

【 thế giới 】【 Bác Phương Tê Cơ 】: Y Thủy không để ý tới tin nhắn chúng ta, nhất định là thương tâm khổ sở quá độ đi.....

【 thế giới 】【 ta soái ta không thể chết được 】: trời ơi, ngay cả Y Thủy đại thần cũng đều bị đá, ta đây nhất định không có hy vọng.

【 thế giới 】【 cục cung mặt ngữ 】: Y Thủy ca ca, Tang Tú là cái gì, cùng ta cùng nhau tiến đến đi, ta nhất định so với nàng tốt hơn nhiều.

Nữ chính lời này vừa ra, dờ mờ, nháy mắt, Kênh Thế Giới liền sôi trào, các loại nữ tử làm nũng bán manh..... Đáng tiếc, cuối cùng phát hiện, nhân gia Vân Chi Y Thủy căn bản là không xuất hiện.

Không sai, lúc này Vân Y, làm gì còn thời gian trong game chậm rãi chờ đợi người ta giải thích?

Vừa thấy Kênh Thế Giới bọn họ nói những lời này, Vân Y lập tức liền xem xét danh sách bạn tốt, còn có tin tức hệ thống không lâu sau truyền đến..... Cường chế ly hôn.

Vân Y lập tức liền móc điện thoại ra, gọi cho Hàn Lưu.

"Đồ đồ --"

Vân Y có chút khần trương, không biết là đã xảy ra cái gì, vì cái gì, vì cái gì.....

Đêm nay, không phải còn khá tốt sao?

Nhiều mây đang chờ đợi, mỗi một giây, đều là dây vô.

"Gi vậy?" Đối phương truyền đến thanh âm đậm nhạt, nhưng là, có thể nghe được, còn có một tia ôn nhu.

"Cái gì ư? Hàn Lưu, anh, anh vì sao muốn ở trong trò chơi cùng tôi cưỡng chế ly hôn a? Có phải hay không..... Có phải....."

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhặt Kỳ Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 160: Gia là nhân yêu gia sợ ai (41)

Vân Y khần trương đến liền lời nói đều không được rõ ràng, ngữ khí nóng, tức muốn học máu, còn mang theo run rẩy nhẹ nhẹ.

"Thật ngốc."

Vân Y lúc này ngữ khí nóng khần trương, ở trong tai Hàn Lưu, giống như là quay về ngày đó tiểu cô nương ở trên kênh thể giới bảo vệ mình, che chở cho mình.

Hắn không nghĩ còn có người, như vậy khần trương mà quan tâm hắn.

Hắn trong lòng, ấm áp, rất ấm áp.....

【 đỉnh -- độ hào cảm +10, tổng độ hào cảm 95, ký chủ cố lên! 】

Thấy Vân Y không có đáp lời, Hàn Lưu giải thích nói: "Ta là giúp muội muội ta luyện tài khoản, cái tài khoản này, không phải của anh, tuy rằng là anh chơi, nhưng anh không thích em dán mắt lên người khác."

Một câu, chính là, hắn, ghen.

Bất quá, chính mình cùng chính mình ghen, Hàn Lưu, cũng thật là đủ rồi!

Bị Hàn Lưu giải thích như thế một lúc sau, Vân Y cuối cùng minh bạch, cũng không hoang mang rối loạn.

"Kia, kia, vậy anh không chơi sao?" Vân Y thử hỏi.

"Không, chơi, thật nhanh thôi, khu từ đỉnh cùng khu thiên vực lưu li liền phải sát nhập, đến lúc đó, ta lại đến tìm người."

Vân Y cuối cùng cũng không lo lắng, Hàn Lưu mới chậm rãi treo lên điện thoại.

Mà hai cái khu sát nhập, vì để nhanh chóng cho ra mắt phiên bản cập nhật, vốn đang ở trong giai đoạn thông thả tiến hành, lại bị cao tăng ra lệnh, làm xằng nhanh càng tốt, khiến cho bọn họ không thể không tăng ca thức đêm.

Ở Vân Y mới vừa đóng lại máy tính, Quân Tuyết Mạch cuối cùng từ bên ngoài đã trở lại.

Nhìn thấy Vân Y, sắc mặt là cỡ nào khó coi liền không cần phải nói.

Nói thật, Vân Y thật đúng là có chút sợ hãi đâu.

Này không phải trên tin tức thời sự từng có cái bạn cùng phòng, vì thù hận mà giết bạn học rồi vứt xác, còn có hạ độc trong nước uống không phải sao?

Vạn nhất, này Quân Tuyết Mạch thật là vạn vẹo đến cái trình độ kia, Vân Y thật đúng là không biết, Quân Tuyết Mạch sẽ làm ra cái gì sự tình đâu.

"Quân Tuyết Mạch, đã về rồi? Hôm nay như thế nào về muộn như vậy?" Bởi vì Vân Y không có báo cho các nàng nội tình, Trương Lệ Hoa hai người cũng không biết Quân Tuyết Mạch cùng Vân Y chỉ gian đã xảy ra cái gì sự tình.

Cho nên còn về mặt quan tâm, mặt sau còn toát ra một câu, "Câu như thế nào không có cùng Tiểu Y trở về đâu? Chúng ta đều rất lo lắng."

Quân Tuyết Mạch nghe sau, về mặt cười lành mà nhìn thoáng qua Vân Y, rồi mới quay đầu nhìn về phía Trương Lệ Hoa, "Tôi không sao."

Vân Y không để ý tới, ngày hôm sau, sáng sớm, nàng liền đi ra ngoài.

Mà ký túc xá này, nàng hiện tại còn chưa hoàn thành công lược, nàng không thể lại ở nơi này.

Nhìn thoáng qua Quân Tuyết Mạch trên giường ngủ, nàng ôm máy tính, còn có một ít cần dùng, hoặc là đồ vật tương đối quý trọng, liền hướng công ty mà đi.

Đi làm bận rộn hết việc này sang việc khác Vân Y quên mất mình cùng bạn cùng phòng xảy ra mâu thuẫn.

Bất quá, thời điểm giữa trưa nghỉ ngơi, mới chậm rãi mở máy tính, tìm kiếm bên ngoài xem còn có chỗ nào ở được.

"Em muốn tìm chỗ ở mới sao?" Đột nhiên, từ sau Vân Y truyền đến một cái giọng nam.

Đem Vân Y khiếp sợ đâu, quay đầu vừa thấy, Hàn Lưu?

Gật gật đầu, "Àn, bởi vì, ở trong phòng ngủ trước đây, có chút bất tiện."

Hàn Lưu nghĩ nghĩ, "Là bởi vì, người cái người bạn cùng phòng kiasao?"

Không hổ là nam chính, chỉ số thông minh quả nhiên cao.

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhặt Kỳ Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 161: Gia là nhân yêu gia sợ ai (42)

Vân Y gật gật đầu, không có nửa điểm đầu điểm.

"Nếu không, đến ở tạm chỗ anh đi?" Hàn Lưu chỉ là dò hỏi một chút, chỉ thấy Vân Y lập tức rời xa trọn to mắt nhìn Hàn Lưu.

"Đại Thúc này, tiểu nữ bán nghệ không bán thân." Vân Y vội vàng lắc đầu, thiếu chút nữa không có giờ đôi tay lên ôm ngực.

Hàn Lư không khỏi bị động tác của nàng làm cho tức cười, "Đầu của em đến tốt cùng là suy nghĩ cái gì vậy? Chỉ là nói, nhà còn gian phòng trống, không ai cư trú mà thôi."

Vân Y xấu hổ trung lại thờ dài nhẹ nhõm một hơi, nàng còn tưởng rằng, nam chính có phải hay không bị người của hệ thống đối đầu.

Này hào cảm độ cũng mới tám mươi nhiều.....

Vân Y không biết chính là, tối hôm qua độ hào cảm Hàn Lư đã bay lên đến 95.

Chỉ là nàng lúc ấy, quá khấn trương.

"Tốt, vậy, đại thúc này một tháng tiền thuê nhà là bao nhiêu?" Vân Y không cự tuyệt, đây chính là nam chính đang bày tỏ ý tốt với nàng, tội gì không nhận.

"Không cần, liền tính là, phúc lợi nhân viên đi." Hàn Lư nhượng mày, thật đúng là nhìn không ra, Vân Y, thế nhưng còn sẽ chủ động nhắc tới tiền thuê nhà.

"Được ha ha."

【 mọi người khinh bỉ, tiểu cô nương người rụt rè đâu? Rụt rè ở đâu? 】

Ta đểch cần rụt rè.

"Tà Lê." Vừa đến lúc ăn cơm, nữ nhân nào đó luôn là đúng giờ mà đến.

Mộc Li Tuyết này thật rảnh rồi, nàng thật sự không cần làm kiểm com sao

"Hàn Lư, cậu cũng ở đây sau, vừa vận, cùng đi ăn cơm đi." Mộc Li Tuyết hô, bất quá không trong chốc lát, này tầm mắt lại chuyển dời đến trên người Thượng Quan Tà Lê.

"Được." Hàn Lư lơ đãng mà nhìn lướt qua Vân Y, gật đầu đáp ứng.

Mộc Li Tuyết ngốc, nàng, chỉ là lễ phép hỏi một tiếng thôi mà, sao lại đồng ý rồi? Ý tứ đâu?

Bốn người, hướng đến nhà hàng mà Mộc Li Tuyết đã chọn sẵn bên ngoài.

Mở cửa bước vào, trước mắt chính là một không gian rộng với phong cách xa hoa hiện đại, trên trần nhà treo đèn thủy tinh hoa lệ, mỗi góc độ đều chiếu xạ ra ánh sáng tựa như ảo mộng sắc sỡ.

Bàn ghế theo phong cách Châu Âu hoa mỹ, vật dụng trong gian phòng đều sơn thành thuần trắng nơi chốn tatan ra hơi thở quý tộc.

Mỗi bàn đều bày một bình hoa sứ màu trắng, cắm những bông hoa hồng nhạt đang nở rộ, cùng chung quanh u nhã hoàn cảnh phối hợp đến thập phần hài hòa.

Nhìn này bốn phía....., này hình như đây là, tiệm cơm Tây để ăn cơm trưa hôm nay sao haha?

Vân Y nhìn lướt qua, đột nhiên, một bóng hình xuất hiện ở trong tầm mắt nàng, có chút quen thuộc -- nữ chính Nguyễn ngọt ngào trong cốt truyện?

Nàngta, như thế nào lại ở chỗ này?

Nàng..... Không phải hẳn là ở thành phố S sao?

Thấy Vân Y ngốc愣 nhìn nơi nào đó, Hàn Lư nhìn qua đi, "Gặp người quen sao?"

"Không, không phải."

Vân Y vội vàng lắc đầu, nàng không xác định nam chính cùng nữ chính có thể hay không phát sinh tình yêu sét đánh, nhưng vẫn là tận lực làm cho bọn họ tránh xa nhau thôi.

"Ừ." Hàn Lư lời kéo Vân Y ngồi xuống, lại chính thức mà giới thiệu nàng cho Mộc Li Tuyết, "Vân Y, đây là biểu tỷ của anh, Mộc Li Tuyết."

*biểu tỷ = chị họ

"Vậy ư, đây là biểu tỷ của cậu ư?" Trước tiên, thượng quan Tà Lê tròn mắt há hốc mồm, như thế nào, chưa từng có nghe nói qua?

"Có vấn đề sao?" Hàn Lư không nghĩ đến ý tứ cái này tên ngốc này, mà tâm tư Vân Y, vẫn còn đặt ở cái người đột nhiên xuất hiện Nguyễn ngọt ngào.

"Vân Y, chị là A Lư biểu tỷ, người có thể kêu ta..... Li Tuyết, A Tuyết, tùy em." Mộc Li Tuyết cười tủm tỉm, vẻ mặt hữu hảo.

A Tuyết..... Ha hã, nàng thật đúng là không dám nhìn thẳng tên này.

"Cái kia, người hiểu lầm, ta còn không phải Hàn Lư bạn gái đâu." Vân Y nói lời này, còn mang theo chút xấu hổ liếc nhìn phía Hàn Lư, trong mắt mang theo nhẹ nhàng chờ mong.

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 162: Gia là nhân yêu gia sợ ai (43)

Nàng dường như sợ người ta nhìn thấy biểu tình của mình, khẽ cúi đầu, không dám nhìn thẳng bọn họ.

Mộc Li Tuyết thấy tình huống như vậy, lập tức đối Hàn Lư nháy mắt, bộ dáng đáng khinh, đờ mờ, không thể nhìn thẳng.

Hàn Lư nhìn Vân Y cái kia biểu tình, không nói gì, chỉ là như thế trầm mặc mà, lẳng lặng mà nhìn Vân Y.

Khẩn cho Vân Y đều có chút không biết, này Hàn Lư trong lòng đến tốt cùng suy nghĩ chút cái gì.

Thượng quan Tà Lê còn ở cái kia âm âm trong thanh âm chưa từng ra tới, vừa rồi, Mộc Li Tuyết nói, nàng là Hàn Lư biểu tỷ.

Như vậy, đã nói lên..... Hàn Lư rõ ràng cùng gia thái dương tập đoàn có quan hệ.

Mã hã, còn đem chính mình bán cho Mộc Li Tuyết cái kia hư nữ nhân.

Này..... Thượng quan Tà Lê tỏ vẻ, chính mình thật sự rất khó tiếp thu đâu.

Nhất trung ngo, bốn người đều các hoài tâm tư, dùng qua cái này com com.

"Hệ thống, người có thể hay không nói cho ta, này nữ chính Nguyễn ngọt ngào, là tới làm gì?" Vạn sự tìm hệ thống.

Đáng tiếc, hệ thống quán lại mở ra cao lãnh hình thức, căn bản điều đều không điều Vân Y một chút, khẩn cho Vân Y có chút buồn bực lên.

Bất quá, tại hạ ngộ đi làm thời điểm, này Vân Y sẽ biết, này nữ chính Nguyễn ngọt ngào đến tốt cùng là tới làm gì.

Ở trong công ty, Vân Y ôm một đồng tử liệu biểu, chuẩn bị đưa vào máy tính.

Liền thấy được, Nguyễn ngọt ngào thế nhưng bị trong công ty công nhân dẫn tiến vào.

Điểm này, thật đúng là chính là, lệnh Vân Y cảm thấy có chút không thể tưởng tượng, này Nguyễn ngọt ngào, trong cốt truyện cũng không có đề cập đã tới nam chính công ty a?

Chẳng lẽ, là nàng cái này còn bướm vỗ cánh hiệu ứng, đem chuyện này, cấp phiền ra tới?

"Thượng quan, vừa rồi cái کیا nữ, là ai a?" Vừa thấy Nguyễn ngọt ngào vào Hàn Lưu văn phòng, Vân Y lập tức liền kéo lại thượng quan Tà Lê hỏi.

Thượng quan Tà Lê vốn đang có chút không hiểu ra sao, không biết Vân Y như thế hỏi hàm nghĩa là cái gì.

Bất quá, tại hạ một giây, hấn کیا trong óc, cuối cùng chuyển qua tới, này Vân Y, chẳng lẽ là, ghen tị?

"Nga, người nói là Nguyễn tiểu thư a? Tôi tìm A Lưu, ta cũng không biết gia." Thấy bọn họ hai cái ra tới, Vân Y còn khẩn trương hề hề.

Chẳng lẽ, nam nữ chủ chỉ gian từ trường, thật sự không phải nàng cái này nữ phụ có thể kích động sao?

Ngay sau đó, Hàn Lưu liền chỉ vào Vân Y, đối Nguyễn ngọt ngào nói, còn cười đến hoa hộc lộn lấy (a phi, như thế nào dùng hình dung từ).

Quá không lâu, này Nguyễn ngọt ngào liền rời đi công ty.

Mà Vân Y, còn về mặt tâm thần không yên, không biết vì cái gì, nàng luôn là không yên lòng.

Rõ ràng..... Ở nào đó Giới Diện thời điểm, càng không xong càng thật lớn trường hợp, nàng đều trải qua qua, nàng còn về mặt trấn định.

Hiện tại.....

Tan tâm

Ở Vân Y đem chính mình đồ vật thu thập hảo, liền chuẩn bị ra công ty thời điểm, chỉ thấy Hàn Lưu dựa vào chính mình xe bên, về mặt bình tĩnh.

Kia tư thế, nhấp miệng, trên tay còn treo chìa khóa xe, chắc chắn, giống như là một cái hoa hoa phú nhị đại công tử chuẩn bị muốn tán gái một đêm.

"Vân Y." Thấy Vân Y hướng bên cạnh địa phương đi đến, mà không có hướng chính mình cái này phương hướng mà đến.

Hàn Lưu chạy nhanh ra tiếng kêu lên, còn hơi hơi nhú mày, không biết Vân Y cái này chuyển biến là cái gì.

Vân Y nghe cập, ngừng lại, đem chính mình tầm mắt đầu hướng Hàn Lưu.

"Người như thế nào..... Không đợi ta một chút?" Hàn Lưu trầm giọng.

"Người không phải, gái nhân có hẹn sao?" Ngẫu nhiên ghen tuông, bày ra ra tới, sẽ làm nam tử càng thêm tâm sinh vui sướng.

Hàn Lưu thấy Vân Y biểu tình, lại nhớ đến buổi chiều thời điểm, Vân Y nào đó biểu tình, chậm rãi, hấn trong lòng dâng lên một cái ý thức.....

Bạn đang đọc truyện *Công Lực: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 163: Gia là nhân yêu gia sợ ai (44)

"Em ghen sao?" Hàn Lưu tưởng tượng trong lòng, đây là nguyên nhân nàng khó chịu với mình sao, ừm, nếu đây là lý do thì hấn có thể chấp nhận tha thứ cho nàng.

Người hỏi thừa sao!!

Vân Y giống như là giận dữ, lập tức xoay người, chuẩn bị rời đi.

Hàn Lưu tay mất lạnh lẽ, kéo lại cánh tay Vân Y, "Vân Y, đợi chút, anh không có bất kỳ quan hệ gì với cô gái کیا cả, nàng chỉ là một cái sinh ý khóa bạn nữ nhi thôi."

Sinh ý khóa bạn nữ nhi?

Hàn Lưu giải thích, Vân Y ở trong lòng đánh cái "yeah", chỉ là, trên mặt không có triển lộ bất luận cái gì biểu tình.

"Vân Y, tin tưởng ta." Bá đạo tổng tài phạm nhĩ, Hàn Lưu một tay liền đem Vân Y kéo vào trong lòng chính mình, gắt gao mà ôm lấy nàng.

Ấn, thiếu chút nữa liền không có vách tường đóng.

"Y Y, ta cùng nữ tử khác, đều không có bất kỳ quan hệ gì, anh chỉ thích mình em, cho nên làm bạn gái anh được không?" trước cửa Công ty, người đến người đi.....

Vân Y có chút lú lười, cái cảnh tượng thô lộ này, giống như như thế nào như vậy quen thuộc đâu?

Lại là bị người vây xem?

Hàn Lưu ôn thanh lời nói nhỏ nhẹ, không ngờ lúc này Vân Y đang ở như đi vào cõi thần tiên thiên ngoại đầu.

Đợi một hồi lâu, đều không có nghe được Vân Y trả lời.

Hơi hơi buông ra, đem tầm mắt đặt trên mặt Vân Y.

"Được." Một tiếng tựa như âm thanh của tự nhiên giống nhau, truyền vào Hàn Lưu trong tai.

Kỳ thật, hấn vẫn luôn đều không phải thực xác định, không xác định này trên mạng luyến ái, có phải hay không có thể chuyển hóa ở trong hiện thực.

Không xác định Vân Y ở trong trò chơi nói, đến tột cùng có phải hay không thật sự.

Chính là hiện tại, ở Vân Y kia một câu "Hảo" trung.

Trong lòng, có một tia tê tê đại đại cảm giác quay chung quanh trong lòng, như là một cổ ngọt ngào dòng nước ấm trong lòng.

"Bất quá, ta có một điều kiện." Vân Y ngừng lên đầu, như là hờn dỗi nhìn Hàn Lưu, "Sau này, anh phải ngoan ngoãn nghe lời em, nói đi lên núi tuyết không lặn xuống biển, chỉ nam không rẽ bắc, anh là của em, không thể để em vất vả, phải nỗ ý chăm sóc một ngày ba bữa, cùng nhau sinh hoạt giống như những cặp đôi bình thường, đi dạo phố hẹn hò xem phim, cái gì đều làm hết, còn có, mỗi ngày ngày kỷ niệm, đều đến nhớ kỷ, còn phải....."

Vân Y lải nhải, còn ở nơi đó đếm ngón tay, nhất nhất từng ngón từng ngón, bên cạnh vây xem người đều cảm thấy Vân Y có chút quá phận.

Nhiên, Hàn Lưu về mặt ôn nhu mà nhìn nàng, trên mặt tươi cười càng lúc càng lớn.

"Hào, người nói, ta đều đáp ứng người." Hàn Lưu cúi tay, cầm Vân Y ngón tay, như là cảm hạnh phúc cả đời của chính mình.

【đỉnh -- độ hào cảm +5, tổng độ hào cảm 100】

【công lược đạt tới 100 điểm, phục chế ý thức ký chủ..... Phục chế thành công, đang thoát ly thế giới.....】

【đang thanh trừ tình cảm ký chủ.....100%.....50%.....0%..... Thanh trừ xong 】

"Đạt được tích phân 400, có 40 điểm phân phối, xin đề nghị phân phối điểm." Hệ thống tiếng vang lên, Vân Y trước mắt tối sầm, thoát ly bản thể, đã đi tới không gian giả thuyết.

"Hệ thống, ta có thể hay không hỏi trước một chút, vị diện sau là cái gì vậy?"

"Không thể tiết lộ, truyền tống là ngẫu nhiên." Hệ thống lập tức từ chối, bởi vì, nó cũng không biết.

"Được rồi." Vân Y méo miệng, nhìn nhìn tư liệu, "Dung mạo đáng người trí lực thể lực tất cả thêm 10."

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 164: Gia là nhân yêu gia sợ ai phiên ngoại

Nếu nàng biết, vị diện sau là cái loại thế giới gì, nàng nhất định sẽ thêm toàn bộ điểm phân phối vào giá trị thể lực.....

Những mà chẳng ai có tài tiên đoán tương lai.

"Vây lần này ta làm nhiệm vụ 4 sao đúng không?" Đột nhiên nghĩ tới vấn đề này, Vân Y cao hứng-ing.

"Đúng vậy, còn một bậc nữa thôi là có thể đi đến các vị diện trung cấp, hy vọng đến lúc đó, cô có thể hoàn thành nhiệm vụ đi." Hệ thống này máy móc thanh, giống như là có chút do dự một chút.

Vân Y lắc đầu, cái này khẳng định là mình ảo giác.

Làm mới dữ liệu của kí chủ:

Ký chủ: Vân Y

Tuổi: 20

Dung mạo: 45 (tối đa 100)

Dáng người: 40 (tối đa 100)

Mị lực: 50 (tối đa 100)

Trí lực: 40 (tối đa 100)

Thể lực: 45 (tối đa 100)

Sở trường đặc biệt: Tạm vô hiệu hóa.

Đặc thù kỹ năng: Hoa lệ đỉnh hạt mưa phiên bản cao cấp, siêu cấp hướng dẫn.

Tích phân: 1350【 dùng để mua sắm vật phẩm trong thương thành, hoặc là thăng cấp】

Cấp bậc: 1

Từ sau khi VânY trở thành bạn gái của Hàn Lưu, cảm tình giữa Vân Y cùng Mộc Li Tuyết càng ngày càng tốt, chủ yếu là..... Mộc Li Tuyết một chút đều không giống ấn tượng xấu của ngày đầu tiên gặp mặt.

Trải qua một thời gian chung đụng, Vân Y mới phát hiện, Mộc Li Tuyết cùng mình,tính cách, đồ mờ, thật là có chút giống.

Nhìn thấy Mộc Li Tuyết vì thượng quan Tà Lê như thế rối rắm, mà thượng quan Tà Lê lại đối Vân Y hờ hững cái loại này tình huống.

Vân Y thân là biểu đệ muội (là như thế này xưng hô đi?), tự nhiên là muốn giúp một chút chính mình biểu tỷ.

Lạt mềm buộc chặt chi kể.

Mộc Li Tuyết ở Vân Y day dỗ dưới, chống lại quan Tà Lê không dây dưa, ngược lại là chính mình làm chính mình sự tình đi.

Bên người, còn quay chung quanh một đồng lớn con bướm ong mật.

Ngay từ đầu, thượng quan Tà Lê còn man cao hứng, rất cuộc, cái này khó làm làm người chán ghét nữ nhân cuối cùng là rời đi.

Chính là, hần cao hứng không có mấy ngày, liền bắt đầu chậm rãi không thói quen, khi đó, hần mới phát hiện, nguyên lai, chính mình trong lòng, đã trụ vào người nào đó.

Cuối cùng, thượng quan Tà Lê trái lại đuổi theo Mộc Li Tuyết chạy.

【 trò chuyện riêng 】【lưu li】: Nương tử, chúng ta kết hôn đi?

Trong trò chơi, màu tím đỉnh khu cuối cùng cùng thiên vực lưu li khu xác nhập.

Này xác nhập trước tiên, Hàn Lưu liền cùng Vân Y cầu hôn.

Vân Y trắng liếc mắt một cái ở chính mình cách đó không xa Hàn Lưu, choáng váng sao? Liền như thế gần khoảng cách, còn phải dùng trò chuyện riêng.

Bất quá, nếu Hàn Lưu thích như vậy tình thú, Vân Y tự nhiên sẽ không ra tiếng phản bác.

【 trò chuyện riêng 】【Vân Chi Y Thủy】: Tướng công, người có phải hay không choáng váng đầu? Ta chơi là nam hào, này nam nam, còn có thể kết hôn sao?

Vân Y một lời nói, lệnh còn ở máy tính màn hình trước Hàn Lưu tức khắc sùng sốt một chút, ngạch, hần, giống như không có suy xét qua cái tình huống này.

Dựa vào!

Vì thế, Hàn Lưu buồn bực, trò chơi này thật đáng chết, vì cái gì không có làm hệ thống kết hôn đồng giới?

【 trò chuyện riêng 】【Vân Chi Y Thủy】: Nếu không, người lại đi luyện một cái ID nữ đi?

Nhìn thấy Vân Y lời này, Hàn Lưu tiểu vũ trụ bạo phát, lập tức đã phát cái mệnh lệnh, làm người trong công ty game, lập tức thêm cái thiết lập.

Thế là, nào đó công ty game công nhân nhóm, lại bị lòng dạ hiểm độc lão bản yêu cầu tăng ca..... Bọn họ đều sắp đem lão bản tiểu nhân cấp chọc hồng rồi.

Quá mấy ngày, Vân Y còn đắc ý đào đạt, phát hiện..... Ngạch, trò chơi thế nhưng cho phép nam nam hào..... Kết hôn?

Nàng chỉ là hai ba ngày không có lên trò chơi, thế giới này, bug sao?

**mới: mau xuyên ảnh hậu 108 cách công lược nam thần*

- hoàn thế giới 6 -

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 165: Đồ Nhi, người không ngoan (1)

【 đang tiếp thu nhiệm vụ..... Nhiệm vụ tiếp thu thành công..... truyền tống.....】

Vân Y tỉnh lại, có chút đạm nhiên ưu thương mà nhìn liệt hỏa hùng hực thiếu đốt căn phòng phía trước.

Chính là, lúc này, từ không trung rót xuống những hạt mưa nhỏ, màn mưa dày, phủ thêm một lớp cánh ve như lụa trắng che phủ dãy núi.

Mưa bụi rất nhỏ, thực đẹp, giống tơ liễu, nhẹ nhàng từng đợt từng đợt trải miên không ngừng.

Đang xem đến một màn trước mắt, Vân Y có chút ngáy ngẩn cả người, nàng đang ở trong một căn nhà gỗ, còn là chốn đảo nguyên rồi xa nội thành âm ỉ.

Mà ở dưới lòng bàn chân nàng, còn đang dầm lên một..... Thiếu niên?

Tóc đen được buộc gọn bằng dải lụa màu trắng, một thân áo lụa tuyết trắng. Bên hông gài một dải lụa trắng có một khối dương chi bạch ngọc, áo khoác mềm yên la lụa mỏng.

Mi trường nhập tẩn, hai mắt thon dài ôn hòa, mũi cao thanh tú, da dẻ trắng nõn, thật là một tuấn tú thiếu niên.

Thêm vài năm, chỉ sợ muốn vãn thiếu nữ đều phải mê đảo, không, hẳn là liền thiếu phụ sư nãi đều thần hồn mê đảo đây.

Cầm y đẹp đẽ quý giá trên người đã bị huyết nhiễm hồng, lại bị dính trên mặt đất đầy bùn đất, còn có căn nhà gỗ đang bị thiếu đốt đằng sau.

Vân Y cúi đầu nhìn chính mình dưới chân dẫm lên thiếu niên, mà thiếu niên, vừa rồi cũng nhìn trừng trừng Vân Y, trong mắt tràn ngập căm hận.

Ánh mắt thẳng tắp nhìn phía Vân Y, đầy ngoan độc, nếu không phải bị Vân Y áp chế, phỏng chừng giây tiếp theo, liền bỏ dậy cắn Vân Y.

Vân Y thật đúng là không biết, chính mình cùng thiếu niên này có cái thù cái oán gì.

Bất quá.....

Nếu người thật sự hận một người, liền không cần dùng loại này ánh mắt nhìn nàng, bằng không, sẽ khiến người đang giẫm lên người sinh khoái cảm, biết không?

Tuy rằng Vân Y không biết đã xảy ra cái gì, nhưng là hiện tại loại tình huống này, hệ thống đều sẽ không tự động truyền tống cốt truyện lại đây.

"Hệ thống, cốt truyện."

Vân Y thúc giục, hệ thống mới chậm rãi.....

【 đang tiếp thu cốt truyện 】

Bất quá, tiếp thu xong cốt truyện, Vân Y mặt, có như vậy một khác là vụn vụn.

Cái nhiệm vụ bốn sao, thật đặc biệt! Vì sao?! Vì thật sự là không phải người bình thường có thể hoàn thành được.

Kỳ thật cũng không phải vấn đề gì, cốt truyện này có trọng tâm là nam chính từng bước một đập chết kẻ thù trả nợ máu, ân, không đúng, còn có cùng một nữ sư phụ, đánh quái báo thù, ngược chết cầu độc thân, chân chính là ngọt sủng văn.

Đúng, chính là đơn giản như thế, chủ yếu là, thân phận ký chủ.....

Nàng cùng thiếu niên dưới chân này, thù hận không phải rất lớn, chỉ là nàng giết cả nhà thiếu niên này, hơn nữa..... hẳn, là nam chính, là nhân vật nàng muốn công lược.

Phốc --

Vân Y thiếu chút nữa chết ngất nhiệm vụ, khó làm như thế, ở cấp bốn sao liền xuất hiện? Hệ thống, người xác định người không phải ở lừa ta?

Nàng thế nhưng biến thành vai ác? Lại là vai ác đại BOSS?

"Hệ thống, vì cái gì muốn ta tại đây giết cả nhà nam chính lúc sau, mới truyền tống lại?" Vân Y ai oán nói, nàng mệnh thật khổ.

"Người chờ mong nhiệm vụ cấp bốn sao đã lâu, giờ lại u oán, ta lại khiến cho người cả đời làm nhiệm vụ ba sao nhé." Hệ thống một lời nói, Vân Y lập tức liền im bặt.

"Hạ Hàm Trần, cha mẹ người nợ ta, đừng trách ta." Vân Y lạnh lùng cười, nắm quần áo sau lưng Hạ Hàm Trần, một cái theo gió vượt sông..... chà chà, một cái thế giới pháp thuật, lần này thú vị đây.

Không sai, nàng, chính là một con yêu tinh, còn là cái hồ ly tinh ngàn năm.

Tu luyện ngàn năm thành tinh, thế nhưng còn bại dưới tay một nhân loại, ại, Vân Y đều vì ký chủ cảm thấy ưu thương.

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 166: Đồ Nhi, người không ngoan (2)

(2)

Phụ thân Hạ Hàm Trần, Hạ Duy An, là vị hôn phu trên danh nghĩa của nàng.

Ký chủ Vân Y, đối vị hôn phu nàng, chính là một mảnh si tình, chính là không nghĩ tới Hạ Duy An còn một lần đi ra ngoài du dương, cùng một nhân loại định tình.

Vân Y làm sao có thể nghĩ đến nước này? Rõ ràng quan hệ còn tốt, Hạ Duy An còn nói muốn cùng nhau ở bên nhau cả đời.

Tục ngữ nói, ái bao nhiêu sâu, hận đến liền có bấy nhiêu thiết.

Này Vân Y chính là khổ tâm tu luyện, cuối cùng, mang theo pháp bảo, cuối cùng đem Hạ Duy An, cùng Lưu Tiêu Tiêu mẫu thân Hạ Hàm Trần, nhân loại đoạt vị hôn phu năng tiêu diệt.

Mà Hạ Hàm Trần, ký chủ sao nữ nhân tâm giết luôn hấn, hậu thế duy nhất trên đời của Hạ Duy An

?

Nhưng mà, Hạ Duy An, ký chủ lại hạ thủ được, bởi vì, người mình yêu, phản bội mình, phản bội tình cảm của mình.

Đây cũng là thời điểm nàng xuyên tới.

Cũng không thể giết hấn.

Bởi vì, nàng muốn công lược người, chính là cái tên nhóc..... So với chính mình vai vế thấp hơn một bậc, Hạ Hàm Trần nửa người nửa yêu.

Vân Y thật đúng là chính là cảm thấy có chút hết chỗ nói rồi, nội dung nhiệm vụ hệ thống cấp ra, có thể biến thái hơn nữa sao?

"Ký chủ, thỉnh chú ý, nhiệm vụ là ngẫu nhiên, còn nữa, không được tiến hành công kích nhân thân." Hệ thống mở ra hình thức trí tuệ."

Vân Y trầm mặc.

Tại đây bổ sung một chút, vị hôn phu của nguyên thân, là một con lang yêu.

*lang chó sói.

Trước không nói vấn đề bối phận, ký chủ còn đem Hạ Hàm Trần cả nhà đều giết sạch, cứu hận diệt môn dễ dàng buông như thế sao?

Nhìn chân vẫn còn dẫm lên nam chính, Vân Y thờ dài, tiết tấu này thật là càng ngày càng không có tiết tháo.

Buông ra.

"Hiện tại, người nói xem, ta nên giết người, hay là thả người đây?" Vân Y lạnh lùng cười, duỗi tay sờ đôi tai sói của Hạ Hàm Trần.

Ấn, không sai, chính là tai sói.

Còn chưa chính thức hóa hình thân thể nửa người nửa yêu, Hạ Hàm Trần kia mặt người nhưng lại có đôi tai thú trên đầu, làm Vân Y cảm thấy hấn thật mạnh, ân, duỗi tay sờ nắn.

"Buông cái tay dơ bẩn." Hạ Hàm Trần nghiêng răng nghiêng lợi, lại không có năng lực di ngăn cản.

"Tayd? Không dơ nha." Vân Y thoáng như không biết ý hấn, đem miết bàn tay trắng nõn phẩn nộn dơ trước mắt Hạ Hàm Trần.

Không biết xấu hổ!!

Hạ Hàm Trần không để ý đến Vân Y, chính là, tay Vân Y, lại nắm lấy lỗ tai Hạ Hàm Trần, niết niết.

Nàng trước kia, chỉ nuôi qua chó ngao tây tạng, đáng tiếc, lại bởi vì quá hung hấn, sợ bị cắn nên thôi.

Chó sói nha.

*lang yêu là chó sói thành tinh nhưng mình đề nguyên cho hay.

Hấn là cùng chó ngao hình thể không sai biệt lắm đi.....

Mà lúc Vân Y nhéo lỗ tai Hạ Hàm Trần, không lâu, liền thấy Hạ Hàm Trần lỗ tai..... Thế nhưng đỏ.

Này, là chính mình quá mức dùng sức sao?

Lập tức, nàng đột nhiên nghĩ tới, này, lang yêu điểm nắn cảm, chính là lỗ tai.

Lại nhìn về phía mặt nam chính, trong mắt tràn ngập phẩn hận, tức giận, cứu hận..... Các loại cảm tình giao tạp ở bên nhau.

Vân Y buông tay ra, đứng lên, đem tầm mắt hướng về phía nhà gỗ kia, thanh âm thông thả mà dài dòng nói:

"Người biết không? Ta và phụ thân người, vốn là đã hứa hôn định ra hôn ước ta là vị hôn thê của hấn, hấn là tướng công tương lai của ta, chính là, phụ thân người lại nói muốn đi ra ngoài lang bạt một phen."

"Khi đó, ta tu luyện còn chưa xong, trong nhà trưởng bối không cho ta cùng đi, nhưng ai biết, hai năm sau, hấn trở về, thế nhưng mang về một nữ tử."

"A ha ha ha, hấn thế nhưng nói, đó là nương tử hấn, nếu người kia là nương tử hấn, a ha ha ha ha, ta đây, xem như cái gì?"

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 167: Đồ Nhi, người không ngoan (3)

Vân Y nói, điên cuồng vận vẹo mà nở nụ cười.

Nói xong, Vân Y đột nhiên tiến tới rồi Hạ Hàm nói bên tai Trần, trong mắt dữ tợn.

"Hấn sao có thể bỏ ta, rõ ràng, ta mới là vị hôn thê hấn, mà cha người, lại chạy theo người khác, nương người còn hãm hại ta, ha ha, người nói, bọn họ có phải hay không đáng chết?"

Hạ Hàm Trần lần đầu tiên, nghe được lời như vậy, phản xạ có điều kiện, "Không, mới không phải, cha mẹ ta mới không phải giống như lời người làm như vậy, nhất định là người, là người giết cha mẹ ta, người mới là đáng chết."

Vân Y nghe vậy, một cái tát văng trên mặt Hạ Hàm Trần, "Người cảm miệng, cha người phụ ta, hấn đáng chết, nương người tính kế ta cũng nên chết. Làm trưởng bối trong nhà ta đuổi ta ra cửa, ha ha, Hạ Hàm Trần, ta nói cho người, đó là cha mẹ người thiếu ta, bọn họ đáng chết."

Vân Y phẩn hận đem tay pháp thuật hướng bốn phía tán ra, tức khắc, này bốn phía trong rừng hoa cỏ cây cối, đều cấp rút căn dựng lên.

Đôi tay mang theo pháp thuật, ánh sáng hiện ra một loại đủ mọi màu sắc.

Mười lăm phút sau.

Vân Y té xiu, hiện ra nguyên hình, một con hồ ly nằm ở trên mặt đất, có vẻ suy yếu.

Mà Hạ Hàm Trần, gắt gao mà nhìn chăm chăm Vân Y kia hiện hình hồ ly, tuy rằng hấn hiện tại, cũng sắp không còn cảm giác được thân thể mình.

Nhưng hiện tại, nếu là muốn tay không giết chết Vân Y, một hồ ly suy yếu hơi thoi thóp như thế, dễ như trở bàn tay.

Chính là, ở trong đầu Hạ Hàm Trần, lại hiện lên một màn vừa rồi, Vân Y kia điên cuồng, vụn vụn.

Hấn, giống như có chút đuối lý..... Phi, yêu nữ đáng chết, thi triển mị thuật với hấn.

Ở thời điểm hấn gây giũa khôi phục lý trí, Vân Y đã bắt đầu tỉnh táo.

Vân Y không nghĩ tới, tinh thần kỳ chủ ở thế giới này, thế nhưng lại cường thế đến vậy, đem năng ảnh hưởng khác sâu đến như thế.

Nàng thiếu chút nữa, đã bị nguyên chủ này làm hỏng thần thức.

May mắn có kia hệ thống ở.....

"Hệ thống, cảm ơn ngươi, cảm ơn nhờ có ngươi." Lần thứ hai, Vân Y thiết tình cảm tạ.

【 lần đầu tiên, ở vườn trường ngao kiều học bá】

Hệ thống nhân dịp Vân Y thăng một cấp bậc, có một chút ý thức, nghe Vân Y kia thiết tình cảm kích trung.

Hệ thống trả về câu: "Không cần khách khí!"

Vân Y sững sốt một chút, lần đầu tiên, bị hệ thống như vậy danh chính ngôn thuận..... Đứng đắn mà trả lời một câu lời nói không vấn đề.

Thấy Vân Y tỉnh lại, Hạ Hàm Trần cũng không dám lại làm cái gì xúc động giết Vân Y.

Hiện tại hấn, còn không có cái kia thực lực, hấn, muốn trở nên cường đại.

"Như thế nào, muốn báo thù sao?" Vân Y sau khi tỉnh lại, nhìn thấy hấn như vậy, tự nhiên cũng là biết, suy nghĩ trong lòng nam chính.

Rốt cuộc, còn chưa chính thức thành thực lên, có cái ý tưởng gì, vẫn hiển lộ ra ở trên mặt.

Hạ Hàm Trần run run đôi mắt, gắt gao mà nhìn chăm chăm Vân Y, nghiêng rằng nghiêng lợi, con ngươi còn tràn ngập cừu hận.

"Không sai, yêu nữ, ta nhất định sẽ tìm ngươi báo thù." Hạ Hàm Trần nắm chặt đôi tay,, đối với nàng rất hận, tuy rằng không có hành động, nhưng là, thù hận này sẽ không tắt.

"Ta có thể dạy ngươi nha." Vân Y cong môi cười, nguyên ký chủ ngũ quan tinh xảo khí chất yêu mị..... Chính là, bị Vân Y thuộc tính tư liệu ảnh hưởng, hoàn toàn rơi chậm lại vài cái cấp bậc.

Đây là..... hậu quả thuộc tính quá thấp.

"Vi cái gì?" Hạ Hàm Trần lạnh băng tàn nhẫn hỏi, trong giọng nói mang theo nhẹ nhẹ kinh ngạc, nàng, rõ ràng không cần như thế.

Chẳng lẽ, nàng thật sự không sợ chết?

Bạn đang đọc truyện *Công Lạc: Nhật Ký Thuợng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 168: Đồ Nhi, người không ngoan (4)

(4)

"Ta sẽ dạy ngươi, cũng chỉ có ta mới có thể dạy ngươi, bởi vì ngươi tồn tại mới có thể giết ta báo thù, bởi vì ngươi, ta mới không tịch mịch."

Vân Y gọi lên khóe miệng, sáng lạn như hoa tươi cười, mang theo vẻ tự tin từ trong xương, loá mắt lộng lẫy.

"Ta nhất định sẽ giết ngươi." Khuôn mặt còn non nớt, nhưng hiện một tia âm ngoan, thành công làm ánh mắt Vân Y hơi hơi lập lòe.

"Được, ta chờ." Vân Y gật đầu, tầm mắt dõi về phía căn nhà gỗ, "Như vậy, thi cốt trong nhà gỗ, ngươi không cần, sửa sang lại một chút sao?"

Nghiêng đầu, mưa đã tạnh chỉ là khiến ngọn lửa trong nhà gỗ lần nữa bùng lên, mà Vân Y, cũng không có ngăn cản chuyện này phát sinh.

Hạ Hàm Trần không để ý đến Vân Y, chỉ là đem mắt hướng về phía căn nhà, lúc này, trong mắt đã bị cừu hận, ai oán bao trùm.

Nồng đậm ưu thương, quay chung quanh hấn.

Vân Y nhìn đáng vẻ Hạ Hàm Trần, tâm không đành lòng, có chút đau xót, đáng tiếc, lại bất lực.

Đích xác, sự tình nguyên chủ làm ra, nàng thật ra không có cái năng lực đi đem người nhà Hạ Hàm Trần sống lại.

Sắc trời dần dần phủ đầy khói mù, làm lửa đốt đến lưng lầy lại buồn bã, thiếu niên không có phát ra một chút thanh âm, chính là, hấn thân mình lại đang run rẩy.

Vân Y không có tận mắt nhìn thấy, nhưng cũng có thể đoán được ra tới, Hạ Hàm Trần, là đang khóc đi.....

Cả người hơi thờ rờ ràng cực kỳ bi ai, từng bước một, hướng về nhà gỗ phương hướng mà đi.

"Cầu ngươi, làm lửa dừng lại, được không?" Chậm rãi, từ trong miệng Hạ Hàm Trần, có thể nghe được ra sự ần ần, hấn là bi tráng cỡ nào, đối với kẻ thù giết cha mẹ, nói ra một chữ "Cầu", một sự kiện thống khổ gian nan cỡ nào.

Nhưng là, cha mẹ hấn, tuy rằng đã chết trong lửa lớn, khả năng còn có thể giữ lại thi cốt.

Hấn, muốn lưu một khối toàn thi cho phụ mẫu của mình..... Cho dù là, thiếu đến hoàn toàn thay đổi.

Vân Y hươ tay áo áo qua, đột nhiên xuất hiện một màn mưa to gần gần,, nên lửa cũng trong phút chốc ngừng lại.

Hạ Hàm Trần định đem thi thể chôn ở trước tro tàn nhà gỗ, hấn nhìn hai khối thi thể cũng đã bị thiêu cháy đen, thiếu chút nữa chẳng còn lại có xương cốt.

Vân Y không nói gì, tuy rằng, chuyện này không phải nàng làm, tuy rằng, đây chỉ là một cái thế giới cốt truyện.

Nhưng, nàng hiện tại đi tới trên người nguyên chủ, nàng, chính là Vân Y.

Hệ thống ác độc kia, lệnh cho nàng.. nàng cảm thấy đứa nhỏ này, khụ khụ..... Không được không được, không thể có tư tưởng như thế, trấn định, trấn định.

Hạ Hàm Trần quý xuống, đem hai cỗ thi thể hợp ở cùng nhau, còn chuẩn bị chính tay đào hố chôn bọn họ.

Vân Y thấy vậy, vung tay, một cái hố to liền ra tới.

Hạ Hàm Trần tuy rằng có chút khó hiểu, nhưng là, người chết vì đại, hân đem này cha mẹ thi thể, để vào bên trong cái hòm kia.

"Không cần người chôn." Thấp giọng ní non, mang theo hận ý, tuy rằng nhỏ giọng, nhưng là dựa theo thánh lực Văn Y mà nói, hoàn toàn không có vấn đề.

Văn Y nhún vai, nàng cũng không có ý định này.

Chỉ là vừa rồi thời điểm, cho rằng nếu làm Hạ Hàm Trần dùng cặp tay nhỏ trắng nõn đi đào hố, nàng phải chờ tới ngày mai sao?

Đợi một lát, nghe thấy thiếu niên kia giống như một con tiểu thú bị thương nức nở,nghe, ài, thật là tạo nghiệt.

"Cha, nương, các người yên tâm, ta nhất định sẽ báo thù cho các người, dùng máu nàng huyết tế điện các người trên trời." Hạ Hàm Trần ở trước mộ cha mẹ hân, khấu đầu ba cái thật vang.

Bạn đang đọc truyện *Công Lực: Nhặt Kỳ Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 169: Đồ Nhi, người không ngoan (5)

Nước mắt không tiếng động mà chảy dài trên gương mặt, con người hung ác đoạt đi vẻ thiên chân hồn nhiên thuộc về thiếu niên mười hai tuổi.

"Đi thôi." Văn Y giờ dù, trên cao nhìn xuống mà nhìn lướt qua Hạ Hàm Trần, trong mắt tựa hồ có chút khinh thường.

Àn, ở Hạ Hàm Trần trong mắt xem ra, chính là như thế.

Hạ Hàm Trần không có động, xem đáng về kia, thoáng như là không nghĩ đi theo Văn Y rồi đi.

"Người muốn giết ta, cũng cần có cái thực lực kia, không phải sao? Bằng không, lấy thân thể người nửa người nửa yêu như thế này?" Văn Y nhướn mày, như vậy, hiện một vẻ hồ ly phong tao.

Chỉ tiếc, duy nhất một cái đồ vật tồn tại ở đây, cũng không thể đủ thương thức.

Hạ Hàm Trần bị Văn Y nói như vậy, lúc sau hân tỉnh ngộ đúng vậy, hân là một tên nửa người nửa yêu, bằng không, cha cùng nương, như thế nào có khả năng ở ẩn bên trong vùng sơn dã này?

Vì chính là tránh đi nhân thế, không cho người khác, những cái gọi là chính nghĩa tu sĩ trừ ma vệ đạo phát hiện.

Nàng là yêu, hân là nửa người nửa yêu.....

"Ta đi theo người." Thanh âm lạnh băng truyền đến, là hạ quyết tâm tàn nhẫn.

Hạ Hàm Trần trên mặt toàn là dính đầy tro tàn vì vừa rồi hân hạ táng cha mẹ.

Văn Y trong mắt hơi hơi lập loè vài phần, cuối cùng ngồi xổm xuống, từ ống tay áo rút ra một chiếc khăn tay.

Thiếu niên theo bàn năng đem đầu hướng ra sau, ánh mắt bình tĩnh không gợn sóng nhìn Văn Y, thân thể cứng đờ, vẫn không nhúc nhích mà nhìn Văn Y, tùy ý nàng ở trên má hân chà lau.

Tay nàng lạnh lẽo, một chút cũng không thể so với nước mưa ẩm áp vừa rồi đánh vào trên má.

Văn Y không để ý ánh mắt thiếu niên, chỉ là cẩn thận mà chà lau vết máu trên má, khăn tay dính đầy hương hoa mai lành lạnh.

"Bọn họ nợ ta, ta lại nợ người, ta chờ người lớn lên, giết ta."

Nàng động tác đầy ôn nhu, thanh âm nhẹ nhàng.

Nghe như vậy, Hạ Hàm Trần vẫn là cố nén cừ hận.

Đã chà lau sạch sẽ trắng tinh, có thể thấy ngũ quan còn còn tỉnh non nớt, nhưng có thể nhìn trộm ra lớn lên sau phong hoa tuyệt đại.Giữa mày che dấu tuyệt cường cùng cừ hận mà sinh lệ khí, khiến cho đôi mắt làm người nhìn không rét mà run.

Văn Y cảm thấy tâm thật mệt, một cái nam chính như vậy..... Kêu nàng làm sao bây giờ?

Văn Y thở dài, cũng không có che dấu thanh âm, tiếng thở nhẹ nhẹ truyền vào lỗ tai Hạ Hàm Trần, khiến Hạ Hàm Trần thân thể không tự giác mà căng lên.

"Người yên tâm, không cần đề phòng ta như thế, rốt cuộc, người hiện tại đối với ta mà nói, tay trái gà không chặt, ngược lên, không khoái cảm."

Văn Y cười lạnh một tiếng, khăn tay đưa tới dính đầu Hạ Hàm Trần, "Chính mình lau sạch, ta không thích hài tử dơ dáy."

Hạ Hàm Trần đỏ mắt trừng trừng nhìn đôi tay thon dài xinh đẹp kia, nắm đấm lại bất tri bất giác gắt gao nắm lại, chính là không có ý tứ tiếp lấy.

Văn Y nhướn mày, "Ta thích hài tử nghe lời."

Mấy chữ đơn giản này, quanh quẩn ở trong đầu Hạ Hàm Trần, lại biến thành một loại ý tứ khác, nghe lời mới có thể sống sót.

Hạ Hàm Trần mang theo tức giận giặt khăn tay trong tay Văn Y, gờ khác này hân tự giác lộ ra một chút tính trẻ con của thiếu niên, khoe môi Văn Y tự giác cong lên.

Hạ Hàm Trần đem khăn tay ở trong tay giặt gao cầm, mang theo tức giận nhìn thẳng Văn Y, vừa lúc thấy con người Văn Y đây ý cười của nàng.

Hân nội tâm một trận khăn trương, cắn chặt môi dưới, một tia nhục nhã từ đáy lòng dâng lên.

Nhìn bộ dáng Hạ Hàm Trần, Văn Y lại không có lại chậm rãi chờ đợi, tay tay áo vung lên, nháy mắt một cái làm thuật tẩy sạch.

Bạn đang đọc truyện *Công Lực: Nhặt Kỳ Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 170: Đồ Nhi, người không ngoan (6)

(6)

"Người....." Hạ Hàm Trần thấy vậy, cảm tức nhìn Văn Y, nàng vừa rồi, thể nhưng, thể nhưng như thể đùa bỡn mình.

Văn Y trong tay cuốn lên một dải lụa bạch, nắm trong tay, mà một đầu khác, lại buộc nửa cái ở trên thân thể Hạ Hàm Trần.

Nhìn Hạ Hàm Trần biểu tình tức giận, Văn Y khẽ miệng gọi lên ý cười nghiền ngẫm:"Địa phương ta muốn mang người đi, cũng không phải là dùng chân liền có thể đi đến."

Ngăn dậm độn thuật, thủy với dưới chân.

May mắn ở thời điểm tiếp thu cốt truyện, hệ thống còn thực hảo tâm mà cùng nhau đem ký ức ký chủ sở hữu đều đưa vào ở trong đầu nàng.

Bằng không, nàng thật đúng là không biết, nếu muốn thi triển pháp thuật, nguyên lai còn rất phiền toái.

Đặc biệt là thủ pháp phức tạp kia, đỡ mờ, nàng thiếu chút nữa liền quên mất.

Màn trời hạ bạc phong tuyết sắc ónh lam, vài nhung sông băng pha lê dạng trong suốt, cư cao phóng nhãn nhìn lại, phía chân trời sừng sững trắng như tuyết tuyết sơn đỉnh băng, dưới ánh mặt trời thấp phản loá mắt.

Cái này, chính là địa phương ký chủ vẫn luôn sinh hoạt.

Cánh đồng băng tuyết..... Vân Y lúc này mới đột nhiên nhớ tới, ký chủ giống như, vẫn luôn là tuyết hồ đầu?

Nhìn Hạ Hàm Trần kia run nhè nhẹ thân mình, lạnh đến phát run, Vân Y tâm tư vừa động, một kiện cừu y liền xuất hiện ở trong tay nàng.

"Phủ thêm đi." Cừu y cũng không biết nguyên thân là từ đâu lấy tới, khụ khụ, dù sao sợ người lạnh, lại không phải nàng.

Hạ Hàm Trần theo bản năng mà tiếp nhận y phục trong tay Vân Y, tuyết trắng xóa bao trùm toàn bộ bình nguyên, vực thẳm sâu không thấy đáy.

"Đi thôi, chúng ta đi xuống." Vân Y hướng Hạ Hàm Trần vươn tay, Hạ Hàm Trần nhìn thoáng qua nàng, chán ghét nhìn nàng.

Hạ Hàm Trần cự tuyệt, dài lụa choàng trong tay Vân Y lại lần nữa bao trùm toàn bộ bình nguyên, vực thẳm sâu không thấy đáy.

Mặt trời lặn, giữa một vùng núi phủ đầy tuyết, Vân Y ôm Hạ Hàm Trần, gió mạnh từ bên tai thổi qua.

Hạ Hàm Trần ánh mắt chưa từng rời mắt khỏi khuôn mặt Vân Y, hẳn muốn đem nàng thấy rõ, để một ngày nào đó, sẽ tự mình giết nàng.

Bất quá, thấy Vân Y pháp thuật cao thâm như thế, Hạ Hàm Trần trong lòng càng căm hận, nói như vậy, hẳn đến tu luyện ít nhiều mười năm, mới có thể đủ vượt qua?

Nhưng mà, mùi hoa mai quen thuộc tự bên cạnh người trên người truyền đến, thiếu niên tâm run lên, thân thể tự nhiên kháng cự muốn tách ra, Vân Y liền đem hắn ôm chặt hơn nữa.

"Đừng nhúc nhích, muốn chết người liền tiếp tục động đi." Vân Y cúi đầu, cổ ý ở bên tai hân uy hiếp.

Thiếu niên tránh thoát không được cũng không dám tránh thoát, nhìn cảnh sắc bên người không ngừng thay đổi, sắc mặt cứng đờ lạnh lẽo, không khỏi hoài nghi chính mình có một ngày có thể thắng qua nàng hay không.

Vân Y giống như biết tâm tư Hạ Hàm Trần, "Yên tâm, lấy thiên tư người, nếu người có thể đạt tới độ cao, nhất định sẽ siêu việt hơn ta."

Hạ Hàm Trần thân thể đột nhiên cứng đờ, "Vi cái gì? Chẳng lẽ, người sẽ không sợ sao?"

"Sợ cái gì? Sợ người giết ta?" Vân Y cười khê, "Đương nhiên người có thể giết ta khi ấy có lẽ ta còn sẽ sợ người ba phần, chi tiếc, hiện tại,mà nói....."

Vững vàng rơi xuống đất, Vân Y không nói ra lời đằng sau, Hạ Hàm Trần hung hăng mà nhìn bóng dáng Vân Y, hận nàng tư thái cao cao tại thượng không đem hắn đặt ở trong mắt.

Chính là đáy lòng lại mê mang, rõ ràng, đây mới là đối với hắn có lợi nhất, người kia đối hắn càng là kính mến, nhưng cũng càng có thể cho hắn cơ hội trưởng thành.

Bạn đang đọc truyện *Công Lực*: *Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [Ebook Full.Net](http://EbookFull.Net).

Chương 171: Đồ Nhi, người không ngoan (7)

Nhưng hắn lại không thích nàng nhìn hắn bằng thần sắc không hề gọn sóng, người đem nàng coi như tử địch, mà nàng lại không đem người phóng đặt cùng vị trí.

Đi theo sau lưng Vân Y, Hạ Hàm Trần phóng tầm mắt nhìn lại, nơi này trắng xóa một mảnh, vạn dặm..... Đều là tuyết.

Nhưng đi qua phần địa tuyết này, phát hiện bên trong lại còn có một mảnh ốc đảo mặt cỏ xanh mướt.....

Tuy rằng Hạ Hàm Trần nghi hoặc, hẳn không có gì, bởi vì, hắn không muốn cùng nàng nói chuyện.

Nhìn thấy căn nhà trúc nhỏ bé, trước cửa thế nhưng cũng có bàn đá, nhìn đến nơi này, Hạ Hàm Trần giống như về tới nhà cũ..... Nói mình cha mẹ từng cùng nhau sinh sống.

Chi tiếc, hiện tại, hết thấy đều không trở về được.

"Sau này, người ở lại bên kia, ngày mai, ta giúp người đem thể chất nửa người nửa yêu đổi thành thân thể cường hãn của Yêu tộc." Vân Y nhớ tới một sự kiện trong cốt truyện.

Lúc nam nữ chính gặp nhau, nam chính vẫn sử dụng cơ thể nửa người nửa yêu, tuy nhiên nữ chính lúc ấy cũng không phát hiện ra.

Về sau, cuối cùng ở dưới sự trợ giúp từ nữ chính, tài học cũng được che dấu, không bị tu sĩ khác phát hiện.

Hiện tại..... Ha há, trực tiếp đổi thành máu Yêu tộc, nàng liền phải nhìn xem, nữ chính kia, đến tận cùng có bao nhiêu thánh mẫu mã lệ liên.

Cái gọi là chính tà không thể cùng tồn tại cả hai.

Vân Y nói xong, bước vào nhà.

Đến nỗi Hạ Hàm Trần nói, Vân Y liền không có để ý tới, hẳn thích làm gì liền làm như thế đi.

"Người tên gì, ta còn chưa biết tên người." Hạ Hàm Trần thanh âm ở Vân Y sau lưng vang lên, mang theo không cam lòng cùng hận ý.

Vân Y khòe miệng gọi lên ý cười, thanh âm từ căn phòng truyền ra, "Vân Y, người muốn chặt chẽ nhớ kỹ tên này."

Đúng vậy, hẳn nhất định sẽ nhớ kỹ tên này.

Hạ Hàm Trần thấy Vân Y trở về sau, đứng ở nơi đó, ngồi vào bàn đá, nhìn về phía hư không.

"Y Y, người đã về rồi?" Vừa nghe thấy động tĩnh, từ bên ngoài, truyền đến một tiếng gọi.

Hạ Hàm Trần thấy bóng dáng một người đàn ông xuất hiện.

Xem người này đi, chà... một cái mỹ thiếu niên..... Thanh nhả như sương mù Tinh Quang, môi tuyệt đẹp như hoa anh đào, da thịt tinh tế như mỹ nữ, một gương mặt làm người kinh tâm.

Hạ Hàm Trần có chút cảnh giác mà nhìn hắn, không vì cái gì khác, là bởi vì, huyết mạch người trên nam tử này, áp chế hắn.

Số huyết mạch Vân Y vừa rồi càng thêm cao quý, hẳn một cái nửa người nửa yêu huyết mạch.....

Bất quá, kia nam tử chỉ là nhẹ nhàng mà nhìn lướt qua Hạ Hàm Trần sau, liền không có lại đem tầm mắt nhìn qua...

Thật giống như, chỉ là một cái không quan trọng cùng hàng hóa đều giống nhau.

Hạ Hàm Trần không có chủ ý thái độ người này, nhưng lại có chút tò mò về thân phận hắn.

Hắn lắc đầu, xoay người bước vào một căn phòng.

Ngồi ở trên giường, suy tư bước tiếp theo nên như thế nào đi, năng, là yêu đã tu luyện không biết bao lâu.

Hắn hiện tại, chỉ là cái loại máu không thuần, thiên phú tu luyện tất nhiên so ra kém phụ thân rồi, nên như thế nào có thể so với..... Văn Y?

Nghĩ ngợi một hồi, hắn mệt mỏi nằm vào giấc ngủ.

"Y Y," Nam tử vọt vào trong phòng Văn Y không hề kiêng kị, có lẽ quan hệ với nguyên chủ cũng không tầm thường.

Văn Y nhú mày nhìn về phía nam tử, tìm tòi một chút trong ký ức, người này là..... Nhan Dương, hình như là Yêu Vương chỉ từ đây.

Bạn đang đọc truyện *Công Lực: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 172: Đồ Nhi, người không ngoan (8)

Bất quá, tên yêu tộc này..... Đồ kỷ chủ thật đúng là không tồi.

Bằng không, kỷ chủ lấy tu vi như vậy, như thế nào khả năng sẽ thắng được Hạ Duy An đâu?

"A Dương, tính cách kêu kỳ quái quá của ngươi, liền không thể sửa một chút sao?" Văn Y có chút đau đầu, tuy là Yêu Vương chỉ từ, nhưng tính cách thật đúng là giống tiểu hài tử.

Nếu không phải tu vi hắn đáng tin, lợi hại đến hù dọa người ta, thì đã sớm bị ăn không biết bao nhiêu lần đi.

"Y Y, ngươi đã trở lại, sao rồi, có đem những người đó mần mồn sao trảm?"

*mần mồn sao trảm có nghĩa là giết cả nhà kẻ phạm tội, tịch thu tài sản, có nơi ghi là tịch sát

Nhan Dương không để ý tới Văn Y, cái gì tính cách cái gì sửa lại, đều là vô nghĩa.

Bởi vì lời này, kỷ chủ đã nhắc nhở Nhan Dương qua lần thứ n, luôn bị hắn xem nhẹ.

"A Dương, ngươi có phải hay không lại không nghiêm túc nghe lão sư giảng? Mần mồn sao trảm không phải dùng như thế." Văn Y lắc đầu, tiếp tục đùa nghịch đồ vật.

"Cái này, Y Y, phụ vương ta quá xấu rồi, luôn là cường bức ta làm điều ta không thích." Nhan Dương năm trăm tuổi không hề thẹn thà.

Nhưng nếu lấy tuổi tác nhân loại mà tính, hắn nhiều nhất..... Cũng chỉ là thiếu niên mười mấy tuổi, so với Hạ Hàm Trần lớn hơn không được bao nhiêu.

Quay đầu nhìn về phía Nhan Dương, lại lo lắng nhìn thấy Nhan Dương bộ dáng cong miệng bán manh, Văn Y cố nén ý định đi sờ đầu hắn.

Đúng, phải biết rằng, kỷ chủ nguyên bản chính là một vị nữ thần cao lãnh.

"Đúng rồi, Y Y, cái tiểu tử thú bên ngoài là ai?" Hắn không thích bên người Y Y có nam tử khác xuất hiện đâu.

"Hạ Duy An con trai Hạ Hàm Trần." Văn Y không có nửa điểm dấu điểm, đương nhiên khi Văn Y nói ra cái tên Hạ Duy An, Nhan Dương đồng thời cũng nghiêng răng nghiêng lợi.

Chính là loại lang yêu đáng chết không có mắt, hắn không hiểu, thế mà Y Y lại mang theo một cái nhân loại ti tiện về đây.

Nhân loại kia, nơi nào so được với Y Y?

"Ngươi đem hắn về làm gì?" Nhan Dương cũng không có hỏi, Y Y có phải hay không coi trọng cái tiểu tử thú kia.

Mà cho rằng, Y Y đối với vị hôn phu đáng chết chưa từ bỏ ý định, bất quá, lang yêu đã chết, Nhan Dương vẫn là yên tâm một chút.

"Hắn muốn giết ta, ta cho hắn cơ hội này." Văn Y nhìn trong tay hạt châu, hạt châu này là dùng để hấp thu linh khí thiên địa tinh hoa nhật nguyệt, một pháp khí tốt.

Hạt châu này có được trước lúc trưởng bối đem mình đuổi ra khỏi nhà, ban cho mình.

"Ngươi nói cái gì?" Nhan Dương đập bàn, mờ to hai mắt nhìn, nổi giận đùng đùng, thật giống như là muốn ngay lập tức đem Hạ Hàm Trần giết lại lần nữa.

"Ngươi không cảm thấy, bị ngược như vậy, mới có cảm giác sao?"

Nàng như rồng mây nhẹ liếc, đối với tâm tư Nhan Dương oa nhi này, Văn Y là người ngoài cuộc có thể thấy rõ ràng.

Nhan Dương là thích nguyên chủ, nói cách khác, nếu hắn không thích nàng ta sao có thể vì nàng ấy làm nhiều việc như vậy?

Chi tiết là tâm tư nguyên chủ, đều đặt ở trên người Hạ Duy An, còn toàn tâm toàn ý nhào vào trả thù. Như thế nào nhìn ra được tâm tư Nhan Dương?

"Đúng đúng đúng." Bị Văn Y nói như thế, Nhan Dương cảm nín, phụ họa gật đầu, Y Y thật thông minh.

"Ngươi hắn là nên trở về đi?" Văn Y nhìn lướt qua, nơi này cách Yêu giới cũng không xa, chỉ là, nàng lại bị đuổi khỏi Yêu tộc, rốt cuộc..... không thể trở về.

Thấy Văn Y cúi đầu, có chút ưu thương, Nhan Dương không biết Văn Y đang suy nghĩ cái gì, nhưng cũng có thể nhìn ra được, Y Y lúc này tâm tình không tốt lắm.

"Y Y, ngươi xảy ra chuyện gì?" Nhan Dương nói, "Y Y, nếu không, ngươi cùng ta về Yêu tộc đi, được không?"

Bạn đang đọc truyện *Công Lực: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 173: Đồ Nhi, người không ngoan (9)

"Không được, trưởng bối trong nhà đã đem ta đuổi ra ngoài, cho nên ta sẽ không bao giờ trở về, chính ngươi mau về đi thôi, bằng không, ngươi phụ vương lại muốn nói ngươi." May mắn Yêu Vương không có đứa con trai nào khác.

Nếu không Nhan Dương này đã sớm bị huynh đệ tỷ muội hắn hại chết.

"Không trở về, phụ vương còn ở cùng các trưởng lão thương thảo đại sự làm sao làm lớn mạnh Yêu tộc, hủy diệt chính đạo tu sĩ, Y Y, ta ở người lại nơi này được không?" Nhan Dương làm nũng.

Được rồi, nàng rất thích mấy chú chó to..... Tuy Nhan Dương bán thẻ không phải chó, nhưng tên này có bộ dáng bán manh cũng không sai biệt lắm.

Khó trách nguyên thân không đem cảm tình của Nhan Dương để vào mắt, nguyên lai, là coi hắn thành đệ đệ.

"Được rồi, người đi đi, ta muốn tu luyện, không cần làm phiền ta." Chi cần không quấy rầy đến nàng, làm cái gì, đều có thể tùy tiện.

"Được Được." Nhan Dương rất là thuần thực mà về phòng cũ của mình ở đây..... Lại phát hiện, dờ mờ, cái tên tiểu tử thái thể nhưng chiếm giường ngủ của hắn.

Điểm này, như thể nào có thể không làm Nhan Dương tức giận đâu?

Nổi giận dùng dùng mà đi qua, duỗi tay liền vỗ vào đầu Hạ Hàm Trần.

"Này, đây, người ngủ giường ta làm gì? Tránh ra." Y Y nói, chỉ là cần hắn lui lại là có thể tới ngược ngược.

Hắn đương nhiên sẽ không đối với Hạ Hàm Trần này có bao nhiêu khách khí.

Nhưng..... Cũng không cần khách khí đến cái dạng này đi.

Một cái tát đánh vào trên đầu Hạ Hàm Trần, lập tức làm Hạ Hàm Trần có chút mờ mịt, chậm rãi tỉnh lại, nhìn cái người đột nhiên xuất hiện trước mặt..... không phải, là yêu.

Nam tử này, còn không phải là người vừa rồi hắn nhìn thấy sao?

Trên đầu còn có chút đau đau, Hạ Hàm Trần che lại, trừng mắt nhìn hắn, "Sao người tự dưng đánh ta?"

Hai người tuổi không sai biệt lắm (chú ý, lấy tuổi nhân loại tính toán, Nhan Dương vẫn là thiếu niên). Cho nên hắn càng tức giận.

"Người ngủ giường ta, ta tự nhiên là muốn đánh người, mau cút đi, rời khỏi giường của ta." Nhan Dương một chút cũng không khách khí, ngẩng đầu, cao ngạo mà nhìn Hạ Hàm Trần.

"Ai nói đây là giường người, hiện tại nơi này toàn bộ đều là của ta, người mới là nên đi." Hạ Hàm Trần không đành lòng chút nào, cảm tức nhìn Nhan Dương.

Dù là ai, trong lúc ngủ mơ, bị người ta cho cái tát đánh thức dậy, phỏng chừng..... Đều sẽ phản ứng như vậy đi?

Ở bên kia, Vân Y đều có thể nghe hai đứa nhỏ đang cãi nhau.....

Quả nhiên vẫn là tiểu hài tử, đối mặt bạn với bạn cùng lứa tuổi, vẫn khôi phục tính trẻ con.

Kỳ thật, Vân Y cảm thấy rất đau đầu, tuy rằng, nàng tuổi cũng không lớn, nhưng nguyên thân đã không sai biệt lắm hơn một ngàn tuổi.

Lão trâu già ngàn năm ăn thịt có non..... Thật đúng là, vượt thế kỷ.

Không để ý đến tiếng ồn ào bên kia, chính mình cảm hạt châu trong tay, cảm nhận được nó đích xác ẩn chứa linh khí đầy đủ, thời điểm linh khí nhập thể, một cỗ cảm giác thoải mái thiếu chút nữa làm nàng rên ra tiếng.

Chẳng lẽ..... Đây là chỗ tốt của tu luyện?

Khó trách, nhiều người muốn tu tiên như vậy, tu yêu chi thuật, cũng là rất lợi hại.

Bên kia, Nhan Dương còn cùng Hạ Hàm Trần tranh chấp, bởi vì tiểu trúc ốc này chỉ còn một gian là có thể cho người ở, chỗ khác, đều là dùng để phóng tạp vật.

"Một khi đã như vậy, chúng ta liền tỷ thí tỷ thí đi, xem ai có cái để thực lực dùng phòng này." Nhan Dương ngạo kiêu khinh thường mà nhìn lướt qua Hạ Hàm Trần.

Hạ Hàm Trần mặc.

Một tên hậu nhân yêu vương..... Tu vi cao thâm, thế nhưng còn muốn khi dễ một tên nửa người nửa yêu còn chưa từng tu luyện qua, thật không biết xấu hổ.

Bạn đang đọc truyện *Công Lực: Nhặt Kỳ Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 174: Đồ Nhi, người không ngoan (10)

Nhan Dương tò vè, mặt mũi là cái gì? Có thể ăn sao?

Chi cần có thể ở lại, hắn liền có thể cùng Y Y song túc song phi, như thế nào sẽ bị một chút vấn đề nhỏ nhỏ như thế làm khó?

Cứ như vậy, bọn họ gắng co một buổi tối.....

Sáng sớm, ngày mới lộ ra mặt trời, mọi vật thanh tịnh làm người vui vẻ thoải mái, phảng phất như một bức tranh thủy mặc nhân nhạ tràn ngập hương cỏ xanh dễ chịu.

Mà lúc này, Vân Y phát hiện linh khí càng thêm nồng đậm, lại bị một cái tiếng thét chói tai làm giật mình.

Vân Y nhủ mảy, dùng tu luyện, tuy rằng là một buổi tối thời gian, nhưng nàng lại phát hiện, thân mình thoảng như càng thêm uyển chuyển nhẹ nhàng.

Nàng đi ra ngoài, nhìn thiên ngoại, tươi mát như thế, nhìn nhìn, mới ra chút thần.

Từ bên kia lại truyền đến một tiếng thét kinh hãi.

Bất đắc dĩ, Vân Y đành phải đi kiểm tra đến tận cùng đã xảy ra cái gì.

Đập vào mắt..... Vân Y nhìn căn phòng hỗn độn, lung tung rối loạn, giống như gặp phải cướp?

"Các người đây là làm gì?" Nhìn hai người lẫn lộn vào nhau, Vân Y liền cảm thấy đầu choáng váng.

Một tên vương tử Yêu giới, nàng thật sự không hiểu, không phải hắn biết yêu thuật sao? Yêu pháp đâu? Tại sao lại muốn bắt chức người thường tay không đánh nhau? vật lộn?

Vân Y đứng ở nơi đó, yên lặng mà không nói gì, nhìn hai người bọn họ.

Nàng muốn xem xem, hai người kia, đến tận cùng là lúc nào mới có thể phát hiện nàng đứng đây.

Qua một hồi lâu sau, hai người kia đều không có chú ý tới cửa có người, nàng tức giận, căn nhà trúc này sớm muộn cũng sẽ bị hủy.

"Dừng tay!" Vân Y hét lớn một tiếng.

Hai người kia, khi nghe tiếng Vân Y hô, cuối cùng cũng dừng tay lại.

Nhìn Nhan Dương trên mặt xanh tím, Hạ Hàm Trần trên mặt dính máu, thực rõ ràng, có thể nhìn ra được Hạ Hàm Trần đang ở thế hạ phong.

Đây cũng là kết quả có thể đoán trước được.

"Hai người các người nói cho ta nghe đến cuối cùng là đang làm gì?" Vân Y lura gần ần nhần nhưng trên mặt lại là một mảnh lạnh băng.

Hạ Hàm Trần không nói gì, chỉ cúi đầu, không có đem tầm mắt nhìn về phía bất kì kẻ nào, tóc che khuất về mặt của hắn, cũng không có ai nhìn ra được hắn suy nghĩ cái gì.

Nhưng Nhan Dương về mặt ủy khuất, "Y Y, người xem, người xem người thu lưu cái tiểu tử thú này, hắn, hắn, hắn thế nhưng đánh ta."

Nhìn Nhan Dương da mặt dày cáo trạng, Hạ Hàm Trần không phải là không muốn nói cái gì, chỉ là, hắn không có gì để nói.

Vân Y ném một lọ thuốc cho hắn, "Sửa soạn tốt chính mình đi, người nhìn người xem, cái tiền đồ gì, cùng một tên nửa người nửa yêu chưa từng tu luyện đánh nhau."

Bị Vân Y nói như thế, Hạ Hàm Trần yên lặng mà nắm chặt nắm tay, gân xanh nổi lên.

"Đúng vậy đúng vậy." Bị Vân Y quan tâm, Nhan Dương cuối cùng cảm thấy chính mình vẫn là có chút giá trị tồn tại.

Đến nỗi bị Hạ Hàm Trần đánh vài cái, cũng chỉ hằm hừ vài cái rồi bỏ qua.

Khó nhọc kẻ sao, vẫn là phu tử dạy dỗ hắn đâu.

Vân Y cầm một bình thuốc mỡ khác, ngồi xổm trước mặt Hạ Hàm Trần, nhìn hắn cúi đầu, nói: "Ngẩng đầu lên."

Hạ Hàm Trần không để ý đến, Vân Y vươn tay, một tay nâng cằm, nhéo hắn, cường thế muốn hắn cùng chính mình tầm mắt đối diện.

"Chắc chắn, nhìn một cái khuôn mặt nhỏ tuổi tú này bị thương rồi nhưng cũng không đáng giá nữa nha." Cử động này của Vân Y làm Hạ Hàm Trần vốn dĩ không hề gọn sóng mắt, đột nhiên nổi trận lôi đình.

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [Ebook Full.Net](http://EbookFull.Net).

Chương 175: Đồ Nhi, người không ngoan (11)

Hắn giống như là bị người hung hăng nhọc nhằn, đem mặt mình né xa ra khỏi tay của nữ nhân này.

"Đây là thuốc mỡ." Vân Y đặt thuốc trước mắt Hạ Hàm Trần.

Rồi mới quay đầu, nói với Nhan Dương: "A Dương, ta cho người một cái phòng mới, không cần tranh cãi nữa."

"Không, ta không cần, ta muốn ở phòng này." Nhan Dương sao có thể cứ như vậy mà từ bỏ? Hơn nữa, nơi này vốn dĩ chính là phòng hắn vẫn luôn cư trú, bằng cái gì muốn hắn nhường cho tên tiểu tử thú này a?

"Vậy được rồi, vậy người liền dọn đến cái nhà gỗ bên cạnh ta đi." Vân Y đem thuốc mỡ buông xuống, nói xong, xoay người liền rời đi.

Nhan Dương vừa nghe, dờ mờ, này, này, vậy tức là đến ở nhà gỗ mới bên cạnh phòng Y Y?

"Ai, ai, Y Y, ta muốn, ta muốn cùng người ở bên cạnh nhà gỗ nha." Nhan Dương lúc này không có thời gian quản Hạ Hàm Trần. Đuổi theo sau lưng Vân Y, lập tức liền xông ra ngoài.

Mà Hạ Hàm Trần, tầm mắt dời về lọ thuốc mỡ dưới chân mình. Hắn chậm chạp vẫn chưa lấy lại bình tĩnh, thực ra Hạ Hàm Trần đối với chút vết thương này, căn bản là không bỏ trong lòng. Hắn đem thuốc mỡ kia hung hăng mà ném vào một bên phòng, như là đem lọ thuốc mỡ trở thành Vân Y mà trút giận.

Cũng không biết Vân Y là như thế nào cùng Nhan Dương nói, thời điểm Nhan Dương trở về, đem Hạ Hàm Trần nhanh chóng đuổi ra ngoài.

Hừ, gần quan được ban lộc cơ hội, Nhan Dương méo miệng, hừ, nhường cho hắn.

Hạ Hàm Trần căn bản là không chú ý, việc hắn để ý, chính là làm thế nào đem Vân Y giết chết càng sớm càng tốt.

Nàng đã nói cho hắn cơ hội này, cho nên, hắn muốn trở nên cường đại.

Tu luyện.....

Pháp thuật.....

Huyết mạch.....

Toàn bộ, toàn bộ, hắn đều phải thay đổi.

Nam chính ần nhẫn, bắt đầu chậm rãi thay đổi.

Hắn liền xoay người rời đi, không chút nào để ý tới Nhan Dương đang khiêu khích.

Nhan Dương bị loại thái độ này làm tức giận đến..... Dậm chân.

"Đúng rồi, lát nữa, ta chuẩn bị cho người một chút thuốc tắm." Vân Y đột nhiên xuất hiện, lặng yên không một tiếng động.

"Được." Hạ Hàm Trần gật đầu, không có cự tuyệt.

"Mang được liệu lên." Vân Y chỉ vào đồng thuốc trên mặt bàn đặt, báo Hạ Hàm Trần mang theo.

Nàng cùng Hạ Hàm Trần hướng về một căn phòng làm từ hàn băng mà đi, trong phòng ngoại trừ bốn bức tường là băng, cái gì cũng đều không có.

Chỉ là ở bên trong, có một bồn tắm được đeo gót từ băng, bồn tắm cũng không hẹp, hắn là có thể ngồi vừa hai người.

Sao bồn tắm mặt, có một cái suối nguồn phủ đầy sương mù, tỏa ra trong phòng những luồng hàn khí.

Nhìn cái tình hình này, Hạ Hàm Trần đưa tầm mắt quét xung quanh một vòng.

Vân Y dùng pháp thuật đem được liệu trong lòng ngực Hạ Hàm Trần đi đến, tự mình đem được liệu bỏ vào bồn tắm.

"Lại đây, đem quần áo cởi ra rồi đi vào." Vân Y khi nói lời này, không cảm thấy chút ngượng ngùng nào.

Hạ Hàm Trần đứng ở bên cạnh bồn tắm, thấy Vân Y không hề kiêng dè, mở miệng nói, "Chẳng lẽ, người không cần kiêng dè một chút sao? Nam nữ thụ thụ bất thân."

Hạ Hàm Trần lời lẽ chính đáng như vậy, Vân Y nường mày, rồi không phản bác, xoay người liền rời khỏi thạch thất.

Mắt nhìn bóng dáng Vân Y đi rồi, nhẹ nhàng thở ra, bắt đầu nhanh nhẹn cởi quần áo.

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(chấm\)Net](http://EbookFull(chấm)Net).

Chương 176: Đồ Nhi, người không ngoan (12)

Hạ Hàm Trần hạ quyết tâm, cắn răng, đem thân thể của mình toàn bộ chôn trong bồn nước, lạnh đến thấu xương, như có thể trong nháy mắt đem hân đồng thành băng.

Vân Y từ bên ngoài tiến vào, nhìn đến Hạ Hàm Trần mau lẹ những người xuống bể nước, nhủu này, "Ai bảo ngươi đi xuống?"

Nàng còn chưa chuẩn bị xong đâu.

Hạ Hàm Trần sững sốt, lúc này đóng băng, người hân cùng lạnh đến sắp kết băng rồi.

"Còn kém một phần dược liệu....." Vân Y không hề có do dự, móng tay hồ yêu sắc nhọn đột nhiên dài ra, đâm sâu vào cổ tay bên kia.

Máu tươi tuôn ra, thực mau, liền đem bồn tắm Hạ Hàm Trần dính đầy vết máu.

Nàng vừa lấy máu đồng thời niệm chú ngữ.

Có thể nhìn ra được, lúc này máu vừa chảy ra từ tay nàng đều mang theo quang mang vàng nhạt. Thời điểm ánh sáng tiến vào nước tắm, lại biến thành màu đỏ.

Nhưng hết thảy diễn biến, đều không có tránh được đôi mắt đang tìm tòi quan sát của Hạ Hàm Trần.

Hạ Hàm Trần có chút kinh ngạc nhìn nàng, hình như là không quá minh bạch, vì sao Vân Y muốn làm như thế.

"Ngươi yên tâm, cho ngươi tắm rửa huyết mạch, chính là để máu tuần chùng thanh tẩy cơ thể ngươi, nhìn nhện một lát là có thể trở thành Yêu tộc thuần chủng."

Vân Y dùng pháp thuật, đem vết thương trên cổ tay phong bế.

Hạ Hàm Trần lúc này trong lòng rất là chấn động, cũng rất nghi hoặc, nàng, rõ ràng không cần làm như thế, không phải sao?

Chỉ là, hân cũng không mở miệng hỏi tiếp.

Vân Y vỗ vỗ bả vai Hạ Hàm Trần, chỉ thấy da hân non mềm như tơ lụa khiến nàng thuận tay nhéo hai cái, đúng, cảm giác này, cũng không tệ lắm.

Nếu không phải Vân Y nhanh chóng đi ra ngoài, Hạ Hàm Trần đã sớm nổi bão.

Bất quá, lúc ấy, Hạ Hàm Trần cũng không còn tâm tư đi để ý tới Vân Y.

Nước trong bồn sôi trào lên, làm hân căn bản là chịu không nổi.

Vân Y cũng biết độ ẩm sẽ làm người bình thường không chịu được, cho nên trên bồn tắm liền đẩy thêm cái nắp.....Đương nhiên, cái nắp này vẫn cho phép hân tự do hô hấp.

Từ bên trong truyền ra tiếng kêu rên, ừ, không nhịn được đau đón thì gào rống là một cách tốt để phóng thích.

Bất quá, nàng còn có một nghi vấn.

"Hệ thống, vì sao nam chính đối với ta hạo cảm vẫn là không có nửa điểm tăng hay giảm bớt?" Nàng nghi hoặc nhất chính là vấn đề này.

Đừng nói là nàng nhục nhã hân, chính là nàng đối với hân tốt như vậy, nam chính này thế nhưng không có nửa điểm hạo cảm biến hóa.

Chẳng lẽ, đây là cái gọi là ý chí sắt đá?

"....." Hệ thống tỏ vẻ trầm mặc, vấn đề này, không phải rất ngu xuẩn sao?

Nam chính tâm tư không sinh ra biến hóa không phải là việc cô phải giải quyết sao? Hỏi ta?

Không được hệ thống trả lời, Vân Y đành phải thôi.

Hiện tại công việc, vẫn là đi thu phục cái người vương bạn Nhan Dương đi.

Có hân ở chỗ này quấy rối, nàng làm sao mới có thể đem Hạ Hàm Trần thu phục?

"A Dương, phụ vương ngươi cùng các trưởng lão thương thảo nghị sự, cũng sẽ không về trong hai ba ngày đi? Nếu ngươi còn không quay về, phụ vương ngươi đem ngươi cầm tù, ngươi ba bốn tháng đều không thể ra khỏi nhà đâu."

Vân Y mở miệng khuyên bảo, còn bắt được tâm tư Nhan Dương hiếu động kia.

Cầm tù, đối với Nhan Dương mà nói là một sự kiện đáng sợ cỡ nào.

Hơn nữa, ở trong nội tâm Nhan Dương suy nghĩ, nếu hân thật sự bị bắt, phụ vương cầm tù nửa năm, như vậy, tiểu tử thái kia còn không biết cùng Y Y sẽ như thế nào đâu.

Nhưng là, không có cầm tù, hân có thể tùy thời đều tới.

"Được được, ta đi về trước." Nhan Dương gật đầu, "Y Y, ngươi cần phải chờ ta a, đừng bị cái tiểu tử thái kia lừa."

Bạn đang đọc truyện *Công Lực: Nhặt Kỳ Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 177: Đồ Nhi, người không ngoan (13)

Nhan Dương lời này khiến Vân Y nhưn mày, hử, tên tiểu tử nào lừa được lão yêu bà như ta chứ.

"Ừm, đã biết." Vân Y không nói gì, chỉ là thúc giục Nhan Dương đi mau.

Nhan Dương vừa đi, Vân Y liền suy nghĩ, nhiệm vụ cấp bốn sao này, thật sự là..... Quá khó khăn.

Hệ thống thật là hồ chết người.

Cứ như vậy, ban ngày suy tư, sắc trời lại dần dần trở tối từ lúc nào.

Vân Y lúc này mới nhớ tới, đỡ mờ, Hạ Hàm Trần còn ở trong bồn tắm.Nàng vội vàng xách váy, hướng phòng băng mà đi.

Lúc này, Hạ Hàm Trần đã bị lẫn lộn đến không còn chút sức lực, nhìn Vân Y hoang mang rối loạn mà chạy tới. Hạ Hàm Trần cuối cùng nhịn không được, hôn mê mất.

Bầu trời buổi tối nạm đầy những ngôi sao nhỏ, từng nhóm từng nhóm ngôi sao đem ánh sáng tích thành những chùm quang dung nhân nhạt, không giống ánh mặt trời sáng lạn, cũng không giống ánh trăng lạnh nhạt, nhẹ nhàng nhưng vẫn hết sức xinh đẹp say lòng người.

Hạ Hàm Trần nằm ở trên giường, Vân Y nhớ tới Hạ Hàm Trần vẫn là con người, đứng, hẳn cần ăn cơm, cho nên nàng liền đi làm chút cháo.

"Tình? Đến, uống cháo trước đi." Cháo trắng dưa muối, rất thanh đạm thích hợp với hắn.

Hạ Hàm Trần mới vừa mở to mắt, liền nghe được một phen lời nói ôn nhu như thế, hình như, hình như là nghe giống nương hắn.....

【đỉnh -- độ hào cảm công lược +5, tổng độ hào cảm -90, ký chủ sắp bị mất sát, xin lưu ý. 】

【đỉnh -- độ hào cảm công lược -90, trong lúc làm nhiệm vụ, độ hào cảm có tăng có giảm, nếu độ hào cảm công lược đạt tới 100, nhiệm vụ hoàn thành, nếu độ hào cảm công lược đạt -100, nhiệm vụ thất bại, thất bại ba lần, sẽ bị mất sát --】

Phốc --

Nghe hệ thống nhắc nhở, Vân Y tay run run, thiếu chút nữa đem cháo tạt vào mặt Hạ Hàm Trần.

- 90?

Phụt.....90.....

Nam chính này, là chuyên môn tới khắc nàng đi.

Còn kém -10 độ hào cảm nữa là nàng có thể bị tuyên cáo nhiệm vụ thất bại.

Hạ Hàm Trần tiếp nhận chén cháo kia, mà hắn cái ý tưởng kia trong đáy lòng, nháy mắt liền biến mất vô tung vô ảnh.

"Vì sao?" Hạ Hàm Trần mắt nhìn về phía Vân Y, vì sao chứ?

Rõ ràng, hắn là muốn giết nàng.

Nhưng mà, nàng..... Lại giống như.....không hề để tâm.

"Ta đã nói rồi, ta thiếu người, ta đang đợi người trưởng thành, rồi giết ta." Vân Y khi nói lời này, tươi cười trên mặt nửa phần không giảm, khiến Hạ Hàm Trần thật sự xem không hiểu.

Hạ Hàm Trần cúi đầu nhìn chén cháo trắng trong tay, dưa muối vừa rồi vị có chút quen thuộc.

"Cảm ơn."

【đỉnh -- độ hào cảm công lược+5, tổng độ hào cảm -85, ký chủ, cố lên nha. 】

Ngẫu nhiên một khắc động lòng kia, có lẽ chính là một lần tiến bộ lớn nhất nàng có được mấy ngày nay.

Đương nhiên, đối với Vân Y mà nói, đây cũng là cơ hội..... chậm rãi bày ra trước mắt nàng.

Khó trách nàng lúc này không có bị mất sát, -95..... Hào cảm này nguyên thân để lại chonàng, thật đúng là ưu ái cực kỳ.

"Đừng rồi, ngày mai tiếp tục tắm thuốc tắm, tổng cộng ba lần, huyết mạch sẽ bị đánh thức."

Lời này của Vân Y khiến Hạ Hàm Trần nhớ đến một việc lúc này.

"Được." Hạ Hàm Trần đột nhiên hỏi, "Cái kia, thuốc tắm phải lấy máu của người sao?"

"Máu của ta vừa vặn có thể dùng để đánh thức thành phần quan trọng trong huyết mạch người, đừng lo lắng, tuyệt hồ nhất tộc chúng ta, còn không đem điểm này để vào mắt đâu."

Vân Y không chút để ý, khiến cho Hạ Hàm Trần cúi đầu, có ai không để ý máu của mình được dùng làm gì chứ?

【đỉnh -- độ hào cảm công lược+5, tổng độ hào cảm -80, thật tốt, kí chủ càng nhiều điểm sẽ càng xinh đẹp. 】

Vân Y cổ quái mà nhìn Hạ Hàm Trần, hành động bồi thường kiểu này..... thật sự hữu hiệu?

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 178: Đồ Nhi, người không ngoan (14)

Hiện tại nữ chính Tiết Mặc Ngâm còn ở tầng dưới chót tu chân phái lần lộn hướng lên trên, nhờ điểm này, Vân Y cảm thấy rất là an ủi.

Nếu trong lúc đang xoát tới cực điểm độ hào cảm, mà Tiết Mặc Ngâm lại xuất hiện, khẳng định không xoát nổi.....

Nhưng cho dù như thế, Vân Y vẫn là muốn phun tào vào mặt hệ thống quản.

Ở lúc nàng giết cha mẹ người ta mới đưa nàng truyền tống tới đây.

Ngày hôm sau, Vân Y lại lần nữa cho Hạ Hàm Trần tắm thuốc tắm, chỉ là, lần này dùng thời gian bảy ngày.

Lần thứ ba, dùng thời gian nửa tháng.

Một lần so một lần thời gian càng lâu, Hạ Hàm Trần lần thứ hai nhìn đến máu Vân Y, thế nhưng biến thành màu vàng kim.

Lần thứ ba, thế nhưng vẫn là chậm rãi trở nên xám trắng.

Loại biến hóa này, Hạ Hàm Trần tuy rằng không biết đại biểu cho cái gì, nhưng từ sắc mặt Vân Y, đều có thể nhìn ra được đây không phải loại biến hóa tốt lành gì.

Nàng trở nên suy yếu cực kỳ.

Hạ Hàm Trần nhìn Vân Y cái dạng này..... Cười lạnh, vẫn là không có bao nhiêu rung động, trong lòng lại tự an ủi chính mình.

Nàng, cũng chỉ là ở chuộc tội mà thôi, không cần để ở trong lòng.

Nhưng mà, chính hắn lại không biết hệ thống sớm đã bán đứng hắn.

【đỉnh -- độ hào cảm công lược+5, tổng độ hào cảm -75, ký chủ, lần sau người vẫn là bán máu đi. 】

Không biết vì sao, trước lúc Vân Y lâm vào hôn mê, nghe được thông báo từ hệ thống, phát hiện cũng không có lạnh băng như trước mà cũng xuất hiện một chút ngữ điệu nhân tính hóa.

Đương nhiên, nàng không biết mình có xuất hiện ảo giác hay không.

Lúc nàng tỉnh lại, Hạ Hàm Trần còn đang chịu thống khổ dày vò.

Nhìn Hạ Hàm Trần như vậy, -75 hạo cảm độ, nàng cảm thấy lấy máu, vẫn là còn một chút tác dụng

Ngồi bên cạnh Hạ Hàm Trần, hấp thu hàn tuyến băng chi linh khí, phát hiện, còn rất nồng đậm. Mặt hân vận vẹo, gào rống, mạo hiểm chịu nhiệt khí từ nước thuốc.

"Ngao --"

Hon mười ngày sau, một tiếng sói rú vang đem Vân Y bừng tỉnh, khiến cho nàng ngừng tu luyện mà đi tới.

Nhìn cái kia bồn tắm mình chuẩn bị trước đây, thăm nghĩ may mắn là dùng hàn băng chi thạch điêu khắc xây thành, bằng không, đã sớm bị Hạ Hàm Trần phá mất.

Bởi vì.....

Lúc này Hạ Hàm Trần đã hiện ra nguyên hình —— lang.

Hạ Hàm Trần hoảng loạn, hân vẫn luôn biết thân thể hân là cái nửa người nửa yêu nhưng chưa và cũng không có khả năng hóa thành hình sói, cũng chưa từng thấy phụ thân hóa thành sói bao giờ.

Bình thường ở vùng sơn dã phía trên, tuy rằng gặp qua những con sói hoang, lang yêu, nhưng là chính mình trải qua, lại là một loại trải nghiệm bất đồng.

Phát hiện Hạ Hàm Trần có chút cuồng dại, Vân Y đứng dậy, đến bên cạnh Hạ Hàm Trần, duỗi tay, vỗ vỗ đầu hân, dùng linh lực trấn an hân.

Linh lực mang theo cảm giác ôn hòa, khiến cho Hạ Hàm Trần nhận rõ tình thế, chậm rãi bình tĩnh lại.

"Ta đây là như thế nào?" Hạ Hàm Trần mở miệng hỏi, mang theo nghi hoặc cùng phẫn nộ, mà ở bên trong, còn ẩn chứa một tia..... hoảng sợ.

"Người hiện tại là Huyết Lang thuần chủng, còn chưa có tu luyện, đương nhiên không thể hóa thành hình người." Vân Y đột nhiên cảm thấy, cốt truyện đừng nói là diễn biến thành thú vật huyền diệu?

Thật là khâu vị nặng.....

Nhưng mà Vân Y chính nàng lại đã quên, nàng cũng sức vật không kém, nàng là một con hồ ly mà.

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 179: Đồ Nhi, người không ngoan (15)

"Ta lúc nào có thể tu luyện?" Hạ Hàm Trần có chút chờ không kịp.

Hân là nói, bảo thủ chỉ tâm, bắt đầu gấp không chờ nổi.

"Đêm nay, đợi lúc có trăng, hấp thu tinh hoa, ta dạy người dẫn khí nhập thể." Nhìn bộ lông đỏ như máu của con Huyết Lang này, thật đúng là muốn chói mù nàng.

Ánh trắng như nước, lẳng lặng mà chiếu vào tuyết địa, khiến một vùng tuyết rộng lớn như phủ thêm một tấm vải lụa màu xám bạc.

Một thiếu nữ cùng một Huyết Lang đứng ở hai bên nhìn nhau.

Trong lúc chờ đợi ánh trăng, nàng nói qua với Hạ Hàm Trần như thế nào là đem tinh hoa dẫn vào trong cơ thể, ha ha xin lỗi, nàng chỉ nói một lần.Việc Hạ Hàm Trần có thể hiểu hay không, phải xem chi số thông minh hân.

"Người có thể bắt đầu rồi." Vân Y gạt đầu, chờ ánh trăng lên tới nửa bầu trời, nói với Hạ Hàm Trần.

Hạ Hàm Trần nghe vậy, bắt đầu tiến vào trạng thái tu luyện, Vân Y nường nây, cũng không để ý đến hân, ngồi xuống, đồng dạng cũng tiến vào tu luyện.

Mặt trời lên, lúc Vân Y rời khỏi tu luyện phát hiện Hạ Hàm Trần vẫn còn đắm chìm ở mình tướng của hân, vô pháp thoát ra.

Quanh thân Hạ Hàm Trần ra hơi thở đỏ rực đẩy nhiệt khí, đối nghịch hàn băng lạnh lẽo của nàng làm Vân Y cảm thấy có chút kinh ngạc.

Chi số thông minh cao vậy, chắc hân linh hội được rồi.

"Đứng rồi, hệ thống, nhiệm vụ này..... đừng bảo là lại bắt ta trong vòng một năm phải hoàn thành đi?" Vân Y đột nhiên nghĩ đến này vấn đề.

Nói thật, một năm để công lược, nàng thật sự không tin tưởng chút nào.

Tiến vào trạng thái tu luyện, có thể lập tức tu tu vào cái một tháng nửa tháng.

Tu luyện tới vài lần..... liền hết một năm, vậy công lược cái lông há?

"Vì tính đặc thù của nhiệm vụ, cho người kéo dài mười năm." Có lời này từ hệ thống, Vân Y vui vẻ hân.

Mười năm..... vậy còn được, nàng có thể chơi choi đến chán thì thôi, a ha ha ha, bị tính là nhiệm vụ thất bại, cũng không uống cuộc đời này.

Không, không uống cái vị diện này.

Nhìn Hạ Hàm Trần còn nghiêm túc như thế, hon nữa, mới vừa hỏi hệ thống thời gian làm nhiệm vụ, Vân Y sai bước, tiêu sai đi ra ngoài.

Cái nơi này, nàng phải dạo chơi, thường thức qua một chút cảnh đẹp mới được.

Một năm sau.

Hạ Hàm Trần cũng không biết là ăn phải cái thuốc gì, thể mà tu luyện tròn một năm.

Hon nữa, làm Vân Y cảm thấy thật không thể tưởng tượng, chính là Hạ Hàm Trần này, không cần ăn com một năm.....Thế nhưng cũng không bị đói?

Nhớ trước đây, hỏi nàng vẫn là, không đúng, hỏi ký chủ vẫn là một con hồ ly, tu gì thì tu cũng sẽ không mất ăn mất ngủ như vậy.

"Hệ thống này, nam chính, lúc nào mới có thể hóa thành hình người? Nếu vẫn luôn là hình sói, ta sẽ có chương ngại tâm lý lắm nha?"

Nàng vẫn luôn cảm thấy cá nhân mình cùng với Hạ Hàm Trần..... Hiện tại hân vẫn là con sói to như thế, áp lực tâm lý sẽ rất lớn.

"Cửa hàng tích phân có thể mua dụng cụ hóa thành hình người, người có uốn dùng không?" Thân là một hệ thống gương mẫu, biết gì nói hết, ngôn mà có tẩn! (dù hỏ)

Vân Y dựa theo chỉ thị hệ thống, mở ra cửa hàng tích phân, nhìn thấy...Đù má, muốn năm trăm tích phân của nàng?

Phốc – học máu..

Nàng tổng tích phân cũng chỉ có một ngàn.

Hiện tại, thế nhưng muốn năm trăm tích phân, chẳng phải là chính là muốn hốt hết tích phân năng sao?

Mỗi lần gặp được hệ thống hồ cha như thế, Vân Y thật sự muốn lôi hệ thống ra, đem nó hành hung chà đạp kịch liệt.

"Mua." Nếu nàng không nhớ lầm, hoàn thành nhiệm vụ này có tám trăm tích phân, đủ má, ta đây thật sự đang làm không công mà.

Bạn đang đọc truyện *Công Lực: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 180: Đồ Nhi, người không ngoan (16)

【 đình -- xác nhận mua Hóa Hình Đan, sử dụng 500 tích phân. Sử dụng luôn hay không? 】

"Ta có thể lựa chọn đợi nửa năm sau lại sử dụng sao?" Nếu là hiện tại dùng luôn, cũng thật quá nghịch thiên, sợ nam chính hoài nghi.

(lúc này Vân Y có điểm ngược, Hạ Hàm Trần chưa từng tiếp xúc trí thức phương diện này, hẳn làm sao biết được?)

"Có thể." Hệ thống trả lời, cũng không có cường bách Vân Y, mặc kệ cô.

Vân Y đánh thức nam chính còn đang tu luyện, tu luyện tu luyện..... Tu luyện lại không thể gia tăng hảo cảm, tu luyện cái lông nhà người.

Hạ Hàm Trần thấy người đánh thức hẳn thì tức giận, nghe rằng trọn mắt với Vân Y,.

Vân Y làm sao có khả năng sẽ bị dọa, tay làm định thân thuật, liền như thể giam cầm Hạ Hàm Trần. Hạ Hàm Trần bởi vì vừa tu luyện một năm đấy, cho nên hẳn nghĩ rằng mình rất ghê gớm rất lợi hại.

Nhưng mà bị Vân Y cho một chiêu, Hạ Hàm Trần lập tức liền phản ứng lại, trước mặt hẳn là một con hồ ly tinh tu luyện không biết bao nhiêu năm. Hẳn cũng đánh dừng lại.

"Cảm giác như thế nào?" Vân Y đứng bên cạnh Hạ Hàm Trần, nhìn Hạ Hàm Trần..... Lại quên mất, nàng mới vừa định thân hắn.

Hạ Hàm Trần không thể động dậy, nơi nào còn có thể cảm thấy không tốt?

Vân Y nhưng cũng không thêm đề ý đến, nhìn Hạ Hàm Trần..... uy mãnh Huyết Lang, thế nhưng biến thành một con đại quái thú vô hại.

Nàng vươn tay, ở trên đầu Hạ Hàm Trần, vuốt vuốt vài cái.

"Chà, đã lâu trước kia, ta còn muốn dưỡng một con chó xinh xắn to lớn trong nhà".

Bất tri bất giác, Vân Y ni non ra tiếng.

"Ta là sói, sói, không phải chó!!!" Dùng hết toàn thân sức lực, Hạ Hàm Trần quát.

"Này, không phải định thân sao? Người sao còn có thể nói chuyện?" Vân Y có chút khinh thường, định thân thuật này, dùng cũng không quá tốt.

"....."Này, đây là điểm cần người chú ý sao? Bị Vân Y đánh bại, Hạ Hàm Trần trầm mặc, tính toán lấy trăm mặc kháng nghị.

"Đại sói to lớn, vậy người hiện tại cảm thấy như thế nào? Thuốc tẩm phối hợp lại với máu của ta, người lẽ ra sắp hóa hình người mới đúng vậy? Chẳng lẽ là đã xảy ra vấn đề gì?" Vân Y có chút nghi hoặc, nhướn mi.

Vân Y vừa nói như thế, Hạ Hàm Trần lập tức..... hẳn muốn động cũng không thể động dậy, "Người mau cởi bỏ định thân thuật cho ta."

Vân Y không có xem nhẹ, trực tiếp thi pháp, vừa rồi nàng chỉ là muốn cho Hạ Hàm Trần nhận rõ sự thật, không cần làm cái loại sự tình trùng chọi đá.

Giải định thân thuật, Hạ Hàm Trần vận vẹo thân thể sói to lớn của mình, vậy mà động tác có chút đẹp đẽ ưu nhã.

"Người làm ta cho cởi bỏ định thân thuật, vì là muốn nhảy một đoạn vũ đạo cho ta xem sao?" Vân Y nhướn mày cười, nàng lúc này quả là ánh cười đẹp lẫn át phủ cả ánh trắng sáng.

Đương nhiên, đẹp như vậy có một chút liên hệ với việc Vân Y tu luyện Hỗ tộc mị thuật,

Bị Vân Y trêu chọc, Hạ Hàm Trần chỉ cảm thấy trong đầu trống rỗng, tai đỏ ửng.

May mắn là Huyết Lang cả người màu đỏ, nếu không đã sớm bị Vân Y phát hiện.

"Người nói ai, ai, ai, ai.....!" Hạ Hàm Trần thẹn quá thành giận, rống to, tức giận.

【 đình -- độ hào cảm công lực+5, tổng độ hào cảm-70, cứu hạn giảm bớt, ký chủ cố lên. 】

Thiếu một tia cứu hạn, lại báy ra một chút..... Tinh trẻ con, đối với Vân Y mà nói, đây vẫn là một cái bắt đầu tốt.

Bạn đang đọc truyện *Công Lực: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(chấm\)Net](http://EbookFull(chấm)Net).

Chương 181: Đồ Nhi, người không ngoan (17)

"Y Y, ta thuyết phục phụ vương, mang người hồi Yêu tộc." Nhảy nhót nhảy nhót..... hải tử thích bán manh nào đó, lại lần nữa xuất hiện.

Vân Y nhìn thấy Nhan Dương xuất hiện lại đau đầu, tên này..... sao lại tới quấy rối nữa rồi?

"Người sao lại tới?" Thấy Nhan Dương bộ dáng cao hứng phấn chấn, cũng nhớ ra hẳn một năm rồi không ra quấy rầy nàng, "Người là vừa bị người phụ vương cấm túc xong sao?"

Nhan Dương mở to hai mắt, kinh ngạc mà nhìn về phía Vân Y, "Y Y, người vậy mà lại biết?"

Vân Y hết chỗ nói rồi, sự tình rõ ràng như thế, ai không biết?

"Đừng nói cái này, Y Y, ta đã thuyết phục phụ vương để người có thể hồi Yêu tộc." Nhan Dương móc ra lệnh bài trong lòng ngực rồi đưa cho Vân Y.

Nhan Dương kia cười hồn nhiên vậy, Vân Y, càng không đành lòng. "A Dương....." A Dương, ta không phải nguyên chủ. Nên ta, cũng không phải người người yêu.....

Không chú ý tới tâm tình Vân Y đi xuống, Nhan Dương vẫn cao hứng mà nhìn nàng, chờ đợi nàng trả lời.

Vân Y nhìn Nhan Dương cao hứng phấn chấn, thật sự không đành lòng đi cự tuyệt.

Nhưng mà.....

"Xin lỗi, A Dương, ta không nghĩ trở về." Vân Y lắc đầu cự tuyệt thỉnh cầu của Nhan Dương, nàng từ trước tới giờ đều không có ý nghĩ trở về Yêu tộc.

"Vì, vì sao?" Nhan Dương nụ cười còn cứng đờ trên miệng, nhìn Vân Y, không biết nói gì.

"Bởi vì, ta không muốn trở về." Vân Y sao có thể nói cho Nhan Dương, ta không trở về là bởi vì ta muốn công lược Hạ Hàm Trần?

"Yêu tộc sắp cùng các tu sĩ Tu Chân giới đối đầu ở dưới đỉnh tuyết sơn." Nhan Dương khẩn trương mà nói, ngữ khí dồn dập.

Hắn muốn thuyết phục Vân Y, nhưng lúc này tâm tình lại làm hắn bình tĩnh không được.

"Ta tâm ý đã quyết, không thể thay đổi." Vân Y cường bách mình xoay người đi, không nhìn vào đôi mắt to tròn đầy nước của Nhan Dương.

Thực xin lỗi, Nhan Dương.

Nhìn Vân Y xoay người đi, Nhan Dương không biết vì sao, trong lòng lại cảm thấy, Y Y đây là xoay người cự tuyệt hẳn.

"Y Y....." Nhan Dương nắm lệnh bài trong tay, đầu ngón tay bởi vì dùng sức mà trở nên trắng bệch, ngoài miệng thì non một tiếng, lại không có ai đáp lại.

"Y Y, vì sao? Vì sao?" Nhan Dương trước sau không thể tiếp thu lời giải thích của Vân Y.

"Người đi đi, sau này, cũng đừng tới nữa." Vân Y hạ quyết tâm, nếu thế cho hắn hạnh phúc, vậy không cần cho người ta hy vọng hảo huyền.

Vân Y tuyệt tình như vậy làm Nhan Dương thiếu chút nữa lao đao, đột nhiên, hắn nghĩ tới cái gì mà ngẩng đầu lên.

"Có phải hay không bởi vì hắn, bởi vì cái tiểu tử thứ kia?" Đứng rồi, hắn một năm không đến, tiểu tử thứ.....

Vân Y trắng mắt liếc một cái, nhưng mà Nhan Dương đứng ở sau lưng Vân Y không có thấy, còn tưởng rằng mình nghĩ đúng rồi. Hắn xoay người liền ra bên ngoài chạy, hướng nơi Hạ Hàm Trần chạy tới.

Thấy Hạ Hàm Trần, Nhan Dương liền từ trong lòng cảm thấy, chính là hắn.Nửa người nửa yêu..... Hiện tại lại biến thành Huyết Lang thuần chủng, Nhan Dương không cần nghĩ, cũng tự nhiên biết nguyên nhân trong đó.

Trong tay lập tức ngưng tụ yêu lực, lần này, hắn quyết tâm muốn đem Hạ Hàm Trần hủy diệt.

Chỉ có hắn chết, Y Y mới có thể cùng mình hồi Yêu tộc.

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 182: Đồ Nhi, người không ngoan (18)

Nháy mắt, Nhan Dương bỗng nhiên hướng Hạ Hàm Trần mà công kích.

"Dừng tay." Một cỗ yêu lực khác, theo tiếng nói mà hướng bên này quét tới.

Trước mặt Hạ Hàm Trần, hai cỗ yêu lực đâm vào nhau, "Phanh" mà một tiếng nổ tung.

"A Dương, người làm cái gì đấy?" Vân Y nhướn mi, bất mãn nhìn Nhan Dương.

Nàng quay đầu, nhìn phía Hạ Hàm Trần, trong giọng nói có chút lo lắng, "Người không sao chứ?"

"Y Y, vì sao, vì sao người muốn giúp đỡ hắn?" Nhan Dương đau lòng, phần nộ lại kinh ngạc, Y Y thế nhưng..... Giúp đỡ hắn ta.

"Ta nói rồi, ta sẽ giúp hắn tu luyện, để hắn có đủ thực lực giết ta." Vân Y thế son sắt, ngữ khí kiên định.

Hạ Hàm Trần nghi hoặc quay đầu nhìn phía Vân Y, trong ánh mắt ngập tràn cừu hận sắc bén, bao trùm một tia khó hiểu.

Nhan Dương không trả lời, mà là quay người dùng đòn thần thuật, lúc này hắn cũng không có tâm tư lưu lại.

"Người không sao chứ?" Vân Y nhíu mày, nhìn hắn, nhẹ nhàng sầu lo.

"Không sao." Hạ Hàm Trần trầm giọng nói.

"Vậy là tốt rồi." Vân Y như vậy, thoát nhìn là nhẹ nhõm thở dài một hơi.

Hạ Hàm Trần thăm trầm mà nhìn thoáng qua thần sắc Vân Y, không có nói gì, xoay người trở lại tiếp tục tu luyện.

Vân Y cần xuất độ hảo cảm, tự nhiên là không muốn rời đi.

"Người chẳng lẽ không có cảm thấy, phương pháp tu luyện có chút vấn đề sao?". Nàng đứng thẳng ở trước mặt Hạ Hàm Trần, từ trên cao nhìn xuống hắn.

Hạ Hàm Trần dừng tu luyện, ngẩng cái đầu sói, nhìn về phía Vân Y.

"Hiện tại, trên người người chứa đựng đủ linh lực, nhưng lại cần một điểm đột phá để có thể bộc phát ra."

"Cần cái gì?" Hạ Hàm Trần kỳ thật cũng không muốn lấy thân phận một con sói đi hành tẩu, rốt cuộc, hắn cũng là người.

【 ở trong lòng hắn là cảm thấy như thế. 】

"Thực chiến." Vân Y hơi hơi nhếch khóe miệng, biến thân thành hồ ly.....

Một Huyết lang một hồ yêu, nhất hồng nhất bạch..... Dãy đưa ở cùng nhau, à không đúng, là cắn xé ở cùng nhau.

Nháy mắt, Vân Y lại hóa thành hình người, đem Hạ Hàm Trần ôm trong lòng ngực, lúc này, trên người nàng có chút hỗn loạn.

Lĩnh mai hương nhàn nhạt mà quen thuộc truyền vào cánh mũi Hạ Hàm Trần, hắn không tự chủ mà kháng cự, muốn thoát khỏi vòng tay nàng mà không được, "Người, người làm gì?"

"Có người tới, đừng loạn." Đây là địa bàn của nàng, làm sao có người tới?

Ha ha.

"Ai cơ?" Bị Vân Y dọa như thế, Hạ Hàm Trần vội vàng cánh giác mà nhìn về phía bốn phía.

"Lừa gạt người thôi." Vân Y cười khê, dùng tay chạm nhẹ cái mũi Hạ Hàm Trần, thuận tay lại sờ sờ nắn nắn đám lông xù xù to trên đầu nhỏ của hắn.

"Người....." Hạ Hàm Trần khó thở, thiếu chút nữa đem Vân Y hung hăng mà cắn một ngụm.

"Người xem người khẩn trương như thế, thà lỏng, thà lỏng, tu luyện không phải một bước mà thành, phải có quá trình tích lũy, bằng không, như người bây giờ sẽ dễ dàng tiến vào tâm ma."

Vân Y nói xong buông Hạ Hàm Trần ra, có chút khập khiễng mà tránh ra.

Nhìn Vân Y như vậy, trên người quần áo đều có chút rách nát, giống như, chính là hấn vừa rồi lấy móng vuốt sắc bén mà cào nàng.....

Đột nhiên, Hạ Hàm Trần trong lòng minh bạch, nguyên lai, nàng là lấy thân làm mồi để hấn mình bạch.

Lúc này hấn mang theo một chút cảm kích, còn có nửa điểm áy náy.....

【 đỉnh -- độ hào cảm công lực +10, tổng độ hào cảm -60, ký chủ, nhanh hơn đi. 】

Bạn đang đọc truyện *Công Lực: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 183: Đồ Nhi, người không ngoan (19)

Vân Y nghe được hệ thống nhắc nhở, tự động xem nhẹ mặt sau nói mấy câu, -60 à, cách mạng chưa thành công, đồng chí vẫn cần nỗ lực.

Vân Y vừa rồi làm như vậy, nói nàng không có chơi tiêu tâm tư, thì là giả.

Nhưng không dùng vài biện pháp đặc biệt, cứu hận của nam chính đối với nàng..... thật đúng là không biết muốn tới lúc nào mới có thể thoát hết giá trị âm, càng đừng nói là thoát đến 100.

Vân Y nhanh chóng đem mình sửa sang lại sạch sẽ, mang Hạ Hàm Trần chuẩn bị đi ra ngoài.

Nàng cảm giác ở nơi đây không có đồ vật gì kích thích, làm Hạ Hàm Trần có thể cảm thụ tình cảm khác.

Cho nên Vân Y quyết định, mang tên này xuống núi, khả năng còn có thể thoát đến thật nhiều hào cảm.

"Đi." Đạp mây, thi triển pháp thuật.

Hạ Hàm Trần không phải lần đầu tiên nhìn qua, nhưng cũng hiểu được, tu vi Vân Y, càng sâu hơn một tầng.

Đi tới ranh giới Nhân tộc cùng Yêu tộc là một thị trấn nhỏ. Cho nên nàng có cùng một Huyết Lang hung mãnh đi lại trong thị trấn, tự nhiên cũng sẽ không kinh động đến người hoặc yêu vật nào.

"A Trần, chúng ta đi khách điểm đi." Vân Y suy tư một lát sau, đứng, vẫn là trước tiên ở nơi này vài ngày, rồi lại xem tình hình.

Hạ Hàm Trần không có ý kiến, hấn tuy rằng không biết mục đích Vân Y xuống núi, nhưng hấn mà đối đầu nàng thì là trướng chọi đá.....

"Chương quây, cho một gian phòng hạng nhất nào." Vân Y lời này vừa nói ra, Hạ Hàm Trần liền không thể tiếp nhận rồi.

Hai người cùng nhau ở một gian phòng? Không được không được, nam nữ thụ thụ bất thân, sao có thể ở chung một gian đâu?

Cảm tức nhìn Vân Y, yêu nữ, một chút cũng không biết liêm sỉ.

Hạ Hàm Trần chuẩn bị cự tuyệt thì Vân Y thật giống như là đã biết ý tưởng trong lòng Hạ Hàm Trần vỗ vỗ đầu hấn mà an ủi: "A Trần ngoan, đừng nháo, an toàn là trên hết."

Hạ Hàm Trần nháy mắt liền minh bạch, địa phương này, khả năng có chút không quá an toàn.

Vừa rồi một đường đến đây, có những người ánh mắt có chút quái dị nhìn chằm chằm hấn.

Hạ Hàm Trần không nói gì, liền như thế nghe theo Vân Y.

"Được rồi." Chương quây vội vàng cầm lấy sổ ghi chép, "Khách quan, còn có một gian, mời theo ta."

Chương quây chuẩn bị mang theo Vân Y đi lên phòng, lại có hai gã khách nhân đến, "Chương quây, tới cho gian phòng hạng nhất."

Nhìn qua đi, là hai nữ tử, một cao lĩnh, một ngoan mạn.....

Nữ tử cao lĩnh kia, Vân Y nhủ mảy, còn không phải là nữ chính Tiết Mặc Ngâm sao? Nàng sao lại xuất hiện ở chỗ này?

Nàng quay đầu lại lo lắng mà nhìn Hạ Hàm Trần bên cạnh, cũng không biết, này hai cái có hay không vương bát xem đậu xanh, xem vừa mất đầu.

* rửa nhìn đậu xanh = vương bát khán lục đậu: ý chỉ hai người tâm đầu ý hợp nhìn thấy nhau, vì mắt rửa cũng tròn tròn, lại có viền màu xanh giống hạt đậu xanh.

Bất quá, ở trong mắt Hạ Hàm Trần, thấy Vân Y lo lắng, không hiểu có chuyện gì.

"Xin lỗi, hai vị cô nương, vừa rồi một gian thượng phòng cuối cùng bị vị cô nương này lấy trước." Chương quây chỉ chỉ Vân Y, nói.

"Hả? Không có?" Kia ngoan mạn nữ tử nhíu mày, quét về phía Vân Y, "Cho người một viên linh thạch, đem căn phòng này đổi cho ta." Ngự khí thập phần không khách khí.

"Không có khả năng." Vân Y hơi hơi mỉm cười. Trong mắt nữ tử kia, chính là đang khiêu khích nàng ta.

"Chương quây, chẳng lẽ, không phải ta vào trước sao?" Vân Y chuyển qua hỏi chương quây.

Chương quây lập tức phản ứng lại đây, "Đúng đúng đúng." Mang theo Vân Y liền chuẩn bị rời đi.

"Đứng lại cho ta." Nàng ta vừa thấy Vân Y thế nhưng bỏ qua nàng, thẹn quá thành giận, linh lực trong tay toàn bộ khai hóa, hướng Vân Y mà đánh.

Bạn đang đọc truyện *Công Lực: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 184: Đồ Nhi, người không ngoan (20)

Tiết Mặc Ngâm bên cạnh vội vàng ngăn cản nàng, "Chiều Nhưng, đừng xằng bậy."

Chiều Nhưng?

Lâm Chiều Nhưng?

Tiết Mặc Ngâm cùng con gái duy nhất của sư phụ nàng ta, vậy mà cùng nhau chuẩn khôi sư môn?

Không đúng, hoặc là, chiến loạn giữa Yêu tộc cùng Tu Chân giới muốn bắt đầu rồi?

Vân Y không để ý tới hai người kia, cùng Hạ Hàm Trần rời đi.

Mà Hạ Hàm Trần lúc rời đi còn nhìn thoáng qua nữ tử vừa rời mở miệng nói chuyện khiến cho Vân Y đột nhiên hồi hận tại sao chưa gì đã muốn mang hân xuống núi.

Đây là cái gọi là, nhất thất tức thành thiên cổ hận* đi.

* Một bước sa chân hận thành muôn thuở

Ngày hôm sau.

Vân Y mới ra cửa, liền gặp vị đại tiểu thư ngạo mạn ngày hôm qua.

"Này, người đem đầu Huyết Lang bán cho ta, ta cho người mười cái linh thạch thượng phẩm." Lâm Chiêu Nhưng vẻ mặt kiêu ngạo, bộ dáng dường như nhận định Vân Y chắc chắn sẽ đem đầu Huyết Lang bán cho nàng.

Vân Y không thèm chú ý nàng ta, mang theo Hạ Hàm Trần, đi đến chỗ cửa khách điểm.

Lâm Chiêu Nhưng như thế nào khả năng chịu tha đâu?

Nàng ta lập tức lại gần phía trước Vân Y cùng Hạ Hàm Trần, lớn tiếng rống giận, "Ta nói người nữ nhân này, đừng không biết tốt xấu, mười cái thượng phẩm linh thạch, chẳng lẽ người còn không hài lòng sao?"

Nàng mở miệng là nhắc đến mười cái thượng phẩm linh thạch, những người khác ở khách điểm đều sôi nổi kinh ngạc mà há to miệng.

Nghị luận sôi nổi, mười cái thượng phẩm linh thạch, có thể đổi thành một vạn cái hạ phẩm linh thạch.....

"Xin lỗi, không bán, một vạn linh thạch thượng phẩm ta cũng không bán, bởi vì Huyết Lang là của ta, chỉ thuộc về ta." Vân Y nói lời này, không biết là trộn lẫn tạp cái tâm tư gì.

Hạ Hàm Trần nghe vậy, lúc sau, mắt nhìn liếc Vân Y một cái, trong lòng lại cảm tạ nàng không đem mình giao cho nữ nhân kia.

Không đổi đồ của nàng..... Phi, hân là của chính hân.

【 đỉnh -- công lực hảo cảm độ +10, tổng hảo cảm độ -50, ký chủ, người nên nỗ lực hơn. 】

"Mở ra độ hảo cảm đối với nữ chính." Vân Y suy nghĩ một chút, lúc này, cái này đồ vật mua vào lúc sắp hỏ của hệ thống, cuối cùng cũng có một chút tác dụng.

【 đỉnh -- độ hảo cảm công lực đối với nữ chính là 5. 】

Phốc --

Vân Y tiếp thu thông tin có chút khó khăn, -50 cùng 5 khác nhau..... Cũng không phải là một chút, xem ra, may mà nàng đến nhanh hơn.

Lâm Chiêu Nhưng không vui, trước nay đều không có người dám can đảm như vậy cãi lời nàng.

Trong tay lấy ra pháp khí cha cho, một cái pháp khí dùng da mềng xà chế tác mà thành, liền quét qua chỗ Vân Y.

Vân Y đôi tay bế Hạ Hàm Trần, xoay người nhảy lên, né tránh qua cái roi da, đôi tay đồng thời đem roi da bắt lấy ở trong tay mình.

Vân y dùng lực, đem đối phương kéo tới trước mặt, ngay sau đó cho nàng ta một đá, Lâm Chiêu Nhưng kiêu ngạo như vậy, đáng tiếc tu vi không cao, đều là bá chiếm công lao cha nàng.

Tiết Mặc Ngâm khoan thai tới muộn, nhìn đến nữ nhi sự phụ mình bị thương như thế, Tiết Mặc Ngâm nùng nịu một tiếng, "Lớn mật cuồng đồ, dám làm cản."

Cô gái nhỏ mới tu luyện không mấy năm, sao so được với Vân Y?

Vân Y tay áo vung lên, mang theo yêu lực, đem Tiết Mặc Ngâm mới vừa rút kiếm quét sang một bên đi.

Yêu lực cùng linh lực, là hoàn toàn bất đồng.

Tiết Mặc Ngâm thấy vậy, cảm tức nhìn Vân Y, trong giọng nói mang theo khinh thường cùng chán ghét, "Nguyên lai, người là yêu?"

"Sao nào, người tu sĩ miệng đầy trừ ma vệ đạo, muốn giết chết ta sao? Người tới đi." Vân Y cười khê.

Tiết Mặc Ngâm sắc mặt nháy mắt tái đi, nàng biết rõ nữ tử trước mắt đạo hạnh cao thâm, chính mình không phải đối thủ.

Bạn đang đọc truyện *Công Lực: Nhặt Kỳ Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 185: Đồ Nhi, người không ngoan (21)

"Chiêu Nhưng, người không sao chứ?" Nàng vội vàng chạy đến trước mặt sư muội, lúc này, vẫn là nhìn xem sư muội thương thế như thế nào đi.

Hạ Hàm Trần nhìn nữ tử trước mặt về mặt chán ghét. Chán ghét về hai mặt của nàng ta.... nhìn động tác Tiết Mặc Ngâm, cho dù hân không thích Vân Y, nhưng lại cảm thấy, Vân Y so nàng dám yêu dám hận hơn nhiều.

【 đỉnh -- độ hảo cảm công lực đối với nữ chính -20, tổng độ hảo cảm -15. 】

【 đỉnh -- độ hảo cảm công lực +10, tổng độ hảo cảm -45, ký chủ, nỗ lực thật tốt. 】

Vân Y như rồng mây, xoát rút độ hảo cảm nữ chính, cũng rất khả thi.

"Sư tỷ, ta muốn nữ nhân kia, sống không bằng chết." Lâm Chiêu Nhưng oán hận mà nhìn Vân Y, như là muốn ăn thịt Vân Y.

"Được, chúng ta chờ sư phụ tới, lại tính toán sau....."

【 đỉnh -- độ hảo cảm công lực đối với nữ chính-10, tổng độ hảo cảm -25. 】

Vân Y xem tình huống này, vô cùng cao hứng lời kéo Hạ Hàm Trần, đi ra ngoài.

Tâm tình Vân Y không tồi, nữ chính hảo cảm tăng tấp giảm xuống, là dấu hiệu tốt.

"A Trần, chúng ta đi dạo phố đi." Nếu Hạ Hàm Trần trên cổ đeo thêm dây thừng, đích xác có điểm giống sủng vật.

Hạ Hàm Trần đi ở sau lưng Vân Y, cũng hảo hảo đi bộ đi bộ.

Liền như thế qua bốn năm ngày, ần, bởi vì có sự kiện lúc trước với Lâm Chiêu Nhưng, cũng không có người dám không có mặt, khiêu khích Vân Y.

Cùng lúc này không khí trong trấn nhỏ giống như trở nên khẩn trương hơn, Vân Y nhớ tới lời Nhan Dương, như vậy Yêu tộc cùng các tu sĩ Nhân giới, liền chọn cái trấn nhỏ này để đánh nhau rồi?

Thời điểm Vân Y suy tư, cái tốt không lành, cái xấu lành..... Quả nhiên.

Các tu sĩ ngự kiếm phi hành, từ trên trời bên kia, hướng bên này bay tới.

Thật giống như câu nói: Mây đen áp thành thành đục tối*.

*Hắc vân áp thành thành đục tối: Mây đen muốn đè thành tan nát.

Vân Y còn chưa kịp làm gì, đại môn Yêu giới mở ra, các tướng sĩ Yêu tộc, lại từ nơi đó vọt ra.

Dáng vẻ, căn bản là bất đồng một cái cấp bậc?

Vân Y mang theo Hạ Hàm Trần, hướng bên cạnh mà đi, dịch chỗ cho bọn họ làm ấm ỉ.

Hạ Hàm Trần hứng thú bùng bùng, cũng không vì cái gì, chính là vì kia các tu sĩ bị ngược.

Vừa rồi Tiết Mặc Ngâm làm loạn như vậy, hẳn đối với tu sĩ không có nửa điểm hảo cảm.

Hơn nữa, chính tà không thể cùng tồn tại, Nhân tộc cùng Yêu tộc vẫn là từ địch, huyết mạch Yêu lang thuần chủng bị đánh thức, Hạ Hàm Trần tự nhiên đối những cái đó tu sĩ không hề có hảo cảm.

"Người muốn đi lên thử xem không?" Vân Y có chút không hiểu được đầu Hạ Hàm Trần kết cấu là như thế nào tưởng thành.

Theo đạo lý nhiệm vụ nặng là công lực Hạ Hàm Trần, còn nhiệm vụ của Hạ Hàm Trần, không nên là hảo hảo tu luyện, rồi mới giết nàng sao?

Hiện tại?

"Vậy người đi đi." Vân Y nhường mảy, đôi tay ôm ngực, lo lắng phát hiện, trong đại quân Yêu tộc, thế nhưng có Nhan Dương?

Hạ Hàm Trần dừng mảnh vọt đi lên, ần, không sai, hẳn chính là lấy thân hình thủ đi lên chuẩn bị vật lộn cùng các tu sĩ.....

Lâm Chiêu Nhưng lúc này đã chạy về bên cạnh cha nàng, có cha bảo hộ là hoành hành bá thế.

Vừa thấy Hạ Hàm Trần xuất hiện, ánh mắt sáng lên, gió lên kiếm trong tay, liền bay nhanh mà đâm tới.

Bạn đang đọc truyện *Công Lực: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 186: Đồ Nhi, người không ngoan (22)

Nhìn nữ nhân ở khách điểm kia cứ thế hùng lực mà đập kiếm bay tới, Hạ Hàm Trần cũng không yếu thế, lao vào Lâm Chiêu Nhưng.

Hai người..... Ần, cho dù Lâm Chiêu Nhưng học hành cũng chỉ được nửa xô nước, nhưng đối với Hạ Hàm Trần chỉ mới bắt đầu tu luyện, vẫn còn dư dả sức.

Một kiếm lại một kiếm, nàng (Lâm Chiêu Nhưng) đem Hạ Hàm Trần trên người vết thương chồng chất, Vân Y nhìn Hạ Hàm Trần cũng cảm thấy đau.

Chỉ là, Hạ Hàm Trần hình như càng càn càng hăng, càng ngày càng có ý chí chiến đấu, nhưng, Lâm Chiêu Nhưng không có nhiều tâm tư như vậy.

Nàng (Lâm Chiêu Nhưng) hung ác mà ra tay, kiếm nhắm ngay bụng Hạ Hàm Trần mà đâm.

Vân Y vẫn luôn chú ý Hạ Hàm Trần cùng Lâm Chiêu Nhưng đánh nhau, thấy một màn như vậy, vội vàng nhảy lên, một chân đá bay kiếm Lâm Chiêu Nhưng.

Tiện chân..... Lại lần nữa cho nàng ta một đá.

Bên này, Hạ Hàm Trần có Vân Y nhìn, bên kia Lâm Chiêu Nhưng, tự nhiên là có cha nàng ta chăm sóc.

Thấy động tác Vân Y, cha Lâm Chiêu Nhưng đã có thể cực kỳ tức giận, hẳn còn không dám làm tổn thương nữ nhi một chút nào, vậy mà yêu thú chết tiết cũng dám dẫm dẫm nữ nhi hẳn như thế?

Trước uy áp từ tu sĩ Độ Kiếp kỳ, Vân Y ở chỗ hạ phong, có chút không trụ được.

Một chương của ông ta mang theo linh lực nồng đậm, cùng yêu lực của nàng vừa vận chạm vào nhau.

Cùng lúc, một tên tu sĩ bay tới chỗ Hạ Hàm Trần, một thân khí thể sắc bén, Vân Y liền biết, người tới không có ý tốt.

Vân Y vội vàng ôm chặt Hạ Hàm Trần, đem chính mình chắn bên ngoài Hạ Hàm Trần, một chương đánh úp, đánh thẳng vào trên người Vân Y. Vân Y học máu, quý gỏi trên mặt đất.

"Y Y." Nhan Dương vẫn luôn ở chú ý tới nàng cũng biết Vân Y vì Hạ Hàm Trần chặn một chương này.

Nhan Dương chỉ là nhất thời đau lòng, nàng vậy mà sẵn sàng bị thương vì hắn (Hạ Hàm Trần) như vậy...Nhan Dương khuôn mặt tỉnh xảo lúc này tràn ngập tức giận, đối với tu sĩ vừa rồi đã thương Vân Y, mạnh mẽ thủ quyết ném qua một cái pháp khí có thể so với Tiên Khí.

Nhan Dương thân là Yêu Vương chỉ từ, yêu lực được trời ưu ái, lại chăm chỉ tu luyện. Còn có Yêu Vương cùng Yêu Hậu, cái gì tốt đều cho Nhan Dương, pháp khí cái gì, hẳn có cả đóng.

Tên tu sĩ vốn định lại lần nữa ra tay, hiện tại nhìn đến cái tình huống này, vội vàng né tránh rồi đi.

Hạ Hàm Trần mở to hai mắt nhìn, trong lòng lại có chút xúc động, nháy xuống, ló ở dưới thân Vân Y.

"Vì sao?" Hạ Hàm Trần không có quên, một chương vừa rồi rõ ràng là hướng tới hai người bọn họ. Mà Vân Y, nàng lại một mình đem một chương này nhận lấy.

"Ta yêu lực nồng hậu còn chịu được, nếu là người, khuỵu..... Tất nhiên sẽ bỏ mình." Vân Y chịu đựng, giây giữa. Nàng suy yếu, thân mình rút cuộc kiên trì không được, trong miệng trào ra máu tươi, nằm trên mặt đất, lộ nguyên hình.

【 đình -- độ hảo cảm công lực +20, tổng độ hảo cảm -25, ký chủ, cố gắng nỗ lực. 】

Chỉ tiếc, lúc này Vân Y đã hôn mê không nghe được hệ thống nhắc nhở.

Bạn đang đọc truyện *Công Lực: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook FullNet**.

Chương 187: Đồ Nhi, người không ngoan (23)

Nhan Dương đi tới, bế Vân Y lúc này đã hiện nguyên hình, hướng Yêu tộc mà đi.

Hạ Hàm Trần cũng đi theo, lúc này, Nhan Dương đã không có cái tâm tư cùng Hạ Hàm Trần náo loạn.

Cung điện Yêu Vương

Từ xa đã thấy một tòa kiến trúc từ bạch ngọc thượng đẳng tỏa ra quang mang trong làn sương mờ ảo.

Đi đến cuối đường, lần theo những bậc thang bằng bạch ngọc sẽ được dẫn đến một quảng trường rộng lớn, đối diện những tòa lâu tráng lệ.

Toàn bộ cung điện có lớp mái điêu khắc từ gỗ đàn hương, cong cong tựa như con chim phượng hoàng đương giương cánh bay. Giữa đàn tể là một cây cây cột thẳng tắp điêu khắc hoa văn rồng cuộn sinh động như thật, hòa hợp với các chi tiết phượng hoàng ở phía xa xa.....

Vân Y nằm ở trên giường, lấy nguyên hình (chính là hồ ly) hơi thở thoi thóp, nếu không phải dùng tặc mệnh đan, Vân Y đã sớm chết thẳng cẳng.

"Y Y, người sao còn không tỉnh lại? Người muốn gì, đều đáp ứng người được không? Người tỉnh lại đi." Một bên vì Vân Y thua yêu lực, một bên ở nơi đó cầu nguyện.

"Vô luận người thích làm cái gì, ta đều giúp đỡ người, chỉ cần người tỉnh lại, là được." Nhan Dương ngửi khí mang theo hèn mọn.

Nhan Dương cũng không biết, Vân Y vì sao còn chưa tỉnh lại, rõ ràng, y sư trong cung đã nói, không có vấn đề gì.

Nhưng mà..... Vì sao?

Vân Y lúc này đã bị hệ thống triệu hoán, bởi vì, hệ thống phát hiện, thể giới này lại xuất hiện đồ vật không nên xuất hiện, tên gọi tất bug.

Nhưng nó lại không tìm được đến cùng bug trốn ở đâu.

Vân Y biết vậy, trắng mắt liếc hệ thống một cái, có thể giới nào bình thường không?

Vân Y vừa tỉnh lại đã nghe được những lời đầy thương tâm của Nhan Dương. Mà Hạ Hàm Trần, căn bản là không biết đi đâu mất, hoặc là, bị Nhan Dương đuổi đi đâu rồi?

"A Dương." Âm thanh nghe vang lên, khiến Nhan Dương vội vàng quay đầu nhìn về phía Vân Y, trong mắt ngập tràn vui mừng.

"Y Y, Y Y, người tỉnh rồi?" Nhan Dương nhìn nàng, kích động mà nắm chặt tay nàng, không biết nặng nhẹ đem tay Vân Y bóp đến đỏ rực.

"A Dương, ta muốn uống nước." Nàng không biết mình hôn mê bao lâu, nhưng vừa tỉnh, liền cảm thấy yết hầu đau đớn nóng ran.

"À được nước, ta đi lấy nước." Nhan Dương vội vàng đi lấy nước rót vào chén, rồi mới để bên miệng Vân Y.

Vân Y thấy vậy, khóc mắt tự nhiên ngập nước, nhìn Nhan Dương không dám chớp mắt. Hình như là lần đầu tiên..... Lần đầu tiên có người khăn trương như thế vì nàng.

Trước kia khi làm nhiệm vụ, loại chuyện này, cũng chỉ có nàng làm với đối công lực, mà ngược lại..... Giống như, chưa bao giờ từng có.

"Xảy ra chuyện gì? Y Y?" Nhan Dương thấy Vân Y trong mắt mang theo hơi nước, hình như là khóc?

"Xảy ra chuyện gì? Có phải hay không có chỗ không thoải mái?"

Nhan Dương khăn trương hỏi, còn xem xét thân mình Vân Y tìm xem còn có nơi nào bị thương không.

Vân Y cúi đầu uống nước, cũng không nhìn hắn, làm bộ cái gì cũng không biết, "Không có việc gì."

Nhan Dương cũng không nghĩ ngờ gì, cho Vân Y uống nước xong hỏi: "Còn cần gì không?"

Vân Y lắc đầu, đột nhiên nghĩ tới một vấn đề, "Đúng rồi, Hạ Hàm Trần đâu?"

Nhan Dương thấy nàng hỏi Hạ Hàm Trần, con người hơi tò lạ, nhưng thực mau lại khôi phục bình thường, "Hắn ở bên ngoài, ta bảo hắn vào."

"Ừm." Vân Y gật đầu, nàng không phải không để ý đến ánh mắt Nhan Dương, nhưng nàng.....

Bạn đang đọc truyện *Công Lực: Nhặt Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 188: Đồ Nhi, người không ngoan (24)

Hạ Hàm Trần thấy Nhan Dương gọi, lúc sau, mới chậm rãi tới muộn.

"A Trần, người không sao chứ?"

Vân Y tỉnh lại, Hạ Hàm Trần nghe tin cũng không kinh hi, mà nhẹ nhõm thở dài một hơi.

Nếu Vân Y cứ như vậy mà chết, đến lúc đó, hắn tìm ai báo thù?

Trong mấy tháng Vân Y hôn mê, Hạ Hàm Trần càng ngày càng lo lắng, mà đối Vân Y, lại nhiều thêm một tia áy náy.

Cho nên, trong mấy tháng, độ hào cảm cũng bay lên vèo vèo..... hiện tại đã là -20 hào cảm

Có điều, Vân Y vừa tỉnh lại đã đi tìm hắn hỏi chuyện, nếu nói trong lòng hắn không có ám áp cùng cảm động thì hắn là nói dối rồi.

【 đỉnh -- độ hào cảm công lực +5, tổng độ hào cảm -15, ký chủ, rất tuyệt. 】

Ở biết được hào cảm đã xoát tới rồi -15, Vân Y cảm thấy bị thương lần này cũng khá đáng giá đi.

"Đúng rồi, ta hôn mê bao lâu?" đừng bảo là nằm liệt giường tận sáu bảy năm đi? Như vậy nàng sẽ khóc chết mất.

"Năm tháng."

Năm tháng này Hạ Hàm Trần lấy bộ dáng Huyết Lang chưa hóa hình đi lại khắp nơi, ước chừng bị người trong Yêu tộc, nhạo báng đến chán chê rồi.

"Vậy mà nằm tận năm tháng..... A Trần, ta đột nhiên nhớ tới, ta có biện pháp cho người nhanh chóng hóa hình." Vân Y như là đột nhiên nhớ tới, vẻ mặt bùng tình.

Hạ Hàm Trần kích động nhảy dựng lên, "Cái gì cái gì? Có cách gì?"

"Ngày mai, ta liền giúp người hóa hình." Vân Y biểu tình giống như đang làm ra một cái quyết định to lớn thận trọng, khiến Hạ Hàm Trần cho rằng, biện pháp này tuyệt đối là một loại phù chú hay thủ quyết rất ít nhân tài có thể biết được, gật gật đầu, không mở miệng.

Phải nói thêm Hạ Hàm Trần này sau năm tháng ngẩn ngui vậy mà càng trưởng thành, càng biết che dấu tâm tư, đặc biệt là tâm tư báo thù, cũng không còn hiển hiện trên mặt hắn.

Vân Y cũng không ngại thò cho rằng, Hạ Hàm Trần thật sự buông xuống cứu hận.

Có lẽ hẳn ở ngoài mặt, chỉ sợ, đang muốn làm mình buông lỏng cảnh giác đi?

"Y Y." Nhan Dương tiến vào, là trong tay, mang theo một chén thuốc.

"Tới, uống thuốc." Nhan Dương không muốn biết Vân Y cùng Hạ Hàm Trần nói cái gì, hẳn sợ chính mình sẽ đau lòng.

Cho nên, cũng chỉ có thể giả vờ không biết, về mặt cười tủm tỉm, còn tâm.....

"Đây là cái gì?" Vân Y có chút ghét bỏ mà nhìn chén thuốc trước mắt, cái hương vị này nàng không ưa tí nào!

"Thuốc, bổ sung yêu lực." Nhan Dương cũng sẽ không tùy ý Vân Y đập hư thân thể của mình, cái khác có thể không làm, nhưng thuốc nhất định phải uống.

Bởi vì..... Đây chính là hẳn tự mình làm cho nàng.

Vân Y thấy Nhan Dương kiên trì, nàng cũng không có phản kháng, tiếp nhận chén thuốc, uống một hơi cạn sạch.

"Đừng rồi, A Dương, nơi này là chỗ nào?" Nhìn bốn phía kim bích huy hoàng, đừng nói là chỗ Nhan Dương đi?

"Cung điện của ta." Nhan Dương không biết suy nghĩ trong lòng Vân Y, hồn nhiên đáp lời.

Đù má, quái nhiên, thổ hào chính là thổ hào.

Cung điện, kim bích huy hoàng, so với nhà gỗ nhỏ của nàng, thật sự khác nhau một trời một vực.

Cũng không biết, Nhan Dương tiểu tử này phải chăng thích bị ngược, mới có thể suốt ngày chạy đến chỗ nàng đòi ở nhờ.

"Vậy ta cũng không nên ở lại nơi này mãi, tùy tiện an bài phòng cho ta là được rồi."

"Không cần, người cứ ở lại đây đi." Nhan Dương kiên trì, nơi này mới là thích hợp nhất với Y Y, những chỗ khác, đều quá đơn sơ.

Này, điện hạ, người cứ để đàn bà con gái chưa chồng như ta trong tâm cung, thật sự ổn sao?

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 189: Đồ Nhi, người không ngoan (25)

Hạ Hàm Trần xem tình huống cũng không nói gì, chỉ là nhìn nhìn Vân Y, lại nhìn nhìn Nhan Dương, không biết trong lòng suy nghĩ ra sao.

Nhìn chán lại đi ra ngoài.

Ngày hôm sau.

Nhan Dương bị phụ vương hắt triệu vào cung, mà Vân Y, cũng chuẩn bị giúp Hạ Hàm Trần hóa hình.

Đương nhiên, Vân Y cũng không đường hoàng đem viên Hóa Hình Đan cho Hạ Hàm Trần trực tiếp sử dụng, bằng không, hẳn sao có thể hiểu được nỗi vất vả của nàng?

Trong điện, Vân Y cùng Hạ Hàm Trần hai người ngồi ở hai phía đối nhau, tuy nhiên đáng ngồi của Huyền Lang thoát nhìn có chút khôi hài.

Yêu lực trong tay Vân Y, cuộn cuộn không ngừng hướng đến trên người Hạ Hàm Trần, trong đầu lại đang âm thầm phân phó hệ thống: "Hệ thống, đem kia viên Hóa Hình Đan dùng ở trên người Hạ Hàm Trần."

Yêu lực đem phóng ra nhiều như vậy cũng không phải để lãng phí mà là cùng với Hóa Hình Đan phát huy tác dụng.

Trên đại điện, bốn phía đều ngập tràn yêu khí nồng đậm, đặc biệt là ở trên người Hạ Hàm Trần. Mà Hạ Hàm Trần lúc này cảm giác cơ thể như bị đè ép, lực lượng bên trong người như sắp nổ mạnh, thật khó chịu, đau đớn.

"Ngao ——" tiếng gầm lên gần dữ vang lên, yêu lực từ trong cơ thể Hạ Hàm Trần như phát nổ.

Mà này Vân Y bởi vì truyền thêm yêu lực cho Hạ Hàm Trần, tự thân nàng lại không thể triệu vòng bảo hộ linh lực, tự nhiên là đứng mũi chịu sào chịu thương tổn.

Hạ Hàm Trần trong lúc chịu đau đớn, lại có thể thấy được, Vân Y mặt cũng tái nhợt, không dễ chịu.

"Phanh ——" lại một thanh âm vang lớn, mang theo một cái điểm đột phá, yêu lực từ cung điện khắp nơi, hướng các nàng cái này phương hướng mà đến.

Máu trên người Hạ Hàm Trần càng ngày càng đỏ tươi, giống như đang chảy hết máu trong cơ thể ra ngoài.

Trong lúc yêu lực không ngừng với tới, Hạ Hàm Trần trong tình trạng nửa tỉnh nửa mê, hệ thống vội vàng điểm tuyền Hóa Hình Đan, đối tượng sử dụng đồ vật: Hạ Hàm Trần.

Trời đã gần đến Hoàng Hôn, mặt trời chậm rãi chui vào tầng mây mỏng, biến thành một viên cầu hồng hồng.

Vật lộn cả một ngày, Hạ Hàm Trần mới chậm rãi hóa hình xong, hẳn mới vừa khôi phục thân thể không lâu thì Vân Y ngã xuống hôn mê vì cạn kiệt yêu lực..

Hạ Hàm Trần tỉnh lại, nhìn thân thể đã trở về dáng vẻ nên có, rồi ngẩng đầu nhìn hướng Vân Y, trong mắt lập loè quang mang.

Hắn đứng hồi lâu trước cơ thể nàng, dường như thở dài một hơi rồi mới vươn tay, đem Vân Y bế lên, đặt ở trên giường.

Mà Vân Y trước khi mất tỉnh táo thì hoảng hốt vì nàng hình như nghe thấy âm thanh hệ thống thông báo.....

【 đình -- độ hào cảm công lực +20, tổng độ hào cảm 5, ký chủ, rất lợi hại. 】

*from tác giả

ps: Tại đây nhắc nhở các vị, hào cảm độ gia tăng, không đại biểu cứu hận giá trị biến không có, đại gia hẳn là nghe qua như thể một cái từ -- ái hận đan chéo.

Thời điểm Nhan Dương vợ và trở về, hẳn lại lần nữa thấy được một màn khiến hắn tan nát cõi lòng.Y Y của hắn lại hôn mê suy yếu mà nằm ở trên giường.

Nhìn sắc mặt tái nhợt của nàng, Nhan Dương lập tức liền xông vào trước mặt Hạ Hàm Trần, nổi giận dưng dưng, một tay nắm cổ áo Hạ Hàm Trần, "Người làm gì với nàng rồi?"

Vì sao hắn rồi đi có một khác, Y Y liền bị đem đi lẫn lộn thành cái dạng này.

"Người chăm sóc Y Y kiểu gì vậy? Nàng vẫn là người bệnh, thân mình còn chưa khôi phục, chẳng lẽ người không biết sao?"

Nhan Dương biểu tình, liền không sai biệt lắm là muốn đem Hạ Hàm Trần cấp ăn tươi nuốt sống đi.

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 190: Đồ Nhi, người không ngoan (26)

Thân thể còn chưa khôi phục.....???

Hạ Hàm Trần nhìn về phía Vân Y, thấy nàng lúc này sắc mặt tái nhợt như tuyết, bên khóe miệng còn lưu vết máu.

Chẳng lẽ, nàng thật sự không muốn sống nữa cho nên mới không do dự làm hấn hóa thành hình người sao?

【 đĩnh -- độ hảo cảm công lược +5, tổng độ hảo cảm 10, ký chủ uy vũ nhất!! 】

"Không đúng, người sao lại là hình người? Người như thế nào hóa thành hình người?" Nhan Dương lúc này, mới phát hiện Hạ Hàm Trần đột nhiên biến thành người.

Trùng mắt, hấn cho rằng, là Hạ Hàm Trần giờ trò với Vân Y.

"Vân Y nói, nàng có thể trợ giúp ta hóa thành hình người, cho nên, mới biến thành bộ dáng này, có thể là lúc này dùng yêu lực quá độ đi?"

Hạ Hàm Trần thời điểm nói lời này yết hầu cũng nghẹn lại, còn có cảm giác áy náy hổ thẹn.

"Yêu lực? Dùng hết? Quá độ?" Nhan Dương thất thần, tay run nhè nhẹ, sợ hãi.

Y Y thân thể còn chưa khôi phục, lại dùng yêu lực quá độ? Vẫn là vì giúp người trước mắt này hóa thành hình người?

Đột nhiên, Nhan Dương một quyền đánh vào trên mặt Hạ Hàm Trần, "Cút cho ta, cút sang một bên, người thật là cái tai họa."

Lại thừa lúc Hạ Hàm Trần còn chưa phục hồi tinh thần, một chân mang theo yêu lực đá trên bụng Hạ Hàm Trần đẩy hung ác, lập tức, đem Hạ Hàm Trần đá ra khỏi cung điện.

Lúc này, Nhan Dương còn không biết mình đã gây họa.....

Hạ Hàm Trần bị Nhan Dương đánh như thế, còn bị đá ra khỏi cung điện nhưng cũng lạ là hấn lại không có rời đi, cứ đứng sững ở nơi đó, như một tên đầu gỗ ngu ngốc.

Bên trong, lại truyền ra tiếng Nhan Dương khản trương gọi tên Vân Y nhưng sau cũng an tĩnh lại.....

Hạ Hàm Trần biết, Nhan Dương hấn là đang chữa thương cho Vân Y đi.....

Lại một tháng nữa trôi qua, Nhan Dương vì đợi Vân Y tỉnh lại, đánh chết cũng không chịu rời đi khỏi nàng, cứ như vậy ngày ngày chiều cổ nàng.

Vân Y tỉnh lại, đập vào mắt nàng lại là khuôn mặt tuấn tú của Nhan Dương, còn Hạ Hàm Trần thì không hiểu trốn đâu rồi.

"Y Y, phụ vương ta muốn gặp người." Đột nhiên, Nhan Dương ở Vân Y bên tai nói lời này, khiến Vân Y mở to hai mắt nhìn, khó hiểu mà nhìn phía hấn.

"Gặp phụ vương người? Vì sao?" Vân Y không cho rằng Yêu Vương có thể nhận thức một tiểu nhân vật như nàng đâu.

"Hắc hắc, đương nhiên là bởi vì ta cùng phụ vương nói, ta muốn cưới người." Nhan Dương cùng Vân Y mấy ngày nay ở chung thật vui, cho nên, Nhan Dương sinh ra ý niệm như vậy.

Mà Vân Y đang nghe đến lời này, tim đập thót, gạt mình, chỉ là, nhờ hệ thống nhắc nhở, nhớ tới chính mình đang làm nhiệm vụ, thanh tỉnh lại.

"Xin lỗi, A Dương, ta không thể gả cho người." Vân Y cự tuyệt, nàng không thể vạ lấy Nhan Dương.

"Vì sao?" Nhan Dương có chút trời tay không kịp, kinh ngạc mà nhìn Vân Y, trong lòng nhói một cái thật khó chịu.

"A Dương, thực xin lỗi, ta không thể cùng người ở bên nhau, cũng sẽ không gả cho người."

"Vì sao? Vì cái gì chứ? Nói cho ta, nguyên nhân vì sao?" Nhan Dương không thể tiếp thu cái giải thích này.

"Vì Hạ Hàm Trần." Vân Y gương giọng, ăn ngay nói thật, đau dài không bằng đau ngắn.

Về phần Hạ Hàm Trần, đứng ở kia cửa, suốt một tháng đều không có rời đi.

Ở thời điểm Vân Y tỉnh lại, vốn định bước nện bước rời đi, lại nghe Nhan Dương nhắc tới chuyện đó, không biết vì sao, chân bắt gác tiến gần, chôn ở nơi đó.

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tài miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tài miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 191: Đồ Nhi, người không ngoan (27)

Hạ Hàm Trần nghe tới tên của mình.....

Tức khắc, lỗ tai hấn, như là bị người dùng chuông gõ, ù ù một hồi, sau đó, cái gì cũng đều nghe không vào.

【 đĩnh -- độ hảo cảm công lược +10, tổng hảo cảm độ 20, ký chủ nỗ lực, thực mau là được!! 】

Vân Y cùng Nhan Dương nói chuyện, hệ thống lại truyền đến thông báo độ hảo cảm bay lên khiến nàng sững sốt một chút, "Mở ra hướng dẫn siêu cấp."

Siêu cấp hướng dẫn, có thể định vị vị trí nam chính.

Biết nam chính đang ở cửa, Vân Y khó xử nhìn thoáng qua Nhan Dương, lập tức liền chạy đi ra ngoài.

Nàng có cảm giác lâu lắm rồi nàng mới nhìn thấy Hạ Hàm Trần.

Trước mặt nàng là một thiếu niên tuấn tú, ngũ quan bắt đầu chậm rãi nảy nở, không hổ là nam chính, về ngoài được trời ưu ái.

Hắn ngồi trên mặt đất, một thân hồng y, tay áo có thêu huyền văn, nam tử cúi đầu buông mắt, đắm chìm ở trong suy tưởng của chính mình.

"A Trần." Vân Y nhìn Hạ Hàm Trần, thanh âm có chút run rẩy bán đứng nàng.

Nhan Dương nhìn Vân Y rời đi, đuổi tay, lại can không được.

Hấn cười khổ, nhìn bên ngoài nữ tử cùng nam tử đứng cùng một chỗ hòa hợp, Nhan Dương cảm thấy thật chói mắt, đôi mắt ướt át, hơi nước mờ mờ lung lung cản trở tầm mắt hấn.

"Người...tình rồi?" Hạ Hàm Trần bị Vân Y gọi, quay đầu nhìn về phía nàng.

"A Trần, chúng ta, trở về đi." Trở về? Về chỗ nào, tự nhiên là căn nhà nhỏ sâu trong bình nguyên tuyết ngàn năm.

Ở lại nơi này, đối mặt với Nhan Dương, không biết vì sao, nàng cảm thấy trong lòng áy náy với Nhan Dương, rõ ràng..... Đây không phải vấn đề của nàng, không phải sao?

"Được." Hạ Hàm Trần không hỏi nguyên do, gật đầu đồng ý.

Nhan Dương nghe hai người nói chuyện, trong lòng cảm thấy như bị đao cắt, sắc mặt hần có chút thống khổ.

Vân Y rời đi, cũng không báo cho Nhan Dương. Cũng không đợi hần phản ứng lại, Vân Y đã rời đi.

Dinh tuyết son --

Bọn họ lúc này mới vừa trở về, liền thấy được một hình bóng tương đối quen thuộc, trên quần áo người kia còn dính tuyết, nàng ta run rẩy thân mình, làm bóng tuyết rơi xuống đất. Lộ ra một thân cảm y, nhìn như bình dân, nhưng bên trong lại bọc lông tơ, thoát nhìn qua uyển chuyển nhẹ nhàng. Sườn mặt cong cong không tỏ son điểm phấn mà gương mặt vẫn điểm lệ mịn màng như tuyết trung phần mai.

Vân Y nhìn thấy nàng ta, nháu mày, Tiết Mặc Ngâm? Nàng tại sao lại ở chỗ này?

Thực ra thì lúc này Tiết Mặc Ngâm bị sự phụ sai tới dinh tuyết son tìm được liệu chữa thương cho Lâm Chiêu Nhưng, Tiết Mặc Ngâm đã lẫn lộn trên tuyết son hơn một tháng, nhưng vẫn không tìm thấy băng liên cây bói mẫu.

Sự phụ rõ ràng đang chỉ trích nàng không chiều cổ sự muội cho tốt, bằng không vì sao để nàng đi một mình, không cho bắt kì huynh muội ti đệ nào trong sự môn đi cùng nàng.

Băng liên hoa cái quý gì chứ, nàng trước nay chưa từng nhìn đến cái loại cây này bao giờ, tìm kiếm gì?

Hơn một tháng, lần mò trong rừng, Tiết Mặc Ngâm đã sớm bực bội không thôi.

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 192: Đồ Nhi, người không ngoan (28)

Vừa thấy có bóng người xuất hiện, Tiết Mặc Ngâm đôi mắt lập tức trở nên lóe sáng, chạy ngay đến hướng có người.

Nhưng vừa nhìn thấy đôi phương bên kia, Tiết Mặc Ngâm liền dừng lại.

Nữ nhân bên kia, còn không phải yêu nữ đã thương sự muội sao?

Nhưng nam tử bên người nàng đến cùng là ai?

Tiết Mặc Ngâm nghĩ nghĩ, người bên cạnh nàng tất nhiên cũng là yêu, bằng không sao lại cùng yêu nữ ở bên nhau đâu?

Tuy rằng con Huyết Lang lúc trước không có xuất hiện cùng nàng (Vân Y) khiến nàng (Tiết Mặc Ngâm) nghi hoặc nhưng nàng cũng chẳng nghĩ nhiều xoay người chuẩn bị rời đi.

Vân Y thấy Tiết Mặc Ngâm, cũng phát hiện Tiết Mặc Ngâm chuẩn bị rời đi, hừ, đi tới địa bàn nàng, có phải hay không nên chào hỏi một cái?

"A Trần, nữ tử bên kia, người còn nhớ không?" Vân Y đám làm Hạ Hàm Trần chú ý tới Tiết Mặc Ngâm, chủ yếu vẫn là bởi vì ngăn Hạ Hàm Trần với Tiết Mặc Ngâm tăng hảo cảm.

Nàng phát hiện, xoát hảo cảm của nam chính thật sự rất khó.

Mỗi lần cô nhắc nhở tăng hảo cảm không sai biệt lắm đều là nàng lấy máu hoặc sinh mệnh ra giúp đỡ hần, dù máu, chẳng lẽ cũng chỉ có này hai dạng hi sinh trâu bò này mới có thể đã động tâm địa nam chính?

Hạ Hàm Trần kinh Vân Y như vậy vừa nói, đem chính mình tầm mắt dời về phía ở cách đó không xa Tiết Mặc Ngâm, "Àn, nhớ rõ."

Nữ tử này, còn không phải người thương tổn chính đồng bạn của nàng sao?

"Người nói xem nàng mò đến làm cái trò gì?" Vân Y nhướng mày, bắt đầu mách lẻo.

"Không biết." Hạ Hàm Trần lại không phải con giun trong bụng Tiết Mặc Ngâm, sao có khả năng biết Tiết Mặc Ngâm tới nơi này làm cái gì đâu?

"Có lẽ cũng không nhất định là tới bắt Huyết Lang đâu, may mắn người biến thành hình người, nữ tử này tu vi, so với nữ nhân trước kia cao hơn nhiều."

Vân Y nâng cằm, làm như suy tư gì, nghiêm trang nói.

Cho nên Hạ Hàm Trần thật sự nghĩ rằng Vân Y nói không sai, hần nhìn lướt qua Vân Y, bình tĩnh mà trả lời: "Vậy thì thế nào?"

Vân Y bị sặc, dờ mờ, nam chính người không nên như vậy nha, rung động rung cảm với nữ chính đâu hết rồi?

"Này." Vân Y hướng về phía Tiết Mặc Ngâm gọi.

Tiết Mặc Ngâm vừa nghe tiếng Vân Y còn tưởng nàng muốn đến tiêu diệt mình, thế là vội vàng nhanh chân chạy, ngự kiếm phi hành gì đó đều quên mất.

Nhìn nữ chính bị dọa sợ tới mức chạy trốn chết, Vân Y trong lòng vui vẻ, cười đến hoa hộc lệng lầy.

Lại thấy Hạ Hàm Trần khuôn mặt lạnh như băng sương nhìn Tiết Mặc Ngâm chạy đi, àn, nam chính thực mang thù.

Vân Y lúc này mới phát hiện một sự thật, ha ha vậy chẳng phải..... Hạ Hàm Trần vẫn luôn ở ghi hận mình?

Đờ mờ, từ cái mặt hần thì thật đúng là nhìn không ra.

"Trừ bỏ tu luyện hấp thu linh lực ở ngoài, không có cách nào khác sao?" Hạ Hàm Trần xoay người, nhìn về phía Vân Y.

Vân Y nhướng mày..... Nàng hình như vẫn luôn là tu luyện như thế.

"Người không có ký ức truyền thừa?"

Cái gọi là ký ức truyền thừa, nói dài dòng chính là đồ gia truyền lão tổ tông để lại cho con cháu đời sau, tu luyện đến một mức cụ thể, tu vi đạt chuẩn, hướng dẫn liền sẽ ở trong đầu hiện lên.

"Ký ức truyền thừa? Đó là cái gì?" Hạ Hàm Trần khó hiểu, thứ này, sao chưa từng nghe nói qua?

"Không vội, người trước cứ tu luyện đến yêu quân rồi nói sau."

Vân Y bẹp miệng, được rồi, xin hãy tha thứ cho nàng, nàng cũng không tự mình tu luyện từ đầu đến cuối, cứ từng chút một mà làm đi.

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 193: Đồ Nhi, người không ngoan (29)

Hạ Hàm Trần nhìn Văn Y đang mỉm cười, trầm giọng nói: "được."

Văn Y khoe môi lộ ra một tiếng cười duyên, "A Trần nếu muốn sớm ngày giết ta, ta cũng không ngại dạy người một chút kĩ xảo khác đâu."

Hạ Hàm Trần có chút bỗng nhiên nhìn chăm chăm Văn Y, đại khái đang suy xét Văn Y có ý gì. "Cái gì?"

"Ám sát, hạ độc, mấy cái này, rất thích hợp với người." Văn Y lời này, nháy mắt làm Hạ Hàm Trần mặt đen một mảnh.

Cái gì mà thực thích hợp hẳn?

Hắn nhìn hợp với mấy loại động tác ám sát giết người đâm sau lưng sao?

"Ta nhất định sẽ quang minh chính đại giết người." Hạ Hàm Trần phát tay áo, bị Văn Y xem thường, hắn thờ phỉ phỉ mà phát tay áo rồi đi.

Nhìn Hạ Hàm Trần rồi đi, ừm, cũng không tệ lắm, thế nhưng còn biết quay về căn nhà trúc.

Tiết Mặc Ngâm chạy được một đoạn xa, mới chậm rãi quay đầu lại nhìn xem có người ở sau đuổi theo nàng không.

Thấy hai cái sao chổi không đuổi theo, Tiết Mặc Ngâm mới thờ dài nhẹ nhõm một hơi, lại nghĩ, không ngờ gặp được yêu nữ tại đây, chẳng lẽ nàng ta ngụ ở trên tuyết sơn này?

Tiết Mặc Ngâm đôi mắt nháu lại, phảng phất như là nghĩ tới cái ý kiến gì hay, nhìn nhìn đỉnh núi, dọc theo đường đi đều là tuyết trắng xóa.

Hơn một tháng nay, nàng đều không có tìm được một gốc băng liên nào. Nếu hiện tại đem tin tức này mang cho cấp sư phụ, không biết, có thể lập công chuộc tội không?

Nghĩ ngợi một hồi, cũng mặc kệ sư phụ có thể trách cứ chính mình, dù sao, nàng không muốn lại ngày người ở chỗ toàn băng tuyết không người này mãi.

Thế là..... Tiết Mặc Ngâm liền vội vàng trở về.

Văn Y cùng Hạ Hàm Trần về tới kia trúc ốc không bao lâu lại tiếp tục những ngày tháng sinh hoạt không thú vị. Trừ bỏ tu luyện, lại vẫn là tu luyện.

Nửa năm sau, Hạ Hàm Trần cuối cùng có ký ức truyền thừa cho nên càng thêm điên cuồng mà tu luyện.

Văn Y còn tưởng lần này Hạ Hàm Trần tẩu hỏa nhập ma.

Lúc này, nàng cũng không tu luyện mà ngồi ở bàn đá trước cửa, uống trà, cảm khái nhân sinh.

Đột nhiên, từ bên ngoài truyền đến những tiếng ầm ầm ầm, thanh âm kia, Văn Y nghe có chút quen thuộc?

Đem tầm mắt hướng ra nơi phát ra tiếng động, chỉ cảm thấy, hình như tiếng kêu càng ngày càng gần..... mặt đất cũng rung từng hồi..

Ầm thanh là từ trên núi vọng xuống?

Văn Y đôi mắt chớp chớp, lúc sau cuối cùng cũng phản ứng lại..

..... Tuyệt lộ sao?

Văn Y vội vàng gọi Hạ Hàm Trần đang tu luyện gần đó, "A Trần, tuyệt lộ, tuyệt lộ."

Hạ Hàm Trần còn đang trong thời khắc tu luyện mấu chốt, bị Văn Y kêu to, thiếu chút nữa lộ khí.

"Xảy ra chuyện gì?" Hạ Hàm Trần trầm giọng, nhìn mặt hắn không biết là trong lòng đối với Văn Y đang mắng chửi bao nhiêu lần.

"Không có thời gian, chúng ta đi mau." Văn Y cũng không đáp lại Hạ Hàm Trần, lập tức khuro tay áo, hai người nháy mắt biến mất.

Ở dưới chân núi.

"Mặc Ngâm, lời người đều là thật?" Lâm An Lương (Lâm Chiêu Nhưng phụ thân) chấp tay sau lưng, cùng một đám người đứng ở nơi đó.

Cầm đầu, chính là hắn, mà đứng ở bên cạnh hắn, đó là Tiết Mặc Ngâm.

"Sư phụ, thiên chân vạn xác, khoảng thời gian trước, đồ nhi thật sự đã nhìn thấy." Tiết Mặc Ngâm khi nói lời này, còn trộm liếc mắt nhìn sư phụ của mình một cái.

Bạn đang đọc truyện *Công Lực: Nhặt Kỳ Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 194: Đồ Nhi, người không ngoan (30)

Nhìn sư phụ sắc mặt biến màu xanh lá, nàng liền biết sư phụ đang suy nghĩ cái gì, sợ sư phụ trách tội mình, lập tức tiếp thêm câu: " Yêu nữ còn đem đồ nhi đánh hai chưởng."

"Theo lý mà nói, tuyệt lộ, bọn họ sẽ lập tức xuất hiện." Lâm An Lương lúc này vì nữ nhi báo thù mà sốt ruột, sao còn để ý Tiết Mặc Ngâm bị đánh hai chưởng?

"Sư phụ, nơi đó có hai bóng người đang nhanh chóng hướng bên này." Tiết Mặc Ngâm cũng không mất mát, mà là càng thêm nghiêm túc mà nhìn chăm chăm phía trước.

Thấy hai cái thân ảnh xuất hiện, ánh mắt nàng ta sáng lên, nhắc nhở sư phụ.

"Tôi vừa lúc." Lâm An Lương cười lạnh một tiếng, "Kết trận."

Lâm An Lương vừa ra lệnh một tiếng, bốn năm người ở sau lưng nhanh chóng làm một cái trận pháp hình dạng, chờ đợi Văn Y cùng Hạ Hàm Trần hai người tiến đến.

Văn Y mang theo Hạ Hàm Trần, nhìn phía trước có người đang muốn chuẩn bị thi triển pháp thuật thì nháy qua mà đi.

Nhưng lại bị một cái trận pháp hút vào, lúc này, Văn Y mới cảm giác được có điều không ổn.

Hạ Hàm Trần không chỗ nào sợ hãi, hướng tới cái kia trận pháp, liền bay qua, chặn lại một bộ phận lực.

Văn Y liền móc ra dù giấy tùy thân, đưa linh lực vào, nháy mắt cái dù bành trướng lên.

Dù giấy nhanh chóng xoay tròn, phát ra bốn phía từng đạo yêu lực được ngưng tụ lại sắc bén như kiếm.

Mấy người kia vừa muốn kết trận vừa phải dùng tinh lực để ngăn trở yêu khí của Văn Y đang tản ra, cho nên hiệu quả của trận pháp kém một mảng lớn.

Nàng nhìn kĩ mấy tên trước mắt..... chẳng phải là lần trước vì hân, chính mình mới bị thương sao?

Vân Y híp mắt, nhìn Lâm An Lương ánh mắt không tốt.

"A Trần, xem ra, người tới không có ý tốt a." Vân Y cùng Hạ Hàm Trần hai người đưa lưng về phía nhau, sỏi nổi nhìn đám người kia.

Hạ Hàm Trần tự nhiên là biết phía dưới kia là ai, lần trước Nhân tộc cùng Yêu tộc đại chiến, còn rõ ràng trước mắt hân.

【 đĩnh – độ hào cảm công lược với nữ chính -10, tổng độ hào cảm là -35. 】

"Ừm" Hạ Hàm Trần không biết hiện tại tu vi hân có thể đối kháng mấy người kia, nhưng vẫn là rất có tin cũng nóng lòng muốn thử.

"A Trần, lão già nhất giao cho ta, người đi đối phó mấy người kia."

Vân Y nhắc Hạ Hàm Trần xong, yếu lực tụ thành một mũi tên nhọn, vọt đến trận pháp trận pháp.

Cho dù có chuẩn bị mà đến, đáng tiếc, đám người đi cùng Lâm An Lương thật sự là không đủ đạo hạnh, lập tức một tên đã bị hạ.

Trận pháp không đủ người, tự nhiên là không thể kết trận.

Hạ Hàm Trần là lần đầu thực chiến, lúc trước cùng Vân Y đối chiến, đều không tính, chỉ có thể xem như đơn phương bị ngược thôi.

Hạ Hàm Trần không do dự liền hướng chỗ mấy người kia mà vọt qua.

Một hồi hỗn chiến liền diễn ra.

Vân Y biết trước mắt lão nhân này (Lâm An Lương) không phải đèn cạn dầu, ha ha, Độ Kiếp kỳ a.

Vân Y trong tay còn có rất nhiều pháp cụ tích trữ chưa từng mang ra đấu.

Trừ bỏ pháp khí, còn có ám khí để đã thương người, đều là ký chủ lúc trước lưu lại.

"Yêu nữ, người dám đã thương nữ nhi của ta, hôm nay, ta sẽ thay trời hành đạo, thu thập người." Lâm An Lương nói ra một phen lời đầy đạo nghĩa.

Cái gọi là nhân sĩ chính phái đều như vậy, sợ người khác không biết bọn họ đang làm chuyện tốt.

Vân Y cũng không muốn đứng nghe Lâm An Lương dạy dỗ, nàng lời một cái chấn thiên lôi ra nện ở trên người hân.

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 195: Đồ Nhi, người không ngoan (31)

"Phanh --" trong nháy mắt, Lâm An Lương thật giống như bị sét đánh, cả người đen xì xì.

"A a a ——" Lâm An Lương sao có thể chịu được ủy khuất bức này, kiểm trong tay, hướng Vân Y đánh úp lại.

Vân Y lại lần nữa lời ra một cái chấn thiên lôi, "Phanh ——"một tiếng, lại lần nữa quật vào trên người Lâm An Lương.

Lâm An Lương lúc này dừng lại, thân mình cứng đờ gào lên, "Yêu, yêu nữ, người, người đến tốt cùng có bao nhiêu chấn thiên lôi?"

Nếu là chỉ có một viên, đó chính là trùng hợp, nhưng nếu lời ra tặn hai viên, khi dùng vẫn mặt không đổi sắc, hân có chút hoài nghi.

Nếu nàng lời ra viên thứ ba viên, dừng nói là tu sĩ Độ Kiếp kỳ, đến Đại Thừa kỳ, cũng phỏng chừng cũng bị tổn thương nguyên khí.

"Ba viên, người liền tan xương nát thịt, nhưng ta mới ném có hai viên, người hân là chịu được tốt đi." Vân Y cười một cái thật xinh đẹp, bộ dáng vui sướng khi người gặp họa, thật là đáng giận cực kỳ.

Lâm An Lương bị người ta nói trúng, lúc này mặt già đỏ lên, "Đồ nhi, chúng ta đi."

Cứ như vậy, mấy người Lâm An Lương, khí thế tới rào rào, khi đi lại mang theo cái đuôi chạy trốn chết.

Vân Y nhìn bọn họ rời đi, "Chắc chắc" vài tiếng, tổ chức tâm lý kém như vậy, đến lúc đó sao ngăn cản được thiên kiếp, sao Độ Kiếp thành tiên thành đạo đây?

"Vân Y, cái kia là cái gì?" Hạ Hàm Trần vốn đang đánh hăng say, vậy mà nháy mắt những người đó lại lặn mất tăm.

Hân vừa rồi không phải không có nghe được Vân Y cùng lão nhân kia nói qua nói lại, chỉ là khi đó hân còn chưa kịp tới hỏi.

"Chấn thiên lôi, có thể so với thiên kiếp, ba viên, cho dù có là tu sĩ Độ Kiếp kỳ cũng chịu không nổi." Vân Y không chút để ý mà giải thích.

"Người có ba viên?" Hạ Hàm Trần còn muốn tiếp thu kiến thức một chút, tìm hiểu xem chấn thiên lôi đến tốt cùng là cái gì.

"Không có, vừa rồi là lừa hân." Vân Y trắng liếc mắt nhìn Hạ Hàm Trần, "Nói cách khác, người cho rằng chúng ta hôm nay có thể thoát được quá một kiếp sao?"

Hạ Hàm Trần mặc.

"Phòng chừng vừa rồi tuyệt lộ đều là bọn họ làm ra, chúng ta đợi mấy ngày rồi lại trở về." Vân Y nhìn thoáng qua tình hình bên trong tuyết sơn, hướng bên ngoài mà đi.

Hạ Hàm Trần đuổi theo ở sau lưng Vân Y, đi theo nàng.

Hai người lại lần nữa đi tới thị trấn phía trên, lúc này, so với lần trước đến, đã qua hơn một năm.

Thị trấn này, người đến người đi, yếu tới yếu đi, tự nhiên là sẽ không có người nhớ bọn họ tồn tại.

Vẫn như cũ vẫn là muốn gian thượng phòng, vẫn như cũ vừa vặn là cái kia phòng.

Hạ Hàm Trần đợi chương quẩy rồi đi, lúc sau, mới phục hồi tinh thần lại, gần đỡ lớn tiếng mắng, chính nghĩa lắm liệt. "Yêu nữ, nam nữ thụ thụ bất thân, sao có thể ở chung một phòng?"

"A Trần, người vẫn còn nói được, làm như người không phải yêu vậy?" Vân Y một bộ dạng lười biếng đến không có xương cốt, nằm dài ở trên ghế, một bàn tay kê đầu, mí mắt khép hờ mị hoặc.

Hạ Hàm Trần bị Vân Y nói đến im bặt, lời muốn nói kế tiếp, đều đã bị quên hết.

Hân tức giận hung hăng mà nhìn Vân Y liếc mắt một cái, đĩnh làm lơ không nói chuyện với nàng, ngồi trên ghế dựa phía đối diện, châm trà.

"A Trần, người vừa rồi không phải bị thương sao? Thật sự không cần trị liệu một chút?" Vân Y vừa nói, thuận tay còn đưa cho Hạ Hàm Trần một viên đan dược.

Hạ Hàm Trần tiếp nhận viên đan dược, mắt nhìn nàng "Đây là cái gì?"

Đưa viên đan được gần lại còn có thể cảm nhận hương thuốc nhàn nhạt, còn có mùi máu tươi nhẹ nhè từ bên trong truyền ra.

"Khấp huyết đan, rất hữu dụng."

Bạn đang đọc truyện *Công Lực: Nhặt Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 196: Đồ Nhi, người không ngoan (32)

Hạ Hàm Trần ném đan được vào trong miệng, lập tức liền cảm giác được được lực của khấp huyết đan phát huy trên thân thể của mình.

Hắn lập tức ngồi ở mép giường phía trên, hai đầu gối ngồi xếp bằng, đôi tay nhéo pháp quyết, tiến vào chữa thương.

Một ngày một đêm sau.

Hạ Hàm Trần tỉnh lại, phát hiện Vân Y đang ghé vào trên bàn, ngủ say như chết.

Cũng một cho năng ngủ trong cái tư thế khó như vậy, đầu ghé vào mép bàn bên cạnh, chỉ thiếu chút nữa rơi xuống đất.

Lại nhìn nhìn chỗ mình đang ngồi, Hạ Hàm Trần mới phát hiện, hắn bá chiếm chỗ năng nên dùng để nghỉ ngơi.

Một tia áy náy từ đáy lòng chậm rãi lan tràn ra.

【 đình -- độ hào cảm công lực +5, tổng độ hào cảm 25, ký chủ cố lên! 】

Nghe hệ thống nhắc nhở, Vân Y chậm rãi tỉnh lại, vừa mở mắt, liền thấy Hạ Hàm Trần ngồi bên cạnh mình.

Thiếu chút nữa đem năng dọa hết hồn.

"Tỉnh?" Hạ Hàm Trần rót một ly trà đặt trước mặt Vân Y, rồi mới tiếp tục nói, "Ngủ đến không thoải mái như thế, sao không đi thuê thêm một gian phòng?"

Vừa rồi hắn nói muốn thuê thêm một gian phòng mà Vân Y sống chết cũng không chịu.

"Bởi vì người tiến vào chữa thương, cần có người che chở, bằng không, chuyện ngoài ý muốn xảy ra, hậu quả ta cũng không dám tưởng tượng đâu." Vân Y lắc đầu, giọng chén trà, uống một hơi cạn sạch.

Hạ Hàm Trần liếc nhìn Vân Y, không nghĩ tới năng là bởi vì mình mới muốn ở chỗ này.....

【 đình -- độ hào cảm công lực +10, tổng độ hào cảm 35, ký chủ cố lên! 】

Thời điểm Vân Y lại được hệ thống nhắc nhở hào cảm đã tăng, năng vừa vận đem chén trà che khuất mặt, khiến Hạ Hàm Trần nhìn không ra. Nói cách khác, Hạ Hàm Trần, mà nhìn thấy về mặt hí hửng của năng tất nhiên sẽ phát hiện ra khác thường.

"A Trần, trừ bỏ giết ta, ngươi còn có nguyện vọng khác không?"

Năng buông chén trà, một tay chống cằm, mặt đầy nghi vấn.

Hạ Hàm Trần nghiêm túc suy tư một lát, lắc đầu.

Bất quá, giờ khắc này, Hạ Hàm Trần đột nhiên tự hỏi, Vân Y thật sự là không sợ chết hay năng là tự tin hẳn không có năng lực giết năng, cho nên mới không có lúc nào là không ở nhắc nhở hắn sự thật này.

"Ta có."

"Trước khi ngươi giết ta, ta còn muốn nhìn một chút, thiên hạ non sông là như thế nào." Vân Y về mặt khát khao.

Cũng không biết có ý hay vô tình, Vân Y thất thần mà ni non, "Khi còn niên thiếu, ta đều là quay chung quanh cha ngươi, cha ngươi rồi Yêu tộc, ta liền bắt đầu tu luyện không dừng."

"Nhưng sau khi cha ngươi đã trở lại, hẳn bảo với ta hẳn đã cưới vợ, sáng khoái như vậy vứt bỏ ta."

"Ta liền ham mê tu luyện, thẳng đến lúc báo thù xong liền mang theo ngươi về tuyết sơn."

"Nếu có thể, ta nguyện ở lục thủy trường lưu chi nguyên, đào hoa trái rộng nơi, nhân nhả bước chậm, hoặc là lãnh hội bất đồng thời gian, ở nhân gian, ở Yêu giới, có chính mình nơi dừng chân."

Vân Y mặt có chút ưu thương khiến Hạ Hàm Trần nhớ rằng Vân Y đã từng nói năng là bởi vì chính cha mẹ hắn, bị trường bối đuổi ra khỏi nhà.....

【 đình -- độ hào cảm công lực +10, tổng độ hào cảm 45, ký chủ cố lên! 】

"Ngươi, không có việc gì đi?" Hạ Hàm Trần cắn môi, do dự một chút, an ủi nói.

Vân Y nháy mắt hoàn hồn, mở to hai mắt nhìn Hạ Hàm Trần, trả lời hắn "Không có việc gì" rồi lập tức liền ra cửa, rời khỏi gian phòng.

Thấy bộ dáng Vân Y chạy trốn chết, Hạ Hàm Trần không biết trong lòng suy nghĩ chút cái gì, xuất thần.

Bạn đang đọc truyện *Công Lực: Nhặt Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 197: Đồ Nhi, người không ngoan (33)

Sắp đến đêm, Vân Y còn chưa trở về, Hạ Hàm Trần mới cảm thấy có cái gì đó không thích hợp.

Hắn đi ra cửa tìm Vân Y.

Chỉ là, thị trấn này tuy rằng thoạt nhìn không lớn, nhưng đi một lúc Hạ Hàm Trần mới phát hiện, đi toàn bộ thị trấn một lần tốn không ít thời gian.

Hon nữa hắn vội vàng vàng muốn tìm người, liền tốn càng nhiều công sức.

Tìm khắp nơi vẫn không thấy Vân Y xuất hiện.

Hắn không tìm được năng.

Trong lòng có chút bức bối, Hạ Hàm Trần đứng ở giữa chợ, nhủ mỳ, bắt đầu có một tia hoảng hốt.

"Vân Y!"

"Vân Y!"

Vừa đi vừa gọi tên nàng, Hạ Hàm Trần cứ đi quanh thị trấn như vậy, rồi lại hướng theo đường mòn đi ra ngoài trấn để tìm.

Đi một hồi, thấy Vân Y ngồi ở bên bờ sông, có chút ngơ ngác mà xuất thần, Hạ Hàm Trần đi qua, ngồi xổm bên cạnh, "Người ở chỗ này làm cái gì?"

Nghe thấy tiếng nói của Hạ Hàm Trần, Vân Y mới dần dần mà phản ứng lại, đem tầm mắt đặt ở trên người Hạ Hàm Trần.

"A? Không có gì a." Vân Y lắc đầu, tỏ vẻ không sao.

"Như vậy người vẫn luôn ngồi ở chỗ này?" Hạ Hàm Trần nhướn mày nhìn chăm chăm Vân Y, chẳng lẽ nàng không biết người khác sẽ lo lắng cho nàng sao?

Đột nhiên, Hạ Hàm Trần mờ to hai mắt nhìn, hần đột nhiên ý thức được mình đang suy nghĩ cái gì? Lo lắng.....

Hắn, còn sẽ lo lắng vì nàng?

Hắn, vì sao lại lo lắng nàng?

Không có khả năng.

Nàng là kẻ thù, hần như thế nào sẽ lo lắng vì nàng?

Hạ Hàm Trần trong mắt đầy kinh ngạc cùng hoảng sợ, nhất định hần lo lắng bởi vì nàng là kẻ thù diệt môn của hần, nếu không có tự mình giết nàng, hần sẽ tiếc nuối.

Cho nên mới cảm thấy như thế, lo lắng chính mình không thể tự tay giết nàng, cho nên.....

Ấn, chính là như vậy, không sai!

Vân Y không biết Hạ Hàm Trần suy nghĩ trong lòng, chỉ thấy đọc Hạ Hàm Trần biểu tình rối rắm, nhượng nầy tỏ mò, "Người suy nghĩ cái gì vậy?"

"Không, không có gì." Như bị người phát hiện tâm sự, Hạ Hàm Trần lấp ngời cách xa ra, che dấu gương mặt đỏ tới mang tai.

Vân Y đứng dậy, vỗ vỗ bả vai Hạ Hàm Trần, "Đi thôi, về khách điểm."

Hạ Hàm Trần bỗng nhiên sững sốt, bị Vân Y chụp hạ bả vai, rõ ràng hần còn có cảm y mặc ở trên người, nhưng lại giống như trực tiếp tiếp xúc.

Hần thấy tâm tê tê đại đại, lại nhớ tới suy nghĩ của mình lúc nãy, tim lại nhảy lên vài cái.

【 đình -- độ hào cảm công lực +10, tổng độ hào cảm 55, ký chủ làm không tồi, hào hảo cổ lên! 】

Thanh âm hệ thống đã không có giống tiếng máy móc rét lạnh lạnh băng, mà cảm giác có chút giống tiếng người.

Vân Y từng hỏi qua hệ thống vấn đề này, hệ thống nói: Đây là bởi vì Vân Y thăng cấp.

Vân Y lúc ấy kinh ngạc, nàng thăng cấp, hệ thống cũng có thêm có chỗ tốt?

Giờ phút này, nghe tới hệ thống nhắc nhở đồ hào cảm, Vân Y, khoe miệng hơi hơi giờ lên, lộ ý cười ra nhàn nhạt mà dụ hoặc.

Chỉ là, sau Vân Y, Hạ Hàm Trần vẫn chậm rãi đi, không có nhìn đến.

Lúc này, hần có chút vô thố, hần không biết, chính mình đây là xảy ra chuyện gì.

Nàng là kẻ thù của hần, không phải sao?

Mãn phụ huyết hải thâm thù, như thế nào có khả năng... xảy ra chuyện nữ tình trường, hơn nữa người này, còn là kẻ thù sát phụ sát mẫu...

Bạn đang đọc truyện *Công Lực: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 198: Đồ Nhi, người không ngoan (34)

Tương tượng đến đây, tâm Hạ Hàm Trần nháy mắt liền ổn định lại.

Nhưng có phong ấn, cũng chỉ là kia tầng ngoài, bên trong hần vẫn còn cảm tình nào đó không đúng với Vân Y, chỉ là hần không hiểu được thôi.

Về tới khách điểm, Hạ Hàm Trần đòi chương quầy chuẩn bị hai gian phòng.

Vấn đề chính là, trấn nhỏ hàng năm phồn hoa như thế, còn có bao nhiêu phòng dư đâu?

Có thể có một gian thật sự không tồi, khiến cho Hạ Hàm Trần mặt, đều đen.

Bởi vì chương quầy nói với hần một câu: Còn có một gian thực to rộng, con ngựa vừa mới chết, còn chưa có ngựa mới vào ở đâu.

Chương quầy..... trước kia bởi vì có tu vi, cho nên thấp phần tự tin.

Hạ Hàm Trần lập tức liền bực mình, chỉ là bị Vân Y kéo một chút, Hạ Hàm Trần lạnh lùng mà vung tay bỏ đi.

Thấy Hạ Hàm Trần như vậy, Vân Y liền biết, hần hiện tại lại bắt đầu giận dữ, được rồi, thuận theo đi.

Đối với Vân Y mà nói, có hảo cảm đồ rồi thì Hạ Hàm Trần làm gì, nàng đều coi như trẻ con đang giận dữ mà đối đãi.

Nàng không có bệnh trái tim thủy tinh, bằng không, sao có thể hoàn thành nhiệm vụ?

"Một giường, hai người, ngủ thế nào?" Hạ Hàm Trần còn thuận thế lùi lại một bước, thoáng như Vân Y sẽ làm cái gì với tâm thần trắng trẻo của hần.

Vân Y cũng hết chỗ nói rồi.

Chẳng lẽ nàng thoát nhìn giống như cái loại này quý đồ đầu thai, đối đến vô sỉ bị cự tuyệt sẽ làm ra loại hành động bá vương ngành thượng cung sao?

Hạ Hàm Trần không để ý tới lúc này Vân Y trong lòng suy nghĩ cái gì.

Hần chỉ là ngồi ở kia trên bàn, ăn chút đồ ăn.

Thị trấn tuy rằng không lớn, nhưng là đồ vật nên có, thì đều có cả.

Đặc biệt là đồ ăn, đừng nói là rau xanh hay là trần quý điều cần, người muốn ăn hẳn bỏ chuột kiến cái gì, lập tức đều có người đưa tới tận miệng.

Hắn hiện tại còn chưa tới giai đoạn tích cốc, sai tiểu nhị đưa tới một đồng lớn đồ ăn, sức ăn của Huyền Lang vốn dĩ lớn, chó có xem hắn hóa thành hình người nhìn qua có chút gây yếu.

"Người yên tâm, giường liền nhường cho người, ta buổi tối không cần ngủ." Tu luyện một đêm, đủ để ngăn cản.

Chỉ là, ở cái nơi xa lạ này, tu luyện cũng không an toàn, khi bị người quấy rầy rất dễ dàng tẩu hỏa nhập ma.

Hạ Hàm Trần trắng mắt liếc Vân Y một cái, hẳn một cái nam tử, thế nhưng cùng một cái nữ tử "yếu đuối" tranh một cái giường.

"Ăn trước đi." Hạ Hàm Trần dùng chiếc đũa gỗ gõ, "Trong chốc lát rồi nói sau."

Vân Y ngồi xuống sau, cũng không có nói cái gì, hai người đều trầm mặc không nói gì, nhưng không khí vờn quanh, lại có chút quái quái.

Mới vừa com nước xong không lâu lúc sau, liền nghe được kia bên ngoài truyền đến từng đợt cãi nhau, hơn nữa, nghe thanh âm kia, còn có chút quen thuộc đâu.

Vân Y liền tò mò, đi ra ngoài xem người nọ là ai, Vân Y tức khắc mở to hai mắt, có chút không ngờ, Nhan Dương?

Hắn như thế nào ở chỗ này?

Hơn nữa, đối diện hắn, còn có một phụ nữ trung niên, chỉ vào hắn mà to tiếng đại sáo đại nháo.

Nhan Dương một câu đều không nói, biểu tình nhàn nhạt, Vân Y nhũn mày, đây là như thế nào?

Nhan Dương không phải đang ở trong cung Yêu tộc sao? Như thế nào chạy đến nơi đây?

Bác gái thấy Nhan Dương không có đáp lời, cũng không có nói cái gì, còn tưởng rằng là hắn dễ khi dễ, liền càng thêm được một tác lại muốn tiến một thước.

"Cầm miệng cho ta!"

Bạn đang đọc truyện *Công Lực: Nhặt Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 199: Đồ Nhi, người không ngoan (35)

Một giọng nữ vang lên, hướng về phía người phụ nữ đang to tiếng mắng Nhan Dương, nháy mắt đem mọi tiếng động ngừng lại.

Mà Nhan Dương, lại nghe được một giọng nói thật quen thuộc, giọng nói luôn ở hiện hữu trong mơ, vờn quanh tâm trí hắn.

Vân Y từ trên lầu đi xuống, tới trước mặt người phụ nữ kia, "Vị bác gái này, người ở trước mặt mọi người làm ra hành vi của người đàn bà đánh đá chanh chua, là muốn nói cho thế nhân, giáo dưỡng cùng tố chất của bà chính là thấp kém như thế sao?"

Lời này vừa nói ra, mặt phụ nữ nháy mắt liền đỏ lên, đương nhiên là bị Vân Y chọc tức.

Còn chưa mở miệng, Vân Y quay đầu liền với Nhan Dương có chút hận rên sắt không thành thép nói: "Người cũng thật là, tùy ý một người bình thường ở người trên đầu giường oai, người cũng không chịu nói một lời, người lại định tại giao giới giết người, không chịu trách nhiệm sao?"

Nghe Vân y nói vậy, phụ nữ nháy mắt khí thế mất sạch, chẳng lẽ, cái thiếu niên kì lạ cái nhân vật gì khó lường sao?

Chóp chóp mắt, cũng bất chấp vừa rồi vì cái nguyên nhân gì hồ to mắng to, bà ta sợ chính mình gây tiếp theo thì sẽ bị chính mình người nhà ở bãi tha ma phát hiện, lập tức cụp đuôi chạy mất.

Vân Y nhìn Nhan Dương, chỉ là Nhan Dương lúc này thần sắc có chút lập loè, "A Dương, người sao nào lại ở chỗ này?"

Vân Y đối với Nhan Dương, không thể bỏ qua không quan tâm, tuy rằng nói không cho hy vọng là kết quả tốt nhất.

Nhưng mà, thấy Nhan Dương kia lộ ra biểu tình đau xót, còn mang theo ánh mắt cầu xin, nàng luôn mềm lòng.

Chẳng lẽ, nàng cũng có khí chất thánh mẫu bạch liên hoa sao? Không được không được, nàng không thể làm như thế.

Hạ Hàm Trần ở trên lầu, không phải không nhìn đến tình huống gì đã xảy ra, chỉ là, hẳn lại không có nửa điểm động tác. Hắn yên lặng mà ngồi ở nơi đó, nhìn bọn họ nói chuyện.

Không biết vì sao, hẳn nhìn hai người bọn họ đứng chung thì chính mình trong lòng lại có một ít khó chịu tác nghề, nhưng hắn không biết, đây là do đâu mà ra.

Hỏi nhìn phía dưới, hẳn liền này cảm thấy com canh đều ăn không vô nữa. Bên buồng chén đĩa, ở nơi đó ngơ ngác ngồi, suy tư chính mình đến tốt cùng có phải hay không sinh bệnh?

Chỉ là, nhìn Vân Y còn ở dưới cùng Nhan Dương nói chuyện, Hạ Hàm Trần cảm thấy mình thật sự có chút rầu rĩ.

【 đình -- độ hào cảm công lực +5, tổng độ hào cảm 60, ký chủ lại nỗ lực hơn đi, không cần nhìn chăm chăm người không phải đối tượng công lực. 】

Hệ thống xem đến một, cô phải đi công lực nam chính, là nam chính!!

Quan trọng nhất, chỉ khi Vân Y công lực thành công rồi thăng cấp, đối với nó mà nói, mới lợi cho nó tiến hóa.

(hệ thống cũng muốn tiến hóa? Về mặt kinh thường.)

Mồ hệ thống xóc bàn, chẳng lẽ người dùng đi động không có đối mới phản mềm hệ thống qua sao?

Bị hệ thống nhắc nhở, Vân Y lập tức liền phản ứng lại, "Hệ thống, có thể thanh trừ cảm tình đối với Nhan Dương sao?"

Bao gồm cảm giác áy náy lúc này.

Chỉ có như vậy, nàng đối với Nhan Dương không quan tâm, không cho bất luận cái gì hy vọng, Vân Y cảm thấy, mới sẽ không sinh ra hành động làm hắn hiểu lầm.

"Xin lỗi, chỉ có sau khi kết thúc nhiệm vụ, cảm tình mới có thể được thanh trừ." Hệ thống lạnh lùng mà đáp, đối với lần này Vân Y công lực biểu hiện có chút bất mãn.

Đều đã bao nhiêu năm rồi, còn không có công lực xong, nó cũng sắp phát cuồng.

Bạn đang đọc truyện *Công Lực: Nhặt Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 200: Đồ Nhi, người không ngoan (36)

Vân Y không nói gì, nhìn Nhan Dương, trong mắt ấy này còn mang theo chút tình cảm không rõ.

"Phụ vương bảo ta đến Nhân giới tìm một thứ." Nhan Dương ngữ khí có chút ảm đạm, cùng với cổ tình nhân nhạt.

"Ân, chủ ý an toàn." Vân Y gật gật đầu, xoay người liền rời đi.

Nhan Dương muốn đuổi tay giữ Vân Y lại, nhưng rồi lại thôi.

Hắn chỉ có thể đứng như vậy nhìn Vân Y rời đi.

Chỉ là, hắn không biết, hắn buông lần này, không chỉ là một bàn tay, mà đánh mất năng cả đời.....

Thẳng đến rất lâu sau, hắn vẫn hồi hận, vì sao trước đây mình không giữ nàng lại.

Hạ Hàm Trần ngồi trên ghế, cũng không biết mình đã đợi bao lâu, chỉ thấy thời gian trôi qua thật dài, thật lâu.

Thấy Vân Y cuối cùng cũng trở về, Hạ Hàm Trần nhủ may, có chút không quá vui vẻ, "Sao đi lâu như vậy? Người cùng Nhan Dương nói nhiều thế?"

Ngữ khí hắn như là trượng phu đi bất gian thế tử, mơ hồ còn có chút ghen tuông.

Vân Y cái mũi rất thính, nghe được này trong không khí hương vị ế ẩm, xinh đẹp cười, "Như thế nào? Chẳng lẽ, A Trần người ghen tị sao?"

"Ai ghen tị?" Hạ Hàm Trần trắng mắt liếc một cái, sắc mặt có chút lạnh lùng, chỉ là trong giọng nói có chút run rẩy, như đang tận lực che dấu hành vi cùng tâm tư của mình.

Hắn sao lại không hiểu ghen là cái ý tứ gì.

"Người nha, nếu không sao ta lại thấy không khí toàn mùi chua?" Vân Y dùng tay vẫy vẫy không khí trước mắt, giống như thật sự có loại hương vị này trong không khí.

Hạ Hàm Trần then quá thành giận, mạnh mẽ vỗ bàn, "Ai, ai ghen tị, người đừng có nói bậy."

Vân Y cười như không cười mà nhìn Hạ Hàm Trần.

Ánh mắt đùa bỡn khiến Hạ Hàm Trần mặt mỗi lúc càng đỏ thêm một chút.

"Đã nói là không có." Hạ Hàm Trần tay cứng nhắc, không biết nên đặt đầu cho đúng, đầu rồi thành một mảnh.

"Nghe nói, khi thích một người sẽ vì đối phương mà ghen tuông, chẳng lẽ người thích ta sao?" Vân Y nói lời này cũng không cảm thấy then thưng chút nào.

Mà Hạ Hàm Trần nháy mắt, ánh nhìn sắc bén quét về phía Vân Y, "Nói bậy."

Giấy tiếp theo, bàn bàn ghế ghế trong phòng, bị Hạ Hàm Trần vung pháp thuật đập tan thành những mảnh vụn.

Mà hắn, bực bội bỏ ra ngoài.

Đạo bước dưới ánh trắng, hắn nghĩ, vừa rồi bị nàng nói mấy lời làm nhiều loạn tinh thần, hắn, thích nàng?

Sao có khả năng?

Nhưng mỗi lần Vân Y xuất hiện, tâm mắt hắn lại đều lơ đãng mà đặt ở trên người nàng.

【đỉnh -- độ hào cảm công lực +5, tổng độ hào cảm 65. 】

Hạ Hàm Trần nhủ may, nhìn đôi tay, nhớ tới cha mẹ bỏ mạng ở trong biển lửa, tâm hắn đột nhiên lại dâng lên một cỗ hận ý.

【đỉnh -- độ hào cảm công lực -5, tổng độ hào cảm 60. 】

Vân Y nghe hai thông báo liên tục, một trên một dưới, dù má, nàng còn tưởng liên tục đều là thông báo tăng hào cảm, hại nàng mừng hụt một hồi.

Còn kém 40 hào cảm, Vân Y cúi đầu rù rù, không biết vì sao, nhiệm vụ ở vị diện này nàng chỉ muốn mau chóng hoàn thành, không muốn ở mãi ở chỗ này.

Bầu trời đêm tựa màn che màu xanh đen, điểm tuyết lấp lánh đầy sao, làm người không khỏi sa vào mà say mê.....

Hạ Hàm Trần như thế nào không hiểu chuyện như vậy, không thêm trở về?

Vân Y vừa định bước ra đi tìm Hạ Hàm Trần, bất quá, nàng đôi mắt xoay chuyển, giống như suy nghĩ tới rồi cái gì giống nhau.

Bạn đang đọc truyện *Công Lực: Nhặt Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 201: Đồ Nhi, người không ngoan (37)

Nàng ngồi xếp bằng, trong tay捏o pháp quyết, đầu ngón tay vờn quanh từng vòng yêu lực màu trắng tuyết.

Ở thời điểm này, một con hạc giấy nhỏ nhuộm đầy yêu lực từ kia ngón tay xõng ra, "Kì kì -- kì kì --"

"Kỷ năng: Theo dõi, đối tượng: Hạ Hàm Trần." Vân Y phát mệnh lệnh, hạc giấy lập tức hiểu. Thoắt cái, hạc giấy hòa vào không khí, bay đi hướng nào đó.

Vân Y nhìn ra ngoài cửa sổ, phát hiện nhiệm vụ này là tốn thời gian nhất, cũng là khó khăn gian nan nhất.

Nhiệm vụ cấp bốn sao, chính là như vậy sao?

Nàng khó có thể tưởng tượng, nếu là tám sao, chín sao thì sao? Sẽ khó đến mức nào đây?

Nàng có chút xuất thần mà nhìn móng lung trên trời, tay chống cằm, cũng không biết là ngồi bao nhiêu lâu.

Đột nhiên, ở trước mặt nàng, không khí ngưng tụ thành một con hạc giấy, "Kì kì -- kì kì -- kì kì -- kì kì --"

Thú ngữ, may mắn nàng cũng là yêu thú, bằng không thật đúng là nghe không hiểu.

Hạc giấy nói: Hạ Hàm Trần ở bên ngoài cùng người đánh nhau rồi, lại còn có bị vây đánh, sắp chết rồi.

Vân Y vội vàng đuổi qua, dù má, nam chính năng lực gặp rắc rối, thật đúng là rất cao.

Đi tới hướng hạc giấy chỉ, phát hiện, Tiết Mặc Ngâm? Nàng như thế nào lại ở chỗ này?

Không phải cùng sư phụ nàng rời đi rồi sao?

Còn có, nữ chính cùng nam chính, là tương ái tương sát*? Tương hận tương oán*?

* Tương ái tương sát: Yêu nhau lắm cắn nhau đau

* Tương hận tương oán

Ai nha.

"A Trần." Nàng chạy tới bên cạnh Hạ Hàm Trần, lúc này, Hạ Hàm Trần trên người toàn vết thương, quần áo nát bươm rách rưới.

Vân Y vừa nhìn còn cảm thấy có chút sai sai, Tiết Mặc Ngâm tu vi, không nên cao như thế mới đúng.

Bất quá, thấy pháp khí trong tay Tiết Mặc Ngâm, nàng liền hiểu rõ.

Pháp khí trong tay Tiết Mặc Ngâm, chính là thành danh pháp khí của Lâm An Lương.

Đương nhiên, cái này không phải ký ức của nguyên chủ, mà là nàng từ trong cốt truyện biết được.

Nhưng pháp khí này sao lại ở trong tay Tiết Mặc Ngâm.

Tạm thời không nói đến vấn đề này, việc Tiết Mặc Ngâm đã thương Hạ Hàm Trần, nàng nếu đã tới, liền không thể ngồi xem mặc kệ.

Hạ Hàm Trần ngã trên mặt đất, nhìn Vân Y vội vội vàng vàng mà tới, trên mặt đầy hoảng loạn cùng lo âu.

Lòng bị một dòng nước mềm mại ôn nhu lấp đầy, có chút ảm áp, khiến người ta muốn đắm mình không thoát ra được.

Hắn không biết, Vân Y không phải vì hắn mà biểu cảm như vậy.....

【 đỉnh -- độ hào cảm công lực +5, tổng độ hào cảm 65, ký chủ thật không tồi. 】

"Tiết Mặc Ngâm, người vì sao một hai phải quần lấy chúng ta không buông?"

Vừa nói, dù giấy trong tay Vân Y biến thành một thanh kiếm.

"Người sao biết tên của ta?" Tiết Mặc Ngâm mở to hai mắt, có chút kinh ngạc.

"Người không cần quản ta từ đâu biết được, nhưng chúng ta cũng không hại người, cũng chưa từng đã thương người, người lại đây đưa không thôi, ý vào pháp khí trong tay mà đã thương người." Vân Y hung ác mắng chửi.

Mà nàng thời điểm nói lời này, tay cũng không dừng lại, từ bên hông lấy ra một quả đan dược, đưa đến bên miệng Hạ Hàm Trần.

"A? Không có thương tổn ta? Sự việc một năm trước, người chắc đã quên, mà ta, lại chưa từng quên qua, người vũ nhục ta, ha ha, nói thêm nữa, người tu yêu đạo, ai cũng có thể giết chết, yêu tộc các người hết thấy đều không nên tồn tại trên đời."

Bạn đang đọc truyện *Công Lực: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 202: Đồ Nhi, người không ngoan (38)

Tiết Mặc Ngâm chán ghét nhìn Vân Y cùng Hạ Hàm Trần, sự phụ nàng ban cho pháp khí tự động phân rõ đâu là người đâu là yêu.

【 đỉnh -- độ hào cảm công lực đối với nữ chính -20, tổng độ hào cảm là -55. 】

"Chúng ta tu luyện theo quy tắc của chúng ta, các người theo tiên đạo, ta theo yêu đạo, rõ ràng không cùng con đường, cũng không ảnh hưởng gì đến nhau. Yêu tộc cũng là con đẻ của trời cao, nếu trời đã tạo ra chúng ta, chúng ta đương nhiên có quyền sống, tồn tại trên thế gian này, mà nhân loại các người, lại đuổi tận giết tuyệt, không chỉ như thế, dù là huyết thống nửa yêu nửa người cũng không buông tha, các người nhân loại, không phải tộc ta thì tất có đi tằm, ha ha hôm nay, ta cũng muốn thay trời hành đạo."

Vân Y chính nghĩa lắm liệt, thanh kiếm đâm thẳng vào tim Tiết Mặc Ngâm, hung ác mà ra tay.

Mà Hạ Hàm Trần, nghe những lời của Vân Y, mới biết nguyên lai trong lòng nàng, là nghĩ như vậy.....

【 đỉnh -- độ hào cảm công lực +5, tổng độ hào cảm 70, ký chủ làm không tồi. 】

Vân Y khỏe miệng khê cong lên, nhờ độ hào cảm Hạ Hàm Trần gia tăng, nàng càng thêm hăng hái.

Tiết Mặc Ngâm có pháp khí của sự phụ nàng ta thì thế nào.

Thanh kiếm trong tay nàng, ngoại hình chỉ là dù giấy, nhưng.....

Thanh kiếm mang theo yêu lực tàn nã màu quang mang, nàng đối hướng, nhanh nhẹn xoay người, một chân đá vào trên thân kiếm, để kiếm theo lực độ hướng Tiết Mặc Ngâm bay đi.

Nhìn thanh kiếm kia còn sẽ quẹo vào, thay đổi hình dạng, khiến cho Tiết Mặc Ngâm chưa hiểu việc đời có chút hoảng loạn, pháp khí trong tay cũng vận vận hình dạng xoay tròn, đối kháng thanh kiếm của Vân Y.

Vân Y híp mắt, trong tay nhéo pháp quyết, miệng lầm bầm, tức khắc, đầu ngón tay tỏa ra yêu lực, yêu lực ngay sau đó phóng về phía Tiết Mặc Ngâm.

Tiết Mặc Ngâm còn đang đối phó thanh kiếm, như thế nào nhân rồi để ý đến nàng.

Trong phút chốc, nàng (Tiết Mặc Ngâm) bị yêu lực đánh trúng, "Phốc" mà phun ra một búng máu.

"Thu." Vân Y đem thanh kiếm thu lại, lúc này, kiếm đã khôi phục hình dạng dù giấy.

Thấy Tiết Mặc Ngâm mặt tái nhợt, nhìn Vân Y hòa hoãn thu kiếm, Tiết Mặc Ngâm cuối cùng cho rằng Vân Y sẽ bỏ qua cho nàng.

Vân Y gờ dứ dù giấy, đưa linh lực vào. Dù giấy nhanh chóng xoay tròn, bốn phía phát ra từng đạo yêu khí sắc bén rồi dần ngưng kết mà thành mũi tên bén nhọn tỏa ra quang mang.

Tiết Mặc Ngâm còn chưa kịp phản ứng lại, mũi tên đã hướng tới thân thể của nàng ta, nhắm ngay trái tim mà bay tới.

Đề phòng Tiết Mặc Ngâm trên người còn mặc bảo giáp hay thứ gì có thể chống lại thương tổn từ linh lực, nàng còn trộn lẫn tạp thực độc ở bên trong.

"Phanh....." Linh lực còn có thực độc kẹp cùng nhau, ở trên người Tiết Mặc Ngâm bạo phát.

Lần đầu tiên.

Vân Y là lần đầu tiên đối với nữ chính trong cốt truyện động thủ, tự mình động thủ.

Nhìn người trước mắt đã biến thành một bãi máu loãng cùng thi cốt, Vân Y không có nửa điểm áy náy.

【 đỉnh -- độ hào cảm công lực +5, tổng độ hào cảm 75, ký chủ không tồi, tiếp tục cố lên. 】

Vân Y sững sốt, không rõ Hạ Hàm Trần này lại làm sao mà tình cảm dâng trào như vậy.

"Ký chủ, người giết người mà đối tượng công lược chán ghét, thậm chí có cừu hận, tự nhiên hẳn đối với người sẽ sinh ra hảo cảm"

Cái này nó biết, cho nên hệ thống lập tức liền xuất hiện, khoe khoang chính mình.

Vân Y nhìn về phía Hạ Hàm Trần, hình như bởi vì nắng, Hạ Hàm Trần, giống như đối với nữ chính hận thù..... Sắp đến cực hạn.

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chăm)Net**.

Chương 203: Đồ Nhi, người không ngoan (39)

"Người còn đi được không?" Vân Y lập tức chạy tới bên cạnh Hạ Hàm Trần, nâng dậy hắn dậy, lúc này Hạ Hàm Trần bị Tiết Mặc Ngâm làm cho chặt vật cực kỳ.

"Còn tốt." Vân Y vừa rồi đã đem đan dược cho hắn ăn, cho nên hiện tại, hắn vẫn chịu được.

Mà ở chỗ mệnh bài của môn phái Lâm An Lương, đột nhiên một khối bài trường mệnh tan vỡ, chương quản trường mệnh bài vội vàng báo lại.

Sư phụ Tiết Mặc Ngâm đối với Tiết Mặc Ngâm chết cũng không có bao nhiêu quan tâm, chỉ là một đồ đệ tu vi thấp kém dùng để cho nữ nhi làm bạn mà thôi.

Đã chết rồi thì thôi đi.

Nhưng mà, ở trong môn phái, có một cái sư huynh rất thích Tiết Mặc Ngâm.

Hiện tại, Tiết Mặc Ngâm thế nhưng đột nhiên chết ở bên ngoài, hơn nữa căn cứ theo người khác miêu tả, rất có khả năng chính là bị người giết chết.

Vị sư huynh này như thế nào sẽ dễ dàng buông tha đâu?

Thế là, suốt đêm người này phi ngựa đến thị trấn ở biên giới giao giữa Yêu tộc và Nhân tộc.

Vân Y đối với người này, không chút nào cảm kích, chỉ tò mò đã biết, cũng không muốn quan tâm nhiều, bình tối đem chân, thủy tới thở dài.

"Người xem người, suốt ngày chạy lung tung, hiện tại bị người đánh chặt vật như vậy." Vân Y chắc chắc hai tiếng, ở nơi đó chỉ trích.

Hạ Hàm Trần cũng biết là vấn đề mình gây ra, cho nên không có tranh luận, cũng không có đáp lời.

"Sau này cũng đừng nơi nơi chạy loạn, biết mình tu vi thấp phải hảo hảo tu luyện, bằng không sau này làm sao giết ta?" Vân Y đỡ Hạ Hàm Trần quay về khách điểm.

"Àn." Hạ Hàm Trần lúc lâu sau, mới chậm rãi lên tiếng, nhẹ nhàng trả lời, nếu không phải Vân Y thính lực tốt chắc sẽ không nghe được.

Tờ lại nhà trọ, Vân Y cũng biết Hạ Hàm Trần bị thương, cũng không có dồng dài, chỉ giúp Hạ Hàm Trần hảo hảo chữa thương -- ngoại thương.

Hạ Hàm Trần không cự tuyệt, đan dược chỉ có thể chữa trị nội thương bên trong, nhưng ngoại thương, vẫn rất rõ ràng.

Nhìn bộ dáng Hạ Hàm Trần ngồi im để năng chữa thương, Vân Y lẳng lặng nhìn, không nói gì, ngồi im không có rời đi.

Qua một lát.

Hạ Hàm Trần mở mắt ra, có chút bất đắc dĩ mà nhìn Vân Y, "Người có thể hay không đừng nhìn chăm chăm ta?"

"Không được, bởi vì người đẹp." Vân Y nói trắng ra, làm Hạ Hàm Trần mặt lại nháy mắt đỏ hơn cả chua chín.

"Người, người, người ở nói bậy cái gì đấy?" Hạ Hàm Trần có chút tức giận, nâng lại nói trắng ra như thế, ngữ khí mang theo ý trêu đùa.

Hạ Hàm Trần cảm thấy thật không tự nhiên.

"Không có nha, ta nói thật, A Trần người thật sự rất đẹp, trên thế gian này, hỏi ai là người đẹp nhất thì ta nghĩ chính là người."

Vân Y còn thận trọng gạt gạt đầu, vẻ mặt nghiêm túc như là đang phát biểu một nghiên cứu học thuật tầm cỡ nào đó.

Hạ Hàm Trần sững sốt.....

【 đình -- độ hảo cảm công lược +5, tổng độ hảo cảm 75, ký chủ không tồi, tiếp tục cố lên. 】

Vân Y câu môi xinh đẹp cười, khi một người đối với người có hảo cảm, phải nhân lúc đầu óc hân mừng lung mà thăng cấp độ hảo cảm.

Về sau, thời điểm hảo cảm sắp lên đỉnh, độ hảo cảm sẽ tương đối khó thoát.

Nhưng mà nếu biết chọn thời điểm, một cái hành động nho nhỏ mà cần thận, đều có thể tác động không nhỏ chút nào đâu.

"A Trần, người nói xem ta có đẹp không?" Vân Y có chút xấu hổ nói.

Hạ Hàm Trần trầm mặc.

"A Trần, vì sao người không để ý tới ta?" Vân Y chống cằm, nhìn Hạ Hàm Trần, trong mắt lấp lánh.

Tuy rằng Vân Y bởi vì sở hữu tư liệu khiến cho bề ngoài nguyên chủ đẹp ít đi vài phần, nhưng nguyên chủ vốn là diện mạo thiên tiên đấy.

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 204: Đồ Nhi, người không ngoan (40)

Hạ Hàm Trần không để ý đến Vân Y, nhắm mắt, bắt đầu tiến vào chữa thương.

Vân Y cũng chỉ biết ngậm miệng lại, được rồi, năng nị thuật thế nhưng bắt đầu không có tác dụng?

Vì thế, Vân Y đếm ngón tay, nhìn Hạ Hàm Trần nghiêm túc tu luyện, trong mắt sáng rọi bắt đầu biến hóa, mang theo chút khác thường.

Chỉ là, Hạ Hàm Trần nhắm hai mắt không phát hiện đến.

Đến ngày hôm sau, Vân Y ra cửa, đã không còn nhìn thấy hình bóng quen thuộc của người nào đó nữa.

Nhan Dương nói phụ vương bảo hần đến Nhân tộc tìm cái gì đó... vậy cũng tốt.

"A Trần, đợi hai ngày nữa tuyết son khôi phục bình thường, chúng ta liền trở về đi." Vân Y đã quên mất lời nói lúc đó nặng nề non bên tai hần.

Rõ ràng..... Nàng nói phải đi khắp thế gian này ngắm nhìn đất trời.

"Vì sao?" Hạ Hàm Trần đương nhiên không có quên lời Vân Y đã từng nói qua, chỉ là, hiện tại vì sao?

"Bởi vì tuyết son mới là chỗ thích hợp cho người tu luyện." Vân Y nhướn mày cười ngọt ngào, ngọt đến tận sâu trong tâm can hần.

"Là như vậy?" Hạ Hàm Trần trầm giọng, sắc mặt bắt đầu chậm rãi biến động khác thường.....

Vân Y dắt tay Hạ Hàm Trần, ôm lấy cánh tay hần, "A Trần, đến lúc đó, hai người chúng ta sống trên tuyết son cũng khá tốt."

Xúc cảm từ cánh tay truyền tới khiến Hạ Hàm Trần tê dại, hần vội vàng duỗi tay thoát ra khỏi cái ôm của Vân Y.

"Nói chuyện thì đứng yên mà nói, làm cái gì mà động tay động chân?" Hạ Hàm Trần sắc mặt có chút mất tự nhiên, gương mặt cao lãnh băng sương lại bắt đầu nổi lên một tầng phấn hồng.

【đỉnh -- độ hào cảm công lược +10, tổng độ hào cảm 85, ký chủ lại cố lên, nhiệm vụ thực mau là xong.】

Vân Y nghe đến hệ thống nhắc nhở liền cười khẽ, suy nghĩ nàng trong lòng quả nhiên không sai, quả nhiên là chính xác.

Lần trước nàng chỉ là vô ý vỗ vai của hần, cách quần áo chạm nhau một chút, mà hần đã lúng túng ngượng ngùng như vậy, nàng còn tưởng rằng lúc ấy lời nói cùng hành vi của nàng khiến Hạ Hàm Trần xúc động.

Lần này, lại nhìn thấy hần bởi vì bị mình ôm cánh tay một chút cũng phản ứng mạnh như vậy...ha ha cộng có lần này thật ngại thơ mà.

"Không có gì."

Vân Y trên mặt khôi phục bình thường, chuẩn bị trở về, nàng tự nhiên cũng muốn mua vài thứ đem theo.

Bất quá, bên ngoài thị trấn, cách đây không xa lắm, có một nơi chuyên dùng để giao dịch, đặc biệt dùng để giao dịch cái loại đồ vật hiếm lạ, không thể quang minh chính đại buôn bán.

Tên gọi tắt là chợ đêm.

"A Trần, hôm nay chúng ta đi chợ đêm đi dạo đi." Vân Y thực hứng thú bưng bưng, trong giọng nói lại rất kiên định, không thể cự tuyệt.

Trước kia nàng chưa bao giờ đi chợ đêm bởi vì không an toàn.

Hiện tại, Vân Y ý vào chính mình, một cô nữ nãi đạo hạnh ngàn năm, nơi nơi đều muốn đi dạo qua một lần.

Hạ Hàm Trần trầm mặc nhìn thoáng qua Vân Y khuôn mặt tươi cười như muôn nở hoa, rồi mới gạt gắt đầu, "Được."

Vừa tới chợ đêm, Vân Y còn có chút thất vọng, chợ đêm thế nhưng không phải ở một cái địa phương bí ẩn tiến hành. Ngược lại..... Liền nghênh ngang giữa thanh thiên bầy hàng, liền ngang chào mời người đánh giá thường thức, nếu coi trọng, liền có thể mua về.

Điểm này, thật đúng là ngoài dự kiến.

Ngay từ đầu là có chút thất vọng, nhưng đi dạo một chút, nàng phát hiện đồ vật bán ở nơi này đều khiến người ta kinh ngạc cảm thán.

Thật sự là loại hàng hóa gì cũng có. Đa số đều là vật phẩm muốn tìm được thì khó như lên trời.

Đến cả long cốt cũng được bày bán, phải nói đồ vật này tại nhân gian cũng không thấy nhiều, thuộc của hiếm trong những loại của hiếm.

Vậy mà ở đây còn thấy được loại đồ vật này?

Bất quá, bán hàng chính là một lão nhân, thấy có người hỏi mua, vươn năm cái ngón tay, "Năm cái long tinh."

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 205: Đồ Nhi, người không ngoan (41)

Phốc.

Lấy long cốt đổi long tinh, Vân Y vẫn là lần đầu tiên thấy.

Long tinh, cũng tương đối trân quý, nhưng lấy năm cái để đổi, vậy người đến đổi hẳn đều là kẻ nghèo. Chẳng qua..... Thật sự có nghèo từ tới đổi.

Thế giới vô biên, việc lạ gì cũng có, loại người nghèo nghèo này....

Thật là một lần nữa sửa sang lại thế giới quan nàng.

"A Trần, người xảy ra chuyện gì?" Vân Y thời điểm hứng thú bưng bưng, Hạ Hàm Trần sắc mặt lại quái dị, phảng phất thập phần không thoải mái.

"Không có gì, chỉ là cảm thấy, chỗ này làm ta cảm thấy có chút không thoải mái." Hạ Hàm Trần lắc đầu, chỉ là, sắc mặt càng ngày càng tái nhợt.

"Vậy chúng ta đi ra ngoài trước." Tuy rằng không biết nơi này có đồ vật gì làm Hạ Hàm Trần không thoải mái, nhưng lấy giác quan trời ban của nam chính, vẫn là đi khỏi đây thì tốt hơn.

"Được." Hạ Hàm Trần không miễn cưỡng, rời đi.

Bọn họ mới đi ra ngoài, sắc mặt Hạ Hàm Trần liền bắt đầu khôi phục, Vân Y thiếu chút nữa cho rằng ở đây có đồ vật gì khác chế Huyết Lang đầu.

Bất quá, sau khi bọn họ đi ra ngoài không được bao lâu, một nam tử xuất hiện, đứng bên cạnh bọn họ, vũ khí hiển ngang..... nhưng mà, mặt mũi có chút quen thuộc?

Vân Y không nhớ rõ, nhưng tên nam tử kia lại nhớ rất rõ bọn họ, xem ánh mắt, ăn, hẳn là còn có thù oán.

"Các người là người giết sư muội ta?" Ánh mắt sắc bén của nam tử quét về phía bọn họ giống như đang nhìn hai cái xác chết.

Ánh mắt hần lạnh băng, giống như hai con rắn độc trườn lên người, ngoan độc và âm trầm.

Vân Y nhướn mày, sư muội hần?

Đừng nói là Tiết Mặc Ngâm đi?

"Sư muội người là ai?" Vân Y khó hiểu.

"Mặc Ngâm, Tiết Mặc Ngâm, sư muội của ta." Hân nhớ rõ, sư muội có nói, muốn tìm bọn họ báo thù.

Hân cũng nhớ chỉ vì lúc ấy hân đến muộn, không kịp ngăn cản sư phụ để rồi sư muội.....bị người ta hại như vậy. Bấy giờ sư muội mệnh bài đã hủy, khẳng định là bị hai người kia giết hại.

Nam tử này thật ra rất kỳ quái, chỉ cho phép sư muội hân đi sát hại người khác, lại không cho phép người khác đánh trả nàng ta.

Ha ha, thế gian như thế nào sẽ có chuyện tốt bực này?

"À..... Nguyên lai là nàng ta? Sao, bấy giờ người là muốn báo thù sao?" Một tu sĩ Kim Đan kỳ..... ta hoàn toàn không để vào mắt đâu.

Chỉ là tu sĩ này thoạt nhìn có chút ngoan độc, khẳng định là người tâm thuật bất chính, lúc trước còn không biết đã hại bao nhiêu người.

Chắc chắc.

Vân Y đối với người của Tu Chân giới thật thất vọng.

Tu tiên đến cùng là như vậy ư?

Còn không bằng người trong Yêu tộc đâu, sống toàn tính toán mưu kế lo sợ không mệt sao?

【 ai ai, người phải nhớ kỹ, người là người, không phải yêu, chỉ là vừa vận ký chủ là yêu thôi. 】

"Quả nhiên là các người." Nam tử kia nghe vậy, trong tay lập tức phóng ra linh lực

Linh lực trong tay hân mang theo hỏa thuộc tính, còn có chút quang năng chói sáng..... Vân Y cũng không do dự, vung tay áo, luồng yêu lực trắng tuyết hóa giải linh lực của đối phương

Nhưng yêu lực sau đó còn sinh ra kia lôi điện, ở trong tay nàng sét đánh đùng đùng?

May mắn là lực độ còn yếu, đối với thân thể Vân Y sẽ không sinh ra thương tổn.

Vân Y mắt nhìn về phía nam tử đang cười đến có chút kiêu ngạo, "Là người?"

"Lôi thuộc tính cùng hỏa thuộc tính, quả nhiên là có tiền vốn kiêu ngạo."

Chỉ là, đáng tiếc cho một nhân vật nên ở Tu Chân giới bộc lộ tài năng hô vân hoán vũ, hiện tại liền phải ngã xuống đây.

Bạn đang đọc truyện *Công Lực: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 206: Đồ Nhi, người không ngoan ((42))

Hạ Hàm Trần ngưng kết yêu lực, huyền hóa ra một cây chùy.

Vân Y thời điểm này vẫn luôn chống dù giấy, đứng một bên khẽ mỉm cười, không có bất luận một động tác nào.

Nam tử kia bình thường đều là vì mình có thiên phú dị thường, có sư phụ bao bọc, tự nhiên sẽ không hai người trước mắt có cái gì đáng sợ.

Hạ Hàm Trần Dừng mà dừng mảnh vụn lên, vác theo lang chùy, hướng tới nam tử kia.

Hai người, mang theo linh lực cùng yêu lực, pháp khí cả nhân lại có tới ba bốn loại bất đồng mang theo những luồng khí màu sắc khác nhau vờn quanh.

Thoạt nhìn qua như hai siêu nhân đánh nhau trong phim vậy.

Vân Y tay ôm ngực, không có ý động dậy, tùy ý Hạ Hàm Trần phát huy.

"A Trần, tốc độ của người quá chậm, quá chậm!" nàng lắc đầu, đứng một bên chăm ngòì thổi gió mà cười nhạo Hạ Hàm Trần.

Hạ Hàm Trần cứ vậy càng ngày càng dùng sức, yêu lực trên người phát ra càng mạnh mẽ, hướng về phía đối phương.

Nhìn hai người kia đánh nhau say mê, dù giấy trong tay Vân Y xoay tròn, có chút mất kiên nhẫn, nàng đứng phía sau thuận tay bắn vào người tên nhân sĩ một đạo yêu lực.

Nam tử kia cũng không thể tưởng tượng được Vân Y đề tiện đến vậy, làm hân khó lòng phòng bị, trúng phải quý kế.

"Người làm gì?" Hạ Hàm Trần bị Vân Y gián đoạn, có chút bất mãn.

"Có người tới." Vân Y nhìn phía nào đó, nhắm mắt.

Thật là phiền toái, đánh xong một cái, lại tới một cái.

Những người này, sao giống con gián vậy, đánh mãi cũng không xong?

Vân Y khỏe miệng lộ ra bất mãn, Hạ Hàm Trần theo tầm mắt Vân Y nhìn qua, đám người kia, lại là một đám người quen.

Đang xem đám người kia là ai, Vân Y nhảy mắt nổi lên linh ý, nàng cầm tay Hạ Hàm Trần cánh, thì triển pháp thuật rồi thuận thế..... trốn đi.

Còn không phải lần trước lão già Lâm An Lương bị nàng lừa gạt ném cho hân hai cái chấn thiên lôi sao?

Ha ha, lần này, nàng trong tay không còn cái chấn thiên lôi nào.

Lúc này lão cũng nhìn thấy đồ đệ mình đánh nhau với Hạ Hàm Trần, cũng nhìn thấy chính đồ đệ hân bỏ mạng trên tay nàng.

Một đồ đệ thiên phú dị thường, thế nhưng bị hai yêu tộc đánh đến mất mạng, lão đuổi theo đa phần là vì mất mặt đấy.

Đột nhiên Vân Y ngừng lại, Hạ Hàm Trần có chút khó hiểu.

"Xảy ra chuyện gì?" Hạ Hàm Trần quay đầu lại nhìn thoáng qua, Lâm An Lương kia đã là theo đến đây.

"Hai tiểu yêu vô si, đầu tiên là đã thương ái nữ của ta, sau lại đã thương hai đồ nhi, hôm nay, ta nhất định không tha cho các người." Lâm An Lương nhìn bọn họ, trong mắt lập loè hung ác.

"A, đã thương người già, tất bị người thương chi, người giáo dục đồ nhi thật kém, cái này gọi là, thượng bất chính hạ tắc loạn." Vân Y lắc đầu, có chút thất vọng mà chỉ trích.

"Tiểu yêu lớn mặt, dám ở đây nói bậy." Lâm An Lương sao có thể để người ta tùy tiện quở trách hân?

Nói xong, hân bay lên trời, ở trên không trung xoay người, pháp khí trên tay chém ra những quãng sáng chói lóa, tựa sao trời rơi xuống nhưng thực chất lại những sát thần có thể đã thương người.

Sau đó trường kiếm chói mắt xông thẳng xuống, tựa như ngân, phảng phất muốn cùng thiên hạ chiếu xạ dương quang.

Vân Y lúc này toàn lực khai chiến, mờ dù giấy, xoay tròn, phóng ra.

Mà Hạ Hàm Trần, cũng đem lang chùy, tiến hành công kích.

Bạn đang đọc truyện *Công Lực: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 207: Đồ Nhi, người không ngoan (43)

"Chút tài mọn." Lâm An Lương cười lạnh, trong tay ngưng tụ linh lực, thân hình vừa động, linh lực đã như đại giang tràn ra, tấn công đối phương.

Vân Y xoay ngược dù giấy, đem bộ phận có thể dùng để ngăn ngoại lực, để trước mặt, "Thượng."

Khẽ kêu một tiếng, dù giấy nháy mắt liền khép lại, thẳng tắp hướng Lâm An Lương mà đi.

Lâm An Lương nhảy lên dừng lên, xoay người lướt qua công kích.

Cơ hội tốt.

Vân Y nháy mắt với Hạ Hàm Trần.

Rồi mới dùng dù giấy đánh qua đánh lại với Lâm An Lương, mà Hạ Hàm Trần, hai thanh lang chùy đuổi kịp, trong tay, lại móc ra một viên thiên lôi cầu.

Không sai, bọn họ không có chán thiên lôi, nhưng lại còn một cái thiên lôi cầu.

Lâm An Lương thật sự không ngờ hai tên Yêu tộc này làm tiền nhiều của như vậy, lời hết pháp khí này đến pháp khí kia ra đối phó hắn.

Đem Lâm An Lương lần nữa mà oanh tạc xong.....khiến hắn hơi thờ thoi thóp.

Nhưng Vân Y không muốn đuổi tận giết tuyệt, bởi vì, mấy tiểu bối phía trước muốn xử lý cũng không khó khăn gì.

Nhưng là lão nhân này, tuyệt đối trụ cột của môn phái bọn họ, năng không nghĩ cùng toàn bộ tu chân phái đối nghịch.

Còn nữa, Lâm An Lương lúc này chặt vật như thế, còn bị trọng thương, muốn dưỡng thương hoàn toàn phải mất nhiều năm, thậm chí tổn hao mười năm công phu.

Người sống vì mặt mũi như hắn, tuyệt đối sẽ không nói mình cùng đồ đệ trong môn phái là bị hai cái tiểu yêu làm bị thương.

Cho nên lúc này, Vân Y vẫn là quyết định, buông tha hắn.....

Mang theo Hạ Hàm Trần, về tuyết sơn.

Hai người ở trên núi cũng chỉ tu luyện.....

Tu luyện một hồi là qua ba bốn năm thời gian.

Ba bốn năm ở đây, Vân Y thật sự cảm thấy biện pháp gì nàng cũng dùng qua, còn Hạ Hàm Trần chính là tên đầu gối đắm chìm trong tu luyện.

Ba bốn năm..... Chỉ tăng 5 hào cảm.

Mà Lâm An Lương, đích xác giống như Vân Y suy nghĩ, căn bản là không có công phu cùng thời gian tới tìm Vân Y báo thù.

Bởi vì, hắn lúc này đang ở nỗ lực mà chữa trị vết thương, nếu không trị thương thật tốt, đến lúc đó tư cách độ thiên kiếp cũng không có.

Vân Y ngồi trên bàn đá ở trúc ốc, nhìn Hạ Hàm Trần đang ở băng tuyền tu luyện, hơi hơi xuất thần.

Nàng đương nhiên biết là vì nguyên nhân gì.

Hạ Hàm Trần với nàng, có ưa thích nhẹ nhẹ, nhưng hận ý trong lòng hắn lại không hề quên được, cho nên hào cảm mới đóng băng như vậy.

Nếu muốn tiêu trừ hận ý, như vậy, cũng chỉ có một biện pháp.....

"A Trần." Đi tới cửa, gõ một chút, hô một tiếng.

Hạ Hàm Trần hồi lâu cũng đều không trả lời Vân Y.

Vân Y trực tiếp đẩy cửa đi vào, nhìn Hạ Hàm Trần cả người băng tuyết bao trùm, Vân Y liền biết Hạ Hàm Trần có bao nhiêu dụng công.

"A Trần." Vân Y lần nữa kêu, Hạ Hàm Trần vẫn không có để ý tới nàng.

Đột nhiên, Vân Y trong mắt nổi cầu, trong lòng sát khí dâng dâng, trong tay ngưng tụ yêu lực, đánh về phía Hạ Hàm Trần.

Cảm giác được nguy hiểm tới gần, Hạ Hàm Trần đột nhiên mở to mắt, con ngươi còn lấp lánh hồng quang.

Yêu lực tụ lại, một chương rồi một chương đánh trả.

Vân Y né tránh, nguyên khí lưu chuyển, trong tay dù giấy lại lần nữa giờ lên, nhưng đối thủ lần này lại là Hạ Hàm Trần.

Hạ Hàm Trần trợn mắt, nhìn Vân Y, một tia kinh ngạc lưu chuyển trong mắt, nhưng không vì kinh ngạc mà dừng tay.

Trong tay biến ra lang chùy, gõ vào nhau tạo ra những âm thanh to lớn vang dội và hỗn loạn của những điệu nhạc cổ xưa, thanh âm giòn giã mà thâm hậu.

Bạn đang đọc truyện *Công Lực: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 208: Đồ Nhi, người không ngoan (44)

Phần lưng dù giấy của Vân Y hướng về phía Hạ Hàm Trần, con ngươi nàng trở nên hung ác quang mang phát ra so với mũi tên nhọn còn muốn sắc bén hơn vài phần.

Pháp khí trong tay nàng phát ra những tiếng "Hô hô", khiến người nghe xong lồng tóc đều dựng thẳng lên.

Đột nhiên, Vân Y đem dù giấy hướng bầu trời ném đi, trong tay nhéo pháp quyết, lăm bắm, kia dù giấy mở lớn, hướng Hạ Hàm Trần đánh tới.

Hạ Hàm Trần đem hai lạng chùy vung lên, vốn dĩ muốn ngăn cản kia dù giấy.

Dù giấy lại bao lấy lạng chùy, bị Vân Y kéo đến bên kia.

Hạ Hàm Trần có thể từ trong mắt Vân Y nhìn ra một cỗ sát khí nặng nề, tức khắc trong lòng hấn liền khơi dậy những kí ức mà hấn tưởng đã chôn kín trong lòng.....

Hấn như trở lại căn nhà gỗ trong rừng kia, một nữ nhân thân hồng y đỏ như lửa, dầm lên mặt cỏ, tay cầm dù giấy, hung ác đem cả nhà hấn giết hại.

Cửu hận Trong lòng lập tức đã bị Vân Y khơi dậy, lúc này, hấn đã mất đi lý trí.

Lấy toàn bộ nội lực tụ lại trong tay, một quyền đánh về phía Vân Y.

Ngay lúc hai người va chạm vào nhau.....

"Phốc ——"

Vân Y phun máu, thân mình bị yêu lực đẩy ra ngoài phòng, ngay cả này trúc ốc, cũng bị đánh tan thành những mảnh gạch ngói nhỏ.

Vì sao?

Lúc ày, Hạ Hàm Trần rõ ràng mà cảm nhận được, một chương kia của Vân Y hoàn toàn không chứa chút yêu lực nào.

Nhìn Vân Y yếu ớt mà ngã trên mặt đất, Hạ Hàm Trần không cảm nhận được chút vui vẻ nào khi báo thù thành công, ngược lại, trái tim hấn như bị người ta rút ra mà gãy xéo.

Hấn vội vàng chạy đến chỗ nàng.

"Vân Y, Vân Y." Vội vàng gọi tên nàng, đem nàng nâng dậy.

Chỉ là, Vân Y lại cự tuyệt.

"Không, không." Nàng vừa mở miệng nói, máu đã tràn ra. Vân Y duỗi tay cản lại động tác của Hạ Hàm Trần.

"Nghe, nghe ta nói, A Trần." Vân Y suy yếu đến mức sắc mặt đã trắng bệch

"Ta, ta, vết thương lúc trước, còn chưa tốt, cho nên, cho nên, ta không được."

Hạ Hàm Trần nhìn Vân Y, nhìn khoe miệng nàng liên tục chảy ra máu tươi. Hấn lập tức duỗi tay muốn lau đi, lắc đầu, vội vội vàng vàng nói, "Sẽ không, sẽ không."

"Ta biết, biết người hận ta, chỉ là, chỉ là, chậm rãi ở chung, ta lại phát hiện hình như.... ta thích người, nhưng làm sao bây giờ, ta với người..... ta không muốn để người sống trong thống khổ, không muốn người tiếp tục hận ta, cho nên..... Khụ khụ....."

Nói xong một đoạn lời nói thật dài kia, hơi thở của nàng cũng suy yếu dần, khoe mắt rơi xuống một giọt nước mắt, đọng trên tay Hạ Hàm Trần, dùng đầu vết khắc ở trong lòng hấn.

"Người, người cũng biết, ta, ta biết người hận ta, lúc này ta.... ta chỉ muốn người có thể thân cận ta, một chút, chỉ cần ôm ta...một chút thôi....." Đột nhiên, Vân Y lực phủ ngũ tạng đều quay cuồng.

Đờ mờ.... Đau đến lợi hại, đã, sắp kiên trì không được.

Nàng lần đầu tiên biết, vậy mà.....

Còn chưa từng nói xong nói, ý thức cũng đã bắt đầu khuếch tán.....

【 đỉnh -- độ hào cảm công lực +10, tổng độ hào cảm 100. 】

【 độ hào cảm công lực đạt tới 100, kiểm tra đo lường thấy ký chủ đã từ vong, đang ở thoát ly thế giới.....】

【 đang thanh trừ tình cảm ký chủ.....100%.....50%.....0%..... Thanh trừ xong 】

Hạ Hàm Trần nhìn Vân Y thân thể đã biến thành hồ ly, cũng chậm rãi bắt đầu trở nên lạnh băng, hoảng sợ đến mờ to hai mắt nhìn.

Bạn đang đọc truyện *Công Lực: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 209: Đồ Nhi, người không ngoan -- Phiên ngoại Nhan Dương

"Không!!!"

"Không!! Vân Y....." Hạ Hàm Trần tâm hoảng đến không biết làm gì, ngồi ở đó lớn tiếng gào rống.

Hấn hét tên Vân Y, phảng phất giống như làm thế, nàng có thể tỉnh lại.

Nhưng thực chất hấn chẳng thể làm gì cả, chỉ có thể ngồi nhìn chăm chăm vào nàng, ôm thân thể hồ ly nhỏ bé trong lòng ngực, nhìn nàng chậm rãi biến mất ở thế gian này..... Như là từng mảnh ánh sáng tan vào trong bóng đêm vô tận.

Nhìn Vân Y biến mất ở trước mặt mình, Hạ Hàm Trần nhìn sang dù giấy, hơi hơi xuất thần.

Cái này, hấn nhớ rõ Vân Y đã dạy hấn dùng quá, không nghĩ tới, lần đầu tiên sử dụng, lại là.....

"Đạt được 800 tích phân, còn 20 điểm phân phối, xin mời phân phối." Tiếng Hệ thống vang lên, Vân Y còn cảm thấy lục tạng ngũ phủ vẫn còn đau đớn không thôi.

Áo giáp, nhất định là áo giáp.

"Há? Lần này điểm phân phối ít vậy?" Vân Y liền cảm thấy không khoa học, hấn là phải nhiều hơn trước mới đúng.

"Bối vì..... vị diện Trung cấp chính là như vậy a." Hệ thống giải thích, phảng phất giống như câu hỏi của nàng rất vô nghĩa, không thú vị chút nào.

"Được rồi." Vân Y nhìn tư liệu trước mắt, mở miệng: "Mị lực cùng trí lực thêm 10 điểm phân phối đi."

Tải nhập ký chủ tư liệu:

Ký chủ: Vân Y

Tuổi:20

Dung mạo:45 (tối đa 100)

Dáng người:40 (tối đa 100)

Mị lực:60 (tối đa 100)

Trí lực:50 (tối đa 100)

Thể lực:45 (tối đa 100)

Sở trường đặc biệt: Tạm vô hiệu hóa.

Đặc thù kỹ năng: Hoa lệ đỉnh hạt mưa phiên bản cao cấp, siêu cấp hướng dẫn

Tích phân:1650【dùng để mua sắm vật phẩm trong thương thành, hoặc là thăng cấp】

Cấp bậc:1

Biết tin Vân Y đã chết, Nhan Dương chén trà trong tay nháy mắt rơi xuống.

Hắn dường như không thể tin vào tai mình, còn tưởng người báo tin đang nói giỡn.

Giọng hắn run nhè nhẹ, miệng khô khốc, chậm rãi mở miệng, "Người, người nói là, Vân Y, nàng, nàng đã chết?"

Nhan Dương biết, yêu tình trước mắt chỉ phụ trách tình báo, sao có khả năng sẽ nói dối hắn?

Chỉ là, hắn không tin.

"Đừng vậy, điện hạ." Yêu tình đưa tin không rõ vì sao điện hạ lại như vậy, cảm giác, cảm giác..... Hình như bao quanh điện hạ giờ đây toàn là tử khí.

Đầu Nhan Dương lúc này tràn ngập ba chữ, "Nàng, đã, chết,?"

Y Y như thế nào khả năng sẽ chết đâu?

Lần trước, lần trước, khi thấy nàng, không phải vẫn còn tốt sao?

Vì cái gì?

Hạ Hàm Trần đâu? Chẳng lẽ không có hảo hảo mà chiếu cố Y Y sao?

Đột nhiên, Nhan Dương hướng ra ngoài điện phóng đi, hắn không tin, hắn không tin Y Y thật sự đã chết.

Hắn mau chân đến xem, hắn muốn tận mắt nhìn thấy nàng, Y Y khẳng định còn ở trong trúc ốc kia, nhất định là nàng không muốn mình đi tìm nàng.

Cho nên mới bị a lý do như vậy.

Hắn không tin.

Nhan Dương như thế nào có khả năng sẽ tin tưởng loại lời nói này? Chỉ là, thân mình hắn run rẩy, khi thi triển pháp thuật, còn suyt lao đảo mà ngã trên mặt đất.

Nhan Dương hướng tuyết son mà bay đi, chỉ là, thời điểm đi tới trước cửa trúc ốc, hắn lại là không dám đi thêm bước nào.

Lúc này, căn nhà trúc đã bắt đầu có chút hoang vắng, cỏ dại đã bắt đầu mọc đầy sân cây trước nhà.

Nhan Dương từng bước một đi đến phía trước, chỉ là, nhìn thấy cảnh tượng này, hắn bắt đầu có chút tin.....

"Y Y, Y Y." Giống như lúc trước, hắn chạy nhanh vào bên trong trúc ốc,miệng gọi tên nàng, chỉ là lúc này, ngữ khí run rẩy sợ hãi, đã bán đứng tâm tư của hắn.

"Y Y....." Chính là, lần này, bên trong lại không có nửa điểm tiếng vang.

Tìm nửa ngàykhông thấy Y Y, nhưng mà..... Càng là không tìm được Hạ Hàm Trần.

Lúc này..... Tâm hắn, như có ai ném một tảng đá vào trong hồ nước tĩnh lặng.....

- hoàn thế giới 7 -

Bạn đang đọc truyện *Công Lạc: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [wWw.EbookFull.Net](#).

Chương 210: Ngộ Không, chúng ta làm bằng hữu đi (1)

"Hệ thống, ta mặc kệ, ta muốn đi nghỉ một thời gian." Vân Y bắt đầu bải công, Vị diện trước thật ưu thương, thật một tâm mà.

"Vì sao? Không phải đã hoàn thành nhiệm vụ rồi sao?" Thấy Vân Y uể oải vậy, hệ thống hơi bất ngờ.

"Ta mặc kệ, không phải người nói ta có hai lần nghỉ ngơi giữa lúc làm nhiệm vụ sao?" Vân Y những lúc này trí nhớ đặc biệt tốt, hệ thống đã hứa, nàng nhất định phải đòi đủ quyền lợi.

"Được rồi, cho cô nghỉ ngơi, cô muốn đi thế giới nào nghỉ ngơi? Đầu tiên ta nói trước, thời gian nghỉ ngơi là một tháng." Hệ thống mấy hôm gần đây rất có nhân tính, đặc biệt là tiếng thông báo.

Hiện tại Vân Y cùng nó nói chuyện phiếm, đôi khi còn quên mất nó chỉ là một hệ thống, không phải con người.

"Ta muốn đi..... A, con mẹ người... ta còn chưa có mở miệng đâu." Vụt một cái không biết hệ thống truyền tống nàng đi đâu rồi.

Vân Y hết sức phẫn nộ, thiếu chút nữa đem hệ thống ra hung hăng mà đánh cho nó tan phế.

"Công chúa, công chúa, nên xuất phát rồi." Vân Y còn chưa biết mình đang ở đâu, liền nghe được tiếng người bên cạnh thúc giục.

"Công chúa? Công chúa?" Thấy Vân Y không phản ứng, thị nữ sau lưng lại lần nữa hô một tiếng.

Vân Y mở mắt, trước mặt nàng chính là một khối gương đồng. Nhìn vào thấy người trong gương xinh đẹp nho nhã thoát tục, cả người có một cỗ khí chất nhẹ nhàng, da thịt kiều nộn, thần thái nhân nhã, mỹ mục lưu phán, má đào mang ý cười.

Chỉ là, nàng đang mặc một thân hồng y, tóc mai buông xuống, búi tóc cắm trăm phượng điểm ngọc bích, loại này trang phục, có chút quen thuộc, trông giống các mỹ nhân dị bang, còn có,...công chúa?

Lần này nghỉ phép này được lấy thân phận là công chúa? Nhưng mà, xuất phát? Đi đâu? Đi chỗ nào?

Đừng nói là đi hòa thân nhé?

"Đi đâu?" Hệ thống không cho nàng cốt truyện của vị diện này, cho nên hiện tại đã xảy ra việc gì, nàng hoàn toàn không biết.

"Công chúa không phải hôm nay người muốn tuyển chồng sao? Voi cùng xe đều đã chuẩn bị tốt, hiện tại chúng ta đang lên phố." Thị nữ thấy công chúa đã trang điểm xong, nhưng lại quên mất đang định làm gì.

"Tuyển chồng? Voi? Ta khi nào nói muốn tuyển chồng?" Vân Y lúc này cái gì cũng không biết, gọi hệ thống, lại không thấy hệ thống đáp lại.

"A? Công chúa, chẳng lẽ, chẳng lẽ người đã quên sao?" Thị nữ kinh ngạc hơi ngẩng đầu nhìn Vân Y, nhưng nháy mắt liền cúi đầu như phát hiện hành động của mình là vô lễ.

"Không quên." Vân Y sợ bị người nhìn ra, lắc đầu, được rồi, tuyển chồng thì tuyển chồng.

Nàng cái gì cũng không biết, tuyển cái cái kiểu gì à?

Cho nên trước mắt cứ thuận theo hoàn cảnh đi.

Bị thị nữ ôm ở đưa lên trên lưng voi..... Vân Y thấy vậy, kinh ngạc, này..... không dùng xe ngựa à?

Nếu nàng nhớ không sai thì chỉ có những vùng nhiệt đới mới xuất hiện voi mà?

"Công chúa, xin người chọn mũi tên thân chí." Thị nữ hai tay dâng lên một lọ cung tên, đầu mũi tên độn gỗ màu đỏ, khắc chữ hi.

Vân Y sững sờ, loại tình hình này hình như hơi quen quen...

Xe voi chậm rãi từ trong hoàng cung hướng tới phố xá sầm uất mà đi.

Nàng vẫn là lần đầu tiên công chúa chọn chồng qua loa như vậy.

Nhưng nói chung là người dị bang vẫn rất thích náo nhiệt..... từng tốp người tụ tập với nhau bàn luận tên đường phố.

Nhìn thấy người bộ dạng phi thường kì cục trước mặt, nàng đột nhiên mở to hai mắt, sững sờ..... Này, này, này, đây không phải là bối cảnh của truyện truyền kì chứ?

Bạn đang đọc truyện Công Lược: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở Ebook Full(cham)Net.

Chương 211: Ngộ Không, chúng ta làm bằng hữu đi (2)

Rồi ngay sau đó, nàng nhớ tới thân phận của mình, mũi tên tuyển chồng? Vậy nàng chính là..... Thiên Trúc công chúa?

* Trong hành trình đi Thiên Trúc thỉnh kinh, bốn thầy trò Đường Tăng đã vượt qua bao nhiêu gian nan vất vả. Đến ngày được đặt chân lên vùng đất Xá Vệ, nơi được mệnh danh là miền đất Phật. Ngờ tưởng chân đã gài tới được đích cần tới, ấy vậy mà Đường Tam Tăng vẫn phải đối mặt với cảm động về tình với nàng công chúa xinh đẹp nước Thiên Trúc do Thỏ Ngọc biến thành.

May mắn là nàng chỉ tới nghỉ phép, cũng không cần làm nhiệm vụ.

Bằng không, thế giới không có hướng dẫn này.....

Vân Y nhìn mũi tên trong tay mình, nếu dựa theo tình tiết cốt truyện, nàng hẳn là phải đem đem mũi tên bắn ở trên đầu Đường Tăng.

Chỉ là.....

Nói thật, nàng càng thích Tôn Ngộ Không hơn so với Đường Tăng.

Đường Tăng giống như thánh mẫu, không phân biệt cái tốt cái xấu ái mà phát từ bi, nhân từ nương tay, do dự không quyết đoán, thiện ác bất phân, lòng dạ đàn bà.

Ngược lại,Tôn Ngộ Không dám yêu dám hận, trí dũng song toàn, thần thông quảng đại, loại tính cách này, Vân Y rất thương thích.

Khó miệng gọi lên một nụ cười, kéo cung tiễn trong tay, hướng bên cạnh Đường Tăng.... Tôn Ngộ Không mà phóng tên qua.

Thấy Vân Y động tác như thế, hệ thống cuối cùng mới lộ mặt, dòn dập mà mở miệng: "Ký chủ, người không thể phá hư cốt truyện như vậy."

Hệ thống lời nói vừa ra, Tôn Ngộ Không liền phát hiện có cái gì hướng về phía hắn mà đến, nhanh chóng liền tránh đi.

Sau đó..... Cuối cùng mũi tên gỗ vẫn là đập vào đầu Đường Tăng.

Vân Y thấy vậy, sắc mặt cứng đờ, nàng cuối cùng vẫn thua cốt truyện đại thần.

Mất không thấy tim không đau, Vân Y mặc kệ, đem cung tiễn ném sang một bên, nhắm mắt dưỡng thần.

Một đồng sự tình phiền phức sau này, nàng cũng không cần quản, sẽ có thành vệ cùng Ngự lâm quân đem bốn người Đường Tăng thỉnh vào thượng điện.

Vân Y đem tay che nắng đang rơi vào mặt, trong đầu suy nghĩ, nàng hình như quên mất một điểm quan trọng trong truyện, nhưng là cái gì? Nàng tạm thời lại nghĩ không ra.

Về tới hoàng cung, Vân Y cũng không lập tức đi yết kiến hoàng đế Thiên Trúc quốc, về thẳng tẩm cung của nàng.

Nàng ngồi trước gương đồng, lại nghĩ.....một tháng nghỉ phép làm gì đây....

Nhưng mà.....Thiên Trúc quốc..... Công chúa.....

Nếu truyền hình và tiểu thuyết không nói sai, nàng là công chúa cực kì được sủng ái của dị bang này. Tức là..... muốn chơi trò gì cũng được?

"Công chúa, bệ hạ thỉnh người qua." Thị nữ hành lễ, tất cung tất kính mà nói.

"Được." Vân Y đột nhiên nhớ ra vừa rồi mình quên mất cái gì.

Thiên Trúc quốc công chúa bây giờ..... cũng không phải người mà là một con thỏ tính?

Không đúng, là thỏ ngọc.

Thỏ ngọc.

Đù má, lại là yêu quái?

Cũng không đúng, là thần tiên.

"Hài nhi tham kiến phụ vương." Văn Y đi tới chỗ hoàng thượng, tuy rằng không có cốt truyện từ hệ thống, nhưng nàng đại khái cũng biết nên hành xử thế nào.

"Được rồi, hài nhi ngoan tới đây với ta." Hoàng Thượng hướng Văn Y vẫy vẫy tay gọi nàng.

Văn Y cũng đi về phía trước, về mặt thuận theo.

"Hài nhi, Đại Đường cao tăng nói, hần muốn đi hướng Tây Thiên, đi Lôi Âm Tự bái phật cầu kinh, không chịu thành thân." Hoàng Thượng Thiên Trúc quốc đối với Văn Y có chút áy náy.

Xem dáng vẻ kia của hần, giống như là không muốn cưỡng bách Đường Tăng.

Văn Y nhìn mắt nhìn về phía Đường Tăng, khó trách nhiều yêu quái, nữ nhi quốc, công chúa đều coi trọng hần. Ngoại hình có thể nói là tuyệt đỉnh. Thanh nhã như sương mù Tĩnh Quang, môi đẹp như hoa anh đào, da thịt tinh tế như mỹ nữ. Chẳng lẽ hòa thượng ăn chay, diện mạo đều tốt như vậy sao?

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 212: Ngộ Không, chúng ta làm bằng hữu đi (3)

Quả nhiên không hổ là hòa thượng da thịt non mịn.

Sao với trước kia xem trên TV, còn muốn đẹp hơn diễn viên hiện đại mấy chục phần.

Cũng là hần lớn nặng, còn chưa bị người lột da bóc xương ăn.

"Vì sao? Ta không cần." Văn Y đóng vai công chúa điều ngoa bá đạo, tự nhiên sẽ không làm phụ hoàng nguyên thân phát hiện nữ nhi của mình bị thay thế.

"Công chúa, bản tăng từ đông thổ Đại Đường mà đến, hướng Tây Thiên bái phật cầu kinh, đi ngang qua quý quốc, hy vọng công chúa có thể cao đài quý tay, phóng thích bản tăng đi thôi." Đường Tăng mặt từ thiện tâm, đôi tay khép lại.

"Từ Đông thổ Đại Đường tới? Vậy ngươi có phải còn có ba tên đồ đệ?" Văn Y rất có hứng thú mà nhìn chằm chằm Đường Tăng.

"A? Công chúa làm sao biết được?" Đường Tăng kinh ngạc mà nhìn thoáng qua Văn Y.

"Đương nhiên." Văn Y cười thần bí, đối với Đường Tăng chớp chớp mắt, "Ta có thể đi xem ba tên đồ đệ của ngươi một chút không?"

"A?" Đường Tăng có chút giật mình, sắc mặt lại chần chờ, "Chỉ là, ba đồ nhi bộ mặt có chút xấu xí, chỉ sợ làm công chúa sợ hãi."

Đường Tăng từ trước đến nay đều đã thói quen, ba đồ nhi của hần bởi vì vấn đề diện mạo đã làm bao nhiêu người sợ hãi, cho nên, mới cự tuyệt như thế.

Nhưng mà, Văn Y nghe xong nhún nhún nhìn hần.

"Ồ trong mắt Đại Đường thánh tăng, không phải chúng sinh bình đẳng sao? Tướng mạo bọn họ làm sao? Chẳng lẽ vì bộ dạng có vấn đề, mà ngươi đứng ở địa vị cao thượng kỳ thị bọn họ?"

Văn Y chỉ trích Đường Tăng một trận, nàng không thích nhất chính là người lấy mấy thứ lý do rêu rĩa này ra thoái thác.

Mấy người Tôn Ngộ Không rõ ràng chịu vất vả như thế, họ tổng hần đi Tây Thiên, lại bị Đường Tăng như nói.....

Văn Y hiện tại tiến vào trạng thái cổ chấp, bởi vì nàng không thích Đường Tăng, cho nên đối Đường Tăng lời nói hay hành động, đều mang theo một loại thái độ bất hòa.

Đường Tăng bị Văn Y nói như thế, trợn mắt há hốc mồm, lắp bắp mà giải thích: "Cũng không phải là như thế, công chúa, bản tăng, bản tăng chỉ là sợ công chúa bị ba cái đồ nhi kia làm sợ hãi mà thôi."

"Chẳng lẽ ta thoát nhìn như nhược bất kham như vậy sao? Sẽ vì diện mạo của người ta mà sinh ra sợ hãi?" Văn Y hùng hổ dọa người, làm Đường Tăng cũng không biết làm sao trả lời cho tốt.

"Không, không phải, công chúa, công chúa tự nhiên có thể." Đường Tăng vốn dĩ không biết ăn nói, bị Văn Y làm khó, căn bản là đối phó không lại.

Ngày đó hoàng đế Trúc quốc thấy nữ nhi của mình dễ dàng đơn giản thu phục Đường Tăng, hần lần đầu tiên phát hiện, nguyên lai hài nhi lại có tài ăn nói như vậy.

Bất quá, hình như hài nhi đối với Đại Đường thánh tăng còn có địch ý..... Khụ, khẳng định là hần nhìn lầm rồi, con gái muốn thân với thì thân, hần không quản.

"Hài nhi ngoan, con không phải là thật sự muốn đi đến dịch quán chứ?" Thiên Trúc quốc quốc vương tán đồng, lắc đầu, tính toán cân nhắc.

"Phụ vương, ta muốn đi, ta liền phải đi." Công chúa tùy hứng chính là loại tính cách này, Văn Y không ngăn ngại mà nhập vai.

"Được được được, đều nghe người, đều nghe người." Thiên Trúc quốc quốc vương vội vàng gạt đầu, gương mặt ôn hòa mà đầy sùng nịnh, khiến Văn Y có chút ngượng ngùng, áy náy. Kỳ thật hưởng thụ tình thương của hần, cũng chỉ là thói quen, không phải nữ nhi thân sinh.

*Tây Du Ký là một trong những tác phẩm kinh điển trong văn học Trung Hoa. Thuật lại chuyện đi thỉnh kinh (kinh Phật nhà) của nhà sư Huyền Trang.

Thế giới này sử dụng khá khá nội dung của Tây Du Ký bản truyền hình, chủ yếu là tính cách nhân vật và một số các chi tiết quan trọng chủ chốt trong phim, mà những chi tiết ấy mọi người chắc ai cũng biết, cho nên chỗ nào mình thấy khó nhớ thì sẽ có chú thích, trước khi đọc những chương sau có thể lên wikipedia đọc qua một chút cho đỡ lạ =)))

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 213: Ngộ Không, chúng ta làm bằng hữu đi (4)

"Công chúa, thỉnh vào trong." Đi tới dịch quán, Đường Tăng đứng ở cửa, đầu tiên là thỉnh Văn Y đi vào.

Văn Y nhướng mày đi vào, dịch quán này, trang trí cũng không tệ lắm.

Ngoài viện tường màu trắng bao quanh, liễu xanh chu rủ, tam gian cửa thủy hoa lâu, tứ phía khoanh tay hành lang. Trong viện dừng lộ tương hàm, núi đá điểm tuyết.

"Sa sư đệ, người nói xem sư phụ bị mời vào cung đi làm cái gì?" Văn Y mới vừa đi tới đại sảnh dịch quán, liền nghe được bên trong truyền đến tiếng nói chuyện.

"Ai biết được? Có lẽ, lại là một công chúa nào đó coi trọng sư phụ, không phải sao?" Tôn Ngộ Không nhếch lên cái chân bắt chéo, giọng bắt càn.

"Công chúa? Nghe nói hôm nay công chúa Thiên Trúc quốc ở trên phố chiêu thân, chỉ sợ là lại nhìn trúng sư phụ chúng ta đi?"

"Bát Giới, người cũng đừng nghĩ nhiều, ai kêu người lớn lên không có đẹp như sư phụ? Nhìn cái đại đầu heo như người, không dọa ngất người ta là tốt rồi." Tôn Ngộ Không nhìn lướt qua, khinh bỉ.

"Hừ, kẻ tám lạng người nửa cân, người cũng đừng tự cho là mình đẹp lắm!" Trư Bát Giới không vui, trừng mắt nhìn Tôn Ngộ Không.

"Ngô Không." Từ bên ngoài truyền đến tiếng gọi của Đường Tăng, ba người lập tức đứng lên, tầm mắt đều hướng về phía bên ngoài.

Đi theo Đường Tăng tiến vào, đó là Vân Y.

Tôn Ngô Không nhìn thấy Vân Y thì đôi mắt mị giương lên, gất gao mà nhìn chăm chăm nàng.

Vân Y lúc này mới nhớ tới, Tôn Ngô Không là có hoá nhân kim tinh.....

"Đỉnh-- xin cùng Tôn Ngô Không trở thành bằng hữu." Hệ thống nhắc nhở vậy, Vân Y có chút không hiểu tại sao.

"Hệ thống, cái này là cái gì?" Vân Y nhú mày, có chút khó hiểu hỏi.

"Hệ thống tự động kiểm tra đo lường đến tâm nguyên ký chủ, cho nên trợ giúp một tay." Hệ thống trả lời, nhưng Vân Y vẫn không quá minh bạch.

"Ý gì đây?" Vân Y lúc này nhủ mày.

"Chính là hệ thống kiểm tra đo lường thấy cô với Tôn Ngô Không sùng bái chỉ tâm, cho nên, tạo điều kiện cho cô tiếp cận Tôn Ngô Không." Hệ thống hiện tại cảm thấy nó rất có tình người a.

Nó đối tốt với Vân Y như vậy, Vân Y hẳn là sẽ cảm kích nó lắm đây?

Nếu Vân Y thật sự biết hệ thống này đang nghĩ gì, nàng sẽ một ngụm nước ga phun chết nó.

Đù má, này một tên là yêu, một tên tương lai là Phật.

Hai người không cùng thế giới, sao khả năng làm bằng hữu?

Hon nữa, nếu Tôn Ngô Không lập tức đem việc mình là yêu tinh nói ra, lũ người này còn không cùng nhau đem gậy gộc đánh chết mình?

"Xin lỗi, ký chủ, nếu người không hoàn thành nhiệm vụ này, lần sau cô sẽ không có kỳ nghỉ phép." Hệ thống uy hiếp khiến Vân Y thiếu chút phát điên..

Đù má, nghỉ phép như vậy, không bằng không nghỉ!

Bất quá, Vân Y phần nộ hay tức giận cũng phải nhịn xuống, nhịn.

Chỉ là kết giao bằng hữu, cũng không phải đi công lược, bằng không, nàng thật sự phui tay không làm.

"Công chúa chờ sở, các đồ nhi chi là....." Đường Tăng vừa định nói câu kia "Chi là tướng mạo có chút xấu xí", nhưng mà lại đột nhiên nhớ tới Vân Y kia một phiên chính nghĩa lắm liệt.

Lại đem lời nói nuốt đi vào, thay đổi một loại giọng điệu khác, "Công chúa, đây là ba đồ đệ, Ngô Không, Bát Giới cùng Ngô Tĩnh."

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 214: Ngô Không, chúng ta làm bằng hữu đi (5)

Đột nhiên, Vân Y chạy tới phía trước Tôn Ngô Không, xương gò má cao, hoá nhân kim tinh, tóc vàng kim cô, một thân hoàng mao.

Thoạt nhìn, thật đúng chính là có một chút giống Hầu Tử, nhưng mà đôi mắt lại thực nhanh nhạy tinh tuệ.

"Cái kia, xin hỏi, người chính là Tôn Ngô Không sao?" Vân Y về mặt sùng bái, khiến ba người còn lại đều thiếu chút nữa ngạc nhiên đến rớt cằm, sợ ngay người.

Tôn Ngô Không sùng sốt rồi mới chớp chớp mắt, "Đúng vậy, ta chính là Tôn Ngô Không."

"Ngô Không, ta rất sùng bái người, chúng ta có thể làm bằng hữu không?" Vân Y ngọt ngào cười.

Từ lúc sinh ra, Vân Y cũng chỉ có thể nằm trên giường, hoạt động hàng ngày cũng chỉ có TV với trang bị trong phòng bệnh. Mà phim truyền hình nàng xem nhiều nhất cũng là..... Tây Du Ký.

Hình tượng của Tôn Ngô Không hoạt bát, lên trời xuống đất, khiến nàng khi đó rất hâm mộ, nếu mình có thể thân thể khỏe mạnh, cũng có thể giống Tôn Ngô Không, không đến mức có thể dâng vãn giá vũ, nhưng mà, tư cách tung tăng nhảy nhót, vẫn phải có.

Trư Bát Giới bên cạnh nghe vậy thấy không công bằng chút nào.

"Ai ài, cái gì, vì sao, vì sao công chúa? Vì sao, Vì sao người chỉ sùng bái Hầu ca ta? Ta ta ta, ta lão heo cũng là rất lợi hại có được không?"

Trư Bát Giới còn tưởng rằng sự phụ ở trước mặt công chúa nói lời hay về Hầu ca, hần trắng liếc mắt một cái, có chút bất mãn mà.

Vân Y nhìn Tôn Ngô Không rồi tầm mắt dời đi một chút, quét ở trên người Trư Bát Giới, "Trư Bát Giới?"

Nàng kinh ngạc mà nhìn Trư Bát Giới, ần, lỗ tai heo, cái mũi heo..... Thoạt nhìn, đúng là một Trư Yêu.

Đương nhiên, bởi vì Vị diện trước nàng chính là một yêu tinh, cho nên lần này, cũng không gì không thích ứng được.

"Đúng vậy đúng vậy, người có nghe nói qua đại danh ta sao?" Vừa thấy Vân Y không có người giới thiệu đã nhận ra hần, Trư Bát Giới vui vẻ đến muốn bay lên tới.

Vân Y gất đầu, rồi không chút hoang mang mà mở miệng: "Tham ăn, háo sắc, lừa dối, còn thường xuyên không có tinh thần đoàn thể nói muốn bỏ huynh bỏ đệ, không biết hiếu kính trưởng bối."

"Ai, người, người!" Bị nói như thế, Trư Bát Giới tức giận đến cái mũi lợn phập phồng, còn Sa Ngô Tĩnh ở một bên cười ha ha.

"Ha ha, nhị sư huynh, huynh nghe thấy chưa, thật là chuyện tốt không ra cửa, chuyện xấu truyền ngàn dặm." Sa hòa thượng cười ha ha, thoạt nhìn hàm hậu thành thật.

Chỉ là lời nói, ha ha, nhất châm kiến huyết*.

*nhất châm kiến huyết: một lời nói trúng điểm trọng yếu.

"Tôn Ngô Không, Ngô Không, được chứ?"

Tôn Ngô Không có chút ngốc lảng mà nhìn Vân Y, phải nói đây là lần đầu tiên, có một nữ tử xem nhẹ sự phụ, thế nhưng đem tâm hướng cho hần?

Tôn Ngô Không nhìn lướt qua Vân Y, công chúa không phải là có bệnh về mắt đi?

"À, đương nhiên có thể." Tôn Ngô Không có chút xấu hổ cười cười, "Bất quá, công chúa, người từ đâu nghe qua thanh danh ta? Còn sùng bái ta?"

"cái này....." Vân Y bị Tôn Ngô Không hỏi như thế, không biết làm sao trả lời.

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 215: Ngộ Không, chúng ta làm bằng hữu đi (6)

Nàng chớp chớp mắt, không thể nói mình từ nhỏ nhìn người ta trong phim truyền hình mà lớn lên như?

Mắt đảo xung quanh, phát hiện Đường Tăng về mặt tường hóa từ bị đứng đó, Vân Y lập tức chỉ vào Đường Tăng, "Cái này đương nhiên là từ, từ, Đường Tăng..... Thánh tăng mà biết được."

Tôn Ngộ Không đem của mình tầm mắt dời về phía sư phụ, về mặt bùng tình, "Thì ra là thế."

"Ngộ Không....." Vân Y đột nhiên nói, "..... ta có thể cùng ngươi trở thành bằng hữu không?"

"Há?" Tôn Ngộ Không nghi hoặc mà nhìn thoáng qua Vân Y, sau lại đột nhiên nghĩ tới chuyện hồi sáng này.

"Đứng rồi, công chúa, người triệu sư phụ của ta tiến cung là vì chuyện gì?" Tôn Ngộ Không nhớ rõ lúc ấy, sư phụ hẳn bị một đám người một mạch đẩy vào cung.

"Không có gì, chỉ là ta đem mũi tên thần chi bắn trên đầu sư phụ của ngươi, để ông ấy thành Phò mã thôi." Vân Y nhẹ nhàng băng quơ, giống như đây là sự tình không quan trọng.

Nhưng mà, Đường Tăng bị Vân Y nhắc tới lập tức lên tiếng, "Công chúa, bản tăng quả thật không thể lưu lại Thiên Trúc quốc làm Phò mã."

Đường Tăng lời lẽ chính đáng như thế, Vân Y cũng không để ý đến, dù sao sau này, hẳn cũng vẫn vào được Tây Thiên cực lạc.

"Cái gì? Sư phụ?" Tôn Ngộ Không vừa nghe cái này, giật mình nhìn hẩn, rồi lại nhìn Vân Y trên người.

"Sư phụ, công chúa, chính là nàng đi?" Trư Bát Giới chỉ chỉ cái người không có ánh mắt Vân Y, thật là ánh mắt không tốt.

Rõ ràng lão heo hẩn lớn..... Tuy rằng hơi xấu, nhưng mà hẩn thành thật, còn đáng tin cậy, không đánh nữ nhân, không đánh yêu, không đánh người.

"Công chúa? Ngươi thật muốn giữ sư phụ chúng ta lại thành thân? Nhưng sư phụ là chính hoàng đế Đại Đường phái đi Tây Thiên báỉ phạt cầu kinh, người là trăm triệu lần không thể lưu lại."

Sa hòa thượng cũng có ý khuyên bảo, muốn Vân Y thay đổi tâm ý.

"Các ngươi cảm miệng cho ta." Lãi nhải dài dòng, há mồm ngậm miệng là đi Tây Thiên báỉ phạt cầu kinh.

Mỗi lần nhìn đến nơi này, đều cảm thấy bọn họ gốc muốn chết, chẳng lẽ không lời gì khác để nói sao?

Nhưng nghiêm túc mà nói thì thấy trò bốn người bọn họ, lặn lội đường xa, "người" gặp được đều là yêu quái, không phải đánh giết chính là thu phục..... làm sao biết giao tiếp với người khác.

Vân Y tức giận như vậy, thấy trò bốn người có chút bối rối mà nhìn Vân Y, "kia, công chúa, có vấn đề gì sao?"

Đường Tăng mở miệng hỏi, trong lòng lại nghĩ tới lúc gặp vị công chúa này ở trên đại điện, nàng một phen đồng đặc hùng hồn nói đạo lý với mình, cho nên Đường Tăng cảm thấy Vân y thực ra rất có kiến thức.

"Ta chưa nói bắt buộc phải để Đường Triều hòa thượng ở lại, cũng không nhất định cùng sư phụ các ngươi thành thân." Nàng không có khẩu vị nặng như vậy.

Còn nữa, Đường Tăng, cũng không phải là người mà phạm nhân ai cũng có thể tiêu thụ được.

"Há? Công chúa, ngươi nói như vậy là có điều kiện gì sao?" Tôn Ngộ Không như suy tư gì mà nhìn Vân Y, đánh giá nàng một phen.

"Đương nhiên, ta chỉ cần các ngươi lưu lại nơi này một tháng, chỉ cần một tháng sẽ thả các ngươi đi."

"Vì sao? Công chúa, nếu đằng nào cũng thả chúng ta đi, cần gì phải để ý đến thời gian một tháng này?" Đường Tăng thật có chút không tiếp thu được.

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhặt Kỳ Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 216: Ngộ Không, chúng ta làm bằng hữu đi (7)

Đường Tăng mở ra hình thức lãi nhải, khuyên nhủ nàng, "Công chúa, chúng ta từ đông thổ Đại Đường mà đến, vạn dặm xa xôi....."

Vân Y lập tức thủ thế "stop!"

Đáng tiếc, Đường Tăng này căn bản là nhìn không hiểu.

"Dù sao các ngươi cũng đã dùng gần mười mấy năm gian khổ để đến Tây Thiên, cần gì phải để ý một tháng này? Bằng không, ta khiến cho phụ vương trực tiếp giữ các ngươi lại." Vân Y uy hiếp.

"Được được được, một tháng thì một tháng." Đường Tăng đang muốn phân bác, Tôn Ngộ Không lập tức đánh gãy, thừa cơ nói.

"Vậy được, ngày mai gặp lại." Vân Y cũng không muốn ở chỗ này ngày người mãi. Nàng rời đi ngay sau đó.

Nàng vừa rời đi, Đường Tăng liền bắt đầu trách cứ Tôn Ngộ Không.

"Ngộ Không, ngươi vì sao phải đáp ứng công chúa ở chỗ này lưu lại một tháng? Chúng ta đang vội vàng đi đến Lôi Âm Tự, không phải sao?"

Đường Tăng ngũ quan nhũn lại, nhìn bộ dáng Tôn Ngộ Không, không ngờ hẳn lại đồng ý với yêu cầu của công chúa thật.

"Hầu ca, ngươi không phải là được công chúa sùng bái cho nên muốn đáp ứng nàng ư?" Trư Bát Giới nghe rằng trợn mắt, không vui.

"Nhị sư huynh, còn ngươi thì không vui vì công chúa không sùng bái ngươi ư?" Sa Ngộ Tĩnh nhìn Trư Bát Giới, ở nơi đó phá đám.

"cái gì vậy, làm sao lại nói tới ta, ta là thấy sư phụ sầu lo cho nên mới nói vậy, hơn nữa, nói nữa, chúng ta còn vội vàng đi lấy kinh mà?" Trư Bát Giới đối phát tay áo, vội vàng ngăn Sa Ngộ Tĩnh.

"Ha ha, Bát Giới, ngươi bình thường gặp được địa phương có ăn cơm có nghỉ ngơi, không phải đều muốn lưu lại sao? Lần này được nghỉ ngơi mấy ngày, làm sao lại đối tỉnh rồi?" Tôn Ngộ Không có chút buồn cười mà nhìn Trư Bát Giới.

"Chỉ sợ là ghen ghét Đại sư huynh ngươi rồi?" Sa Ngộ Tĩnh tiếp tục ủng hộ Tôn Ngộ Không nói tiếp.

"Sư phụ, ngươi xem, ngươi xem bọn hẩn." Một lời không hợp liền tìm sư phụ, đây là Trư Bát Giới lệ thường.

"Ngộ Không." Đường Tăng lại hô một tiếng.

"Sư phụ, chẳng lẽ, người nghĩ hôm nay người sẽ cùng Trúc quốc công chúa thành thân sao?" Tôn Ngộ Không trắng liếc mắt một cái, vị sư phụ này, là giết không được, thương cũng thương không xong.

"Đương nhiên là không." Đường Tăng tức giận mà nói một tiếng, "Vị sư là người đã xuất gia, làm sao có thể đón dâu?"

"Hầu ca, ta xem công chúa căn bản là là coi trọng người đấy?" Trư Bát Giới đồ k.

Rõ ràng hai người, không đúng, trừ bỏ sư phụ thì cả ba người đều lớn lên xấu như thế.

Bằng cái gì?

Bằng cái gì công chúa cũng chỉ là sùng bái Hầu ca, nói Hầu ca lợi hại.

Chẳng lẽ, chẳng lẽ lão heo hán không lợi hại sao?

Nhớ năm đó, hẳn chính là Thiên Bồng Nguyên Soái chương quân thiên hà, có ba mươi sáu phép biến hóa, có thể lên trời cao, có thể đi xuống biển.

Cho nên nói, lúc này Trư Bát Giới chính là không bằng lòng.

"Kể cũng lạ, từ lúc công chúa tiến vào, cũng không hề liếc mắt nhìn sư phụ một cái, nếu nàng coi trọng sư phụ ắt phải dính ở bên người sư phụ mới đúng. Nhưng nàng vừa mới vào cửa vẫn luôn ở trước mặt Đại sư huynh, còn nói..... mình rất sùng bái Đại sư huynh, các người chẳng lẽ không cảm thấy kỳ quái sao?"

Sa hòa thượng đột nhiên nghĩ tới một vấn đề như thế, nhàu mày, tay mân mê chuỗi hạt trước ngực.

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhặt Kỳ Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 217: Ngộ Không, chúng ta làm bằng hữu đi (8)

"Ha ha, Hầu ca, chẳng lẽ, người cũng biến thành sư phụ rồi?" Trước đây khi đi đường, nữ yêu, nữ vương gì đó, đều nói phải gả cho sư phụ. Ba người bọn họ đều bị ghét bỏ, vậy mà sư phụ hôm nay thế nhưng cũng bị công chúa kia bỏ qua.

Ha ha.

Bị Trư Bát Giới cùng Sa hòa thượng nói như vậy, Tôn Ngộ Không nhướng mày nhìn bọn họ hai cái: "Ha hã, các người nói xem, công chúa kia rốt cuộc coi trọng ta chỗ nào? Coi trọng ta lớn lên đẹp sao?"

Mà lúc ấy Vân Y đã rời đi, cho nên không biết tại dịch quán còn xảy ra nhiều sự tình như thế.

Cho dù có biết, cũng chỉ gật gật đầu tỏ vẻ khen ngợi, không sai, các người đoán một chút cũng không sai.

"Công chúa, bệ hạ nói, thỉnh ngài hồi cung, đến đại điện." Thị nữ thấy Vân Y trở lại tằm cung, liền tiến đến bẩm báo.

Cho nên Vân Y dù lúc này đã rất mệt mỏi nhưng vẫn vác xác đi gặp vị phụ vương hờ của nàng.

"Hải nhi tham kiến phụ vương."

Lễ nghi Thiên Trúc quốc thực ra rất kỳ quái.

Nếu nàng không xem phim trước mà dựa theo hiểu biết về lễ nghi cổ đại trước kia, thì hoàn toàn là sai lầm.

"Tôi tới tới." Thiên Trúc quốc quốc vương vẫy tay, để Vân Y ngồi ở bên cạnh hắn, "Hải nhi, nói cho phụ vương, người có phải hay không coi trọng hòa thượng Đường Triều kia?"

Quốc vương Thiên Trúc quốc ánh mắt dò xét nhìn nàng, hỏi.

Vân Y lắc đầu, "Không có, nhưng mà phụ vương, người có thể trước không đem kia quan văn cấp kia hòa thượng sao? Quá một tháng lúc sau lại cấp, có thể chứ?"

Quốc vương Thiên Trúc quốc đối với của mình nữ nhi chính là ngoan ngoãn phục tùng, cho dù là muốn hái ngôi sao trên bầu trời, hẳn cũng sẽ đáp ứng. Huống chi là một cái yêu cầu như thế nho nhỏ, hẳn đương nhiên là vui tươi hơn hờ gật gật đầu, đáp ứng.

"Bất quá con ta, đây là vì sao a?" Hẳn rất tò mò, nếu không phải coi trọng hòa thượng Đường Triều kia, lần này lại là do đâu?

"Ai, phụ vương, người cũng đừng quản, tóm lại, nghe nữ nhi là được." Vân Y dậm chân làm nũng nói.

"Được được được....."

Sáng sớm, trên đường vẫn còn yên tĩnh.

Lúc Vân Y đi tới trước dịch quán, cửa lớn của dịch quán vẫn còn đóng. Nàng để thị vệ bên người đi gõ cửa.

Đi ra ngoài chơi sớm vậy, phụ vương nàng sống chết cũng không đồng ý, cuối cùng đành phải một đội vệ binh cho nàng, nói là phải bảo vệ an toàn của nàng.

Dịch quán mở cửa, Vân Y trực tiếp chạy đi tìm Tôn Ngộ Không.

"Ngộ Không..... Ngộ Không....." Ở trước cửa, Vân Y lớn tiếng mà gọi tên Tôn Ngộ Không.

Tôn Ngộ Không còn đang trong giấc mộng, bị Vân Y đánh thức, ngồi dậy. Tầm mắt nhìn ra ngoài cửa sổ, hẳn sao có cảm giác, hình như có người ở bên ngoài kêu hắn?

Cho nên hắn có chút hồ nghi mà đi ra.

Tôn Ngộ Không ra tới cửa, liền nhìn thấy Vân Y đứng đó. "Công chúa? Cái gì vậy?"

.....

Mà ở bên trong dịch quán Sa hòa thượng cùng Đường Tăng, nghe tiếng Vân Y gọi ầm ĩ, cũng đã tỉnh lại.

"Ngộ Không, các người vừa mới tới Thiên Trúc quốc đi? Không bằng, ta mang các người đi dạo?" Vân Y cười tủm tỉm hỏi.

Đường Tăng cùng Sa Ngộ Tĩnh mới vừa đi ra, liền nghe được Vân Y nói vậy với Tôn Ngộ Không.

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhặt Kỳ Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 218: Ngộ Không, chúng ta làm bằng hữu đi (9)

"Hắc, công chúa, người đến sớm vậy?" Sa hòa thượng vừa ra ngoài đã thấy Vân Y, lập tức chào hỏi Vân Y.

Vân Y quay đầu nhìn một chút, đối với Sa hòa thượng và Đường Tăng gật gật đầu, thực ra Vân Y không muốn cùng Đường Tăng nói chuyện. Cho dù hắn lớn lên đẹp thì làm sao, tính tình kia thật sự không thể thích nổi.

"Công chúa sớm." Đường Tăng cũng gật đầu, đối với Vân Y, vẫn là như cũ như khi đối xử với người khác, không có cái gì khác nhau.

Có lẽ là, ở trong mắt Đường Tăng, vạn vật đều không sai biệt lắm

"Ngô Không, các người vừa tới Thiên Trúc quốc hôm nay đi? Không bằng ta mang các người đi dạo một vòng quanh kinh thành?" Vân Y lại nhìn về phía Tôn Ngô Không.

Ánh mắt nhiệt liệt như thế, thật đúng là khiến Tôn Ngô Không không biết cự tuyệt kiểu gì.

Nghe này có nương, người rụt rè một chút không được sao? Người sẽ dọa người khác chạy mất đấy.

"Ồm, được." Tôn Ngô Không do dự một chút, còn lo đang quét mắt nhìn sự phụ một cái.

Chỉ thấy Đường Triều hòa thượng đối với hần cười như không cười, khiến cho Tôn Ngô Không cũng không biết Đường Tăng trong lòng suy nghĩ gì.

"Sa sư đệ, người cũng cùng đi đi." Tôn Ngô Không nói xong, dừng một chút, tiếp tục nói, "Chúng ta đi gọi Bát Giới."

Ngữ khí cứng động tác kia, nhìn như thực thành thạo, Vân Y nhướng mày, lại nhìn về phía Đường Tăng, "Vị sư phụ này, người không đi cùng các đồ đệ sao?"

Ở trong phim truyền hình bọn họ cũng không hành động riêng lẻ nhiều, thường là suốt ngày dính lấy nhau mà. Chẳng lẽ, sinh hoạt ở hiện thực..... cũng không phải, nơi này vốn dĩ cũng là thế giới tiểu thuyết, hần là phải giống nhau mới đúng.

"Không cần, các người cứ đi chơi cùng nhau đi." Đường Tăng cự tuyệt, sắc mặt bình đạm, không biết suy nghĩ cái gì.

Vân Y không để ý đến, chỉ đứng ở đó.

Mà Tôn Ngô Không cùng Sa Ngô Tĩnh đã đi gọi Trư Bát Giới.

Nhưng Trư Bát Giới này, cho dù thiên lôi đánh xuống, hần cũng sẽ không tỉnh ngủ nổi.

Tôn Ngô Không tiến đến, một chân đá vào mông hần, một đá, nháy mắt Trư Bát Giới liền ngã khỏi giường.

"Phanh", trọng lượng hần tiếp xúc gần gũi với mặt đất, còn thương tổn mặt đất một hố thật sâu.

"Ai, ai, đá ta làm gì?" Trư Bát Giới vẫn là heo, không phải lợn chết, bị lăn lộn như thế, cuối cùng cũng tỉnh.

"Bát Giới, mời người đi ra ngoài ăn một bữa no nê, muốn hay không?" Tôn Ngô Không trêu đùa, ngữ khí giống như là lừa bán tiểu bằng hữu. Chỉ là, chuyện lừa gạt này, Tôn Ngô Không thật đúng là đã làm không ít.

Nhưng mà lừa một lần lại một lần, Trư Bát Giới trí nhớ không dài, đều sẽ quên đi, lại bị Tôn Ngô Không lừa gạt tiếp.

"A? Chỗ nào? Chỗ nào?" Vừa nghe có ăn, này Trư Bát Giới lập tức liền thanh tịnh lại. Hần ngày người mà nhìn Tôn Ngô Không, bộ dáng nhìn đồng nhìn tây kia, y chang lợn rừng đang kiếm ăn.

"Nhị sư huynh, Thiên Trúc quốc công chúa hôm nay, nói làm hết lễ nghĩa của chủ nhà, mang chúng ta đi dạo." Sa Ngô Tĩnh tiếp lời, nói.

"Đi dạo? Đi dạo?" Trư Bát Giới vừa nghe chỉ là đi dạo, lập tức liền không còn một chút quan tâm.

Không phải ăn, hần còn lâu mới đi.

"Bát Giới." Tôn Ngô Không vỗ vỗ Trư Bát Giới, tiến đến, "Bát Giới, người nghỉ xem, chúng ta vừa đi vừa ném đồ ăn trên đường như vậy không phải tốt sao, chẳng lẽ, người không muốn ném thứ đồ ăn ở đây sao?"

"A? Muốn, muốn, muốn chứ". Đờ mờ, lúc ấy có bao nhiêu đồ ăn ngon chứ.

Bạn đang đọc truyện *Công Lạc: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 219: Ngô Không, chúng ta làm bằng hữu đi (10)

Trư Bát Giới lập tức liền phản ứng lại, bỏ khỏi giường, lập tức muốn đi ra ngoài.

"Ai, Hần ca, người nói, một thân xiêm y của ta, nhìn được không?" Trư Bát Giới ra cửa, còn nhớ kiểm tra mình ăn mặc có thất lễ hay không, chà, không tồi không tồi.

Sau đó, Đường Tăng cũng đi vào, nhìn thấy đồ đệ hừng hực muốn đi ra ngoài, dặn dò một tiếng, "Bát Giới, người đem cái mũ cùng lông tai che lại."

Trư Bát Giới đem lông tai của mình che lại, khi Vân Y nhìn thấy hần, trên mặt Bát Giới còn có chút buồn bực.

Này, không phải có pháp thuật sao?

Làm gì phải dùng vải bố che lên, đây không phải lạy ông tôi ở bụi này sao?

Bất quá, trong lòng nàng như thế nhưng ngoài miệng cũng không có nói gì làm những người này chuyển sang dùng pháp thuật.

"Đi thôi." Vân Y vung tay lên, mang theo Tôn Ngô Không, Trư Bát Giới, còn có Sa Ngô Tĩnh, ba người bọn họ, còn có một đội vệ binh mang theo người, hùng hổ ra ngoài đường mà đi.

Bất quá, Vân Y chỉ chốc lát sau, liền chạy tới bên cạnh Tôn Ngô Không.

"Ngô Không, người có cái gì muốn ăn không?" Đường Tăng bốn người một đường mà đến, đều là hoá duyên đi khát thực, cho nên, lúc này lớn nhất tài chủ, chính là Vân Y.

* 化緣 hoá duyên: 1. Nhân duyên hóa độ chúng sinh. Phật hoặc Bồ-tát đến thế gian giáo hóa chúng sinh.

2. Tăng ni, đạo sĩ xin người bố thí, nhờ bố thí mà người tạo duyên lành với tiền Phật, nên gọi là "hóa duyên" 化緣. § Cũng gọi là "mộ hóa" 募化, "cầu hóa" 求化.

* 乞食 khát thực: xin ăn

Việc khát thực hóa duyên là để tự thân hoàn thiện đời sống phạm hạnh, và giúp cho chúng sanh vạn loại phát khởi tín tâm, nên mộ đạo pháp và xả bỏ được lòng tham. Điều này đã được đức Tổ sư Minh Đăng Quang duy trì và chỉ dạy cho hàng người xuất gia khát sĩ, dưới xin vật chất để nuôi thân trên xin tinh thần để nuôi dưỡng trí tâm, "Xin vật chất để nuôi thân, xin tinh thần để nuôi trí".

Vân Y chỉ hỏi Tôn Ngô Không, Trư Bát Giới liền không vui.

"Công chúa, người, người không công bằng, người tại sao, tại sao chỉ hỏi Hần ca ta muốn ăn cái gì a? Người tại sao, không hỏi xem ta muốn ăn cái gì sao?"

Trư Bát Giới không vui, liền vọt tới trước mặt Vân Y, bắt mồm mà nói.

Tại sao công chúa còn bất công như thế a? Rõ ràng ba người bọn họ, đều là đồ đệ của sư phụ, vì sao một mình Hần ca có hậu đãi a?

Nhưng mà, Trư Bát Giới không biết, nhân gia Vân Y căn bản thêm nhìn mặt mũi Đường Tăng thượng bọn họ. Ngược lại là xem trọng mặt mũi Tôn Ngô Không.....

"Người không phải ai cũng không cự tuyệt, cái gì cũng ăn sao?" Vân Y bỏ một câu, khiến Trư Bát Giới nháy mắt liền ngậm miệng lại.

Tôn Ngộ Không nhìn Bát Giới cười ha ha, "Ha ha, Bát Giới, xem đi, ngay cả nhân gia công chúa, đều biết người là người thế nào, người xem người đi."

Sa hòa thượng cười ha ha, nhìn nhị sư huynh của mình, cũng là có một loại ý tứ chê cười Trư Bát Giới.

Trư Bát Giới da mặt dày, đương nhiên sẽ không để ý Vân Y, Trư Bát Giới quyết định mặc kệ, ăn nhiều thật nhiều.

"Công chúa, người không cần để ý, nhị sư huynh ta chính là một người như vậy." Sa Tăng hoà giải, Vân Y tự nhiên biết Trư Bát Giới tính cách cứng tính tình, tại sao khả năng sẽ để ý ở trong lòng đâu?

"Sẽ không sẽ không." Vân Y phe phẩy tay, kỳ thật đi, nàng cũng là lần đầu tiên, tiến vào phim truyền hình. Có thể nói, tự mình đi vào, trải qua các tình tiết, đó là một loại trải nghiệm so với đi vào các Vị diện thì càng chấn động hơn.

"Ngộ Không, người thích ăn quả đào đúng không?" Hầu Tù (khí) đều thích ăn đào cho nên Vân Y lập tức nhớ tới.

"Àn, đúng vậy." Tôn Ngộ Không gật đầu.

"Đúng vậy, công chúa, Đại sư huynh của ta rất thích ăn đào." Sa Ngộ Tĩnh lập tức liền nói tiếp.

Vân Y cuối cùng bỏ thí hấn một ánh mắt, bất quá, trong ánh mắt mang theo tìm tòi nghiên cứu.

Không phải nói Sa Ngộ Tĩnh chính là một nhân vật cảm giác tồn tại cực thấp sao? Tại sao nàng cảm giác hắn rất thích đoạt màn ảnh?

Mỗi câu nói, người ta đều không có hồi hấn, hấn ngược lại, luôn cướp lời mà trả lời.....

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 220: Ngộ Không, chúng ta làm bằng hữu đi (11)

"Vừa đúng lúc, nơi này của chúng ta rất nhiều đào tiên lại toàn loại mỹ vị ngon nhất." Vân Y ba hoa chích chòe, nàng làm sao biết nơi này rốt cục đào có nhiều hay có ngon không? Chi là..... để có thể kéo gần khoảng cách cùng Tôn Ngộ Không.....

"Thật sự?" Vừa nghe đến đào, Tôn Ngộ Không đôi mắt liền trở nên sáng lấp lánh, nhìn Vân Y, lời nói càng thêm hữu hảo thêm vài phần.

"Đương nhiên." Thấy được ánh mắt Tôn Ngộ Không, Vân Y biết, mình đoán không sai.

Hầu Tù này, chính là thích ăn đào. Năm đó, Thái Bạch Kim Tinh phụng mệnh Ngọc Đế thỉnh Tôn Ngộ Không lên trời, phong làm Tề Thiên đại thánh, chương quân Bàn Đào Viên.

Tôn Ngộ Không khi đó, quyết tâm phải làm một vị thần tiên. Cái danh Tề Thiên đại thánh, cũng là vừa lòng đẹp ý. Nhưng, chương quân Bàn Đào Viên, đối với một Hầu Tù như hắn mà nói, mỹ vị như thế chính là vô cùng dục hoặc.

Cho nên hiện tại, Vân Y đầu tiên phải thỉnh ba người Tôn Ngộ Không đi ăn đào.

Đương nhiên, tuy rằng Vân Y chỉ thích sùng bái một người Tôn Ngộ Không, đối với Trư Bát Giới cùng Sa Tăng, cũng có ấn tượng không tồi. Cho nên nàng cùng một đám người nhanh chóng cùng nhau đi Đào viên.

"Đào tiên viên" ——

Vừa đến nơi đã thấy trước viện treo một cái biển bài, mặt trên viết ba cái chữ to như vậy.

Tôn Ngộ Không vừa thấy đào, đã thò tay hướng về cửa đào viên, ngấm nhìn bên trong.

Động tác của Tôn Ngộ Không, Vân Y nhìn, cũng cảm thấy hắn thật sự rất yêu thương mấy quả đào.

"Ngộ Không, chúng ta vào đi thôi." Vân Y nói, ra hiệu với người bên cạnh.

Người nọ liền hiểu ý tứ Vân Y, lập tức vội vàng mở cửa đào tiên viên để bọn họ đi vào.

Kỳ thật, nếu không phải Vân Y ở đây, Tôn Ngộ Không đã sớm ngứa ngáy chân tay, trực tiếp phá cửa mà vào.

Sao còn chờ được a?

"A a a ——" Những quả đào mọng nước sáng lấp lánh dưới ánh mặt trời, vừa thấy đã biết rất tươi ngon.

Tôn Ngộ Không nước miếng đều sắp chảy ra.

Một rừng đào mệnh mông vô bờ, thoát nhìn, chỉ sợ so với Bàn Đào Viên của Vương Mẫu nương nương còn lớn hơn.

"Cứ việc ăn, tính cho ta." Cái đào viên này là của hoàng gia, chuyên môn cung cấp cho quốc vương hưởng dụng.

Tuy rằng thoát nhìn thực xa xỉ, nhưng là đồ của vua, vốn dĩ nên là cái dạng này.

Vân Y mang theo Tôn Ngộ Không tới nơi này, chỉ là cảm thấy, một cái đại đào viên lắm quả như vậy để không rất lãng phí. Quốc vương Thiên Trúc quốc cho dù ăn uống có nhiều thế nào, cũng không có khả năng là lấy đào thay cơm ăn.

Hiện tại, khu, khu, liền tiện nghi nàng.

Đưa cho Tôn Ngộ Không, coi như là thuận nước giong thuyền, không phải lãng phí.

"Trư Bát Giới, Sa Ngộ Tĩnh, các người cũng đừng khách khí." Tuy rằng không biết, Trư Bát Giới cùng Sa Ngộ Tĩnh nghĩ gì. Nhưng làm một địa chủ hào phóng, mời khách ở mức độ này, còn không tính cái gì.

Trư Bát Giới cùng Sa Ngộ Tĩnh cũng không như Tôn Ngộ Không nghiện ăn đào, chỉ là ôm lấy mấy quả đào to to, ngồi ở một bên gặm cho vui.

Tôn Ngộ Không, đã sớm không biết chạy đi nơi đâu.

Vân Y đồng thời cũng ôm một quả đào to, ngồi ở bên cạnh Trư Bát Giới cùng Sa Ngộ Tĩnh, gặm đào, cùng bọn họ nói ba cái chuyện phiếm.

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 221: Ngộ Không, chúng ta làm bằng hữu đi (12)

"Trư Bát Giới, Hầu a các người rất lợi hại đi?" Vân Y gặm đào, cũng không rửa mà chỉ dùng lụa bỏ xoa xoa.

"Đương nhiên, Hầu ca ta 500 năm trước đại náo thiên cung, Tề Thiên đại thánh, có 72 phép biến hóa."

Trư Bát Giới nói đến Hầu ca của hắn, vẻ mặt kiêu ngạo, thoáng như, hắn đang nói đến chính hắn.

"Đại náo thiên cung? Kể ta một chút đi?" Vân Y đối với sự tích về Tôn Ngộ Không, vẫn luôn hứng thú, rất muốn biết chuyện ở đây có giống những gì nàng biết ở hiện thực của mình?

"Hắc, công chúa không biết, lúc trước Hầu ca ta bôi vôi ăn vụng ở Bàn Đào Viên, đã bị mười vạn thiên binh đuổi đánh, Hầu ca bắt mất phản kháng, cuối cùng bị Như Lai phạt tở đê ở dưới Ngũ Hành Sơn."

Trư Bát Giới lại cảm một miếng, "Ai, đào này hương vị cũng không tệ lắm, cùng bàn đào của Vương Mẫu cũng không quá kém."

Cắn người miếng mềm, bắt người tay ngắn*, Trư Bát Giới ăn Vân Y quả đào, khụ khụ, đương nhiên sẽ không nói, người này quả đào thật khó ăn.

* Cật nhân chủy nhuyễn, nã nhân thủ đoãn = (hay) Cật nhân đích chủy nhuyễn, nã nhân đích thủ đoãn = Cắn người miếng mềm, bắt người ngắn tay Nghĩa: ăn của người ta, thì nói năng với người ta cũng mềm mỏng hơn, đến lúc cần thì phải mở miệng nói tốt giúp người ta, phải giúp người ta.

"Thật vậy chăng? Không thể tin được phim truyền hình trình diễn đều là thật?" Vân Y không khỏi kinh ngạc cảm thán nói.

"Cái gì? Cái gì phim truyền hình?" Bọn họ nhưng không hiểu cái gì phim truyền hình, thế là, tò mò mà nhìn phía Vân Y.

Vân Y lắc đầu, "Không có gì, đứng rồi, Ngộ Không đâu?"

"Không biết, Đại sư huynh của ta chỉ sợ vẫn đang đi ăn thứ từng cây đào trong đào viên." Sa Ngộ Tĩnh đối quả đào, không có nhiều hứng thú.

Chỉ là tượng trưng ăn một lát.

"Tôn Ngộ Không!" Vân Y đem còn chưa ăn xong đào ném vào một bên, rồi mới đứng dậy, lớn tiếng mà hô một tiếng.

"Ai, công chúa, người kêu như thế cần bản là vô dụng, Hầu ca ta không ăn no, cần bản sẽ không để ý tới người." Trư Bát Giới nhàn rãi ăn, nói một câu với Vân Y rồi lại tiếp tục vùi đầu ăn, hắn bụng, đã sớm đói từ lâu.

"Vậy làm sao bây giờ?" Vân Y nhui mày. Muốn cùng Tôn Ngộ Không làm bằng hữu, không thể để Tôn Ngộ Không ở chỗ này mãi đi?

"Đại sư huynh, sư phụ còn chưa có ăn sáng đâu, chúng ta mang cho người ít đồ đi." Sa Ngộ Tĩnh đứng lên, nói to.

Vậy mà, Sa Ngộ Tĩnh lời này vừa nói ra, thân ảnh Tôn Ngộ Không đột nhiên xuất hiện ở bên cạnh Sa Ngộ Tĩnh.

"Sa sư đệ, người nói không sai." Tôn Ngộ Không ôm một túi đồ, đi ra bên ngoài.

"Hầu ca, huynh đừng quên, sư phụ ở dịch quán, sao có khả năng bị đói?" Trư Bát Giới trắng liếc mắt một cái Tôn Ngộ Không.

Ngày thường Hầu ca cơ linh như vậy, tại sao đến lúc này, liền trở nên ngốc như thế?

"Cũng đúng, Sa sư đệ, người đúng là nói bậy." Tôn Ngộ Không lúc này, ôm một đồng đào, ngồi ở trên mặt đất, chậm rãi gặm.

Bắt quả, Tôn Ngộ Không cảm đào, dừng một chút, rồi giống như nhớ tới cái gì, nhìn thoáng qua Vân Y. Suy tư một lát, hắn đem quả đào hồng hồng phấn nộn trong tay, đưa cho Vân Y.

Vân Y kinh ngạc nhìn thoáng qua Tôn Ngộ Không, không nghĩ tới, Tôn Ngộ Không này thế nhưng mà..... Bỏ món ngon trong tay mà đưa cho nàng?

Vân Y ngậy người trong chốc lát, lúc sau cúi tay lấy quả đào trong tay Tôn Ngộ Không, nói "Cảm ơn".

"Các người vừa rồi nói cái gì vậy?" Tôn Ngộ Không lại lấy một quả khác ra ăn, hình tượng gặm đào của hắn thật sự không ai dám khen đẹp.

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 222: Ngộ Không, chúng ta làm bằng hữu đi (13)

Tôn Ngộ Không nhếch cái chân lên bắt chéo, ngồi đất không chút để ý hình tượng hời.

"Đang ở thảo luận sự tích anh hùng của người." Vân Y cười tùm tùm mà nhìn Tôn Ngộ Không, đối với hành vi Tôn Ngộ Không, nàng không có nghĩ nhiều. Hành vi lịch sự hay không lịch sự, Vân Y đều vẫn ok.

"Sự tích anh hùng của ta?" Tôn Ngộ Không mắt nhìn phía Vân Y, có chút kinh ngạc.

"Đúng vậy, ta biết rất nhiều chuyện của người, Ngộ Không, ta thật sự thực sùng bái người." Vân Y lại lần nữa nói.

Trư Bát Giới cùng Sa Ngộ Tĩnh hai người lại nhìn nhau liếc mắt một cái. Tuy rằng hai người bọn họ EQ cũng không phải rất cao, một đường thỉnh kinh cũng chưa một lần cùng nữ tử khác thân mật nói chuyện. Nhưng mỗi lần nhìn thấy những yêu quái nữ vương đều đòi gả cho sư phụ, cái loại tâm ý tế nhị này, vẫn là có thể đoán được ra một chút.

Cho nên, nghe lời nói rồi nhìn đến ánh mắt Vân Y, Trư Bát Giới cùng Sa Ngộ Tĩnh hai người, có thể không hiểu lầm, mới thật là kỳ quái.

"Cái kia, công chúa, đừng nói là công chúa coi trọng Hầu ca chúng ta đi?" Trư Bát Giới lời lẽ mau lẹ, ném cho Vân Y một cái ánh mắt khiếp sợ.

Đáng sợ hơn nữa là, công chúa mắt nhìn người lại kém cỏi đến thế.

Không có coi trọng sư phụ trắng trẻo phấn nộn mặt mày tinh xảo của bọn họ. Lại đi coi trọng cái tên Tôn Ngộ Không mặt đầy lông mồm rộng ngoác?

"Đúng vậy, công chúa không phải là coi trọng Đại sư huynh chúng ta đi?" Sa Ngộ Tĩnh cũng là vẻ mặt không tán đồng, cho rằng, đây thật là một sự kiện phi thường đáng sợ.

Vân Y cạn ngôn.

"Không phải." Đánh gãy suy đoán hai người bọn họ, nói tiếp "Ta chỉ là sùng bái, sùng bái hiểu không? Chính là một loại..... Kính ngưỡng, kính ngưỡng chí tình, các người nghĩ đi chỗ nào vậy?"

Vân Y nhìn bọn họ, vẻ mặt ghét bỏ, bọn họ suy nghĩ lung tung đi đâu vậy?

"A? Chẳng lẽ công chúa không phải coi trọng chúng ta Hầu ca? Đó là ai? Sư phó của ta sao?" Nói tới đây, Trư Bát Giới lại lại lần nữa mở to hai mắt nhìn.

Cho rằng nếu thật là coi trọng sư phụ, một cao tăng cửa Phật, vậy không bằng coi trọng Hầu ca.

"Vì sao các người luôn đem sự tình nghĩ đi đâu vậy? Chẳng lẽ, một người thể hiện hào ý, các người liền cho rằng họ coi trọng các người?"

Vân Y lúc này đối với suy đoán của hai người bọn họ, thật là, cạn lời cực kỳ.

【ta cũng hoài nghi. 】

Hệ thống đột nhiên bật ra một câu, haha lúc cần thì không thấy đâu, đến lúc hóng chuyện vui thì nhanh lắm đồ vô dụng này.

"Ngộ Không, ta muốn cùng người làm bằng hữu, bạn bè, người hiểu không?" Vân Y nghiêm túc nói với Tôn Ngộ Không

Vân Y lại quên mất thân phận hiện tại của nàng chính là một con thỏ ngọc, là một công chúa. Nhưng Tôn Ngộ Không người ta là Hầu Túc, một con khỉ. Cho dù muốn kết bạn hay kết đôi gì đó cũng phải tìm một con khỉ khác, một nhân loại, cho nên tới làm phiền hần đôi kết bạn cũng không phải dễ.

"Nhưng mà ta xấu như thế, trừ phi người mù rồi mới muốn làm bạn với ta." Tôn Ngộ Không không có để ý nhiều, tiếp tục gặm đào.

"Ngộ Không, người không xấu, ta cảm thấy người rất tuần tú, tạo hình như vậy thực ra rất soái khí." Vân Y nghiêm trang mà phân bác Tôn Ngộ Không.

Nàng không cho phép thần tượng của mình nói hần xấu, thần tượng của nàng vĩnh viễn vừa soái khí vừa đáng yêu.

Vân Y vừa nói như thế, ngay cả Tôn Ngộ Không cũng liếc nhìn nàng.

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 223: Ngộ Không, chúng ta làm bằng hữu đi (14)

"Công chúa còn nói không thích Đại sư huynh của ta." Sa Ngộ Tĩnh ngồi đó nói cười cười, nháy mắt với Trư Bát Giới.

"Được rồi, công chúa, chúng ta đều hiểu, người cũng đừng phủ nhận." Trư Bát Giới lại mờ ám nhìn nhìn Tôn Ngộ Không.

..... Không phải nói, bọn họ là hòa thượng sao?

Hòa thượng vì sao sẽ bắt quái như thế?

Vì sao hòa thượng sẽ cảm thấy hứng thú với loại chuyện này như vậy? Hơn nữa, vì sao ánh mắt bọn họ, thật giống như là đang xem diễn?

Vân Y có chút không tiếp thu được, bọn họ đang đập vỡ quan điểm của nàng về Tây Du Kí.

"Nói vậy, các người còn dám nói bây nữa, có tin ta liền cho người đem ném các người ra ngoài không." Vân Y đứng lên, lớn tiếng giận giữ mắng hai tên làm chuyện bọn họ.

Nàng như vậy, trong mắt bọn họ lại biến thành thẹn quá thành giận.

"Được rồi, được rồi, ta không nói, ta không nói nữa, đừng không. Sa sư đệ?" Trư Bát Giới lại nháy nháy mắt ra ánh mắt "Ta hiểu ta hiểu" với Sa Tăng, khiến khóc mắt Vân Y run rẩy, nàng điên mắt.

"Đi đi, đừng nói bây nữa." Tôn Ngộ Không vung tay, đôi mắt nhỏ trừng hướng Trư Bát Giới cùng Sa Tăng cho nên hai người bọn họ đều ngừng lại.

"Công chúa, người xem thời gian cũng không còn sớm, chúng ta liền cáo từ trước." Tôn Ngộ Không chạy trốn chết.

"Thần tượng bị ta dọa rồi, làm sao bây giờ? Hệ thống, chuyện này rất cấp bách đấy.."

Vân Y nhìn ba người rời đi, có chút không biết nên nói cái gì cho tốt.

Tâm tình của Vân Y khi nhìn thấy Tôn Ngộ Không hoàn toàn đơn thuần là tâm tình của fan khi nhìn thấy idol, không phải sao? Chỉ có điều idol nàng hơi già.... ở vài ngàn tuổi rồi.

Bọn họ loạn cái gì chứ?

Vân Y tự an ủi mình là vẫn còn nhiều cơ hội cùng Tôn Ngộ Không nói chuyện, lần sau lại rủ hần đi chơi là được, Vân Y liền vô cùng cao hứng mà hồi cung.

Mà ở dịch quán, Tôn Ngộ Không đang bị Trư Bát Giới cùng Sa hòa thượng hai người thay phiên cười nhạo.

Đường Tăng an vị ở một bên, đảm đương thân phận một thính giả, lắng lắng mà nghe chuyện của Tôn Ngộ Không, trên mặt ngẫu nhiên còn lộ ra một tia hiểu rõ tươi cười.

"Nhưng mà ta xấu như thế, trừ phi người mù rồi mới muốn làm bạn với ta." Trư Bát Giới học Tôn Ngộ Không vừa rồi, về mặt ngượng ngùng xoắn xít, sầm vai.

Mà Sa hòa thượng, lại học Vân Y, hần nắm tay lại, về mặt kiên định mà nhìn Trư Bát Giới. Hơn nữa, trên khuôn mặt kiên định còn có chút liếc mắt đưa tình nhẹ nhàng, "Ngộ Không, người không xấu, ta cảm thấy người rất tuần tú, tạo hình như vậy thực ra rất soái khí."

"Nga, công chúa....."

"Nga, Ngộ Không....."

Hai người thâm tình nhìn nhau, giấy tiếp theo, Trư Bát Giới cùng Sa Ngộ Tĩnh hai người đem mặt dịch gần về phía đối phương. Nhưng được một chút đã ngừng, "Không được không được, quá ghê tởm, quá ghê tởm"

Hai người diễn một màn vừa rồi khiến Đường Tăng cũng phá lên cười ha ha. Vị sư phụ này cười đến nỗi Tôn Ngộ Không mặt ửng hồng.

Bị hai người bọn họ, không đứng, là ba người giễu cợt như thế, hần thiếu chút nữa giờ Kim Cô Bồng, giáo dục bọn Bát Giới Sa Tăng một phen.

"Được lắm." Tôn Ngộ Không tức giận, sắc mặt nghiêm túc lên, Trư Bát Giới cùng Sa Ngộ Tĩnh hai người, lập tức không dám làm càn.

"Ha ha, Ngộ Không, người cũng đừng tức giận, thực ra có người quý mến người không phải là một sự việc hết sức bình thường sao?" Đường Tăng còn ở nơi đó cười không ngừng.

Nhìn Tôn Ngộ Không mặt đỏ hồng, lại nhớ hình tượng công chúa nghiêm túc Đường Tăng từng thấy trên đại điện lúc trước, thật đúng là khó có thể tưởng tượng ra hai người bọn họ..... Thâm tình nhìn nhau.

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 224: Ngộ Không, chúng ta làm bằng hữu đi (15)

"Các người cảm miệng cho lão tôn." Tôn Ngộ Không nhìn bọn họ giễu cợt mình, cảm thấy thật đáng giận.

"Chà, Đại sư huynh, đệ còn tưởng rằng công chúa coi trọng sư phụ, không nghĩ tới, nàng lại coi trọng huynh nhà." Sa Ngộ Tĩnh cười ha ha, khuôn mặt đầy gian tà mà nhìn Tôn Ngộ Không, còn đâu vẻ thành thật lúc sáng.

"Hầu ca, lúc này huynh hần là cao hứng lắm?" Trư Bát Giới vẫn là không hiểu vì sao công chúa liền không coi trọng hần đâu?

"Bát Giới, Ngộ Tĩnh, các người liền chờ có trêu ghẹo Ngộ Không." Thấy Tôn Ngộ Không sắp thẹn đến muốn đánh người, Đường Tăng lúc này mới khoan thai mở miệng ngăn hai tên đồ đệ kia, cũng không nghĩ, vừa rồi người cười vui vẻ nhất, chính là hần. Thực ra mấy năm nay, cũng chỉ có một mình hần, đường đường là sư phụ mà suốt ngày bị yêu nữ rồi yêu vương đòi ăn thịt, kết thân đủ kiểu. Bây giờ có cơ hội trêu chọc người khác, vị cao tăng này rất vui vẻ.

"Sư phụ, công chúa nói, một tháng sau mới cho chúng ta vấn điệp thông quan." Sa Ngộ Tĩnh thật ra không vội, chỉ là, lại vẫn là cảm thấy có chút bất an.

"Một khi đã như vậy, chúng ta liền ở đây nghỉ ngơi mấy ngày đi." Đường Tăng suy tư một lát, công chúa nói sẽ thả bọn họ, điều kiện này cũng coi như là vẫn tốt, không cưỡng bách hần cùng nàng thành thân.

"Sư phụ, đứng rồi sư phụ, ngài dùng đồ ăn sáng chưa?" Bát Giới không để ý đến đám người Tôn Ngộ Không, hỏi thăm Đường Tăng trước.

Đối với Trư Bát Giới hiện tại, trái tim nhỏ bé của hắn đang bị tổn thương nặng nề, hu hu, không có ai thích hắn cả. Đồ khi đáng chết, dám đoạt mối nhân duyên của hắn.

"Đứng rồi." Người ở dịch quán này, cũng không biết có phải là nghe lệnh của công chúa hay không, đối xử với mình rất khách khí. So với thời điểm vừa đến, có thể nói là chu đáo hơn vài phần.

"Đứng rồi, Ngộ Không, ý đồ hiện tại của công chúa này, người nói xem là thế nào?" Đường Tăng đáp xong Trư Bát Giới vấn đề, quay đầu lại nhìn về phía Tôn Ngộ Không.

"Ta sao biết?" Tôn Ngộ Không ngả người, nhếch chân lên bất chéo, đang định nghỉ ngơi trong chốc lát.

"Huỳnh tại sao không biết? Đại sư huynh, công chúa rõ ràng chính là thích huynh." Sa Ngộ Tĩnh không chịu cô đơn, a phi, là không cam lòng bị xem nhẹ vội đáp lời.

"Đúng vậy Hâu ca, công chúa nói mang chúng ta đi dạo, ai ngờ liền đi dạo viên hử, huynh còn nói nàng không có ý với huynh."

Trư Bát Giới vẫn rất rối rắm, "Rõ ràng nói đi ra ngoài ăn tiệc lớn, lửa ta đi ăn mấy quả đào dôm đó, còn không bằng ở dịch quán ăn bữa sáng còn phong phú hơn."

"Nguyên lai Bát Giới là vì cái này?" Tôn Ngộ Không nhìn về phía Trư Bát Giới, ánh mắt, còn mang theo ý cười lạnh.

"Hử... ý ta không phải là như thế" Trư Bát Giới tóm lại là vẫn sợ Tôn Ngộ Không đánh hắn vì lỡ chê mấy quả đào nhà hắn.

"Nhị sư huynh, người đừng nói nữa. Đứng rồi, Đại sư huynh, ta nghĩ công chúa sẽ lại tới tìm huynh đấy." Sa hòa thượng nhìn nhìn bên ngoài.

Ấn, thời tiết đẹp vậy, âm râm mát lạnh, thích hợp đi ra ngoài.....

Sa hòa thượng nói rất đúng, ngay sau đó bên ngoài liền truyền đến tiếng gọi.

"Ngộ Không....."

Một giọng nữ vang lên, mọi người quay ra nhìn Sa Ngộ Tĩnh, rồi mới lại nhìn Tôn Ngộ Không.

"Ngộ Không, Ngộ Không." Vân Y xuất hiện ở trước mặt bốn bạn người bạn họ.

"Ngộ Không, người ăn cơm chưa? Chúng ta cùng nhau đi?" Vân Y cười vui vẻ nhưng cũng không để ý đến ba người kia. Châm chú nhìn Tôn Ngộ Không.

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 225: Ngộ Không, chúng ta làm bằng hữu đi (16)

"Ai, công chúa, sao người chỉ kêu nổi sư huynh ta?" Trư Bát Giới không vui nói.

"Vây, cùng nhau đi?" Vân Y đành mang cả lũ bọn họ ra cửa.

Hai bên đường là trà lâu, tửu quán, hiệu cầm đồ, xướng. Những khoảng đất trống còn có không ít tiểu thương buôn bán rất tấp nập.

Nàng đứng trước cửa một tiểu lâu rồi hỏi Tôn Ngộ Không "Ngộ Không, chúng ta ăn ở đây nhé?" Thân là fan lâu năm, đương nhiên là phải vì thần tượng giới thiệu một nơi thật tốt.

Tuy rằng, nàng cũng là khách ngoại lai.

"được." Tôn Ngộ Không ăn uống cũng không cầu kì lắm.

Đi vào khách điểm, Vân Y kêu một gian riêng. Hòa thượng cũng chỉ có thể ăn chay, cho nên, cũng gọi riêng đồ chay cho họ.

Trư Bát Giới như là quý chết đói đầu thai, hai tay hướng mâm, bỏ từng đồng đồ ăn vào trong miệng.

Đường Tăng thấy Vân Y nhìn Trư Bát Giới trọn mắt há hốc mồm đành giải thích, "Công chúa, xin đừng để ý, đồ nhĩ chính là như vậy."

Tôn Ngộ Không gõ tay Trư Bát Giới, "Bát Giới, chú ý hình tượng người một chút, dọa đến công chúa rồi."

"Ta không sao, không có việc gì." Vân Y xua xua tay.

Nàng nhìn về phía Tôn Ngộ Không, trong lòng nàng lại nảy ra chút ác ý thú vị.

"Ngộ Không, không bằng, lát nữa, ta mang người đi cưỡi ngựa?" Vân Y hứng thú búng búng mà mở miệng đề nghị.

Cười ngựa.....

Năm đó, Tôn Ngộ Không vừa đến Thiên cung, hứng thú búng búng mà cười ngựa đi thiên hà. Rồi mới cùng bồng nguyên soái, cũng chính là Trư Bát Giới xảy ra xung đột, kết thù.

"Cưỡi ngựa? Ai da, đây chính là nghề cũ câu Hâu ca, nhớ năm đó ở Thiên cung Hâu ca....." Trư Bát Giới nói đột nhiên im bặt. Bởi vì lúc này, Tôn Ngộ Không mặt phần nộ cộng thêm đằng đằng sát khí mà nhìn chăm chăm Trư Bát Giới.

Trư Bát Giới thật sự không dám nói thêm, nuốt nước miếng, nhìn thức ăn trong tay, "A, ăn, ha ha."

Vân Y nhìn thoáng qua Tôn Ngộ Không, ánh mắt có chút nghi hoặc, "Ngộ Không, Trư Bát Giới, muốn nói cái gì?"

"A, không có gì, không có gì." Tôn Ngộ Không giảng hòa, nó ra chuyện hắn tung làm bạch mã ôn, khụ khụ, sẽ ảnh hưởng uy danh hắn.

*Tôn Ngộ Không từng làm bạch mã ôn, chức quan trông coi ngựa trên thiên đình, có thể đọc thêm tóm tắt Tây du Ký trên Wikipedia để hiểu chi tiết. Nhưng cũng không quan trọng lắm đâu tóm lại là lúc trước Tôn Ngộ Không làm loạn, bị phạt đi trông ngựa, rất nhục.

Đáng tiếc, Vân Y đã sớm biết, chi là nói ra sợ sẽ làm thần tượng thương tổn..... Lòng tự trọng? Lòng tự trọng?

"Công chúa, nơi này, còn có ngựa sao?" Đột nhiên, Đường Tăng hỏi ra như vậy.

Tức khác, Vân Y sắc mặt cứng đờ, ngựa.....

Nơi này đi lại cũng không dùng ngựa, mà là dùng hắc voi.

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 226: Ngộ Không, chúng ta làm bằng hữu đi ((17))

"Khụ khụ, đương nhiên, chuồng ngựa phụ vương ta, có ngựa do biệt quốc sứ thần đưa đến."

"Bất quá, ta nhớ Đường Triều sư phụ, cũng có một con ngựa trắng đúng không?" Văn Y về mặt trầm tư suy nghĩ rồi mới nhìn mắt nhìn phía Đường Tăng.

Đường Tăng sững sốt một chút, "À, đúng vậy, nhưng con ngựa trắng ấy cũng không phải phạm vật, đó là Đông Hải Long Cung Tam Thái Tử biến thành."

Đông Hải Long Cung Tam Thái Tử?

Văn Y nhướng mày nhìn phía Đường Tăng, "Sư phụ, các người bình thường cũng đều thành thực hỏi gì trả lời nấy như vậy sao, không hề phòng ác ý của người ngoài sao?"

Văn Y kỳ thật vẫn luôn muốn hỏi vấn đề này. Tục ngữ không phải nói, tài không thể để lộ ra sao? Bốn người Đường Tăng đi đâu cũng đều báo tên của mình rồi cả lai lịch. Còn nữa, lúc giới thiệu cũng phải nói mình 500 năm trước, đã từng ở Thiên cung đã làm gì, bị phạt như thế nào.

Chẳng lẽ, lại không thể khiêm tốn một chút sao? Sợ yêu quái không biết hết sao?

Tôn Ngộ Không nghe vậy, về mặt lập tức tràn đầy tự tin, "Công chúa không cần lo, chỉ cần có lão tôn, ta tuyệt đối không cho bọn họ có cơ hội hại sư phụ."

"Vạn nhất không bằng nhất vạn, dù sao cũng phải có tâm phòng bị, không phải sao?" Văn Y lời nói thâm thía.

*"Không sợ nhất vạn, chỉ sợ vạn nhất" (Bất úy nhất vạn, duy úy vạn nhất) là 1 câu thành ngữ dân gian Trung Quốc, nó có nghĩa nôm na là không sợ việc to tát, chỉ sợ việc không may xảy ra bất ngờ. Đây cũng là một lối chơi chữ, luyện lấy 2 từ nhất vạn (10.000) và vạn nhất (1/10.000-nói theo người Việt ta là muôn một-ít có).

Nàng không muốn mình biến thành một cái lão thái bà dài dòng, ở chỗ này giáo dục đám người Đường Tăng.....

"Công chúa yên tâm, có ba người chúng ta, ai dám xuống tay?" Sa Ngộ Tĩnh đồng dạng cũng là loại này tâm lý.

Văn Y có chút bất đắc dĩ, cái này kêu..... Kiêu ngạo tự mãn quá độ?

Hay là nên nói: Sơ ra nhẹ con không sợ hổ?

"Được rồi, được rồi." Văn Y cũng không tranh chấp nữa, chỉ mong trong cung phụ vương hồ vẫn còn ngựa cho nàng nghịch.

Văn Y neho neho mắt, rồi mới nhìn phía Đường Tăng, "Sư phụ hẳn là chưa từng hỏi xin ngựa từ người khác?"

Đường Tăng bị Văn Y hỏi như thế, suy tư một chút lúc sau trả lời, "Àn, đích xác như thế, bản tăng không yêu cầu loại chuyện này."

Thân là người xuất gia, sao có thể làm loại chuyện tiêu hao sinh mệnh thể lực động vật, coi đây là đương nhiên như người khác đâu?

"Kia Ngộ Không, người thích không?" Văn Y chống cằm, hỏi Tôn Ngộ Không.

Tôn Ngộ Không lúc này đang ở dùng cơm, nghe được Văn Y nói đáp lời, "Ta? Ta tự nhiên là thích, chẳng qua, đã thật lâu đã lâu đã không có được cưỡi qua."

Bị Ngũ Hành Sơn đè người 500 năm, rồi lại một đường đi theo Đường Tăng, báo về hắc Tây Thiên lấy kinh.

"Đi đi đi." Văn Y liền lời kéo Tôn Ngộ Không, bắt quá, ngựa còn ở trong hoàng cung.

Nhưng vấn đề là chuồng ngựa trong hoàng cung không phải ai cũng đi ra đi vào được. Văn Y có chút buồn rầu, "Không bằng như vậy đi, các người cứ thoải mái mà ăn, ta về cung lãnh ngựa trước." "

Chẳng qua, Văn Y không nghĩ tới nàng lần này hỏi cung đã bị quốc vương Thiên Trúc quốc cấm túc.

Tiếp theo, quốc vương Thiên Trúc quốc nói vô cùng rõ ràng, bởi vì nàng cả ngày cùng những người đó ngăm mình ở cùng nhau. Tuy nói là hòa thượng, nhưng là đối với khuê dự một nữ tử, vẫn là có tính thương tổn. Cho nên, hoàng đế Thiên Trúc quốc phải mấy chục vệ binh bao vây quanh tấm cung nàng.

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 227: Ngộ Không, chúng ta làm bằng hữu đi (18)

Văn Y rất bức bối, đi không được, ở không xong. Nàng đã hứa với bọn họ sẽ quay lại trước lúc mặt trời lặn mà.

Mà ở dịch quán, đám người Tôn Ngộ Không vẫn đang đợi dài cổ, đứng nói là trước khi mặt trời xuống núi, trăng đã lên, Văn Y vẫn không xuất hiện.

"Ài, Hầu ca, huynh nói xem công chúa có phải đột nhiên nghĩ thông suốt, không coi trọng huynh nữa?" Trư Bát Giới thấy Văn Y không tới, ở nơi đó cười nhạo Tôn Ngộ Không.

Tôn Ngộ Không khòe mắt co gập, vì sao sự tình sẽ bị Trư Bát Giới nói đến..... Ái muội như thế.....

"Đừng nói bừa." Tôn Ngộ Không dùng tay đuổi Trư Bát Giới cái tên "Gậy chọc cứt", luôn là lời không nên nói, nói bậy từng đồng.

"Có thể công chúa có việc, không kịp báo cho chúng ta." Sa Ngộ Tĩnh vì Văn Y giải thích.

Công chúa cũng đã thành tâm thành ý mà chiêu đãi bọn họ, không thể ở sau lưng nói bậy người ta. Sa Ngộ Tĩnh tuy rằng tính tình có chút dờ hoi thích xen vào chuyện người khác, nhưng người ta cũng là một cái hài tử có tiết tháo.

"Vậy người nói nói xem, công chúa là bị làm sao?" Trư Bát Giới không vui, hần tin là công chúa đổi ý rồi, Hầu ca quá xấu xí mà.

"Nhị sư huynh, chúng ta nên đi về thôi." Sa Ngộ Tĩnh trắng mắt liếc Trư Bát Giới một cái, lúc này còn có tinh thần nháo nữa, phải đưa sư phụ về nghỉ ngơi chứ, sư phụ yếu ớt như vậy.

"Ngộ Không, nếu không người đi xem một chút đi?" Đường Tăng vẫn có chút lo lắng, với kinh nghiệm của hắn, vạn nhất công chúa đi đường mà bị người bắt cóc thì làm sao?

Một cái nữ tử yếu ớt, lại không có vũ lực, một mình nàng hỏi cung, nhiều nguy hiểm a.

Hệ thống rất muốn chui vào màn hình chỉ thẳng vào mặt Đường Tăng【 nói, người không thấy được bên cạnh nàng ta là lũ một đồng đồ hộ vệ sao? 】

"Được....." Tôn Ngộ Không suy tư rồi nói, "Cũng được, sư phụ, ta đây đi xem"

Tôn Ngộ Không vừa dứt lời, người đã không thấy tăm hơi. Đối với Tôn Ngộ Không, tên này thường xuyên nháy mắt liên biến mất, bọn họ cũng tập mãi thành thói quen, không có để ở trong lòng.

Ở trong cung, Văn Y ngồi ở trên ghế của mình trong tấm cung, có chút bức bối, cầm chén trà, không ngừng mà uống trà.

"Công chúa, công chúa." Văn Y mới vừa buông chén trà, liền nghe được Tôn Ngộ Không gọi nàng. Văn Y quay đầu, nhìn khắp xung quanh, vẫn không có nhìn thấy Tôn Ngộ Không.

"Công chúa, ta đây, ở chỗ này." Tôn Ngộ Không ngồi ở trên một quả chuối, hướng Văn Y vẫy vẫy tay.

"Há? Ngộ Không, người tại sao ở chỗ này a?" Văn Y nhìn bộ dáng này của Tôn Ngộ Không, kinh ngạc nói.

"Hắc hắc, sư phụ của ta thấy ngươi không có tội, cho rằng ngươi bị làm sao, kêu ta đi xem." Tôn Ngộ Không đem hết thầy vấn đề, ân, đều đẩy ở trên người Đường Tăng.

"Không có gì, chỉ là phụ vương cấm không cho ta đi ra ngoài." Vân Y bẹp miệng, "Thực xin lỗi, vốn dĩ muốn mang các ngươi đi cưỡi ngựa."

"Không sao, không sao, ngươi không có việc gì là được." Tôn Ngộ Không vội vàng xoa xoa tay, nếu công chúa không có việc gì thì được rồi."Vây là tốt rồi, ta đây đi về trước bẩm báo sư phụ của ta đi." Tôn Ngộ Không nói xong lại biến mất ở trước mặt Vân Y.

Vân Y không có nửa điểm kinh ngạc, trước kia thời điểm nhìn phim truyền hình, Tôn Ngộ Không đều là như thế.

Nhưng mà hiện tại, nàng có phải có thể tự mình đi tỉnh mà cho rằng, Tôn Ngộ Không đã đem nàng thành bằng hữu? Nên mới quan tâm nàng?

Vân Y tay gõ gõ mặt bàn, suy nghĩ lại mọi chuyện.

"Hệ thống, ta cảm giác, theo chân bọn họ rồi, cảm giác sùng bái của ta lúc trước cũng chậm rãi yếu bớt?"

Trước kia cùng hiện tại, kém thật nhiều a.

"Đó là bởi vì ký chủ bắt đầu chậm rãi phát hiện gương mặt thật của bọn họ, làm bằng hữu chính là như vậy." Hệ thống có thể đọc kí ức..... Khụ khụ, chứa đựng vô số tư liệu, đều là kết luận như thế.

"Là như thế này sao?" Nguyên lai, nàng bắt tri bất giác, thế nhưng đã bắt đầu đưa bọn họ coi như bạn bè, không còn cảm giác sùng bái như một đũa tre lúc trước.

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 228: Ngộ Không, chúng ta làm bằng hữu đi (19)

"Ngươi tới, bẩm báo với phụ vương, nói ta muốn gặp ngươi." Vân Y không nghĩ chon chân ở cái tẩm cung này mãi.

"Được, công chúa." Thị nữ bên cạnh nàng nghe xong mệnh lệnh lập tức liền hướng tẩm cung của hoàng đế mà đi.

Phụ vương đem nàng cầm tù ở cái tẩm cung này, căn bản là không có cơ hội bước ra tẩm cung một bước.

Mà kia thị nữ đi ra ngoài không lâu, thực mau trở về tới.

"Công chúa, quốc vương nói ngài trước hết cứ ngoan ngoãn ở trong tẩm cung mấy ngày đi đã." Kia thị nữ lo sợ mà mờ miệng báo lại.

Từ lúc Vân Y đến, tình tình "công chúa" thay đổi điêm đậm hơn không ít, nhưng đột nhiên..... ai biết lại đột nhiên bùng nổ.

"Cái gì?" Vân Y đứng lên, giọng vút lên, đáng sợ tới mức thị nữ kia liền vội vàng quỳ xuống.

"Công chúa bớt giận, công chúa bớt giận." Nàng ta vừa quỳ xuống, vừa dập đầu, cộc cộc cộc. Có lẽ là nghĩ Vân Y đang giận nàng, hoặc là sợ Vân Y sẽ trút giận trên người nàng.

Vân Y nháy mắt há hốc mồm, lần đầu tiên, nàng gặp tình huống như vậy, nằngta dập đầu nhanh như một cái máy vậy.

"Cái kia, người trước tiên đứng lên đi." Vân Y có chút ngượng ngùng, vội vàng đề thị nữ đứng dậy.

Thị nữ không chịu, Vân Y làm bộ tức giận, "Hiện tại, bản công chúa lệnh cho người ngẩng đầu lên cho ta xem."

Thị nữ lập tức liền ngừng động tác, đem đầu ngẩng lên nhìn phía Vân Y.

"Tên?" Vân Y đột nhiên nhớ tới, mình còn không biết tên nàng đâu.

"Nô, nô tỳ, nô tỳ kêu Vu Sanh," Thị nữ, à, hiện tại hẳn xưng là Vu Sanh, run rẩy.

"Vu Sanh? Tên này không tồi." Vân Y cảm thán nhẹ nhàng rồi nhìn Vu Sanh nói: "Đứng lên đi, miễn cho người khác nói ta ngược đãi người."

Vu Sanh vội vàng đứng lên, cúi đầu, rất là cung cung kính kính.

"Phụ vương nói sao?" Vân Y lại hỏi lại.

"Quốc vương, quốc vương nói, công chúa trước tiên ở trong cung mấy ngày, qua mấy ngày, qua mấy ngày lại có thể đi chơi tiếp." Vu Sanh nói lời này dòi mắt vẫn đảo khắp nơi, không dám nhìn thẳng Vân Y.

Sợ Vân Y lại lần nữa sinh khí.

"Ngươi đi một lần nữa, nói ta muốn gặp phụ vương, bằng không, bằng không, bằng không ta liền tuyệt thực." Vân Y uy hiếp nhưng mà lời nói một chút đều không có lực độ.

Vậy mà Vu Sanh nghe xong, vội vàng an ủi Vân Y, "Công chúa, công chúa, ngài, ngài đừng có gấp, nô tỳ, nô tỳ đi ngay." Vu Sanh vội vàng đi ra ngoài.

Không bao lâu, quốc vương liền vội vàng vàng từ bên ngoài bước vào.

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 229: Ngộ Không, chúng ta làm bằng hữu đi (20)

"Ai da, hài nhi của ta, con đây là thế nào, tại sao lại tuyệt thực?" Lão nhân gia kêu trời khóc đất, thật giống như là bị đá kích nặng lắm.

Nhưng nhìn quốc vương sắc mặt lo lắng, trong giọng nói còn mang theo vẻ nôn nóng, tình cảm chân thật nồng đậm của người cha với nữ nhi, Vân Y tại sao không cảm giác được.

Tuy nói sùng nịch hài tử không tốt, nhưng lúc này, Vân Y thật sự muốn đem mình thật sự trở thành hài nhi của người trước mặt.....

"Phụ vương." Cảm lòng không được, Vân Y ni non mở miệng, có chút phát ra từ nội tâm, bị hấn cảm nhiễm tới rồi.

"Hài nhi, hài nhi." Quốc vương vội vàng đi tới bên cạnh Vân Y, ngồi xuống, kéo tay Vân Y.

"Hài nhi hôm nay con không dùng bữa ư?" Quốc vương nói xong, cho rằng Vân Y sẽ không trả lời, quay đầu lại hỏi Vu Sanh.

Vu Sanh vội vàng quỳ xuống, này, tại sao lại hỏi nàng?

"Hôm nay, hôm nay, công chúa đã dùng qua." Vu Sanh thành thật nói, lại sợ công chúa trách tội của mình, không có hỗ trợ lừa gạt quốc vương.

"Vây là tốt rồi, vậy là tốt rồi." Quốc vương vỗ vỗ tay Vân Y, vội vàng trấn an, "Hài nhi, người tại sao có thể tuyệt thực?"

"Phụ vương, ta, ta....." Vân Y nói lắp, lời nói kiểu ngao đã nghĩ sẵn trong đầu trước mặt một người quan tâm mình như thế, thật đúng là, không mở miệng được.

"Hài nhi, con phải làm phụ vương để cho con đi đúng không? Đừng bỏ bữa, làm vậy đối với thân thể không tốt, biết không?" Sùng ái quốc vương dành cho nữ nhi thật là....

Vân Y nhìn quốc vương, trong lòng áy náy, trong mắt lập loè lệ quang, nhưng vẫn cực lực nhẫn nại. Đi qua nhiều thế giới như vậy, nàng lần nữa được cảm nhận thứ tình cảm ấm áp làm tan chảy lòng người của người cha người mẹ....

Nhưng.....Nàng..... Kỳ thật không phải nữ nhi của ông, nàng chỉ là một cái khách qua đường tới nghỉ ngơi mà thôi.

"..... Được." Lời nói đến bên miệng, lại không mở miệng được, đành phải gật gật đầu.

Tôn Ngô Không về tới kia dịch quán, lúc ấy, bọn họ đều còn đang chờ Tôn Ngô Không..... Không đúng, Trư Bát Giới đã tiến vào mộng đẹp.

"Đại sư huynh, sao vậy?"

"Ngô Không, sao vậy?"

Vừa thấy Tôn Ngô Không trở về, Sa Ngô Tĩnh cùng Đường Tăng hai người trăm miệng một lời hỏi.

"Không có việc gì, chỉ là công chúa kia bị phụ vương cầm tù, không cho nàng ra." Tôn Ngô Không tỏ vẻ không sao cả mà mở miệng nói.

"Không có việc gì là được." Đối với Đường Tăng mà nói, cảm tức cái gì đều không phải vấn đề.

Bởi vì..... Hắn thường xuyên bị yêu quái cầm tù rồi.

"Sư phụ, người mau đi ngủ đi, sắc trời cũng không còn sớm." Sa Ngô Tĩnh suy tư trong chốc lát, rồi mới nói với Đường Tăng.

"Sư phụ, nếu không ngại mai người đi hỏi quốc vương xem ông ta có thể phê hạ chuẩn thông quan văn điệp không, ở lại cũng không phải cách hay." Sa Ngô Tĩnh đề nghị với Đường Tăng.

Đường Tăng nghĩ nghĩ, gật đầu, "Cũng được, ngày mai vì sư liền đi hoàng cung nhìn xem."

Ở chỗ này ngáy giấc, thật không phải tác phong bọn họ. Hơn nữa, bọn họ còn vội vã đi Tây Thiên cầu lấy chân kinh? Đại Đường hoàng đế còn đang chờ bọn họ trở về.

Sao có thể ham sung sướng ven đường mà quên mất sứ mệnh của mình đâu?

Tôn Ngô Không không nói gì, bọn họ cũng không biết Tôn Ngô Không này trong đầu đến tốt cùng suy nghĩ chút cái gì, bởi vì, Tôn Ngô Không từ trước nay không bày tỏ ý kiến gì.

Ngày hôm sau, trời vừa tờ mờ sáng, Đường Tăng liền đứng dậy, đi hoàng cung, chính là muốn đề quốc vương Thiên Trúc quốc đem văn điệp thông quan cho bọn hắn.

Nhưng thật ra quốc vương tuy rằng đem Vân Y cảm tức, tuy cũng đã đáp ứng Vân Y giữ thầy trò Đường Tăng lại trong thành..... nhưng cuối cùng.... lại đem văn điệp thông quan trả lại cho Đường Tăng kia.

Bởi vì, quốc vương nghe nói nữ nhi thật nhưng lại đi thích một tên..... miệng rộng mặt dày lòng..... một tên nửa người nửa khỉ....

Quốc vương sao có thể mặc kệ chuyện này?

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 230: Ngô Không, chúng ta làm bằng hữu đi (21)

Nếu là thánh tăng Đại Đường mà nói, một bộ nhân mô cầu dạng, nhằm, đáng vẽ nhân tài, mới xứng đôi với nữ nhi của ông.

*Nhân mô cầu dạng (人模狗样): Mặt chó thân người hay thân chó mặt người, dùng để chỉ những người trông rất lịch sự nghiêm túc nhưng thật ra đang âm mưu suy tính gì đó.

Mà Vân Y không biết, quốc vương chính là đồng đội heo.

Nàng như thế nào ngờ được quốc vương sốt ruột nhanh chóng đem này văn điệp thông quan trả lại cho Đường Tăng đâu?

Đến lúc Vân Y chạy tới dịch quán, đám người Tôn Ngô Không, đều đã thu thập tốt, chuẩn bị rời đi.

Nhìn thân ảnh bốn người bọn họ, Vân Y thấy kì nghỉ của nàng mọc cánh bay trước mắt rồi.

Không phải còn tốt, muốn lưu lại chỗ này một tháng sao? Tại sao đột nhiên lại đi rồi?

"Ngô Không, Ngô Không." Vân Y vội vàng liền chạy tới bên cạnh Tôn Ngô Không, lúc này, Đường Tăng đã ngồi trên ngựa, Sa Ngô Tĩnh ôm hành lý, liền chuẩn bị đi rồi.

Nhìn Vân Y xuất hiện thời điểm, không biết vì sao Tôn Ngô Không hơi nhàu mày, nhìn Vân Y, "Công chúa, chúng ta phải đi."

"A? Nhanh như vậy? Không phải còn định ở thêm mấy ngày sao?" Vân Y lúc này vẫn không thuận theo.

"Đúng rồi, các người văn điệp thông quan đâu? Không có văn điệp thông quan, các người đi như thế nào?" Trong phim truyền hình trung, nếu không có văn điệp thông quan, vốn dĩ bọn họ không thể đi.

"Công chúa, văn điệp thông quan, phụ vương công chúa đã đưa cho chúng ta rồi." Đường Tăng ngồi trên lưng ngựa, nghe Vân Y hỏi, quay đầu lại trả lời. Dù sao bọn họ cũng coi như là thất hứa, không ở lại chơi với công chúa, cũng nên thành thật với cô.

"Cái gì?" Vân Y thiếu chút nữa tức giận đến hộc máu, này, này, này sao có thể như vậy đâu?

Phụ vương không phải rõ ràng, rõ ràng đã đáp ứng qua, muốn đem cái văn điệp thông quan cất đi để giữ bọn họ lại một tháng sao?

Hiện tại đồ cũng đã vào tay bọn họ, Vân Y cũng đã hết cách. Bởi vì nàng biết, bốn người Đường Tăng, vốn không thuộc về Thiên Trúc quốc, họ cũng chỉ là một nhóm khách qua đường thôi.

Mà Tôn Ngô Không, cũng muốn đi theo Đường Tăng đi Tây Thiên bái phật cầu kinh, bằng không, sao có thể trở thành Đấu Chiến Thắng Phật*?

*Đấu Chiến Thắng Phật (鬪戰勝佛): Danh hiệu sau khi thỉnh kinh xong, thành chánh quả, tên được người thờ phụng.

Vân Y cần cần môi, có chút lưu luyến mà nhìn Tôn Ngô Không, "Ồ, vậy được rồi."

Nàng cũng biết, chính mình không có khả năng đi theo bọn họ.

"Công chúa, công chúa có phải đang luyện tức Hầu ca chúng ta?" Trư Bát Giới đột nhiên tiến lên đây, đối với Vân Y hỏi.

Vân Y không có nửa điểm ngưng ngừng, trực tiếp thừa nhận, "Đúng vậy, không sai, Ngô Không, lần này vừa đi, người tự nhiên cũng sẽ không lại đã trở lại."

Vân Y nói xong, từ bên hông gỡ xuống một thứ đồ tùy thân, là bình an phù, không phải của nguyên chủ, mà là đồ vật vốn có của Vân Y.

Nàng đem bình an phù đưa cho Tôn Ngộ Không, "Ngộ Không, cái này cho ngươi."

Vân Y kéo tay Tôn Ngộ Không, đem cái bình an phù đặt ở trong tay Tôn Ngộ Không, "Thuận buồm xuôi gió, bảo trọng."

Tôn Ngộ Không nhìn nhìn tấm phù trong tay, lại có thâm ý mà nhìn thoáng qua Vân Y, trịnh trọng mà đối với Vân Y nói: "Được, bảo trọng."

Nhìn Tôn Ngộ Không đám người bóng dáng ngày càng đi xa, khóe miệng nàng lộ ra một mặt ý cười nhàn nhạt mà thanh nhã.

Nháy mắt, ý thức Vân Y bắt đầu hôn mê, trước mắt tối sầm, nàng ngã xuống mặt đất.

Ngay khi nàng ngã xuống, người bên cạnh đã hoảng cực kỳ, lập tức vây quanh, sốt ruột gọi tên nàng

- hoàn thế giới 8 -

*thể giới nghỉ ngơi này kết thúc hơi bất ngờ, tôi edit mà cũng hết cả hồn. Các ông nhìn thấy typo hay lỗi câu phải bảo tôi nhé.

Bạn đang đọc truyện *Công Lực: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 231: Ảnh đế đại nhân là ta (1)

"Hệ thống, ngươi nói xem, vì sao còn chưa được một tháng, ngươi đã khiến cho ta rồi đi? Ta không phục, ta không phục!" Vân Y đi vào không gian ý thức, lên ở nơi đó la lối khóc lóc.

Hệ thống đối với vị ký chủ đang la lối khóc lóc trước mặt, hệ thống tỏ vẻ..... Ta cái gì cũng không biết.

"Ký chủ, ngươi hẳn là nên đi làm nhiệm vụ." Hệ thống nhắc nhở, đối với hành vi của Vân Y lúc này, hệ thống tỏ vẻ không thể hiểu.

Vân Y trắng mắt tức hệ thống một cái, tâm tình ký chủ nó không tốt, chẳng lẽ hệ thống không nên tới tỏ vẻ quan tâm một chút sao?

Hệ thống lần nữa nhắc lại: Trẫm là máy móc, cái gì cũng không biết. Máy móc cấp cao như trẫm không muốn nói nhiều với loài người như ngươi.

"Này, tiếp theo là nhiệm vụ năm sao à?" Không được hệ thống an ủi, Vân Y tỏ vẻ trong lòng đã chịu một vạn điểm thương tổn.

"Không, vẫn là bốn sao." Hệ thống cao lãnh từ chối.

"Vi sao?" Vân Y tỏ vẻ không thể chấp nhận, không phải đã hoàn thành nhiệm vụ bốn sao rồi sao?

"Bởi vì cấp bậc cô không đủ, muốn trở thành nhiệm vụ giá cấp hai, cô mới có thể làm nhiệm vụ năm sao."

"Nhiệm vụ giá cấp hai? Ta còn kém nhiều tích phân không?" Vân Y tỏ vẻ, ta đã rất nỗ lực làm nhiệm vụ rồi mà, rất nhanh sẽ đủ điểm thôi.

"Còn kém..... Máy ngàn tích phân, cô vẫn là, chậm rãi nỗ lực đi." Hệ thống tự nhiên biết được tâm tư Vân Y, cũng không muốn nói nhiều, Vân y lên cấp thì nó cũng lên cấp mà.

【 đang tiếp thu nhiệm vụ..... Nhiệm vụ tiếp thu thành công..... truyền tống.....】

Vân Y đầu óc ong ong như bị đánh, mờ mắt ra..... đã thấy mình đứng trong một không gian hoàn toàn xa lạ. Khắp nơi đều là camera, còn có một đồng người đang đứng chờ đợi, thảo luận, trong tay bọn họ cầm những quyền vờ màu trắng.

Vân Y nhìn xung quanh một chút, phát hiện cũng không có người để ý tới mình.

"Hệ thống, cốt truyện, cốt truyện." Lần đầu tiên truyền tống tới nơi có nhiều người như thế, Vân Y tỏ vẻ mình hơi hoảng.

Bị người phát hiện ra có cái gì bất đồng địa phương, dò mò, thật đúng là không biết làm sao bây giờ đâu.

【 đang tiếp thu cốt truyện 】

Tiếp thu cốt truyện xong, Vân Y khóe mắt giật giật, cái nhiệm vụ này..... ha ha..... lần này muốn nàng cùng nữ chính trọng sinh PK sao?

Không sai, nữ chính lần này, chính là một người trọng sinh sống lại.

Kiếp trước, nữ chính là một diễn viên có thực lực, chăm chỉ dần dần xây dựng chỗ đứng, thiếu chút nữa có thể trở thành ảnh hậu ngàn người ngưỡng mộ.

Đáng tiếc, nữ chính lại bị một vị muội muội thân thiết, cùng bạn trai của nữ chính, tính kế đâm sau lưng.

Cái gì mà hạ độc, tiềm quy tắc, nữ chính bị người đối phó mang mọi âm mưu dương mưu ra áp dụng.

Sau này nữ chính chết. Nhưng không ai ngờ..... Không ai ngờ được, nàng ta trọng sinh.

Sau khi trọng sinh, nữ chính liền tìm vị muội muội kia mà tiến hành trả thù rồi phùng sát, hơn nữa, còn tìm được tình yêu đích thực của đời mình, chính là một vị ảnh đế có tiếng tăm khác.

Đây là một cốt truyện xưa, vốn là không liên quan đến nguyên chủ.....

Vấn đề là.....

Nguyên chủ luôn thích ảnh đế kia, hơn nữa còn nhiều lần cùng ảnh đế dây dưa, làm cho nữ chính coi nguyên chủ là vật cản nàng ta đi đến hạnh phúc đích thực, tiến hành các loại trả thù.

Mẹ nó.....

Nhìn cái cốt truyện này, Vân Y cảm thấy nguyên chủ chính là tự làm bậy cho nên mới không sống được.

"Hệ thống, ta có thể không làm nhiệm vụ này không?" Cho dù lúc này có giành được ảnh đế thì cũng không chắc được về sau mình có bị nàng ta trả thù chết không.

"Chúng ta là hệ thống trợ giúp nữ phụ tiêu trừ oán khí, hơn nữa, nữ chính trọng sinh là bug, không cần phải có gánh nặng." Hệ thống trấn an Vân Y.

Bạn đang đọc truyện *Công Lực: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [Ebook Full.Net](http://EbookFull.Net).

Chương 232: Ảnh đế đại nhân là ta (2)

Hệ thống lần đầu tiên..... Chủ động mở miệng, giúp Vân Y vượt qua trở ngại tâm lý, đối với Vân Y mà nói, thật đúng là hiếm có.

"Cho nên, nhiệm vụ lần này chính là công lực ảnh đế phải không?" Thông qua phát triển của cốt truyện, bộ phim truyền hình này cũng chính là nơi nam chính Cố Nam Sanh cùng nữ chính Lý Từ Lâm lần đầu tiên tương ngộ?

Mã nguyên chủ của Vân Y, diễn vị trí nữ số 2?

Theo như cốt truyện, ảnh đế cùng ảnh hậu, hai người hạnh phúc phúc song túc song phi. Còn Vân Y, không phải vừa vận trở thành đá kê chân trước khi đi đến hạnh phúc của hai người bọn họ sao?

Trái qua trưởng ngại là Vân Y, về sau, hai người kia cảm tình càng ngày càng tốt.

Tuy cốt truyện thoát nhìn rất đơn giản, nhưng là..... Lý Tử Lâm có thân phận là nữ chính bàn tay vàng cộng thêm trọng sinh.

Thực ra đôi khi Vân Y khá tò mò, vì sao trước khi trọng sinh, nàng ta yếu ớt như nhược vậy, tùy tiện một người liền có thể khi dễ nàng. Vậy mà sống lại một phát, cả người thật giống như là uống cả lít máu gà, chỉ số thông minh, bạo biểu, gấp thần giết thần gấp phật giết phật.

Tác giả ưu ái cho cái bàn tay cũng quá lớn, cũng quá vàng đi?

Hiện tại nguyên chủ đang diễn một bộ kịch bản cổ trang, nội dung kịch bản là về chuyện giữa nam chính, Thái Tử đương triều, nữ chính là một tiểu thiếp xuyên không mà đến.

Nhân vật Vân Y đảm nhiệm là nữ nhi của Thái Sư, vị hôn thê của nam chính, đương nhiên nam chính cưới nữ số 2 vì thế lực trong tay phụ thân cô ta, không phải vì tình yêu.

Tiểu thiếp xuyên không, tính cách hành động đều đặc biệt, đương nhiên hấp dẫn được trông mắt nam chính, nữ phụ số 2 đánh phái yên lặng mà trở thành vật hi sinh trong cuộc chiến tình yêu và quyền lực.

"Vân Y, tiếp theo là lượt cô lên diễn, chuẩn bị một chút đi." Đạo diễn bên kia hô một tiếng với Vân Y.

Vân Y cúi đầu nhìn nội dung trong kịch bản phim, thâm trầm mà liếc mắt qua chỗ Cổ Nam Sanh một cái, cảnh tiếp theo phải cùng nam chính phối hợp.

"Được." Nguyên thân rất thích Cổ Nam Sanh, đã sớm đã đem lời thoại ghi nhớ không biết bao nhiêu lần.

Vân Y tuy rằng không phải diễn viên, nhưng đi qua nhiều Vĩ diện như vậy, loại nhân vật này cũng không quá khó khăn để nắm bắt.

Cô thay một thân cung trang của nữ tử cổ đại, thoáng nhìn như mỹ nhân cổ đại đi ra từ trong gương. Hình tượng ôn nhu như nước, khuyết thiếu sức sống khiến nam chính mới có thể cảm thấy bình thường không có gì đáng chú ý.

*lời tác giả:[ps: Ở cổ trang kịch trung, nam chính Cổ Nam Sanh đóng vai Nam Ngu, nữ chính Lý Tử Lâm đóng vai Mộc Tinh Vũ, Vân Y đóng vai Thiệu Nhã Nghiên. Đại gia không cần trộn lẫn]

"Được, vào vị trí!" Đạo diễn ra hiệu, toàn bộ trường quay bắt đầu tiến vào trạng thái.

Ở trong phủ thái sư, thái tử Nam Ngu đang chuẩn bị bãi phỏng thái sư, Thiệu Nhã Nghiên ở trong phủ, nhìn thấy Nam Ngu đã vội vàng đứng dậy..

"Nam Ngu ca ca." Nữ tử xinh đẹp nũng nịu vừa nhìn thấy người trong lòng, gương mặt như phủ một lớp ráng chiều, đỏ bừng.

Thiệu Nhã Nghiên liếc mắt đưa tình, ánh mắt cũng không dám lộ liễu, chỉ có thể cực lực cất dấu cảm tình ở trong mắt.

"Nhã Nghiên." Nhìn thấy Thiệu Nhã Nghiên, thái tử Nam Ngu có chút kinh ngạc, bất quá nháy mắt trên mặt lại khôi phục dáng vẻ ôn nhu.

"ok! cut!" Đạo diễn hô một tiếng, "Chuẩn bị cảnh tiếp theo."

"Vân Y? Vừa rồi biểu hiện của cô cũng không tệ lắm, tiếp tục nỗ lực." Lúc này, Cổ Nam Sanh thiếu chút nữa cho rằng, nữ tử trước mắt thật sự là Thiệu Nhã Nghiên yêu thích Nam Ngu.

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhật Ký Thượng Vĩ Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 233: Ảnh đế đại nhân là ta (3)

【đỉnh -- độ hào cảm công lược +5, tổng độ hào cảm 5, ký chủ không tối! 】

Lý Tử Lâm nhìn Cổ Nam Sanh cổ vũ Vân Y, đứng ở một bên hừ lạnh một tiếng.

Hiện tại, Lý Tử Lâm cùng Vân Y đều là người mới được chọn ra từ ngàn vạn người.

"Mở ra độ hào cảm với nữ chính." Vân Y suy tư trong chớp lát, vẫn là nhìn xem độ hào cảm của nam chính với nữ chính lúc này rồi quyết định sau.

【đỉnh – tổng độ hào cảm với nữ chính là 0! 】

Vân Y khẽ mỉm cười nhìn thoáng qua Lý Tử Lâm.

Còn Lý Tử Lâm thì cho rằng Vân Y không phải là đang khiêu khích nàng sao?

Hừ, chờ xem, người diễn tiếp chính là nàng, nàng nhất định phải cho bọn họ mở rộng tầm mắt.

Lý Tử Lâm hiện tại đang mặc một thân áo lạnh, hiện tại cô ta vẫn là tiểu thiếp không được sủng ái, bị người trong phủ Thái Tử khắt khe.

Về mặt kiêu ngạo của cô ta bị đạo diễn kêu ngừng rất nhiều lần, cho nên bây giờ Cổ Nam Sanh với Lý Tử Lâm không quá kiên nhẫn.

【đỉnh -- độ hào cảm với nữ chính-5, tổng độ hào cảm là-5. 】

Nghe hệ thống nhắc nhở, Vân Y cười.

Tuy là Lý Tử Lâm cả hai đời cộng lại cũng được tính là diễn viên gạo cội, nhưng bởi vì chưa điều chỉnh tốt tâm thái nên bị nhắc nhở khá nhiều.

Vân Y cảm thấy thời gian mình đi vào vị diện lần này cũng không hổ người như mấy lần trước.

Một lúc sau Lý Tử Lâm mới chậm rãi điều chỉnh tốt trạng thái của mình, bắt đầu nhập vai.

"Hệ thống này, Lý Tử Lâm, trọng sinh chưa? Vì sao ta cảm giác cô ta không có đầu óc như vậy?" Vân Y có chút tò mò.

"....." Hệ thống trầm mặc, khiến Vân Y thấy không ổn.

"Đừng nói là thế giới lại có bug đi?" Vân Y khóe miệng giật giật, nếu có bug, đừng nói lại muốn nàng đi sửa bug nhé?

Vân Y tò mò có chút khó tiếp nhận rồi, nhưng mà nhìn chung PK nữ chính trọng sinh vẫn là một loại khiêu chiến.

"Được rồi, hôm nay kết thúc công việc." Lúc Vân Y cùng hệ thống giao lưu, đạo diễn đã hô tan làm.

Lý Tử Lâm ngồi ở trước bàn trang điểm, nhìn gương mặt vẫn còn trẻ trung của mình, trong mắt hiện lên một mặt sắc bén.

Ha ha, Lý Hàn Thúy (muội muội), Nhan Hi (bạn trai ta nam hiện tại đã cùng muội muội thống đồng ở bên nhau), ta sẽ không buông tha các người.

Lý Tử Lâm không nghĩ mình sẽ trọng sinh.

Cô ta cũng không biết vì sao khi nhìn thấy Cổ Nam Sanh, sẽ có một loại dục vọng chiếm hữu quấy phá trong lòng. Rõ ràng, trước đây Cổ Nam Sanhcùng cô ta cũng không quá thân thiết

Còn có cái người mới kia, Lý Tử Lâm nhớ rõ thời điểm trước kia, cô ta cũng không có kỹ thuật tốt đến như thế, sao hôm nay giống như có chút thay đổi?

Lý Tử Lâm đang suy tư này nọ, đột nhiên đi động vang lên.

Thấy cái tên hiện lên trên màn hình điện thoại, Lý Tử Lâm nheo lại mắt, mới gọi lên một nụ cười lạnh, Lý Hàn Thúy, cô thế nhưng còn mặt mũi tới tìm tôi?

Lý Tử Lâm cảm thấy mình được trọng sinh, thì thế giới hẳn là đang thiên vị nàng.

Cho nên rất nhiều chuyện,cũng không có đi suýt nữa, cho rằng nàng chính là nữ chính thế giới này, tập trung từng bướctiến hành trả thù Hàn Thúy, muội muội đã hãm hại mình.

Bạn đang đọc truyện *Công Lực: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 234: Ảnh đế đại nhân là ta (4)

Thời điểm Lý Tử Lâm suy tư nên trả thù muội muội cùng tra nam như thế nào, Văn Y đã bắt đầu tiếp cận Cổ Nam Sanh. Nàng cầm một quyển kịch bản, đi về hướng Cổ Nam Sanh.

"Cố..... Ảnh đế, tôi có thể thỉnh giáo anh một chút về vài vấn đề trong phim không?" Tuy rằng cũng đến lúc tan làm rồi. Nhưng mà, vị này cũng còn phải đang đợi trợ lý và chuyên viên trang điểm dọn dẹp một lúc.

Văn Y nhìn góc nghiêng của Cổ Nam Sanh, quả nhiên không hổ là ảnh đế, vừa có thực lực vừa có nhan sắc. Chà, nhìn gương mặt này, giống như được điều luyện sắc sảo, ngũ quan lập thể, da dẻ vừa trắng vừa mịn, khiến không ít đàn bà con gái ghen tị.

"Hả?" Cổ Nam Sanh hơi hơi mở hai mắt nhìn về phía Văn Y, "Có việc gì sao?"

Cô gái này, hẳn nhớ là đóng vai nữ phụ số 2.

Văn Y ánh mắt trong suốt nhìn Cổ Nam Sanh nói, "Chính là ở chỗ này, khi Nam Ngu cùng nữ chính ở bên nhau, cảm xúc của Thiệu Nhã Nghiên khi ấy, tôi cảm thấy có chút khó để nắm bắt."

"Vậy cô làm thử một chút." Cổ Nam Sanh cũng là diễn viên gạo cội, đối với những người mới vào nghề, sẽ không bừa xìn mà không chịu dạy dỗ.

Văn Y nghe Cổ Nam Sanh nói vậy, hơi thờ trên người tức khắc liền thay đổi, gương mặt đầy đau thương còn mang theo oán khí, nhìn về phía người đối diện.

Cổ Nam Sanh nhìn thoáng qua, liền nói ngay. "Không đúng không đúng, cô hẳn là chưa nắm được ý nghĩa của tình huống đối với nhân vật." Rồi nhanh chóng khai đạo cho Văn Y, chỉ bảo rõ ràng làm sao để nắm chắc nhân vật.

Văn Y cũng rất mau liền minh bạch những điểm quan trọng.

【dính -- độ hào cảm công lực +5, tổng độ hào cảm 10, ký chủ không tồi, cố lên! 】

Nghe giảng xong, Văn Y cũng không có quán lấy Cổ Nam Sanh, thấy thoát được 10 độ hào cảm trong một ngày là được rồi, liền cáo từ. Nói chung là cũng không nên quá gấp gáp, phải cẩn thận không là phản tác dụng.

Trên xe.

Cổ Nam Sanh nửa nằm ngồi trên ghế, có chút mệt mỏi mà xoa xoa chỗ giữa mày.

"Nam Sanh, không ngủ tới, ở nơi này còn tìm được hạt giống tốt." Người đại diện của Cổ Nam Sanh ngồi ở ghế lái, quay đầu nói với Cổ Nam Sanh.

"Có phải hạt giống tốt hay không, cũng không biết, nhưng mà, đóng phim thật ra cũng có chút thiên phú." Cổ Nam Sanh chậm rãi trợn mắt, nhìn một chút của mình người đại diện.

Rồi lại nhún mày nói: "Được thì cũng được nhưng tôi không muốn lên đầu đề."

"Được rồi." Người đại diện cũng biết, Cổ Nam Sanh cũng là một mối.

Bên này, Văn Y cũng vừa về tới căn phòng thuê giá rẻ. Nguyên thân bởi vì mẹ của mình bị bệnh nên phải bán nhà bán cửa, gia nhập vào giới giải trí. Nhưng mà ai ngờ được? Nguyên chủ tiền vào giới giải trí không được bao lâu, bà đã qua đời.

Hiện tại, ký chủ ề loi một mình, cũng rất đáng thương. Về tới căn phòng thuê, nấu bữa cơm, rồi liền lên giường đi ngủ.

Bạn đang đọc truyện *Công Lực: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 235: Ảnh đế đại nhân là ta (5)

Nhưng mà, lúc này, có người ngủ không được.

Lý Tử Lâm nhận được điện thoại của muội muội mình, nói là muốn trả tiền đi hát, muốn nàng gửi ít tiền qua.

Nếu là trước đây, Lý Tử Lâm vô luận như thế nào cũng đều giao ra tiền cho cô ta.

Hiện tại, Lý Tử Lâm cười lạnh một tiếng, liền ngắt điện thoại.Lý Hàn Thúy lúc này đang ở ktv, vốn nói là mời khách, nhưng hiện tại, tỷ tỷ lại không đưa tiền cho nàng?

* Dân karaoke..... Trong Đài Loan, Trung Quốc, Campuchia, Singapore, và Hoa Kỳ, dân karaoke được thường được gọi là KTV (viết tắt của Truyền hình karaoke ở Trung Quốc), videoke ở Philippines, noraebang (노래방) tại Hàn Quốc (theo nghĩa đen có nghĩa là phòng hát), và phòng karaoke ở Việt Nam.

"Nhan Hi, này, này làm sao bây giờ?" Nhan Hi, cũng là còn đi học, cùng ban đương cảm với Lý Hàn Thúy.

Cũng bởi vì Nhan Hi cùng Lý Tử Lâm chung đụng thì ít mà xa cách thì nhiều, ngược lại Lý Hàn Thúy đã sớm có ý với Nhan Hi.

Lý Hàn Thúy lớn lên có vẻ ngoài ngây thơ nhưng rất biết câu dẫn đàn ông, đương nhiên, Nhan Hi rất nhanh liền cắn câu. Hai người kia đắm sau lưng Lý Tử Lâm, đã sớm ở bên nhau. Không chỉ có cảm tình của Lý Tử Lâm, còn đối với Lý Tử Lâm làm ra loại chuyện này.....

"Không sợ, tỷ tỷ em có lẽ bây giờ không đủ tiền, em gọi lại cho cô ấy, nói là, nếu khó khăn quá thì sẽ bỏ học lõp đương cảm, miễn lằng phí tiền, nói như vậy, cô ấy khẳng định sẽ cho tiền."

Nhan Hi suy tư trong chốc lát rồi nói với Lý Hàn Thúy.

Lý Hàn Thúy lại lần nữa gọi điện cho Lý Tử Lâm, chỉ là lúc này Lý Tử Lâm đã là tắt máy.

Lý Hàn Thúy nhũn mày, đối với Lý Tử Lâm tức giận cực kỳ, sao tự nhiên liền tắt máy vậy? Cô ta cũng không nghĩ là ai, đã từng chịu khổ chịu khó diễn kịch, diễn vai quần chúng, còn làm thêm đủ việc, nhưng mà vì cho cô ta tiền, để cô ta học hành đáng hoàng.

Lý Tử Lâm không để ý đến điện thoại, đi đắp cái mặt nạ, tiến vào mộng đẹp.

Nhưng mà hai người Lý Hàn Thủy cùng Nhan Hi, xấu hổ mà không biết như thế nào cho phải. Trên người bọn họ không có mang theo bao nhiêu tiền.

Cuối cùng, kết quả nhưng mà quan hệ chẳng những không tốt lên, ngược là càng kém đi. Rõ ràng nói tốt là mời khách, nhưng hiện tại.....

Tia nắng ban mai từ từ xuyên qua màn che, mang theo tươi mát buông xuống nhân gian. Lúc Vân Y tỉnh lại thì đã muộn lắm, vội vàng chạy đến phim trường.

Đờ mờ, ngủ đến trương cả xác.

Lý Tử Lâm lúc này cũng đã đến phim trường từ sớm, tuy rằng không phải tất cả mọi người đến đông đủ, nhưng mà, lại có người cảm thấy Vân Y khoan thai tới muộn là chơi chiêu trò.

"Vân Y, cô làm cái gì vậy, tất cả mọi người còn đang đợi cô đây." Đạo diễn lớn tiếng la mắng, với Vân Y vẫn có chút bực bội.

Vân Y về mặt áy náy nhìn về phía mọi người xin lỗi, "Ngượng ngùng quá, hôm nay tôi đến muộn, xin lỗi, xin lỗi." Làm mọi người chờ đợi một mình cô, Vân Y thật đúng là cảm thấy rất áy náy.

"Mau đi thay quần áo, một lát nữa đến lượt cô."

Vân Y vội vàng thay đổi trang phục, hóa trang, đến phiên nàng, vừa vặn là Lý Tử Lâm lần đầu tiên diễn cùng với Vân Y.

Vân Y hip mắt, tâm mất có chút lơ đãng mà dời đến trên người ánh đế Cổ Nam Sanh, chỉ thấy Cổ Nam Sanh hơi hơi nằm ở ghế trên, căn bản là không có ở chú ý các nàng.

Nghe hiệu lệnh của đạo diễn, Vân Y lúc này trở thành Thiệu Nhã Nghiên cao ngạo mà liếc mắt nhìn Lý Tử Lâm quỳ trên mặt đất,nói "Người, nhưng mà Mộc Tinh Vũ?"

Lý Tử Lâm không nói gì, chỉ là, khi thể bắt đầu thay đổi, Vân Y đây gọi là đoạt diễn, cô ta cố ý lấy khi thể sống hai đời mà lần át thiếu nữ trẻ người non dạ như cô.

Mộc Tinh Vũ thẳng lưng đáp "Đúng vậy, phu nhân."

Thiệu Nhã Nghiên thân nhiên mân mê những ngón tay như ngọc, ngữ khí trở nên có chút chậm rãi, "Lớn lên nhìn qua cũng tốt đấy, nhưng cũng chỉ có vậy."

Một động tác nhìn như thờ ơ nhưng lại đem ánh mắt của khán giả tập trung vào nàng, vào dáng vẻ uy nghi mà thân nhiên.

Lý Tử Lâm sắc mặt cứng đờ, không nghĩ tới, người mới này kỹ thuật diễn thể nhưng so với cô ta còn muốn lợi hại hơn.

"Phu nhân....." Lý Tử Lâm vừa mới mở miệng định nói thì đã bị Vân Y lớn tiếng quát.

"Câm miệng, bôn cung là Thái Tử phi đương triều, ngươi còn có gan không tôn xưng một tiếng, còn dám kêu phu nhân? Người tới, và miệng." Khí thế toàn bộ khai hòa, sắc bén nói.

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 236: Ảnh đế đại nhân là ta (6)

Phải biết rằng, Vân Y không chỉ làm qua nữ cường nhân, còn từng làm hồ ly tinh đạo hạnh ngàn năm, còn làm qua công chúa kiêu ngạo cao quý, tuy khi thể còn chưa được như của các nguyên chủ nhưng vẫn thừa sức khiến khi thể Lý Tử Lâm lập tức yếu đi.

"cut!" Đạo diễn kêu dừng, dường như còn chưa đã thêm mà quay ra khen ngợi một tiếng, "Vân Y, cũng không tệ lắm, ta xem trọng cô."

Đạo diễn nói một lời này, khiến quần chúng hóng chuyện trong đoàn tâm mất đều đặt ở trên người Vân Y. Ngay cả là Cổ Nam Sanh, cũng đem tâm mất đặt ở trên người Vân Y, nhưong mây.

Lý Tử Lâm rất nhanh chóng điều chỉnh tốt tâm thái của mình, bởi vì mấy ngày nay tập trung đi trả thù hai cái tra nam tiện nữ, cho nên lỡ xao lãng việc tập diễn. Hiện tại, thấy Vân Y như thế, nàng thanh tĩnh lại mình, có phải hay không có chút lần lộn đầu đuôi.

Kế tiếp, Vân Y cùng Lý Tử Lâm biểu diễn, cũng không có NG.

*NG: no good, cảnh quay hỏng, không tốt.

"Không tồi không tồi, đều là hạt giống tốt." Vui vẻ nhất là đạo diễn, càng ít NG phí chính sửa phí quay phim càng giảm, chuyện tốt nha.

【 đỉnh -- độ hào cảm công lược +5, tổng độ hào cảm 15, ký chủ không tồi, đánh bại nữ chính! 】

【 đỉnh -- độ hào cảm công lược với nữ chính+5, tổng độ hào cảm là 0. 】

"Hai ngày nữa đoàn sẽ lên núi quay phim một chuyến, mọi người trở về chuẩn bị sẵn sàng đi." Đạo diễn thông báo lịch quay. Cũng không phải quay lâu, chỉ cần bốn năm ngày thôi.

Vân Y gạt gạt đầu, hôm nay, nàng cũng không có quán lấy Cổ Nam Sanh, miễn cho Cổ Nam Sanh sinh nghi.

"Chào anh, Cổ ảnh đế, em là fan của Cổ ảnh đế từ lâu rồi, có thể cho em xin chữ kí được không?" Ngược lại với Vân Y, Lý Tử Lâm nhiệt tình đến bắt chuyện.

Lý Tử Lâm nhất cử động làm Vân Y nhưong mây, nàng cũng không đến gây chuyện mà chỉ an vị ngồi, lẳng lặng nhìn. Dựa theo cốt truyện, Cổ Nam Sanh thoát nhìn có vẻ ôn hòa dễ ở chung, nhưng thực tế là loại người thích tránh xa gần đậm với người lạ, không thích tiếp xúc nhiều.

Nếu không phải là người hần yêu thích, rất khó đi vào tâm hần.

Hiện tại, Vân Y cũng chỉ xuất qua chút cảm giác tồn tại, vì Cổ Nam Sanh thích diễn xuất, cho nên, nàng mới có thể từ phương diện này xuống tay.

Hiện tại.....

"Đương nhiên là được." Cổ Nam Sanh thấy Lý Tử Lâm đem ảnh chụp cùng bút đều đã đưa tới trước mặt hần, chẳng lẽ, hần còn có thể cự tuyệt sao?

"Cảm ơn." Thấy Cổ Nam Sanh ôn nhu cười như thế, Lý Tử Lâm trong lòng hiện lên một tia tính kế.

Quả nhiên, không có tặng được độ hào cảm.

Vân Y xoay người liền rời đi, không có hành động khác.

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 237: Ảnh đế đại nhân là ta (7)

Ngày hôm sau, bởi vì đạo diễn bảo nghỉ ngơi, không cần chạy đến phim trường, Vân Y đi ra ngoài đi dạo, thuận tiện suy nghĩ một chút, cốt truyện lấy hoàn cảnh với lí do gì để Lý Tử Lâm cùng Cổ Nam Sanh ở bên nhau.

Vân Y vừa đi vừa nghĩ, đột nhiên lại phát hiện Cổ Nam Sanh, hẳn một thân cái trang kín kẽ cầm hoa tươi.

Hình như hôm nay là ngày giỗ mẫu thân anh ta? Ngày giỗ mẹ, cho nên hiện tại, hẳn là muốn đi thăm mộ.

Vân Y bắt taxi đi theo sau, một đường đi theo tới nghĩa trang, nhìn Cổ Nam Sanh về mặt đau thương mà quý gói, kể chuyện nhân sinh một đời.

Ngần người mãi, Vân Y dẫm phải một cây nhánh cây, phát ra một tiếng "Răng rắc".

Cổ Nam Sanh bừng tỉnh, "À?" Anh ta hướng về phía phát ra âm thanh nhìn chăm chăm, Vân Y nhảy mất đem mình chôn sau bụi cây. Haiz, mẹ nó tình cảnh quần bách như phim ấy... tự nhiên đi theo anh ta làm cái gì... làm cái gì chứ...

Đờ mờ, hôm nay nằng lại còn mặc một bộ váy đem xì, đứng sau tán cây xanh, màu đen có vẻ thực rõ ràng.

"Ai đó? Đi ra cho tôi." Cổ Nam Sanh thanh âm có chút lạnh nhạt, khiến Vân Y cảm thấy có chút hoảng. Nếu, nếu bị Cổ Nam Sanh biết mình theo dõi hắn, hơn nữa, còn nghe lén hẳn nói nhiều như vậy.

Làm sao bây giờ làm sao bây giờ?

Vân Y lúc này tâm hoảng ý loạn, mà Cổ Nam Sanh bước chân, đang ngày càng đến gần phía cô.... haiz kệ đi.

"Là tôi." Vân Y đột nhiên xuất hiện, khiến Cổ Nam Sanh nhũn chặt mày.

"Cò như thế nào lại ở chỗ này?" Cổ Nam Sanh gắt gao nhìn chăm chăm Vân Y, giống như giãy tiếp theo, nếu câu trả lời của Vân Y không khiến hắn hài lòng, hẳn sẽ đem cô xé nát rồi đem cho chó ăn.

"Tôi, tôi, tôi....." Vân Y ánh mắt tá cổ hữu vọng, hướng bốn phía nhìn nhìn, tròn mắt xoay chuyển.

"Tôi vừa rồi ở bên kia bãi té mộ trẻ, thấy anh đi qua, cho nên, liền tới đây." Vân Y trong đầu vừa suy nghĩ, lập tức liền bịa ra cái lý do này.

Cổ Nam Sanh nheo nheo mắt, biểu tình Vân Y có chút hoảng loạn, Cổ Nam Sanh làm sao nhìn không ra?

"Lúc tôi đi theo cũng chỉ nghĩ là người nhìn hơi hơi giống Cổ ánh đế, không nghĩ thật sự là anh, cho nên mới... tôi, thật sự xin lỗi, thật sự xin lỗi." Vân Y cuống quýt mà xin lỗi. Cô không biết Cổ Nam Sanh có thể tin tưởng lời nói của cô hay không.

"Ừm." Cổ Nam Sanh ánh mắt thâm trầm, không biết hẳn suy nghĩ cái gì rồi lại nói, "Cò phải đi chưa? Cùng nhau đi ra ngoài?"

Vân Y có chút xấu hổ gật gắt đầu, theo sau Cổ Nam Sanh từng bước một. Trên đường đi ra, bọn họ vừa vận đi ngang qua một cái mộ, nhìn đáng vẽ, giống như là mới có người bãi té.

Có hoa tươi, còn có..... Tể phẩm

Cổ Nam Sanh quay đầu lại nhìn thoáng qua Vân Y, Vân Y thấy ngôi mộ kia thiếu chút nữa cảm thấy, ông trời ở giúp nằng.

Hồ hồ.

"Cái kia, Cổ ánh đế, tôi, tôi....." Vân Y lấp báp, vừa định nói có thể tự mình trở về.

Cổ Nam Sanh liền phát hiện bốn phía cũng chỉ có xe hắn.

"Cò bắt xe đến? Thôi len đi tôi đưa cô về." Cổ Nam Sanh nói xong, đột nhiên nghĩ tới một vấn đề, "Đứng rồi, sau này, gọi tôi Nam Sanh là được, đừng mở mồm ra là Cổ ánh đế Cổ ánh đế, nghe có chút biệt nữ."

*"biệt nữ" có khá nhiều nghĩa, như là khó chịu, kỳ cục, khó tính rồi còn cả rắc rối, rầy rà (nhất là khi nói đến quan hệ giữa 2 người trở lên).

"Được." Vân Y có chút thụ sủng nhược kinh, nhưng mà độ hào cảm không có tăng, Vân Y liền biết cái này chỉ là xã giao ngoài miệng thôi.

"Đứng rồi, cò hiện tại ký hợp đồng với công ty chưa?" Nhiều lần trước đều không nhìn thấy cô đi cùng người đại diện.

"Chưa ký." Vân Y lắc lắc đầu, sắc mặt nhưng thật ra thực bình tĩnh, "Tôi định quay xong bộ này rồi tìm công ty, chắc cũng không muộn đi."

Vân Y thái độ lạc quan, khiến Cổ Nam Sanh quay đầu nhìn, "Cò thật sự là không lo lắng chuyện không có công ty quản lý sao?"

Vân Y chỉ mỉm cười nhân nhật, nhún vai.

Hai người như những lão bằng hữu, một đường trò chuyện với nhau khá vui vẻ.

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhặt Kỳ Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 238: Ảnh đế đại nhân là ta (8)

"Nhà cô ở nơi này?" Nhìn khu nhà cho thuê chuyên dụng rách nát tới tàn, Cổ Nam Sanh trong mắt hiện lên một tia đồng tình.

【 đình -- độ hào cảm công lược +5, tổng độ hào cảm 20, ký chủ cố lên! 】

"Đứng vậy, Nam Sanh, cảm ơn anh hôm nay đưa tôi trở về, anh có muốn đi lên uống ly trà không?" Vân Y xuất phát từ khách khí, lễ phép hỏi một tiếng. Cũng biết, Cổ Nam Sanh sẽ không đồng ý.

Quả nhiên, Cổ Nam Sanh lắc lắc đầu, "Không cần, tôi cũng đang vội, lần sau đi." Rồi rời đi luôn.

Mà bên kia, Lý Tử Lâm gấp chút vấn đề, cô ta thuê thám tử tư điều tra mọi người cùng "bạn trai", nhưng mà..... Phí dụng quá cao.

Lý Tử Lâm mặt nhăn lại, tự hỏi, đóng phim đến khi nào mới có thể kiếm thêm khoản thu nhập.

Lúc này, người đại diện gọi điện thoại cho cô, nói đã tìm cho cô một cái quảng cáo.

"Được." Vừa nghe có việc làm, sắc mặt Lý Tử Lâm mới bắt đầu chậm rãi tốt lên.

Lý Tử Lâm thực ra cũng rất may mắn, rõ ràng là cùng Vân Y tham gia tranh cử. Nhưng mà, vận may của Lý Tử Lâm này so với Vân Y tốt hơn nhiều, vừa nhận được vai sau tranh cử đã có công ty coi trọng sau đó ký hợp đồng, mà Vân Y là lẽ loi một mình chiến đấu hăng hái.

Vân Y thông qua hệ thống biết việc này thì hỏi, "Hệ thống, không phải nữ chính sau trọng sinh chỉ số thông minh sẽ bạo biểu sao? Vì sao ta nhìn không ra?"

"Bởi vì nữ chính trọng sinh là bug, tổng bộ đã tìm người đi chữa trị, hiện tại hành vi năng lực của nữ chính hoàn toàn cùng người bình thường giống nhau." Hệ thống thấy Vân Y rồi rầm,đánh giải thích.

"Tức là hiện tại bản tay vàng cùng chỉ số thông minh bạo biểu của nữ chính cũng sẽ không kích hoạt nữa?" Nếu nói như thế, mình rất nhanh liền có thể hoàn thành nhiệm vụ nào.

"..... Đứng vậy." Hệ thống trầm mặc một chút, ngữ khí có chút dè dặt. Chỉ là Vân Y cũng không phát hiện.

Đoàn xe chuẩn bị khởi hành, nữ chính Lý Tử Lâm mới khoan thai tới muộn, mà lúc này, tất cả mọi người đều có chút kích động. Đa số người trong đoàn đều chưa từng vào vùng núi đóng phim bao giờ, cho nên cơ hội đi thăm vùng

núi hoang đã đầy ý vị cổ trang thăm quan một lần, rất là hướng tới.

Vân Y không có cảm giác gì, ngồi trên xe, không biết vì sao lại cảm giác trên xe, có một cỗ hương vị quái quái.

Núi rừng núi hoang vu này không có tín hiệu, chỉ có mấy cái đèn điện chiếu sáng, trừ bỏ quay phim cũng chỉ có ăn ngủ với nghỉ ngơi.

Bối cảnh kịch bản lần này là sau khi Tam hoàng tử bức vua thoái vị, làm cho Thái Tử cùng Hoàng Thượng trốn ra ngoài, Vân Y thân là Thái Tử phi, tự nhiên cũng muốn đi theo. Ở chỗ này, bọn họ còn xảy ra một cái mâu thuẫn lớn, một bước ngoặt trong kịch tình.

Vân Y tuy là người mới nhưng diễn lại rất đúng chỗ, Cổ Nam Sanh ánh để đối với Vân Y cũng thập phần thương thức.

Sau một hồi suy nghĩ, Cổ Nam Sanh trước tiên an bài người đại diện, sau khi quay xong sẽ cùng Vân Y ký hợp đồng.

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 239: Ảnh đế đại nhân là ta (9)

Vài ngày sau, Vân Y nhận được điện thoại của công ty Cổ Nam Sanh, cô thật sự không dám tin vào tai mình, tức là mình và Cổ ảnh đế cùng công ty quản lý sao?

Gần quan được bạn học, Vân Y lập tức liền đáp ứng, cúp máy rồi liền tự hỏi ba giây đồng hồ..... Muội tử, rụt rè của người đâu?

Vân Y nghe điện thoại xong, liền chạy ngay tới công ty quản lý, một thân quần bò áo phông trắng đơn giản đi tới bàn tiếp tân của công ty.

Tiếp tân vừa thấy Vân Y, sắc mặt có chút ghét bỏ, "Chào cô, xin hỏi cô muốn tìm ai?" Giọng nói khinh khinh như Vân Y là kẻ thù nhà cô ta vậy.

"Công ty vừa mời tôi tới ký hợp đồng, tôi là Vân Y." Đối với với mắt chó xem người thấp người, không cần cho bao lớn mặt mũi.

"Vân Y?" Tiếp tân cúi đầu nhìn sổ ghi chép, quả nhiên có ghi tên Vân Y.

"Được rồi, đi lên lầu hai rồi rẽ trái vào phòng họp chính, trong đó có người đang chờ cô." Tiếp tân lập tức thay đổi thái độ, còn mang theo ý vị nhin nọt ở bên trong.

Chủ quán nói, người mới được kí hợp đồng cũng là những hạt giống tốt của công ty, cũng không thể tùy tiện đắc tội.

"Cảm ơn." Vân Y gật gật đầu, liền hướng phương hướng thang máy mà đi.

Chà lại gặp Cổ Nam Sanh ở đây?

Lúc này Cổ Nam Sanh, cũng không ở một mình, bên cạnh còn có người đang bám lấy hần không rời. Nhìn người kia, Vân Y cảm thấy có chút quen mắt, nhưng không thể nhớ ra người này đến tột cùng là ai.

"Nam Sanh?" Vân Y nhớ Cổ Nam Sanh bảo mình gọi hần như vậy.

Cổ Nam Sanh cùng người kia nghe được có người gọi, đem tầm mắt dời về phía Vân Y.

"Là Vân Y sao, hôm nay tới ký hợp đồng à?" Ảnh đế lại nở một nụ cười ôn nhu, lóe sáng.

"Nam Sanh, cậu làm nam chính trong MV của tôi đi." nam tử tiếp tục lôi kéo Cổ Nam Sanh.

Vân Y nhìn anh ta, thấy càng ngày càng quen, còn không phải là cái gái trí thiên vương, cái gì, quân, quân.....

Quân Mặc Bắc.....

Đứng rồi.

Nhưng mà hần.

Quân Mặc Bắc, nếu nói Cổ Nam Sanh là ảnh đế giới diễn viên, thì về ca hát khiêu vũ Quân Mặc Bắc là nhất đẳng.

"Không được." Cổ Nam Sanh trắng mắt liếc Quân Mặc Bắc một cái, một cái yêu cầu như vậy, hần đã cự tuyệt không biết bao nhiêu lần rồi.

Quân Mặc Bắc không chịu, "Nam Sanh, chúng ta có phải bằng hữu hay không?"

"Không phải." Cổ Nam Sanh khẳng định.

"Người!" Quân Mặc Bắc bị Cổ Nam Sanh phủ phàng như vậy, đờ mờ..... Nháy mắt không biết nên trả lời như thế nào.

Cổ Nam Sanh nhìn thoáng qua bên cạnh Vân Y, chớp mắt, "MV cậu không phải thiếu nữ chính sao? Nhìn cô ấy thử xem, đứng đây đưa với tôi mãi."

Quân Mặc Bắc nghe vậy, tầm mắt mới dời về phía Vân Y. Hần là nói, nhìn thẳng vào Vân Y mà đánh giá cô từ trên xuống dưới.

Vân Y bị người ta dùng loại ánh mắt đánh giá hàng hóa nhìn chằm chằm có tới cả người khó chịu, quay đầu nhìn về phía Cổ Nam Sanh, "Tôi đi trước, Nam Sanh, lần sau rảnh lại gặp."

Vân Y không thèm nhìn Quân Mặc Bắc, hoàn toàn đem hần ta xem nhẹ đến sạch sẽ, quay người bước thẳng.

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [Ebook Full\(cham\)Net](http://Ebook Full(cham)Net).

Chương 240: Ảnh đế đại nhân là ta (10)

Quân Mặc Bắc nhìn Vân Y, chỉ vào Vân Y, rồi quay đầu lại nhìn về phía Cổ Nam Sanh.

Đôi mắt hần có chút kinh ngạc, trợn mắt há hốc mồm mà nói: "Này, này, liền đi rồi?"

Hần tốt xấu cũng là siêu sao thiên vương được không? Liền bị người xem nhẹ như thế?

Cổ Nam Sanh cười khê, cũng không biết là bị ai chọc cười. Còn Vân Y lại nghe được hệ thống nhắc nhở.

【đỉnh -- độ hào cảm công lực +5, tổng độ hào cảm 25, ký chủ cố lên! 】

"Được rồi Mặc Bắc, cậu chết tâm đi, tôi sẽ không làm nam chính của cậu, tốt nhất là cậu tự đóng MV đi."

Cổ Nam Sanh còn bổ thêm một câu: "Tuy rằng cậu không có kỹ thuật diễn, nhưng nếu tự cậu đóng mv, tôi nghĩ các fan chủ yếu sẽ ngắm cái mặt cậu, còn lại họ sẽ không để ý đâu."

"Phốc!"

Nháy mắt, Quân Mạc Bắc liền cảm giác ngực của mình bị thương lỗ chỗ, bị người đánh trọng thương, thổ huyết bỏ mình.

Quân Mạc Bắc bị Cố Nam Sanh cự tuyệt, đây là chuyện thường tình, hắn cũng không có để ý.

Nhưng mà, bị một cái nhỏ nhỏ nghèo kiết hủ lậu nữ cấp cự tuyệt, mặt lực siêu sao của hắn đâu hết rồi?

Điểm này khiến Quân Mạc Bắc ngao kiêu tự luyến không thể tiếp nhận.

Hắn lấy điện thoại ra, nhìn gương mặt như tượng điêu khắc La Mã cổ trên màn hình điện thoại, không đúng, hắn vẫn rất soái mà? Thế là, Quân Mạc Bắc liền quyết định, hắn sẽ đứng ở chỗ này, chờ nhân viên đi ngang qua để hỏi một phen. Xem hắn soái đến mức nào.

Vân Y đi tới phòng họp, gõ gõ cửa.

"Mời vào."

Vân Y mở cửa đi vào. Đối diện cô là một người trang điểm đến thập phần bảo thủ, như một bà cô trung niên..... Thiếu phụ cứ ở đó nhìn chăm chăm cô.

Vân Y nhú mày, người này..... Chẳng lẽ là quản lý tương lai của cô?

"Chà, cô bé là Vân Y phải không? Ngồi ngồi ngồi." Từ gian phòng bên trong, một người đàn ông trung niên về mặt hài hòa bước ra.

Nam nhân thấy Vân Y về mặt đầy nghi hoặc thì mở miệng giải thích, "Đây là người đại diện công ty chọn cho em, Lộ Tây, đương nhiên, nếu cô bé không hài lòng, có thể nói một tiếng để đổi người."

Vân Y vội vàng lắc đầu, "Không cần không cần."

Còn chưa bắt đầu ký hợp đồng đã tự cao tự đại còn không phải là đi tìm chết sao? Nói thêm nữa, công ty quản lý còn có Cố Nam Sanh ảnh đế, Quân Mạc Bắc thiên vương tọa trấn, ai dám đặt điều với họ chứ.

"Trên bàn là hợp đồng đã được soạn sẵn, em nên nhìn xem có vấn đề hay không, nếu không có, thì ký luôn cũng được." Chủ quản hiệu suất rất cao, không hề nói nhiều thêm một câu vô nghĩa.

Vân Y tiếp nhận bản hợp đồng, kỳ thật, cô Không quá hiểu các điều khoản trong tay viết cái gì gì, bất lợi hay không...

Cô lật lật giấy tờ trong tay một lúc, cảm giác từ mặt chữ nhìn vào thì các đề nghị đều không thành vấn đề đi.

Hơn nữa, cho dù biết người ta đào hồ thì cũng phải mạnh mẽ mà nhảy vào, bằng không làm sao có cơ hội tới gần Cố Nam Sanh?

Thấy Vân Y nhanh chóng ký tên, vị chủ quản mặt cười túm tùm, "Hoan nghênh Vân tiểu thư gia nhập công ty giải trí Thiên Tinh chúng ta, sau này là đồng sự rồi, hợp tác vui vẻ."

Vân Y trên mặt có chút xấu hổ, "Đây còn phải nhờ chủ quản, còn có chị Lộ Tây, chiếu cố nhiều hơn."

"Khách khí khách khí."

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 241: Ảnh đế đại nhân là ta (11)

Vân Y cùng chủ quản nói chuyện khách khí một lát, rồi mới chậm rãi đi về.

Nhưng đi đến ngã rẽ, liền thấy được Quân Mạc Bắc đang dựa nghiêng trên ven tường, tay cầm túi quần, Vân Y nhìn hắn, quả không hổ là thiên vương, dung nhan không có chỗ nào chê được.

Cùng Cố Nam Sanh so sánh, cũng là mỹ nam tứ tuần mỹ tuyệt luôn một người trong vạn người.

Vừa nghe có tiếng bước chân, Quân Mạc Bắc liền nhìn sang, phát hiện là Vân Y, Quân Mạc Bắc đứng dậy, đi qua.

"Cô, kêu Vân Y đứng không?" Quân Mạc Bắc khi nói chuyện còn cố ý mà cong lưng, sắp đến trước mặt Vân Y nói chuyện.

Quân Mạc Bắc 1 mét 87, đứng trước mặt Vân Y một mét sáu năm, ần, không thể so sánh.

"Tôi biết anh, anh là Quân Mạc Bắc." Vân Y ngữ khí thật bình đạm, giống như Quân Mạc Bắc chỉ là người qua đường.

Quân Mạc Bắc nhướng mày, nhìn Vân Y, khỏe miệng gọi lên kia mặt tươi cười tà mị, thanh âm mang theo từ tính, "Biết tôi là Quân Mạc Bắc? Rồi sao?"

Không hổ là ca vương, thanh âm dễ nghe đến mức có thể khiến các muội muội chị em bạn dì, đến cả các đại nam nhân nghe được đều mang thai hết một lượt.

"Không có gì." Vân Y lỗ tai đỏ lên, bởi vì vừa rồi Quân Mạc Bắc tiến đến sát bên tai cô thì thào. Mẹ nó nói chuyện cũng không đáng hoàng được à...

Đôi tay đem Quân Mạc Bắc đẩy ra, "Quân Mạc Bắc, anh đây là có ý định tiến hành lạm dụng tình dục với nghệ sĩ mới kí hợp đồng của công ty sao?" Đờ mờ nước bọt bắn hết vào lỗ tai bà mày...

Quân Mạc Bắc bị cô đẩy như thế, hốt hoảng, cái gì cái gì cái gì? lạm dụng tình dục?

Hắn, hắn, hắn có ý định cùng một tiểu nữ hài chưa náy nở tiến hành lạm dụng tình dục?

"E hèm, Vân Y, tôi chọn cô là làm nữ chính trong MV cho bài hát mới của tôi." Đôi mắt xoay hai cái vòng lúc sau, Quân Mạc Bắc cười với Vân Y.

Kiên định trong giọng nói, hình như là trải qua hồi lâu mà suy nghĩ sau mới nghĩ ra được.

"Vì sao?" Vân Y nhú mày, cô vừa rồi nhưng nghe được, Cố Nam Sanh đã cự tuyệt diễn trong MV của anh ta.

"Không có vì sao." Quân Mạc Bắc về mặt ngao kiêu, chắc chắn Vân Y sẽ đồng ý đề nghị của hắn.

"Không, tôi cự tuyệt." Vân Y cảm thấy thời gian sắp tới sẽ rất rất bận, muốn đi xoát độ hảo cảm.

"Tôi không chấp nhận cự tuyệt." Quân Mạc Bắc như thế nào có khả năng tiếp thu được sự thật hôm nay đồng thời bị hai người cự tuyệt hắn?

Phải biết rằng, ở bên ngoài, có bao nhiêu người cầu hắn, muốn diễn trong MV, liên tính là diễn vai quần chúng, cũng đều rất đắt khách.

Hiện tại ảnh đế như Cố Nam Sanh, được rồi tên này có địa vị, hắn không thêm đồng kệ hắn.

Nhưng mà hiện tại, một người mới vừa ký hợp đồng cũng cự tuyệt? Không được, tuyệt đối không được.

Vân Y như thế nào sẽ để ý tới cái tên bệnh tâm thần này, liền nhanh chân rời đi.

Quân Mạc Bắc nhìn Vân Y rời đi, xoay người, liền hướng vào cái kia văn phòng vừa rồi Vân Y bước ra.

"Ồ? Mạc Bắc, sao lại tới đây vậy?" Chủ quán nhìn thấy Quân Mạc Bắc tiến vào có chút nghi hoặc.

"Vừa rồi cái người vừa mới ký hợp đồng, kêu cái gì Văn Y, ai là người đại diện của cô ta?" Quân Mạc Bắc không có cùng chủ quán vòng vo. Dựa theo thân phận hiện tại của hắn, cần bản là không cần lựa lời với ai, trực tiếp đi thẳng vào vấn đề mà hỏi.

"À, là Lộ Tây." Chỉ chỉ cái người còn ngồi ở bên cạnh, nghiêm túc đại nữ tử.

"Lộ Tây?" Quân Mạc Bắc xoay người xem cô, đây là lão cô cô nổi tiếng nghiêm khắc a.

"Cố việc sao?" Tuy rằng Quân Mạc Bắc là thiên vương là chiêu bài trụ cột của công ty, Lộ Tây lại không có nửa điểm nịnh nọt, nhìn thẳng hắn.

"Tôi muốn Văn Y, làm nữ chính trong dự án mới." Quân Mạc Bắc ngẫm lại, vẫn là tức giận bất quá.

"Cậu xác định?" Lộ Tây nhu mày, có chút không hiểu tại sao Quân Mạc Bắc quyết định như vậy.

Quân Mạc Bắc bị người hoài nghi, khẳng định lại, "Xác định."

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 242: Ảnh đế đại nhân là ta (12)

Thật ra Quân Mạc Bắc điên cuồng như thế còn không phải bởi vì vừa rồi Cố Nam Sanh chế bai anh ta: Tuy rằng cậu không có kỹ thuật diễn, nhưng nếu tự cậu đóng mv, tôi nghĩ các fan chủ yếu sẽ ngắm cái mặt cậu, còn lại họ sẽ không để ý đâu.

Hắn không tin, chẳng lẽ hắn thật sự không có kỹ thuật diễn sao?

Hắn nhất định sẽ làm Cố Nam Sanh mở rộng tầm mắt, còn không phải là ảnh đế sao? Có cái gì ghê gớm

Fan hắn so với fan ảnh đế còn muốn nhiều hơn..... Hừ!

Ngao kêu Quân Mạc Bắc nói xong, "Phanh" mà một tiếng, mạnh mẽ đóng cửa mà đi ra.

Nhìn hắn bộ dáng mặt dày tức giận kia, chủ quán liền có chút khó hiểu, chần chờ hỏi, "Hắn, đây là uống lộn thuốc?"

Lộ Tây bẹp miệng, lắc đầu nhún vai, tỏ vẻ ta cái gì cũng không biết a.

Mà lúc sự nghiệp Văn Y mới bắt đầu xuất phát, vị trí của Lý Tử Lâm trong giới nghệ sĩ tương đối cao hơn Văn Y một chút.

Văn Y vừa mới bắt đầu ký hợp đồng thời điểm, cô ta đã có một ít danh khí, bắt đầu chụp quảng cáo. Đương nhiên, quảng cáo này đó, cũng không phải đại bài công ty, chỉ là muốn đem Lý Tử Lâm đóng gói ra tới thôi.

Nói chung là để bày ra trước mắt công chúng một người có tên là Lý Tử Lâm. Lý Tử Lâm cũng không có cái gì cự tuyệt, bởi vì kiếp trước của mình còn không phải là như vậy đi lên sao?

Nếu không có gì ngoài ý, cô có thể tiếp tục đi theo phương hướng như kiếp trước mà lên. Sẽ không giống kiếp trước cuối cùng hết thấy lại là bị hai người Lý Hàn Thúy và Nhan Hi làm hỏng.

Lý Tử Lâm có tiền trong tay, lập tức liền mời thám tử tư đi điều tra Lý Hàn Thúy cùng Nhan Hi.

Thời điểm nhận được ảnh chụp từ tay thám tử tư, Lý Tử Lâm cười lạnh, đem ảnh chụp đặt trên bàn.

Ha ha. Quả nhiên, cậu nam nữ đã sớm thông đồng ở bên nhau. Cầm tiền cô làm ra, rồi dắt nhau đi hưởng hạnh phúc cô chưa từng được hưởng.

Những ngón tay thon dài trắng nõn xẹt qua ly cà phê bên cạnh, Lý Tử Lâm trong mắt có chút thâm trầm.

Bất quá, hai bức ảnh này, cũng không cần để đăng công bố như thế, chỉ sợ sau này còn có tác dụng lớn.

Ngày hôm sau. Khi Lý Tử Lâm đến chỗ đoàn phim, được thông báo có cảnh quay cùng Văn Y.

Nhìn Văn Y kia nhan sắc thanh thuần mang theo điểm trẻ con còn mình lại là một cổ ngũ quan yêu mị.

A, cô, mới là nữ chính của bộ phim... đúng vậy.

Cảm thán trong lòng xong, cô ta cao ngạo đi thay đổi trang phục.

Đọc truyện, xem phim nhiều sẽ cảm thấy người được trọng sinh đều là nhân sinh nữ chính. Đương nhiên, Lý Tử Lâm cũng sẽ không ngoại lệ mà cảm thấy như thế. Cho nên Lý Tử Lâm càng ngày càng tin vào sự uy việt của mình.

Kịch tình hiện tại đang dừng ở chỗ Mộc Tinh Vũ (Lý Tử Lâm) cùng Thiệu Nhã Nghiên (Văn Y) làm một màn đại chiến, cuối cùng, Thiệu Nhã Nghiên cho Mộc Tinh Vũ một tát lật mặt.

Vừa vận một màn này bị Thái Tử Nam Ngu thấy được, phẫn nộ đẩy Văn Y ra, trấn an Mộc Tinh Vũ.

Nhân sinh thật bị kịch. Thiệu Nhã Nghiên yêu Nam Ngu như vậy, nhưng Nam Ngu lại không đem tình cảm của nàng để ở trong lòng, trong mắt trong lòng, cũng chỉ có Mộc Tinh Vũ.

"a!"

"Người là Thái Tử thì như thế nào? Cuối cùng, người Thái Tử sung ái cũng vẫn là ta." Mộc Tinh Vũ vẻ mặt cao ngạo mà khiêu khích.

"Bang --" một bàn tay xoay chuyển toàn bộ phim trường, tất cả mọi người đều ngã ngửa, này Văn Y..... Đánh thật hả?

Lý Tử Lâm bưng kín mặt, có chút ủy khuất mà nhìn về phía Văn Y, nhưng trong mắt, lại còn có chút khiêu khích.

Lúc ấy, đạo diễn cũng không có kêu dừng. Như vậy, Văn Y đóng vai Thiệu Nhã Nghiên tự nhiên không có định chỉ động tác, lạnh lùng mà khiêu khích nhìn Mộc Tinh Vũ, "Lại như thế nào, bốn cung đến cùng vẫn là chính thể, là Thái Tử phi, mà tiện tì người đến cuối cùng vẫn là thiếp."

"Các người đang làm cái gì?" Nam Ngu một tiếng quát lớn, đạo diễn cuối cùng cũng cất cánh.

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [Ebook Full\(cham\)Net](http://Ebook Full(cham)Net).

Chương 243: Ảnh đế đại nhân là ta (13)

"Tử Lâm, có sao rồi?" Vừa ngừng quay, trợ lý Lý Tử Lâm vội vàng chạy đến, trong tay còn cầm túi chườm nước đá.

"Không có việc gì." Lý Tử Lâm trên mặt còn hồng hồng, tuy rằng không phải rất rõ ràng, nhưng cũng có thể nhìn ra được vừa bị người đánh một cái.

"Vân Y, cô cho dù có bất mãn như thế nào, cũng không thể đánh người nha?" Một diễn viên phụ bất mãn ở nơi đó chỉ trích Vân Y.

"Đúng vậy." Người bên cạnh lên tiếng ủng hộ.

Vân Y cúi đầu nhìn bàn tay của mình.

Vừa rồi nếu dựa theo dàn dựng trước, lực độ còn có khoảng cách giữ hai người chỉ là vừa vịn cọ qua mặt Lý Tử Lâm, sẽ không đánh tới mặt cô ta.

Trừ phi là Lý Tử Lâm tự tiện lại gần.....

Vân Y nghiêng đầu nhìn về phía Lý Tử Lâm, chỉ thấy Lý Tử Lâm ở nơi đó đứng túi chườm nước đá đắp mặt, bên cạnh một đám người đang an ủi.

Vân Y muốn mở miệng giải thích.

Nhưng mà, ai sẽ tin tưởng Lý Tử Lâm có ý đem mặt của mình lên cho cô đánh đâu?

Cho dù như thế, mình đích đích xác xác là đã đánh người.

Nhưng nếu cái gì cũng không nói, người trong phim trường chỉ sợ càng thêm bất mãn với cô đi?

"Thật xin lỗi, vừa rồi tôi không phải cố ý, tuy rằng xin lỗi không thể đền bù đau đớn trên mặt chị, nhưng mà, mong chị tha thứ cho hành vi vừa rồi của tôi."

Nghe vậy, Lý Tử Lâm trong mắt lập loè quang mang không giống nhau, nhìn cô. Trên mặt lại vẽ mặt thành thật, "Không có việc gì, không phải không cần thận sao, đóng phim đều sẽ xuất hiện một chút sai lầm nhỏ như vậy."

Lý Tử Lâm càng rộng lượng, Vân Y liền càng có vẻ ác độc.

Cố Nam Sanh nhìn trận trận khỏi hải này, không nói gì.

Bởi vì mặt Lý Tử Lâm vẫn còn hồng, hơn nữa, vì chiếu cố cảm xúc Lý Tử Lâm, đạo diễn vẫn là để cảnh của Lý Tử Lâm xuống sau trực tiếp nhảy đến một tuồng kịch cuối cùng của Vân Y.

Ở cảnh này này Thái Tử phi bị buộc uống độc dược mà chết.

"Mỗi người vào vị trí của mình, chuẩn bị diễn!"

Trong cung Thái Tử, Thái Tử phi một thân hồng y, tựa như thời điểm vừa gả cho Thái Tử, nhưng mà, năm tháng lại bức người trưởng thành.

Trên mặt nàng, không còn ngây thơ đơn thuần như lúc mới gả cho Nam Ngu, thay vào đó lại là một vẻ thành thực của một người đã trải qua nhiều giông bão trong đời.

Nàng có chút ngần ngại nhìn xung quanh căn phòng, ánh mắt dừng lại ở trên bàn, đó là rượu độc mà người nàng yêu nhất đã chuẩn bị cho nàng.

Thiệu Nhã Nghiên cầm lấy ly rượu độc kia, một hơi cạn sạch, rồi mới ngồi ở trên ghế, chờ đợi, Nam Ngu một lần cuối cùng.

Thái Tử Nam Ngu ngay khắc sau đó tiến vào, mặt đầy tức giận, cũng là vì Thiệu Nhã Nghiên lại lần nữa làm Tinh nhi bị thương.

"Nam Ngu ca ca, người tới rồi?" Thiệu Nhã Nghiên ngọt ngào cười, trên mặt phảng phất như đang trở lại làm tiểu cô nương tươi cười thuần khiết thiên chân vô tà nhiều năm trước kia.

Nam Ngu nhìn Thiệu Nhã Nghiên, tầm mắt lại nhìn vào cái ly rỗng trên bàn, nheo nheo mắt không nói gì.

"Nam Ngu ca ca, người biết không? Ta đã luôn cho rằng, gả cho huynh, A Nghiên sẽ thật cao hứng, nhưng mà..... Không đoán được, kết cục ta là cái dạng này." Thiệu Nhã Nghiên có chút tự giễu, cười nhẹ, đau thương trên mặt, ai cũng có thể đủ nhìn ra được.

"Nam Ngu ca ca, đây là lần cuối cùng, lần cuối cùng A Nghiên kêu huynh như vậy, sau này chắc huynh sẽ vui vẻ lắm, vì A Nghiên không còn nữa rồi." Nước mắt cuối cùng cũng lặng lẽ rơi xuống.

Nam Ngu vội vàng tiến lên, ôm lấy Thiệu Nhã Nghiên, một bộ hồng y, trói buộc một nữ nhân cao dõ, "Nam Ngu Thái Tử, nếu có kiếp sau, A Nghiên, nhất định không gả cho huynh."

Ngự khí nàng suy yếu dần rồi hồ hập động lại, mắt tuờ khước miệng cháy xuống, Cố Nam Sanh nhìn người trong tay, mặt có chút thất thần.

"A Nghiên....." Ở trong đầu Nam Ngu bất chợt lại hồi tưởng cuộc đời này, những lúc cùng Thiệu Nhã Nghiên ở chung.....

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 244: Ảnh đế đại nhân là ta (14)

"cut! ok." Đạo diễn kêu dừng, lúc sau, tay Cố Nam Sanh, vẫn không có buông Vân Y ra.

【 đình -- độ hào cảm công lược +5, tổng độ hào cảm 30, ký chủ, sau này cô phải nỗ lực diễn kịch mới được! 】

Hệ thống lời này giống như lúc trước Vân Y không diễn kịch với đối tượng công lược.

"Nam Sanh?" Vân Y trợn mắt, nhìn về phía Cố Nam Sanh, nhẹ nhàng gọi hần một tiếng.

Cố Nam Sanh bị Vân Y gọi, lúc sau, mới phát hiện mình còn đang làm cái gì, tay vội vàng liền buông Vân Y.

"Phanh" ——

Trong lúc Cố Nam Sanh hoang mang rối loạn, đầu Vân Y bị Cố Nam Sanh buông ra, lập tức cùng mặt đất tiếp xúc thân mật.

"D...!" Vân Y duỗi tay xoa xoa của mình đầu, nghe răng trợn mắt mà trừng hần "Cố Nam Sanh, anh cố ý đúng không?"

Cố Nam Sanh lúc này đã hồi hồn, nhìn người trước trừng hần, không khỏi có chút buồn cười, đem Vân Y kéo lên.

"Được rồi, là tôi sai, hướng cô bồi tội." Cố Nam Sanh nói lời này, thoát nhìn một chút đáng tin cũng không có.

Lý Tử Lâm nhìn bọn họ hai người chỉ gian hồ động, có chút bất mãn, nhưng mà lại không có mở miệng nói chuyện, chỉ nằm đắp mặt.

Không sai, vừa rồi, cô cố ý. Nhìn cô ta chướng mắt không được sao?

Chỉ cần cô không nói, ai có thể biết, cô à cố ý làm Vân Y đánh vào mặt mình? Ai sẽ tin chứ?

Vân Y vừa đóng máy, đã bị người đại diện gọi đi đóng MV của Quân Mặc Bắc.

Lúc nghe Lộ Tây thông báo, Vân Y cảm thấy rất mừng lung, thật đúng ca vương, nói cái gì công ty liền làm cái đấy. Bất quá, nếu đây là an bài của công ty quản lý, Vân Y cũng không ý kiến nhiều, nghiêm túc mà chuẩn bị.

Bởi vì Vân Y đóng máy, vốn dĩ đoàn phim còn muốn vì Vân Y mở tiệc chúc mừng một chút.

Nhưng mà bởi vì đã xảy ra sự kiện đánh người, người trong đoàn phim đều không có cái ý tưởng này nữa.

Cuối cùng, cũng chỉ có Cổ Nam Sanh chúc mừng Vân Y đóng máy.

Nhưng rồi bị Vân Y cự tuyệt, dù sao, này cũng không xem như cái gì to tát. Ngược lại, hai người ở chung tuy rằng có thể nói là bằng hữu, nhưng mà, đối với báo chí và người ngoài khẳng định sẽ lại gây ra một trận tai tiếng lớn.

Ổ Nam Sanh hiện tại đối mình được độ hảo cảm là 30, Vân Y không nghĩ bởi vì 30 hảo cảm ít ỏi, mà làm phát sinh cái gì khác.

Cuối cùng, Cổ Nam Sanh vẫn đưa Vân Y về nhà, tiết kiệm tiền ngồi taxi.

"Nghe nói, cô tham gia Quân Mạc Bắc ư?" Cổ Nam Sanh quay đầu, có chút tò mò hỏi.

"Ừm, đúng vậy." Vân Y gật đầu, lại không có nói đây là công ty an bài, bởi vì cảm thấy, như vậy là thừa thãi.

"Cũng không tệ lắm." Cổ Nam Sanh nói sau, đôi mắt liền nhìn thẳng ở phía trước, lái xe.

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhặt Kỳ Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 245: Ảnh đế đại nhân là ta (15)

Đối với vẻ mặt này của Cổ Nam Sanh, Vân Y không thể thăm dò ra Cổ Nam Sanh trong lòng đến tột cùng là suy nghĩ cái gì.

Rõ ràng.....30 hảo cảm, còn không phải là tình cảm của một cái bằng hữu bình thường sao?

Cổ Nam Sanh tuy rằng từ bề ngoài thoát nhìn ôn hòa, nhưng mà theo tính tình hần thì tuyệt đối sẽ không nhiệt tình với chuyện của người khác mà đi hỏi thăm thế này.

Bầu không khí lạnh lẽo trong xe làm Vân Y nỗ lực suy tư cốt truyện, nhìn xem có đề tài có thể cùng Cổ Nam Sanh nói vài câu.

Đình -- đột nhiên, cô trong đầu xuất hiện một cái.....

"Nam Sanh, anh thích động vật không?" Vân Y đột nhiên quay đầu nhìn về phía Cổ Nam Sanh.

Cổ Nam Sanh nghi hoặc, "Động vật? Cái gì động vật?"

"Tỷ như, cún con lông xù xù, anh thích không?" Vân Y nhớ rõ, Cổ Nam Sanh đại nam tử rất thích mấy chú cún con.

Ở trong cốt truyện, Cổ Nam Sanh thích cún con, có nuôi một con chow chow*, nhưng mà Lý Tử Lâm lại không thích chó. Cô ta cảm thấy chó đều rất dơ, đặc biệt là long trên người chúng luôn là sẽ rớt một đồng trên thảm. Bởi vì chuyện này, hai người còn cãi nhau vài lần đến trời long đất lở.

Cuối cùng, vẫn là Cổ Nam Sanh thỏa hiệp.

*Chó Chow Chow (thường gọi tắt là Chow) là một giống chó có nguồn gốc ở phía Bắc Trung Quốc, ở nơi đây nó được gọi là Tông sư khuyến (Pinyin: 鬆獅犬), có nghĩa là "chó sư từ xù".

"Chow Chow? Bull? Anh có nuôi chó không?"

Cổ Nam Sanh tuy rằng không biết Vân Y vì sao đột nhiên nhắc tới vấn đề này. Nhưng mà, nhà hần đúng là có nuôi một con chó sư từ long xù, cô là như thế nào biết đến? "Vậy cô có nuôi không?"

"Không, tôi hiện tại nuôi chính mình còn chưa xong? Sao còn có thể nghĩ đến một con cún con đâu?" Vân Y có chút ưu thương.

"Chẳng qua, tôi cảm thấy nếu có thể có một con cún con bên người, hần là sẽ bớt buồn chán hơn đi." Vân Y méo miệng, có chút bất đắc dĩ.

Cổ Nam Sanh đem tầm mắt dời về phía Vân Y, nhìn sườn mặt cô. Lúc này, Vân Y cúi đầu, không biết suy tư cái gì, nhưng mà có thể đại khái đoán được một chút. Cô đơn?

..... "Cô không sống cùng ai khác sao?"

"Tôi..... hiện tại ở một mình." Vân Y thờ dãi một tiếng, khiến Cổ Nam Sanh cũng không biết nên an ủi như thế nào.

"Cái này....."

【 đình -- độ hảo cảm công lược +5, tổng độ hảo cảm 35, ký chủ không tòi, tiếp tục nỗ lực lên. 】

Tranh thủ đồng tình của người khác thực ra là hành động nhất đáng giận, cho nên Vân Y có chút lo sợ bất an.

"Cái kia, đến nơi rồi, cảm ơn anh đã đưa tôi về." Vân Y xuống xe, vội vàng liền chạy ra.

Sợ của mình nếu là lại dãi nhiều trong chốc lát nói, liền thật sự sẽ cùng này Cổ Nam Sanh đầu hàng đầu.

Nhìn Vân Y bóng dáng vội vàng chạy đi, Cổ Nam Sanh có chút lưu luyến, sao hần cảm giác cô ấy là đang trốn tránh hần?

Lắc lắc đầu, cũng không nghĩ nhiều, Cổ Nam Sanh quay đầu xe trở về.

Ngày kế tiếp, Vân Y cũng không có nhìn thấy Cổ Nam Sanh, chỉ biết, Lý Tử Lâm ở trước mặt Cổ Nam Sanh xuất cảm giác tồn tại tới âm 15 điểm.

Lúc này, Vân Y đang chuẩn bị cho MV của Quân Mạc Bắc.

Ca khúc lần này là về mối tình đầu nên Vân Y được mặc trang phục đúng chất tiểu nữ hài, xứng với khuôn mặt còn có chút bầu bĩnh trẻ con.

Hơn nữa chuyên viên trang điểm tay nghề xảo diệu thần kì, biến cô thành một cái tiểu cô nương mười lăm sáu tuổi.

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhặt Kỳ Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 246: Ảnh đế đại nhân là ta (16)

Vân Y vác về một ngăn thơ chất phác, đi cùng Quân Mạc Bắc trên bờ cát.

Cô nhớ rõ đạo diễn dặn, đem diễn xuất của mình tận lực nhược hóa, không thể đoạt đất diễn của Quân Mạc Bắc, biết không?

Thực ra đạo diễn nói như thế cũng là có lí do cả.

Nữ chính lần trước quay phim không chút nhàn nhອງ, diễn xuất hoàn toàn lấn át Quân Mạc Bắc, cuối cùng quay không nổi, đành phải thay đổi người.

Nhìn Vân Y bộ dáng ngọt thanh, đạo diễn vẫn là tính toán nhìn với con mắt khác, bất quá cũng không quá coi trọng.

Vân Y ngọt ngào cười, có chút ngây ngô, lại mang theo điểm ngược ngùng, nhìn bạn trai của mình bên cạnh, trộm ngắm, giống như là hài tử ăn vụng trái cấm (yếu sóm) giống nhau. Quân Mạc Bắc vừa đi vừa hát, giọng nhẹ phát quá, lần váy dài của người con gái bên cạnh phiêu khởi, sợi tóc bị gió thổi hướng về phía ngực Quân Mạc Bắc.

"ok, quá! Cảnh tiếp theo." Đạo diễn lên tiếng la, đem cảnh tượng tốt đẹp này phá hủy.

"Vân Y, không nghĩ tới cô là thật sự có tài nha." Quân Mạc Bắc tuy rằng kỹ thuật diễn không tốt, nhưng mà bởi vì kỹ thuật diễn không được tốt nên thường xuyên quan sát người khác diễn.

Cho nên, đối với biểu hiện của Vân Y, Quân Mạc Bắc vẫn là tán thành.

"Thần là diễn viên, này không phải nên như vậy sao?" Vân Y hơi hơi mỉm cười, rất là khiêm tốn trả lời. Chỉ là lời nói lại làm Quân Mạc Bắc nằm yên cũng trứng dạn.

Đáng chết.

Cô ta còn noi theo Cổ Nam Sanh, dám giễu cợt hần?

Vân Y nhìn Quân Mạc Bắc kia mặt biến sắc, vẻ mặt mẽ mang, cô nói sai cái gì sao?

"Sao vậy?" Vân Y không biết kỹ thuật diễn Quân Mạc Bắc không tốt, bởi vì ở trong cốt truyện, số lần Quân Mạc Bắc xuất hiện căn bản là không nhiều lắm. Đa số đều là quay chung quanh Lý Tử Lâm báo thù cô muội muội và tra nam bạn trai, cùng với từng bước đi lên đỉnh giới nghệ sĩ, ôm ảnh đế về nhà.

"Không có gì." Quân Mạc Bắc nghiêng rằng nghiêng lợi, ngay sau đó, nói với đạo diễn, "Ta đói bụng, nghỉ ngơi một chút, buổi chiều lại đến quay đi."

Đạo diễn nhìn Quân Mạc Bắc, có chút bất đắc dĩ, được rồi, hần là thiên vương, hần nói được là được, "Được rồi, toàn thể nghỉ ngơi."

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 247: Ảnh đế đại nhân là ta (17)

Trong lúc khẩn trương quay MV, tác phẩm cổ trang đầu tiên Vân Y tham gia cũng bắt đầu hạ màn.

Sauk hi quay cảnh cuối cùng, đạo diễn, kỹ thuật nhân viên liên bắt đầu làm này cắt nối biên tập.

Nhưng mà thân là diễn viên, việc phải làm là tham dự các công tác tuyên truyền, tham gia họp báo, gameshow, talkshow, quảng bá tác phẩm.

Vân Y biết được cần tham dự công tác tuyên truyền, lập tức liền đi ngay đến nơi tổ chức sự kiện.

Ở đây, Vân Y, Lý Tử Lâm, Cổ Nam Sanh, đạo diễn, bốn người ngồi ở giữa, đương nhiên bên cạnh là mấy vai phụ quan trọng. Phía dưới là các phóng viên.

"Lục đạo diễn, bộ phim lần này đều là chọn dùng người mới đúng không? Tại sao ông lại có ý tưởng lựa chọn những người này?"

Lời đạo đầu thường đều không phải là loại câu hỏi phi thường bén nhọn, vốn dĩ để quá trình phỏng vấn thuận lợi hơn.

Ha ha, nhưng mà ngay sau đó, đã có người hỏi "Chuyên nữ phụ thứ 2 Vân Y gây hấn với người đảm nhiệm vai nữ chính Lý Tử Lâm ngay trong này đầu họp tác có thật không thưa đạo diễn?"

Buổi phỏng vấn vốn yên bình nhưng không nghĩ tới lại có phóng viên đem vụ nữ phụ đánh nữ chính nói ra.

Tức khắc, cả hội trường liên oanh động lên, hai diễn viên đánh nhau rồi? Từ giả thành thật? Vụ này đến tột cùng là lỡ tay đánh, hay là thù oán đã lâu?

Các phóng viên đã có đề tài giải trí như vậy, liền sôi nổi đặt câu hỏi với Vân Y, triển khai vấn đề bén nhọn lúc này.

"Vân Y, xin hỏi cô đánh nữ chính Lý Tử Lâm, là bởi vì cô ấy đoạt vai nữ chính, cho nên cô oán trách đã lâu, nhịn không được mà rat ay sao?"

"Vân Y, cô là bởi vì ghen ghét sao?"

.....

Một câu lại một câu, bén nhọn, thẳng tắp mà hướng về phía Vân Y còn Vân Y vẫn là một bộ dạng thông dong tươi cười.

Vốn dĩ, đạo diễn trong lòng còn vì thế mà "Lộp bộp" một chút, không ngừng ở trong lòng mắng tên phóng viên đem việc này nói ra.

Đây không phải là tuyên truyền phim, mà là muốn đem bộ phim làm hỏng?

Bất quá, một giây sau, khi Vân Y mở miệng nói chuyện, tâm đ*o diễn mới chậm rãi thả xuống.

"Chào mọi người, tôi là Vân Y, người đảm nhiệm vai Thiệu Nhã Nghiên lần này."

"Đây là lần đầu tôi có cơ hội tham gia diễn xuất, tôi thừa nhận sai lầm rất không chuyên nghiệp của mình, đồng thời cũng xin lỗi Lý Tử Lâm, mong cô ấy thông cảm cho hành động của mình."

"Theo như lời của các vị phóng viên thì tôi ghen ghét cô ấy, cho nên tôi rất tò, tôi vì sao lại phải ghen ghét? Mỗi người có bốn phận của mình, cô ấy được chọn làm nữ chính là bởi vì cô ấy có thực lực được biên kịch cùng đạo diễn thương thức, mà tôi, cũng có điểm tốt của mình, một bộ phim không phải là cái đích cuối của đời diễn viên, nếu chỉ vì ghen ghét người khác mà đánh người ta một cái bặt tay như vậy, chẳng phải là tự hủy đời mình sao?"

Vân Y đứng lên, thanh âm khàng khái hữu lực mà phân bác phóng viên.

【 đình -- độ hào cảm công lực +5, tổng độ hào cảm 35, ký chủ uy vũ! 】

Vân Y nói một phen này không chỉ làm sáng tỏ chính mình, đồng thời cũng đem này hình ảnh Lý Tử Lâm rộng lượng thể hiện ra, khiến đạo diễn có chút nhìn với con mắt khác.

"Các vị, trọng điểm hôm nay là bộ phim mà chúng tôi đã đổ rất nhiều công sức vào, không cần rồi rầm quá vấn đề cá nhân các diễn viên, bằng không nói như vậy, ta cái này ảnh đế, chẳng phải là biến thành làm nên?"

Cổ Nam Sanh mở miệng nói như vậy, các phóng viên cũng biết Cổ Nam Sanh là vì Vân Y nói chuyện. Nhưng mà, bọn họ cũng không thể không đi bậc thang này, sỏi nổi đem vấn đề chuyển hướng về phía khác.

Lý Tử Lâm cúi đầu, trong ánh mắt còn mang theo điểm ác độc.

Cô không nghĩ tới như vậy cũng không thể làm Vân Y thân bại danh liệt, hơn nữa, Cổ Nam Sanh vậy mà trợ giúp Vân Y?

Bởi vì chút lùm xùm này, Vân Y cũng nổi bật hơn, trong lúc nhất thời còn vượt qua Lý Tử Lâm.

Lý Tử Lâm lúc ấy cũng không nghĩ tới, mình vốn đang muốn cho Vân Y thân bại danh liệt, không nghĩ tới lại thành trợ giúp người ta nổi danh. Khiến Lý Tử Lâm càng thêm không thể ngờ được là thời điểm Quân Mạc Bắc vừa ra album, Vân Y càng được đại chúng biết đến nhiều hơn.

"Tử Lâm, người như vậy không thể được." Một nữ từ ngồi đối diện Lý Tử Lâm, nhìn bộ dáng cô buồn rầu như vậy, khuyên nói.

"Mặc Lôi, người không hiểu." Nữ tử này là bằng hữu Lý Tử Lâm, Tiết Mặc Lôi.

Bất quá, không phải diễn viên, ngược lại là xuất thân từ ca hát. Giọng nói điềm mỹ, giống như âm thanh của tự nhiên, nháy mắt liền thịnh hành toàn bộ giới giải trí.

"Được rồi, tôi không hiểu, nhưng cô cũng cần chú ý đến hình tượng của mình." Tiết Mặc Lôi trắng mắt liếc Lý Tử Lâm một cái, làm việc gì thì làm, nhưng mà phải nhớ kỹ đừng cho người khác bắt được cái đuôi.

"Biết rồi." Lý Tử Lâm gật gật đầu, trong tay vẫn đùa nghịch móng tay vừa mới sơn.

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 248: Ảnh đế đại nhân là ta (18)

Tiết Mặc Lôi sau đó có nói mấy ngày nữa sẽ đi ra nước ngoài, H quốc.....

Ở đời trước, thời điểm bị người hâm hại, Tiết Mặc Lôi vẫn là đứng về phía mình. Lý Tử Lâm nhớ kỹ phân tình này, tự nhiên sẽ không đi hiểu lầm cái gì khác.

Tiết Mặc Lôi vừa rời đi, di động lại lần nữa vang lên.

Lý Hàn Thúy mấy ngày gần đây, điên cuồng mà gọi điện thoại cho Lý Tử Lâm, không biết có phải hay không gặp chuyện khó xử.

Nhìn di động, Lý Tử Lâm tùy ý để nó vang lên, không có nửa điểm động tác.

Lý Hàn Thúy ngừng thì lúc sau màn hình lại hiện lên cái tên Nhan Hi.

Nhìn ra được hai người kia, hẳn là lại đang ở bên nhau đi?

"Cái gì?" Lý Tử Lâm ngón tay trượt màn hình nghe điện thoại.

"Lý Tử Lâm, em vì sao không nghe điện thoại Thúy Thúy?" Vừa mở miệng đã chất vấn Lý Tử Lâm chuyện này.

Lý Tử Lâm lạnh lùng cười, à, người đủ thông minh sẽ nhận ra ngay vấn đề. Đời trước cô khẳng định là dùng mỡ heo che mắt mình, mới có thể không thấy rõ gương mặt thật của bọn họ.

"Ha ha, sao, anh tìm tôi vì chuyện này sao? Hơn nữa, anh như thế nào biết tôi không tiếp điện thoại của cô ta? Hai người vậy là ở bên nhau rồi sao?" Lý Tử Lâm thanh âm có chút lạnh băng, như là trào phúng mà mở miệng nói.

Tiếng nói của Nhan Hi dừng một chút, có thể đoán được anh ta đang cố nghĩ ra mấy lời có lẽ dễ lý do với cô.

"Nói đi, tìm tôi làm gì." Lý Tử Lâm không chờ Nhan Hi giải thích, dù sao cô hiện tại cũng không muốn nghe.

"Nhưng mà..... Nhưng mà....." Nhan Hi nói lắp, sắc mặt ửng hồng, không biết nên mở miệng như thế nào.

Một đại nam nhân, không có tiền tiêu còn muốn hỏi bạn gái của mình đòi tiền, hoặc nhiều hoặc ít, đều sẽ cảm thấy có chút xấu hổ.

"Không có tiền đúng không?" Nhan Hi nói không nên lời, Lý Tử Lâm liền giúp Nhan Hi nói.

"Ngạch (◡◡)..." Lý Hàn Thúy đứng bên cạnh thấy Nhan Hi sắc mặt kiểu này, đẩy đẩy Nhan Hi.

Nhan Hi bị đẩy như thế, lúc sau lắp bắp mà nói "Đúng, đúng vậy".

Nhưng mà hẳn bị Lý Tử Lâm chặn lời ngay, "Nếu không có tiền không biết tự đi kiếm sao? Anh là đàn ông sao? Học xong dương cầm, đi dạy thêm, cũng có thể làm ra tiền,haiz, anh sẽ không vô dụng như vậy đi?"

Một câu "Anh sẽ không vô dụng như vậy đi"? Dù dễ cho lòng tự trọng của đàn ông chịu thương tổn, cho dù là loại không biết xấu hổ, đều sẽ bởi vậy mà phẫn nộ.

"Không, không phải chuyện này, chỉ là, chỉ là lâu rồi không có gặp em, cho nên, mới gọi điện thoại cho em." Nhan Hi chết vì sĩ diện, Lý Tử Lâm không để ý liền cúp máy.

Đối diện với thanh âm "Đồ đồ đồ", Lý Hàn Thúy nhìn Nhan Hi gương mặt cứng đờ, nhàu nhĩ, "Xây ra chuyện gì?"

"Anh sẽ nỗ lực kiếm tiền, em yên tâm Thúy Thúy." Nhan Hi một tay ôm lấy Lý Hàn Thúy, không chịu nói điện thoại kia đầu nói cái gì.

Lý Hàn Thúy chôn ở trong lòng ngực hắn, không nói chuyện, chỉ là trong đầu lại nghĩ chuyện khác.

Lý Tử Lâm cúp điện thoại, buông di động, lại không ngờ, di động lại vang lên, có chút không kiên nhẫn mà nhìn về phía màn hình lần nữa, vừa định tắt máy thì ba chữ "Người đại diện" to đùng khiến Lý Tử Lâm lập tức cầm lấy di động, ấn nghe kện.

"Hà?..... Cái gì?" Lý Tử Lâm nghe xong đối phương nói xong, đột nhiên mở to hai mắt nhìn, di động trong tay rơi xuống dưới.

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 249: Ảnh đế đại nhân là ta (19)

Người đại diện nói: Sản phẩm cô đại diện xuất hiện vấn đề? Làm cho hình ảnh và danh tiếng của cô hiện tại rất xấu?

Lý Tử Lâm thời điểm nghe thấy cái tin tức này, sắc mặt đều cứng lại, vội vàng nhặt di động lên, mắt vòng đi vòng lại, lập tức nghĩ ra biện pháp giải quyết.

"Đại diện, em nghĩ ra một cái biện pháp." Lý Tử Lâm ở nơi đó lăm lăm lăm nhăm mà cùng người đại diện của mình nói chuyện.

Mà thời điểm Văn Y ở biết chuyện này, sự tình đã phát triển vượt quá phạm vi tưởng tượng được.

Nhớ rõ trong cốt truyện, sản phẩm Lý Tử Lâm đại diện tuy rằng xuất hiện vấn đề, nhưng mà ảnh hưởng cũng không có sâu xa như vậy?

Nhưng mà ảnh hưởng có sâu xa đến vậy thì Văn Y cũng không có thời gian quan tâm.

Đồng thời, Quân Mạc Bắc album và mv đều đã được phát hành, album vừa ra, nháy mắt liền thịnh hành, hot nhất toàn bộ thị trường.

Ngay ngày đầu tiên, lượng tiêu thụ album không sai biệt lắm hơn trăm vạn, các cửa hàng sôi nổi gọi điện thoại yêu cầu muốn nhập thêm album.

Mà nữ chính duy nhất trong album của Quân Mạc Bắc, đương nhiên là đã nằm trong tầm ngắm của các fan Quân Mạc Bắc.

Cô nữ chính này là ai? Sao thời điểm trước đều chưa nhìn thấy qua?

Toàn thể các fan đều đối với nữ chính tiến hành tìm tòi. Phát hiện chỉ là một người mới ký hợp đồng với công ty giải trí mà thôi, chỉ có một trong một tác phẩm là bộ phim mới của Lục đạo diễn.

Nhưng mà fan Quân Mạc Bắc đều quá điên cuồng, đặc biệt là những fan nữ, như thế nào khả năng sẽ để thần tượng các cô bị người khác bá chiếm đầu?

Lúc này, Weibo Quân Mạc Bắc cập nhật trạng thái, khiến toàn bộ giới giải trí đều sôi trào.

"Vân Y là diễn viên không tồi, ta rất thương thức."

Một câu như thế, khiến ghen ghét của giới giải trí đối với Vân Y này đều đã chết.

Bị thiên vương khen một câu, Vân Y cái gì cũng không làm, danh khí vẫn sẽ biubiubiu mà bay thẳng lên.

Mà các fan tuy rất không vừa lòng với Vân Y, nhưng mà, thần tượng các cô đã nói chỉ là thương thức mà thôi. Tức giận mãi cũng không có cái kết quả gì, cũng chỉ có thể an ủi mình như thế.

Ngược lại với Vân Y vận khí đang lên, Lý Tử Lâm đã bị làm cho thảm, đương nhiên phía sau còn có người khác quấy phá.

"Lý Tử Lâm hợp báo ra tuyên cáo!" Một ngày, báo chí giải trí xuất hiện một cái đầu đề, có ảnh Lý Tử Lâm

Trong tuyên cáo, công ty giải trí cùng Lý Tử Lâm tuyên cáo nội dung khác nhau, nói vấn đề an toàn của sản phẩm là bọn họ lúc trước xem nhẹ.

Nhưng mà trước đó, Lý Tử Lâm cũng từng dùng qua sản phẩm công ty, đối với công chúng và các fan cảm thấy xin lỗi, đồng thời hứa cũng sẽ yêu cầu công ty làm đúng trách nhiệm.....

Suốt một trang báo đều là về chuyện này, cũng không biết, công ty định giải quyết Lý Tử Lâm như thế nào.

Sự tình Lý Tử Lâm đi qua, cũng được các fan tha thứ đồng tình, cô cũng là người bị hại, không phải sao?

Sau hai sự kiện lớn của Vân Y và Lý Tử Lâm. Hai cái tiểu tân nhân Vân Y cùng Lý Tử Lâm bị cùng một chương trình giải trí mời tham gia tiết mục.

"Lộ Tây, chị cảm thấy tôi nên đi sao?" Vân Y thấy được tên Lý Tử Lâm, này Lý Tử Lâm..... Ha ha, lần trước cô ta hăm hại mình, cô còn không có tính sổ đâu.

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhặt Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 250: Ảnh đế đại nhân là ta (20)

"Đi, cô hiện tại mới có chút danh khí, đương nhiên là cần đi." Lộ Tây về mặt nghiêm túc, nghiêm trang mà nói.

"Được." Vân Y khẽ mỉm cười, nhưng mà tay ở dưới bàn thông thả mà nắm chặt.

"Đứng rồi, ngày mai công ty chuẩn bị cho cô một gian ký túc xá, chuẩn bị chuyển đến đi, cô thuê phòng ở nơi đó không an toàn." Lộ Tây nói lời này, còn lơ đãng nhìn Vân Y. Đề nghị này là ảnh đế Cổ Nam Sanh đề cập với công ty. Lúc ấy Lộ Tây cũng có mặt, không biết nên có bao nhiêu kinh ngạc.

Cổ Nam Sanh thế nhưng sẽ mở miệng giúp một cái tiểu tân nhân nói chuyện?

"Được." Vân Y không cự tuyệt an bài của công ty, vấn đề thuê phòng, cô đã sớm muốn thay đổi.

Chỉ là trong tay không đủ tiền, vai phụ một bộ phim truyền hình cũng không được bao nhiêu tiền.

Hơn nữa, cô còn mục đích sử dụng khác.....

Mua thú cưng.

Nơi này có đủ thể loại súng vật, đừng nói là chó sư tử, chỉ cần bỏ tiền, người muốn mua gấu Bắc Cực người ta cũng cho người..... Khụ khụ, nói đùa thôi.

"Lão bản, tôi muốn một em chó sư tử xù." Mục đích chủ yếu của Vân Y, vẫn là muốn tới mua một con Chow Chow, bởi vì cô biết, Cổ Nam Sanh thích tiểu động vật, nhưng mà cún con, người bình thường đều thích Husky, Tăng Ngao linh tinh, nhưng mà này Cổ Nam Sanh không giống vậy.

"Chow Chow? Hết rồi." Vừa hỏi đã kêu không có. Khiến cho Vân Y thiếu chút nữa liền xốc bàn đem đập nát cửa hàng súng vật, cái cửa hàng gì mà một em chó nhỏ nhỏ còn không có.

Cuối cùng, ở một góc khuất, Vân Y tìm được rồi một chú chó nhìn như ốm yếu đến tàn nhẫn.

Quyết định mua trở về, Vân Y vẫn là đưa tới bác sĩ thú y đầu tiên, lại không cẩn thận..... Vừa vận, liền gặp Cổ Nam Sanh?

Mà Cổ Nam Sanh, cũng vừa vận, ôm Chow Chow khuyến trong ngực hân..... Tôi xem bệnh?

"Nam Sanh." Nhìn thấy Cổ Nam Sanh, Vân Y nhe răng cười, trong tươi cười còn có tia lo lắng, khiến người đối diện sẽ không hoài nghi cô nhìn thấy Cổ Nam Sanh cao hứng cỡ nào.

"Vân Y? Cô sao lại ở chỗ này?" Cổ Nam Sanh có chút nghi hoặc, bất quá giây tiếp theo mắt nhìn vào cún con trong lòng ngực Vân Y.

"Cún của cô?" Lại cúi đầu nhìn nhìn cún con trong lòng ngực của mình, ủa, Chow Chow.....

"Mộc Mộc sinh bệnh, tôi mang nó đến xem." Vân Y làm bộ làm tịch, thoát nhìn rất thành thạo, không hở là diễn viên.

"Cún con nhà cô tên là Mộc Mộc? Thật trùng hợp, cún con của tôi cũng thế." Thời điểm Cổ Nam Sanh nói cái này với Vân Y, lại có một tia thần cận.

"Đúng vậy, thật trùng hợp, đứng rồi, anh trước mang cún đi khám đi, hình như nó bệnh khá nghiêm trọng đấy." Vân Y để Cổ Nam Sanh xem thú y trước.

Cổ Nam Sanh cũng không cự tuyệt, cún con của mình một ngày nay đều không có ăn cái gì, cũng không biết là có vấn đề gì.

"Nam Sanh, Tiểu Mộc của anh như thế nào? Cảm giác nó ư ờai ư xù ấy?" Vân Y chỉ vào chú chó đang khám thú y đưa nghịch một câu.

"Có thể là ăn sai cái gì đi." Cổ Nam Sanh cúi đầu nhìn một chút cún con Vân y ôm trong tay, suy yếu đến..... Giống như sắp treo.

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhặt Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook FullNet**.

Chương 251: Ảnh đế đại nhân là ta (21)

"Cô thích nuôi chó sao?" Cổ Nam Sanh có chút tò mò hỏi, hân nhớ rõ lần trước Vân Y cùng mình nói qua vấn đề này.

"Đúng vậy, tôi thích nhất là Chow Chow khuyến, lòng chúng xù xù thành bờm, sờ lên rất thoải mái." Đương nhiên là thích, không thích tôi còn mua về làm gì. Vân Y ôn nhu mà nhìn chú chó gầy gò trong tay, cười nhẹ.

【 đĩnh -- độ hảo cảm công lực+5, tổng độ hảo cảm 45, ký chủ tiếp tục có lên đi! 】

*lời tác giả (chương trước tiết hảo cảm độ thêm sai rồi, xin lỗi, hiện tại đã sửa đã trở lại, nếu lần sau gặp được loại tình huống này, thỉnh bình luận sách khu báo cho bản vẽ đẹp, cảm ơn!)

"Không nghĩ tới cô cũng thích." Cổ Nam Sanh hơi ngại mắt nhìn Vân Y, lần đầu tiên phát hiện, Vân Y nữ hài tử này, cũng có một mặt ôn nhu.

"Đừng rồi, thú y, cún con không có gì vấn đề đi?" Vân Y đến trước mặt bác sĩ thú y.....

Khi Vân Y ở trước mặt Cổ Nam Sanh xoát hảo cảm, Tiết Mặc Lôi đang xem MV của vị thần năng yêu thích sùng bái, thế nhưng phát hiện một cái tiểu tân nhân.

Hon nữa, ở trên Weibo Quân Mạc Bắc, thế nhưng, thế nhưng còn nói cái gì, thường thức?

Cảnh này khiến Tiết Mặc Lôi trong lòng đột nhiên hụt hẫng, này, này, năng thích hần lâu như vậy rồi, còn vì hần mà tiến vào trong giới giải trí.

Chính là, còn chưa chờ năng đi tiếp cận hần, hần liền thường thức một cái tiểu tân nhân khác?

Vân Y.....

Năng hình như đã nghe qua cái tên này, Tiết Mặc Lôi nhui mày, hơi hơi suy tư một chút, hình như từ chỗ Lý Tử Lâm nơi đó nghe nói qua.

Tiết Mặc Lôi lập tức cầm lấy di động của mình, gọi Lý Tử Lâm.

"Này, Tử Lâm, người lần trước nói người kia, chính là kêu Vân Y đúng không?" Tiết Mặc Lôi thấy Lý Tử Lâm bắt máy, lập tức đi thẳng vào vấn đề.

"Hả? Đúng vậy." Lý Tử Lâm không biết Tiết Mặc Lôi sao đột nhiên nhắc tới Vân Y, nhớ rõ lần trước năng nói chuyện, Lôi Lôi giống như không có cái gì phản ứng a.

Chính là hiện tại sao đột nhiên lại..... Muốn hỏi như thế?

"Người cùng năng quan hệ như thế nào?" Tiết Mặc Lôi nhìn Ipad trong tay của mình, màn hình vẫn còn hiện Quân Mạc Bắc Weibo.

Chỉ là, nhìn bốn chữ kia, Tiết Mặc Lôi ánh mắt càng ngày càng sắc bén.

"Ta thực thường thức?"

Thường thức.....

"Quan hệ? Người cảm thấy, chúng ta quan hệ như thế nào?" Đáng tiếc lần trước gắng bẫy mà cô ta vẫn thoát được ra, lại còn có Cổ Nam Sanh che chở ra mặt.

Vân Y này năng lực phản ứng cũng quá cường, xoay chuyển được cả báo chí lẫn Cổ Nam Sanh.

"Thực hảo." Tiết Mặc Lôi nghe được lời này, lập tức liền cúp điện thoại.

Lý Tử Lâm nhìn di động của mình đã bị ngắt, có chút ngốc, này..... Là ý gì?

Không rõ cũng không sao, dù gì Tiết Mặc Lôi cũng không quay ra làm khó mình. Lý Tử Lâm nghĩ nghĩ, đem kịch bản ngày hôm sau ra luyện tập.

Mà trên mạng, bắt đầu truyền tin tức về quá khứ đen tối của Vân Y. Nói là cô từng ra tay đánh người, là kẻ bắt nạt thời đi học, nhờ tiềm quy tắc mà lấy được vai diễn trong MV của ca vương....

Vậy là trong thời gian ngắn, danh tiếng của Vân Y đã nổi như cồn, bất quá, danh dự lại là chìm xuống đáy biển.

Bạn đang đọc truyện *Công Lực: Nhặt Kỳ Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 252: Ảnh đế đại nhân là ta (22)

Trong khoảng thời gian ngắn, đại danh Vân Y nhảy mất bước lên đứng đầu hot search.

Lộ Tây ở biết được chuyện này, nhanh chóng thông tri Vân Y, hon nữa, tiết mục giải trí cũng nói lúc này không thích hợp, mong lần sau có cơ hội hợp tác.

Khiến cho Vân Y hiện tại thành trứng thối, người gặp người ngại.

Này Lộ Tây bởi vì chuyện này, vẫn luôn ở trong ký túc xá bởi Vân Y, an ủi năng. Bất quá giống đang đâm chọt vào nỗi đau của người khác hon...

Hiện tại Vân Y cũng không có tiền mua thủy quân, cũng không có fan trung thành ở đằng sau vì Vân Y chống lưng, lúc này, cô là một cái người cô đơn cô độc bất lực.

"Linh linh linh——"

Điện thoại vang lên, Vân Y cũng hơi bất ngờ, người đầu tiên gọi điện thoại tới an ủi Vân Y, không nghĩ tới thế nhưng là Quân Mạc Bắc.

Thời điểm Quân Mạc Bắc ở phòng thu âm đi ra, vừa cầm di động đã thấy được cái ten đứng đầu hot search..... Vân Y.

Cho nên hần có chút tò mò mở ra xem.

Chính là không nghĩ tới, vừa click vào đã thấy được loại chuyện này, Quân Mạc Bắc lập tức liền nhớ tới grong mặt ngây thơ trong sáng như em gái nhà bên của Vân Y.

Cho nên không hề nghĩ ngợi, gọi Vân Y.

"Vân Y, cô không sao chứ?" Quân Mạc Bắc kia lời nói có chút quan tâm, Vân Y nghe được cũng thấy có chút ấm áp.

Trong thế giới này, hần là nói, anh ta là cái người duy nhất quan tâm đến năng, cho dù không thân thiết đến thế...

Đương nhiên, Cổ Nam Sanh..... Lại là có đôi khi là rất ôn hòa, cũng sẽ quan tâm chiếu cố người. Nhưng chung quy lại...

Cũng là do năng chủ động tới gần, cộ hảo cảm, mới có thể khiến cho Cổ Nam Sanh đối với mình sinh ra một ít quan tâm.

"Tôi không có việc gì, không cần lo lắng." Vân Y gọi lên mặt tươi cười rất nhỏ ở trên mặt.

"Làm sao không có việc gì? Người ta đồn đại thành bài đáng gì rồi chứ?" Quân Mạc Bắc có chút bất mãn nói, "Đừng nóng vội, loại sự tình này, tôi nhất định sẽ giúp cô chiến đấu".

Vân Y vội vàng ngăn trở: "Kỳ thật cũng không cần lo lắng quá, hiện tại công ty đang suy nghĩ đối sách, nếu tùy tiện đáp trả, ai biết có tác dụng ngược lại hay không."

Vân Y ở nơi đó khuyên giải, tuy rằng cự tuyệt hảo ý của Quân Mạc Bắc, nhưng vẫn là cảm tạ một tiếng.

"Cảm ơn anh, Quân Mạc Bắc."

Quân Mạc Bắc bị Vân Y đứng đắn nghiêm túc khuyên nhủ khiến hần có chút ngượng ngùng, giống như đứa trẻ không hiểu chuyện bị nhắc nhở ấy, bên tai có chút hồng hồng, chỉ là, người khác không có nhìn đến.

"Sao, đột nhiên nói loại lời cảm tạ khách sáo này, hơn nữa, chúng ta không phải bằng hữu sao? Kêu ta A Bắc là được." Quân Mặc Bắc bình dị gần gũi, một chút cũng không thấy Quân Mặc Bắc bộ dáng cao ngạo lúc trước.

"Hào, A Bắc, cảm ơn anh, chờ mọi chuyện đi qua, tôi mời anh đi ăn cơm đi." Vân Y cảm kích nói.

"Sao vậy, điện thoại của Quân Mặc Bắc?" Lộ Tây thấy Vân Y cúp máy, mắt nhìn về phía nàng.

"Đúng." Vân Y gật đầu, "Anh ta nói nếu cần giúp có thể tìm anh ta."

Lộ Tây sau khi nghe Vân Y nói, trong mắt hiện lên một tia khác thường, trầm tư mà nhìn thoáng qua Vân Y.

Chỉ là, Vân Y lại không có phát hiện cái biểu tình này của Lộ Tây, chỉ là cúi đầu, bởi vì..... Lại có một hồi điện thoại gọi đến.

Là Cố ảnh đế.

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 253: Ảnh đế đại nhân là ta (23)

Trong lúc Vân Y cùng Cố Nam Sanh nói điện thoại, Lộ Tây cũng lờ đi động ra nói chuyện với công ty. Vừa vận khi Lộ Tây buông đi động, Vân Y cũng vừa lúc xong điện thoại.

"Yên tâm, ngày mai bộ phận quan hệ xã hội của công ty sẽ chuẩn bị sẵn sàng, những bên tuân ra lời đồn sai sự thật, chúng ta sẽ tiến hành khởi tố, đồng thời, cô cũng nên chuẩn bị tốt, ngày mai tổ chức họp báo với các ký giả."

Lộ Tây rất nhanh chóng liền an bài tốt hết thảy. Vấn đề nan giải duy nhất lúc này là chuyện Vân Y thời điểm đóng phim đem này Lý Tử Lâm ra đánh.

Tuy lúc họp báo ra mắt phim Vân Y đã giải thích mọi chuyện với báo chí, nhưng không ai biết được liệu có kẻ ác ý nào lại lôi chuyện này ra nói một lần nữa.

"Được." Vân Y gật gật đầu, sau khi Lộ Tây nói với Vân Y một chút chuẩn bị cho họp báo, liền rời đi.

Vừa rồi Cố Nam Sanh nói hẳn là có người ở sau lưng muốn ám toán nàng, hẳn đang nhờ người tìm IP của người kia. Nhưng bởi vì bọn họ cũng thuê người xử lý, cho nên muốn tra cũng rất khó khăn.

Bất quá họp báo ngày mai, hẳn sẽ đứng ra, Vân Y không cần quá lo lắng.

Vân Y lúc ấy rất tận lực cự tuyệt, nhưng Cố Nam Sanh nói rất là khẳng khái hữu lực, hết sức kiên định, Vân Y cũng không biết lấy lý gì để phản bác.

Ngồi một mình trong ký túc xá, kỳ thật, Vân Y cũng hoài nghi, nhiệm vụ công lực như vậy, thật sự có ý nghĩa sao?

Bất quá, thời điểm ở trong lòng Vân Y vừa này ra một cái hoài nghi như vậy, hệ thống lập tức bắt đầu tẩy não Vân Y. Đương nhiên, hệ thống cũng đã chuẩn bị tốt phương diện này, bởi vì, luôn có ký chủ không nghe lời.

Trong không gian ý thức, màn ảnh hiện lên hình ảnh những ngày còn nằm trên giường bệnh cảm đầy ớn lạnh, những ngày khát khao có một thân thể lành lặn.

Ngày hôm sau, trời sáng, công ty người người bắt đầu bận rộn lên.

Không chỉ là vì một người Vân Y mà chiến đấu, càng quan trọng hơn, hôm nay công ty cao tăng cho rằng, những người ra tay với Vân Y thực chất là muốn xuống tay với công ty giải trí thiên tính bọn họ.

Cho nên, một trận chiến này, tuyệt đối không thể thua.....

Không thể không nói, không chỉ nữ chính có quang hoàn, nữ phụ cũng còn có quang hoàn riêng. Bằng không, sao có thể cực lực chiến đấu, đối kháng này nữ chính, cuối cùng mới bị nam chính cấp bạo?

Hội trường buổi họp báo.

"Các vị, buổi họp báo ngày hôm nay được tổ chức để tiến hành bác bỏ những tin đồn thất thiệt xung quanh nghệ sĩ của công ty, cô Vân Y."

Lộ Tây đứng dậy, một thân khí thế uy nghiêm, quả nhiên có thể trấn an cả một hội trường.

"Tin đồn? Nói như vậy chính là Vân Y sự tình, đều là bị người đồn nhảm sao?" Một phóng viên bắt được những lời này.

"Như vậy, xin hỏi, sự việc lúc quay phim, cũng là lời đồn sao? Cô Vân Y rõ ràng cũng đã thừa nhận tự mình ra tay?"

"Như vậy sự tình tiềm quy tắc thì sao? Không biết cô Vân Y định làm cách nào chứng tỏ trong sạch?" Lần này, đem lời nói giao cho Vân Y.

Giữa những ánh nhìn chăm chăm và lời nói sắc bén của đám phóng viên, Vân Y điềm đạm trả lời.

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 254: Ảnh đế đại nhân là ta (24)

"Đầu tiên, về sự cố khi đóng phim, tôi chỉ muốn nói, các vị phóng viên đã từng diễn xuất qua chưa? Nếu ở trong quá trình đóng phim bị ngộ thương, chẳng lẽ sẽ luôn đem chuyện này nắm lấy không bỏ sao? Việc xảy ra lúc ấy, các vị ngồi đây có lẽ chưa biết rõ, nhưng mà, hôm nay ảnh đế Cố Nam Sanh đã bỏ thời gian quý báu để chia sẻ cho các vị một chút."

Tức khắc, tầm mắt các phóng viên liền chuyển hướng về phía Cố Nam Sanh, không nghĩ tới, một diễn viên lâu năm như Cố Nam Sanh sẽ đến tham dự họp báo của một tiểu tân nhân như Vân Y.

"Cố ảnh đế, xin hỏi anh vì cái gì lại có mặt ở họp báo của Vân Y?"

"Là công ty an bài, hay là các người có quan hệ ngầm với nhau từ trước?"

"Cố ảnh đế, anh định kể lại sự thật hay nói dối để thiên vị cô Vân Y đây?"

"Các vị, tôi muốn hỏi một tiếng, các vị thân là phóng viên xin hãy nói xem báo chí quan trọng, là lời đồn rồi rác, hay là chân tướng sự việc?" Cố Nam Sanh chất vấn, làm những tiếng rì rầm trong hội trường lập tức trầm xuống.

Bất quá, vẫn có vị phóng viên không sợ chết, "Cố ảnh đế, anh đây là ở chuẩn bị uy hiếp chúng tôi sao?"

"Chúng ta nơi này có một cái video, cho các người thả lúc sau, các người liền sẽ đã biết." Cố Nam Sanh lời này vừa nói ra, màn hình sau lưng liền hiện ra một cái màn chiếu.

Trên đó là video Vân Y cùng Lý Tử Lâm hai người phối hợp diễn, chính là kia một hồi, sự kiện đánh người.....

Thời điểm các phóng viên xem xong cái video kia, trong lòng chấn kinh rồi một chút, bất giác mà nhìn thoáng qua người bên cạnh.

Trong mắt, vẫn là có một tia kinh ngạc.

Nếu bọn họ không có nhìn lầm, khi Vân Y đánh Lý Tử Lâm, khoảng cách kia hẳn là đánh giả, sẽ không đánh vào trên người Lý Tử Lâm mới đúng.

Hon nữa, từ pha quay chậm kia, có thể thấy được, Lý Tử Lâm rõ ràng là đem chính thân mình tiến đến phía trước một bước.

Nháy mắt, hướng gió liền chuyển biến, chỉ sợ nhân vật đầu đề bây giờ sẽ đổi thành Lý Tử Lâm đi.

Lại sắp xảy ra một hồi phong ba đi. Công chúng lúc này chắc cũng đã chứng kiến hết mọi diễn biến trong buổi họp báo.

Lý Tử Lâm đang xem TV, lúc này sắc mặt trắng nhợt, mà Tiết Mặc Lôi lại không có chú ý tới Lý Tử Lâm sắc mặt biến hóa.

Nếu đã dám tổ chức họp báo như vậy, hẳn hẳn là có cái chứng cứ gì chứng minh cô ta trong sạch..... Như vậy, sự tình tiềm quy tắc thì sao?

"Về chuyện nhờ tiềm quy tắc để lấy vị trí trong MV của Quân Mạc Bắc, các vị phóng viên còn có người xem trước TV, mọi người không tin thần tượng Quân thiên vương của các người sao?"

Vân Y đứng dậy, giọng nói đồng đặc hữu lực, nhìn các phóng viên phía dưới, "Tôi chỉ có thể nói, có thể vào vai nữ chính trong MV của Quân thiên vương, là vinh hạnh của tôi.

Hon nữa, chẳng lẽ tôi không được quyền lựa chọn công việc của mình sao, thành công của mỗi người, đều là dựa vào tiềm quy tắc sao? Chẳng lẽ thần tượng các người, cũng là tiềm quy tắc mà nổi tiếng sao?"

Bạn đang đọc truyện *Công Lực: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 255: Ảnh đế đại nhân là ta (25)

Vân Y này thật là đại nghịch bất đạo, dám nói thần tượng bọn họ là dựa vào tiềm quy tắc để nổi tiếng?

Người xem TV nói gần đúng đúng mà nhìn Vân Y, muốn đem Vân Y này xé nát. Chẳng qua, TV..... Cũng không phải Vân Y ở trước mặt của mình.

Mà những phóng viên này nghe Vân Y nói như thế, sõi nổi nhìn xung quanh, cái này..... Trước nay liền không có nghệ sĩ dám ở trước mặt phóng viên huênh hoang như vậy.

"Như vậy xin hỏi Vân Y một chút, có đây là đang có ý gì?" Có phóng viên liền cười lạnh, chẳng lẽ cô ta còn có thể so với ca vương ảnh đế ảnh hậu bây giờ lợi hại nhiều hay sao?

"Ý của tôi chính là, tiềm quy tắc chỉ là tồn tại thiếu số, mọi người đừng đánh giá qua quýt mà hãy đón xem bộ phim mới của chúng tôi, ra mắt vào cuối tuần này, đến lúc ấy các vị hãy tự quyết định xem, rốt cuộc tôi có trong sạch hay không."

Lời nói Vân Y lúc này, đồng dạng vang vọng khắp hội trường, trên TV.

Quân Mạc Bắc nhìn Vân Y, cúi đầu trầm tư một chút, rồi mới móc di động của mình ra, mở Weibo.

"Tiểu muội nhà bên khí chất như vậy, cho dù không thể được tất cả mọi người yêu thích, tôi không rõ, vì sao lại có nhiều người đi ghen ghét vô lý đến thế?"

Quân Mạc Bắc lời này vừa nói ra, chính là khẳng định Vân Y tồn tại khí chất của tiểu nữ hài nhà bên.....phù hợp với Mv,cho nên mới được chọn.

Mà trận phong ba này, cuối cùng ổn định lại, còn việc Lý Tử Lâm cố ý bị đánh, Vân Y tỏ vẻ cái này không phải việc nàng có thể khống chế được.

Hợp báo kết thúc, Lộ Tây liền mang theo cô đi về công ty.

Tại trụ sở chính của công ty.

"Cảm ơn anh, Nam Sanh." Vân Y biết, video là Cố Nam Sanh vì nàng mà chuẩn bị.

"Không cần, tôi chỉ là không thích nhìn người bị oan uổng thôi." Cố Nam Sanh đương nhiên không có thừa nhận, chỉ là nhún vai, rất là thoải mái mà nói.

"Mặc kệ như thế nào, vẫn là cảm ơn anh, bằng không, tôi nay tới mời anh đi ăn bữa cơm!" Vân Y nghiêng đầu, mờ to đôi mắt vô tội mà hỏi.

Bất quá, ở trong lòng lại ở suy tư, có phải hay không nên mời cả Quân Mạc Bắc đâu?

"Được." Cố Nam Sanh nhìn Vân Y, cười khẽ, chỉ là, dưới khuôn mặt ôn hòa ấy không biết là cất giấu cái tâm tư gì.

"Vậy tới nay hẹn ở chỗ tôi nhé, tôi tự mình xuống bếp." Vân Y cười đến thật là sáng lạn, khiến cho Cố Nam Sanh buột lòng phải làm khác phương hướng muốn đi.

Bất quá, ánh mắt cũng chỉ biến hóa một chút, không có biến hiện gì nhiều, "Được."

Sau khi cùng Cố Nam Sanh tách ra, Vân Y lập tức cầm lấy điện thoại trong tay, gọi điện thoại cho Quân Mạc Bắc.

Quân Mạc Bắc thời điểm nhận được điện thoại của Vân Y, còn có chút ngao kiêu làm bộ không muốn đi, bất quá, nghe Vân Y mời, đúng vậy, miễn cưỡng đáp ứng rồi.

Vân Y buông di động, hướng về phía ký túc xá của mình mà đi, bất quá, đầu tiên, cần mua đồ ăn.

Đến tới, Cố Nam Sanh khoan thai tới muộn..... Không đúng, hẳn là nói, người muộn, là Quân Mạc Bắc.

"Nam Sanh? Tới rồi?" Vân Y không có tò mò Cố Nam Sanh như thế nào tìm được ký túc xá của mình, hôm nay hẳn không hỏi, cũng sẽ có cách biết.

"Dọn một lát, rất nhanh sẽ xong thôi." Vân Y ở kia trong phòng bận rộn, để Cố Nam Sanh ngồi ở trên sofa.

Nghĩ đến cảnh tượng này, mới Cố Nam Sanh gọi lên một mặt ý cười nhân nhật, thật giống như..... sinh hoạt bình đạm của vợ chồng bình thường.....

Bạn đang đọc truyện *Công Lực: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 256: Ảnh đế đại nhân là ta (26)

【 đình -- độ hào cảm công lực+10, tổng độ hào cảm 55, ký chủ uy vũ, không ngừng cố gắng! 】

Không đúng, hẳn như thế nào sẽ nghĩ đến vấn đề này?

Vợ chồng?

Cố Nam Sanh nháu mày, chỉ là nhìn về phía Vân Y, biểu tình liền có chút kỳ quái dị.

Thời điểm Vân Y đem đồ ăn mang ra, liền thấy được này Cố Nam Sanh mặt nhăn nhó cứng đờ.

Vừa rồi hệ thống báo hào cảm tăng, nàng không phải không nghe được, chỉ là..... Cũng không biết Cố Nam Sanh bị làm sao.

"Xây ra chuyện gì Nam Sanh?" Vân Y buông đồ ăn, rồi mới đem tay xoa xoa trên tạp dề, đi qua.

Cổ Nam Sanh nhìn Vân Y đi tới, bước chân càng ngày càng gần, tâm hần liền càng thêm rối rắm

Lắc lắc đầu, "Không có việc gì, cô tiếp tục đi."

"Leng keng ——"

Vừa vặn, lúc này chuông cửa vang lên.

Ở ngoài cửa, chính là Quân Mạc Bắc.

Quân Mạc Bắc thấy Vân Y mời mình đến ăn tối, tâm tình rất kích động.

Điều này cho thấy Vân Y cuối cùng cũng phát hiện nỗ lực của hắn, cho nên bắt đầu trộm nhớ trộm thương, mời mình tới hẹn hò, không phải sao?

Nhưng mà, Quân Mạc Bắc lại không có nghĩ đến, nếu Vân Y mời hắn một bữa cơm đã được gọi là yêu thầm. Như vậy, lúc trước hắn trợ giúp Vân Y tẩy thoát tội danh, chẳng phải là mình huyễn?

"Nhà, có người tới, đi mở cửa đi." Vân Y không chút khách khí mà sai sử Cổ Nam Sanh đi làm chút chuyện vặt.

Cổ Nam Sanh không có để ý, đôi chân dài bước tới cửa.

Hắn có chút tò mò, lúc này sao lại có người tới tìm Vân Y?

Hắn không hoài nghi tính bảo mật của công ty, Vân Y tất nhiên cũng sẽ không kêu cái gì phóng viên tới nơi này chờ đợi.

Cửa mở ra.....

Quân Mạc Bắc?

"Nam Sanh? Cậu như thế nào lại ở chỗ này?" Quân Mạc Bắc vốn dĩ đang cao hứng, thời điểm nhìn thấy Cổ Nam Sanh, kinh ngạc nói.

Bất quá, giây tiếp theo, Quân Mạc Bắc giống như liền nghĩ tới Vân Y cùng Cổ Nam Sanh có phải hay không có quan hệ thân mật.

"Vân Y mời ăn cơm, nói là muốn cảm ơn vì đã giúp đỡ." Cổ Nam Sanh không dấu diếm, chuyện này là chuyện nhỏ, không cần thiết phải giấu.

"A?" Quân Mạc Bắc trong lòng lẹp bẹp, bởi vì, Vân Y gọi điện thoại cũng nói với hắn như thế.

Ngay từ đầu, hắn còn tưởng rằng Vân Y muốn tiếp cận mình, ai biết.....

"A Bắc tới? Vào đi, đồ ăn chuẩn bị xong rồi." Vân Y bện lên bện xuống, đứng trong bếp cả buổi chiều để tiếp đón hai vị ảnh đế cùng ca vương.

"Oa, Vân Y, đây đều là cô làm sao?" Quân Mạc Bắc nhìn những món ăn trên mặt bàn, đây là chuẩn bị Mãn Hán toàn tịch đãi bọn họ sao?

Vân Y gạt gạt đầu, giống như là không rõ Quân Mạc Bắc kinh ngạc là cái ý tứ gì.

"Đừng vậy, bởi vì muốn cảm tạ hai người khi tôi gặp phải những cái lời đồn tai tiếng, còn giúp đỡ tôi." Vân Y giờ ly lên, "Cạn ly!"

"Cạn ly!" Quân Mạc Bắc phản từ hiếu động này, tự nhiên là giờ cao cái ly, uống cạn.

"Hả? Vân Y, cái này không phải rượu sao?" Quân Mạc Bắc vừa uống xuống, phát hiện bị lừa, dờ mờ, cái này, là trà.

"Ha ha, uống rượu không tốt, uống rượu không tốt." Vân Y vội vàng lắc lắc tay, một phòng cô nam quả..... A phi, chính là không tốt.

"Đừng, uống rượu dễ dàng xảy ra chuyện." Cổ Nam Sanh nhìn ra biểu tình Vân Y ㄟㄎㄣ̄hằm trang mà trả lời.

Oanh ——

Giống như là bị người nhìn ra tâm sự của mình, khuôn mặt Vân Y đỏ bừng, phẫn phẫn nộ nộ.

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 257: Ảnh đế đại nhân là ta (27)

Cổ Nam Sanh thấy biểu tình Vân Y càng lúc càng thêm xấu hổ, hận không thể đào cái hố đem mình chôn xuống, nhẹ nhàng nhấp trà, che dấu tươi cười của mình bên khóe miệng.

【 đính -- độ hào cảm công lược +5, tổng độ hào cảm 60, ký chủ không tội, tiếp tục nỗ lực! 】.

Nàng hiện tại cũng không biết nên nói cái gì, rõ ràng, rõ ràng nàng không có nói gì mà vẫn bị phát hiện sao?

Chỉ là, Quân Mạc Bắc vẫn cứ ngây ngốc, "Xây ra chuyện? Có thể xảy ra cái chuyện gì? Ta lại không say rượu lái xe."

Vân Y khóe miệng giật giật, đối với Quân Mạc Bắc, thật đúng là không biết nên nói gì cho tốt.

"Tay nghề không tồi." Cổ Nam Sanh ném một ngụm, đối với tay nghề Vân Y tỏ vẻ khen ngợi.

"Hả? Để tôi thử xem." Quân Mạc Bắc vốn đang rối rắm vì vẫn đề uống trà mà không thể uống rượu.

Nghe Cổ Nam Sanh nói vậy, liền đem đĩa kếp lấy một miếng rau, để vào trong miệng.

Thanh thủy ngon miệng, du mà không膩, thoát nhìn, đủ xanh tươi, nghe lên, hương hương..... Sắc hương vị đều đầy đủ.

"Oa, Y Y, không ngờ nha." Quân Mạc Bắc từ Vân Y biến thành Y Y.

"Ha ha nếu thích liền ăn nhiều một chút." Vân Y tồn tại ở nhiều Vị diện như vậy..... trừ nghề căn bản là không làm khó được nàng, không làm thì chỉ có đường chết đói.

Vân Y đối với lần này mời khách, xem như thực vừa lòng..... Xoát được 15 hào cảm

Vân Y đứng trong bếp rửa chén, trong phòng khách, một con cún con liền chạy ra, chính là sủng vật Vân Y mới từ trong cửa hàng mua trở về không lâu "Mộc Mộc".

"Ai da, Y Y a, cô còn nuôi chó?" Quân Mạc Bắc nhìn thấy Mộc Mộc, kinh ngạc. Bởi vì..... Hắn không thích chó..... Khóc.

Vì sao Y Y lại thích nuôi chó?

Vì sao Cổ Nam Sanh cái tên vô lại này cũng thích nuôi chó?

Còn hẳn thi thực chán ghét cậu?

Hắn cũng muốn tìm một người cùng chung chí hướng, kiên quyết chống lại việc nuôi chó!!

"Mộc Mộc, tới đây." Cổ Nam Sanh nhìn Mộc Mộc xuất hiện, hướng Mộc Mộc vẫy vẫy tay.

Mộc Mộc hình như là nghe thấy được một cỗ hương vị tương đối quen thuộc, vội vàng hướng bên Cổ Nam Sanh kia chạy tới.

"Hả? Nam Sanh, nó quen cậu ư?" Quân Mạc Bắc kinh ngạc mà nhìn Cổ Nam Sanh.

Không biết vì cái gì, hắn cảm thấy, Cổ Nam Sanh cùng Văn Y, giống như còn có một loại nhận thức riêng giữa bọn họ, làm hắn chen không lọt.

Mộc Mộc nghe thấy được hơi thở của người sống, quay ra gầm rú đối với Quân Mạc Bắc.

"Ai nha, chú mày thế nhưng mà suýt ta?" Quân Mạc Bắc chuẩn bị động thủ đối với Mộc Mộc, bị Mộc Mộc càng thêm hung ác đối đãi.

Một người một cậu chuẩn bị đánh nhau, Cổ Nam Sanh ở bên cạnh, thế nhưng cũng không khuyên can.

Thời điểm Văn Y ra ngoài phòng khách, liền thấy được một cái tình cảnh như thế, nhìn nhìn Cổ Nam Sanh, rồi mới ngồi ở bên cạnh hắn.

Nơi này nhất phái hòa khí hoà thuận vui vẻ, nhưng bên Lý Tử Lâm kia thâm hơn nhiều.

Sự tình Lý Tử Lâm bị người lôi ra bàn tán, ngay cả công ty cũng không giúp năng.

Bởi vì, vì sự tình Lý Tử Lâm, muốn cứu năng ta không biết còn muốn tiêu hao bao nhiêu tinh thần cùng sức lực, còn không bằng phùng người khác đi.

Cứ như vậy, Lý Tử Lâm hiện tại liền giống như trẻ con bị người vứt bỏ.

Mà lúc này, mọi người năng, Lý Hàn Thúy, thế nhưng còn gọi điện thoại khiêu khích, bỏ đá xuống giếng.

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhặt Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 258: Ảnh đế đại nhân là ta (28)

Nhan Hi còn gọi đến nói muốn gặp lại Lý Tử Lâm.....

Lý Tử Lâm cúp điện thoại, a..... Chẳng lẽ các người cho rằng, như vậy liền có thể đem ta hủy đi sao? Thế nhưng còn dám bỏ đá xuống giếng?

Lý Hàn Thúy cũng không phải người không có tiếng tăm gì.

Ít nhất, ở trong khoa dương cầm, bạn học đều nhận thức cô ta.

Này Nhan Hi cùng năng, vốn dĩ chính là một đôi tình lữ khiến người hâm mộ.

Nhưng mà ai biết, Lý Hàn Thúy này thế nhưng lại như vậy không biết xấu hổ, câu dẫn bạn trai của tỷ tỷ?

Mà Nhan Hi còn tra (xấu xa) hơn, không chỉ là cái tiểu bạch kiểm, dùng tiền bạn gái của mình để đi học, còn ăn bám em gái cô ta.

Lúc này, Nhan Hi cùng Lý Hàn Thúy hai người, đã bị Lý Tử Lâm dạy dỗ cho một trận không ra người.

Muốn gọi điện thoại chất vấn Lý Tử Lâm, cô ta lại không nghe. Muốn chứng tỏ mình "trong sạch" cũng không được, vì Lý Tử Lâm đã đăng ảnh hai người ở bên nhau, chất vấn bọn họ trên diễn đàn. Chứng cứ rằng như vậy, người khác sao có thể tin tưởng bọn họ

Còn Tiết Mặc Lôi ở trên Weibo trợ giúp Lý Tử Lâm, đương nhiên nói là, lúc ấy Lý Tử Lâm biết chuyện em gái cùng bạn trai thông đồng lừa gạt cô ta, cho nên, trong lúc diễn tâm tình không ổn định, mới lỡ bước ra khỏi vị trí đoàn phim sắp xếp, bị Văn y tát.

Thế nhân đều sẽ tương đối đồng tình với kẻ yếu, chuyện Lý Tử Lâm bị của mình muội muội cùng bạn trai đâm sau lưng, liền lấp mắt chuyện cô ta hãm hại Văn Y.

Văn Y ở thời điểm biết chuyện này cũng chỉ khẽ cười, tỏ vẻ không có bất luận cái ý kiến gì.

60 hảo cảm..... Văn Y đang ở tự hỏi, sau này nên chà xát cảm giác tồn tại kiểu gì.....

"Hệ thống, ở vị diện này thời gian làm nhiệm vụ là bao lâu?" Văn Y đột nhiên nghĩ đến vấn đề này.

Vị diện trước, có tận mười năm để hoàn thành, cũng là cấp bốn sao, như vậy hẳn là không cần phải gấp gáp?

"Không phải, vị diện trước là vị diện đặc thù, lần này, cho cô thêm hai tháng." Hệ thống trầm mặc một chút lúc sau, tiếp tục bổ sung nói.

Hệ thống cảm thấy của mình rất có nhân tính, cho Văn y thêm tận hai tháng nữa để hoàn thành nhiệm vụ, chính là, không nghĩ tới Văn Y nghiêng răng nghiêng lợi muốn xé nát nó?

Văn Y dùng ngón tay đếm đếm thời gian, phát hiện này hệ thống càng ngày càng hà khắc năng, lần trước trừ gần hết thời gian nghỉ ngơi ở vị diện ngộ không, còn hoàn thành sớm thế giới 4 trước đó, vậy mà chi thêm được có hai tháng trong nhiệm vụ này?

Nàng muốn tìm Chủ Thần hệ thống khiêu nại.

Bất quá, Văn Y cũng không biết khiêu nại như thế nào, Chủ Thần hệ thống lại là cái gì?

Cầm lấy đi động, gọi cho Cổ Nam Sanh.

"Nam Sanh, anh rảnh không?" đầu bên kia ngay lập tức bắt máy, chỉ là.....

"Xin hỏi ai vậy?" Một giọng nữ vang lên, khiến Văn Y im bật, có chút kinh ngạc không biết nên nói cái gì.

Này..... một cô gái?

"Xin, xin lỗi, không có việc gì, nhầm máy." Văn Y nói xong, vội vàng liền đem điện thoại cấp cúp.

Trong lòng còn "Phanh phanh phanh" nhảy loạn lên, điện thoại Cổ Nam Sanh..... lại có phụ nữ bắt máy?

Chẳng lẽ, là bạn gái?

Văn Y có chút chần chờ, nếu, Cổ Nam Sanh thật sự có bạn gái, như vậy, hành vi nàng hiện tại, lại là cái gì?

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhặt Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFullNet**.

Chương 259: Ảnh đế đại nhân là ta (29)

"Hệ thống! Hệ thống! Đi ra cho ta!" Vân Y kêu gọi hệ thống, đáng tiếc, hệ thống mặc kệ năng, che kênh của Vân Y lại khiến cô như TV bị tắt tiếng, sao có khả năng nghe được tiếng Vân Y đang mắng nó trăm ngàn lần!

Mà ở đầu điện thoại kia, người phụ nữ bị Vân Y ngắt điện thoại về mặt mỏng lung nhìn màn hình.

"Vân Y?"

Vân Y là ai?

Sao cảm giác như là cùng Nam Sanh rất thân mật? Mớ miệng chính là..... Nam Sanh, anh có rành không?

Nhìn Cổ Nam Sanh mới vừa tắm rửa xong, nói, "Nam Sanh, canh vừa mới nấu ở trên bàn ấy, nhớ uống đi."

"Được." Cổ Nam Sanh có chút lạnh nhạt, nhưng lại rất là ngoan ngoãn mà đem chén canh uống hết.

Người phụ nữ nhìn Cổ Nam Sanh đem canh uống xong, lúc này mới vừa lòng mà tươi cười, lấy chén, chuẩn bị đi ra ngoài.

"À, đúng rồi, vừa rồi có người gọi là Vân Y gọi điện thoại đến, Vân Y này là ai vậy?"

"Đồng nghiệp." Cổ Nam Sanh không muốn giải thích Vân Y này là ai cho người này nghe.

"Đồng nghiệp? Đồng nghiệp sẽ gọi tên thân mật như thế sao? Nam Sanh Nam Sanh, nói đi, có phải là bạn gái con không?" Nữ tử xoa eo, vẻ mặt tức giận.

"Mẹ, mẹ cũng đừng âm ỉ nữa?" Cổ Nam Sanh hết chỗ nói rồi, mẹ anh luôn xem quá nhiều tiểu thuyết tổng tài bá đạo, rồi rất thích quan tâm đến mọi chuyện của anh, là người phụ nữ kì lạ khiến người cận lời.

Lần trước, có người ở trên Weibo hấn nhấn lại: Nam Sanh, em phải sinh khi con cho anh.

Rồi mẹ anh liền đi nghiên cứu cái người đòi sinh con cho anh là ai, còn dùng một quyển sách thật dày nhìn như luận văn tới chứng minh hai người không thể cùng nhau sinh hầu tử.

Lại có một lần, có fan nữ nhắn tin trên Weibo nói: Nam Sanh, bọn em đều mang khi con của anh hết rồi, sao anh còn chưa đến rước người về?

(câu này ý chỉ giọng nói của anh mẽ người, khiến lỗ tai bọn họ nghe xong đều mang thai.)

Vậy mà mẹ anh còn tưởng là thật, thuê người đi tìm hiểu những fan này là ai.....

"Lần này khác nhé, lần này không phải trên Weibo, mà là người ta gọi điện thoại đến, hơn nữa, vừa nghe mẹ hỏi cô ấy là ai, đã vội cúp điện thoại."

Cổ mẹ trong đầu nháy mắt nghĩ tới một cái khả năng, "Nam Sanh, nếu cô ấy cho rằng mẹ là bạn gái con, rồi liền cho rằng mình là tiểu tam, cho nên chia tay con thì phải làm sao bây giờ?"

"Ai nha, Nam Sanh cười phải tức phụ thích ăn giấm thì phải làm sao bây giờ....."

Trong đầu mẹ Cổ, Nam Sanh chính là ảnh đế, có bao nhiêu nữ fans muốn gả cho con trai bà, cưới vợ về phải làm sao bây giờ?

"Cái gì?" Cổ Nam Sanh sắc mặt tối sầm, lập tức cầm lấy di động, định gọi điện cho Vân Y.

Mẹ Cổ nhìn hành động của con trai mình, tùm tùm cười, a ha ha ha, bà vừa nói rồi không phải sao.

"Mau mau mà gọi lại cho cô bé ấy đi, bằng không đợi chút nữa người ta hiểu lầm, Vân Y chạy mất thì làm sao bây giờ?" Mẹ Cổ dường như sợ thiên hạ không loạn, khiến Cổ Nam Sanh đều nhìn không được muốn đem bà đẩy ra khỏi phòng.

Mẹ Cổ vốn muốn ở một bên nghe chuyện, chỉ là,đột nhiên nghĩ tới Vân Y này..... Bà hình như đã nghe qua ở đâu rồi...

Mẹ Cổ lập tức về phòng, lên mạng tìm tên "Vân Y". Theo kết quả tìm kiếm trên mạng thì thanh danh cô bé hình như không được tốt lắm.

Nhưng mà, bà nhìn thấy mấy cái video, chính là những clip cắt ra từ buổi tuyên truyền phim cùng hợp báo, đều có mặt con trai của mình?

Mẹ Cổ lập tức liền nhếch miệng cười, xem ra, mình rất mau liền có con đầu thối.

Bất quá trong tiểu thuyết hào môn tổng tài, không phải đều có nhân vật bà đã đã man sao..... Có cần bà tới sắm vai cái nhân vật mẹ chồng đáng sợ không?

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 260: Ảnh đế đại nhân là ta (30)

Mẹ Cổ suy tư một chút, vẫn là miễn cho con trai của mình đem Vân Y nhà người ta dọa chạy mất rồi ở một mình cô độc suốt đời, trước tiên cứ từ từ đã.

"...?" Vân Y còn đang rối rắm Cổ Nam Sanh có phải có bạn gái rồi hay không... Cổ Nam Sanh lại gọi điện thoại đến cho cô.

Vân Y còn tưởng rằng, là bạn gái Cổ Nam Sanh gọi lại cho nàng để cảnh cáo hay là làm cái gì khác.

Cho nên lúc bắt máy, giọng nói không khỏi có chút kì quái.

"Này, Vân Y." Giọng Cổ Nam Sanh từ đầu kia truyền tới khiến Vân Y có chút tò mò, Cổ Nam Sanh như thế nào lại gọi điện thoại cho mình?

"Xảy ra chuyện gì?" Chẳng lẽ là muốn nói sau này không cần gọi điện thoại cho hắn nữa?

"Vừa rồi nghe điện thoại chính là mẹ tôi, cô đừng hiểu lầm." Cổ Nam Sanh nói vậy khiến Vân Y sững sờ một chút.

Khụ khụ.....

Này..... Là muốn giải thích với mình sao?

Hay là tự mình nghĩ nhiều rồi?

"Cho nên, Nam Sanh, anh là đang giải thích với tôi sao?" Vân Y cười khế một tiếng, còn Cổ Nam Sanh bên kia lại nghe là Vân Y thờ dài nhẹ nhõm một hơi.

"Vậy cô, cần nghe sao?" Câu hỏi giống như là thăm dò ý của Vân y, nhưng ngữ khí vẫn bình bình đạm đạm khiến người nghe không rõ.

Nhưng đến đây mà Vân Y còn không hiểu ý của Cổ Nam Sanh, như vậy thật sự phải về nhiệm vụ cấp một làm lại một lần nữa.

"Tôi chỉ là cho rằng vừa rồi bạn gái anh nghe máy." Vân Y dừng một chút, tiếp tục nói, "Nam Sanh, bởi vì anh giải thích hiểu lầm này, tôi rất vui."

Vân Y lời này khiến bên mỗi Nam Sanh giờ lên một nụ cười sáng lạn, trong ôn hòa mang theo ý cười không rõ ý vị.

【đỉnh -- độ hào cảm công lực+5, tổng độ hào cảm 65, ký chủ cố lên! 】

"Tôi chưa có bạn gái, nhưng mà, tôi muốn hỏi, em thấy tôi thế nào?" Trái tim trong lồng ngực Cổ Nam Sanh đập nhanh đến mức muốn nứt ra, một khắc này, Cổ Nam Sanh mình bạch.

Anh hiểu ra mình khần trương đến vậy là vì lo Vân Y sẽ hiểu lầm mình, cùng bởi vì loại lo lắng cùng khần trương này, anh cũng nhận ra, mình thích cô ấy.

Tuy rằng thời điểm Cổ Nam Sanh nói lời này, có chút nhẹ nhàng băng quơ, nhưng chỉ có chính hắn mới biết mình là có bao nhiêu lo lắng cùng chờ mong Vân Y trả lời.

Vân Y không trả lời, chỉ là trầm mặc một chút, khiến Cổ Nam Sanh từ chờ mong chậm rãi chuyển thành mất mát.

"Ảnh đế này, chẳng lẽ, anh không biết thô lộ là cần phải đến trước mặt người ta mới được xem như có thành ý sao?" Cổ Nam Sanh đang muốn cúp điện thoại, Vân Y mới chậm rãi nói.

Cổ Nam Sanh dừng một chút, lời này có ý gì, với chỉ số thông minh của anh ta, lập tức liền minh bạch ý tứ Vân Y.

Nháy mắt, hắn cúp điện thoại, xông ra ngoài.

Ba Cổ vừa trở về đã nhìn thấy con trai mình phi ra ngoài, còn tưởng rằng là con trai đã xảy ra cái gì sự tình đâu. Ông vội vàng hỏi vợ chuyện gì đã xảy ra, chỉ là Cổ mẹ lại cười mà không nói, vẻ mặt thần bí.

Bị cúp điện thoại, Vân Y lúc này có chút mộng lung, này này, năng cũng chỉ là đang muốn đùa giỡn Cổ Nam Sanh một chút mà thôi, sao lại đột nhiên đem điện thoại cúp xoẹt một cái như vậy?

Chẳng lẽ, mình vừa rồi có chút quá phận?

Không nghe được hào cảm độ tăng lên hay giảm xuống, Vân Y không dám suy đoán, Cổ Nam Sanh này đang muốn làm cái gì cái gì.

Vân Y nhú chặt lông mày, tự hỏi hành vi lúc nãy của mình có phải hay không có cái gì không ổn chỗ.

Trong lúc Vân Y còn đang cố gắng nghĩ xem mình làm sai cái gì rồi, điện thoại vang lên thông báo có tin nhắn đến.

Bạn đang đọc truyện *Công Lực: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 261: Ảnh đế đại nhân là ta (31)

Vậy mà là tin nhắn Cổ Nam Sanh gửi đến.

Nội dung rất đơn giản, chỉ có hai chữ: Xuống dưới.

Vân Y nhìn hai chữ này, không rõ Cổ Nam Sanh đang có ý tứ gì, cho nên thò mặt ra ngoài cửa sổ muốn từ đây nhìn ra bên ngoài xem Cổ Nam Sanh đến tốt cùng là đang làm cái quỷ gì.

Nhưng mà cửa sổ bị tường chắn hết, đến cái cây còn chả nhìn được, Vân Y lần đầu tiên tức giận tại sao cửa sổ lại đặt ở bên kia?

Không muốn nghĩ nữa, tắt mạch não, thay đổi một thân xiêm y (bởi vì vừa vẫn còn mặc áo ngủ), đi xuống.

Mới vừa đi xuống, đập vào mắt là Cổ Nam Sanh, trong tay còn cầm một bó hoa hồng đỏ thắm xinh đẹp.

Cổ Nam Sanh vừa thấy Vân Y xuống dưới, ánh mắt đã sáng lên, nhanh chóng đi tới, "Vân Y làm người yêu tôi được không?"

Giọng nói của Cổ Nam Sanh lúc này vừa nam tính vừa ôn nhu, như muốn đem người sa vào bên trong, lại như là muốn dụ hoặc người, làm người ta sa vào ôn nhu đã được bày sẵn.

Vân Y mắt nhìn về phía Cổ Nam Sanh, hai người cách nhau không phải rất gần, cũng không phải rất xa, vừa vặn một khoảng cách duy nữ như trong phim ấy.

Nhưng từ góc độ Cổ Nam Sanh nhìn sang, lại có thể thấy ửng hồng cùng thẹn thùng trên mặt Vân Y.....

"Được."

【đỉnh -- độ hào cảm công lực+10, tổng độ hào cảm 75, ký chủ không ngừng cố gắng, rất nhanh có thể hoàn thành nhiệm vụ! 】

Trong lúc nháy cảm như thế này, theo như lời hệ thống, nó là đang làm tròn nghĩa vụ thời thời khắc khắc nhắc nhở Vân Y, đây chỉ là nhiệm vụ.

Cho dù hiện tại Vân Y có cảm tình với đối tượng công lực, nhưng cuối cùng, cảm tình này là không thể đủ lưu lại.

Vân Y theo bản năng đem hệ thống thanh âm che lại, đối với Cổ Nam Sanh, tuy rằng là coi như nhiệm vụ công lực, nhưng đương nhiên Vân Y phải bỏ ra vài phần chân tình thật cảm.

Chỉ có thật sự đem cảm xúc của mình đầu tư vào, đối phương..... mới có thể cảm giác mình là thật tình thật ý với người ta.

"Nam Sanh, là bạn trai, có người trực tiếp xưng hô đại danh của bạn gái mình ư?" Đầu tiên, Vân Y đối cái xưng hô này Cổ Nam Sanh rất không thích.

Nhìn Vân Y khác với ngày thường, ôn nhu ngoan ngoãn, cô lúc này có chút bất mãn ngịch ngợm khiến Cổ Nam Sanh một trận mềm lòng mà nheo cái mũi Vân Y.

"Y Y? Tiểu Y? A Vân? Vân Vân?" Nếu là bạn gái của mình, đúng, liền không cần quá mức giữ khoảng cách.

Cổ Nam Sanh cánh tay rất thuận theo tự nhiên kéo Vân Y lại gần, chỉ là những cái xưng hô đó hắn đều cảm thấy quá bình thường.

"Anh không cảm thấy mấy câu xưng hô kiểu đó ai cũng gọi được à?" Vân Y liếc nhìn, ngẫu nhiên ngạo kiều, vẫn là cần kiêu ngạo chút.

"Vân Y." Cổ Nam Sanh bình đạm hô một tiếng, chỉ là ý cười trong mắt cùng bên miệng vẫn đầy ắp.

"Nam Sanh, anh còn chưa nói, vì sao lại muốn em làm bạn gái anh đây." Vân Y không bỏ tay Cổ Nam Sanh ra mà để anh ta nắm tay cô, chỉ đứng đó, ôm một bó hoa vô tội mà nhìn Cổ Nam Sanh.

"Hà?" Cổ Nam Sanh nheo mắt nhìn Vân Y, già vờ không biết ý tứ Vân Y.

"Hà?" Vân Y cũng học bộ dáng kia của Cổ Nam Sanh, khiến Cổ Nam Sanh không khỏi cười khẽ một tiếng.

"Bởi vì, anh thích em." Cổ Nam Sanh ngừ khí chậm rãi, lại mang theo một tia độc hữu sùng nịch ở bên trong.

Vân Y nghe xong khóe miệng không tự giác kéo lên, cười sáng lạn trước mặt Cổ Nam Sanh.

"Cổ Nam Sanh, em cũng thích anh!" Bất đồng với giọng nói nhẹ nhàng có chút xấu hổ của Cổ Nam Sanh, Vân Y lớn tiếng mà hô lên.

【đỉnh -- độ hào cảm công lực+10, tổng độ hào cảm 85, ký chủ cố lên! 】

Bạn đang đọc truyện *Công Lực: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 262: Ảnh đế đại nhân là ta (32)

Vân Y lười biếng mà nằm ở trên sofa nhìn tin tức, còn Cố Nam Sanh lúc này bởi vì phải quay phim nên ở ngoài.

Ăn bím bím khoai tây, Vân Y phát hiện, kỳ thật ở rất nhiều Vị diện, nàng cũng chỉ cùng nam chính dây dưa. Đến nỗi mấy thứ tỷ như băng hữu hay bạn khuê mật, thật đúng là không có nhiều.....

"Nam Sanh?" Điện thoại vang lên, Vân Y thấy tên gọi, nghĩ hoặc, hẳn lúc này không phải đang quay phim sao?

"Ăn cơm chưa?" Cố Nam Sanh thanh âm từ đầu điện thoại kia truyền tới, lời nói đầy quan tâm ấm áp.

"Ăn rồi, Nam Sanh, anh ăn chưa?" Vân Y trong miệng còn nhai khoai lát, tiếng giòn giòn từ đi động truyền tới đối phương, bên kia

Cố Nam Sanh nghe được chỉ thấy trong lòng ngập tràn nhớ nhung, hẳn nghe tiếng người ta ăn vặt mà cũng nhớ nhung là sao...

"Ừm" Cố Nam Sanh trả lời một chút cũng không nói gì thêm

"Nam Sanh, em nhớ anh, bao giờ thì anh về?" Tiếng gọi ý lại ni non của người con gái truyền tới tai Cố Nam Sanh, ồm tai mỹ diệu. Đương nhiên lúc này Vân Y cũng đã ngừng nhai khoai tây.

"Anh cũng nhớ em, anh sẽ về nhanh thôi."

【 đĩnh -- độ hào cảm công lực+5, tổng độ hào cảm 90, ký chủ có lên! 】

Chung đụng thì ít mà xa cách thì nhiều, ở bên nhau sắp nửa tháng, Vân Y vẫn không xoát được nửa điểm hào cảm, nhưng mà hiện tại.....

Chẳng lẽ, là bởi vì cô không có nói chút lời ngon tiếng ngọt?

Vẫn là..... mình không đủ chủ động?

Vân Y nghe hệ thống nhắc nhở, khỏe miệng giờ lên, ngữ khí nói chuyện cũng trở nên nhẹ nhàng hơn.

Cố Nam Sanh còn tưởng rằng, Vân Y là bởi vì nghe được mình sắp trở về tin tức mà cao hứng đầu.....

"Nam Sanh....." Vân Y kéo dài ngữ khí, đem cả người đều chôn ở sofa.

"Gi vậy?" Cố Nam Sanh vừa định hỏi thì đạo diễn đã kêu hẳn, "Lát nữa nói tiếp, đạo diễn gọi anh rồi, anh tắt nhé."

Đợi Vân Y "Ừm" một tiếng hẳn đã hùng hực vội vội mà cúp điện thoại.

Vân Y nhìn đi động, có tên bạn trai nào chủ động đi tắt điện thoại như anh không?

Hừ!

Thật là quá không đạt tiêu chuẩn.

Tuy rằng nói như thế, nhưng Vân Y cũng không thật sự có cái gì bất mãn.

Vân y hiện tại cũng là diễn viên, biết công việc của Cố Nam Sanh rất bận, nhưng tuần này mới họp báo, quay phim xong, Lộ Tây thả cho cô đi chơi một tuần.

Đáng tiếc..... Cố Nam Sanh lại không ở đây.

Nhưng mà... cô có thể đi tìm hắn mà.

Nghĩ đến đây, tâm tình Vân Y lúc này liền tốt lên, lập tức trời dậy từ sofa thu thập hành lý đi thăm bạn trai đang lưu lạc bên ngoài.

Lần này Cố Nam Sanh ở Hawaii quay phim, ngồi máy bay cũng mất vài giờ.

Vân Y không nói trước với Cố Nam Sanh bởi vì muốn làm anh bất ngờ.

Nhưng mà, Vân Y không dự đoán được lần này mình không làm Cố Nam Sanh bất ngờ mà ngược lại tự mình làm mình hết hồn.

Riêng việc Vân Y đi đến sân bay một cách bí mật thời đã thất bại rồi. Tuy rằng Vân Y không phải rất có danh tiếng, nhưng bởi vì Cố Nam Sanh cùng Quân Mạc Bắc, Vân Y đều bị rất nhiều fan của hai người kia nhớ kĩ.

Bọn họ phát hiện Vân Y, còn tưởng rằng ánh mắt của mình xuất hiện vấn đề.

Cuối cùng sau khi bị vây một hồi..... Vân Y dưới sự yểm hộ của nhân viên công tác, thành công lên máy bay.

Bạn đang đọc truyện *Công Lực: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tài miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tài miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 263: Ảnh đế đại nhân là ta (33)

Vân Y nhớ rõ Cố Nam Sanh đã từng cùng nàng nói qua, hẳn ở một thôn nhỏ bên cạnh bờ biển của Hawaii đóng phim, nghĩ lại phòng việc mình bị lạc, vẫn là dựa vào hệ thống.

Vân Y kéo hành lý, dựa vào siêu cấp chỉ dẫn của hệ thống, đi tới chỗ Cố Nam.

Bất quá Vân Y cũng không lập tức đi tìm Cố Nam Sanh, mà là ở khách sạn bên cạnh đặt phòng. Dem hành lý thu thập tốt, bôi kem chống nắng, thay một cái váy đậm chất nhiệt đới rồi ra ngoài.

Vân Y một thân váy hai dây, thân mình yếu diệu nhưng cong thẳng đủ cả, có thể gọi là nóng bỏng, thêm gương mặt người Châu Á tại thôn trang nhỏ này có vẻ nổi bật rõ ràng.

Vân Y nhanh nhẹn đi đến chỗ quay phim của Cố Nam Sanh.

Đi tới bờ biển, đã thấy được đoàn người cũng rất nhiều máy quay và thiết bị, nếu máy quay phim bên này, không phải là Cố Nam Sanh ở ngay gần đây sao?

Vân Y đứng lẫn vào trong đoàn người, có lẽ là nhìn mặt mũi hiền lành thân thuộc của đồng hương, bọn học cũng chẳng nói gì, mặc định cô là người của đoàn phim.

Chẳng qua, sau khi liếc nhìn qua màn quay, mặt Vân Y liền cứng đờ.

Càng nhìn cái kia màn ảnh, Vân Y không biết vì sao, ngực của mình lại càng đau thêm một chút.

Không phải nói chỉ là nhiệm vụ mà thôi sao?

"Nam Sanh?" Tiếng ní non rất nhỏ, người bên cạnh đều nghe không được. Chỉ là, Cổ Nam Sanh hình như là cảm ứng được cái gì, quay đầu đem tầm mắt của mình dời về phía Vân Y.

Một hình bóng quen thuộc khắc ở hắc trong mắt.

Vân Y?

Vân Y thấy Cổ Nam Sanh tầm mắt dời qua chỗ nàng, theo bản năng xoay người chạy. Nước mắt, chậm rãi chảy xuống.

Cổ Nam Sanh tầm mắt, có chút mơ hồ, cô ấy.....

Đẩy diễn viên bên cạnh ra, cùng kia đạo diễn nói "Xin lỗi" sau đó, đuổi theo sau Vân Y.

Hai người kia, một trước một sau, những người không biết nội tình còn tưởng rằng đang bắt cướp.

"Vân Y!" Cổ Nam Sanh chạy vội theo sau, hô một tiếng, hắc chân dài, căn bản không phải Vân Y "Chân ngắn nhỏ" có thể so. Cổ Nam Sanh kéo cánh tay Vân Y.

Trên mặt Vân Y lúc này, còn tàn lưu của nước mắt vừa mới chảy xuống.

"Xảy ra chuyện gì?" Cổ Nam Sanh nhủ mảy, đuổi tay chuẩn bị giúp Vân Y chà lau bọt nước trên mặt, lại bị Vân Y đem đầu tránh đi.

"Không có việc gì." Vân Y cúi đầu, lúc này cô còn có nghi vấn muốn hỏi hệ thống đầu, không muốn cùng Cổ Nam Sanh nói chuyện.

"Xảy ra chuyện gì?" Cổ Nam Sanh như thế nào sẽ dễ dàng tin tưởng? "Y Y, đừng khóc nữa nhé?"

Cổ Nam Sanh nhìn cô khóc, hắc cảm thấy lòng mình cũng âm ỉ đau. Đau đến mức hắc bắt đầu không thở nổi, gất gao mà ôm lấy Vân Y vào trong lòng mình.

"Y Y, đừng khóc, em khóc, anh sẽ đau lòng, nói anh nghe xảy ra chuyện gì, có được không?" Cổ Nam Sanh nhẹ nhàng thì thầm bên tai cô, cúi đầu, hôn lên tóc cô.

"Nam Sanh, anh cũng có gái lúc nãy quay phim thích ghê nhỉ?" Vừa rồi, cô nhìn thấy Cổ Nam Sanh cùng nữ diễn viên kia đóng cảnh hôn?

Tuy rằng nói là đóng phim, nhưng mà Vân Y lại thấy mình rất khó chịu.

Không phải anh ta chỉ là đối tượng công lực thôi sao? Vì sao cô lại có cái cảm giác ghen tuông chua chát này?

"Vừa rồi?" Cổ Nam Sanh ôm Vân Y, đầu óc lại suy nghĩ tới hình ảnh vừa rồi, còn có.....

"Y Y, em đang ghen sao?" Cổ Nam Sanh nghĩ tới sự thật này, không khỏi cười khẽ một tiếng.

Bạn đang đọc truyện *Công Lực: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 264: Ảnh đế đại nhân là ta (34)

Tâm tình của hắc không tồi, bởi vì, Vân Y của hắc vì hắc mà ghen tị.

【 đình -- độ hào cảm công lực+5, tổng độ hào cảm 95, ký chủ cố lên! 】

Vân Y im lặng không nói gì.

"Vừa rồi chỉ là giả mà thôi, không hề làm thật chút nào." Lúc trước đạo diễn còn nói muốn hôn thật, nhưng Cổ Nam Sanh kiên quyết mà cự tuyệt, đạo diễn không thể nê hà đồng ý.

"Hôn... giả hả?" Vân Y đầu óc một mảng mông lung.....

Kia, kia vừa rồi, chẳng phải là.....

"Ngốc, anh sao có khả năng làm cái loại chuyện thật có lỗi này với em?" Cổ Nam Sanh sùng nịch mà sờ sờ đầu Vân Y, vuốt vuốt lông, à không phải, trần an.

Về tới khách sạn, cảnh quay của Cổ Nam Sanh đều bị gác lại sang ngày hôm sau.

Mà Vân Y bắt đầu tìm hệ thống giải đáp một chút vấn đề.

"Hệ thống, vì sao tôi cảm thấy của mình hình như thật sự thích Cổ Nam Sanh?" Vân Y thời điểm nói lời này, có chút hoảng sợ.

Này, nếu nói như vậy, tương lai cô rồi đi sẽ quên mất tình cảm của mình?

Như vậy đối với Cổ Nam Sanh còn có chính nguyên chủ, có phải sẽ để lại hậu quả hay thương tổn gì?

Vân Y nghi hoặc còn hệ thống rất là bình tĩnh, "Ký chủ, cô suy nghĩ nhiều rồi, tình cảm này chỉ là cảm giác hệ thống thêm vào để phục vụ cho ký chủ hoàn thành nhiệm vụ nhanh chóng hơn."

Cái gọi là giá trị tình cảm, chính là rót chút xúc tác vào trong đầu ký chủ, miễn cho ký chủ quá mức lãnh đạm với đối tượng công lực hoặc suốt ngày đi gây chuyện với các đối tượng khác.

Nếu không cẩn thận làm cho nam chính hoặc nam phụ hắc hóa, không chỉ có ảnh hưởng tới hệ thống cứu vớt nữ phụ, đến hệ thống bên nam chính nam phụ cũng sẽ bị ảnh hưởng.

"Cho nên nói, tôi hiện tại là rất bình thường?" Vân Y nghe hệ thống giải thích, lại bắt đầu chậm rãi yên lòng.

Nếu nói tình cảm này chỉ là do hệ thống rót vào, vậy mọi chuyện..... Không có vấn đề?

"Đừng, yên tâm, sẽ không có việc gì." Hệ thống bảo đảm.

Tuy rằng, nó từ trước đến nay đều không có danh dự.

Vân Y lúc này mới yên lòng, mà Cổ Nam Sanh bởi vì Vân Y tới, nhanh chóng đem đồ của mình chuyển đến bên Vân Y.

Mục đích rất đơn thuần, chính là vì đề bảo vệ Vân Y.

Hawaii nhìn thì đẹp thật nhưng cũng rất loạn..... Đặc biệt là với các cô gái độc thân, rất dễ dàng bị người nước ngoài quấy rầy.

Cổ Nam Sanh ở thời điểm Vân Y phát nổ (từ thế giới bên ngoài nhìn vào, Vân Y cùng hệ thống giao lưu chính là đang ngăn người), đã dọn lại đây.

"Y Y, em sao lại đến đây?" Sáng nay còn đang gọi điện thoại mà?

Hơn nữa, Cổ Nam Sanh hiện tại mới nghĩ đến một vấn đề, Vân Y không rên một tiếng đã tới, nếu bị người bắt cóc, hoặc là ở trên đường xảy ra sự tình gì thì biết làm sao bây giờ?

"Em không phải nói rồi sao? Em nhớ anh, cho nên liền tới gặp anh." Vân Y bị hệ thống khai đạo xong không hề có tâm lý gánh nặng. Nở ra tươi cười sáng lạn. Trong mắt tình ý lại tràn đầy, khiến Cổ Nam Sanh cảm thấy thật ngọt ngào.

Hắc đuổi tay ôm lấy Vân Y, đối với hành vi dính người của Vân Y rất cao hứng.

Bởi vì bạn gái dính mình như vậy, các nam nhân đại đa số trong lòng đều sẽ có một loại cảm giác tự hào thỏa mãn.

"Lần sau nhớ không hành động lỗ mãng như thế, biết không? Muốn đi trước tiên nói cho anh một tiếng, bằng không, nửa đường phát sinh cái gì ngoài ý muốn, con gái đi một mình ngoài đường nguy hiểm đến mức nào chứ, em như vậy anh rất lo lắng....."

Bạn đang đọc truyện *Công Lực: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 265: Ảnh đế đại nhân là ta (35)

Nháy mắt, tình huống uyên ương gặp mặt lại bắt đầu biến thành bão Đường Tăng dài dòng giảng bài. Vân Y nhìn Cố Nam Sanh, hần cái dạng này, thật sự không đáng yêu.

Lập tức..... Đem của mỗi sát lại trên cánh môi Cố Nam Sanh, ngăn chặn hần lại nhai.

Cố Nam Sanh bị Vân Y chủ động cường hôn, nháy mắt, thân mình cứng đờ.

Hần không nghĩ tới, Vân Y sẽ chủ động như thế. Bọn họ chính thức hẹn hò hơn một tháng, loại hành động thân mật này là lần đầu tiên.

Cố Nam Sanh chỉ cảm thấy môi mình bị một mảnh mềm mại chạm vào, mang theo hương vị ngọt ngào nhẹ nhẹ.....

Hần như thế nào có khả năng dễ dàng bị bạn gái của mình đẩy ngã? Cố Nam Sanh lập tức ôm lấy Vân Y, gia tăng nộ hôn, thành công đảo khách thành chủ.

【 đình -- độ hào cảm công lực+5, tổng độ hào cảm100, ký chủ uy vĩ! 】

【 độ hào cảm công lực đạt tới 100 điểm, phục chế ý thức ký chủ..... Phục chế thành công, đang thoát ly thế giới.....】

【 đang thanh trừ tình cảm ký chủ.....100%.....50%.....0%..... Thanh trừ xong 】

"Đạt được tích phân 800, có 20 điểm phản phối, xin đề nghị phản phối điểm." Tiếng hệ thống vang lên, Vân Y trước mắt tối sầm, thoát ly bản thể, đã đi tới không gian giả thuyết.

Vân Y thời điểm trở lại không gian giả thuyết, sững sờ một chút, nhiệm vụ này, cứ như vậy hoàn thành sao, không phải còn đang hôn hôn trao đổi một chút sao?

Hơn nữa không phải nói..... Nhiệm vụ bốn sao.... Vân Y nhớ rõ nhiệm vụ bốn sao trước, rất khó.....

"Hệ thống, nhanh như vậy đã hoàn thành nhiệm vụ?" Vân Y vẫn luôn cho rằng muốn hoàn thành nhiệm vụ còn phải chiến đấu hăng hái mười mấy năm, nỗ lực ngược tra đánh quái.

"Đúng vậy, bởi vì Vị diện trước, khụ khụ, là ta truyền tống sai, nhiệm vụ kia không nên là nhiệm vụ bốn sao, cho nên đây là bồi thường."

Hệ thống ngữ khí đã được nhân tính hóa thanh âm, cho nên, Vân Y có thể nghe ra hệ thống đang rất thẹn thùng.

Đương nhiên, không phải hổ thẹn với Vân Y mà là vì hệ thống hoàn mỹ như nó mắc sai lầm cho nên thấy hơi ngại.

Vân Y khỏe mắt giật giật, đối với hệ thống hổ cha này thật là không biết nói gì.

"Cái gì?" Vân Y thanh âm có chút bén nhọn lên.

Khiến cho hệ thống thật ngượng ngùng trả lời, đều là nó sai, đúng, "Được rồi, ta đã bồi thường không phải sao? Bằng không, cô cho rằng như thế nào nhiệm vụ sẽ đơn giản như thế?". Nó đã bỏ qua giai đoạn gặp mẹ chồng cho Vân y rồi nhé.

"Cho nên, cái Vị diện nhiệm vụ tiếp theo, sẽ bình thường hơn phải không?" Vân Y vẫn là quyết định hỏi trước một tiếng, nếu lại hổ cha, cô, cô..... Cũng không có biện pháp.

"Đúng, phản phối i tích điểm đi rồi chúng ta đi vào cái Vị diện tiếp theo." Hệ thống thúc giục.

"Được rồi, 10 cái tích điểm ở thế lực, 10 cái tích điểm ở trí lực." Vân Y cảm thấy, dung mạo cùng dáng người đều không quan trọng, bởi vì..... các ký chủ đều rất không tồi.

Nhưng cô lại xem nhẹ ảnh hưởng của bản thân với cơ thể nguyên chủ.

Tải nhập ký chủ tư liệu:

Ký chủ: Vân Y

Tuổi:20

Dung mạo:45 (tối đa 100)

Dáng người:40 (tối đa 100)

Mị lực:60 (tối đa 100)

Trí lực:60 (tối đa 100)

Thế lực:55 (tối đa 100)

Sở trường đặc biệt: Tạm vô hiệu hóa.

Đặc thù kỹ năng: Hoa lê dính hạt mưa phiên bản cao cấp, siêu cấp hướng dẫn.

Tích phân:2450【dùng để mua sắm vật phẩm trong thương thành, hoặc là thăng cấp】

Cấp bậc:1

Bạn đang đọc truyện *Công Lực: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 266: Ảnh đế đại nhân là ta phiên ngoại

"Cố Nam Sanh, anh mau đứng lên, chúng ta đi chụp ảnh cưới!" Sáng sớm tỉnh mơ, Vân Y hưng phấn gọi Cố Nam Sanh.

Cố Nam Sanh mộng lung mà mở mắt ra, lúc này, bên ngoài sắc trời còn tối đen. Nhìn nhìn đồng hồ báo thức trên đầu giường, 5 giờ?

"Y Y, đừng nháo nữa, có được không?" Cố Nam Sanh không biết Vân Y đây là muốn làm gì, sớm như thế studio nào mở cửa?

"Em mặc kệ em mặc kệ em mặc kệ, anh ngày hôm qua còn cùng người khác kết hôn." Vân Y la lối khốc lóc lẫn lộn, đương nhiên là vẫn đang lăm lăm loạn.

"Hả?" Cổ Nam Sanh lúc này đầu đều ong ong, hẳn cái gì cùng người khác kết hôn?

"Anh, anh....." Đột nhiên, Cổ Nam Sanh nghĩ tới, ngày hôm qua khi đóng phim, cảnh cuối cùng còn không phải là một hồi hôn lễ sao?

"Hử!" Vân Y ngao khiếu.

"Được rồi được rồi, đi đi đi, chúng ta chụp ảnh cưới, được, thuận tiện đi gặp cha mẹ rồi mới đi kết hôn, được không?" Cổ Nam Sanh lúc này ngồi dậy, nhẹ nhàng khuyên bảo Vân Y vẫn đang phát giận.

"Cha mẹ? Mẹ?" Vân Y nhìn nhìn sắc mặt đã bình thường Cổ Nam Sanh, nằng nỡ rõ..... Hẳn mẫu thân không phải mất sớm sao?

"Tiểu hoạt đầu, suy nghĩ cái gì vậy? Mẹ đẻ đã mất, nhưng mẹ kế vẫn còn." Không sai, hẳn là có một cái mẹ kế.

Hon nữa, mẹ kế đối với hẳn rất tốt, tựa như thân sinh mẫu thân, bởi vì..... Mẹ kế không có khả năng sinh con.

(cũng chính là Mẹ Cổ, lúc trước hệ thống đi sửa bug, liền tiện tay hỗ trợ Vân Y cắt bỏ nửa quyền sách bao gồm mấy thứ như hào môn tranh đấu, chuyện tình mẹ kế con chồng gì đó.)

Mà Quân Mặc Bắc ở biết được Vân Y muốn cùng Cổ Nam Sanh kết hôn, trong lòng một mặt chua xót dâng lên, là hẳn tới quá trễ?

Bất quá, cho dù như thế, khi đối mặt với Vân Y cùng Cổ Nam Sanh, hẳn vẫn hết sức bình thường, danh hiệu ca vương cũng không phải kẻ không có năng lực có thể lấy được.

Mà Lý Tử Lâm là biết được tin tức ảnh đế cùng Vân Y kết hôn, trong lòng cũng không nghĩ nhiều.

Tuy rằng không biết đây là vì cái gì, nhưng là, Lý Tử Lâm khá bận. Công chúng biết được tình cảnh bị công ty đóng băng, bị gia đình phản bội cho nên đa phần đều thương xót cho cô ta.

Lý Tử Lâm ở giới nghệ sĩ, danh tiếng chậm rãi tăng lên.

Hon nữa cùng Cổ Nam Sanh không còn liên lụy, cũng cùng Vân Y đã không có bất luận cái gì liên hệ.

Mà Tiết Mặc Lôi tuy rằng ghen ghét Vân Y, đã làm một ít bôi nhọ. Nhưng Vân Y biết cũng không rành bận tâm nằng, bận rộn chuẩn bị cho hôn lễ.Hon nữa, đối với Vân Y mà nói trận bôi nhọ này, cũng không có tổn thất gì cho nên cũng liền mặc kệ cô ta.

Chẳng qua..... Cổ Nam Sanh lại không phải suy nghĩ như thế, Tiết Mặc Lôi, khác với Lý Tử Lâm, kết quả chính là ở giới âm nhạc chậm rãi biến mất.

Mà mọi người Lý Tử Lâm còn có bạn trai tiền nhiệm, không cần Lý Tử Lâm ra tay, đại chúng cũng đã không tha cho bọn họ. Lý Hàn Thủy cùng Nhan Hi cuối cùng chỉ có thể trốn hướng nước ngoài, bọn họ không có thủ đoạn sinh tồn, rồi xuống tây quán ăn măm ở phố người Hoa.

Lúc này, Vân Y đang ở trong studio ảnh, người mặc một bộ áo cưới màu trắng,, có chút bất mãn mà trùng mắt về phía Cổ Nam Sanh.

"Vì cái gì em không thể mặc kiện váy kia? Xinh đẹp như vậy!" Vân Y phẫn nộ, chống nạnh, dậm chân.

"Y Y ngoan, không mặc kia kiện được, quá lộ, nếu em thích thì mua hai bộ đi, một chiếc mặc ở nhà....."

- hoàn thế giới 9 -

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 267: Huyết tộc điện hạ bệnh thần kinh (1)

*Huyết tộc điện hạ xà tinh bệnh, xà tinh bệnh là thuật ngữ mạng của giới trẻ Trung Quốc, nghĩa là bệnh thần kinh, chỉ người có cách hành xử kì lạ, có phản biến thái.

"Bá tước Anier, điện hạ cùng Alice tiểu thư cãi nhau, bây giờ đang đánh nhau với Alice tiểu thư." Một người hầu vàng vằng dạ dạ đi đến trước nam nhân báo cáo.

Người xưng là Bá tước Anier nghe vậy, gương mặt càng thêm vẻ nghiêm túc, "Người nói, điện hạ lại đánh người? Còn đem Alice tiểu thư ra đánh rồi?"

Người trong hoàng tộc có ai không biết, Alice tiểu thư chính là tiểu thư được bá tước đặt trên đầu quả tim mà nằng nịu, vậy mà điện hạ dám lớn mật như thế?

"Dạ, đúng vậy." Nam tử đem thân mình khom lưng đến hèn mọn, sợ bá tước sẽ giận chó đánh mèo đến mình.

"Theo tiến cung, yết kiến bệ hạ, ta không tin điện hạ làm tổn hại gia tộc Anier ta, bệ hạ có thể làm ngơ được." Bá tước Anier phẫn nộ, vung tay áo rồi xoay người hướng hoàng cung mà đi.

Trong hoàng cung, một nam tử tuấn mỹ đứng ở giữa điện, tiếp thu giáo huấn của phụ thân hắn.

"Con nói ta nghe, con đây là nghĩ như thế nào, vì cái gì muốn đánh vỡ đầu Alice tiểu thư? Hả? Bá tước Anier đối với Huyết tộc chúng ta chiến tích chồng chất, chiến công hiển hách, con làm như vậy chẳng phải là rét lạnh tâm Bá tước Anier sao?"

Huyết tộc chi bệ hạ có chút thất vọng quát lớn với con trai mình, bộ dáng hận sắt không thành thép. Ông thật sự muốn tự mình động thủ cạy đầu đứa con trai này ra xem rốt cuộc là chứa cái gì ở bên trong.

"Alice Anier luôn quẩn lấy con, phiền muốn chết, nếu lại có lần sau con chắc chắn không chỉ đánh một cái vào đầu cô ta đơn giản như vậy."

Nam tử vẻ mặt khinh thường, đối cái người luôn chảy nước miếng quẩn lấy mình, một đứa con gái hoa si như vậy, thật là..... Ghê tởm muốn chết.

"Bệ hạ, Bá tước Anier cầu kiến." Huyết tộc bệ hạ còn muốn mắng con trai ông thêm vài câu, ngoài cửa đã truyền đến tiếng bẩm báo.

"Hả? Bá tước Anier tới? Mời vào đi." Duỗi tay không đánh gương mặt tươi cười, chính con mình không biết cố gắng như vậy, Huyết tộc bệ hạ đành để người tiến vào rồi an ủi người ta.

"Anier, tham kiến bệ hạ." Bá tước Anier cũng không ngao mạn, không bởi vì đang tức giận mà quên mất lễ nghi.

"Bá tước Anier, xin đứng lên, xin đứng lên." Vua Huyết tộc lại nhìn lướt qua đứa con trai, tức giận mà trắng mắt liếc một cái.

"Vâng." Bá tước Anier đứng dậy, đang định hướng bệ hạ bẩm báo chuyện nữ nhi cùng điện hạ.....

Ai ngờ, bệ hạ đã mở miệng nói trước, "Anier, đều do Ngộ nhi tính tình không tốt, phạm phải lỗi lầm bức này ta đã trừng phạt hắn, làm đi đến thể giới của dân thường, hào hào mà rèn luyện một chút, ha ha để cho hắn ăn khổ, ta cũng đã cho người cắt đứt hết thảy hỗ trợ tài chính, cho hắn tự lực cánh sinh."

Bệ hạ vừa mở lời đã tuôn ra một tràng, Anier ngờ ngác còn chưa có cơ hội mở miệng, bệ hạ đã đem mọi chuyện tất cả đều nói xong.

"Vâng, bệ hạ."

【 đang tiếp thu nhiệm vụ..... Nhiệm vụ tiếp thu thành công..... đang truyền tống.....】

Vân Y vừa đi đến vị diện mới, liền cảm giác cơ thể lung lay như sắp té ngã, nhanh chân vững vàng mà đứng lại.

Bị người đẩy? Nhưng mà không có người quanh đây...

Vân Y nhìn nhìn bốn phía, vẫn không thể xác định cái chỗ này là cái gì, cổ đại? Hiện đại? Hay là..... Tiên hiệp?

Chung quanh là một mảnh cổ phong cổ sắc ý nhị, nhưng nhà cửa lại theo phong cách phương Tây.

"Hệ thống, cốt truyện!" Vân Y thúc giục hệ thống, không biết bởi cảnh vị diện, cúi đầu nhìn nhìn trang phục của mình.

Cái này là..... Hiện đại đi?

【 tiếp thu cốt truyện 】

Tiếp thu cốt truyện xong, Vân Y không biết nên nói cái gì.

Đây là một quyền văn công lược Vampire.

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 268: Huyết tộc điện hạ bệnh thần kinh (2)

(2)

Bất quá, bản thân nguyên chủ không phải nữ chính, cũng không phải nữ số 2, chỉ là.....bia đỡ đạn thứ n.

Nam chính Ryan Chasel, điện hạ Huyết tộc, bởi vì nữ hoa si luôn yêu thầm hắn, Alice Anier, cũng chính là nữ phụ số một, bị phụ thân "Luru đây".

Đương nhiên, chỉ là lưu đây ở trong một học viện dành cho Huyết tộc bình dân bọn họ, mà nơi này cũng là nơi nam chính nữ chính nữ chính gặp mặt, thân phận chính là một Vampire bình dân.

Cũng bởi vì ghen tị nam nữ chủ ở bên nhau, này Alice Anier đối với nữ chính Hạ Chi Cẩm ra tay trả thù. Sau này, Alice Anier cho dù có hành hạ nữ chính đến mức nào, Ryan Chasel dường như cũng chẳng quan tâm, cứ hồn nhiên như chuyện không phải hắn gây ra.....

Ờờ mờ!

Nam chính lần này..... Là tra nam?

Suốt ngày đi gây họa cho người khác rồi bỏ đi không quan tâm?

Hào quang nữ chính đâu? Thế nhưng không hold được Ryan Chasel?

Vân Y có chút mờ mịt, hơn nữa, trong suốt diễn biến của vị diện, Ryan Chasel này hành động hết sức khó đoán, như tên bị thần kinh ấy. Người tưởng hắn ghét người thì hắn xum xoe lại gần, người nghĩ mình đã có được hắn thì hắn lại quay ra đập cho người một cước...

Hệ thống, người xác định, người không có truyền tống sai?

Lại nói nói thêm về tình huống của nguyên chủ, đó chính là, nguyên chủ cũng là một Vampire bình dân, là bạn tốt của nữ chính Hạ Chi Cẩm?

Ha ha, nữ chính cùng nữ phụ thứ n trở thành bằng hữu?

Lại tiếp tục xem cốt truyện, Vân Y nghĩ hình như cô đến đây là để chịu trận thay cho nữ chính...

Hạ Chi Cẩm là một thường dân, sao ngăn cản được quý tộc đâu, cho nên bị này Alice Anier mật sát.

Sau này, Alice bởi vì lại lần nữa đẩy đưa Chasel, bị Chasel đánh cho một trận đến tàn phế...

Bá tước Anier lần này thật sự tức giận, hướng Vua Huyết tộc đòi công đạo, cuối cùng không giải quyết xong, bá tước cùng một vài nhóm huyết tộc cao cấp khác nổi dậy làm Huyết tộc đại loạn.

Vân Y khòe mắt gật gật, nói như vậy, nhiệm vụ lần này không chỉ có cứu vớt nữ chính, mà là cứu vớt thế giới Huyết tộc?

Cứu vớt thế giới chưa nói, dù mà, hiện tại còn bắt cô đi cứu vớt nữ chính?

Hệ thống, cậu đi ra cho tôi, tôi bảo đảm không đánh chết cậu.

Hiện tại, Chasel đã bị gửi tới này học viện bình dân tu dưỡng đạo đức.

Còn Vân Y, đột nhiên biến thành một con Vampire, đúng, cũng chính là Cương Thi phiên bản ngoại quốc, Vân Y tò mò, nhân sinh mình được trải nghiệm khá nhiều thứ mới lạ.

*Cương thi được bắt nguồn từ thuật dẫn thủy ma ở Sơn Tây, sau này do phái Mao Sơn phát triển thuật dẫn xác này. Dùng để đưa những xác người ở chiến trường hoặc xa quê về quê quán của mình để chôn cất, là anh em với ma cà rồng và zombie, chúng là những xác chết không có siêu thoát, đi tấn công hút máu người sống để tìm thể thân

Ngược lại, vampire được cho là một sinh vật huyền huyền, hay bắt nguồn từ một căn bệnh lạ, đột biến gen dẫn đến thói quen hút máu người để duy trì sự sống.

"Vân Y Appleton, hiện tại là thời gian đi học, cậu ở đây làm cái gì?" Đột nhiên, bên cạnh cô xuất hiện một người.

Kêu lớn tiếng như thế, Vân Y đang ở tự hỏi suy nghĩ đều cấp lộn rối loạn.

Appleton · Vân Y..... Đúng, chính là tên nàng hiện tại, tuy rằng có chút quái dị, nhưng Vân Y vẫn là cố gắng tiếp nhận.

Dưới tàng cây, hai nữ sinh đứng chụm đầu, khe khẽ thì thầm, không biết nói chuyện gì, nhưng mà..... Đằng sau lưng hai người lại nhiều thêm một bóng người khác.

Tiếng nói của người đó vang lên sau lưng họ, "Hai em học sinh này đang giờ học mà trốn ra ngoài làm cái gì đấy, hôm nay ở lại quét tước phòng học đi."

Vân Y cùng Hạ Chi Cẩm cứng đờ người quay ra, ờ, Chủ Nhiệm Giáo Dục.....

Vân Y cùng Hạ Chi Cẩm vội vàng đứng thẳng thân mình, "Chào Chủ nhiệm!"

Cái người gọi là chủ nhiệm này, cùng so sánh với cái Chủ Nhiệm Giáo Dục ở nơi khác hoàn toàn không giống nhau, Chủ Nhiệm Giáo Dục của các học viện Vampire, trừ bỏ thủ đoạn bên ngoài lợi hại. Quan trọng nhất chính là..... bọn họ còn biết dùng pháp thuật!

Lớp học Huyết tộc, việc học tập không chỉ có các loại tri thức toán lý hóa đơn giản, còn có học về các loại sinh tồn cùng cạnh tranh.

"Vân Y Appleton, Hạ Chi Cẩm Antony, lại là hai đứa nhí!" Nhìn cái kia đáng yêu, chủ nhiệm có lẽ biết rõ mặt mũi hai người họ, là khách quen nha.

Vân Y cùng Hạ Chi Cẩm liếc mắt một cái, lại là quét tước lớp học, cũng đành nhận mệnh hướng chủ nhiệm cúi chào. Rồi vội vàng liền về phòng học học, Vân Y tính tính ngày, Chasel lúc này cũng nên tới rồi.....

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 269: Huyết tộc điện hạ bệnh thần kinh (3)

(3)

"Appleton, mau ngồi xuống." Bị người ta gọi là Appleton, Vân Y không phản ứng lại đây, bởi vì, cô chưa quen với cái họ Appleton mới lạ này.

"Hà? Được!" Vân Y trở về, ngồi xuống, suy tư xem Ryan Chasel khi nào sẽ xuất hiện.

Dựa theo phát triển của cốt truyện, bởi vì bị "lưu đây" ở học viện binh dân, hết thảy tài nguyên của Chasel đều sẽ không được cung cấp. Cho nên hiện tại, Chasel cũng là một người ở tầng lớp binh dân không có gì đặc biệt.....

Nghĩ đến đây, khóc miệng Vân Y kéo lên một nụ cười thần bí, Hạ Chi Cẩm ở bên cạnh nhìn vậy tò mò hỏi, "Cậu cười gian trá như vậy làm gì?"

Nói vậy.

Nữ chính, cô mở to hai mắt háo háo xem xem, ai gian trá, cái này rõ ràng chính là tươi cười hữu hảo không phải sao?

Nhưng mà nghĩ lại, cũng lâu lắm rồi mới có cơ hội lần nữa trở lại trường học, cảm giác có hơi hưng phấn.

Học viện Vampire là một tòa kiến trúc to lớn mang hơi hướng cổ xưa, cũng hơi thờ tang thương, nếu so với trường học trong ấn tượng của người bình thường, hoàn toàn không giống nhau.

Thấy Vân Y không để ý đến mình, Hạ Chi Cẩm ngậm miệng, mở ra sách vở chuẩn bị học bài.

Vân Y cúi đầu lật lật quyển sách nhấp môn trên bàn, đập má, hoàn toàn không hiểu đang viết cái gì.

Độc từng từ đơn thì còn miễn cưỡng hiểu, nhưng mà cái đồng từ đơn này ghép với nhau lại biến thành một đồng khiến người ta thật sự không hiểu được...

Vân Y đột nhiên có chút chán ghét, nguyên chủ, cô sao lại học tra như vậy?

Vì sao không làm học bá một chút cho ta đỡ khổ?

*学霸: học bá // chấm chỉ học cho nên điểm cao

学渣: học tra // học cho có, điểm thấp

Học bá>

Phải biết rằng, Chasel tuy rằng nổi tiếng là vị điện hạ tính cách thất thường, nhưng về học tập, anh ta chưa bao giờ lơ là rơi rớt.

Học hành cần bã như thế này, còn cơ hội nào mà tới gần Chasel? Học tập còn không được, muốn công lược Chasel...chưa biết là phải bắt đầu từ đâu.

Ở trong cốt truyện, lần đầu tiên nữ chính và nam chính gặp mặt..... có chút không lịch sự.

Chasel, bằng cách nào đẩy đi nhằm vào WC nữ, mà Hạ Chi Cẩm vừa vận đang ở trong nhà vệ sinh, chuẩn bị.....

Nghĩ đến đây, mặt Vân y đen lại... Chẳng lẽ, cô cũng phải đi nhà vệ sinh nữ chờ đợi Chasel xuất hiện sao?

Vân Y khó xử, xoa xoa trán, đúng lúc này, tiếng chuông vang lên, báo hiệu giờ tan học, ai về nhà nấy.

Bất quá, Vân Y còn có Hạ Chi Cẩm còn chưa thể rời trường học, bởi vì, bọn họ bị lưu lại quét tước phòng học.

Vốn dĩ, Vampire là sinh vật được trời cao ưu ái, chỉ cần vung ngón tay lên là mọi chuyện đã đầu vào đấy.

Chỉ là, hai người Vân Y cùng Hạ Chi Cẩm, đều là học tra, đối với loại phép thuật này căn bản là không biết cách làm, trong nhà cha mẹ cũng chưa bao giờ để bọn họ làm bao giờ.

Vì sao?

Vì tùy tiện vung tay lên đã có thể làm xong, đương nhiên không cần các cô hao tâm tổn trí.

Còn có khả năng chính là chủ nhiệm đối Vân Y cùng Hạ Chi Cẩm bắt nạt đã lâu, đem gian phòng học hạ cấm chế, chỉ có thể tự mình lau dọn theo cách thủ công.

"Hạ Chi Cẩm, tôi đi nhà vệ sinh một lát, cậu, cậu quét trước nhé." Vân Y đột nhiên phát hiện, thời gian Chasel tới, còn không phải là hôm nay sao?

Vội vàng nói với Hạ Chi cẩm vài câu xong, Vân Y vội vàng liền chạy ra bên ngoài, cũng không để ý phản ứng của Hạ Chi Cẩm, trực tiếp đi mất.

Hạ Chi Cẩm nhìn bóng dáng Vân y vụt cái chạy mất, có chút không hiểu, gấp như vậy hả? Vừa rồi làm gì lại vẫn luôn chịu đựng?

Cô lắc lắc đầu, rồi lại hươ hươ cây chổi trong tay.

Lúc này, Vân Y đã đi tới chỗ WC nữ, đứng ở cửa, đầu xoay xung quanh nhìn khắp nơi, cũng không biết, chính mình đang muốn làm gì.

Chờ đợi một hồi lâu vẫn không phát hiện nam chính, Vân Y có chút hoài nghi cốt truyện có phải hay không lại xuất hiện bug.

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhặt Kỳ Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 270: Huyết tộc điện hạ bệnh thần kinh (4)

(4)

Vừa định đi vào nhà vệ sinh nữ, lại phát hiện ra một cậu con trai đi ra từ đó.

Vân Y neho neho mắt nhìn nam sinh đứng trước mặt không khỏi cảm thán, quả nhiên là tạo vật trời cao ban ân, không hổ là nam chính.

Cậu nam sinh có gương mặt như được điêu khắc ra, cái mũi cao ngất, tóc vàng mắt xanh, toàn bộ ngũ quan rõ ràng, tuấn mỹ dị thường.

Bề ngoài tốt đẹp như thế, đáng tiếc, một giây câu ta mở miệng nói chuyện, hình tượng liền hoàn toàn bị phá vỡ.

***!!

"Đây là cái trường học quý phá gì vậy, chờ ta trở về, trước tiên phải đem nơi này phá đi."

"Ghê tởm muốn chết, nhà vệ sinh lại còn có máu, còn có, những cái đồ kì lạ ghê tởm quá quý, thật là....."

Cậu ta rửa tay, trên mặt vẫn còn mang theo bất mãn, lẩm bẩm.

Tuy rằng Chasel nói thầm cũng rất nhỏ, nhưng Vân Y lại nghe rất rõ ràng, giờ khắc này ba chữ "bệnh thần kinh" đã được Vân Y gắn lên trên đầu Chasel.

Chứ cái em gái cậu, bên trong nhà vệ sinh nữ..... có máu, không phải rất bình thường sao... một nam nhân, một tên đàn ông như cậu đi vào đây làm cái gì?

Tựa hồ cảm nhận được có người đang nhìn mình, Chasel chậm rãi đem mắt hướng về phía Vân Y.

Bằng ưu thế cao lớn chân dài, cậu ta từ trên cao mà nhìn xuống Vân Y cười lạnh, "Làm sao, chưa bao giờ thấy Vampire nào tuấn mỹ như ta sao?"

Lại là một hoa si, thế nhưng về mặt thêm nhỏ dài nhìn mình của cô ta hoàn toàn là cùng một cái dạng với Alice.

Ánh mắt ghét bỏ của Chasel rõ ràng như vậy, người biết chút nội tình như Vân Y, tự nhiên cũng sẽ minh bạch ánh mắt Chasel có ý tứ gì.

Cho nên Vân Y nhanh nhẹn lấy vôi nước trong tay, một phen liền phọt vào trên người Chasel, "A a a a, có sắc lang!"

Vân Y thét chói tai, đồng thời, tay còn vớ lấy một khối không biết là cái đồ vật quý gì hướng đến trên người Chasel mà ném.

"Mẹ ơi, có sắc lang, sắc lang chạy vào nhà vệ sinh nữ." Đồng thời cô vẫn la hét chói tai, khiến Chasel nhất thời không phòng bị được.

Cậu ta có chút hoảng hốt, cái hoa si kia thiếu chút nữa đem bề ngoài anh tuấn của cậu phá hỏng mất.

Vân Y còn không biết, dùng tay còn cảm thấy không đã ghiền, đồng thời còn dùng chân đá. Trong lòng lại mắng, "Đánh chết người cái tên tra nam này, đánh chết người!"

Chasel ở thời điểm Alice trả thù Hạ Chi Cẩm, hoàn toàn là làm ngơ, giống như là cái gì cũng không biết, cái gì cũng không liên quan đến hắn.

Vân Y ghét nhất, chính là loại đại tra nam này.

Mặc kệ mục đích là gì, hại con gái nhà người ta bị người khác hành hạ, sao có thể khoanh tay đứng nhìn như thế?

Bất quá, Vân Y cũng biết, mình không đánh lại người cường hãn như Chasel, hơn nữa, Chasel cũng không phải là không đánh nữ nhân.

Alice kia, còn không phải là bị Chasel đánh vỡ mặt, cuối cùng còn bị cậu ta đánh cho tàn phế.

Cho nên, Vân Y đến lúc cảm thấy đánh đủ rồi, lợi dụng Chasel còn đang mơ hồ, liền chạy nhanh đi.

Mà chỗ nhà vệ sinh nữ, các học sinh nữ vừa nghe thấy có sắc lang, liền chạy nhanh đi ra, gia nhập quân ấu dối phó sắc lang.

Thế là Chasel vừa tới học viện đã bị một đám nữ sinh quần áo.

Đến lúc Chasel đầu sưng mặt phù trở lại căn phòng thuê gần học viện, còn mắng, hôm nay hắn có phải hay không ra cửa đâm phải vận đen?

Bất quá, nữ nhân kia, hắn vẫn nhớ rõ rõ ràng ràng.

Đương lúc Vân Y thu phục nam chính, quay trở lại thì thấy Hạ Chi Cẩm cũng đã vệ sinh phòng học gần xong.

Lần đầu tiên giao phong, lưu lại một ấn tượng sâu sắc như vậy, Vân Y thậm vui vẻ gật gật đầu.

Bạn đang đọc truyện *Công Lực*: *Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 271: Huyết tộc điện hạ bệnh thần kinh (5)

"Cậu vừa rồi đi đâu vậy?" Nhìn Vân Y, Hạ Chi Cẩm hiểu kỳ hỏi.

Quần áo trên người Vân Y, phía trước đều ướt đầm. Xem như đi vệ sinh, cũng không tự nhiên đem quần áo của mình đều làm ướt sạch chứ? Lại không phải rơi vào bồn cầu.

"Nhà vệ sinh." Vân Y liếc nhìn Hạ Chi Cẩm, nữ chính chỉ số thông minh quá thấp, làm sao bây giờ?

"Cậu đi WC, sao còn đem quần áo của mình làm ướt?" Hạ Chi Cẩm chỉ chỉ trước người Vân Y quần áo.

Vân Y cúi đầu nhìn lại người mình, đúng thật là có hơi dọa người.

Cũng may hiện tại trời đã sắp tối, cho nên không có nhiều Vampire ở bên ngoài đi dạo, sẽ không có nhiều người để ý.

*lời tác giả: đáp nện Huyết tộc thế giới khả năng cùng các người đi vắng xem có chút bất đồng, thỉnh không cần tìm tội nghiệt cứu chân thật tình huống.

Vân Y vội vàng đi về nhà. Hiện tại ở nhà chắc cũng không có ai.

Cha mẹ nguyên chủ thường xuyên ở bên ngoài, làm gia nô của tầng lớp trên trong Huyết tộc.

Một người..... À không, một con Vampire, Vân Y, lười lười nhác nhác ngồi ở mép giường, mà giường là do cặp cha mẹ đặt từ thế giới nhân loại mang về.

Đột nhiên, Vân Y phát hiện mình xem nhẹ một vấn đề, đó chính là.....

Cha mẹ nguyên chủ, không phải là gia nô của nữ phụ pháo hôi số một Alice Anier sao?

Ờ ờ ờ!

Ờ ờ ờ!

Này nếu đến lúc cô ta thật sự muốn trả thù Vân Y, gia đình nguyên chủ chẳng phải là bởi vì mình mà bị làm khấn cho chia năm xẻ bảy sao?

Mà một khi nhiệm vụ thất bại, mình đúng thật là sẽ cửa nát nhà tan..... Vân Y có chút rối rắm, đáng chết, nếu là Chasel này thật sự ăn ở xấu xa như vậy, Vân Y không biết mình sao chống cự Alice được.

Hệ thống con mẹ nó hệ thống, chưa bao giờ nó cho cô vào một cái thế giới nhẹ nhàng tình cảm để làm việc.

Ngày hôm sau, Vân Y đã khôi phục tâm tình, cho dù thế giới ngược cô trăm ngàn lần, cô cũng có thể quay lại đối đãi nó bằng tình yêu vô bờ haha.

Vân Y lại hưng hực tinh thần vác cặp sách đi đến trường học.

Nhìn những hàng quán bán bữa sáng trên đường, Vân Y thấy hơi đói, bởi vì từ tối hôm qua đến bây giờ cô chưa có cái gì vào bụng.

Vì sao?

Bởi vì, cô phát hiện mình lại xem nhẹ một vấn đề rất quan trọng, đó chính là, Vampire ăn uống gì đó đều là máu cà.

Hon nữa, cái loại máu đỏ nguyên chất đó lôm sôm sờ sờ này, cô hiện tại chưa có chuẩn bị tâm lý thật tốt để tiếp thu.

Nhưng thân thể này thì chắc chắn không phải lần đầu, cô bây giờ chính là đôi bụng, còn vị giác khứu giác đang ở dụ hoặc cô...

Mau uống đi.

Mau uống đi.

Như là ma quỷ, khiến cho Vân Y cũng không biết mình nên làm sao bây giờ.

Còn cô, Huyết tộc này giao dịch đồ vật đa phần là dùng đồng bạc hoặc các đồ vật bằng bạc, thực đặc biệt, chưa từng thấy qua.

Đồng tiền bạc của bọn họ bên trên còn có hình cái đầu lâu, nhìn có chút soái khí.

"Này, Vân Y!" Một cái chụp mạnh mẽ đánh ở trên vai Vân Y, thiếu chút nữa làm Vân Y sắp mất ra trước.

Đù má!

Cô từ tối hôm qua đã không ăn cơm, hiện tại, đói đến độ bước đi thôi cũng không xong đây.

"Hạ chi cầm, cậu có thể, không cần đánh tôi mạnh mẽ như vậy?" Vân Y thở dài, suy yếu mà mở miệng.

Hạ Chi Cầm nhìn về phía Vân Y sắc mặt tái nhợt, kinh ngạc đến độ sắp rớt cằm xuống đất.

Cô nhanh chóng đem bình máu cầm ống hút trên tay nhét vào trong miệng Vân Y, Vân Y bị mùi máu thơm ngon hấp dẫn ở, cuối cùng dục vọng chiến thắng lý trí.

Bạn đang đọc truyện *Công Lực: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 272: Huyết tộc điện hạ bệnh thần kinh (6)

"Đến một lọ máu cũng không mua nổi hả?" Âm thanh trào phúng lạnh lẽo vang lên, khiến Vân Y cùng Hạ Chi Cầm quay đầu nhìn theo.

"Gladys, cậu là cái y tử gì?" Gladys, học bá kiêm nữ thần, chị đại trong học viện, luôn được các nam sinh theo đuổi ráo riết.

Nhưng mà, không biết vì sao, cô ta thấy Vân Y cùng Hạ Chi Cầm không vừa mắt.

Cho nên đương nhiên, đàn ông con trai theo đuổi Gladys hết một lượt, bọn nữ sinh, đương nhiên là đối với Gladys này bất mãn.

Thế giới Huyết tộc, kỳ thật cùng thế giới nhân loại không khác biệt lắm, nơi nào có người, nơi đó liền có giang hồ.

Khi nữ sinh trong trường kéo bè kéo cánh, Gladys bị người làm khó dễ, nàng ta lập tức khóc lóc kể lể vài tiếng, liền có người vì Gladys xuất đầu.

Vì vậy, những người khác trong trường luôn soi nổi đối với cô ta tò vò khinh thường, đương nhiên là giới hạn với bạn học nữ.

Tâm lý của lũ con trai chính là nữ thần cần mình, mình liền phải dũng cảm tiến tới giúp nữ thần khiêng lên hết thảy.

Cho nên, Gladys ngày thường đối với ai cũng đều không khách khí.

"Còn không phải là nói các người nghèo kiệt hủ lậu sao, sao, không cái lại được đúng không?" Gladys ngạo nghễ mà nhìn hai người Vân Y.

Hạ Chi Cầm còn muốn cãi nhau với Gladys, nổi giận đứng đứng mà trừng mắt nhìn cô ta, nhưng bị Vân Y kéo đi chỗ khác chơi.

Gladys.....

Người này, Vân Y đương nhiên biết, ở trong cốt truyện, trừ bỏ Alice, cô ta là một nữ phụ khác.

Chẳng qua, bởi vì thế lực gia tộc Gladys không theo kịp Alice, cuối cùng, cũng bị Alice hủy đi.

Nhưng hiện tại, Vân Y vẫn là quyết định không cần cùng mấy người họ chính diện đối kháng.

Nhìn Vân Y cùng Hạ Chi Cầm rời đi, Gladys hừ lạnh một tiếng, đập trên đôi gầy cao gót mười mấy centimet đi về hướng học viện.

Chi là, thời điểm Vân Y mới vừa bước vào cửa học viện, phía trước đột nhiên xuất hiện một bức tường ngăn cản đường đi của Vân Y.

"Hả!" Vừa mới mở một mắt nhìn, liền thấy được khuôn mặt tuấn mỹ nào đó hiện ra trước mặt nàng.

Hả..... Nam chính, Ryan Chasel?

"Cậu, làm, làm gì?" Vân Y nhìn thấy Ryan Chasel, có thể là chột dạ, bỗng nhiên nói lắp một chút.

Chasel không nói gì, chỉ là đem chính đầu mình càng ngày càng tới gần Vân Y, hơi thở có chút ám áp đều phun ở trên mặt Vân Y.

Vân Y bị cái động tác này làm cho hỗn loạn đầu óc, nhưng rất nhanh đã tỉnh táo lại.

Một chân cô dẫm lên chân Chasel, "Sắc lang, tôi nhớ rõ cậu, ngày hôm qua, người đi vào nhà vệ sinh nữ, chính là cậu!"

Vân Y nói lời này, có thể nói là có chút lớn tiếng, người ở công trường đều nghe được.

Nghe vậy, những nữ sinh tham gia đánh hấn ngày hôm qua, sôi nổi đem tầm mắt đặt trên người Chasel.

Vừa thấy khuôn mặt tuấn mỹ không tì vết kia (tối hôm qua Chasel trò về đã đắp thuốc), đều có chút hồi hận.

Chính mình ngày hôm qua, hình như xuống tay rất mạnh, may mắn ngũ quan tuấn mỹ kia không bị mình làm hỏng, may mắn may mắn.

Chasel nhếch miệng lộ ra ý cười tàn nhẫn, gắt gao mà bắt lấy tay Vân Y, lôi kéo Vân Y đi vào rừng cây sau khu dạy học mà đi.

Bạn đang đọc truyện *Công Lực: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(chấm\)Net](http://EbookFull(chấm)Net).

Chương 273: Huyết tộc điện hạ bệnh thần kinh (7)

Lúc này, Vân Y mới đột nhiên nhớ tới một việc, đó chính là..... nam chính, chính là đánh nữ nhân.

Cho nên..... Chasel, không phải là muốn đánh nàng đi?

Vân Y nhủ mảy mìn Chasel, cảnh giác chuẩn bị, chờ đợi ở Chasel thời điểm có động tác, đúng vậy, chớp thời cơ một chân đá vào địa phương quan trọng nào đó.

"Cậu làm cái gì?" Vân Y mạnh mẽ vung tay Chasel, nghĩ tới biện pháp giải quyết, Vân Y liền bắt đầu không chút hoang mang đi lên.

Trong mắt Chasel, Vân Y này, thật đúng là có chút kiêu ngạo.

"Ngày hôm qua, chính là cô đánh ta?" Chasel nguy hiểm mà gọi lên một nụ cười, có chút sắc bén.

"Ai bảo cậu đi vào nhà vệ sinh nữ? Ai biết cậu có phải đại sắc lang hay không, muốn nhìn lên nữ sinh?" Vân Y ngẩng lên đầu, đồng dạng hùng hồn, kháng khái hữu lực mà chỉ trích.

Chasel thiếu chút nữa bị những lời này Y này chọc giận, "Ta, ta còn cần nhìn lên nữ sinh trong đó?"

Chasel tức giận đến sắp cười ra tiếng, hẳn ta đường đường là con trai duy nhất của Vương Huyết tộc, điện hạ cao quý duy nhất, Huyết tộc bệ hạ tương lai.

Hắn còn cần nhìn lên nữ sinh trong nhà vệ sinh?

"Tri nhân tri diện bất tri tâm*, ai biết cậu dưới lớp mặt nạ áo mũ chính tề có là cảm thú hay không?" Vân Y kiêu ngạo mà chỉ trích.

* "Tri nhân tri diện bất tri tâm" 知人知面不知心 có nghĩa là "Biết người, biết mặt, không biết lòng" – rất đơn giản để ta có thể quen biết một người nào đó, nhưng để hiểu được nội tâm, bản chất thật sự của người đó thì vô cùng khó khăn.

Bất quá, không biết vì sao, Vân Y cảm thấy tình huống bây giờ hình như có chút quen thuộc, nhưng mà đã gặp ở đâu?

Ánh mắt Vân Y sáng lên, còn không phải là ở những bộ phim, những cuốn tiểu thuyết vườn trường hoan hi oan gia sao?

Nữ chính bởi vì một chuyện nhỏ đánh bại đánh bại gặp nam chính, rồi mới đi đối chọi gay gắt với nam chính, rồi lại biến thành yêu thích ghen tuông.....

Ờo mà!

Đột nhiên, Vân Y ý thức được, cô cũng sẽ gặp được sự tình cầu huyết như thế?

Chasel bị Vân Y nói như thế, cười lạnh, "Tốt lắm, cô, cuối cùng đã có được sự chú ý của ta."

Ở trong Huyết tộc, giống cái, không, cô gái duy nhất Chasel nhớ mặt, chính là Alice.

Bởi vì Alice thật sự là quá ghê tởm, mỗi ngày quần lấy hắn, còn dùng cái loại ánh mắt hoa si chảy nước miếng nhìn chằm chằm hắn.

Nhưng hiện tại bởi vì bị cậu đánh cho một trận, cuối cùng nằm bệnh viện, có thể vài tháng đều không cần nhìn thấy cô ta.

Chasel cảm thấy vẫn là có thể tiếp thu.

"Thực xin lỗi, tôi thật là không nghĩ để cậu nhớ kỹ tôi đâu." Một cái tra nam.....

Chasel đến cuối cùng tra nam đến mức độ nào vân Y chưa biết rõ.

Lại hoặc là, Chasel này lúc ấy đối với Antony Hạ Chi Cẩm căn bản không để bụng?

Hoặc là đến cùng, Chasel cũng chỉ coi Hạ Chi Cẩm là món đồ chơi mới mẻ của hắn...

Tương tượng đến đây, Vân Y cảm thấy Chasel càng thêm đáng giận.

Nếu có thể phát hiện hảo cảm của Vân Y đối với Chasel, nhất định là nó đã từ 0 giảm tới rồi -50.

"Chú ý, chú ý, ký chủ hiện tại mang cảm xúc cực đoan với đối tượng công lực, yêu cầu mau chóng điều chỉnh, bằng không liên tục tuyên cáo nhiệm vụ thất bại."

Hệ thống liên tục quanh quẩn nhắc nhở ở trong đầu Vân Y, khiến Vân Y thiếu chút nữa đem hệ thống bóp chết.

Còn không phải là đang cưỡng bách nàng muốn thích cái Chasel này sao?

"Ban sơ cấp, Vân Y Appleton?" Hắn nhìn thẻ tên trước ngực Vân Y, nơi ghi thông tin mỗi học sinh, lớp cùng với tên họ.

"Chà, nguyên lai, chỉ là cái Vampire sơ cấp?" Chasel có chút trào phúng mở miệng nói.

Hệ thống lên lớp của Huyết tộc không chia theo tuổi, mà là dựa theo năng lực cá nhân.

Vân Y lớn như vậy vẫn thuộc ban sơ cấp, khó trách sẽ bị Chủ Nhiệm Giáo Dục nhớ kỹ.

Bạn đang đọc truyện Công Lực: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 274: Huyết tộc điện hạ bệnh thần kinh (8)

"Ban sơ cấp thì sao?" Vân Y giận giữ.

"Không có gì, ta, không, tôi chỉ muốn nói tôi là Ryan Chasel thuộc ban cao giai, nếu có cái vấn đề gì, cậu có thể tới ban cao giai tìm tôi."

Chasel nói xong, bởi vì bộ dáng tức giận này của Vân Y, tâm tình hình như cũng không tệ lắm, rời đi.

Vân Y phẫn nộ.

Nhìn cái kia thẻ bài trước ngực mình, không sai, lớp sơ cấp, thật là làm người cảm thấy mất mặt cực kỳ.

Đã già đầu như vậy, còn cùng tiểu băng hữu cùng nhau học lớp sơ cấp.

"Chi Cẩm, tôi quyết định rồi, tôi muốn nỗ lực học tập, tôi muốn thi đậu ban trung cấp!" Trở lại phòng học, Vân Y quay ra thở thốt với Hạ Chi Cẩm.

Thế là, từ đây, Hạ Chi Cẩm liền thấy được Vân Y luôn ngồi trên bàn vui đầu đọc sách, còn tưởng rằng Vân Y có phải hay không bị ma nhập.

Bất quá, một tháng sau, sẽ có kiểm tra đánh giá.

Cho nên Hạ Chi Cẩm cũng không dám tùy tiện, nghe theo Vân Y, cùng nhau nỗ lực lên.

Chasel tâm tình cũng không tệ lắm, bởi vì, cậu phát hiện, ở nơi tâm thường như cái học viện này, cậu ta còn tìm được một món đồ chơi không tồi.

【 đnh -- độ hảo cảm công lực+5, tổng độ hảo cảm 5, ký chủ, bắt đầu tốt, cô phải hảo hảo cố lên! 】

【 đnh -- độ hảo cảm công lực 5, độ hảo cảm công lực đạt tới 100 thì nhiệm vụ hoàn thành, trong lúc làm nhiệm vụ, độ hảo cảm sẽ có biến đổi, nếu độ hảo cảm công lực đạt -100, nhiệm vụ thất bại, thất bại ba lần sẽ bị mật sát -
-】

Hệ thống câu trước bán mạnh câu sau nghiêm túc rắn dạn như bị tâm thần phân liệt vậy.

"Ký chủ, cô không cần tiến hành phi báng chế nhạo đối với nhân cách người khác như vậy!" Hệ thống bắt mẫn kêu lên.

Vân Y cười nhạo, "Ha ha, tôi không biết cậu là người đấy? Còn có nhân cách?"

Vân Y lời này lại khiến hệ thống lần nữa sinh khí, quyết định mặc kệ Vân Y đi tìm chủ quán chơi.

Giữa trưa, vừa mới tan học không lâu, Vân Y dọn dẹp một chút, chuẩn bị đi về nhà.

Nhưng mà Chasel lại lần nữa xuất hiện ở bên người Vân Y.

Vân Y nhủ mảy mìn cái người đột nhiên xuất hiện trước mặt mình, tuy rằng có 5 độ hảo cảm, nhưng Vân Y biết, Chasel này tất nhiên là đã đem mình xem thành món đồ chơi mới của hắn, hoặc là sủng vật thú cưng linh tinh.

Cho nên, đối với Chasel, không thể thiếu cảnh giác.

"Có việc sao?" Vân Y có chút lãnh đạm hỏi hắn. Nhưng trong mắt hắn, đứa nhỏ này là đang lạt mềm buộc chặt sao?

"Làm bạn gái tôi đi!" Chasel nói lời này có chút cao ngạo tự đại, giống như không có ai có thể cự tuyệt hắn.

Vân Y coi như gặp phải tên thần kinh, nghĩ thầm người đầu óc không bình thường đều là cái dạng này sao?

"Nếu đầu óc cậu có bệnh, liền cách xa tôi một chút, bởi vì, bệnh xà tinh sẽ lây đấy." Vân Y nói xong, gọi Hạ Chi Cẩm một tiếng rồi rời đi.

Lưu lại Chasel một mình đứng đó, hắn có chút không thể tin được, hắn, đây là bị cự tuyệt?

Còn có, cái gì bệnh xà tinh cơ?

Xà tinh? Bị xà tinh bám vào người rồi sinh bệnh?

Hay là uống xà huyết rồi lúc sau sinh ra virus?

Chasel có chút khó hiểu, nhưng lúc này Vân Y đã đi xa, còn sót lại một mình hắn ngầy ngốc đứng tại chỗ.

Lúc này, Gladys ở một bên còn chưa từng rời đi ngồi đầu lại, hình ảnh một nam tử tuấn nỹ đau thương đứng ở nơi đó làm trái tim cô ta rung rinh.

Gladys vội vàng đi qua, chuẩn bị an ủi thiên sứ đẹp trai, lại bị Chasel một tay đẩy ra, bởi vì, ánh mắt cô ta nhìn hắn không khác gì Alice, làm hắn cảm thấy ghê tởm.

"Cút ngay!"

Bạn đang đọc truyện *Công Lực: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 275: Huyết tộc điện hạ bệnh thần kinh (9)

Lời này của Chasel lập tức liền khơi dậy cảm phẫn của nam sinh đứng gần đó, ai cho tên cao kều này cư xử thô lỗ với nữ thần như vậy?

"Cậu nói cái gì?" Nam sinh chụp bàn dựng lên, thiếu chút nhảy ra đánh nhau với Chasel.

Chasel đối với nam sinh cũng chỉ cười lạnh một tiếng, không thèm để ý, xoay người rời đi.

Gladys lúc trước là vốn dĩ muốn nhảy lớp đến ban cao giai, chỉ là bởi vì nguyên nhân nào đó, cuối cùng ở lại.

Chỉ là, hiện tại nhìn thấy Chasel, Gladys lập tức lại nổi lên tâm tư lên lớp cao giai.

Gladys nhìn bóng dáng Chasel rời đi, một cổ tức giận nảy lên trong lòng.

Đương nhiên, nổi giận cũng không phải nhằm vào Chasel, mà là bởi vì Vân Y.

Vừa rồi, Chasel còn nói với Vân Y cái gì? Làm hắn bạn gái?

Hơn nữa, Vân Y còn cự tuyệt đầu.

Chính vì thế, Gladys ở trong lòng oán hận mà thiếu chút nữa cắn nát răng cửa.

Giữa trưa thời gian, có thể nghỉ ngơi, nhưng cũng không phải là buổi chiều không cần tới học.

Vân Y buổi chiều đi vào phòng học, lại phát hiện, Chasel..... Thế nhưng tới ban sơ cấp?

Nói, nam chính, anh tùy hứng như thế, thật sự ổn sao? Nhìn Chasel an vị ngồi ở ngay sau lưng mình, Vân Y hơi sợ hãi.

"Cậu sao lại ở chỗ này?" Vân Y nhủ mảy, khó chịu mà nhìn Chasel.

Chasel khòe môi cong lên nhìn lại, "Không có biện pháp, cậu thi không đậu ban cao giai, cho nên tôi cũng liền đánh phái tới ban sơ cấp bồi cậu."

Mấy lời của Chasel lập tức thu hút được mấy tên con buôn trong phòng học, những người đó đều sôi nổi đem tầm mắt hướng về phía Vân Y.

Đặc biệt là những nữ sinh, ánh mắt nhìn Vân Y, thiếu chút nữa liền đem Vân Y ăn vào trong bụng.

Cũng khó trách, trong học viện bình dân này, nam sinh lớn lên đều giống giống nhau.

Cho dù là lời tất cả những nam thần đẹp trai nhất của các khóa trước đó ra so sánh, cũng không có ai đẹp như Chasel.

Nếu Chasel coi trọng người có bộ dạng địa vị năng lực đều đỉnh cao, vậy không nói.

Nhưng mà không nghĩ rằng thế nhưng nam thần lại coi trọng Vân Y này.....

Khiến các nàng ghen ghét muốn chết.

Vân Y đương nhiên cũng biết Chasel nói những lời này không phải thật, chỉ là thuận miệng nói nói thôi.

Nhưng cảm nhận được ánh mắt ghen ghét của các nữ sinh khác, Vân Y thấy Vampire trưởng thành cũng quá sớm đi?

*lời tác giả: Vampire trung, hai trăm tuổi cũng chỉ là cái hài tử tuổi tác, năm trăm tuổi mới là thiếu niên.....

Vân Y xem nhẹ vấn đề tuổi này, chỉ là khẽ mỉm cười, mặt cứng đờ mà cười, khiến Hạ Chi Cẩm có chút khó hiểu.

Hạ Chi Cẩm không phải không quan sát ánh mắt Vân Y, nhưng đối mặt với các nữ sinh cùng ban. Hạ Chi Cẩm tò vò cũng vô lực, đành vỗ vỗ vai Vân Y đồng viên.

Đối mặt với nữ chính không có nghĩa khí như thế, Vân Y đành phải chính mình tự lực cánh sinh.

Chuyện Chasel tới ban sơ cấp, đương nhiên đã kinh động tới hiệu trưởng, vợ vàng đi tới chỗ Huyết tộc bệ hạ báo cáo.

Huyết tộc bệ hạ thời điểm biết được cái tin tức này, trầm tư trong chốc lát rồi cũng chỉ vẫy vẫy tay, tỏ vẻ hần sẽ không nhúng tay vào.

Chasel đi học căn bản không phải là cái hảo hải tử gì, đương nhiên sẽ không ngoan ngoãn ngồi im không lộn xộn.

Hần ngồi trong lớp sẽ ngẫu nhiên đá đá ghế Vân Y, ngẫu nhiên lại lắc lắc cái bàn, khiến Vân Y phiền không chịu được.

Nam chính ầu trí như thế, tác giả có biết không?

Tốt xấu cũng là điện hạ, có thể hay không..... Không có đầu óc như vậy?

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhặt Kỳ Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 276: Huyết tộc điện hạ bệnh thần kinh (10)

"Làm cái gì vậy?" Vân Y tức giận quay đầu, đối với Chasel chính là một tiếng giận mắng.

"Vân Y, trò đây là làm cái gì?" Giáo sư đang giảng bị Vân Y rổng một néng, gạt mình thiếu chút nữa sợ tới mức sách giáo khoa trong tay đều rơi xuống. Giáo sư then quá thành giận, sợ bị học sinh nhìn thấy mình mất bình tĩnh phạm sai lầm, đành phải trút giận trên người Vân Y.

Vân Y lúc này mới nhớ tới mình vẫn còn đang trong tiết.

Hon nữa, nhìn mặt giáo sư khó coi như vậy, có chút xấu hổ kéo miệng cười, lộ ra một biểu tình mà cô nghĩ là hữu hảo nhưng lại thập phần khó coi.

"Đi ra ngoài cho tôi, đứng ở cửa lớp ấy, tôi không cần em nghe tôi giảng bài." Giáo sư đuổi Vân Y đi ra ngoài.

Nhưng mà học sinh trong lớp đều hiểu ý tứ giáo sư chính là để Vân Y đứng phạt ở cửa.

Nhưng Vân Y lại không biết, bởi vì cô từ trước đến nay đều không có bị mắng như thế. Có lẽ ký chủ cũng có ký ức về phương diện này, nhưng lại bị Vân Y xem nhẹ.

Cho nên, lúc Vân Y rời phòng học liền hướng chỗ rừng cây nhỏ an tĩnh cạnh vườn trường đi đến.

Giáo sư dạy xong, chuẩn bị đi giáo huấn Vân Y.

Phát hiện này Vân Y thể nhưng là không đứng chịu phạt mà ngược lại là rời đi?

Giáo sư tức giận đến mức muốn mở miệng mắng người, cái gọi là là trẻ hư không thể giáo huấn nói chính là nói Vân Y.

Chasel thời điểm phát hiện chuyện này, không nhịn được mà cười nhẹ, không nghĩ tới, món đồ chơi mới lại đáng yêu như thế.

Để nói rõ thì Chasel trước nay đều sẽ không để chuyện không liên quan đến hần trong lòng. Bởi vì, hần chính là Huyết tộc điện hạ cao cao tại thượng, nhóm người bình dân ti tiện đều là vì hần phục vụ. Cho nên tìm được món đồ mới lạ không nghe lời như Vân Y, hần rất hưng phấn.

Căn cứ vào suy đoán, Chasel đầu tiên là đi lên sân thượng, bởi vì nơi này gần phòng học nhất.

Đáng tiếc, thời điểm Chasel lên đến sân thượng, lại không thấy ai cả. Suy đoán của hần vậy mà sai được, mặt Chasel đến đây có chút khó coi. Đứng trên sân thượng nhìn ra xa, trong lúc lơ đãng, ở trong rừng cây hẻo lánh hần thấy được thân ảnh Vân Y.

Khóe miệng còn đang cười dờ, đã bị làm cho tức giận chết.

Vân Y thể nhưng, ở nơi đó lén lút gặp người khác?

Thấy được nam tử bên cạnh Vân Y kia, sắc mặt Chasel càng thêm vạn thọ.

Món đồ chơi mới thể mà không nghe lời, chạy theo người khác?

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhặt Kỳ Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 277: Huyết tộc điện hạ bệnh thần kinh (11)

Vốn dĩ Vân Y đang hào hào ở trong rừng cây ngắm phong cảnh, không nghĩ tới, trong rừng còn có một người khác, à không, Vampire khác tại đây.

Thời điểm nhìn thấy Vampire này, Vân Y còn tưởng là mình thấy được Tinh Linh bước ra từ trong truyền thuyết.

Ngũ quan phấn nộn với làn da trắng sứ không ti vết, khí chất trong sang nhẹ nhàng, gương mặt thật sự tinh xảo đến quá thực..... So với cái tra nam Chasel kia đẹp hơn không biết bao nhiêu lần.

Vân Y đến gần hần, không đứng, trong cốt truyện căn bản là không tồn tại người này đâu.

Nhìn hàng lông mi dài cong vút của người kia, a a a gương mặt bậc này, thật đúng là khiến Vân Y muốn đuổi tay ra chọc chọc, dờ mờ da quá đẹp, quá phấn nộn, quá đáng yêu quá khiến người muốn phạm tội.

Vân Y vừa mới vươn tay ra, dừng trước mặt mỹ thiếu niên đang nhắm hai mắt thi đột nhiên tỉnh lại.

Ánh nhìn thuần khiết trong suốt, phảng phất như không có chút bụi trần nào trên thế gian này có thể làm bẩn đôi mắt ấy, hết sức thuần tịnh.

"Cậu là ai?" Mỹ thiếu niên lên tiếng, thanh âm kia dễ nghe, như là..... như là..... Vân Y thật sự nghĩ không ra từ để hình dung.

Chất giọng giống như là thiên sứ, giống như các fan nữ ở vị diện trước diễn tá... ngọt mềm du dương.. đến mức nghe vào là mang thai, khiến tim Vân Y nhảy lên một chút.

"Ký chủ, chú ý thân phận của cô, chú ý nhiệm vụ của cô!" Hệ thống phát hiện dị thường, vợ vàng nhắc nhở. Nó không muốn nhiệm vụ già một tay nó đảo tạo ra, thất bại ở ngay chỗ này.

"Tôi, tôi là Appleton Vân Y, chào cậu." Bị hệ thống nhắc nhở, Vân Y cuối cùng cũng phản ứng lại. Vân Y lộ ra một nụ cười thân thiện, cùng lúc đó, đem tay vuốt ra trước mặt mỹ thiếu niên.

Cậu ta như là bị Vân Y làm cho giật mình, đây là cái ý tứ gì?

Cậu ta nghi hoặc nhìn cái tay đang vươn tới của Vân Y, rồi mới nhìn lên mặt cô đầy mê mang.

Vân Y nhướng mày, cậu ta thật sự không hiểu đây là gì ư? Hay là làm bộ không hiểu?

Cô dùng cái tay khác kéo tay của cậu thiếu niên, nắm ở trong chính tay mình, "Cái này gọi là chào hỏi, là tỏ ra thân thiện."

Giải thích xong, lúc này cô mới nhớ tới mình còn chưa hỏi tên cậu ta, "Đúng rồi, tôi nên gọi cậu như thế nào?"

Mỹ thiếu niên mới bừng tỉnh đại ngộ nhìn Vân Y, "À, chào cậu, tôi..... Troy · Edie tát · Vi bá tư đặc · phí tư tiếp lặc*."

*xin góp ý nên edit cái tên này như thế nào=)))

Mỹ thiếu niên giới thiệu chính mình bằng một tràng tên dài như sông Trường Giang, làm Vân Y nghe muốn xỉu, cũng may còn nhớ được cái tên đầu tiên.

"Troy, tôi, sao trước kia tôi chưa từng thấy cậu?" Vân Y buông tay ra rồi tò mò hỏi.

Troy vừa định trả lời, đã thấy được sau lưng Vân Y có một cái mặt người đen sì sì, đứng đó đầy giận dữ nhìn hắn.. Troy có chút khó hiểu mà chỉ chỉ sau lưng Vân Y, ý bảo Vân Y quay ra sau lưng nhìn.

Vân Y phát hiện Troy hất đầu ra hiệu, xoay người, đem tầm mắt nhìn sau lưng..... Chasel?

"Chasel? Sao cậu lại ở chỗ này?" Vân Y có chút kinh ngạc, nhưng mà Chasel cái người kiêu ngạo này, đừng nói là tới tìm nàng đi?

"Tôi mới là người cần hỏi cậu sao lại ở chỗ này đây." Chasel mặt có chút tức giận, nhìn vào Vân Y, lời kéo Vân Y định đi ra ngoài.

Vân Y đương nhiên không chịu, Chasel đáng chết này, nếu không phải bởi vì hệ thống đưa ra nhiệm vụ công lược như vậy, cô thật sự muốn đem Chasel ra cho một trận.

Cô dùng sức mà giãy giụa ra khỏi tay Chasel, nhưng mà, Chasel này phảng phất là tường đồng vách sắt, vô luận Vân Y giãy giụa như thế nào đều không thoát ra được.

"Anh nên buông cô ấy ra." Nhìn sắc mặt Vân Y có chút khó chịu, Troy vốn đang ở một bên không nói gì, cũng đã nhận ra tình huống hiện tại có chút không đúng.

Cậu ngăn cản Chasel, cũng vươn tay, đem tay Chasel đang cầm tay Vân Y đẩy ra.

Thấy vậy, Vân Y kinh ngạc mà nhìn về phía Troy, người này, tuyệt đối không phải Huyết tộc bình thường.

Nói cách khác, huyết thống cao quý của Chasel, còn có năng lực pháp thuật cấp cao của hắn, không phải người bình thường có thể chống cự được.

"Lại còn ai đây?" Ngờ kìa, cùng lời nói với Vân Y lúc này không sai biệt lắm, nhưng thái độ lại cực kỳ ác liệt.

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 278: Huyết tộc điện hạ bệnh thần kinh (12)

Troy không để ý đến Chasel, gỡ đôi tay đang nắm lấy Vân Y, nhìn cánh tay bị túm đến đỏ ửng của cô, rồi nhẹ nhàng hỏi cô, "Sao? Đau không?"

Ngờ kìa đau lòng của cậu ta phảng phất như người bị thương, chính là người hắn yêu mến.

Đúng, thương hương tiếc ngọc, chi sợ cũng là chi cái này.

Nhưng Vân Y rất tự giác mà hiểu lấy mình cùng nguyên chủ chỉ có khuôn mặt cùng dáng người na ná giống nhau mà thôi. Không tính là khuynh quốc khuynh thành, nhưng cũng còn có thể coi như là tiểu gia bích ngọc.

"Tôi không sao." Vân Y muốn đem tay từ trong tay Troy thoát ra, ở trước mặt đối tượng công lược của mình làm loại sự này có vẻ không tốt lắm.

Đáng tiếc, Troy lại nắm chặt tay không cho Vân Y thoát ra, so với Chasel không biết đúng mực thì lực tay của Troy lại rất vừa vặn. Không làm Vân Y cảm thấy đau đớn, nhưng lại không để Vân Y tránh thoát.

"Tôi anng cậu đi bôi thuốc nhé." Ngờ kìa ôn nhu kìa, còn có khuôn mặt tinh xảo và đầy lo lắng, khiến Vân Y có ảo giác Troy quen biết nguyên chủ từ trước?

Troy cứ vậy kéo Vân Y, đi đến phòng y tế, để lại Chasel đứng đó.

Nhìn bóng dáng hai người bọn họ rời đi, lông mày Chasel nhíu chặt, tức giận đến máu dồn lên não.

"Cậu quen tôi sao?" Vân Y nhìn sườn mặt Troy hỏi.

"Không quen biết." Troy lắc đầu, đối với vấn đề này của Vân Y có chút kỳ quái, "Vi sao hỏi như thế?"

Vân Y cũng cạn lời, bây giờ cô hỏi cái loại vấn đề này không phải là bình thường sao?

Một người xa lạ không quen biết, cũng có thể..... Đối tốt với mình đến thế này?

Ngược lại Troy tỏ vẻ hắn hoàn toàn không hiểu ý Vân Y.

"Không quen." Nếu Troy đã nói không, Vân Y còn có thể nói cái gì đây?

Tại phòng y tế, Troy rất là thuần thực mà lấy tới một lọ thuốc từ dược phòng của phòng y tế.

Vân Y nhìn động tác thuần thực của hắn, đứa nhỏ này, không phải là khách quen phòng y tế đi?

"Phòng y tế, cậu rất hay tới sao?" Vân Y nhìn Troy vẫn đang miệt mài xoa rượu thuốc trên tay mình, vốn dĩ cô còn định cự tuyệt.

Chỉ là, Troy lại gất gao không buông ra, một hai đôi tay mình bôi thuốc trên cổ tay Vân Y.

"Đương nhiên, bởi vì tôi chính là giáo y của phòng y tế." Troy vẻ mặt thập phần hồn nhiên giải thích.

Giáo y.....

Vân Y nháy mắt liên tục cứng đờ, giáo y?

Nhìn ngang nhìn dọc, tên Troy này, haha hoàn toàn không giống như là giáo y có được không?

Cái người nhìn như là thiên sứ hạ phẩm này ai nghĩ hắn là ông chủ trực ở phòng y tế há?

*lời tác giả: người đừng quên, nhân gia là Vampire, không phải người!

Vân Y không nói nữa, chỉ là yên lặng mà nhìn động tác của Troy, đáng vẻ ân cần quen thuộc làm cô không tự giác mà nhớ tới một người khiến cô cảm thấy thấp phần áy náy.

"Cảm ơn anh." Tuy rằng tình cảm đã bị hệ thống thanh trừ, nhưng có một số việc lại không thể hoàn toàn xóa đi mà luôn ẩn giấu lẫn lộn bên trong miền ký ức.

Nói xong, Vân Y liền rời đi, có chút vội vàng, như là đang tránh né cái gì.

Troy nhìn bóng dáng Vân Y rời đi, có chút không rõ Vân Y vì sao lại như thế này?

Bất quá, Troy cũng không để ý, đối với hắn mà nói, hắn chỉ đang làm tròn trách nhiệm của một giáo y trong trường học mà thôi.

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 279: Huyết tộc điện hạ bệnh thần kinh (13)

Vân Y trở lại phòng học mới biết giáo sư tìm mình, yêu cầu lên phòng nói chuyện.

"Appleton Vân Y, em có biết tôi gọi em lên đây làm gì không?" Giáo sư vẻ mặt nghiêm túc,, Vân Y sao mà không biết mình sắp bị giáo huấn đây?

"Em biết, giáo sư, em xin lỗi, vừa rồi là em không chú ý tới kỷ luật lớp học, em bảo đảm lần sau sẽ không như vậy."

Giáo sư không thích học sinh tìm lý do để tự bao biện, mặc kệ là ở đâu cũng như vậy.

Vân Y cũng không có giải thích, mà là thành thật xin lỗi.

Nghe vậy sắc mặt giáo sư mới hào tốt lên một chút, bất quá, việc trừng phạt Vân Y cũng không buông tha.

"Cần đây, trong Huyết tộc xuất hiện không ít thợ săn tiền thưởng, tôi đã thông báo với trường, lần thực tập đối đầu cùng các thợ săn lần này học viện chúng ta có phái người đi, em cũng có một suất."

Thợ săn tiền thưởng, chính là nghề nghiệp chuyên đi đến các khu vực Huyết tộc khác nhau, săn giết Huyết tộc đi đối lấy tiền thưởng.

Thợ săn tiền thưởng có phân cấp bậc, nếu đẳng cấp cao còn có thể cùng bá tước lĩnh tình đối kháng.

Chỉ là, Vân Y nghe giáo sư nói, có chút không dám tin, hỏi một tiếng.

"Giáo sư, ơ, em mới học đến sơ ban cấp." Cô nhắc nhở giáo sư một chút, muốn một học sinh pháp thuật sơ cấp đi theo thợ săn tiền thưởng, dù mà, đi chịu chết sao?

Vân Y nhìn giáo sư, thiếu chút nữa cho rằng giáo sư này là muốn cho cô đi chết?

"Tôi biết, cho nên muốn cho em đi rèn luyện." Tận dụng cho em một bài học lễ độ, dám tự tiện rồi đi khi bị phạt.

Giáo sư vốn dĩ là muốn cho mấy đứa ở ban cao giai đi rèn luyện.

Nhưng lại phát hiện người được cử đi không chỉ có ở cao giai ban, tức là... có lẽ, sơ cấp ban cũng sẽ có người bị đẩy đi.

"Nhưng mà, giáo sư, em....." Vân Y còn muốn biện hộ, bị giáo sư ngăn lại, thuận tiện đẩy Vân Y đi ra ngoài.

"Đây là kết quả sau khi nhóm giáo sư thương thảo bàn luận kỹ, cho nên, em không cần nói nữa đi ra ngoài đi."

Vân Y khóe miệng run rẩy vài cái, đây là cái ý tứ gì?

Giáo sư à, cô vì thiếu tự tin thiếu khả năng điều khiển lớp học mà trút giận lên học sinh thế này, ổn sao?

Vậy là Vân Y từ công lược nam chính, chuyển sang đánh quái thăng cấp rồi sao?

Trở lại phòng học, Vân Y vẻ mặt buồn bực khiến Hạ Chi Cẩm ở bên cạnh nhìn thấy không nhịn được quay ra hỏi han, "Vân Y, cậu xảy ra chuyện gì?"

"Hạ Chi Cẩm..... Giáo sư đề tôi đi huấn luyện chiến đấu với thợ săn tiền thưởng!" Vân Y vẻ mặt không còn gì huyền diệu trên đời, chọc cười Hạ Chi Cẩm. Nhưng nội dung lời nói lại khiến Hạ Chi Cẩm cười không nổi, lo lắng mà nhìn Vân Y, kinh hãi: "Thợ săn tiền thưởng?"

Hạ Chi Cẩm lời này vừa nói ra, mọi ánh mắt trong phòng học đều liếc qua phía Vân Y và Hạ Chi Cẩm, đối với Huyết tộc mà nói, thợ săn tiền thưởng chính là thiên địch, tử địch, không gì sánh nổi.

"Đừng." Vân Y dọn dẹp một chút bởi vì ngày mai đã phải xuất phát, "Hạ Chi Cẩm, sau này, cậu phải hào hào chiếu cố chính mình, biết không?"

Lời dặn dò cẩn trọng như đang dặn dò chuyện hậu sự, khiến Hạ Chi Cẩm cảm thấy Vân Y lần này là một đi không trở lại.....

Mà Chasel mới đi vào phòng học, liền nghe được tin này.

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 280: Huyết tộc điện hạ bệnh thần kinh (14)

"Cái gì sau này?" Chasel đi tới bên cạnh Vân Y, mở miệng hỏi.

Hắn di chuyển vô thanh vô tức, đem Vân Y làm hoảng sợ.

Cô trắng mắt liếc Chasel một cái, "Cái gì là cái gì?"

Chasel cúi đầu nhìn Vân Y một chút, mặt vẫn còn vẻ thâm trầm. Từ sắc mặt của hắn, người nhìn vào đoán không ra hắn đang suy nghĩ điều gì.

"Không có việc gì." Chasel lắc đầu, ngồi xuống, sau đó liền an tĩnh lại không náo loạn nữa.

Vân Y không để ý hắn, chỉ là nếu cô chết ở trong tay thợ săn tiền thưởng, chẳng phải..... nhiệm vụ sẽ thất bại sao?

Vân Y quay đầu lại, nhìn thoáng qua Chasel, ánh mắt có chút phức tạp lúc ấy bị Chasel bắt được. "Như thế nào? Không bỏ được tôi?"

"Đừng vậy." Vân Y nhẹ nhàng cười, không hề có nửa điểm ngưng ngượng mà thừa nhận.

【 đình -- độ hào cảm công lược +5, tổng độ hào cảm 10, ký chủ cố lên! 】

Vân Y mang cặp sách đồ dùng đã dọn dẹp xong, trực tiếp hướng ra cửa đi thẳng.

Chasel kia vừa định mở miệng nói, lời liền nghẹn ở bên miệng, cũng không đi ra ngoài đuổi theo cô, hần nhìn bóng dáng Vân Y khuất dần, nghĩ mình hẳn là cũng nên đổi chỗ chơi rồi.

Đồ chơi tính chạy đi vui đùa một mình, đúng vậy, thân là chủ nhân, hẳn có nhiệm vụ đi chơi cùng. Ủ, tiện tay đảm bảo đồ chơi không chạy mất.

Nếu Vân Y biết tâm lý vận vẹo của Chasel, tất nhiên sẽ một cước đá qua rồi mắng chết hẳn. Tên biến thái nhà người mới là món đồ chơi, đậu má, dẫm chết người dẫm chết người cái bệnh tâm thần.

"Troy." Vân Y lại đi tới phòng y tế, có nghĩ kĩ rồi, tên Troy này thoát nhìn cũng không tệ lắm, phải hảo hảo nhờ anh ta chuẩn bị cho mình chút thuốc, trên chiến trường phải ôm chặt lấy cái mạng nhỏ này.

"Giờ vậy?" Troy nhìn Vân Y vừa bỏ đi không lâu đã hùng hục quay lại, đây là làm cái gì?

"Anh có đủ thuốc men chữa thương... à được phẩm trên chiến trường chứ?." Vân Y quên mất, phòng y tế bình thường chỉ xử lý một ít tiểu thương mà thôi. Còn trường hợp hiểm hoai bị trọng thương ở trường toàn do các Vampire đăng cấp cao hỗ trợ.

"Có, em muốn làm gì?" Troy theo bản năng mà nhìn nhìn tay Vân Y, đã hết dò rồi.

"Giáo sư chúng em nói có thợ săn tiền thưởng tiến vào địa bàn Huyết tộc chúng ta, đề cử em đi cùng trường đối phó thợ săn tiền thưởng, ngày mai đã phải đi rồi."

Thực ra Vân Y không biết, trường học vì cái gì sẽ đề cử học sinh đi làm chuyện này.

Không phải là có quân đội sao?

Vân Y cảm thấy cái cốt truyện thể giới tiểu thuyết này càng ngày càng vận vẹo.

Hệ thống, cậu đi ra cho tôi, cùng tôi nói chuyện đi, vì cái gì thể giới biến thành bộ dáng không nói lý này rồi?

"Thợ săn tiền thưởng?" Troy nhú mày mà nhìn Vân Y, ngũ quan tinh xảo nhú lại, khiến người nhìn vào sinh ra đau lòng, muốn vì hắn vuốt phẳng sáu lo.

"Đúng vậy." Vân Y gật gật đầu. Vân Y thực ra cũng rất mù mờ, không quá hiểu rõ thủ đoạn cũng như tầm nguy hiểm của thợ săn tiền thưởng.

Troy bình tĩnh nhìn, trong lòng đang tự hỏi, mình hình như cũng muốn đi theo cô bé, "Ngày mai đã đi rồi?"

Troy, anh là giáo y, giáo y chính là phụ trách cấp cứu cho toàn bộ học sinh trong học viện, không chỉ có mỗi một người Vân Y, anh biết không?

Troy tỏ vè, người đang nói cái gì? Gió quá lớn, ta không nghe rõ.

Bạn đang đọc truyện *Công Lực: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 281: Huyết tộc diện hạ bệnh thần kinh (15)

Vân Y vừa rời đi, Troy liền đem phòng y tế đóng cửa, bởi vì hắn hiện tại rất bận, không rảnh khám bệnh.

Chỉ nên các nữ sinh coi trọng Troy vốn chuẩn bị làm bộ sinh bệnh, tới xem Troy đều ra về tay không.

Ngày hôm sau, thời điểm Vân Y chuẩn bị xuất phát thì nhìn thấy Troy đứng ở dưới lầu, chờ cô.

"Troy?" Vân Y có chút kinh ngạc, sao tự nhiên anh ta xuất hiện ở chỗ này?

"Trường học báo anh đem vật tư đưa cho bọn họ." Troy bịa chuyện, mặt không đỏ tím không đập nhanh, một chút cũng không giống như bề ngoài thuần khiết vô hại.

"Thật trùng hợp, cùng nhau lên đường đi." Vân Y đối với Troy không có phòng bị nhiều, chủ yếu là bởi vì mặt hắn quá có tính lừa gạt.

Lúc này, ở sau lưng Vân Y, cách đó không xa, chính là Chasel.

Nhìn thấy Vân Y cùng Troy hai người bước đi song song, sắc mặt lại lần nữa đen sì.

Đối với món đồ chơi không nghe lời, Chasel thật sự muốn đem Vân Y bắt lại rồi nhốt vào nhà, hảo hảo dạy dỗ chỉnh đốn.

Chỉ là, sâu bên trong dự cảm chiếm hữu biến thái của mình, nội tâm Chasel đã chậm rãi nảy sinh biến đổi đối với Vân Y.

【 đình -- độ hào cảm công lực +5, tổng độ hào cảm 15, ký chủ không tòi, tiếp tục nỗ lực! 】

Vân Y nghe hệ thống nhắc nhở, mới phát hiện, hào cảm độ sao lại tăng rồi?

Vân Y tỏ mò mà quay đầu lại nhìn, không phát hiện ai ở sau lưng mình cả. Được rồi. Nhiều khả năng nam chính lại nghĩ ra trò chơi gì mới để đùa bỡn mình, hoặc là hắn phát điên rồi, kệ đi.

Dọc đường đi, Vân Y cùng Troy vừa nói vừa cười, còn Chasel không có tâm tình nhìn, trực tiếp đi thẳng đến điểm tập trung.

Lần theo địa chỉ mà giáo sư đưa cho Vân Y, cô phát hiện ở điểm tập trung không chỉ có học sinh của các học viện bình dân mà còn rất nhiều học sinh học viện quý tộc, bởi vì muốn ra ngoài thăm thú tiếp xúc rèn luyện chuẩn bị vào đời cho nên mới xin trường đi cùng.

Vân Y đem thủ đề cử trong tay đưa cho một ông chú cao lớn vẻ mặt thập phần nghiêm khắc, nam tử từ nhận thư đề cử, lạnh lùng mà nhìn lướt qua Vân Y rồi hướng dẫn cô đến chỗ lều trại.

Nhà trường trong chuyến đi này tùy tiện cấp Vân Y một cái lều trại, còn có một ít vật tư, để Vân Y chính mình tự sinh tự diệt đi thôi.

Ngược lại với Vân Y, Troy so Vân Y đài ngộ tốt hơn rất nhiều, ít nhất, thái độ nam tử kia với anh ta tốt hơn nhiều.

Bất quá, Troy cuối cùng vẫn là lựa chọn cùng Vân Y giống nhau, ngủ lều trại.

Không biết vì sao, từ lần đầu tiên nhìn thấy Vân Y, Troy đã cảm thấy Vân Y có một loại cảm giác hết sức quen thuộc.

Anh không biết cảm giác quen thuộc này từ đâu mà có, chỉ biết mình đối với cái người tên là Vân Y này luôn có một loại cảm giác thân thiết khiến mình bất giác muốn thân cận cô ấy.

Chasel cũng đã sớm đến nơi, hơn nữa, thân là Huyết tộc diện hạ, đài ngộ của cậu ta sao có khả năng kém được?

Một gian ký túc xá xa hoa, như là biệt thự, mang theo ý nhị lâu đài cổ phong, thập phần hùng thụ.

Chỉ là, Chasel lại không có tâm tình hưởng thụ lúc này, bởi vì, món đồ chơi của hắn còn không biết đang ở đâu.

Bạn đang đọc truyện *Công Lực: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 282: Huyết tộc diện hạ bệnh thần kinh (16)

"Vân Y, ngủ rồi sao?"

Từ ngoài lều trại của Vân Y truyền đến tiếng Troy.

Vân Y từ trong lều bò ra, thấy Troy cầm một chén máu đến chỗ mình.

Nhìn thấy cái này, Vân Y mới nhớ tới, mình hiện tại là Huyết tộc, sông không thể thiếu máu...

Rất nhiều thời điểm, cô thật sự thấy rất bất đắc dĩ, cái này....bảo một người sống mấy thế giới bắt đầu tập uống máu người khác...

Nhưng nếu không uống, cơ thể sẽ rất yếu ớt, đến lúc cùng thợ săn tiền thưởng chạm trán sẽ bị rơi vào thế hạ phong.

"Vân Y, em không thích uống sao?" Đêm nay trong doanh địa có cung cấp cho Huyết tộc máu tươi để uống.

Bởi vì bọn họ bị sắp xếp ở tiền tuyến, nhưng Vân Y lại không ăn uống gì khiến Troy có chút lo lắng.

Cho nên, hiện tại, Troy trong tay cầm một chén máu tươi đưa Vân Y để cô ăn khuya.

"Không phải..." Vân Y vẫn cố giả vờ..... nói cho cùng, năng hiện tại chính là một Huyết tộc.

Nếu chính mình biểu hiện khác thường, như vậy rất có thể bị Huyết tộc khác ngộ nhận mình là dị tộc? Có câu cổ xưa nói rất đúng, không phải tộc ta, tất có dị tâm.

Vân Y tiếp nhận chén máu trong tay Troy, phát hiện mùi máu tươi không đặc như cô nghĩ.

Cô nhìn về phía Troy đầy nghi hoặc. Đêm nay trong doanh trại cung cấp máu cho mọi người, nhưng đều là loại có mùi tanh nồng nặc.

"Yên tâm đi, không phải loại máu mà em chán ghét đâu." Lời của anh có vài phần mờ ám, nhưng đầu gối Vân Y lại nghe không ra. Cô chỉ cho rằng, máu này không có mùi.

Nhìn hoa mỹ nam trước mắt thân thiện gần gũi như là thiếu niên trúc mã nhà bên, lại nhìn đôi mắt hờn nhiên thanh khiết chăm chú nhìn mình, giống như chỉ có thể chứa mỗi bóng hình mình trong ánh mắt...

Một ánh mắt thoi sao có thể chân thành, có thể tha thiết, có thể mê hoặc người như vậy...

Vân Y đưa tay cầm lấy rồi một hơi cạn sạch, trong miệng còn đọng lại chút hương thơm ngọt ngào khiến Vân Y không tự giác liếm cánh môi mình.

"Đêm nay em nghỉ ngơi cho tốt, ác chiến, rất nhanh sẽ bắt đầu thôi." Troy dặn dò có một chút, biểu tình rất nghiêm túc. Nhưng vì khuôn mặt kia, biểu tình nghiêm túc thoát nhìn lại giống như là tiểu hài tử học theo người lớn, y hệt ông cụ non đang nói chuyện.

Vân Y cười khẽ, không biết vì sao, cô thật sự muốn đưa tay lên xoa nắn gương mặt anh.

Nhưng ham muốn cũng chỉ là ham muốn, không làm thật được.

Thấy Vân Y gật gật đầu, Troy liền từ lều trại Vân Y đi ra ngoài, đương nhiên không quên lấy đi cái chén kia.

Chasel vốn là bối vì tâm tình có chút buồn bực mới đi ra ngoài một chút để giải sầu. Không nghĩ tới đúng lúc quay trở lại, phát hiện cái tên Troy kia lại từ trong lều trại Vân Y đi ra?

Cảnh này khiến tâm tình Chasel dâng lên một nỗi tức giận khó kìm nén, ma sai quý khiến hướng tới lều trại Vân Y mà đi.

Chasel sinh khí, đem một tay Vân Y kéo, động tác không hề thương hương tiếc ngọc, đem tay Vân Y kéo đến sắp trật khớp rồi.

"Cậu, cậu làm gì?" Vân Y từ lúc nhiệm vụ bắt đầu đối với Chasel thực ra đã rất kiên nhẫn.

Cho nên khi Chasel hùng hổ xông vào lều của cô đòi đánh cô, cậu ta chính là đã chạm đến giới hạn chịu đựng của Vân Y.

Cho dù cậu ta là đối tượng công lược hệ thống bắt có vác lên bàn thờ mà thờ cúng thì lần này Vân Y cũng phải cho cậu ta ăn thiệt.

Vậy là chân Vân Y hướng ra sau lấy đá, nhắm giữa hai chân Chasel hung hăng mà đá thật mạnh.

Chasel lúc này không có một chút phòng bị, cứ như vậy, bị Vân Y hung hăng đá trúng mệnh căn tử.....

Bạn đang đọc truyện Công Lực: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 283: Huyết tộc diện hạ bệnh thần kinh (17)

"A a!" Mệnh căn tử, đồ vật để mọi giống loài sinh sôi, cho dù là Vampire hay là giống gì thì bị người hung hăng đánh mạnh như vậy, sẽ rất đau.

Tiếng hét thất thanh từ lều trại Vân Y truyền ra, người đi vào nhanh nhất chính là Troy.

Nhìn thấy tình hình bên trong, Troy vội vàng vọt lên, "Vân Y, em không sao chứ?"

Lại nhìn Chasel nằm trên mặt đất, hừ lạnh một tiếng, gương mặt tinh xảo lạnh như băng.

"Em không sao." Vân Y lắc đầu, cúi đầu nhìn Chasel, sâu trong đôi mắt lập lòe những ánh sang khác thường.

"Không có việc là được." Troy đem Vân Y ra khỏi lều trại, nơi này chỉ còn lại một mình Chasel.

*anh trai suốt ngày bị bỏ lại một mình=)))

Thực ra nam nhân đều có một loại tâm lý càng không chiếm được, lại càng thêm muốn.

Nhớ lại ánh nhìn khinh thường của Vân Y với mình vừa rồi, Chasel chỉ muốn xé mở cái mặt nạ kia của Vân Y, làm cô thân phục mình.

【đỉnh -- độ hào cảm công lực +5, tổng độ hào cảm 20, ký chủ, hệ thống phát hiện nam chính khả năng có khuynh hướng bị ngược, ký chủ có thể ngược ngược thật nhiều! 】

Hệ thống khiến Vân Y đột nhiên nghĩ tới một cái khả năng ỉnh.

Chasel không chỉ là tên có xà tính bệnh*, mà còn có tính cách ngạo kiều khuynh hướng chịu ngược...

* xà tính bệnh là thuật ngữ mạng của giới trẻ Trung Quốc, nghĩa là bệnh thần kinh, chỉ người có cách hành xử kì lạ, có phản biến thái.

Tôi thấy anh trai rất có tiềm năng làm tiểu thụ...

"Đêm nay, em nghỉ ngơi ở đây đi." Troy đem an bài Vân Y ở chính lều trại của mình, mà bản thân lại rời đi để Vân Y được yên tĩnh một mình.

Đội Troy đi ra ngoài, hệ thống nhìn ánh mắt Vân Y nhắc nhở, "Ký chủ, có nhớ quên, nhiệm vụ của cô là công lược Chasel, không phải Troy."

Hệ thống sợ Vân Y lại làm ra hành động không đúng mực, đi công lược sai người. Hệ thống cũng tuyệt đối sẽ không để Vân Y mắc sai lầm

"Ta biết." Vân Y trắng mắt liếc hệ thống một cái, cô như thế nào sẽ quên mục đích mình tới nơi này?

"Vậy cô cùng Troy đi lại gần như vậy làm gì?" Hệ thống đúng là sợ Vân Y không giữ mình được. Lúc trước có hệ thống đề ký chủ cùng người trong nhiệm vụ yêu nhau, muốn lưu lại thể giới đó.

Cuối cùng, không chỉ có ký chủ kia, ngay cả là hệ thống cũng bị hủy diệt.

Cho nên, hiện tại hệ thống như thế nào sẽ để Vân Y làm ra sai lầm cấp thấp bậc này?

"Cậu chẳng lẽ không đề ý thấy tôi đi tìm Troy thân cận, hảo cảm của Chasel đều sẽ tăng lên sao?" Vân Y có chút bất đắc dĩ nói.

"Chẳng lẽ, đây là vì xuất độ hảo cảm nam chính?" Hệ thống có chút hồ nghi, nếu là như thế thì không cần lo lắng cái gì.

"Đương nhiên." Vân Y không để hệ thống lần nữa bắt lấy ý niệm chột lóc qua trong lòng mình, kiên định mở miệng nói.

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 284: Huyết tộc điện hạ bệnh thần kinh (18)

Sáng hôm sau. Mọi người đã thức dậy từ lâu, tập trung theo đội hình được phân phó.

Nơi xa, từng tòa thanh sơn, liên miên pháp phông, cao ngạo mà sừng sững đứng ở dưới trời xanh, đám sương giống như một tầng khăn sa trong suốt, vờn quanh trên ngọn núi, xa xa nhìn lại, giống như tiên cảnh vậy.

Vân Y đột nhiên nghĩ tới Vampire không phải là sợ ánh mặt trời mới đúng sao?

"Không cần lo lắng." Đột nhiên từ sau lưng Vân Y truyền đến những lời an ủi của Troy.

Vân Y đang muốn đem tầm mắt nhìn về phía Troy, đột nhiên, từ bên kia truyền đến những con lóc, những dòng khí xoay tròn.

Nhìn qua thì thấy một đoàn người mặc áo bào đang nhanh chóng lao về phía bên này, hơn nữa, bộ dáng bọn họ khí thế rất mạnh mẽ.

Chỉ sợ, đây chính là những cái gọi là thợ săn tiền thưởng?

Bất quá, phẩm vị của các thợ săn tiền thưởng thật đúng là cần nâng cao một chút, không cần vì làm nghề thợ săn tiền thưởng mà thật sự mặc quần áo vàng chói như vậy chứ?

"Tới." Người phía trước hình như là đội trưởng, nhìn đám kia thợ săn tiền thưởng hồ lên.

Hôm qua, Huyết tộc đã thông tri thợ săn tiền thưởng, hôm nay, liền ở chỗ này, nhất quyết thắng bại.

Đương nhiên, nếu là thợ săn tiền thưởng thắng lợi, có thể đem chiến lợi phẩm mang về.

Nhưng nếu thua, thợ săn tiền thưởng mười năm tới tuyệt đối không thể bước vào địa bàn Huyết tộc một bước.

Vân Y nhìn những thợ săn tiền thưởng trong tay cầm những thứ như là la bàn cùng đồ vật bát quái, những thứ này không phải là đồ vật thu thập Cương Thi sao?

Chẳng lẽ, thật sự đem Huyết tộc bọn họ cùng Cương Thi nhập làm một?

Nhưng mà ít nhất thợ săn tiền thưởng, trên tay còn có chút vũ khí, tuy rằng không ra gì.

Còn Huyết tộc thì cứ bàn tay trần, nếu không phải bởi vì bất tử bất diệt, Vân Y còn cho rằng Huyết tộc không thể sống sót trận chiến lần này.

*lời tác giả:ps: Nơi này theo như lời bất tử bất diệt, là không có nhân vi nhân tố quấy nhiễu, đánh chết, tự nhiên cũng là đã chết.

Ý là giống như trong twilight ấy, nếu bị người cắt đầu châm lửa đốt hay moi tìm đâm nát thì vẫn chết.

"Thượng!" Theo tiếng dẫn dắt kia, hỗn chiến chính thức bắt đầu.

Vân Y tự biết mình là cái bia đỡ đạn nhỏ bé. Nếu thật sự xông lên, đừng nói là tiêu diệt địch nhân, chỉ sợ một giây sau, người bị tiêu diệt chính là cô.

Cho nên khi người khác đánh lên, Vân Y lập tức đem thân mình tránh sang một bên, hận không thể chon mình cùng đất mẹ.

Bất ngờ là la bàn cùng kính bát quái linh tinh các thợ săn tiền thưởng mang tới với Huyết tộc cũng có chút dùng.

Kính bát quái chiếu lên người, vết thương đều trở nên vô tung vô ảnh.

Kính không chỉ bất chúc tình trạng cơ thể mà còn lấy luôn diện mạo của các Vampire đã bị tiêu diệt. Huyết tộc lớn lên, cho dù là người xấu nhất cũng không tệ lắm.

Khó trách thợ săn tiền thưởng muốn sao chép Vampire, riêng trò mèo này thôi đã kiểm ra tiền rồi.

Thật là phát rõ.

"Hệ thống, chẳng lẽ lại không thể thay đổi thể chất tôi một chút sao?" Như vậy, là liền có thể tự bảo vệ mình.

"Cô muốn làm bug một lần sao?" Hệ thống nhắc nhở, khiến Vân Y nhớ tới sự tình ở mấy vị diện trước, haiz vẫn là thôi đi.

"Có Vampire ở kia." Có thợ săn phát hiện vị trí Vân Y.

Kiểm đồng tiền trong tay lập tức đâm tới, Vân Y lập tức liền nhanh nhạy tránh thoát, cô không xác định mình có bị ảnh hưởng bởi mấy cái đạo cụ nhìn như đồ chơi kia hay không.

Nhưng hiện tại trốn mãi cũng không phải biện pháp.

Bằng kinh nghiệm vật lộn ở vài thế giới, Vân Y khéo léo tránh tất cả nhưng đòn của tên thợ săn Huyết tộc trước mặt.

Tên thợ săn tiền thưởng phản nộ, chuẩn bị lời thêm đạo cụ, bị Vân Y đá cho một cái.

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 285: Huyết tộc điện hạ bệnh thần kinh (19)

Chương 205: Huyết tộc điện hạ bệnh thần kinh (19)

Nhưng một chân đá vào thợ săn tiền thưởng đã bị hấn dùng kiếm đồng tiền chặn lại, Vân Y chỉ cảm thấy một cỗ lực lượng ở lòng bàn chân mình.

Nhưng không có cảm giác sắp bị đánh đến hồn phi phách tán.....

Cô cười lạnh, thợ săn tiền thưởng gì đó thật là ngu xuẩn, đồ vật không có hiệu quả đối với Huyết tộc, làm sao có khả năng giết được Vampire bọn họ?

"Người, người, người sao lại không có việc gì?" Tên thợ săn mở to hai mắt Vân Y, một biểu cảm không thể tin nổi.

Thợ săn tiền thưởng nhìn Vân Y, từ kinh ngạc, ngỡ ngàng rồi lại sang bối rối không hiểu vì cái gì Vân Y không bị kiếm làm thương tổn.

Nếu tất cả mọi vampire đều như vậy.....

Vân Y nếu biết suy nghĩ trong lòng thợ săn tiền thưởng, tất nhiên sẽ cho một câu: Bởi vì ta không phải Huyết tộc, ta là thần tiên trời cao điều xuống haha.

Chasel thấy Vân Y cùng tên thợ săn tiền đánh nhau, sợ món đồ chơi bị thương, định chạy lại. Nhưng nghĩ tới, Vân Y lúc trước không cho mặt mũi mình, lại khoanh tay đứng nhìn.

Troy lúc này cũng không biết là đi đâu, không thể tìm được bóng dáng hấn.

Đối với người muốn giết mình, Vân Y tự nhiên là không có lý do buông tha hấn, cộng thêm việc đọc của thợ săn không có ảnh hưởng đến Vân Y, cô càng được đà, cứ một tên rồi lại một tên nhanh chóng hạ gục.

Chasel tuy rằng khoanh tay đứng nhìn, nhưng cũng vẫn luôn chú ý. Nhìn Vân Y động tác tàn nhẫn quyết đoán, hấn câu môi cười lộ như mặt trời lên cao sáng lạn, như vậy mới xứng làm đồ chơi mới của hấn, không phải sao?

【 đỉnh -- độ hào cảm công lực +5, tổng độ hào cảm 25, ký chủ không tội, lại thêm nỗ lực! 】

Vân Y đem thợ săn tiền thưởng cấp thu phục một hồi, liền nghe được hệ thống nhắc nhở.

Cô quay đầu nhìn về phía nam chính, chỉ thấy hấn về mặt thần bị tươi cười nhìn chăm chăm mình, khiến cho Vân Y cảm thấy, này, xà tính bệnh, lại tái phát?

Không để ý đến Chasel nữa, chỉ là đem tầm mắt chú ý xung quanh, cô chính là tự mình hiểu lấy, vừa rồi nếu không phải đối phương cố ý, Vampire không biết phép thuật như mình đã sớm bị xử lý đầu.

"Như thế nào? Ở bên người tôi, tôi có thể bảo vệ cậu." Chasel đi qua, nói ở bên tai Vân Y.

Lời nói đầy dụ hoặc, thoải nhiệt ở bên tai Vân Y, khiến Vân Y nổi da gà rét đầy đất. Đờ mờ các nam chính thích thoải khí vào tai người khác nhỉ.

Bất quá lúc này Vân Y vì an toàn của chính mình, vẫn là đứng ở bên cạnh Chasel một chút.

Ít nhất, Chasel vẫn là cao giai ban, tuy rằng không biết có bao nhiêu cao, nhưng hấn làm Huyết tộc điện hạ, nhất định sẽ không kém đi.

Nhìn Vân Y không phản kháng, trong lòng Chasel lại sinh ra một loại kích động mới mẻ, món đồ chơi nhà mình cuối cùng bắt đầu học được nghe lời.

Dạy dỗ thành công, Chasel vì chính mình vỗ vai khen ngợi.

Nhưng mà đầu óc Chasel lại xem nhẹ một vấn đề, hấn giống như chưa bao giờ đi dạy dỗ Vân Y, ngược lại là hôm qua còn bị người ta dạy dỗ.....

Thấy như vậy một màn, Troy không có bất luận cái hành động gì, chỉ nhìn Chasel cùng Vân Y hai người thân cận, trên mặt có chút mê mang.

Vì sao... tìm hấn lại đập nhanh đến vậy?

Bạn đang đọc truyện *Công Lực: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 286: Huyết tộc điện hạ bệnh thần kinh (20)

Nhìn Huyết tộc cùng thợ săn tiền thưởng kịch liệt chém giết, Vân Y không nói gì, trong mắt cũng không có thương hại.

Bởi vì, trong lúc tức địch chỉ gian này, Vân Y quay đầu lại lơ đãng liếc nhìn Troy đang xem năng cùng Chasel.

Nhưng Vân Y cũng vẫn không nhúc nhích.

Chasel thấy Vân Y không bởi vì Troy mà rời xa cậu, liền lần nữa khen ngợi bản thân thật gọi dạy dỗ đồ chơi.

Hiện tại còn không phải là hào hào mà ở bên cạnh cậu sao?

【 đỉnh -- độ hào cảm công lực +5, tổng độ hào cảm 30, ký chủ uy vĩ! 】

Có đôi khi, đối với loại đại nam nhân cuồng vọng tự này, một khi bạn ngược anh ta thật lâu sau đó ngẫu nhiên thuận theo, bạn sẽ thu hoạch được vài thứ không tưởng được.

Chasel hào cảm độ tăng lên, trên mặt Vân Y không có biểu hiện ra bất luận cái gì ngoài ý muốn, nhưng trong lòng vẫn hung phấn.

Đối với người có trung nhị bệnh*, nên như vậy.

* Chūnibyō, 中二病 (Trung nhị bệnh) là một từ lóng xuất phát từ Nhật Bản, chỉ chứng tâm lý thường xảy ra với các thiếu niên đang trong tuổi dậy thì, khoảng năm 2 Trung học cơ sở hay "sơ trung" theo tiếng Hán, "trung học" theo hệ thống giáo dục Nhật Bản. Còn được gọi là "hội chứng tuổi dậy thì", "hội chứng tuổi teen" hay "hoang tưởng tuổi dậy thì".

Ha ha, Vân Y đột nhiên phát hiện chính mình, đồ mờ, thật tâm cơ mà.

Cũng không biết vị giáo sư trong học viện trung có phải có thù oán với cô hay không, cố ý làm cô đến đây bỏ mạng?

Nghĩ đến đây, Vân Y cảm thấy thế giới chính là chuyện môn tới hổ năng.

Vân Y không để ý đến Troy, nhưng Troy lại tại một khắc ấy không do dự bước chân hướng tới chỗ Vân Y đi tới.

"Vân Y, em không sao chứ?" Không biết vì sao mỗi lần vừa thấy mặt cô, câu đầu tiên anh mở miệng nói chính là..... Em không sao chứ?

Vân Y đột nhiên ý thức được điểm này, cảm thấy mình có phải hay không quá yếu?

"Có tôi ở đây khẳng định sẽ không có việc gì." Chasel về mặt kiểu ngạo mà nhìn Troy, có hấn ở đây có thể phát sinh cái gì?

Nhưng hấn lại quên mất, không lâu trước đây hấn còn bởi vì Vân Y lúc trước làm những chuyện trái ý hấn, đối việc Vân Y đột ngột bị tấn công tỏ vẻ khoanh tay đứng nhìn đầu.

"Chính là bởi vì có cậu, tôi mới không yên tâm." Troy nghiêm túc nhìn Chasel, người hấn không yên tâm nhất, chính là Chasel không phải sao?

"Ý anh là gì?" Chasel nhưu này nhìn chăm chăm Troy, hấn không thuận mắt nhất, chính là cái tên giáo y này.

Cho rằng mình lớn lên đẹp là ghê gớm sao?

"Ý trên mặt chữ, cậu hiện tại đã ngu dốt đến mức nghe tiếng người cũng không hiểu sao?" Troy đối chọi gay gắt.

Vân Y có chút lú lười, đây là cái tình huống gì?

Hai người kia..... Là cãi nhau sao?

Ít nhất Vân Y biết, tiêu điểm bọn họ tranh luận chính là mình.

Cô nhìn Chasel, rồi lại nhìn nhìn Troy...

Haha hiện tại, cô biến thành hồng nhan họa thủy rồi?

"Này này, hai người dừng cãi nhau nữa, trước đem vấn đề trước mắt giải quyết rồi lại nói?" Lúc bọn họ lớn tiếng nói chuyện, đã có vài cái thợ săn tiền thưởng nhìn bọn họ chăm chăm.

"Hệ thống, có quy định cuối cùng bắt buộc phải cùng đối tượng công lược ở bên nhau không?" Nói thật, năng thật sự là không thể nào thích Chasel.....

"Không nhất định, cuối cùng ai với ai ở bên nhau, hoàn toàn là do ý nguyện của cô." Chỉ là bắt buộc phải công lược đối tượng chỉ định thành công.

"Vậy là tốt rồi." Vân Y đột nhiên cảm thấy mình thật xấu xa, thật giống như là đang lừa lấy cảm tình người khác.

Mỗi lần cô có suy nghĩ dừng làm nhiệm vụ hay gì đó, hệ thống liền sẽ xuất hiện, mạnh mẽ tẩy não.

Nhưng Vân Y không biết cái gọi là tẩy não, không chỉ đơn giản là thanh tẩy ký ức mà còn cộng thêm vài thủ đoạn đặc thù của hệ thống nữa.

Chasel cùng Troy nghe Vân Y nói bèn dừng lại, nhìn về phía bốn phía, đích xác có thợ săn tiền thưởng đang như hổ rình mồi nhìn họ.

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 287: Huyết tộc diện hạ bệnh thần kinh (21)

Hai người nhìn nhau liếc mắt một cái, trong mắt có ý tứ chỉ có hai bọn họ hiểu.

Nhân vật Troy ở trong cốt truyện không hề được nhắc tới, cho nên Vân Y cũng không dám xác định, Troy này rốt cuộc là ai.

Nếu là tới phá hư nhiệm vụ này, Vân Y bảo đảm trước tiên sẽ đem hắn giết chết.

Lúc Vân Y xuất thần, Chasel cùng Troy cũng đã đem mấy cái thợ săn tiền thưởng thu phục sạch sẽ. Vân Y bên cạnh có chút khó hiểu mà nhìn hai cái tên này, tự dung ẩn ý vậy?

Đều nói lưng dựa đại thụ hảo thừa lương*, Vân Y thân là một học sinh ban sơ cấp, chủ yếu vẫn là bởi vì vận khí tốt, không bị thương chỗ nào.

*Lưng tựa/ dựa đại thụ hảo thừa lương: Dựa cây to để chống đỡ, ý chỉ có một nền tảng vững chắc làm cho mọi thứ sẽ dễ dàng hay có người giúp đỡ thì mọi chuyện đều dễ dàng hơn.

Mà Vampire khác không có vận may như vậy, bị những thợ săn tiền thưởng giết chết, ngay cả là thi thể cũng bị mang đi.

Đương nhiên, chỉ là vài người xấu số thôi.

Nhìn bọn họ thu thập tàn cục, Vân Y cũng không có ý tưởng tiến lên hỗ trợ.

Đúng phải nhóm Huyết tộc tâm cao khí ngạo, người giúp hắn, hắn còn tưởng rằng người là xem thường hắn.

Vân Y rời đi, Troy không phải không nhìn thấy, chỉ là, hắn không đi theo sau. Troy nhìn theo bóng dáng Vân Y, hơi hơi xuất thần, không biết suy nghĩ cái gì.

Ngược lại Chasel không có cô kỵ nhiều như vậy, Chasel cảm thấy, Vân Y nhất định sẽ là của hắn.

Chỉ là hiện tại món đồ chơi mới có chút biệt nữ* mà thôi, Chasel chưa bao giờ cho rằng, Vân Y sẽ là của người khác, sẽ rơi vào trong tay người khác.

*"biệt nữ" có khá nhiều nghĩa, như là khó chịu, kỳ cục, khó tính rồi còn cả rắc rối, rầy rà (nhất là khi nói đến quan hệ giữa 2 người trở lên). Ở đây cụ thể là tâm khẩu bất nhất, tức là nghĩ 1 đằng miệng nói 1 nẻo, thích che giấu ý nghĩ thật sự trong nội tâm bằng thái độ, hành động đi ngược với điều mình nghĩ.

Ít nhất, phải đợi hắn chơi chán..... rồi lại nói.

"Vân Y, Vân Y." Chasel cứ thế trực tiếp chạy vào lều trại Vân Y, cũng không nghĩ xem Vân Y hiện tại có phải hay không cần không gian làm chút việc riêng.

Tỷ như: Thay quần áo?

Vân Y nhú mày nhìn Chasel đang xông thẳng vào chỗ mình, hắn liền đem nạng lều trại coi như là lều trại chính mình sao?

"Cậu tới làm cái gì?" Vân Y cảm thấy mệt mỏi.

Vừa rồi, cô cảm thấy quần áo trên người bị vết máu làm cho dính dính, vừa định thay, ai biết, Chasel liền vén lều trại đi cậu, xem món đồ chơi mới..... Xem bạn gái của tôi, cái này không cần lý do chứ?" Chasel thiếu chút nữa liền đem lời trong lòng nói ra.

Bất quá, liền tính là hắn đem lời nói xoay chuyển mau, Vân Y cũng đã nghe được.

Ngay từ đầu Vân Y đã biết này Chasel này đầu óc hoạt động thế nào, cho nên, cũng không có cảm thấy thương tâm.

"Đáng tiếc, tôi hiện tại không muốn nhìn thấy cậu, tôi mệt rồi, tôi cần nghỉ ngơi một chút." Vân Y hạ khiến đuổi khách.

Chasel không dao động, "Không sao, cậu nghỉ phần cậu, tôi ngồi kế tôi, không mâu thuẫn nhau."

Da mặt dày vậy, khiến Vân Y cũng không biết nên phản bác như thế nào thì tốt.

"Tùy tiện đi." Vân Y trắng mắt liếc một cái, xoay người liền đưa lưng về phía Chasel, ngủ luôn.

Nhìn Vân Y tư thế ngủ này không hề phòng bị, Chasel cảm thấy, Vân Y đây là tin nhiệm hắn?

【đỉnh -- độ hào cảm công lược +5, tổng độ hào cảm 35, ký chủ, người làm không tồi, càng ngày càng lợi hại! 】

Không phải năng tin tưởng Chasel, mà ở trong cốt truyện, này Chasel không hề cùng nữ chính phát sinh cái gì. Nhiều nhất cũng chỉ có đùa bỡm cảm tình, cho nên Vân Y cũng không lo lắng này Chasel sẽ cướp sắc.

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [Ebook Full.Net](http://EbookFull.Net).

Chương 288: Huyết tộc điện hạ bệnh thần kinh (22)

Troy thấy Chasel vào lầu trại Văn Y một hồi lâu vẫn không đi ra.

Khiến cho Troy ở đó suy đoán, hai người này, đến tột cùng ở bên trong làm cái gì.

Cho nên, lần đầu tiên trong đời Troy làm ra chuyện mà anh cảm thấy xấu hổ—— nghe lên!

Bất quá, bên trong lầu trại Văn Y cũng không có truyền ra tiếng gì, khiến Troy chỉ thiếu điều xóc lầu trại lên nhìn.

Đang định xông vào thì Chasel từ bên trong lầu trại đi ra.

Nhìn thấy Chasel, sắc mặt Troy có thể nói là khó coi cực kỳ.

Mà Chasel nhìn thấy Troy, tâm tình lại không tệ lắm, bởi vì đối với Chasel mà nói, Troy chính là một tên phiền phức luôn khiến người ta cảm thấy chán ghét, luôn là ở trước mắt mình lác lư.

Cho nên sắc mặt Troy khó coi như vậy, Chasel tâm tình thực không tồi giờ lên khốc miệng, đặc ý đảo dặt liếc mắt nhìn Troy một cái.

Hai ngày sau.

Cấp trên có lẽ đã giải quyết xong mọi hậu quả của vụ tranh chấp với thợ săn tiền thưởng lần này.

Thế là, Văn Y lại bị triệu hồi về học viện.

Lúc này, Văn Y không biết, còn có một cái tin tức lớn hơn nữa đang chờ cô.

Alice Anier trị thương xong, mã bắt đầu đề* liền chạy tới học viện binh dân. Mục đích chủ yếu không cần nói cũng biết, chính là vì Chasel.

*馬不停蹄 – Mã bắt đầu đề: đây là một câu thành ngữ, nghĩa là ngựa không dừng vó, một khắc cũng không dừng lại, một mực bước về phía trước.

Thời điểm Văn Y trở lại, nghe thấy cái tin tức này thì nghe rằng tròn mắt, hiện tại độ hào cảm mới xoát đến 35, người quá trời liền tới rồi?

Thân là nữ phụ số một, Alice này chẳng những là gia thế tốt, đáng người tốt, bộ dạng tốt, chính có đúng một thứ không thuận lợi, đó là nam chính không thích cô ta.

Với chuyện Alice đã đến, Văn Y không phải sợ cô ta sẽ gây trở ngại đến việc cô công lược nam chính. Mà là lo lắng nhiệm vụ công lược của mình đem gia đình nguyên chủ lên lụy.

Rốt cuộc thì trường bối trong nhà nguyên chủ chính là người hầu trong nhà của bá tước Anier.

Việc Văn Y có thể bình an trở về làm giáo sư kia hết sức kinh ngạc mà liếc mắt nhìn Văn Y một cái, từ đầu đến chân quét một lần.

Vô lý.

Học sinh lớp cao giai bên viện quý tộc còn chết vài người. Vậy mà học sinh trung cấp học viện binh dân, thế nhưng không có chết?

Giáo sư có thể không giật mình sao?

Nhưng mà cho dù cảm thấy kinh ngạc thì giáo sư cũng không biểu hiện quá rõ ràng, không mất lý trí đi hỏi Văn Y, tại sao còn sống trở về?

Văn Y trở về lúc sau, vừa bước vào lớp, Hạ Chi Cẩm đã vọt lên ôm lấy Văn Y.

"Văn Y, cậu đã về rồi, cậu không biết tôi lo lắng cho cậu đến mức nào đâu." Giọng nói đầy lo lắng cùng kinh hi của Hạ Chi Cẩm làm Văn Y có thể cảm nhận được Hạ Chi Cẩm thật sự quan tâm cô.

"Không có việc gì, không có việc gì, không phải tôi đã bình an trở về rồi sao." Văn Y vỗ vỗ sau lưng Hạ Chi Cẩm, trấn an cô nàng một tiếng.

Trong lúc Văn Y cùng Hạ Chi Cẩm nói chuyện với nhau về việc cùng thợ săn tiền thưởng đứng mình chiến đấu, một nữ sinh xuất hiện ở sau lưng Văn Y.

Cô ta từ trên cao nhìn xuống Văn Y, biểu tình kiểu ngạo so với Chasel thì không sai chút nào, "Cô, chính là Văn Y?"

Ngẩng khí mang theo khinh thường, lãnh ý, miệt thị, từ phía sau Văn Y truyền đến.

Bạn đang đọc truyện Công Lược: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở Ebook Full . Net.

Chương 289: Huyết tộc điện hạ bệnh thần kinh (23)

Văn Y đang cùng Hạ Chi Cẩm nói chuyện, bỗng từ sau lưng truyền đến tiếng nói nghe thấp phần không có hảo ý.

Hai người đem tầm mắt nhìn qua, phát hiện một nữ sinh cao gầy xinh đẹp đứng ở trước mặt các cô.

Chiếc váy bó có họa tiết burberry phác họa ra đường cong hoàn mỹ trên cơ thể cô ta, khăn lụa trắng quấn nhẹ quanh cần cổ mảnh khảnh, gương mặt trang điểm đậm không làm người ta thấy quê mùa mà càng tô lên vẻ sắc bén và đường nét tinh xảo của ngũ quan.

Chỉ là biểu tình trên mặt nàng thấp phần kiểu ngạo huênh hoang làm tan biến khí chất vốn có.

"Cậu là ai?" Văn Y biết người trước mắt, chính là Alice Anier, chỉ là, nguyên chủ chưa bao giờ gặp Alice. Nếu nói ra còn sẽ khiến người khác sinh nghi.

"Tôi? A, nhớ kỹ cho tôi, tôi, chính là hôn ngọc quý trên tay bá tước Anier, Alice tiểu thư, còn cô, Chasel là của tôi, các người chỉ cần táy máy động tay lên anh ấy thì đời bị diệt môn đi."

Alice đứng trong lớp học mới tuyên bố mấy câu khiến những nam sinh vốn đang thấy bề ngoài Alice xinh đẹp còn đang nảy sinh tâm tư lập tức liền đi xuống, bá tước Anier.....

Địa vị này không phải bọn học muốn là có thể treo cao được, hơn nữa, mỹ nhân không phải nói rồi sao? Chasel là của cô ta.

Cho nên chính là bị Chasel hấp dẫn mà đến?

Xem ra này lớn lên đẹp mắt cũng là một loại kỹ năng, kỹ năng cấp cao.

Alice nói xong liếc mắt khinh khinh nhìn toàn bộ lớp học một vòng, nhìn bọn họ giống như là nhìn cái đồ vật dơ bẩn gì.

Rồi cô ta lập tức thu hồi ánh mắt, đem tầm mắt hướng về người ngồi trước mặt, Văn Y.

"Cô nhớ kỹ chưa?" Alice trước khi tới học viện đã điều tra xong, Chasel tại đây học viện binh dân này, thế nhưng coi trọng một cái cô bé lợ lẹm?

Thân phận Văn Y, Alice không có hứng thú đi tìm hiểu.

Alice cũng không chờ Vân Y trả lời, bởi vì, cô ta cảm thấy không quan trọng, cô ta cũng khinh thường làm như thế.

Chờ đợi một cái Huyết tộc thân phận thấp trả lời mình ư? Alice trước nay đều không cho rằng một cái Vampire bình dân có thể chống lại mình.

Cô ta xoay người, mang theo Gladys, người cung cấp thông tin của mình, đi ra bên ngoài, chỉ là mới đi đến cửa phòng gặp phải Chasel.

Chasel nhìn thấy Alice xuất hiện, trong mắt toàn là chán ghét.

Chỉ là, Alice này cũng không biết là thật sự không cảm nhận thấy chán ghét hay coi như không thấy, vẫn tươi cười cao hứng chào hân, "Chasel ca ca."

Nụ cười đầm mỵ như hoa như ngọc trên gương mặt xinh đẹp của Alice làm nam sinh trong lớp thiếu chút nữa quên mất hành vi vừa rồi của Alice.

Xinh đẹp đến như vậy, quả nhiên so với nữ thần Gladys còn muốn kiều ngao hơn..... Tân nữ thần.

"Cô tôi làm gì?" Alice tay vừa muốn cầm lấy cánh tay Chasel, hân liền nghiêng người né tránh.

Thấy Chasel né xa Alice, nam sinh trong ban đều cảm thấy tức hận, dờ mờ, vì sao người nữ thần coi trọng không phải mình?

Vân Y nhìn Chasel cùng Alice, đột nhiên nhớ tới một vấn đề, "Hệ thống, cậu xác định là để cho tôi tới công lực Chasel sao? Mà không phải tác hợp Chasel cùng Alice ở bên nhau?"

Bạn đang đọc truyện *Công Lực: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 290: Huyết tộc điện hạ bệnh thần kinh (24)

"Sao lại hỏi vậy?" Hệ thống không biết đầu Vân Y có phải hay không lại xuất hiện cái vấn đề gì, sao luôn toàn nghĩ cách lách luật vậy?

"Cuối cùng Huyết tộc xảy ra nội chiến là bởi vì bá tước Anier cùng Vua Huyết tộc đánh nhau chủ yếu vẫn là do Chasel không muốn ở bên Alice, đem cô ta đánh cho tàn phế, như vậy nếu là tác hợp cho hai người này ở bên nhau, chẳng phải đã có thể giải quyết vấn đề sao?"

Vân Y đột nhiên nghĩ đến vấn đề này, theo đạo lý mà nói, hệ thống phải sớm đã là đoán trước được... Nếu như vậy..... vì sao... Còn muốn nài tôi công lực nam chính?

Bị Vân Y hỏi như thế, hệ thống trầm mặc trong chốc lát rồi mới chậm rãi mở miệng, "Cốt truyện chính là cần cô làm như thế, sao đó như thế nào làm cho bọn họ không đánh nhau nữa cô tự nghĩ đi."

Hệ thống lại hồ hờ chà rời.

Lâm gì, làm gì để Alice có thể không dây dưa Chasel, sau đó để bá tước Anier không nổi điên nữa?

Hiện tại nhìn Alice quán Chasel như thế, cô có thể hiểu được muốn làm Alice không dây dưa Chasel nữa là mong muốn gian nan cỡ nào, là hoàn toàn không thể thực hiện.

Vân Y an vị ở trên ghế, lẳng lặng mà nhìn hai người Alice cùng Chasel.

Chasel không hề che dấu chán ghét trong mắt, "Alice, cô lại muốn bị đánh một trận nữa mới bằng lòng bỏ qua đúng không?"

Chasel lời này vừa nói ra, chính hân mới đột nhiên nghĩ đến đây chính là một cái chú ý không tồi, chỉ có như vậy, Alice mới không quán lấy mình.

Lần trước đem đầu cô ta đánh vỡ, còn không phải nghỉ ngơi một thời gian lâu như vậy sao?

Alice nhìn động tác Chasel, thân mình lui về sau một bước, có chút cảnh giác mà nhìn chằm chằm Chasel.

Thấy được động tác của Alice, Vân Y nhướn mày, như vậy Alice cũng không giống như trong cốt truyện quá mức nghe lời Chasel.

"Kia, kia Chasel ca ca, mấy ngày nữa em lại đến tìm anh nhé." Alice có chút lắp bắp, vội vội vàng vàng mà rời khỏi phòng học.

Thấy Alice rời đi, Chasel mới vừa lòng bước vào phòng học.

Thấy tầm mắt mọi người đều đang nhìn mình, Chasel đã quen bị mọi người chú ý, một chút cũng không ngại ngùng. Mặc kệ người khác ghen ghét, hân vẫn khinh bỉ, đều nhất nhất toàn bộ tiếp thu.

"Vân Y."

Mắt Vân Y nhìn về phía Chasel, có chút cảnh giác cùng phòng bị, khiến Chasel cảm thấy không hiểu ra sao.

"Cậu sao lại nhìn tôi như vậy? Tôi lại không đánh cậu." Chasel vừa thuận miệng nói nhưng rồi ngay lập tức mình bạch thái độ Vân Y là có ý gì.

"Cậu yên tâm đi, tôi vừa rồi chỉ là hù dọa cô ta, sẽ không đánh cậu." Chasel an ủi Vân Y, chỉ là, lời nói thuận miệng không có thành ý như vậy, ai tin?

Ngay cả chính Chasel cũng không tin đâu.

"Cậu yên tâm, tôi sẽ không đánh chính đồ chơi..... bạn gái của mình." Chasel vì tăng mức độ đáng tin trong lời nói của mình, còn nghiêm trang mà gật đầu phụ họa.

Vân Y khóe miệng giắt gaajit, đối với tên điên này, hoàn toàn là coi như không thấy. Quay đầu, không để ý tới Chasel.

Hân lại chạy đến trước mặt Vân Y, "Tôi nói thật, Vân Y, làm bạn gái tôi đi."

Chasel miệng kẻ sát tai Vân Y, hơi thở ẩm ướt thổi bên tai có chút ngứa, tai cô lại đỏ lên.

Bạn đang đọc truyện *Công Lực: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở Ebook Full.Net.

Chương 291: Huyết tộc điện hạ bệnh thần kinh (25)

Nhìn Vân Y tai đỏ lên, sườn mặt phẫn nộ nhiễm một mặt đỏ bừng như thế, Chasel liền biết, Vân Y như thế nào có khả năng hoàn toàn không chút rung động nào với người đẹp trai như cậu ta.

【đỉnh -- độ hào cảm công lực +5, tổng độ hào cảm 40, ký chủ, cô lại làm cái gì vậy? 】

Kỳ thật, Vân Y không phải bởi vì Chasel mà mặt đỏ tím đập, mà là động tác của Chasel khiến cho lỗ tai có chút ngứa.

Lại không ngờ, Chasel sẽ đem sự tình suy diễn thành như vậy.

Thấy hệ thống nhắc nhở hào cảm tăng, khóe miệng Vân Y hơi kéo lên, haha tên ngốc... dù gì hân hiểu nhầm thì cũng chỉ có lợi cho cô.

Tâm tình vui vẻ của Vân Y tiếp tục bị Chasel hiểu lầm. Cậu ta tưởng là lời nói "giống như là thổ lộ" của mình làm Vân Y vui vẻ, khiến Vân Y cao hứng, gấp không chờ nổi.....

【 đỉnh -- độ hào cảm công lược +5, tổng độ hào cảm 45, ký chủ, không tôi! 】

Này nhưng mà lúc cô thất thần, Chasel hình như nói cái gì mà...

Làm ta bạn gái đi?

Vân Y nhú mày, quay đầu nhìn Chasel, ánh mắt tràn đầy cự tuyệt, "Không muốn."

Chasel lại bị Vân Y như thế một cự tuyệt, sắc mặt nháy mắt liền lạnh xuống. "Vi sao? Cô đã khiến cho tôi hứng thú rồi, cho nên, không cần phải tiếp tục lạt mềm buộc chặt."

Nguyên lai ở trong mắt Chasel, những hành vi của Vân Y đều là lạt mềm buộc chặt?

Quả nhiên, nam chính nói chuyện vẫn thiếu dạy dỗ, cái gì mà..... Lạt mềm buộc chặt?

Vân Y liếc mắt lườm hần rồi quay đầu, căn bản là không muốn cùng Chasel nói thêm câu gì nữa.

Nhìn Vân Y không biết tốt xấu như thế, Chasel mạnh mẽ một đập bàn, đứng lên, căm tức nhìn Vân Y.

Vừa vặn, lúc này giáo sư từ cửa tiến vào, nhìn Chasel kia vẻ mặt như là muốn ăn thịt người, giật nảy mình.

"Kia Chasel, em là có chuyện gì sao?" Hiệu trưởng nói Chasel không thể đắc tội, phải hào hào cung phụng.

Tuy rằng này giáo sư không biết thân phận Chasel, nhưng có thể làm hiệu trưởng đặc biệt phản phó ưu đãi, thân phận tất nhiên không bình thường.

Cho nên đối với ày Chasel đều là khách khách khí khí.

Chasel lạnh lùng liếc mắt nhìn giáo sư một cái, không nói gì, đưa tay kéo Vân Y đi ra ngoài. Giáo sư bị Chasel dọa sợ cho nên căn bản là không dám ngăn trở.

Bọn họ rời đi rồi mới phát hiện, uy nghiêm của mình chỉ sợ cũng lại bị Chasel phá hủy, đứng ở trên bục giảng làm bộ họ khan hai tiếng, rồi mới bắt đầu giảng bài.

Bị Chasel lời cô từ phòng học lên đến tận sân thượng. Vân Y có chút phẫn nộ, nhưng cô biết lúc này chọc giận Chasel cũng không phải là một hành vi lý trí. Một tên thần kinh như hần, haiz, thỉnh thoảng vẫn nên cho ăn ngọt một chút, ngược mãi cũng không phải là cách.

"Vân Y, tôi hỏi lại em một lần, rốt cuộc vì sao em không đồng ý làm bạn gái tôi?" Nhìn khuôn mặt lạnh băng đầy giận dữ kia, chỉ sợ Vân Y to gan tiếp tục chọc giận hần, hần sẽ lời cô ném ra khỏi lan can đấy.

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 292: Huyết tộc điện hạ bệnh thần kinh (26)

Nhìn Chasel này sắc mặt có chút điên cuồng, Vân Y cũng không biết mình nên nói cái gì cho tốt.

Vân Y cúi đầu suy tư làm thế nào để Chasel ngừng nháo nhào một phen, "Cậu phải biết rằng, Alice thích cậu sẽ không màng tất cả thù oán."

"Thì sao?" Chasel đối với Alice người này, chút hào cảm đều không có, Vân Y thế nhưng còn đề phòng nàng?

"Cậu không sợ cô ấy, nhưng là tôi sợ, cô ấy nói, cô ấy chính là con gái yêu, là hôn ngọc trong tay bá tước, mà cha mẹ tôi lại là người làm trong nhà cô ấy, cậu cảm thấy tôi thế nào hả? Tôi nên để cả nhà vì tôi chết không có chỗ chôn?"

Vân Y nghiêng đầu, trong mắt tràn đầy sầu lo nhìn Chasel. Trong lòng lại đang phi nhỏ chính mình, hiện tại mình là đang nói thôi gió bên gói sao?

Ồ, cứ cho là vậy đi.

Chasel bị Vân Y nói như thế, lúc sau mới chậm rãi bình tĩnh lại. "Được rồi, ta đã biết."

Chasel này nhìn bề ngoài thì như là bình tĩnh, chỉ sợ trong đầu lại đang toan tính làm việc xấu đi?

"Còn có, cậu, cậu thích tôi sao?" Vân Y thấy Chasel đã chịu buông mình ra, lại hỏi một câu.

Những lời này khiến Chasel đem tâm mất đầu hướng về phía Vân Y, lẳng lặng mà nhìn Vân Y, khiến cho lúc này không khí có chút nặng nề.

Vân Y cười khê, phá vỡ không khí căng thẳng ấy, "Không có việc gì, tôi chỉ là nói giỡn mà thôi, không cần để trong lòng."

Nhưng trong mắt Chasel, Vân Y chính là làm bộ kiên cường, nhìn ý cười treo trên môi Vân Y, không biết vì sao hần cảm thấy chính mình không thoải mái.

"Không, tôi thích, tôi thích em." Tay cậu ta vội vàng đưa lên bắt lấy cánh tay Vân Y, khẩn trương nói.

Đường như Chasel cũng không tin được hần vừa nói cái gì, thất thần nhìn Vân Y...

Cậu, thích cô ấy ư?

Thực ra ban đầu, cậu ta quần lấy cô chỉ là vì thấy Vân Y có chút thú vị.

Nhưng hiện tại..... Thích cô ấy?

【 đỉnh -- độ hào cảm công lược +10, tổng độ hào cảm 55, ký chủ thật nỗ lực! 】

Vân Y khẽ mở cánh môi định trả lời Chasel, nhưng sau lưng lại truyền đến tiếng người nói chuyện, "Xin lỗi, quý rầy đến hai người sao?"

Chasel cùng Vân Y đồng thời nhìn về phía thanh âm vang lên.

Troy?

Nhìn thấy Troy, Chasel cùng Vân Y hai người phản ứng hoàn toàn không giống nhau.

Chasel vô cùng phẫn nộ, cái tên Troy đáng chết này, lại tới quấy rối, rõ ràng Vân Y sắp đáp ứng hần.

Mà Vân Y có chút khó hiểu mà nhìn Troy, sao mỗi lần cái người này xuất hiện lại đều trùng hợp như vậy? Một lần hai lần thì có thể gọi là trùng hợp, nhưng nhiều lần như vậy thì sợ là không phải..

Cũng khó tránh Vân Y sẽ nghĩ như thế, trong cốt truyện căn bản là không có xuất hiện qua một nhân vật như anh ta, còn hiện tại..

Như vậy ai mà không thấy kì quái chứ?

"Troy, lại là anh." Chasel buông Vân Y ra, ánh mắt sắc bén nhìn về phía Troy, bộ dáng chỉ sợ là muốn đánh nhau rồi.

Troy không để ý đến Chasel mà là nhìn về phía Vân Y, "Vân Y, em có thể lại đây một chút không?"

"Không cần qua đó." Chasel kéo Vân Y lại, ngăn cô đi về phía Troy.

Bạn đang đọc truyện *Công Lực: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 293: Huyết tộc điện hạ bệnh thần kinh (27)

Nhìn Chasel cùng Troy hai người mỗi người một bên, rồi để Vân Y tới lựa chọn, Vân Y cảm thấy đây là cái cốt truyện cầu huyết quái quỷ gì đây?

Vân Y khỏe mắt gắt gắt, mặt quét hai người ngớ ngẩn này một lượt, gạt tay mình ra khỏi tay Chasel rồi chạy thẳng đến lối thoát hiểm.

Đứng trước cửa cầu thang rồi, cô mới gọi với lại, "Hai người các anh cứ từ từ nói chuyện đi, cũng đừng náo loạn, tôi không rảnh, đi trước, ok?"

Troy.....

Chasel.....

Troy nhìn Vân Y rồi đi cũng chỉ yên lặng không tiếng động, nhưng mà, Chasel lại vội vàng đuổi theo.

Hắn còn chưa biết đáp án của Vân Y đâu.

Vân Y không để ý đến hai người bọn họ, bởi vì lúc này cô muốn đi chất vấn hệ thống, cốt truyện cầu huyết như vậy thật sự cần nhét cả cô vào sao? Không cho hai bọn họ ở bên nhau luôn đi?

"Vân Y, từ từ đã." Chasel đuổi theo, nhanh chóng ngăn cản đường thoát của Vân Y.

Vân Y dừng lại, nhìn chăm chăm Chasel, "Làm cái gì?"

"Em còn chưa trả lời tôi." Hắn còn chưa nhận được cái gật đầu của Vân Y thì sẽ không để cô chuồn mất.

Vân Y cạn lời. Nhìn Chasel, cúi đầu trầm tư rồi nhẹ nhàng khuyên bảo hắn, "Tôi sẽ không bởi vì cậu thích tôi mà đáp ứng làm bạn gái cậu, đầu tiên, cậu có thể bắt đầu từ bước theo đuổi, nếu làm tôi vừa lòng thì tôi sẽ nhận lời cậu, được chưa?"

Nhưng lúc này, Alice vừa vịn đứng ở cửa thang, nghe được những lời này của Vân Y.

Cô ta nói cái gì?

Đáp ứng?

Thích?

Bạn gái?

Alice có chút không thể tiếp thu rồi, theo như lời Vân Y, chẳng lẽ, cô ta còn muốn Chasel mở miệng trước thổ lộ với cô ta?

Vì thế, Alice dừng chân, hai chi lỗ tai dựng thẳng lên nghe.

"Em nói cái gì?" Chasel nhàu mày khó chịu, đồ chơi lại không nghe lời rồi?

Ryan Chasel Hắn là ai?

Hắn chính là Huyết tộc điện hạ, có thể coi trọng cô cũng đã xem như cho cô đại mặt mũi, có thể làm bạn gái hắn cũng đã là vinh hạnh lớn lao, vậy mà còn muốn mình theo đuổi?

"Như thế nào, cậu không vui? Không bỏ lòng tự trọng xuống được?" Vân Y có chút trào phúng mà nhìn Chasel, cánh môi gọi lên một mặt cười lạnh.

"Một khi đã như vậy, thật xin lỗi, tha thứ cho tôi không thể chấp nhận cậu." Vân Y nói xong, xoay người liền rời đi.

Mà Troy vừa vịn từ sân thượng đi xuống dưới, thời điểm nghe thấy Vân Y cự tuyệt Chasel, tâm tình hào hào mà giờ lên một nụ cười, nhàn nhạt, lại như ánh mặt trời sáng lạn ngày hè.

Chasel nhìn Vân Y rời đi.

Hắn chỉ là cảm thấy, tươi cười vừa rồi của Vân Y thật sự rất chói mắt.

Thật giống như..... Đang xem thường hắn.

Chasel có chút bức bối, quay đầu lại thì thấy Alice đứng gần đó, gắt gao mà nhìn chăm chăm bóng dáng Vân Y, trong mắt đầy oán độc.

Về mặt đầy ác ý vừa vịn rơi vào mắt Chasel.

Lúc này, Chasel mới đột nhiên nhớ tới những sự tình Alice đã từng làm ra. Hắn có chút lo lắng mà nhìn bóng dáng Vân Y, Alice sẽ xuống tay với Vân Y?

Nghĩ đến nơi đây, tâm Chasel đột nhiên giống như là bị người treo lên giống nhau, đầy bất an.....

【 đình -- độ hào cảm công lực +10, tổng độ hào cảm 65, ký chủ chú ý có người muốn hại cô. 】

Hệ thống nhắc nhở, đặc biệt là câu kia, có người hại cô?

Thực ra cũng không cần suy nghĩ nhiều, người ghét mình nhất hẳn là Alice Anier rồi.

Bạn đang đọc truyện *Công Lực: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 294: Huyết tộc điện hạ bệnh thần kinh (28)

Cái gọi là gặc tới thì đánh, nước lên dâng nền, khi tiến vào thế giới này rồi nhìn đến cốt truyện, Vân Y cũng đã lường trước việc này sẽ xảy ra.

65 hào cảm đã kiếm được, không biết có thể phát huy một ít tác dụng không..

Nếu có thể thì tình cảnh sắp tới chắc chắn sẽ không quá khó khăn, nếu không được..... Như vậy, cũng chỉ có thể hào hào đồng quy vu tận với nữ phụ thứ nhất kia.

Vân Y phát hiện, hiện tại nhiệm vụ càng ngày càng khó khăn, một chút đều không giống như là các nhiệm vụ ngày trước, thực nhanh chóng là có thể hoàn thành.

【kỷ chủ, cô nói đi, liền tỉnh trước kia nhiệm vụ không khó, cô cũng mất thật lâu mới hoàn thành, không phải sao?】

Alice lúc này đã làm người đi tra tìm này Vân Y tư liệu, đang xem đến Vân Y cái này tư liệu thời điểm

Alice cười lạnh một tiếng, chà, nguyên lai là con gái của nô gia thôi ư.

Một đứa tiện dân, cũng dám cùng cô đoạt Chasel?

Thật là không muốn sống nữa.

Bất quá, hiện tại muốn đổi phổ một cái tiện dân cũng không cần quá nhiều sức lực, cho nên, Alice cân bản là không đem Vân Y để ở trong lòng.

Cô ta để cho thù hạ đem Vân Y hảo hảo giáo huấn một phen, là đủ để dạy dỗ rồi.

Vân Y biết Alice muốn hại mình, liền tận lực tránh đi gặp người địa phương, cũng tránh cùng Alice chính diện xung đột.

Cô cảm thấy độ hảo cảm còn chưa có xoát đủ, không hoàn thành nhiệm vụ, nhất định sẽ thất bại.

Chỉ là, ngân phòng vạn phòng, cướp nhà khó phòng.

Vân Y không nghĩ tới Alice phái chính cha mẹ của thân thể này đến dạy dỗ mình?

Vân Y bị cha mẹ đưa tới trước mặt Alice.

Thời điểm bị cha mẹ nguyên chủ bắt đi, Vân Y hơi kinh ngạc, còn có thất vọng đối với đôi phụ mẫu này.

Biểu tình của Vân Y ngược lại cũng đều rơi vào trong mắt bọn họ.

Chỉ là, tuy Vân Y là đứa con gái bọn họ đẻ ra nhưng Huyết tộc thọ mệnh liền rất dài.

Nữ nhi không có mắt làm Alice tiểu thư chán ghét, còn liền luy mình?

Cho nên, bọn họ quyết định từ bỏ đứa con này...

Nhân tính bản chất vốn là ích kỷ, vợ chồng Appleton đương nhiên là càng ích kỷ hơn nữa.

Chính mình chứng kiến một màn này, Vân Y cũng chỉ biết vì nguyên chủ mà bi ai...

Nhìn cha mẹ người mà xem...

Vân Y bất giác lại nghĩ tới kiểu cha mẹ như bá tước Anier, tuy rằng phương pháp giáo dục chiều con đến vô pháp thế này có thể coi là "phùng sát" chính hải tử của mình, nhưng mà, không thể không nói, hành động của bá tước vẫn là xuất phát từ tình thương của cha với con.

"Thời điểm hai người tới con, chẳng lẽ liền không nghĩ tới, con chính là con gái hai người sao?" Vân Y có chút phẫn nộ, quát lớn với vợ chồng Appleton.

Appleton vợ chồng đứng ở bên cạnh Alice Anier, đối với Alice là cúi đầu cung kính

Nghe Vân Y nắng mỗ, phụ thân Appleton liếc mắt nhìn Vân Y một cái, có chút lạnh nhạt,vô tình mà trả lời, "Thực xin lỗi, ai bảo người đắc tội Alice tiểu thư?"

Ngữ khí của ông ta phảng phất giống như đang nói chuyện với người không quen biết.

Vân Y chưa từ bỏ ý định, đương nhiên, cô chỉ là muốn để nguyên chủ nhìn cho rõ bộ mặt thật của vợ chồng Appleton, những người sẵn sàng vứt bỏ đứa con của mình, quý gỏi trước quyền lực.

Vân Y lại lần nữa nhìn về phía mẹ nguyên chủ, chỉ là, bà cũng không hề đem tầm mắt đặt ở trên người Vân Y.

"Hừ, người liền hết hy vọng đi, Appleton·Vân Y..... Ha hã, bằng người cũng có thể cùng ta tranh Chasel? Người cho rằng, đường đường một cái Huyết tộc điện hạ, lại nhìn trúng một đứa con gái thấp kém như người?"

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 295: Huyết tộc điện hạ bệnh thần kinh (29)

Alice cười lạnh, trào phúng mà nhìn người trước mắt, vọng tưởng bay lên đầu cảnh từ chim sẽ biến thành phượng hoàng ư? Loại người này, cô ta đã thấy nhiều.

"Huyết tộc? Điện hạ?" Vân Y giống như là vừa mới biết cái tin tức này, bỗng nhiên ngừng đầu mà nhìn phía Alice.

"Như thế nào, rất kinh ngạc? Hay là đã hỏi hận không chấp nhận lời tỏ lộ của Chasel, hỏi hận không đáp ứng Chasel?"

Alice nghĩ đến cảnh tượng ở cửa cầu thang, hung hăng tát một cái trên mặt Vân Y, sau đó đẩy đẩy ý cười lớn.

Thời điểm thấy mặt mình như vậy, vợ chồng Appleton trong mắt không hề gọn sáng, phảng phất như người bị đánh, với bọn họ một chút quan hệ cũng không có.

Lúc này, Vân Y đã không còn trông cậy vào cha mẹ nguyên chủ sẽ đột nhiên lương tâm sống dậy.

"Hệ thống, cái tình huống này, chẳng lẽ cậu không có nửa điểm ý kiến sao?" Vân Y bực đến nhe răng trợn mắt, quan trọng là, một tát của Alice.

Thật đau ~

"Xin lỗi ký chủ, hệ thống chỉ có thể trợ giúp ký chủ một chút vấn đề trị thương, còn tình hình hiện tại, hệ thống bất lực."

Cái hệ thống vô dụng này, đáng chết.

"Người tới, đem cô ta nhốt lại cho ta." Alice hươ tay để vợ chồng Appleton mang cô ta đi.

Vợ chồng Appleton biết ý, nhanh nhẹn kéo Vân Y toàn thân bủn rủn vô lực đi vào phòng tối rồi nhốt lại.

Nhìn một tình địch khác lại bị mình giải quyết, Alice đắc ý tự mãn tươi cười.

Một đám không biết sống chết không biết thân phận còn dám cùng mình đoạt Chasel ca ca?

Thật là không muốn sống nữa.

Chasel, anh nhất định sẽ là của em.

Lúc này, trên mặt Alice toàn là vận vẹo cùng điên cuồng, cô ta biết Chasel, cô ta là nhất định phải có được.

Từ khi còn nhỏ, từ lần đầu tiên nhìn thấy Chasel, cô ta đã âm thầm thề trong lòng rằng đời này cô ta sẽ trở thành cô đầu đầu tiên và duy nhất Chasel.

Chỉ là không biết từ lúc bắt đầu hay từ lúc nào, Chasel đã chán ghét chính mình.

Nhưng mà hết thấy đều không thể là Alice dao động, cô cho rằng, mình nhất định sẽ có được trái tim của Chasel, còn có..... thân thể của hắn.

Ngày hôm sau.

Thời điểm Chasel đi tới ban sơ cấp tìm Vân Y, lại không thấy bóng dáng cô đâu cả?

Chẳng lẽ, cô ấy là bởi vì hành vi ngày hôm qua của mình, tò vò bắt mẫn? Không vui? Vẫn là không muốn nhìn thấy hắn?

Nhìn thấy Hạ Chi Cẩm, Chasel vẫn là lần đầu tiên chủ động cùng một Vampire bình dân, trừ Vân Y nói chuyện.

"Này, Vân Y chạy đi đâu rồi?" Chasel chủ động mở miệng, Hạ Chi Cẩm bầu trời hôm nay có vẻ sẽ rớt ra tiền... Hạ Chi Cẩm lại nhìn khuôn mặt tuấn mỹ của Chasel, hơi hơi xuất thần, cái này..... Chính là nam thần đi?

"Này, tôi hỏi cô, Vân Y chạy đi đâu?" Chasel nhẫn nại tính tình, chỉ là, ngữ khí lại ảm đạm không kiên nhẫn.

Chasel lặp lại câu hỏi hai lần nữa, Hạ Chi Cẩm mới bừng tỉnh bừng tỉnh lại, "Hả? À? Vân Y? Anh hỏi Vân Y a? Cô ấy, tôi cũng không biết."

Tình tình vốn có chút ngốc nghếch mơ hồ, Hạ Chi Cẩm vẫn là cần thận xoay trái xoay phải kiểm tra phòng học lần nữa, vẫn không phát hiện Vân Y.

Hạ Chi Cẩm lại vội vàng lắc lắc đầu, khiến cho Chasel thiếu chút nữa nộ khí công tâm

Sinh vật ngu xuẩn như thế này vẫn còn tồn tại trong Huyết tộc?

Nếu hắn cảm quyền, nhất định phải những thứ ngu xuẩn như thế này đều biến mất khỏi Huyết tộc.

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 296: Huyết tộc điện hạ bệnh thần kinh (30)

Cả ngày đều không nhìn thấy Vân Y, tâm tình Chasel có chút bức bối, Vân Y không phải là thật sự trốn tránh hắn chứ?

Nghĩ đến khả năng này tâm tình Chasel càng nhọt nhọt không yên.

【 đĩnh -- độ hào cảm công lược+5, tổng độ hào cảm 70, ký chủ, cô cần phải kiên trì trụ vững nha. 】

Trong phòng tối này, cái đáng sợ nhất cũng không phải là bóng tối, bản thân Vân y cũng quen rồi.

Chỉ là thân thể kí chủ là Vampire, là Huyết tộc.

Huyết tộc sơ cấp một ngày không ăn gì sẽ trở nên vô cùng suy yếu.

Huống chi, Vân Y sớm đã bị cha mẹ chuyển chủ hạ được, thân thể liên càng thêm hư nhược, cô cảm giác mình sắp gameover rồi.

Trước lúc hôn mê, Vân Y cuối cùng cũng nhớ ra vì sao Troy luôn làm cô cảm giác được một cổ cảm giác quen thuộc.

Nguyên lai.....

Nguyên lai Troy, rất nhiều năm trước kia, là tiểu trúc mã nhà bên của nguyên chủ.

Chỉ là sau này tiểu nam hài bị phụ thân đón về nhà, nghe nói, tiểu nam hài thì ra là con riêng của một vị bá tước nào đó.

Bá tước kia bởi vì nhĩ tử cùng nữ nhĩ đều chết sạch, không còn người thừa kế, cho nên mới đưa hắn trở về.

Troy không phải tên, mà là họ của bá tước kia.

Troy bá tước.....

Nếu cô không có nhớ lầm, Troy bá tước cùng Anier bá tước, chính là đối thủ một mất một còn.

Anier thường xuyên ý vào việc mình đã từng có chiến công hiển hách với Huyết tộc, đối với bá tước Troy luôn là châm chọc mỉa mai.

Cuối cùng, liền biến thành tử địch.

Nguyên lai..... Troy chính là đã từng cái kia đối ký chủ nói, sau này sẽ trở về tìm nàng người.

Tuy rằng trong cốt truyện, cũng không xuất hiện bóng dáng nhân vật Troy này, nhưng nếu cần thận mà suy nghĩ cốt truyện một chút, kỳ thật nhân vật này còn ngẫu nhiên xuất hiện vài lần.

Cũng chính là khi Anier bá tước cùng Huyết tộc chi vương xuất hiện mâu thuẫn, cái tên Troy xuất hiện qua vài lần, đương nhiên cũng không có đặc tả.

Trước lúc chết mới nhớ được ra cái này, Vân Y gọi lên một mặt tươi cười tự giễu.

Ý thức chậm rãi tiến vào trạng thái hôn mê, cũng không biết ngủ bao lâu, Vân Y mới chậm rãi tỉnh lại.

Chỉ là, thời điểm Vân Y tỉnh lại, lại phát hiện mình đang nằm ở trên một cái giường mềm như bông, xung quanh bao bọc chắn lựa mềm mại.

Lúc ấy Vân Y còn tưởng rằng mình đang nằm mơ.

Vân y hơi ngẩng đầu nhìn xung quanh, lại phát hiện Troy đang đứng ngồi ở mép giường, gương mặt đầy lo lắng cùng băn khoăn.

Cảm thấy trên giường có động tĩnh, Troy quay ra, nhận thấy Vân Y đã tỉnh lại, anh kinh hi mà nhìn cô, "Vân Y, em tỉnh lại rồi?" Ngữ khí vui mừng như nhật được cục vàng lúc trước đánh rơi ngoài đường.....

Vân Y muốn gât đầu, lại phát hiện, mình căn bản là không còn chút sức lực nào.

Cô chớp chớp hai mắt, muốn dùng ánh mắt để báo với Troy vấn đề này, nhưng mà Troy căn bản không chú ý tới biểu tình của Vân Y. Lại hoặc là, nghĩ Vân Y chỉ là muốn chớp mắt.

"Vân Y, em hiện tại cảm thấy như thế nào? Có nơi nào không thoải mái? Có cần uống chút nước không?" Troy gào to.

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 297: Huyết tộc điện hạ bệnh thần kinh (31)

Vân Y chỉ cảm thấy, cái người này cũng thật hấp tấp.

Nhưng cô còn có một cái nghi hoặc chính là cô sao lại ở chỗ này rồi? Không phải bị Alice giam lại rồi sao?

"Em....." Vân Y vừa mở miệng, phát hiện muốn nói chuyện cũng không xong, cổ họng đặc biệt đau đớn.

Vân Y dùng ánh mắt nghi hoặc nhìn về phía Troy, lúc này Troy mới ý thức được, vấn đề mình vừa rồi xem nhẹ.

Anh vội vàng từ kệ đầu giường ở mép giường bung tới một chén máu tươi.

Vân Y nhìn chén máu, tuy rằng trong lòng kháng cự, nhưng thân thể lại rất thành thật, chưa kịp suy nghĩ chần chờ, tay cũng đã tiếp nhận chén máu kia, sau đó uống một hơi cạn sạch.

"Em đã xảy ra chuyện gì? Sao lại ở chỗ này?" Có chút nghi hoặc mà nhìn về phía Troy, cô nhớ rõ..... Cô bị Alice nhốt lại.

Troy bị Vân Y hỏi cũng không nói gì, lẳng lặng nhìn cô, qua một hồi lâu, mới chậm rãi mở miệng nói:

"Vân Y, sau này, để anh bảo vệ em." Ngữ khí kiên định tương xứng với khuôn mặt nghiêm túc, mỹ thiếu niên đang tán phát ra mị lực mê người sáng rực.

Vân Y không biết, Troy phát hiện Vân Y liên tục hai ngày không tới đi học.

Sau hai ngày mới phát giác, cho nên, liền nhanh chóng vội vàng mà đi tìm người, phát động cả thể lực chính mình đi tìm.

Hắn dùng không sai biệt lắm một ngày thời gian, mới phát hiện ra Vân Y bị tiểu thư nhà Anier bá tước giam lại.

Thời điểm Troy tìm được Vân Y, Vân Y hoàn toàn hôn mê bất tỉnh mà nằm ở trên giường, gương mặt suy yếu tái nhợt, trắng như tuyết khiến người ta sợ hãi.

Khi đó, Troy chỉ sợ Vân Y sẽ bởi vậy mà biến mất.

Cho nên hắn vẫn luôn ngồi ở mép giường Vân Y, chờ đợi cô tỉnh lại, giống như sợ hãi Vân Y cứ thế biến mất ở trước mắt chính mình.

Có thể là bởi vì trời cao nghe được hắn cầu nguyện, cho nên Vân Y mới có thể tỉnh lại không có việc gì.

Nhìn trên mặt Troy kiên định bất di, chính nghĩa凛 nhiên, như là đang nói lời thề nặng tựa Thái Sơn.

Vân Y nhìn hắn, chỉ là đột nhiên một dòng nước ảm sa vào trong lòng, không nói gì.

Troy đem chén đặt sang một bên, biểu tình Vân Y khiến Troy có chút hiểu lầm. Anh tưởng rằng Vân Y không vui vì anh là người cứu cô, vì anh nói như vậy, con người chỗ sâu trong đen lại, bất quá cho dù có thất vọng, Troy cũng không nói gì.

"Cái gì?" Lúc này, Chasel mới biết được Vân Y là bị Alice nhốt lại.

Alice là cái đồ biến thái, là đứa cô chấp điên cuồng, Chasel vẫn luôn biết, chỉ là không nghĩ đến, Alice sẽ làm ra động tác như thế.

【 đỉnh -- độ hào cảm công lực+5, tổng độ hào cảm 75, ký chủ, không ngừng cố gắng đi. 】

Vân Y:.....

Đứng rồi. Vân Y hiện tại vẫn còn ở chỗ Alice, hắn phải nhanh chóng đi cứu nàng.

Chasel vội vàng ném đi động đi, đơn thương độc mã chạy tới chỗ Alice.

Đi tới biệt thự nhà Anier, nhìn bên trong đều là một mảnh đen như mực, Chasel có chút sợ hãi.

Sợ hãi Alice..... Có phải hay không đã đem Vân Y giải quyết rồi.

Chasel ngốc lẳng nhìn biệt thự sa hoa trước mặt hồi lâu, lại không biết vì sao, bước chân mình lại nặng nề đến vậy.

Bạn đang đọc truyện Công Lực: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở Ebook Full(cham)Net.

Chương 298: Huyết tộc điện hạ bệnh thần kinh (32)

Hắn đẩy cửa bước vào khuôn viên biệt thự.

Một chút cũng không cảm thấy sợ hãi rằng bên trong biệt thự sẽ có cái đồ vật gì không nên có, hoặc là đang có cái gì nguy hiểm chờ đợi hắn.

"Vân Y." Đi vào bên trong biệt thự lại phát hiện bên trong không có một bóng người, đừng nói là người hầu hoặc là Alice.

Bật đèn lên, phát hiện bên trong thập phần hỗn loạn, còn có một bãi máu đã đen lại trên mặt đất.

"Vân Y?" Hắn mở to hai mắt nhìn, nơi này là đã xảy ra chuyện gì?

Hắn tìm kiếm toàn bộ biệt thự nhưng đều không tìm được thân ảnh Vân Y. Lúc này, Chasel trong lòng hoang mang rối loạn thành một đoàn, sợ Vân Y đã xảy ra chuyện gì rồi.

【 đỉnh -- độ hào cảm công lực+5, tổng độ hào cảm 80, ký chủ, nam chính đang rất lo lắng cho cô nha. 】

Vân Y đang nằm ở trên giường bệnh, nghe thấy hệ thống nhắc nhở, lại còn đặc biệt nhắc nhở Vân Y nam chính đang lo lắng cho cô.

Cho nên Vân Y nhướn mày, hệ thống đối gu rồi à, không vô si mà bán manh nữa?

Không nói "Ký chủ uy vũ, hảo hảo cố lên" nữa sao?

Hệ thống nếu biết ý tưởng trong lòng Vân Y lúc này, tất nhiên một cái tát liền đánh qua. Đu má, cô mới vô si. Ta cô vũ cho cô đáng yêu vậy còn không biết quý trọng.

Bất quá, Chasel lo lắng cho cô?

"Hệ thống, tôi hôn mê mấy ngày rồi?"

"Yên tâm, chỉ mới ba bốn ngày thôi." Đối với hệ thống mà nói ba bốn ngày cũng không tính là cái gì lâu, đối với nó chỉ là một cái nháy mắt.

"Trong lúc tôi hôn mê, đã xảy ra cái gì?" Vân Y kỳ thật rất muốn biết, cô đến tột cùng là làm cách nào từ chỗ Alice đi ra.

"Troy biết được cô bị Alice cầm tù, ngay lập tức vội chạy đến, một hồi ác chiến xong đem cô cứu trở về."

Hệ thống miêu tả đơn giản, nhưng mà, Vân Y lại có thể tưởng tượng được cái gọi là "Ác chiến", là cái dạng trường hợp gì.

Bá tước Anier yêu quý nữ nhi như thế, ở biệt thự của Alice, sao óc khả năng một chút phòng vệ cũng không có?

Vừa rồi, bởi vì vẻ trầm mặc của Vân Y, kiểm soát đi ra ngoài, tuy rằng hắn nói muốn đem đồ vật thu thập một chút. Nhưng Vân Y lại biết, Troy chỉ sợ là tâm tính không tốt lắm, trong mắt một mảnh âm đạm, có không phải không nhìn ra.

Chasel khắp nơi tìm kiếm đều không tìm được bóng dáng Vân Y, khắp biệt thự đều không có một bóng người.

Hắn có chút vô thố* mà nhìn nơi này, Chasel cúi đầu bức bối mà đá một chút ở chính mình bên người sô pha, rồi mới ngay sau đó nghĩ tới cái gì, hướng bên ngoài địa phương đi ra ngoài.

* vô thố/无措: Vô phương ứng đối. Miêu tả cực kỳ sợ hãi

Bởi vì, hắn đột nhiên nghĩ tới, nếu không ở nơi này, như vậy, tất nhiên chính là đi về nhà.

Biệt thự bá tước Anier.

Alice về mặt ốm yếu, tái nhợt, Anier bá tước phần nộ mà quát lớn một đám y sư vô dụng.

Muốn những người này tới chữa bệnh, nữ nhi báo bối của hắn bị thương thành cái dạng này, bọn họ lại nói nghỉ ngơi nghỉ ngơi thì tốt rồi.

Nghỉ ngơi hai ba ngày hôm nay, vẫn là loại sắc mặt này, đáng chết, đến tột cùng là ai, ai dám can đảm làm nữ nhi báo bối của hắn bị thương đến vậy?

Nếu là bị hắn bắt được, nhất định phải đem toái thi vụn đoạn!

Anier bá tước nội tâm rỗng giần nhưng trên mặt chỉ là sốt ruột thần sắc.

Đột nhiên từ bên ngoài có người làm chạy vào báo lại,"Bá tước, Ryan điện hạ tới chơi." Ryan điện hạ, chính là chỉ Ryan Chasel.

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhặt Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 299: Huyết tộc điện hạ bệnh thần kinh (33)

Chasel tới? Bá tước Anier nhủ này, lúc này hắn tới làm cái gì?

Anier bá tước còn chưa quên, Chasel luôn luôn không thích tới nhà bọn họ bởi vì nữ nhi báo bối.

Anier nghĩ không ra, vì cái gì Chasel không thích nữ nhi của mình.

Thông minh đáng yêu, hoạt bát tươi vui, như hoa như ngọc..... rõ ràng tốt như thế, vì cái gì Chasel không thích?

Điện hạ chó mắt mù, Anier bá tước cũng không muốn xã giao qua lại với Chasel.

"Nói ta không rành, làm hắn trở về đi." Anier bá tước đều không nghĩ tới, hắn là bá tước, mà Chasel chính là Huyết tộc điện hạ.

Thần phạt hai người..... Giống như đại thần cùng Thái Tử cổ đại, ai cao ai thấp, vừa thấy sẽ biết.

Nhưng Anier bá tước chính là tùy hứng như thế.

"Vâng." Làm người hầu trong nhà bá tước, tên báo tin tự nhiên là nghe mệnh lệnh chủ nhân mệnh, cho dù... Đối phương thần phạt so với chủ nhân nhà mình cao hơn.

Chasel nghe được Anier bá tước cự tuyệt mình, nhủ mảy, về mặt có chút không tốt.

Hắn biết Anier bá tước khẳng định là biết nội tình, bằng không, tại sao tránh không gặp hắn.

Nhưng Chasel làm sao khi có thể nghĩ được, Anier bá tước vì cái gì cự tuyệt gặp mặt hắn?

Còn không phải bởi vì hắn đem Alice Anier đánh đến vỡ đầu chảy máu, nói cách khác, Anier bá tước như thế nào có khả năng thích hắn?

"Ta không tin, Anier khẳng định là ở nhà, người làm ông ta ra gặp ta." Chasel làm sao dễ dàng bị đuổi đi như vậy.

Hắn nghĩ thầm, Vân Y rất có khả năng chính là bị Anier bá tước bắt đi. Anier sùng nữ nhi như thế, tất nhiên là sẽ làm ra loại chuyện này.

Cho nên hiện tại, Anier nhất định là bởi vì chột dạ trốn đi.

Vân Y mới vừa tỉnh lại, thất thần một hồi lâu, cô nàng mới bắt đầu thức tỉnh ý thức.

"Hệ thống, mở ra hướng dẫn." Siêu cấp hướng dẫn có thể tìm ra vị trí hiện tại của nam chính.

【đỉnh -- nam chính hiện tại ở chỗ Anier bá tước chung cư, đang ở tìm bọn họ tính sổ. 】

Vân Y thời điểm nghe thấy cái này, không khỏi có chút tự mình đa tình cho rằng Chasel là bởi vì mình mới đi tìm Anier?

Nói cách khác, dựa theo quan hệ của hắn với Anier bá tước còn có Alice Anier, làm sao có khả năng chủ động tới của thăm hỏi?

"Tôi hiện tại không có việc gì, không cần lo lắng." Vân Y đành tìm điện thoại nhắn cho hắn một cái tin nhắn.

Chasel đột nhiên thấy có người nhắn tin, có chút bức bối, nhưng không đem đi động lấy ra tới. Bởi vì Chasel cho rằng cái này trăm phần trăm là tin rác.

Trước kia thường có những người nhắn tin thô lỗ với Chasel. Hắn thấy phiền nên liên tục đổi số.

Hiện tại, lại tới nữa?

Vì sao Chasel chắc chắn như vậy?

Chủ yếu vẫn là bởi vì người Chasel quen, đều không nhắn tin cho hắn, có việc cũng đều là cung kính gọi điện thoại.....

Anier bá tước thấy Chasel vẫn không chịu đi, còn ở nơi đó nghênh ngang mà chỉ huy người hầu nhà mình. Việc này đối với Anier bá tước kiểu ngạo khí thể mà nói, quả thực chính là một cái khiêu khích cùng khinh bỉ.

"Không biết Ryan điện hạ đến chỗ ta là vì chuyện gì?"

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhặt Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 300: Huyết tộc điện hạ bệnh thần kinh (34)

Anier bá tước từ trên lầu xuống, vừa vặn thấy được Chasel ngồi ở trên sofa, có chút nóng nảy.

"Anier bá tước, đã lâu không thấy, không biết, Alice tiểu thư hiện tại ở nhà sao?" Chasel không trực tiếp hỏi Anier bá tước có đem Vân Y bắt lại hay không.

"Sao? Điện hạ là tôi gặp nữ nhi của ta sao?" Anier bá tước sao có khả năng tin tưởng đây? Chasel từ trước đến nay đều không thích con gái ông.

Làm sao có khả năng nổi lên hứng thú tới gặp con gái?

"Đúng vậy, bởi vì ta có một việc muốn tìm Alice tiểu thư chứng thực một chút." Chasel ở chỗ này vòng vo tam quốc, làm Anier bá tước có chút tò mò.

"Hả? Điện hạ là muốn tìm Alice nhà ta chứng thực cái gì?" Anier bá tước thật sự không thích Chasel, càng không muốn Chasel tiếp cận con gái mình.

Bởi vì Alice luôn là vì Chasel mà nổi giận dỗi dưng, Chasel còn đối đãi nữ nhi một cách hết sức cẩn thận. "Không có gì, chỉ là chút việc nhỏ, có thể chứ?" Chasel lúc này rất lễ phép.

Hắn không phải không tức giận. Chỉ là Anier bá tước tuy rằng thân phận không cao hơn hắn, nhưng về năng lực, đặc biệt là thuật pháp, cao hơn hắn rất nhiều.

"Xin lỗi, Alice hiện tại không rảnh." Anier bá tước cự tuyệt, "Ta hiện tại cũng không rảnh, mời điện hạ trở về đi."

Anier bá tước nói xong, cũng không có chờ Chasel phản ứng, búng một cái, Chasel đã bị đẩy ra tận cửa.

ở trước cửa biệt thự, Chasel còn một mảnh mộng lung, đây là xảy ra chuyện gì?

Bất quá, hiện tại hắn cũng biết, bá tước có lẽ cũng không biết chuyện Vân Y, mà Vân Y lúc này cũng sẽ không bị giấu trong biệt thự.

Lúc này, hắn mới chậm rãi móc di động ra, muốn gọi điện thoại để người tìm Vân Y.

Chỉ là, mới vừa lấy ra di động, đã thấy màn hình lóe mấy chữ, một cổ kính hi này lên trong lòng.

Không có việc gì?

Vân Y không có việc gì?

Nhìn thấy tin nhắn, Chasel lập tức liền gọi cho Vân Y.

"Gi vậy?" Vân Y nghe điện thoại. Đột nhiên, Vân Y phát hiện một việc, đó chính là, Chasel cũng không có đem số di động hắn cho cô.

Cô là từ chỗ hệ thống lấy tới..... Đờ mờ, đợi chút Chasel hỏi thì làm sao bây giờ?

"Hả? Vân Y? Là em sao? Em không sao chứ? Hiện tại em ở đâu?" Chasel vừa nghe thấy Vân Y, lập tức liền mở miệng hỏi.

"Tôi không sao, đừng lo lắng." Vân Y lúc này biểu tình thực ôn hòa, thanh âm cũng là ôn hòa.

Nghe được Vân Y không có việc gì, Chasel mới thở dài nhẹ nhõm một hơi.

【 đĩnh -- độ hào cảm công lực+5, tổng độ hào cảm 85, rất nhanh liền có thể hoàn thành nhiệm vụ, ký chủ fighting! 】

"Không có việc gì là tốt, không có việc gì là tốt." Chasel cũng không hỏi Vân Y như thế nào biết được số di động chính mình.

"Được, ngày mai tôi liền có thể trở về đi học, ngày mai gặp." Vân Y cúp điện thoại, ngẩng đầu, phát hiện Troy đứng ở cửa phòng.

Bạn đang đọc truyện *Công Lực: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 301: Huyết tộc điện hạ bệnh thần kinh (35)

Troy coi như không nhìn thấy Vân Y cùng người khác gọi điện thoại, nhẹ nhàng hỏi, "Em còn đói không? Còn có nơi nào không thoải mái không?"

Thanh âm của người này ôn hòa như ngọc, mang theo quan tâm ấm áp ở bên trong làm Vân Y bất giác chỉ biết gật đầu.

"Tôi không có việc gì, lúc trước..... Cảm ơn anh." Vân Y khẽ mỉm cười.

"Không có gì." Troy không cho rằng Vân Y nhất định phải báo đáp mình. Chỉ là, ý cười trên mặt cô lúc này có thêm vài phần chân thành,so với khách khí lúc trước khiến Troy thấy dễ chịu hơn.

"Em muốn về nhà sao?" Troy vẫn là nhện không được hỏi, vừa rồi cô có nói với ai đó ngày mai hẹn gặp.

Cũng không biết, những lời này..... có phải là đang nói với Chasel hay không.

Cho dù có chút băn khoăn khó chịu trong lòng, Troy cũng không có dừng khí tới hỏi Vân Y.

Có thể nói, hắn là đang sợ hãi, trên thế giới này không phải nam nhân nào cũng có dũng khí đối mặt với tình cảm của mình, không phải ai cũng sẽ dũng cảm tiến tới.

Một phần trong hắn muốn cùng Vân Y ở bên nhau, nhưng một mặt khác lại hy vọng Vân Y có thể có được hạnh phúc.

Những ý tưởng, cảm xúc, suy nghĩ này có lẽ là đến với hắn quá đột ngột, Troy nghĩ hắn thật yếu đuối, hắn, không dám đi tới.

"Tôi cũng nên về thôi, mấy hôm nay luôn ở chỗ này quá rầy anh, cũng không tốt." Vân Y kỳ thật còn đang nghĩ, nếu mình bây giờ trở về,khẳng định, Alice sẽ lại lần nữa đến đe dọa cô, mà lần sắp tới này chưa chắc cô có thể thoát thân được. Bất quá, cho dù như thế, cũng phải gặp thân sát thân, ngộ Phật sát Phật.

Còn 85 hào cảm..... Chỉ còn 15 hào cảm nữa sẽ công lực thành công, chiến nốt nào.....

"Không, không có gì phiền cả."

"Nhưng tôi thấy cũng không tốt lắm, vẫn là nên...." Vân Y lập tức cự tuyệt, chỉ là bị Troy hoàn toàn coi như không nghe thấy.

"Không có gì không tốt, được rồi, mọi việc coi như đã bàn xong, em cứ yên tâm ở đây." Troy một lời đã định, hắn nghĩ thông suốt rồi, trong chuyện tình cảm, thấy nên ra tay thì cứ mạnh dạn mà tiến lên thôi.

"....." Vân Y khò miệng giật giật, cô còn chưa nói xong đâu... Tên này đột nhiên thật nhanh mồm nhanh miệng, không cho cô thời gian cự tuyệt.

Anier bá tước sau một hồi lâu tra xét, hắn cuối cùng đã tra ra kẻ làm cho nữ nhi bị thương đến tột cùng là ai.

Troy..... Bá tước....nhi tử?

Ha hả.

Con trai cũng không phải vàng mệnh phụ thân sao? Nếu như vậy còn không phải Troy bá tước là kẻ chủ mưu sao?

Cho nên hết thấy, Anier bá tước đều đổ lên trên người Troy bá tước.

"Troy bá tước? Ta nhất định làm người trả giá đại giới." Anier bá tước sinh khí mà đem chén trà trong tay ném lên mặt đất.

"Leng keng" Tiếng ly rơi trên mặt đất kêu lên rất nhẹ, nhưng lại đánh thức người nào đó đang nằm mê man trên giường.

"Ưm——"

Alice phát ra tiếng rên suy yếu, Anier bá tước vội vàng chạy đến, "Alice, con của ta, con thấy như thế nào?"

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full**.Net.

Chương 302: Huyết tộc điện hạ bệnh thần kinh (36)

Alice cảm thấy đầu đau đến sắp vỡ ra, cô vươn tay bưng kín đầu, mở mắt, nhìn về phía bá tước Anier.

"Dad?" Vừa mở mắt đã thấy Anier bá tước ngồi ở một bên, lo lắng mà nhìn cô.

"Con, con, con đây là xảy ra chuyện gì?" Alice còn chưa hoàn toàn khôi phục lại, đầu óc vẫn còn mờ mịt.

"Con của ta, con, không nhớ được chuyện gì sao?" Anier bá tước dò hỏi Alice.

"Cái gì?" Alice nhíu mi nhìn Anier bá tước, cảm thấy mình không chỉ đau đầu, còn cảm thấy cả người đau nhức, như là bị người đánh.

Chỉ là trong phút chốc, Alice đột nhiên nghĩ tới trước khi té xỉu bị người đánh một trận... cô nghĩ đến việc bị người kia hành hạ đến như vậy, sắc mặt đột nhiên trở nên trắng bệch. Alice vốn là tiểu thư cảnh vàng lá kim cương được bá tước nâng niu trong tay, từ trước đến giờ chỉ có cô ta đi hành hạ người, làm gì có ai dám động vào cô ta, trừ Chasel.

Nhưng Chasel chỉ đánh "cảnh cáo" cô ta, còn nười kia, thật sự là muốn lấy mạng Alice.

Anier bá tước nhìn báo bối nữ nhi thần sắc đột nhiên hoảng sợ, vội vàng đem nữ nhi ôm chặt lấy, trấn an. "Con của ta, không sợ, không sợ, có Daddy đây."

Một bên trấn an Alice, bên kia đối với người làm hại con gái yêu càng thêm hận đến khê cắn môi.

Nhưng mà, Anier bá tước lại quên mất, con gái bé bỏng của ông ta không biết đã hại bao nhiêu người, đã bao nhiêu lần làm loại chuyện này. Cũng khiến không biết bao nhiêu người, vào ban đêm liên tục gặp ác mộng, khi đó, sao ông ta không nghĩ đến việc ngăn con mình lại?

"Dad, con, con....." Đột nhiên, Alice hô hấp dồn dập, lại lần nữa té xỉu ở trên giường.

Nhìn nữ nhi từ nhỏ đến lớn ông cưng chiều trong lòng bàn tay bị người dọa thành như vậy, ánh mắt đầy hoảng sợ sợ hãi, khiến Anier bá tước đối với Troy bá tước càng thêm hận.

Ngay lập tức đề thủ hạ cùng thế lực Troy bá tước đối nghịch, một hồi tranh đoạt khiến toàn bộ Huyết tộc hỗn loạn bắt đầu nổi lên.

Bởi vì, hai đại bá tước này, trừ bỏ Huyết tộc chi vương thì là hai phe bá tước có thế lực cùng quyền lực nhất.

Một khi bọn họ bắt đầu nhào lên, đừng nói là Huyết tộc chi vương có thể thu phục hay không, chỉ sợ, Huyết tộc bắt buộc phải có một đoạn thời gian tiến vào trong khủng hoảng hỗn loạn.

"Ký chủ, cô hiện tại nên hoàn thành nhiệm vụ sớm một chút, thế giới này sắp sụp đổ." Lúc Vân Y dùng đồ ăn sáng, hệ thống đột nhiên xuất hiện nói một câu như vậy.

Lời này.....

Khiến Vân Y có chút kinh ngạc mà đưa mắt nhìn về phía hư không, chỉ là Troy vừa vận ngồi ở đối diện Vân Y, thấy cô nhìn về phía mình.

"Xảy ra chuyện gì?" Có chút nghi hoặc mà nhìn Vân Y, hỏi.

Vân Y lắc đầu, tò vò không có việc gì.

Trong không gian ý thức giả thuyết, vội vàng hỏi hệ thống, "Chuyện là như thế nào vậy?"

Hệ thống giải thích: Bởi vì lúc này Huyết tộc đã bắt đầu tiến vào hỗn chiến, Anier cùng Troy đánh nhau rồi.

Cho nên, hỗn chiến vẫn xảy ra, một nhánh trong tuyến nhiệm vụ bị Vân Y nghịch hỏng mất rồi, hệ thống nhện không được mở miệng đốc thúc làm nhiệm vụ.

Nghe hệ thống giải thích, Vân Y có chút từng lớn hai mắt..... thế giới lại hỏng rồi?

Đây là cái gì quý?

Nếu như vậy, thời gian để cô hoàn thành nhiệm vụ đã không còn nhiều lắm.

"Troy, tôi một lát nữa còn có việc, đi trước."

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 303: Huyết tộc điện hạ bệnh thần kinh (37)

Vân Y nói xong vội vàng chạy ra ngoài, trong phòng còn sót lại Troy một mình ngáy giấc.

Nàng như thế sốt ruột rồi đi, là vì cái gì? Troy không rõ Vân Y vội vã như vậy là vì cái gì, hần buông xuống đồ vật trong tay, đôi mắt nhìn ra xa ngoài cửa sổ, nhìn bóng dáng Vân Y vội vàng rời đi.

Truy suy tư một lát rồi rời bàn ăn, định đi theo sau lưng Vân Y nhìn xem Vân Y là muốn làm cái gì.

Nhưng lúc Troy chuẩn bị đi theo Vân Y, một người xuất hiện ở bên cạnh Troy, bên tai nói nói mấy câu khiến anh nhủ mảy, dường như có chút bất mãn, mắt nhìn hướng Vân Y rồi đi rồi lại nhìn người bên cạnh.

Cha hiện tại đang triệu hoán hắn trở về.

Điểm này khiến Troy cảm thấy có chút bức bối, vì sao cố tình là ở ngay lúc này.

Troy quay đầu, hạ quyết tâm, đi theo ở người nọ trở về, anh phải có thực lực của chính mình thì mới có thể bảo hộ cô.

Vân Y lúc này đang ở trên đường lớn chạy vội, hệ thống quân đang ở xoát bạo năng đại nào.

"Đừng loạn, tôi đã biết rồi." Phần muốn chết, còn không phải là một cái nội chiến thôi sao? Còn không phải là một nhóm bá tước Huyết tộc nổi điên đánh nhau sao?

Vấn đề này có bao nhiêu lớn?

Theo như siêu cấp hướng dẫn, bởi vì lần này nội chiến xảy ra hơi bất ngờ, Chasel đã bị phụ vương gọi trở về.

Vị trí hiện tại của Chasel là ở trong cung điện, nơi đó không phải là nơi Huyết tộc bình dân cấp thấp có thể đi vào.

"Hệ thống, Nhiệm vụ vẫn là ngăn cản nội chiến sao?" Nhiệm vụ bình thường không phải là công lược nam chính là xong sao?

Vì cái gì còn muốn cô ngăn cản trận Huyết tộc nội loạn này? why?

Vân Y hỏi, khiến hệ thống lại đi đến trung ương hỏi một lần, cuối cùng trầm mặc trong chốc lát mới bắt đầu lắp bắp mà mở miệng nói:

"Cái này..... Cái này, bởi vì thế giới xuất hiện bug, cho nên, cho nên cần ký chủ tới tu bổ bug "

bug?

Lại bug sao?

"Hệ thống, cậu chớ quên, tôi chỉ là nữ phụ pháo hôi, không phải nữ chính thánh mẫu cứu thế, hiểu không?" Vân Y chỉ muốn dựng ngón giữa với hệ thống, làm sao bây giờ?

"Hiểu." Hệ thống dùng tư liệu thế giới tính toán bug một chút, chỉ là, cốt truyện đại thần không có mở quyền cho phép với cái này.

Nếu hệ thống đã nói như thế, Vân Y cũng không có biện pháp khác.

Nhưng nội chiến lần này không phải là giữa Chasel và Anier mà là..... Troy bá tước? Chính là phụ thân Troy?

Đột nhiên, Vân Y liên tưởng đến chính mình phía trước sở xem nhẹ vấn đề, này nên sẽ không chính là bởi vì Troy cứu ra chính mình, đem Alice cấp lộng bị thương lúc sau, mới phát sinh mâu thuẫn đi?

Nghĩ đến là nguyên nhân này, Vân Y lại cảm thấy, hệ thống muốn mình đi gánh bug cũng là có đạo lý.

Đầu sỏ gây tội, dù gì cũng là cô.....

Không đứng không đứng..

Đầu sỏ gây tội vẫn là Alice cái đứa biến thái kia.

Vân Y đi tới ngoài thành hoàng cung Huyết tộc, bởi vì không có thân phận có thể đường hoàng đi vào, cô chỉ có thể ở bên ngoài bởi hồi chờ đợi thời cơ.

Nhưng không phải Vân Y muốn đi vào, là có thể đi vào đơn giản như vậy.....

Trong khi Vân Y chờ đến độ mất kiên nhẫn thì trước mắt lại xuất hiện một hình bóng quen thuộc.

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 304: Huyết tộc điện hạ bệnh thần kinh (38)

Troy?

Hắn, như thế nào lại ở chỗ này?

Vừa rồi rõ ràng khi cô rời đi, Troy còn ở đó dùng đồ ăn sáng, hiện tại như thế nào liền.....

Vân Y giống như xem nhẹ một việc, Troy chính là bá tước chi tử, đương nhiên có năng lực đi vào.

"Ai, Troy, Troy, ở đây." Vân y giơ cao tay gọi Troy.

Troy vốn dĩ cùng thuộc hạ định đi vào trong thành, đột nhiên ở bên tai nghe được một cái thanh âm quen thuộc.

Vân Y?

Không thể, là mình nghe lầm đi?

Tuy rằng Troy có chút hoài nghi, nhưng cũng đem đầu chuyển dời đến hướng thanh âm truyền đến. Tập trung nhìn vào, thật đúng là chính là cô?

Dừng bước chân lại, nhìn Vân Y chạy tới, khỏe miệng anh gọi lên một mặt tươi cười ôn nhu, trong mắt tràn đầy tình ý.

Chúng thuộc hạ bên cạnh Troy đối với cảnh chủ nhân liếc mắt đưa tình với một Huyết tộc cấp thấp như vậy..... Biểu tình có chút...

Bọn họ quay đầu đem tầm mắt đặt trên người nữ tử đang chạy từ xa tới, người này thoạt nhìn cũng không thể gọi là yêu điểm, chỉ có chút thanh tú mà thôi.

Lại nghi hoặc nhìn chính chủ tử mình, liếc mắt một cái, không nói gì, cúi đầu suy tư có nên đem chuyện này báo lại với bá tước hay không?

Nhưng hắn cũng chẳng nghĩ được bao lâu, đáy lòng lại đánh mất cái ý niệm này, tên thuộc hạ cho rằng đây cũng không phải đại sự gì, cuối cùng bá tước vẫn sẽ an bài cho chủ tử một đối tượng kết hôn.

Cái này, coi như là chủ tử trước khi kết hôn, chơi đùa một chút..... nhĩ?

"Troy." Từ chỗ Vân Y đến chỗ Troy cũng không phải rất xa, đi một lát là đến.

"Em sao lại ở chỗ này? Vừa rồi không phải nói là có việc sao?" Troy mở miệng hỏi.

"Đừng vậy, tôi muốn đi vào trong, được không?" Vân Y chỉ chỉ tòa thành.

Troy theo phương hướng Vân Y chỉ, nhìn qua, đi vào?

"Em muốn vào đi làm gì?" Troy mới vừa hỏi xong, đáy lòng hiện lên một ý nghĩ, cô không phải là muốn đi vào tìm Chasel chứ?

Nam tử ở bên cạnh Troy nhìn thoáng qua Vân Y, cười lạnh, lại là một con chim sẻ thấp hèn ý đồ muốn bay lên cảnh cao biến thành phương hoàng.

Nói đó, há là nơi một cái Huyết tộc cấp thấp có thể đi vào?

Còn tưởng rằng chủ nhân sẽ cự tuyệt cái thỉnh cầu này của Vân Y, không nghĩ tới chủ nhân gật đầu đáp ứng rồi.

Cho dù Vân Y là muốn đi vào tìm Chasel, Troy cũng không đành lòng cự tuyệt cô.

Thế là, Vân Y đi theo Troy, đi vào trong thành.

"Đứng rồi, Troy, anh có biết Anier bá tước ở nơi nào không?" Trong các huyết tộc cấp cao, hai người quyền lực nhất chính là bá tước Troy và bà tước Anier. Cho nên muốn tìm hai người này nói chuyện cũng không dễ.

Quan trọng là hiện tại, người cô muốn tìm nhất, vẫn là nam chính.

Lúc này, nếu là hảo cảm vẫn không xoát xong, xác định là nhiệm vụ thất bại.

Vừa rồi, cô cẩn thận hỏi qua hệ thống, nhiệm vụ chi nhánh chữa trị bug cùng nhiệm vụ chủ tuyến công lược nam chính trùng phạt có giống nhau không, hệ thống nói chi nhánh thất bại, chỉ là khấu trừ tích phân thôi.

Nhưng nhiệm vụ chủ tuyến thất bại sẽ trực tiếp bị trừ một phần ba cơ hội lấy lại tự do, phục hồi thân thể.

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 305: Huyết tộc điện hạ bệnh thần kinh (39)

"Anier bá tước? Vân Y, em đi chỗ đó làm gì? Em không biết, Alice tên đầy đủ chính là Alice Anier sao?"

Vân Y sẽ không quên Alice từng làm cái gì với cô chứ?

Hay là Vân Y hiện tại đi tới chỗ bá tước Anier..... Tim Alice báo thù?

Không thể được,chỗ Anier bá tước luôn có thủ vệ nghiêm ngặt, quan trọng nhất là, thân phận Vân Y chỉ là một Huyết tộc cấp thấp, không thể tự tiện đi lại ở nơi này.

"Không có việc gì." Vân Y sao có khả năng đem tâm tư nói với Troy?

"Em là tới tìm Chasel đi? Chỗ Anier bá tước em thật sự không thể tới gần, nơi đó rất nguy hiểm, như vậy đi, em cùng tôi về nhà, tôi tìm Chasel cho em"

Troy lúc này tâm tình không phải rất tốt, nhưng tâm trạng lo lắng cho Vân Y át đi cảm giác ghen tuông chua chát mất rồi.

Hiện tại, Vân Y đi tới nơi này, khẳng định là sẽ bị những quý tộc khác bài xích, việc hấn cấn làm lúc này chính là bảo vệ tốt Vân Y.

Đây là, lời hấn đã thề.

Không chỉ có là đã từng, hiện tại cũng vậy, sau này cũng vẫn vậy, luôn luôn đứng ra bảo vệ cô.

"Tôi không phải tới tìm Chasel." Vân Y lắc đầu, phủ nhận suy đoán của Troy.

Vì cái gì Troy lại cho rằng cô tới tìm Chasel? Thật hết cách.

Có đôi khi, người đang ghen tuông sẽ sinh ra loạn tưởng.

【 đỉnh -- độ hào cảm công lược+5, tổng độ hào cảm 90, ký chủ có lên! 】

Vân Y nghe được hệ thống nhắc nhở, tiềm thức lập tức mở ra siêu cấp hướng dẫn, tìm kiếm vị trí nam chính.

【 đỉnh -- nam chính ở sau lưng ký chủ, góc bốn mươi lăm độ. 】

Nghe được hệ thống nhắc nhở thời điểm, Vân Y vội vàng đem tầm mắt lia qua, Chasel?

Hắn sao lại ở chỗ này?

Nghe hào cảm tăng lên, Vân Y vẫn cảm thấy rất cao hứng, bởi vì chỉ còn 10 điểm nữa là thành công, xoay người đi đến chỗ hắn.

Nhưng bộ dáng nộ khí đằng đằng của Chasel, Vân Y có chút nghi hoặc, hào cảm độ tăng lên mà sao tâm tình xấu vậy?

À.

Hắn cũng bước gần lại chỗ Vân Y, nhưng tầm mắt không nhìn Vân Y mà ngược lại dõi mắt hình viên đạn dán vào người Troy, Vân Y lại nhớ đến hào cảm của Chasel.....

Này, tên này chính là ghen đi?

Vân Y lại nghĩ, vị diện này có giống như cũng không có ăn dấm qua, bởi vì, không có ai cho cô ăn.

"Troy, Vân Y,....." Tầm mắt Chasel, xem xong Troy rồi, lại quay đầu nhìn về phía Vân Y.

Chỉ là, thâm ý trong mắt hắn lúc này lại có cảm giác không đúng?

"Chasel, đã lâu không gặp." Vân Y phảng phất cái gì cũng không có phát hiện, tiếp tục cười tủn tủn mà nhìn Chasel.

"Đúng vậy, đã lâu không gặp, em không phải nói chúng ta gặp ở phòng học sao? Hôm nay em như thế nào tới nơi này?" Chasel nhìn về phía Vân Y ánh mắt có chút tìm tòi nghiên cứu.

Nhưng mà ngay sau đó hắn lại bùng nổ lửa giận, "Khó trách em không chấp nhận tôi, nguyên lai là đi tìm con trai của bá tước Troy, thật là đã khiến em hao tổn tâm huyết, tiền vào này thế giới quý tộc, Vân Y, em thật đúng là vất vả."

Chasel châm chọc mỉa mai khiến sắc mặt Vân Y cứng lại, vấn đề không phải nằm ở chỗ lời nói của Chasel, mà là nằm ở cái thái độ đáng chết của hắn.

Đờ mờ thẳng rãnh này...

Troy một tay đem Vân Y kéo lại bên người mình, nhìn Chasel, biểu tình lạnh băng, "Như thế nào, cũng không cần cậu tới chỉ chỉ trò trò."

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(chấm\)Net](http://EbookFull(chấm)Net).

Chương 306: Huyết tộc điện hạ bệnh thần kinh (40)

Troy nhìn Chasel, càng nhìn càng không vừa mắt, hẳn bằng cái gì mà nói Văn Y như vậy?

"Làm sao? Vừa bị nói một chút mà đã thẹn quá thành giận? Là bị tôi nói trúng rồi sao?" Chasel nói mấy câu này này căn bản là không có nghĩ mình sẽ tổn thương người khác thế nào.

Đến lúc hẳn nói xong, thấy được sắc mặt Văn, Chasel lại hồi hận vì sao vừa rồi chính mình nói chuyện lại không nãy như vậy.

Làm tổn thương Văn Y, rồi lại tự làm khổ mình.....

Chasel im miệng không nói, Troy cũng không để ý Chasel, kéo Văn Y rồi đi.

Chasel lúc này trong lòng nghẹn thành một đồng rồi, chỉ biết đứng đó mà hồi hận.

【 đinh -- độ hào cảm công lược+5, tổng độ hào cảm 95, rất nhanh liền có thể hoàn thành nhiệm vụ, ký chủ fighting! 】

Nghe được hào cảm tăng lên, Văn Y cảm than, quả nhiên là nam chính bệnh thần kinh. Cái tên thích tự ngược này, Văn Y hiện tại đã hiểu nên tăng hào cảm như thế nào, chỉ là..... đến lúc cô hiểu được thì cũng đã quá muộn.

Bởi vì..... Đờ mờ... hào cảm đã lên đến 95, còn kém 5 hào cảm là hoàn thành nhiệm vụ.

Nghe đến đây, Văn Y cảm thấy, nhiệm vụ chỉ nhánh không hoàn thành, trừ tích phân thì trừ tích phân cũng được.....

Không đúng, cô còn phải dùng tích phân thăng cấp, như vậy mới có thể làm nhiệm vụ cấp cao, nhanh chóng giành lại tự do khoái hoạt, haiz.

Hệ thống đáng chết, lại ăn hố rồi.

"Văn Y, những lời Chasel nói em không cần để trong lòng." Troy thấy Văn Y trầm mặc, còn tưởng rằng cô bị Chasel làm cho đau lòng rồi. Cho nên hiện tại hẳn có chút khẩn trương mà nhìn Văn Y, sợ Văn Y sẽ khổ sở.

"Tôi không sao." Văn Y tỏ vẻ, tổ chất tâm lý của mình rất tốt, da mặt cùng trái tim đều dày cứng hơn bê tông, sao có khả năng dễ dàng bị tổn thương như vậy?

Thực ra, những lời của Chasel đối với cô mà nói, cũng như gió thổi bên tai thôi, nghe tai này để lọt qua tai khác là được.

"Thật vậy chăng?" Troy cẩn thận mà quan sát Văn Y một chút, phát hiện Văn Y cũng không có cái gì không cao hứng, lúc này mới từ từ đặt lo lắng xuống.

Không có việc gì là tốt, không thêm đề ý là tốt.

"Àn." Văn Y gật gật đầu.

"Vậy là tốt rồi." Troy lúc này đã yên lòng, mang theo Văn Y đi tới chỗ phủ bá tước của cha hẳn.

"Troy, đây là ai?" Phụ thân Troy tên đầy đủ là Troy · Herbert · Alex · đời thứ ba, gọi tắt là Troy bá tước.

*lời tác giả: vì không cho đại gia trộn lẫn hào, nam xứng kêu Troy, Troy phụ thân kêu ba, không gọi Troy bá tước.

Troy mang theo Văn Y tiến vào phủ khiến bá tước nháu mày, có chút không hài lòng mà nhìn Văn Y.

"Phụ thân, đây là Văn Y." Troy đối với phụ thân, tuy rằng có chút tôn kính, nhưng bất mãn thì càng nhiều hơn.

Nhiều năm trôi qua như vậy cũng không thêm đếm xỉa đến đứa con tư sinh như hẳn, chỉ vì người thừa kế hợp pháp đều chết, mới nghĩ đến hẳn mà đón về nhà.

Hiện tại.....

Cũng chỉ vì ông ta gặp chút vấn đề mới có thể nghĩ đến mình.

"Hừ, ta biết." Bá tước vẻ mặt khinh thường, đối với cái gọi là Văn Y này, thật lâu trước kia ông cũng đã điều tra qua.

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 307: Huyết tộc điện hạ bệnh thần kinh (41)

Một Huyết tộc cấp thấp tiếp cận con trai mình, vọng tưởng bán vào cảnh cao hóa phượng hoàng, có thể dễ tự tiện tiến vào phủ bá tước của hẳn ư?

Đứa con trai này bị hỏng não rồi sao?

Thấy thái độ không tốt của bá tước, Troy nhìn liền cảm thấy khó chịu, hừ lạnh một tiếng, phản phó người làm, nói:

"Chuẩn bị một gian phòng cho khách."

Bá tước nhìn đứa trẻ mình đón về từ nhỏ, bây giờ một chút cũng không để mình trong mắt, vì một cái nữ nhân dê tiện, không thèm cho mình mặt mũi, bá tước liền một trận phẫn nộ.

"Troy, con biết con đang làm cái gì không? Nữ nhân này chỉ tới gần con vì tiền tài địa vị mà thôi, con đừng có bị lừa." Bá tước phẫn nộ chỉ vào Văn Y, rống lớn.

Mà Troy bị bá tước nói như thế, tăng bất mãn trong lòng nất bị khơi ra, "Phải không? Lúc trước ông đối với mẫu thân ta cũng là cái dạng thái độ này sao?"

Cũng chính là bởi vì ông ta, cho nên mới bị người ta đùa giỡn, cuối cùng bị hãm hại, thân thể yếu ớt sinh hẳn ra rồi bỏ mạng luôn trên bàn mổ.

"Người, người, người đang nói cái gì?" Bá tước phẫn nộ đến mức thổ huyết, chỉ tay vào hẳn, lắp bắp nói.

"Chẳng lẽ không phải sao? Phụ thân của ta." Troy trào phúng nhìn cha hẳn rồi xoay người, cùng Văn Y lên lầu.

Đương nhiên, không phải trong lúc nước sôi lửa bỏng này mà tranh thủ làm cái chuyện gì, chỉ là an bài cho Văn Y ở phòng khách mà thôi.

"Troy, như vậy, không sao chứ?" Văn Y nhìn Troy, hẳn cùng phụ thân quan hệ không tốt lắm.

À, đúng rồi.

Troy là con tư sinh. Đứa con nuôi ở ngoài, mãi đến khi người thừa kế của phủ bá tước chết sạch mới được đón về.

Quan hệ không tốt cũng có thể hiểu được.

Cũng trong ngày hôm ấy, phủ Troy bá tước nhận được tin bá tước Anier ra lệnh tấn công toàn lực với thế lực của mình.

Biết được tin tức, Troy cho dù vẫn chưa hết giận đối ông bố của mình, nhưng hẳn cũng biết lúc này tình huống nguy cấp. Nhanh chóng vội vàng đi ra ngoài.

Bất quá, trước lúc ra khỏi cửa, thấy Văn Y đứng ở đó, nhìn hẳn.

"Văn Y, tôi có việc cần đi ra ngoài một chút, em ở chỗ này đợi tôi về, được không?" Troy muốn Văn Y trước tiên ở chỗ hẳn trong chốc lát.

Nhưng vân Y làm sao chịu được người ở một chỗ.

Bởi vì cô từ chỗ hệ thống biết được, Troy bá tước muốn cùng Anier bá tước chính thức khai chiến.

Lúc này, cô như thể nào có thể khoanh tay đứng nhìn?

Quan trọng nhất là, Chasel cũng xuất hiện.

"Tôi cũng muốn đi." Vân Y kiên định mà nhìn Troy, trong mắt đầy chân thành, giọng nói kháng khái hữu lực.

"Em? Em cùng tôi đi? Em biết chúng ta định đi đâu không? Rất nguy hiểm, nghe lời tôi ở lại đây, tôi rất nhanh sẽ trở về." Troy không muốn mang theo Vân Y, bởi vì lần ra ngoài này rất nguy hiểm, hần lo lắng Vân Y có thể làm vào nguy hiểm

"Tôi biết, các anh cùng Anier bá tước chiến đấu, tôi cũng biết, nguyên nhân là bởi vì tôi, tôi không thể khoanh tay đứng nhìn, tôi có cái nghĩa vụ này."

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhặt Kỳ Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 308: Huyết tộc điện hạ bệnh thần kinh (42)

Vân Y đi theo Troy đi tới nơi bọn họ đã hẹn sẵn, cũng chính là nơi cùng bá tước Anier khai chiến.

Vừa đến đã thấy bá tước Anier đứng ở phía trên một mũi đất cao mà nhìn xuống bọn họ.

Bên cạnh bá tước Anier còn có nữ phụ số một, đại BOSS Alice.

Nhìn Alice kia sắc mặt nhợt hồng, có chút kiều ngạo hếch mặt không thèm để ý ai. Nhìn gương mặt cao ngạo kia, Vân Y liền cảm thấy, Alice..... thoát nhìn cũng bị thương tổn mấy.

"Dad, chính là cô ta." Đột nhiên Alice đứng ở trên đài cao, chỉ vào Vân Y rồi quay sang nói với bá tước Anier.

Một câu không đầu không đuôi nói, nhưng Anier bá tước lại nháy mắt liền nghe ra ẩn hàm ý tứ trong giọng nói Alice.

Bá tước Anier nhìn Vân Y, lạnh lùng mà nhìn chăm chăm cô, đôi mắt đầy ác ý như một con rắn độc.

Vân Y thời điểm thấy cái ánh mắt này của Anier bá tước, không khỏi rung mình một cái, cái này chính là huyết mạch chế áp trong truyền thuyết?

Hay chỉ là vì người này quá đáng sợ?

Vân Y không biết, nhưng cô có thể nhìn ra người này đối với cô không có ý tốt.

Cô cảnh giác mà nhìn bá tước Anier, chỉ là ông ta vẫn luôn nhìn chăm chăm nàng, lại không có động tác khác.

Vân Y vẫn là chậm rãi nhẹ nhàng thở ra, nhìn những Vampire chiến đấu trong sân.

"Troy, lên đi." Bá tước Troy ở một bên chỉ huy.

Troy nghe được mệnh lệnh, không phân bác, chỉ là cúi đầu nói với Vân Y, "Chính mình cẩn thận" rồi liền xông lên.

Bá tước Troy ức này nhìn lướt qua Vân Y, không nói gì, chỉ là biểu tình bình thường kia, khiến Vân Y có chút không biết phải làm sao. Có cái gì để khó chịu chứ? Cô lại không có cướp vàng bạc châu báu nhà ông ta, cướp đi quyền lực địa vị nhà ông ta.

Chỉ là, Vân Y lại không biết, ngay lúc Troy rời đi, nguy hiểm liền bắt đầu vây lấy cô.

Alice nhìn Vân Y đã không có người bảo hộ, hơn nữa, cô ta cũng biết, Vân Y chỉ là cái tiểu cặn bã sơ cấp ban mà thôi.

Cô ta gọi khẽ môi, cười lạnh, "Dad, giết nàng."

Alice lời này vừa nói ra, thân ảnh Anier bá tước nháy mắt đã chuyển đi đến bên cạnh Vân Y.

Tình cảnh giác của Vân Y dường như nói cho cô nguy hiểm đột kích, lập tức, Vân Y liền lắc mình né tránh.

Chỉ là, động tác bá tước Anier, so với Vân Y còn nhanh hơn.

Một chương đánh vào trên người Vân Y, chỉ là, Vân Y chỉ biết móc ra con dao vẫn luôn giấu ở trong người, đâm vào lòng bàn tay Anier.

Đáng tiếc, vì Anier bá tước cả người mang theo thuật pháp Huyết tộc, dao gọt hoa quả của Vân Y căn bản là không có cái tác dụng gì, ngược lại là bị bá tước Anier đánh cho một chương nghiêm trọng.

Nhưng Alice và bá tước Anier chỉ chú ý tới VaanY mà quên mất một người vốn đứng ngay gần chỗ cô.

Ngay giây tiếp theo, Anier đã bị một cây cọc dài chọc vào sau lưng, xuyên qua lồng ngực của bá tước Anier, mang theo độc tố thấm vào trong máu thịt.

"Người....." Anier bá tước không nghĩ đến, bá tước Troy sẽ làm ra loại sự tình lợi dụng thời cơ đã thương người thế này...

"Dad?" Nhìn phụ thân ngã xuống, Alice cả người cũng gục xuống theo, thét chói tai.

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhặt Kỳ Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 309: Huyết tộc điện hạ bệnh thần kinh (43)

Tiếng thét chói tai của Alice đồng thời cũng thu hút lực chú ý của Troy, chỉ là, đương lúc Troy quay đầu nhìn lại...Trong lòng không khỏi co rút, Vân Y?

Hắn vội vàng đem người xung quanh đều đẩy ra, chạy về bên cạnh Vân Y, còn Vân Y lúc này đã ngã xuống trên mặt đất.

"Vân Y, Vân Y." Troy hoảng hốt mà ôm chặt Vân Y, định ôm nàng ra ngoài tìm y sư.

"Vân Y?" Chasel vốn dĩ không có hứng thú đến xem đánh nhau, lại bị chính phụ vương túm cổ lôi đến.

Từ trên đài quan sát, Chasel bỗng nhiên bắt được một bóng dáng quen thuộc.

Nhưng chưa kịp chạy đến thì một màn vừa rồi đã xảy ra, mất hẳn trứng lớn, trong lòng loạn thành một đoàn, hoảng sợ, nhanh chóng đi tới bên người Vân Y. Lại nhìn thấy máu còn đọng trên khóe miệng cô, trái tim hắn co rút lại.

"Vân Y?"

"Vân Y!"

"Cậu tránh ra." Troy đôi tay ôm lấy thân mình Vân Y, một chân đem Chasel đá văng.

Chasel bị Troy đá trúng, nhưng không sứt mẻ gì, đứng chặn phía trước.

"Tôi không đi, để cho tôi mang cô ấy đi, tôi muốn mang Vân Y hồi cung, y thuật ngự y trong cung mới là lợi hại nhất." Chasel duỗi tay, muốn đón lấy Vân Y.

Chi là, Troy làm sao có khả năng sẽ giao Vân Y cho Chasel?

Hai người cứ giằng co như vậy, Vân Y chỉ cảm thấy lực phù nề tọng sập nát rồi, nhưng hai tên gia hỏa này còn... còn đứng ở đó đấu khẩu.

"Hai người các người... đứng mãi cô ta chết mất đấy." Bá tước Troy ở một bên nhìn chỉ thấy chỉ số thông minh của con trai hồng rồi.

"Vân Y?" Chasel vội vàng cúi đầu nhìn về phía Vân Y, chỉ thấy sắc mặt Vân Y càng ngày càng tái nhợt như tuyết.....

【đỉnh -- độ hào cảm công lực+5, tổng độ hào cảm 100, ký chủ uy vũ! 】

【 độ hào cảm công lựcđạt tới 100, phục chế ý thức ký chủ..... Phục chế thành công, đang thoát ly thế giới.....】

【 đang thanh trừ tình cảm ký chủ.....100%.....50%.....0%..... Thanh trừ xong 】

"Đạt được tích phân 800, có 20 điểm phân phối, xin đề nghị phân phối điểm." Tiếng hệ thống vang lên, trước mắt Vân Y tối sầm, thoát ly bản thể, đi tới không gian giả thuyết.

"Ồ, 10 điểm thể lực, 10 điểm trí lực." Vân Y cẩn thận nhìn tư liệu. Suy nghĩ một hồi rồi mở miệng nói.

Tải nhập tư liệu ký chủ:

Ký chủ: Vân Y

Tuổi:20

Dung mạo:45 (tối đa 100)

Dáng người:40 (tối đa 100)

Mị lực:60 (tối đa 100)

Trí lực:60 (tối đa 100)

Thể lực:55 (tối đa 100)

Sở trường đặc biệt: Tạm vô hiệu hóa

Kỹ năng đặc thù: Hoa lệ đỉnh hạt mưa phiên bản cao cấp, siêu cấp hướng dẫn.

Tích phân:3050【dùng để mua sắm vật phẩm trong thương thành, hoặc là thăng cấp】

Cấp bậc:1

Nhìn tư liệu, Vân Y chậm rãi gạt gạt đầu, chỉ số như vậy mới được xem như một người bình thường.

Chỉ số lúc trước, quả thực chính là..... Quả thực chính là khó coi.

Bạn đang đọc truyện *Công Lực: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 310: Huyết tộc điện hạ bệnh thần kinh phiên ngoại

Vân Y đang xem tư liệu, đặc biệt là xem đến phần tích phân, Vân Y trừng mắt, "Hệ thống, cậu đi ra cho tôi, hơn 800 tích phân, cho dù có trừ đi thì không phải có ít nhất 3250 sao? Như thế nào biến thành 3050?"

"Ký chủ, nhiệm vụ chi nhánh cô không hoàn thành, khấu trừ 200 tích phân nữa." Hệ thống thanh âm có chút xem thường, chỉ số thông minh ký chủ, đúng là rất thấp.

*lời tác giả:【60 điểm mà thôi, người muốn bao nhiêu cao a? 】

Vân Y nghe xong, "À" một tiếng, liền không nói gì nữa.

"Ký chủ, chuẩn bị một chút, sắp tiến vào vị diện tiếp theo."

Mà lúc này, Troy bị phụ thân nhắc nhở mới vội vàng cúi đầu nhìn về phía Vân Y mặt mũi đã tái nhợt không còn sức sống.

Sau đó, thân mình Vân Y chậm rãi biến thành trong suốt, rồi mới..... biến mất ở trong tay Troy.

"Vân Y?!!!"

Hắn hoảng sợ mà gào lớn, trừng mắt, hoảng loạn thất thố, đôi tay run rẩy, không nghĩ tới, Vân Y, Vân Y, liền ở ngay trong tay hắn..... Chậm rãi biến mất.

"Vân Y....." Troy thất thần ni non, hần, hần, vừa rồi, vừa rồi, không nên cùng Chasel tranh cãi cái này.

Mắt hắn nhìn thoáng qua Chasel, chỉ thấy Chasel cũng là biểu tình giống như hắn, Troy không nói gì, đứng dậy rồi xoay người, rồi đi.

Chi là ở trước khi đi hơi dừng lại nhìn thoáng qua Alice còn đang đứng ở kia trên đài cao nhìn xuống, trong mắt lập loè hận ý.

Sau này, bởi vì Anier bá tước bị Troy bá tước đâm bị thương cho nên ông ta vẫn luôn ở trong phủ đường thương, chi là cơ thể không thể tốt như lúc trước được.

Về phần Alice, không ai biết cô ta bị đưa đến cái địa phương như thế nào, chỉ biết đó chắc chắn không phải cái chỗ tốt lành gì.

Anier bá tước cho dù muốn báo thù cho Alice nhưng thể lực trong tay ông ta đã bị bá tước cùng Huyết tộc chi vương thu hồi sạch.

Hiện tại thân thể không tốt, thể lực bị diệt sạch, đánh phái ở trong phủ bá tước, chậm rãi..... dưỡng lão.

Còn Troy vẫn luôn tưởng nhớ hồi ức khi "Vân Y" vẫn còn sống.

Troy cũng vẫn luôn ở tự trách, có phải hay không lúc ấy nếu hắn không cùng Chasel tranh luận để Vân Y đi nơi nào chữa thương, có lẽ...

Nước mưa lạnh lẽ đem nước mắt bao trùm, hồi ức ở trong lòng bắt đầu héo tàn.....

Nhìn lên sắc trời u ám, Troy ngồi trên một phiến đá, suy nghĩ đã bắt đầu phiêu tán ở phương xa.

Nhớ tới lần đầu tiên gặp mặt Vân Y là lúc...

Trong rừng yên ả chỉ có tiếng gió quẩn quanh những phiến lá non, một khắc mỏng lung khi hán mờ mắt ra, người ấy đã lặng yên không một tiếng động bước vào trong tim hán.

Đây là cái gọi là..... Nhất kiến chung tình đi.

Biết được Vân Y chính là tiểu nữ hải ninh từng quen biết trong quá khứ, hán mừng rỡ như điên, muốn thực hiện hứa hẹn bảo vệ người một đời an ổn năm ấy.

Kết quả, lại bởi vì một giây ngu ngốc, để cô ra đi trong chính vòng tay mình.....

Còn Chasel, ở một khắc Vân Y tan biến kia, chấp nhận không nổi, té xỉu.

Huyết tộc chỉ vương sự tới mức lập tức vội vàng phản phó người đem Chasel trở về.

Nhưng mà lúc Chasel tỉnh lại, cậu ta dường như đã quên mất rất nhiều chuyện. Chỉ là thỉnh thoảng lại cảm thấy tim mình như bị trống mất một mảnh.

Chasel không lưu ý cái này, bởi vì hán là Huyết tộc điện hạ, là đệ hạ tương lai của Huyết tộc, không thể có loại cảm xúc mê mang này.

Có những lúc ngẫu nhiên đi trên đường, sẽ cảm thấy mình đã quên mất chuyện quan trọng nào đó, nhưng hồi ức trong não lại không trở lại.

Lại có những khi trong lúc vô ý nghe được cái tên "Vân Y", tim lại nảy lên, đập nhanh hơn vài phần.

Chasel cũng chỉ cho là mình đang gặp ảo giác.

- hoàn thế giới 9 -

*Các ông nhìn thấy typo hay lỗi câu phải báo tôi nhé. Hôm nay tôi sửa mấy cái mà thấy vẫn nhiều lỗi quá. Nói thật là tôi làm đề đọc mà, cho nên thỉnh thoảng đánh hơi ầu, phải nhắc tôi, nhớ chưa...

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 311: Nữ hoàng bộ hạ, uy vũ! 1

(1)

【 đang tiếp thu nhiệm vụ..... Nhiệm vụ tiếp thu thành công..... đang truyền tống.....】

Vân Y mới vừa bị truyền tống đến, đã cảm giác được mình đang ngồi nghiêm chỉnh ở trên một cái ghế, vòng eo thẳng tắp.

Tập trung nhìn, chỉ thấy, một đám người phía trước đang quỳ lạy trên mặt đất, lại cúi đầu nhìn nhìn địa phương chính mình đang ngồi.

Chà..... Cái này có chút không thích hợp.

Cái ghế tỏa ánh vàng rực rỡ, lại thêm đồ vật nhìn như cái đầu rồng trong tay, Vân Y trong đầu bầy ra một cái dự đoán không tốt lắm.

Ồ.....

Lại cúi đầu nhìn một thân long bào kim sắc, vạt áo đỏ lửa, thêu đầy kim sắc hoa văn như điệp cánh muốn bay.

"Bộ hạ, nay quốc sự đã chọn ngày lành tháng tốt, đầu tháng bảy nghênh thú Mộ Chi Cảnh." Lúc này, một lão nhân đứng ở dưới bỗng nhiên mở miệng nói.

Vân Y nhìn lão nhân mặc một thân quan phục, nhưng lại không thể từ quan phục nhìn ra cái lão nhân này chức quan là gì.

Không đứng, chủ yếu là..... cô căn bản cái khi gì cũng không biết?

"Hệ thống, cốt truyện đâu?" Mỗi lần đều là như thế, hệ thống, người còn có thể đáng tin cậy một chút không?

Hệ thống bị Vân Y thúc giục, lúc sau, mới chậm rãi đem cốt truyện truyền tống lại.

【 đang tiếp thu cốt truyện 】

Vân Y cảm thấy mỗi lần đọc cốt truyện là một lần cạn lời.

Đây là một cái thế giới nữ tôn, còn nguyên chủ là nữ hoàng bộ hạ nữ tôn quốc này, thoát nhìn, thân phận vẫn là rất tôn quý.

Đáng tiếc nguyên chủ là một cái đại pháo hôi.

Nam chính, lần này là một nam sủng bị nguyên chủ bắt vào trong cung. Thân phận của hán thật ra chính là một cái cầm sự.

Vị cầm sự này là do nguyên chủ trong một lần cái trang vi hành, ở một khách điểm trên phố gặp được, nhất kiến chung tình.

Cho nên, nữ hoàng trước tiên là để người tra xét một chút thân phận của cầm sự, còn bài trừ muốn vãn khó khan để cùng cầm sự ở cùng nhau.

Chỉ là cầm sự Mộ Chi Cảnh vẫn luôn đều không thích hành động cậy mạnh đem hán ta đoạt trở về của Vân Y, lại còn đối với Vân Y sinh ra các loại cừu hận.

Cuối cùng, dưới sự trợ giúp của tiểu thư phủ Thừa tướng, cũng chính là nữ chính, Mộ Chi Cảnh cuối cùng cũng chạy thoát khỏi sự cầm tù của Vân Y trung, tiến hành trả thù.

Vân Y bởi vì đối với Mộ Chi Cảnh rất yêu chiều dung túng, làm cho Mộ Chi Cảnh biết được rất nhiều cơ mật quốc gia.

Mộ Chi Cảnh cùng nữ chính Mộc Vũ Thần dựa vào những thông tin mình biết được, đem này Vân Y đẩy khỏi long ý.

Nếu là từ góc độ của nhân vật nam nữ chủ mà nói, nữ hoàng tuyệt đối chính là đáng giận đáng hận ngàn lần.

Vì nguyên chủ cường đoạt dân nữ, à, không đúng, hán là cường đoạt dân nam, hủy mất đời trai của người ta, cho nên nam chính cùng nữ chính mới là tình yêu chân chính, cùng nhau khắc phục đủ loại khó khăn, rồi mới ở cùng nhau.

Còn Vân Y lại cảm thấy kỳ chủ rất đáng thương, ai, thích một người, lại không có đủ EQ đi đẩy ngã người ta... lại còn ngốc nghếch tin rằng người ta sẽ có ngày cảm động vì chân tình của nàng.

Cho dù này cầm sự không thích nàng, cho dù cầm sự là có chút cao lãnh, suy cho cùng Mộ Chi Cảnh chỉ là một cái cầm sự nho nhỏ mà thôi.

Đường đường là nữ hoàng bộ hạ, sao có thể thua dưới tay một cầm sự tầm thường nho nhỏ vậy...

Mà lão nhân vừa rồi nói chuyện chính là phụ thân nữ chính Mộc Vũ Thần, Mộc tướng.

Tương tượng đến việc nữ hoàng chính là bị nữ nhi Mộc tướng giết chết, Vân Y từ đáy lòng liền bắt đầu sinh ra ác cảm với Mộc tướng.

"Được rồi." Vân Y cố làm ra vẻ, tuy rằng không có đóng vai nữ hoàng bao giờ, nhưng nhờ kí ức trong trí nhớ nguyên chủ, cũng có thể ứng phó một chút.

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhặt Kỳ Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 312: Nữ hoàng bộ hạ, uy vũ! 2

(2)

"Nếu không còn việc gì, bãi triều đi." Vân Y hiện tại không hơi sức cùng những người này dong dài đầu.

Nam chính Mộ Chi Cảnh hiện tại đã bị nàng đưa vào trong cung, Vân Y cũng không rõ, Mộ Chi Cảnh đến tột cùng có cái mị lực gì. Không chỉ mê hoặc nguyên chủ đến thần hồn điên đảo, quan trọng nhất chính là còn làm ký chủ đem này hậu cung giải tán.

Ha ha.....

Vân Y có chút cảm thấy, nguyên chủ có điểm giống kia Thương triều Trụ Vương say mê Đất Kỳ?

Hại nước hại dân.

Bất quá, thời điểm Vân Y hướng tới tâm cung của Mộ Chi Cảnh, mới tiến vào cửa, Vân Y đã thấy được thân ảnh Mộ Chi Cảnh.

Lại nhìn kỹ bộ dáng Mộ Chi Cảnh, Vân Y mới cảm thấy, nguyên lai Đất Kỳ cũng không phải chỉ có một người.

Lân da trắng nõn nhìn qua giống như trứng gà bóc, mịn màng như ngọc, đứng ánh mặt trời thì cả người như tỏa sáng vậy, đôi lông mi cong dài như cánh quạt nhỏ khẽ rũ, che giấu ánh mắt trầm lắng nhưng lại toả ra nồng đậm ấm áp, đôi môi đầy đặn hình bán nguyệt hồng nhẹ như cánh hoa đào mùa xuân. Ngũ quan hợp lại ôn nhu như ngọc, mỹ lệ kinh tâm.

Quả nhiên là mỹ nhân đem ký chủ mê hoặc đến thần hồn điên đảo, thật là có chút giống sự tồn tại của Đất Kỳ, khuynh quốc khuynh thành, nhưng cũng có thể nói, ký chủ tâm phòng bị không đủ mạnh.

Thân là vua một nước, lại vì một nam tử sa đoạ thành dáng vẻ kia, chắc chắc.....

Bất quá, nghe tiếng đàn của hần xong. Vân Y mới chậm rãi cảm thấy tên này không chỉ có lớn lên xinh đẹp, hơn nữa, còn có một một tay nghề mỹ nhân.

Tiếng đàn du dương, thần di tâm khoáng, một khúc huyền âm mang một loại tình vận khiến người xúc động.

Chỉ là nghe trong chốc lát mà thôi Vân Y cũng có thể nghe ra cảm nghệ Mộ Chi Cảnh có bao nhiêu lợi hại.

"Bạch bạch bạch --" Vân Y vỗ tay đi vào, tán dương Mộ Chi Cảnh, "Hay, đàn hay lắm."

Ánh mắt nhìn Mộ Chi Cảnh đầy khen ngợi.

Chỉ là Mộ Chi Cảnh thấy Vân Y tiến vào, trong mắt hiện lên một tia chán ghét, rồi rất mau liền biến mất ở trong mắt.

Vân Y đương nhiên là không thêm đề ý, nguyên lai, Mộ Chi Cảnh vẫn luôn chán ghét ký chủ.

Chỉ là ký chủ giống như không biết, cho rằng Mộ Chi Cảnh tương đối lãnh đạm mà thôi.

"Như thế nào, nhìn thấy trẫm, không cần hành lễ sao?" Vân Y có chút ngạo khí mà nhìn Mộ Chi Cảnh.

Nàng đương nhiên biết, ký chủ bói vì muốn lấy lòng Mộ Chi Cảnh, khẳng định là miễn cho Mộ Chi Cảnh hành lễ.

Không chỉ có như thế, Mộ Chi Cảnh muốn cái gì nguyên chủ đều sẽ đem đồ vật đem đến trước mặt Mộ Chi Cảnh.

Chỉ là, Mộ Chi Cảnh một chút đều khinh thường, cái hần muốn từ trước tới nay đều là tự do.

Nếu lấy lòng cùng cảm động đều không có tác dụng, cũng chỉ có thể sử dụng phương pháp khác.

Vân Y như vậy, Mộ Chi Cảnh mất nhìn về phía Vân Y, chỉ là trong mắt có chút kinh ngạc, nhưng thực mau, lại khôi phục như cũ.

Lập tức phản ứng, đối với Vân Y hành lễ.

Vân Y nương mày nhìn về phía Mộ Chi Cảnh, không có tụt hạo cảm sao?

Mộ Chi Cảnh không sinh ra biến hóa hạo cảm, như vậy, cô cũng không thể nào biết được độ hạo cảm hiện tại.

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhặt Kỳ Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 313: Nữ hoàng bộ hạ, uy vũ! 3

Vân Y vốn còn nghĩ rằng, Mộ Chi Cảnh sẽ bởi vì động tác của cô mà rút độ hạo cảm, nhưng mà lại không có.

Chẳng lẽ, Mộ Chi Cảnh cũng như cái nam chính vị diện trước, có khuynh hướng bị ngược sao?

Cô nhìn Mộ Chi Cảnh, kể ra tuy rằng đây là nữ tôn quốc, nhưng nữ tử cơ thể vẫn không cao lớn như nam tử.

"A Cảnh, ngươi có phải có chút chán ghét trẫm, há?" Vân Y làm Mộ Chi Cảnh ngồi xuống, sau đó liền ngồi ở bên cạnh Mộ Chi Cảnh.

Chỉ là, đương lúc cô nói ra những lời này, Vân Y rõ ràng nhìn thấy sắc mặt Mộ Chi Cảnh bắt đầu có chút biến hóa.

Nhưng, biến hóa này đối với Vân Y mà nói căn bản là không có tác dụng.

"Được rồi, từ ánh mắt ngươi, trẫm cũng đã nhìn ra." Vân Y tuy rằng muốn cùng Mộ Chi Cảnh nói chuyện tâm sự một chút, nhưng rõ ràng hiện tại không phải thời điểm.

Biểu tình phòng như phòng trộm của Mộ Chi Cảnh khiến cô cảm thấy chính mình chuẩn bị bá vương ngạnh thượng cung hần ta.

Đủ má, cô có bao nhiêu đói khát chứ?

Không đúng, hần là nói, trước đó, nguyên chủ biểu hiện ra ngoài có bao nhiêu đói khát?

Khiến Mộ Chi Cảnh hiểu lầm thành cái dạng này?

"Thảo dân không có." Người không có chức quan cho nên chỉ có thể tự xưng là thảo dân.

"Nếu có cần cái gì người cứ nói lại với bọn nô tài đi, bọn họ sẽ nhất định sẽ giúp người làm tốt."

Thời điểm rời đi, Vân Y nhìn thoáng qua Mộ Chi Cảnh, thuận tay, vỗ vỗ trên vai hắn.

【 đĩnh -- độ hào cảm công lực -10, tổng độ hào cảm -30, ký chủ, cô đến tốt cùng là đang làm cái gì? 】

Hệ thống hoảng sợ kêu gào khiến Vân Y cảm thấy buồn cười, cần thiết sót ruột như thế sao?

Phải biết rằng ở vị diện nào đó, -95 hào cảm cô vẫn có thể xoát đến 100.....

Bất quá...

Mộ Chi Cảnh chỉ sợ là không thích nguyên chủ chạm vào hắn?

- 30 hào cảm..... vậy lúc trước hào cảm đã là -20?

Vân Y chỉ biết bẹp bẹp miệng, cảm thấy bị kịch thay cho nguyên chủ.

Nguyên chủ đối với nam chính đào tằm đào phôi ra đối xử với hắn, vậy mà người ta vẫn luôn chán ghét không thích, làm như không thấy.

Đây gọi là tránh thính như tránh tà rồi?

Nhìn Vân Y rời đi, Mộ Chi Cảnh lập tức liền thu hồi tầm mắt của mình, ngay người nhìn vào không trung.

Từ khi bị Vân Y..... Cũng chính là nữ hoàng coi trọng, hắn liền bị bắt nhốt ở trong cung điện này.

Cả đời hắn...

Hắn chỉ muốn tự do...

Mộ Chi Cảnh ngẩng đầu nhìn không trung xanh thẳm, đến lúc nào hắn mới có thể giống như những chú chim nhỏ đang tự do tự tại bay lượn?

"Bệ hạ, Mộ công tử từ đó, chúng ta có phải hay không cần....." Vân Y cung nữ ở bên người dò hỏi. Nguyên chủ từ trước tới nay vì lấy lòng Mộ Chi Cảnh, luôn tặng hắn rất nhiều kỳ trân dị bảo. Mỗi lần đi ra từ tầm cung của hắn, vì ấy này mà lại sai người mang đồ đến.

Nhưng hiện tại Vân Y, tự nhiên là biết Mộ Chi Cảnh cần cái gì, vài thứ hoa lá cành kia căn bản là chỉ làm hắn chán ghét thêm.

"Không cần."

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 314: Nữ hoàng bộ hạ, uy vũ! 4

Thấy Vân Y nói vậy, cung nữ bên người có chút kinh ngạc mà nhìn về phía cô.

Này, nữ hoàng bộ hạ hôm nay..... Đổi tính?

Nếu là lúc trước, bộ hạ khẳng định sẽ rất sót ruột vì Mộ công tử không để ý tới mình.

Hôm nay lại nghĩ thoáng được như vậy?

Cung nữ trộm nhìn sườn mặt Vân Y, thân là cung nô, đoán thánh ý cũng là một kỹ năng cần rèn luyện.

Chẳng phải có câu nói gần vua như gần cọp sao?

Tuy rằng ngày thường bộ hạ thoát nhìn tính tình không có quá khủng bố dọa người, nhưng rất nhiều lúc nàng rất sợ hãi khi bộ hạ ngẫu nhiên nổi điên.....

À không, là ngẫu nhiên tức giận.

"Sau này, Mộ Chi Cảnh báo các người làm gì, nếu thấy quá không hợp lý thì trực tiếp xem nhẹ hoặc cự tuyệt đi."

Vân Y suy nghĩ trong chốc lát rồi rút ra kết luận, nhắc nhở cung nữ.

Nguyên chủ đem Mộ Chi Cảnh sủng lên tận trời cho nên mới đem Mộ Chi Cảnh dưỡng thành tính tình như vậy.

Hiện tại, Vân Y cần phải giảm bớt phần nhuệ khí này mới được.

"Dạ?" Cung nữ có chút khó hiểu, bất quá rất mau, liền phản ứng lại "Tuân lệnh bệ hạ." Trong đầu lại thầm nghĩ: Chẳng lẽ Mộ công tử đã bắt đầu thất sủng?

Hừ, bất quá cái tên Mộ công tử kia vẫn luôn làm bộ làm tịch, cũng không nghĩ xem thân phận hắn là cái gì, nữ hoàng bộ hạ của các nàng thân phận cao quý bao nhiêu.

Vân Y hơi liếc nhìn cung nữ một chút, thấy được sắc mặt nàng ta, tự nhiên cũng đã biết cung nữ đến tốt cùng suy nghĩ cái gì.

Chẳng qua.....

Ha ha.

Người khác nghĩ như thế nào, liên quan gì đến cô?

Vân Y về tới tầm cung, nhìn cung điện vinh quý hoa lệ tường bạc cột vàng mái đá quý, chà, nhân sinh vẫn là lần đầu tiên được ở trong cái nhà xa hoa thế này.

Còn cung nữ bên người Vân Y, sau khi biết tin Mộ Chi Cảnh thất sủng, liền lập tức báo lại với các chị em cùng cơ quan.

Hướng gió biển đổi, người phía dưới liền bắt đầu sôi nổi suy đoán, đặc biệt là những thành phần đang phải chiều cổ Mộ Chi Cảnh.

Sau một hồi bàn luận, các cung nữ đã rút ra kết luận rằng việc này là đương nhiên. Bệ hạ đường đường là nữ hoàng anh minh thần võ, một mình ba ngàn hậu cung, người lấy lòng còn không hết.

Vậy mà người lúc trước sủng ái Mộ công tử như vậy, Mộ công tử một chút cũng đều không biết xem sắc mặt người khác.

Hiện tại, thất sủng cũng là dự kiến trước được.

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 315: Nữ hoàng bộ hạ, uy vũ! 5

Mộ Chi Cảnh không biết từ đâu nghe được nguyên nhân mình bị thất sủng, hẳn cũng chỉ nghĩ..

Ha ha.

Vô tình nhất là nhà đế vương.

Bộ hạ lúc ấy đối với bản mình tỏ ra bao nhiêu sao trầm mê, nhưng mê đắm ấy cũng chỉ là trong chốc lát mà thôi.

Cảm giác mới mê đi qua, cuối cùng cũng không phải là, phát tay áo chạy lấy người sao?

【đỉnh -- độ hào cảm công lược +5, tổng độ hào cảm -25, ký chủ cố lên! 】

【đỉnh -- độ hào cảm công lược -25, độ hào cảm công lược đạt tới 100 thì nhiệm vụ hoàn thành, trong lúc làm nhiệm vụ, độ hào cảm sẽ có biến đổi, nếu độ hào cảm công lược đạt -100, nhiệm vụ thất bại, thất bại ba lần sẽ bị mất sát --】

Lúc hệ thống nhảy ra, Vân Y còn nằm trên giường, tay kê sau đầu.

Cô cười nhạt, quả nhiên Mộ Chi Cảnh là được chiều thành hư, quên mất vị trí của mình.

Hiện tại Vân Y quyết định bỏ hẳn mấy ngày, chờ hần ý thức ngoan ngoãn kiểm điểm xong lại đi tìm hần.

Nghĩ đến đây, Vân Y liền cảm thấy nhiệm vụ này hẳn là sẽ không khó.

Cho nên, rất mau tiến vào mộng đẹp.

Sáng sớm ngày hôm sau, khi trời bên ngoài còn tối đen, đã có cung nữ lục đục vào trong, gọi cô rời giường.

Vân Y trong lòng không khỏi có một vụn bé thảo nê mà lao nhanh trên đồng cỏ.

* Thảo nê mã (草泥马): Đây là từ cư dân mạng hay dùng để thay thế cho từ 禽你妈 (đ* mẹ mày) do có cách đọc gần giống nhau để tránh kiểm duyệt trên mạng, cũng là tên của loài lạc đà Alpaca Nam Mỹ. loài lạc đà này có gương mặt biểu cảm kiểu "không biết phải nói sao" hay "bỏ tay" nên được coi như một cái meme đi động ấy.

Đây là sinh hoạt của hoàng đế sao?

Trời còn chưa sáng đã phải rời giường công tác?

Đêm khuya mới có thể lên giường đi ngủ?

Ta bỏ việc.

Các vị hoàng tử cô đại thân mến.

Các vị làm sao một hai đều phải đoạt lấy cái ghế hoàng đế này?

Là bởi vì quá chăm chỉ khắc khổ sao?

Vân Y không có bất luận động tác nào, tùy ý để các cung nữ cầm quần áo buộc lên người mình.

Vân Y vẫn cảm giác chính mình cùng Chu Công hẹn hò còn chưa có xong đâu.

Đến lúc ngồi lên long ý, nhìn xuống các đại thần, Vân Y cũng chỉ thấy làm chính trị thật khổ...

Cũng cảm thấy có chút xấu hổ...

Các lão đại già như vậy đều y quan chính tề, tinh thần phấn chấn đứng ở nơi đó.

Haiz.....

*lời tác giả:【 chú ý: Đây là nữ tôn quốc, đều này đây nữ từ vì tôn, làm quan cái gì, tự nhiên cũng là nữ từ, các thái giám, công công, tổng quản đều là thay bằng mama, cung nữ. Ví dụ như Mộc tướng, mẹ nữ chính】

Kế tiếp chính là thượng triều.

Hiện tại thiên hạ thái bình, cũng không đại sự quan trọng gì, rất mau là có thể tan làm.

Bất quá, Vân Y ở thời điểm bãi triều, quay ra hỏi Mộc tướng một chút về sự tình nữ nhi Mộc Vũ Thần nhà người ta.

"Mộc tướng, không biết lệnh viện (con gái) hiện tại đang ở nơi nào?" Vân Y lời này vừa hỏi, đứng nói là quan viên khác, ngay cả là Mộc tướng đều cảm thấy có chút kinh ngạc.

Này.....

Tuy rằng không biết bộ hạ hỏi như thế có hàm ý gì, nhưng Mộc tướng vẫn nghiêm túc mà trả lời.

"Khỏi bẩm bộ hạ, thần nữ hiện tại chính là..... có khả năng còn ở bên ngoài lang thang không chịu trở về, cho nên..... không biết bộ hạ tìm khuyến nữ bất hiếu có chuyện gì? Thần nhất định trong hôm nay tìm nàng trở về."

Mộc tướng cũng cảm thấy có chút ngượng ngùng, bị bộ hạ đề nhắc đến lại dễ người..... Có ấn tượng không tốt như thế, đến lúc đó còn tiến vào quan trường như thế nào a?

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tài miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tài miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 316: Nữ hoàng bộ hạ, uy vũ! 6

*thể giới này tuy là bối cảnh cổ trang như từ tác giả dùng hiện đại lắm, đọc vui thôi nhè đừng nghiêm túc quá =)))

Nhìn biểu tình của Mộc tướng, cung cung kính kính còn có chút xấu hổ, căn bản là nhìn không ra Mộc tướng tương lai sẽ phản bội nguyên chủ, quay ra giúp con bà ta lật đổ hoàng đế.

Có lẽ một phần nguyên nhân cũng chính là do nguyên chủ, quá mê đắm trong ái tình, quên đi thân phận cùng trọng trách của mình, làm nguội lòng các đại thần.

Suy cho cùng hoàng đế vô dụng thì bị phế là phải.

Đúng là..... Tri nhân tri diện bất tri tâm*.

* "tri nhân tri diện bất tri tâm" (知人知面不知心 / zhīrénzhīmiàn bùzhīxīn) có thể giải thích là "Biết người, biết mặt, không biết lòng" – rất đơn giản để ta có thể quen biết một người nào đó, nhưng để hiểu được nội tâm, bản chất thật sự của người đó thì vô cùng khó khăn.

"Như vậy à." Vân Y híp mắt, nhòm thần từ phía dưới thấy bệ hạ như vậy, còn nghĩ rằng bệ hạ định làm gì.

Cho nên bọn họ nhanh chóng đều đem đầu mình cúi thấp xuống, chỉ sợ sẽ bị bệ hạ hỏi đến cái máy đĩa hoàn khổ vô dụng trong nhà.

Mộc tướng cũng không nghĩ bệ hạ đột nhiên hỏi tới nữ nhi để làm gì?

Chẳng lẽ, bệ hạ có ý định gì?

Hay là, bệ hạ cùng nữ nhi nhận thức?

Thánh ý khó dò, thần là thần tử, Mộc Tướng cũng chỉ biết chờ đợi xem bệ hạ định nói gì.

Chỉ là, Mộc tướng đợi hồi lâu, bệ hạ vẫn không có động tác khác...

Mất nhìn về phía nữ hoàng bệ hạ, nhìn ánh mắt bệ hạ, trong lòng "Lộp bộp" một chút.

Sẽ không..... sẽ không xuất hiện cái vấn đề gì đi?

"Bệ hạ, này..... đứacon bắt hiểu của lão thần..... đã làm gì không nên với bệ hạ?" Mộc tướng có chút thấp thòm mà dò hỏi.

"Không có việc gì, Mộc tướng không cần lo lắng, chỉ là ta nhớ rõ hải tử của Mộc tướng năm nay cũng không sai biệt lắm đủ tuổi tham dự khoa cử, còn có nữ nhi các vị ái khanh, trăm, đều rất xem trọng." Vân Y nói ra mấy lời cò vũ lời động viên.

Đặc biệt là Mộc tướng.

Bà không nghĩ tới, bệ hạ thế là coi trọng nữ nhi nhà bà, coi trọng Mộc gia các nàng.

Tức khác, Mộc tướng đối Vân Y tôn kính cùng cảm động dâng lên trong lòng, có chút cảm động.. lại có chút vui mừng..

Nguyên lai bệ hạ để mất các nàng như thế, không uống nhiều năm qua chính mình vất vả cống hiến, cung cúc tận tụy

... Bệ hạ đều xem ở trong mắt.

Nhìn Mộc tướng, Vân Y hơi hơi mỉm cười.

Hiện tại nếu không muốn để Mộc tướng dễ dàng trợ giúp Mộc Vũ Thần cùng Mộ Chi Cảnh, cũng phải nhắc nhở bà ta một chút...

Rốt cuộc, tất cả quan lại đều là cấp dưới của hoàng thượng, quan chức cao như Mộc tướng nếu nguội lòng làm phản đương nhiên sẽ có nhiều tay chân đi theo ủng hộ...

Nếu ban đầu nguyên chủ có thể nắm được nhân tâm, khéo léo hơn một chút, ít mê trai đi một chút, có lẽ sẽ không đến mức bị hất ra khỏi ngai vàng.

"Tạ bệ hạ!" Chúng thần từ quỳ lạy.

"Bãi triều!"

Nghe được bãi triều lúc sau, sau khi Vân Y rời đi, chúng thần từ sôi nổi tụ lại cùng nhau, nghị luận lời vừa rồi của Vân Y có hàm nghĩa gì.

Chính là, thảo luận một hồi lâu, cái gì cũng không nghĩ ra.

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 317: Nữ hoàng bệ hạ, uy vũ! 7

"Mộc tướng, năm nay khoa cử nữ nhi nhà ngài sẽ tham gia chứ?" Thần là cấp dưới Mộc tướng, quan lại Át tất nhiên là tới vuốt mông ngựa.

"Tham gia? Hừ, ta hiện tại còn chả biết nó trốn ở đâu, còn như thế nào tham gia? Thật là ném mặt mũi lão phu mà."

Mộc tướng đối nữ nhi nhà mình thật sự là không có biện pháp.

Bất quá, vẫn là phải trở về nhanh chóng giám sát nữ nhi háo hảo học hành, háo hảo nghe lời phu tử đi học.

Bệ hạ đã tự mình chỉ đích danh mà đến lúc khảo thí khoa cử, nữ nhi còn không tham dự, thật đúng là không còn mặt mũi lên triều nhìn mặt đồng nghiệp.

Nhưng mà tham gia khoa cử...

Vòng sơ tuyển cũng không qua được, vậy quả thật là ném mặt mũi phủ Thừa tướng xuống hử rồi.

Nhìn Mộc tướng về mặt phẫn hận, chúng thần từ nhìn nhau, không biết này Mộc tướng đến tội cùng là làm sao.

Cần thiết sinh khí như thế sao?

Mà chuẩn bị cấp dưới nhìn thấy thủ trưởng bực bội như thế, còn nghĩ rằng mình nói sai cái gì rồi.

Mộc tướng không có thời gian ở lại buồn chuyện, chạy một mạch về tướng phủ, lập tức liên sai người đem nữ nhi trở về.

Đến lúc Mộc Vũ Thần bị thị vệ mang về phủ, Mộc Vũ Thần vẫn còn vẻ mặt bất mãn.

"Nương, người kêu con trở về làm cái gì?" Mộc Vũ Thần ngừ khí có chút không vui, ánh mắt nhìn mẫu thân đầy bất mãn.

"Đứa bất hiếu này, nguoi, người nhìn xem người hiện tại là cái bộ dáng gì." Mộc tướng về mặt hận sát không thành thép, hừ, đều là bà quản con không đủ nghiêm, khiến đích nữ tướng phủ lớn lên thành cái bộ dạng là lợt này.

"Con có làm sao đâu nương?" Mộc Vũ Thần cúi đầu nhìn quần áo trên người, không phải áo mũ vẫn chỉnh tề sao?

"Hôm nay bệ hạ ở trong triều hỏi đến con, chỉ tên muốn con tham gia khoa cử khảo đấy có biết không hả?." Mộc tướng nói lời này trên mặt là vinh dự lại có cả hổ thẹn.

Vinh dự chính là bệ hạ để mất con gái bà.

Nhưng về phương diện khác, bà thật sự thẹn với kỳ vọng của bệ hạ.

"Hả?" Mộc Vũ Thần có chút kinh ngạc mà nhìn về phía mẫu thân mình, bệ hạ? Nữ hoàng bệ hạ tự mình chỉ tên muốn nàng tham gia khoa cử?

"Nương, người nói..... thật, không đùa con chứ?"

"Ta kira con làm gì?" Mộc tướng trắng mắt liếc Mộc Vũ Thần một cái.

"Nhưng mà vì sao?" Mộc Vũ Thần tự nhiên cũng là nàng không có học hành gì, đi thi làm sao được?

"Mặc kệ con hiện tại như thế nào ta không quan tâm, nhưng từ hôm nay đến lúc khoa cử diễn ra, con ngoan ngoãn ở trong nhà học tập cho ta, biết không?"

Mộc tướng không đợi Mộc Vũ Thần phản kháng, trực tiếp ra quyết định.

Không thể để cho bệ hạ thất vọng.

Mà Mộc Vũ Thần như thế nào khả năng sẽ như thế nghe lời đâu?

Phải biết từ nhỏ đến lớn nàng ghét nhất là sách!

Chỉ là..... Bệ hạ thật sự tự mình chỉ tên nàng? Không phải là mẫu thân muốn bắt mình đọc sách mới nói như thế ỉ?

Nàng càng nghĩ lại càng thấy khả nghi.

Ánh mắt nghi ngờ bị Mộc tướng thấy được, sinh khí, khiến người đem Mộc Vũ Thần cấp nhốt lại.

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 318: Nữ hoàng bệ hạ, uy vũ! 8

Kỷ thật Vân Y không chỉ muốn mượn sức Thừa tướng, cô còn muốn nhìn xem Mộc Vũ Thần đến tột cùng là người như thế nào.

Nếu dựa theo biểu hiện bên ngoài hiện tại của nàng ta, hoàn khổ, quần là áo lượt phong lưu thành tính, cao ngạo như Mộ Chi Cảnh sẽ không coi trọng nàng ta, cuối cùng còn liên hợp ở cùng nhau, lật đổ này nguyên chủ.

Cho nên, Vân Y muốn nhìn xem, Mộc Vũ Thần có phải là giả heo ăn thịt hổ hay không.

"Bệ hạ, hiện tại đêm đã khuya, hẳn là nên đi ngủ." Cung nữ bên người nhắc nhở.

Vân Y chậm rãi ngẩng đầu lên, nhìn sắc trời, vậy mà đã ở Ngự Thư Phòng ngày ngốc một ngày trời.

Nhìn Ngự Thư Phòng vẫn còn một chồng tấu chương chưa xử lý, Vân Y liền cảm thấy nước mắt tuôn dài..

Nhiều như vậy.....

Giống như ngày nào cũng viết luận văn tốt nghiệp...

Nguyên chủ trước khi bị người lật đổ, khẳng định đã bị mệt chết.

Vân Y lắc lắc đầu, cô cũng không phải là tới nơi này học làm hoàng đế, cô là tới công lược nam chính.

Cái này vẫn là miễn đi.....

Ồm..

Ở vị diện nào nhĩ..

Đúng rồi, thiết lập Quán Cơ Xứ.

Đề các đại thần trước đem những tấu chương đơn giản tự xử lý bớt, những tấu chương quan trọng cần đăng báo, mới giao cho Ngự Thư Phòng.

Có thể giảm bớt gánh nặng hàng ngày rồi.

Vân Y từ trong cốt truyện tìm ra hai ba thần tử chính trực trung tâm yêu nước, phương diện này..... Đương nhiên, liền không có Mộc tướng.

Thượng khanh Tô An Hi, Thiếu bảo Dương Hi Đóa, Thái sư Âu Lộ Phi ba người phụ trách làm chuyện này là được.

Ngày mai nhắc ba vị này sau... bây giờ đi ngủ thôi.

"Được rồi." Vân Y lên tiếng, rồi mới bước ra khỏi Ngự Thư Phòng.

Ngoài Ngự Thư Phòng lúc ấy đã có sẵn một đoàn người cầm đèn dẫn đường đưa cô đi nghỉ.

"Bệ hạ, hiện tại, đến chỗ Mộ công tử sao?" Thân là tiểu áo bông tri kỷ của bệ hạ, An Noãn Thực, tự nhiên cũng là muốn hỏi trước một chút bệ hạ tâm ý.

Lại có lẽ.....

Bệ hạ chỉ là nhất thời cùng Mộ công tử giận dỗi cho vui.

"Không cần." Vân Y cự tuyệt, giọng nói cương quyết lạnh lùng.

Nhưng mà An Noãn Thực lại hốt hoảng cúi đầu rù rì, tự trách mình làm bệ hạ không vui, "Dạ."

Rồi mới để cung nữ đi trước đốt đèn, duỗi tay liền muốn đỡ Vân Y đi.

Vân Y lại không cần, cô không phải tàn tật, cũng không phải mù, như thế nào sẽ cần người khác tới đỡ đâu?

Thấy động tác của bệ hạ, An Noãn Thực lập tức liền quý xuống, thập phần sợ hãi mà mở miệng xin khoan dung. "Bệ hạ bớt giận, nô tỳ biết tội, bệ hạ bớt giận."

Tuy rằng..... Nàng không biết mình làm sai cái gì.

"...?" Vân Y nháy mắt liền tròn tròn mắt, nhìn An Noãn Thực, "Tiểu An Tử, người trước lên."

"Bệ hạ bớt giận." An Noãn Thực còn nghĩ rằng Vân Y đang sinh khí, không chỉ có quý xuống, còn dùng sức mà dập đầu, phát ra tiếng "Thịch thịch thịch".

"Được rồi, ta không tức giận, người đứng lên đi." Vân Y có chút bất đắc dĩ, cô không bỏ như vậy sao?

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 319: Nữ hoàng bộ hạ, uy vũ! 9

An Noãn Thục nghe vậy, mới có chút run run mà đứng dậy.

Sau đó đem bàn tay ra muốn đỡ Vân Y.

Vân Y lần này cũng không cự tuyệt, sợ ngay sau đó đứa nhỏ này liền đem đầu gối với cái trán sần cùng sần nhà mạnh mẽ va chạm

Sáng sớm ngày thứ ba, cũng chính là lần thứ hai Vân Y lâm triều sau khi đi vào nơi này.

Vân Y đem quyết định của chính mình nói ra làm Thượng khanh Tô An Hỉ, Thiếu bảo Dương Hi Đóa, Thái sư Âu Lộ Phi ba người đều giật mình mà nhìn về phía Vân Y.

Nhưng là giây tiếp theo lại ý thức được mình đang không tôn kính trực tiếp nhìn chăm chăm mặt rồng, lập tức cúi đầu.

Chỉ là ở trong lòng kính ngạc, bệ hạ..... Lại nhìn trịnh tin tưởng bọn như vậy.

Mộc tướng lại là có chút thất vọng, loại chuyện này..... bệ hạ thế nhưng lại không để bà tham dự, có phải hay không, có phải hay không.....

Mộc tướng vừa nghĩ như thế, Vân Y liền mở miệng: "Mộc tướng, kỳ thật, trẫm còn có càng chuyện quan trọng hơn muốn giao cho người đi làm."

Vân Y nói vậy làm Mộc tướng lập tức liền đem tầm mắt hướng về phía Vân Y, trong mắt có chút kính ngạc.

"Bệ hạ tin cậy, vì thần nhất định làm được." Mộc tướng lập tức liền trả lời.

"Mộc tướng không cần gấp gáp như thế, trẫm còn chưa nói muốn cho người làm gì đâu?" Mộc tướng bộ dáng sốt ruột, thật đúng là khiến Vân Y cảm thấy có chút đáng yêu.

Một bà cụ đáng yêu, ở đời trước của nguyên chủ, như thế nào có khả năng làm ra loại chuyện này đâu?

Vân Y nghiêm túc mà suy nghĩ, có lẽ, chính là bởi vì nguyên chủ vẫn luôn dung túng Mộ Chi Cảnh, mặc kệ chính sự, làm mất lòng thần tử đi.

"Dạ....." Mộc tướng bị Vân Y giễu cợt như thế, lập tức liền có chút xấu hổ lên, mặt già đều sắp đỏ lên.

"Chính là đầu tháng bảy, trẫm cùng Mộ Chi Cảnh tổ chức hôn sự, phải làm phiền Thừa tướng rồi, còn có bốn năm ngày, rất nhiều thứ chưa chuẩn bị xong liền phải nhờ cậy Thừa tướng lo lắng nhiều hơn."

"Bệ hạ lời này, thật là chiết sát vì thần, thần, chắc chắn vượt lửa quá sông, không chối từ, vì bệ hạ chuẩn bị thật cẩn thận mọi chuyện."

"Chuyện kia cũng không cần vượt lửa qua sông nghiêm trọng như vậy." Vân Y hơi ngừng lại rồi nói "Sau khi bãi triều, Thượng khanh Tô An Hỉ, Thiếu bảo Dương Hi Đóa, Thái sư Âu Lộ Phi ba người đến Ngự Thư Phòng một chuyến."

Đương nhiên, ba người đi theo Vân Y đến Ngự Thư Phòng nói một chút về việc xử lý tấu chương.

Trong tâm cung Mộ Chi Cảnh, tối hôm qua Vân Y phá lệ không có tới chỗ mình, Mộ Chi Cảnh trước tiên là thở dài nhẹ nhõm một hơi.

Bởi vì nếu cả ngày đều phải đối mặt với Vân Y, hẳn thật đúng là hít thở không thông.

Nhưng mà không biết vì sao, Mộ Chi Cảnh cảm thấy có chút..... không quen.

【 đình -- độ hào cảm công lược +5, tổng độ hào cảm -20, ký chủ không tồi, tiếp tục giữ vững tinh thần công lược nam chính Mạnh Mạnh đất! 】

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhặt Kỳ Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 320: Nữ hoàng bộ hạ, uy vũ! 10

Qua hai ngày, Vân Y cuối cùng mới bắt đầu đem tâm tư đặt ở trên người Mộ Chi Cảnh.

Lúc này, Mộ Chi Cảnh cũng không có đề ý nhiều.

Mỗi ngày đều nhàn hạ thoải mái, chỉ là phải ở trong cái lồng sắt hoàng cung này làm hắn vẫn cảm thấy có chút hít thở không thông.

"A Căn." Vân Y đi tới trước cửa cung điện Mộ Chi Cảnh liền thấy được Mộ Chi Cảnh ngồi dưới tàng cây, đánh đàn.

Điểm này khiến Vân Y cảm thấy, nữ nam tử cổ đại..... Ở nữ tôn quốc... thật giống như là các hoàng hoa khuê nữ cổ đại.

Cả ngày trừ bỏ cảm ký thi họa..... Vẫn là cảm ký thi họa...

Nhìn Mộ Chi Cảnh này, tuy rằng là có điểm duy mỹ..

Nhưng mà Vân Y trước sau vẫn là cảm thấy, khí phách nam tử một chút.....

Khụ khụ, nàng lại đã quên, nơi này là nữ tôn quốc.

Đúng, nữ tôn quốc.

Vân Y ở trong lòng chính mình lại nhắc niệm ba lần..

Chậm rãi tiếp thu sự thật này.

Mộ Chi Cảnh ở thời điểm Vân Y mở miệng gọi hắn, ngón tay cũng đã ngừng gảy đàn, chỉ là, lại không đem tầm mắt hướng về phía Vân Y.

Cúi đầu, không nói gì.

Cho nên Vân Y nhìn không ra Mộ Chi Cảnh lúc này sắc mặt như thế nào.

Nhưng nếu không thấy Mộ Chi Cảnh tụt hào cảm với mình..

Vậy chúng tôi..... Mộ Chi Cảnh tâm tình hiện tại cũng không quá kém

"Tham kiến bệ hạ." Mộ Chi Cảnh ở thời điểm Vân Y tiến lại đây, liền đứng lên, hướng Vân Y hành lễ.

Lúc trước là bởi vì hắn xem nhẹ Vân Y, bị Vân Y dùng thân phận đề ở trên đầu, cho nên hiện tại, hắn đã nhớ kỹ.

"A Cẩn không cần đa lễ." Vân Y ôn hòa nói.

Mộ Chi Cảnh cảm thấy mình thật sự chưa hiểu hết người như Vân Y, mấy ngày nay bệ hạ lãnh đạm với hắn khiến cho Mộ Chi Cảnh có chút hoài nghi mình bị lỗi tới hoàng cung có hạt sự hay không là bởi vì bệ hạ coi trọng hắn.

Nhưng mà, đương lúc hắn nhẹ nhàng thờ ra thì người trong cung lại mắt chó xem người thấp đối với hắn.

Không biết có bao nhiêu chiêm chọc mĩa mai.

Lần nữa nhìn thấy Vân Y, trong lòng không biết nên cảm thấy như thế nào...

"Bệ hạ hôm nay..... như thế nào rảnh rỗi đến nơi này?" Mộ Chi Cảnh nói lời này, ngữ khí nhàn nhạt, hình như là có chút không chào đón Vân Y.

"Bởi vì phát hiện A Cẩn không quá yêu thích ở trong cung, cho nên..... Ta nghĩ hôm nay mang người ra ngoài cung chơi một chút, được không?" Vân Y lời nói rất là săn sóc, khiến Mộ Chi Cảnh có chút kinh ngạc mắt nhìn về phía nàng.

Ngoài cung?

Hắn không có nghe lầm?

"Đúng vậy, không có nghe lầm, không cần dùng cái loại này ánh mắt nhìn ta, có gì cần thu thập không? Nếu không, chúng ta liền xuất phát đi."

Nhìn ra ý nghĩ của Mộ Chi Cảnh, Vân Y mở miệng giải thích.

Hai bên đường phố cửa hàng san sát, những tia nắng nhàn nhạt chiếu vào lớp mái ngói đỏ tít xáo của những lầu các, khiến cảnh sắc một mảnh kinh thành phần thịnh trước mắt này tăng thêm vài phần mông lung cùng ý thơ.

Hiện tại vẫn còn sáng sớm, mặt trời không quá nham liệt, nhưng dọc theo đường đi đã thấy những bóng người đi lại rao bán trên đường.

Nhìn hết thấy, Vân Y nội tâm sinh ra một loại quốc quân kiêu ngạo, bởi vì có cô thống trị, cho nên thần dân mới có thể sinh hoạt nhàn nhã như thế.

Hệ thống khinh bỉ【 A phi, cái gì mà cô thống trị, rõ ràng là công lao nguyên chủ, không cần nhận hết công lao lên người mình, sếp bị đánh biết không? 】

"A Cẩn, đói bụng không?" Hắn là Mộ Chi Cảnh còn chưa có dùng đồ ăn sáng, bởi vì..... sớm như vậy đã rủ hắn ra ngoài, chưa ăn là đúng rồi.

Từ sau khi Mộ Chi Cảnh bị vắng vẻ, sinh hoạt trong cung cũng tệ hơn.....

"...."Mộ Chi Cảnh có chút hồ thẹn ngượng ngùng mà cúi đầu, nhẹ giọng đáp ứng.

Bạn đang đọc truyện *Công Lực*: *Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 321: Nữ hoàng bệ hạ, uy vũ! 11

Bởi vì còn chưa có dùng bữa, thời điểm Vân Y hỏi, đột nhiên bụng hắn "Thảm thì" kêu hai tiếng.

Hai người đồng thời ngẩng đầu mắt chạm nhau.

Tình cảnh này khiến Mộ Chi Cảnh cảm thấy dị thường xấu hổ, cúi đầu, đỏ bừng mặt.

Vân Y nhìn thấy Mộ Chi Cảnh cái dạng này, cũng biết Mộ Chi Cảnh xấu hổ, không khỏi khẽ cười một tiếng, "Được rồi, liền tới nơi này dùng bữa trước đi."

Vân Y khiến Mộ Chi Cảnh cảm thấy nằng kị thật cũng không phải bá đạo như vậy, không đem ý nghĩ người khác để vào mắt.

【 đình -- độ hào cảm công lực +5, tổng độ hào cảm -15, ký chủ cố lên, cách mạng chưa thành công, vẫn cần nỗ lực! 】

Bọn họ bước vào một cái khách điểm.

Khách điểm từ bên ngoài nhìn vào, sạch sẽ, hơn nữa thoạt nhìn còn rất xa hoa, đích xác không tồi.

Mộ Chi Cảnh gắt gao đi theo ở sau lưng Vân Y, còn lại các thị vệ, ngoài việc bảo hộ bệ hạ các nàng còn có..... Mộ công tử.

Lúc trước còn nghĩ rằng, Mộ công tử xác định là muốn thất sủng.

Không nghĩ tới hiện tại bệ hạ còn tự mình dẫn hắn ra ngoài cung du ngoạn.

"Tối, ngồi xuống." Vân Y rất tinh tế, đem ghế ngồi kéo ở trước mặt Mộ Chi Cảnh.

Mộ Chi Cảnh cúi đầu nhìn động tác Vân Y, lại liếc mắt nhìn cô một cái, không nói gì, liền ngồi xuống.

Chi là..... nội tâm, lại có một tia biến hóa.

【 đình -- độ hào cảm công lực +5, tổng độ hào cảm -10, ký chủ làm được không tồi, cố lên. 】

Mà bọn thị vệ bên người Vân Y thời điểm thấy bệ hạ đối đãi với Mộ công tử như vậy.

Đệ Nhất thật sự rất hâm mộ Mộ công tử có thể được chính nữ hoàng bệ hạ hậu đãi.

Đệ Nhị lại là thấy bệ hạ không đáng giá, Mộ công tử hoàn toàn không đem tâm ý bệ hạ để vào mắt.

Chi là hiện tại các nàng lại không thể can ngăn bệ hạ, cũng không thể khuyên nhủ bệ hạ, bằng không, bệ hạ liền sinh khí lên ai chịu được chứ.

"Tiểu nhị, đem tất cả những món ăn chiêu bài chỗ các người, hết thấy đều bung lên!" An Thực Noãn rất là khí phách thổ hào mở miệng nói.

Làm cung nữ bên người bệ hạ, tự nhiên là muốn đem đến từng việc nhỏ nhất làm thỏa đáng.

"Được rồi." Khách điểm tiểu nhị cũng không biết người tới là người nào, nhưng từ quần áo các nàng, không phải cũng quý, tự nhiên là không thể đủ chậm trễ, đặc tội.

Nhìn phong cảnh ngoài cửa sổ, so với thế giới Yêu tộc trước kia, kinh thành nơi này có vẻ càng thêm phồn hoa.

Người đến người đi, ngựa xe như nước.

So với các địa phương khác, ở chỗ này, Vân Y có thể cảm nhận được cổ hương cổ sắc ý nhị.

Nhìn Vân Y về mặt hưởng thụ nhìn ra ngoài cửa sổ, tất cả mọi người đều không nói gì, chỉ là, Mộ Chi Cảnh chăm chú nhìn Vân Y.

Hắn cảm giác nàng, hôm nay cùng lúc trước, thật sự giống như có chỗ nào đó không thích hợp.

*tuần này bận nhiều việc tôi không có thời gian up truyện luôn =>) thật sự bận ấỵ. But still tôi sẽ cố gắng hoàn thành thể giới này trong tuần. Sang tuần thì tôi sẽ chạy sang làm 108 cách công lực nam thần, tại lâu k update bên đây,

ai rảnh sang đây đọc thử rồi review cho tôi nhé *tím* *tím* *tím*

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 322: Nữ hoàng bộ hạ, uy vũ! 12

Không đứng

Hắn là nói, sau mấy ngày nay mới lại nhìn thấy Vân Y, hẳn liền cảm thấy nàng có chút thay đổi, đặc biệt là ở..... ánh mắt khi nhìn hắn.

Trước kia, Vân Y nhìn thấy hắn, trong mắt đều sẽ có một loại si mê.

Nhưng mà hiện tại

Cái loại này si mê cũng đã không còn, chỉ là có một loại thương thức.....

Thương thức.....

Mộ Chi Cảnh không hình dung được tâm tình chính mình hiện tại.

Chỉ là, thời điểm nhìn thấy phố xá kinh thành, lại cảm nhận được một cảm giác quen thuộc.

Nơi quen thuộc trong trí nhớ, này..... hẳn mới là thích hợp với mình.

"A Cảnh, nhà ngươi ở cuối phố phải không?" Đột nhiên, Vân Y quay đầu hỏi Mộ Chi Cảnh.

Mộ Chi Cảnh ở thời điểm Vân Y mở miệng hỏi như thế, nghi hoặc mà nhìn về phía nàng, không rõ Vân Y vì cái gì mà hỏi như thế.

Dưới đáy lòng lại dâng lên một tầng cảnh giác.

Có thể hay không..... Vân Y muốn lấy người nhà hắn tới uy hiếp?

Nhìn đáy mắt Mộ Chi Cảnh, Vân Y có chút bất đắc dĩ, có thể không đem cô trở thành người xấu xa như vậy được không?

Nhưng mà Vân Y cũng biết, nếu không đem cô coi như người xấu, Mộ Chi Cảnh mới là kỳ quái.

Rốt cuộc, ký chủ là đem Mộ Chi Cảnh nhốt vào trong cung.

Cường đoạt dân nam..... còn không thể coi là kẻ ác sao?

"Hả?" Vân Y lại chỉ có thể làm bộ không biết.

Mộ Chi Cảnh người này, trong nhà cũng chỉ có một lão phụ thân.

Phụ thân hắn vẫn là dựa vào hắn bán nghệ mà duy trì sinh kế.

Kể từ khi Vân Y (nguyên chủ) đem Mộ Chi Cảnh mang về trong cung.

Lão phụ thân cũng không có cách kiếm sống.

Bất quá, nguyên chủ cũng không phải cái loại người phát rồ gì.

Nguyên chủ cũng biết Mộ Chi Cảnh còn có phụ thân già yếu ở nhà, mỗi ngày đều khiến người mang đồ vật đến cho ông lão.

Bất quá hiện tại, Vân Y lại đột nhiên nhớ tới một cái vấn đề lúc trước cô xem nhẹ.

Ở trong cốt truyện, nguyên nhân khiến Mộ Chi Cảnh căm hận nguyên chủ như thế, không màng nguyên chủ lấy lòng hắn, chính là.....

Sau này phụ thân Mộ Chi Cảnh chết đi, Mộ Chi Cảnh, lại không ở bên người phụng dưỡng, chỉ nghe được tin phụ thân qua đời từ miệng kẻ khác.

Cho nên sau này Mộ Chi Cảnh mới có thể căm hận nguyên chủ như thế.

Dò mò, chi tiết quan trọng như thế, cô như thế nào hiện tại mới chú ý tới.

Hiện tại tới lúc phụ thân Mộ Chi Cảnh qua đời còn có một đoạn thời gian.

Hắn là còn có thể cứu chữa.

Bất quá, ánh mắt cảnh giác của Mộ Chi Cảnh khiến Vân Y thật sự không biết nên nói cái gì.

Cô thật sự rất bất đắc dĩ, cô thật sự một lòng hướng thiện.

"Đừng vậy." Mộ Chi Cảnh bị Vân Y như thế nhìn chăm chăm vào, không có cách nào, đành phải gật gật đầu.

"Như vậy, chúng ta đây ăn cơm xong liền tới nhà ngươi nhìn đi." Vân Y không để ý nói.

Đối với Mộ Chi Cảnh phụ thân, hành vi lúc trước của nguyên chủ vẫn là có chút không ổn thỏa.

Nếu đúng là nàng ấy thích Mộ Chi Cảnh.

Cộng thêm địa vị là nữ hoàng.

Cho người chăm sóc một lão nhân thì khó khăn đến mức nào?

Mộ Chi Cảnh lại lần nữa lưu luyến mà nhìn về phía Vân Y, đây là lần đầu tiên..... Nàng hướng chính mình đưa ra vấn đề như vậy.

Trước kia..... Đều là nàng tự chủ trương, tự cho là đúng..... Muốn như thế nào liền như thế ấy.

"Được."

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 323: Nữ hoàng bộ hạ, uy vũ! 13

Com nước xong, Mộ Chi Cảnh đi phía trước, bước chân có chút cấp bách vội vàng.

Vân Y mang theo bọn thị vệ chậm rãi đi theo sau.

Căn nhà cổ cũ trải qua mưa nắng mà có chút lung lay như sắp đổ.

Trước hiên nhà là một ông lão đang ngồi yên lặng như một pho tượng.

Nhìn thấy ông cụ, Mộ Chi Cảnh mắt liền ngập nước, nước mắt sắp trào cả ra.

Lão nhân đỡ cái quai tượng, ánh mắt ngắm nhìn ra phương xa, giống như đang chờ mong cái gì, hoặc là đang chờ đợi cái gì.

Vân Y thời điểm nhìn thấy cảnh này, tự nhiên cũng biết, lão nhân chính là đang chờ đợi Mộ Chi Cảnh trở về.

Con trai hần.....

"Cha." Mộ Chi Cảnh thanh âm có chút nghẹn ngào, nhìn phụ thân mình thành cái dạng này, trong lòng một cổ chua xót này lên trong lòng.

【đỉnh -- độ hào cảm công lược -5, tổng độ hào cảm -15, ký chủ như vậy không thể được đầu. 】

Hệ thống nhắc nhở, khiến cho Vân Y nhưống máy nhìn về phía Mộ Chi Cảnh.

Được rồi, cái này có có thể hiểu, rốt cuộc, là nguyên chủ sai, đem Mộ Chi Cảnh nhốt trong cung, khiến cho phụ thân Mộ Chi Cảnh lâm vào cảnh không ai chiếu cố.

Nhưng mà Vân Y cảm thấy tình hình này có thể cứu chữa được.

Nói cho cùng, rốt cuộc, phụ thân Mộ Chi Cảnh còn chưa chết, không phải sao?

"A Cảnh? A Cảnh? Là A Cảnh sao?" Mộ Chi Cảnh phụ thân vừa nghe được giọng nói quen thuộc của con trai mình đã vội vội vàng vàng chống gậy đứng dậy.

Chỉ là, vội vàng này cũng phải trải qua một phen gầy gù, thân mình ông cụ không cho phép ông nhanh nhẹn như thế.

"Cha, là con, là A Cảnh đã trở lại." Mộ Chi Cảnh vội vàng chạy qua.

Đám người Vân Y lập tức bị xem nhẹ.

Vân y cũng không mở miệng đánh gậy thời khác phụ tử hai người ôn chuyện, đứng ở nơi xa, nhìn bọn họ.

Qua thời gian nửa nén hương (20-30p), cô mới lại gần xen ngang Mộ Chi Cảnh, "A Cảnh."

Mộ Chi Cảnh phụ thân lúc ấy đột nhiên nghe được tiếng nói của một nữ tử.

Hình như đang gọi con trai mình.

Sắc mặt ông có chút hoảng loạn mà nhìn qua.

Tuy rằng đôi mắt ông chỉ có thể mơ mơ hồ hồ mà nhìn ra được một khuôn mặt người.

Nhưng cũng có thể nhìn ra được tới, nữ tử trước mắt này, khí thế đáng điệu, vừa thấy, liền biết không phải là hạng người tầm thường.

"A Cảnh, này....." Mộ Chi Cảnh phụ thân có chút nghi hoặc mà nhìn về phía nhi tử của mình, người này, là ai?

Có phải có quan hệ với việc A Cảnh biến mất mấy ngày trước?

Thời điểm con trai đột nhiên biến mất không có tin tức gì, ai biết trong lòng ông là có bao nhiêu sốt ruột.

Vậy mà ngay hô sau, lại có một người đến nói rằng nhi tử không có việc gì, còn để tiền lại.

Nhưng cái ông muốn không phải tiền, ông muốn con trai có thể an toàn trở về, ông muốn gặp con mình.

Cho nên mỗi ngày, ông cụ đều ngồi trước hiên nhà, chờ đợi nhi tử trở về.

Chỉ là..... một ngày rồi lại một ngày, ông cứ hi vọng rồi lại thất vọng.

Hiện tại, A Cảnh đã trở lại, nhưng..... Vì cái gì còn mang theo một nữ nhân?

"Cha, đây là....." Mộ Chi Cảnh cũng không biết nên giải thích với phụ thân như thế nào, nói thẳng là bộ hạ sao?

Nhưng trong lòng, Mộ Chi Cảnh vẫn là không hy vọng phụ thân tiếp xúc với vấn đề này, sợ ông lo lắng cho mình.

"Phụ thân, con là nương tử A Cảnh, mấy ngày trước chúng con thành thân, hiện tại chúng con tới đón người về nhà." Vân Y liền đi trước một bước, mở miệng nói.

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 324: Nữ hoàng bộ hạ, uy vũ! 14

Cô đương nhiên biết Mộ Chi Cảnh khó xử.

Cũng biết vì sao Mộ Chi Cảnh lại khó mở miệng.

Cho nên, Vân Y đành phải tự mình giải vây.

"A? Nương tử?" Mộ Chi Cảnh phụ thân có chút không thể tiếp thu sự thật này, nương tử?

*lời tác giả: 【 chú ý chú ý: Đại gia không cần ra diễn, đây là nữ tôn quốc, nương tử chính là tương đương với cô đại tướng công giống nhau. 】

Này.

Đây không phải là muốn nói với ông.....

Con trai A Cảnh, hiện tại trong sạch, trong sạch, đã, đã.....

Ông cụ có chút hoảng sợ mà nhìn con trai mình, rồi còn không ngừng nhìn một vòng từ trên xuống dưới, muốn dùng cách này xem hải tử đến cùng là có còn trong sạch hay không.

Nói cách khác, nếu đã mất đi trong sạch..

Đừng nói là gả qua có thể bị khinh thường hay không, ngay cả chính nương tử của mình cũng sẽ vì thế mà sẽ cso vài phần không quý trọng

Điểm này, phụ thân Mộ Chi Cảnh—— từ khi còn ở trong nội trạch, đã lĩnh hội ra.

Lúc trước, khi Từ Trạch Phong còn ngây thơ, lời cùng người tăng tịu quan hệ trước hôn nhân mới để mình cùng con trai lưu lạc thành kết cục này.

Hiện tại, ông tuyệt đối không cho phép con trai cũng làm ra chuyện như vậy.....

"Phụ thân yên tâm, con cùng A Cảnh, là thật lòng yêu thương nhau, thanh thanh bạch bạch, đầu tháng bảy, con sẽ chính thức nghênh thú A Cảnh."

Mộ Chi Cảnh tuy không có nhìn thấy ánh mắt phụ thân, nhưng Vân Y lại hiểu rõ lo lắng của ông, tự nhiên cũng biết Từ Trạch Phong đang lo sợ chuyện gì.

Nghe Vân Y nói vậy, Từ Trạch Phong mới chậm rãi thở dài nhẹ nhõm một hơi, trong sạch liền hảo, trong sạch liền hảo.

Mà so với Từ Trạch Phong, Mộ Chi Cảnh không có thân nhiên như vậy.

Lời này của Vân Y có chút khiến người cảm thấy mặt đỏ tới mang tai được không hả?

Cái gì nghiêm túc thật tâm yêu nhau?

Bọn họ rõ ràng là không tốt đẹp vậy... Đều là năng đem mình bắt vào trong cung...

Nhưng mà thời điểm nghe được phụ thân thở dài nhẹ nhõm một hơi, sắc mặt Mộ Chi Cảnh tương đối tốt hơn.

Mộ Chi Cảnh mới dần dần mình bạch phụ thân vừa rồi hỏi như vậy có hàm nghĩa gì, đồng thời cũng cảm kích Vân Y giải vây cho hắn.

【đỉnh -- độ hào cảm công lược +5, tổng độ hào cảm -10, ký chủ, người phải hào hào cổ lên a. 】【

"Kia, cái này..... Cô nương, cũng không biết là như thế nào xưng hô?" Từ Trạch Phong lúc này, mới bắt đầu chậm rãi nhìn thẳng vào Vân Y, dò hỏi tên nàng.

Chỉ là lúc Từ Trạch Phong mở miệng hỏi, cung nữ bên người Vân Y, An Thực Noãn lớn tiếng mắng, "Lớn mật!"

Từ Trạch Phong tâm can đều nhảy lên một chút, thân mình liền cứng đờ lại.

"Ài, Tiểu An Tử, không thể vô lễ." Vân Y ngăn cản, rồi mới quay đầu, đối với Từ Trạch Phong nói.

"Lão nhân gia không cần sợ hãi, chỉ là hạ nhân nhỏ con có chút không hiểu chuyện." Vân Y lời này, lại khiến Từ Trạch Phong càng thêm lo lắng.

Hạ nhân?

Như vậy là nói..... Trong nhà điều kiện không hề tầm thường?

Vậy..... Có thể hay không khi dễ nhĩ tử nhà mình?

"Kia....." Từ Trạch Phong nghĩ nói chút cái gì, lại bị Mộ Chi Cảnh ngắt lời.

"Phụ thân, không bằng chúng ta đi vào nhà trước rồi nói sau, người đứng lâu quá chân sẽ không thoải mái."

Mộ Chi Cảnh thời điểm nói lời này hoàn toàn không có kỵ đến Vân Y.

Bởi vì ở trong mắt Mộ Chi Cảnh, Vân Y nhiều nhất chỉ là một cái người xa lạ.

Hơn nữa người xa lạ này còn làm hắn vô cùng chán ghét.

"Được." Từ Trạch Phong cũng không có phản bác, chỉ là, mắt nhìn phương hướng Vân Y một chút, nói một tiếng, "Nếu cô nương không chê, mời cô nương vào bên trong."

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhặt Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 325: Nữ hoàng bệ hạ, uy vũ! 15

An Noãn Thực lập tức liền tiến lên gần cản, "Bệ hạ, nơi này quá bẩn quá loạn, không bằng, để nô tỳ đi vào thu thập trước một chút?"

Vân Y dương tay cự tuyệt, "Không ngại."

"Bệ hạ?" Từ Trạch Phong còn chưa đi vào, đôi mắt tuy rằng mơ hồ, nhưng tai cũng chưa điếc, tự nhiên cũng nghe được những lời An Noãn Thực.....

Bệ hạ?

"A Cảnh..... Này....." Từ Trạch Phong có chút không dám xác định có phải lỗi tai xuất hiện vấn đề hay không cho nên nghe lầm?

Mộ Chi Cảnh lắc đầu, bắt đầu giới thiệu, "Phụ thân, đây là nữ hoàng bệ hạ của chúng ta."

Từ Trạch Phong vừa nghe vậy, vội vàng quỳ xuống, hướng Vân Y hành lễ.

Vân Y cúi tay nâng Từ Trạch Phong, "Lão nhân gia không cần đa lễ, đã là phụ thân A Cảnh, cũng là phụ thân của trẫm, là quốc trượng của quốc gia."

Vân Y khiến Từ Trạch Phong tâm can nháy mắt liền nhảy nhanh hơn vài nhịp, quốc..... Quốc trượng?

Ông từ trước tới nay chưa từng nghĩ nhi tử tương lai phải sống đại phú đại quý, cũng không nhất định phải gả đến những nhà giàu có lắm tiền.

Chính là hiện tại, hiện tại, thế nhưng là..... Nữ hoàng bệ hạ?

"Này, bệ, bệ hạ, này, à không, không....." Từ Trạch Phong sợ tới mức lắp bắp.

Người quanh năm suốt tháng sống trong những khu nhà nghèo bình dân như ông, mấy Huyện thái gia đều đã xem như là quan cao, đừng nói tới những chức vụ như Thượng thư Thừa tướng cái gì.

Nhưng..... Bệ hạ?

Giây tiếp theo, ông tưởng tượng đến việc người nhi tử gả cho chính là đương kim nữ hoàng bệ hạ...

Hậu cung 3000 đủ các thể loại người như vậy, nhi tử, làm sao có thể, có thể sống được?

Đừng nói tới các phi tử khác, còn có nhi tử của Tượng thư đại nhân, nhi tử của Thái phó rồi cả Thừa tướng.....

Mỗi người thân phận đều so với nhĩ tử, cao hơn nhiều.

Nhưng cho dù vận phận hoàng sơ, Từ Trách Phong lại không dám vi phạm ý chỉ của thánh thượng, đành phải ở nơi đó chần chờ không thôi, cúi đầu nhìn đồng nhìn tây.

"Phụ thân, người không cần lo lắng, con rất tốt." Lo lắng của Từ Trách Phong, Mộ Chi Cảnh tự nhiên là hiểu được.

Còn không phải là do hậu cung 3000 giải lệ câu nữ hoàng bệ hạ sao?

Tuy rằng hân hiện tại cũng chưa chạm chán vị nào, nhưng mà cũng không biết về sau, sẽ có bao nhiêu mưu kế rơi vào trên người hân.

Nhưng mà hiện tại..... Hân chỉ là một thường dân, sao địch lại nổi thù đoạn của hoàng đế đâu?

"A Cảnh, một lát nữa hồi cung đi, ta sẽ cho người thu thập nơi này một chút, đồng thời, phụ thân ngươi, cũng về cung đi thôi, miễn cho ở chỗ này không người chăm sóc."

Vân Y phản phó. Cô chỉ là muốn cho Mộ Chi Cảnh yên tâm.

Hào cảm lần này một giảm một tăng, căn bản là không có gì biến hóa, khiến Vân Y vẫn là cảm thấy có chút thất vọng.

"Vâng." Thấy Vân Y ngữ khí có chút không tốt, Mộ Chi Cảnh còn nghĩ là Vân Y ở không thích phụ thân mình.

Mộ Chi Cảnh có chút lo lắng Vân Y sẽ làm ra cái sự tình đáng sợ gì.

Hiện tại, phụ thân ở chỗ này, hân cũng không thể phản kháng.

Từ Trách Phong vừa nghe muốn mang theo mình hồi cung, phản ứng đầu tiên chính là muốn cự tuyệt.

Nhưng ở trước mặt bệ hạ, hân cự tuyệt, cũng là chuyện vô bổ.

Đem theo Từ Trách Phong hồi cung, Mộ Chi Cảnh cùng Vân Y ngồi trong cùng một cỗ kiệu, còn Từ Trách Phong ngồi riêng ở một cái kiệu khác trung.

Vốn dĩ Mộ Chi Cảnh nói là muốn làm bạn với phụ thân, lại bị Vân Y gắt gao mà lời kéo không bỏ.

Cho nên hân chỉ có thể từ bỏ.

"A Cảnh đừng lo lắng, ta sẽ không làm gì không tốt với cha ngươi." Vân Y khẽ cười một tiếng.

Nhìn bộ dáng này của Mộ Chi Cảnh, cô liền biết Mộ Chi Cảnh thật đúng là cho rằng chính mình sẽ làm ra cái gì chuyện xấu đâu.

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 326: Nữ hoàng bệ hạ, uy vũ! 16

Cũng không biết nam chính có phải hay không bị chứng hoang tưởng bị hại, luôn nghĩ là cô sẽ hại hân.

Nhưng mà không phải rất rõ ràng, nguyên chủ, còn có cả cô, từ trước tới nay đều không có nghĩ tới hãm hại hân dù chỉ là một cọng tóc, được không?

Mộ Chi Cảnh nghe được lời nói của Vân Y, cũng không trả lời, chỉ lẳng lặng mà nhìn cảnh sắc bên ngoài cửa sổ.

Thấy Mộ Chi Cảnh không có trả lời, Vân Y cũng không nói cái gì nữa.

Về tới hoàng cung, Vân Y cho người an bài một gian bên cạnh tâm cung của Mộ Chi Cảnh cho Từ Trách Phong.

Vân Y sau khi trở về cung, cũng không có hơi sức nhàn nhã chơi đùa, bởi vì nàng nhận được tin báo từ nhóm thần tử, biên cương có kẻ địch xâm nhập.

Cái này làm cho Vân Y có chút đau đầu, ngoại địch xâm lấn, làm kẻ đưa ra quyết sách cho đất nước, cô cũng thật là rất đau đầu.....

Cả ngày bận lên bận xuống, thần tử này tướng quân khác cũng đồng dạng bắt đầu bận rộn lên.

Riêng Mộc tướng lại vẫn bận rộn với việc tổ chức hôn lễ, muốn tham gia tọa đàm cũng không dám lơ là chức trách, bởi vì..... Bệ hạ kỳ vọng vào bà rất cao.

Cho nên Mộc tướng sao có khả năng sẽ làm bệ hạ thất vọng đâu?

Mộ Chi Cảnh liên tục bốn năm ngày đều không có nhìn thấy Vân Y, còn nghĩ rằng này Vân Y lại lại mềm buộc chặt.

Vốn hân đang có chút cao hứng vì thấy nàng nhốt mình vào lãnh cung, chỉ là sau lại nghe nói biên cương có dị động, nàng vẫn luôn ở trong Ngự Thư Phòng cùng nhóm đại thần trụ cột thương thảo đối sách.

Lúc ấy cái nhìn của Mộ Chi Cảnh với Vân Y mới chậm rãi có chút đổi mới, cho dù tùy lúc Vân Y đúng là có chút không đáng tin cậy, có chút khiến người chán ghét.

Nhưng khách quan thì nàng cũng là một đế vương chăm chỉ yêu nước thương dân, tại thời điểm nước sôi lửa bỏng, cũng vì an nguy quốc gia mà làm việc không ngừng.

【đỉnh -- độ hào cảm công lược +5, tổng độ hào cảm -5, ký chủ, hảo hảo nỗ lực nha. 】

Vân Y ở Ngự Thư Phòng nhìn tấu chương, cùng các thần tử thương thảo đối sách, thì nghe hệ thống đột nhiên thông báo là độ hào cảm tăng lên.

Vân Y chỉ cảm thấy có chút kỳ quái. Mặt hơi nhăn lại.

Ở thời điểm Vân Y sững sờ, chứng thần tử còn nghĩ rằng là đối sách của mình quá kém, làm bệ hạ bất mãn.

Bọn họ thấp thỏm hỏi một tiếng. Vân Y lắc đầu, lại lần nữa tiến vào thương thảo.

Cứ như vậy..... Lại qua bốn năm ngày, đem đối sách đưa cho tướng lĩnh đang trực tiếp đối kháng ngoại địch.

Lúc này, Vân Y cảm thấy chính mình toàn thân mỏi mệt, thật sự chỉ muốn nghỉ ngơi một chút.

"Ký chủ, chú ý nhiệm vụ của cô, còn nửa tháng, độ hào cảm vẫn là âm nhé." Hệ thống kêu gào.

Vân Y nghe thấy hệ thống kêu gào đòi mạng, thở dài một hơi, "Cậu không làm ta điếc tai chết tai thì không chịu được sao?"

Hệ thống thật sự muốn đem Vân Y ra đánh một trận, dù má, làm vua đến nghiện rồi sao? Không công lược nữa sao?

Hệ thống trầm mặc, khiến Vân Y hiểu lầm – đại ý hệ thống là, cô nghỉ ngơi đi.

Thế là..... Vân Y liền tiến vào giấc ngủ sâu.

Ngày hôm sau, lâm triều thời điểm, Vân Y bị những cung nữ đánh thức thì nổi giận dưng dưng, đem các nàng đều đuổi ra ngoài.

Bởi vì liên tục mấy ngày tác nghiệp cường độ cao, khiến thân thể Vân Y đều rã rời..... Cô bệnh rồi.

Ở thời điểm Vân Y ngã bệnh, các vị ngự y đều gấp đến phát điên rồi, này, này, bệ hạ như thế nào lại ốm? Vội vội vàng vàng chạy vào cung khám bệnh bốc thuốc.

Những cung nữ hầu hạ Vân Y hết thấy đều bị thái sư trừng phạt.

Tầm cung Van Y cả ngày là một lũ người chạy qua chạy lại khắp nơi.

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 327: Nữ hoàng bệ hạ, uy vũ! 17

Mộ Chi Cảnh biết được tin tức Vân Y sinh bệnh thì cũng đã là một ngày sau.

Hắn biết được cái tin tức này cũng chỉ hơi nhũn mày lại một chút.

Còn đầu cũng không có cái hành động gì gấp gáp

Mà Mộ Chi Cảnh bình bình đạm đạm, khiến nô tài trong cung nhìn vào liền cảm thán, Mộ Chi Cảnh này đến tột cùng là có bao nhiêu lĩnh tâm

Bệ hạ đối với hắn, tốt đến mức nào.

Bọn họ đều rõ như ban ngày.

Bệ hạ mỗi ngày đều một mạng một đồng vật phẩm quý trọng châu báu thì họa linh tinh đem vứt cho Mộ Chi Cảnh.

Bệ hạ còn phân phó riêng cho Ngự Thiện Phòng còn có Nội Vụ Phủ, cái gì tốt đều phải đưa tới chỗ Mộ Chi Cảnh đầu tiên.

Đối với Mộ Chi Cảnh, bệ hạ chính là đảo tìm đảo phởi.

Vậy mà thời điểm bệ hạ sinh bệnh, Mộ Chi Cảnh lại không có nửa điểm quan tâm, cho dù đi xem một chút, cũng không.

Điểm này thật là khiến những người trong cung đều vì bệ hạ cảm thấy buồn bực.

Mộ Chi Cảnh thật sự là cây sừng sinh kiêu, thật là quá đáng.

Vì thế, rất nhiều người nhìn Mộ Chi Cảnh không thuận mắt, bắt đầu trộm ngáng chân Mộ Chi Cảnh.

Mà Vân Y trước nay cũng không hề nghĩ rằng Mộ Chi Cảnh sẽ ở thời điểm cô ngã bệnh đến thăm hỏi.

- 5 độ hảo cảm, tuy không phải thù hận, nhưng cũng không phải là không chán ghét.

Chẳng lẽ..... Lúc người người chán ghét sinh bệnh, người sẽ đi vấn an thăm hỏi sao? Chứ không phải một phen vui sướng khi người gặp họa?

Chi là..... Mộ Chi Cảnh không lo lắng.

Thì vẫn có người lo sốt vó.

Từ Trạch Phong đang nghe con rề ông.....【 xuân tác giả nghĩ nói, hắn là xưng hô con dâu sao 】 sinh bệnh, liền sốt ruột mà chạy tới tẩm cung Mộ Chi Cảnh.

Lại nhìn thấy Mộ Chi Cảnh chút nào cũng không quan tâm, ông không khỏi nhũn mày, không nhận được giáo huấn giáo dục Mộ Chi Cảnh.

"Con à, chẳng lẽ con không biết..... Bệ hạ sinh bệnh sao? Con, như thế nào còn ở nơi này?" Nhìn thấy Mộ Chi Cảnh không hiểu chuyện như thế, Từ Trạch Phong thật sự muốn cầm lấy quái trượng mà gõ vào đầu hắn.

Nương tử sinh bệnh nằm liệt giường, đứa con ngốc này còn ở đây không đau không ngứa không điểm khăn trướng.

Từ Trạch Phong thật sự không biết có phải hay không chính mình không có dạy dỗ tốt, dạy ra một đứa không hiểu chuyện ngây thơ đến mức này.

Nói như vậy, về sau như thế nào ở trong cung mà tranh sủng? Mà sống cho tốt?

Ở thời điểm bệ hạ sinh bệnh, phải biểu hiện ra ôn nhu săn sóc còn có quan tâm, như vậy mới có thể đủ ám trụ tâm bệ hạ a.

Ai.

Tâm tư Từ Trạch Phong, Mộ Chi Cảnh căn bản là không biết.

Nhìn phụ thân về mặt phần nộ nhìn mình, hắn khó hiểu mà nhìn Từ Trạch Phong. "Cha, xảy ra chuyện gì?"

Ngự khí vẫn là cái gì cũng không biết khiến Từ Trạch Phong cảm thấy Mộ Chi Cảnh thật sự là bần nhảo trét không lên tường.

"Lúc này, con phải ở bên cạnh bệ hạ chiếu cố nàng a." Từ Trạch Phong hận sắt không thành thép nói.

Nhìn nhi tử về mặt vẫn một bộ khinh thường.

Ông nhìn lửa giận, lời nói thâm thía khuyên bảo con: "Con trai, trong cung này người duy nhất con có thể dựa vào, chính là bệ hạ, con như bây giờ giận đối là muốn làm cái gì? Bệ hạ vạn nhất đối với con mất đi hứng thú, không sủng ái con, như vậy, tương lai đường sống con cũng liền không có."

Suy nghĩ của Mộ Chi Cảnh cùng phụ thân căn bản là không giống nhau.

Mộ chi Cảnh cho rằng vì cái gì nam tử nhất định phải dựa vào nữ tử mới có thể sống được?

Cho nên Mộ Chi Cảnh chút nào cũng không có cái kia ý nghĩ đi thăm Vân Y.

Chi là, Từ Trạch Phong thấy con trai như vậy, chết sống đều phải túm Mộ Chi Cảnh đi.

Mộ Chi Cảnh không dám động thủ với cha, đành phải chậm rãi đi theo sau lưng phụ thân, đi tới bên ngoài tẩm cung Vân Y.

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 328: Nữ hoàng bệ hạ, uy vũ! 18

Chương 320: Nữ hoàng bộ hạ, uy vũ! 19

Mộ Chi Cảnh trên đường đi tới tẩm cung Vân Y, nghe được rất nhiều cung nữ còn có bọn nô tài chỉ chỉ trỏ trỏ.

"Ngươi xem, chính là hắn, thật lãnh tâm vô tình, bộ hạ đối với hắn tốt như thế, hiện tại bộ hạ sinh bệnh, hắn không thèm nhắc mắt một chút."

"A? Không phải chứ?"

"Chính là hắn, ngươi không biết, bộ hạ nhiều hôm đêm muộn mới làm việc xong, vẫn cho người đi an bài hỏi thăm hắn, lo lắng hắn ăn không ngon ngủ không tốt."

"Người này, chính là bạch nhãn lang a."

"Bộ hạ thật là..."

.....

Một đường này, không chỉ có Mộ Chi Cảnh nghe được, ngay cả là Từ Trạch Phong cũng đều nghe rõ.

Nghe được những người này chỉ chỉ trỏ trỏ bàn tán, mặt Từ Trạch Phong đen lại.

Không nghĩ tới con trai lại là cái dạng người lạnh lùng xấu xa này

Đối với một người quan tâm hắn, yêu quý hắn, lại có thể vô tình như thế.

Cho dù là không có cảm tình, nhưng không phải cũng nên có chút cảm động..

Mộ Chi Cảnh đi tới trước tẩm cung Vân Y, nhóm cung nhân canh giữ ở trước tẩm cung Vân Y có cả An Noãn Thực, An Noãn Thực tự nhiên cũng là nhận thức Mộ Chi Cảnh.

"Mộ công tử." Vân Y chưa đem hôn sự với Mộ Chi Cảnh hủy bỏ, hắn vẫn còn có cơ hội lần nữa được sủng ái.

Hiện tại, ý bộ hạ, An Noãn Thực chưa hiểu được.

An Noãn Thực cũng không muốn đắc tội Mộ Chi Cảnh.

"Cái kia, xin hỏi bộ hạ hiện tại sức khỏe như thế nào?" Mộ Chi Cảnh dưới sự thúc giục của phụ thân, chậm rãi mở miệng hỏi.

"Bộ hạ hiện tại vẫn đang tĩnh dưỡng, sức khỏe chưa có nhiều chuyển biến, nếu Mộ công tử không có việc gì, không cần quấy rầy bộ hạ nghỉ ngơi."

An Noãn Thực đối với Mộ Chi Cảnh, tuy rằng là không muốn đắc tội, nhưng đôi khi, nài vì bộ hạ mà cảm thấy tiếc hận.

Mộ Chi Cảnh không có lương tâm như thế, vào trong tẩm cung bộ hạ, còn không biết có thể hay không đối với bộ hạ làm cái gì sự tình đâu.

Tuy rằng An Noãn Thực nói những lời này dùng ngữ khí tương đối uyển chuyển, nhưng Mộ Chi Cảnh cùng Từ Trạch Phong vẫn là nghe ra ý tứ trong giọng nói nài ta.

Mộ Chi Cảnh có chút xấu hổ, nhưng là, Từ Trạch Phong lại là trắng mắt liếc con trai một cái.

"Cái này, con ta... phi tử của bộ hạ..... cũng không thể đi vào sao?" Từ Trạch Phong đương nhiên là phải vì con trai tranh thủ phúc lợi.

Điểm này, ai, thật là.....

"....." An Noãn Thực đang nghe Từ Trạch Phong nói lời này, trong lòng hết chỗ nói rồi, bẹp bẹp miệng một chút.

"Xin lỗi, không thể." An Noãn Thực sợ bọn họ làm bộ hạ tức chết mất.

"Cha, nếu người ta đã không cho chúng ta đi vào, vậy trở về đi thôi." Mộ Chi Cảnh vốn dĩ là không muốn tới chỉ là bị cha kéo đi. Bây giờ chỉ muốn lập tức trở về.

An Noãn Thực đang nghe Mộ Chi Cảnh nói những lời này, liếc mắt nhìn Mộ Chi Cảnh, cảm thán, quả nhiên chính là một cái bạch nhãn lang.

"Không được." Từ Trạch Phong như thế nào có thể dễ dãi nhừ từ tùy hứng? Nhanh chóng cự tuyệt Mộ Chi Cảnh rồi đứng nguyên trước cửa cung hoàng đế.

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 329: Nữ hoàng bộ hạ, uy vũ! 19

Mộ Chi Cảnh có chút bất đắc dĩ, đành phải cùng Từ Trạch Phong đứng ở đó.

Từ Trạch Phong trong lúc đứng đợi cũng không phải là cứ đứng thành một đống.

Ông cùng An Noãn Thực nói chuyện trên trời dưới biển một chút.

An Noãn Thực kỳ thật cũng không có tâm tình nghĩ cùng Từ Trạch Phong nói chuyện.

Chỉ là bất đắc dĩ... Từ Trạch Phong thái độ niềm nở..... hoàn toàn không giống con trai ông..

Đờ mờ, An Noãn Thực thật sự không biết đi cự tuyệt như thế nào.

Lần trước nàng cũng đã nhìn thấy thái độ bộ hạ đối với Từ Trạch Phong. Phận tằm tép như nàng không dám tùy ý lơ là ông lão.

"Bộ hạ vì khoảng thời gian trước ngoại địch xâm lấn, bởi vì quá lao lực, cho nên lần này mới bị bệnh." An Noãn Thực nói lời này, đều mang theo thờ dài cùng cảm khái.

Thờ dài bộ hạ thể nhưng không biết yếu quý chính thân mình, cảm khái là vì các nàng có một bộ hạ ưu quốc ưu dân như vậy.

Ở bên ngoài người vẫn luôn ở trong trạng thái ve sầu mùa đông, Vân Y ở bên trong cũng đã tỉnh lại, nằm trên giường, nhìn ngự y sốt ruột thảo luận, Vân Y hơi hơi mỉm cười.

Kỳ thật, mặc kệ người khác có phải hay không vì sợ uy quyền của vua mới sốt ruột.

Nhưng ở trong lòng Vân Y, đều là người quan tâm cô.

Cho nên Vân Y cảm thấy được chăm sóc cẩn thận thế này cũng không tệ lắm.

"Vất vả các ngươi." Vân Y nhẹ nhàng suy yếu nói một tiếng.

Các ngự y vốn đang thảo luận làm cách nào để bộ hạ tỉnh lại, đột nhiên nghe được tiếng nói của bộ hạ.

Bộ hạ tỉnh rồi?

..... Vừa rồi bệ hạ nói cái gì?

Vất và các nàng?

"Bệ hạ, bệ hạ ngài tỉnh rồi?"

"Úm" Vân Y hừ nhẹ, gương mặt tái nhợt lộ ra ý cười yếu ớt.

"Bệ hạ, bệ hạ đừng nói chuyện, long thể quan trọng, chúng ta không vất và, vì bệ hạ long thể an khang, chúng ta đều phải nỗ lực thật tốt."

Thái y cũng biết, bệ hạ là bởi vì làm lụng vất vả, quốc sự bận bịu, mới làm long thể suy sụp đến mức này. Làm ngự y, bọn họ đương nhiên phải vì long thể bệ hạ mà dụng tâm chăm sóc. Một chút vất và này là gì chứ, chỉ một lời cảm ơn của bệ hạ lúc này cũng đã khiến bọn họ cảm thấy một mối tan biến.

Có bệ hạ ghi nhận, bọn thái y cảm động cực kì.

Hơn nữa, bệ hạ theo như lời một câu "Vất và các người" là đối với các nàng khẳng định, có bệ hạ những lời này, các nàng liền tính lại vất và, cũng là đáng giá.

"Bệ hạ đã tỉnh, ta đi thông báo một tiếng." An Noãn Thực nghe được thanh âm từ bên trong truyền ra, rất mau đã biết là cái tình huống gì.

Nhìn An Noãn Thực đi vào lúc sau, Từ Trạch Phong lại tưởng Mộ Chi Cảnh một cái.

"Con như thế nào có thể tùy hứng như thế? Bệ hạ là bởi vì quốc sự vất vả, trong khoảng thời gian này không tới tìm con, con a, cũng đừng giận đối người, biết không? Lát nữa đi vào phải hảo hảo cùng bệ hạ trò chuyện, chú ý thân thể người một chút."

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 330: Nữ hoàng bệ hạ, uy vũ! 20

Mộ Chi Cảnh cúi đầu, không nói gì, lời của phụ thân, hẳn thật sự..... Không biết nên trả lời như thế nào.

Chẳng lẽ phải nói với ông: Ta không thích nàng, là nàng đem ta bắt vào trong cung điện này?

Nói như vậy, phụ thân khẳng định sẽ lo lắng sốt ruột.

Mà hẳn, lại không muốn phụ thân bởi vì cái này mà lo lắng cho mình.

"Mộ công tử, bệ hạ cho mời ngài đi vào."

Mộ Chi Cảnh đi vào lại phát hiện, phụ thân không đi cùng.

Hắn hơi nhăn nhăn mày, nhìn sau lưng.

An Thực Noãn thấy vậy, giải thích nói: "Bệ hạ chỉ là thỉnh một mình ngài đi vào."

Từ Trạch Phong cũng không có đề ý, bởi vì, hẳn tới nơi này không phải để mình cùng bệ hạ ôn chuyện.

Thông qua hiểu biết mấy ngày nay, còn nhờ các cung nữ, nô tài, hẳn cuối cùng đã biết, nguyên lai bệ hạ sủng ái nhi tử như thế.

Đồ vật hiếm lạ tốt đẹp đều đưa tới cho con trai, mỗi ngày bận xử lý quốc sự, vẫn cố gắng dành thời gian tới bồi nhi tử.

Khi đó, Từ Trạch Phong liền biết, trong lòng bệ hạ, nhất định là có con trai ông.

Hiện tại..... Nhìn nhi tử cùng bệ hạ giận đối, ông quyết định ra mặt giúp đỡ, vì nhi tử suy nghĩ một chút.

Nhưng cho dù Từ Trạch Phong làm như thế, Mộ Chi Cảnh trong lòng đối với Vân Y, hảo cảm vẫn như cũ không giảm không tăng.

"Bệ hạ?" Mộ Chi Cảnh đi vào liền thấy ngự y đều đang lui ra bên ngoài, nhanh chóng rời đi, căn phòng chỉ còn lại hắn.

Mộ Chi Cảnh có chút nghi hoặc mà đi tới bên cạnh mép giường, nhẹ giọng gọi một tiếng.

Bất quá, khoảng cách giữa hắn và long sàng Vân Y kia vẫn khá xa, rất có khả năng Mộ Chi Cảnh lo lắng Vân Y đột nhiên thú tính quá đột.

"A Cảnh." Vân Y nhìn về phía Mộ Chi Cảnh, gương mặt tái nhợt làm Mộ Chi Cảnh cảm thấy kinh hãi.

Cho tới nay, hắn đều chỉ nhìn thấy gương mặt hồng nhuận còn có một thân bá khí thể của nữ hoàng trên người nàng.

Hiện tại mà nói.....

【đỉnh -- độ hào cảm công lược +5, tổng độ hào cảm 0, ký chủ không tồi, cuối cùng cũng đem điểm đen trên người rửa sạch sẽ. 】

Vân Y không đề ý hệ thống, nhìn Mộ Chi Cảnh, ánh mắt có chút nghi hoặc, "A Cảnh sao lại tới đây?"

Mộ Chi Cảnh bị Vân Y hỏi như thế, trên mặt lập tức liền xuất hiện một tia xấu hổ.

Hành động của hắn hôm nay, cũng không biết có hay không khiến cho bệ hạ hiểu lầm, cho rằng là chính mình đã bắt đầu thỏa hiệp?

Mộ Chi Cảnh không có trả lời, Vân Y cũng không đề ý đến, vu vu nói, "Gần đây ta bận quá, không có thời gian tới xem A Cảnh, vừa hết bận xong đã liền ngã bệnh đầu, A Cảnh hẳn là sẽ không đề ý chứ?"

Vân Y nói vậy khiến cho Mộ Chi Cảnh trong lòng, lập tức phát lên một cỗ áy náy.

Hắn vừa rồi..... Còn dùng cái loại này tâm tư xấu xa mà nghĩ về bệ hạ, còn bệ hạ.....

【đỉnh -- độ hào cảm công lược +5, tổng độ hào cảm 5, ký chủ không tồi, thật uy vũ! 】

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 331: Nữ hoàng bệ hạ, uy vũ! 21

Vân Y nghe hệ thống nhắc nhở hảo cảm đã lên một chút.

Nhìn thoáng qua Mộ Chi Cảnh, "A Cảnh, người có phải hay không rất chán ghét trẫm đem người bắt vào cung?"

Vân Y nhìn Mộ Chi Cảnh, ánh mắt áy này lại có chút kiên quyết muốn biết câu trả lời.

"....."Mộ Chi Cảnh không biết nên trả lời như thế nào thì tốt.

Đúng vậy, không sai.

Hắn rất ghét.

Ngay từ đầu, hắn đối Vân Y loại nữ tử đầy khí thế này, có một loại sùng bái hoặc là nói là ngưỡng mộ đi.

Nhưng Vân Y lại giống như những nữ nhân khác, nhìn hắn như một món đồ xinh đẹp quý hiếm, chỉ nghĩ đến chiếm hữu.

Mộ Chi Cảnh liền đối với Vân Y chán ghét vô cùng, hảo cảm thậm chí là đã biến thành số âm.

Nhưng hắn có thể có cái biện pháp gì

Vân Y chính là nữ hoàng đệ hạ của quốc gia..... Hắn hoàn toàn không có năng lực phản kháng.

Mộ Chi Cảnh bắt đầu có suy nghĩ khác về con người Vân Y, chính là sau khi nàng đem phụ thân đưa vào cung để hắn chăm sóc bầu bạn với ông.

Chuyện này hắn rất cảm kích.

Nhưng lòng cảm kích cũng không có nghĩa là hắn thích nàng.

"Người không nói, trẫm cũng biết." Vân Y tự giễu mỉm cười, "Được rồi, hôm nay người lại đây tìm trẫm, là có chuyện gì?"

Vân Y không gọi Mộ Chi Cảnh đến, bởi vì, cô cảm thấy là không cần thiết.

Nhưng mà ai biết, thời điểm cô vừa mới tỉnh lại trong chốc lát thì An Noãn Thực đã chạy vào nói Mộ công tử cầu kiến.

Cô còn nghĩ rằng, Mộ Chi Cảnh là thật sự quan tâm cô.

Dò hỏi hệ thống, xem độ hảo cảm có tăng hay không, kết quả là không có.

Khi đó Vân Y liền đại khái đã biết, hắn là không phải Mộ Chi Cảnh nguyên ý đi.

"Không có gì." Mộ Chi Cảnh như thế nào có khả năng nói là phụ thân ta một hai lời kéo ta đến đây bằng được?

"Nếu không có việc gì, vậy người trước tiên lui ra đi, trẫm cũng mệt mỏi rồi." Vân Y nói xong, liền nhắm hai mắt lại dưỡng thần

Thoạt nhìn, thật đúng là rất mệt mỏi.

"Vâng." Mộ Chi Cảnh không nói gì, nhanh nhẹn lui ra ngoài.

Toàn bộ ngự y Thái Y viện đều ở chỗ này chờ đợi, không cần hắn lo lắng.

Mộ Chi Cảnh rời đi, Vân Y thở dài một hơi, vì sao nam chính này độ hảo cảm khó xoay như thế?

Cô cũng đã ngã bệnh.....

Cuối cùng, cũng chỉ là có 5 độ hảo cảm.

Nhìn chính mình màn lụa, hơi hơi xuất thần, nhưng thân thể đau nhức nói cho cô, phải hảo hảo bảo vệ tốt chính mình thân mình.

Nói cách khác, đừng nói là công lược nam chính, đến cái mạng cũng không giữ được.

Mà vừa vặn không bao lâu sau khi Vân Y ngã bệnh, hôn sự hai người Mộ Chi Cảnh cùng Vân Y, cũng đã đến.

Ngày tổ chức hôn lễ là một ngày đẹp trời tháng bảy.

Thời tiết sáng sủa, vạn dặm không mây, dường như trời cao đã biết Vân Y cùng Mộ Chi Cảnh chỉ gian mỹ sự.

Bởi vì Mộ Chi Cảnh là ở trong hoàng cung, cho nên, Vân Y lần này cười ngửa treo hoa đỏ thắm, mang theo kiểu hoa Mộ Chi Cảnh từ hoàng cung xuất phát, đi quanh kinh thành dạo một vòng, rồi lại trở lại hoàng cung cử hành hôn lễ.

"Con trai hôm nay con thành thân, sau này đã là người của đệ hạ, phải biết yêu thương chính mình mà sống, sống thật khôn ngoan, biết không?" Từ Trạch Phong không yên tâm Mộ Chi Cảnh, đứng bên cạnh chuẩn bị, nhắc nhở con trai.

Mộ Chi Cảnh không nói gì, đạm nhiên mà nhìn bóng hình phản chiếu trên gương đồng.

Hôn nhân của hắn đời này vốn dĩ không phải lương tình tương duyệt, cho nên, Mộ Chi Cảnh trong lòng cũng không tràn ngập hạnh phúc khát khao như những người khác.

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhặt Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 332: Nữ hoàng đệ hạ, uy vũ! 22

Nhưng là một nam nhân, cả đời chỉ có một lần thành thân, khó tránh khỏi có chút chờ mong.

"A Cảnh, con có nghe được những lời cha nói không?" Từ Trạch Phong đem chính mình quái tượng đậm trên sàn nhà, có chút tức giận mà mờ miệng.

"Cha, cha yên tâm đi, con biết." Mộ Chi Cảnh đưa mắt nhìn những cung nhân đang bận rộn sửa lại tư trang cho mình, mặc lên hi phục.

Vân Y ở thời điểm tiến vào, nhìn thấy bộ dáng này của Mộ Chi Cảnh, chỉ biết cảm than, giá trị nhan sắc cao thật tốt.

Cho dù hiện tại Mộ chi cảnh có dùng phấn má, hắn vẫn cứ thanh nhã cơ sở thượng lại còn thêm vài phần yếu mị, càng nhìn càng là mê người.

Mà Mộ Chi Cảnh cũng nhìn về phía Vân Y, một thân anh khí, khỏe miệng giờ lên một mặt tươi cười sáng lạn chiếu rọi.

Sùng nịnh trong mắt khiến người muốn xem nhẹ, cũng xem nhẹ không được.

Nhìn thấy Vân Y cái dạng này, lại nhớ đến hôm nay là cái ngày gì, ngực Mộ Chi Cảnh,đột nhiên nhảy lên vài cái.

【 đình -- độ hảo cảm công lược +5, tổng độ hảo cảm 10, ký chủ, cô hôm nay thật soái! 】

Đứng vậy ta cũng thấy thế.

À không.

Cái gì mà soái.

Ta là nữ nhân..... Nữ nhân hàng thật giá thật.....

"A Cảnh, chàng hôm nay đẹp cực kỳ."

Ở nữ tôn quốc, nữ nhân sức lực đều lớn hơn nam nhân, chỉ có Mộ Chi Cảnh có thể nói là tương đối cao lớn so với nam nhân bình thường. Hơn nữa trong ngày thành thân, nam tử sẽ do mẫu thân hoặc trưởng tử đưa ra ngoài, đây là một loại tập tục.

Chính là Mộ Chi Cảnh không có mẫu thân, cũng càng không có tỷ tỷ, chỉ còn phụ thân tuổi già sức yếu.

Vân Y kể thừa ký ức nguyên chủ, tự nhiên cũng biết loại tập tục này, nếu để Mộ Chi Cảnh tự mình đi ra thì quá khó coi.

Mộ Chi Cảnh đứng ở nơi đó, nhìn Vân Y đi tới chỗ, hẳn có chút ngượng ngùng mà cúi đầu.

Vân Y đi tới bên cạnh Mộ Chi Cảnh, khom lưng, đem Mộ Chi Cảnh bế lên, hướng ra bên ngoài.

"A Cảnh, ta tới ôm chàng lên kiệu hoa." Vân Y nói lời này, người bên cạnh đều há hốc mồm.

Này..... Bệ hạ..... Bệ hạ, người như thế nào có thể tự mình động thủ, đi ôm một cái hèn mọn..... À không, phi tử đâu?

Mộ Chi Cảnh đôi tay vòng ở phía trên cổ Vân Y, nhìn sườn mặt nàng, giờ phút này hẳn như bị bỏ búa, có chút trầm mê ở bên trong, sườn mặt hoàn mỹ như thế, xảo đoạt thiên công tuấn mỹ tuyệt luân.

Đứng vậy, hẳn lúc trước rốt cuộc là ở kháng cự cái gì?

【đỉnh -- độ hào cảm công lược +5, tổng độ hào cảm vì 15, ký chủ, nữ hán tử sức lực thật đại, lần sau không ngừng cố gắng! ”

Vân Y ôm Mộ Chi Cảnh đi về phía kiệu hoa, nghe hệ thống giao trong đầu mình, thiếu chút nữa đem Mộ Chi Cảnh ném xuống đất.

Sức lực đại em gái người.

Cần thận ta rạch mồm người ra.

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhặt Kỳ Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 333: Nữ hoàng bệ hạ, uy vũ! 23

Kiệu hoa Mộ Chi Cảnh chậm rãi ra khỏi hoàng cung, hướng tới đường cái của kinh thành mà đi.

Hai bên đường phố là dân chúng, người người đỏ xò ra diện kiến thánh nhan, tiện thể trộm nhìn xem phi tử mới của hoàng đế rốt cuộc là vị công tử tuyệt sắc nào.

"Bệ hạ vạn tuế!"

"Oa, thánh nhan bệ hạ, ta vẫn là lần đầu tiên chiêm ngưỡng a."

"Bệ hạ thật là đẹp mắt, lại lợi hại, lại còn yêu dân, nghe nói lần trước ngoại địch xâm lấn thời điểm, bệ hạ còn bơi vậy mà ngã bệnh đâu."

"Bệ hạ, bệ hạ, nhân gia yêu người muốn chết."

Không nghĩ tới chính là, dân chúng nơi này lại đáng yêu như thế.

Vân Y không có giống như lãnh đạo quốc gia thời hiện đại, vươn tay hướng bọn họ chào hỏi.

Nhưng vẫn là dọc theo đường đi mỉm cười nhẹ, khí chất nữ hoàng cao quý nhưng lại không làm người cảm thấy cao cao tại thượng.

Điểm này, khiến những cái đó các bá tánh càng thêm kính yêu nàng.

Đương nhiên, Vân Y cũng không biết cái này.

Mà Mộc Vũ Thần, hôm nay bơi vì phải vì bệ hạ tổ chức yến hội, đã sớm bận lên bận xuống.

Thế là, Mộc Vũ Thần vụng trộm mà chuẩn ra ngoài.

Từ trên lầu của lầu lầu, nhìn nữ hoàng bệ hạ, Mộc Vũ Thần cảm thán vạn phần, đều là nữ tử, như thế nào bệ hạ lại đẹp hơn mình nhiều như vậy đâu?

Nhưng là, đang xem đến کیا đình kiệu hoa chậm rãi xử sự thời điểm, Mộc Vũ Thần này trong lòng, không biết vì sao, đột nhiên dâng lên một cỗ cảm giác mất mát.

Bất quá rất mau, này cỗ cảm giác mất mát lại bị chuyện khác cấp tràn ngập, trở thành hư không.

"Vũ thần a, người nói, này bệ hạ ghênh thú cái này nam tử, đến tốt cùng là có bao nhiêu đại mỹ lực, mới có thể đủ làm bệ hạ đem này phong làm Quốc Hậu a?"

"Chính là a, theo cha ta nói, bệ hạ vẫn là ở dân gian cường cướp về, mỗi ngày đối kia nam tử đều là dùng hết sở hữu biện pháp, chính là muốn làm thứ nhất triển hồng nhan đâu."

"Không phải đâu? Rất sự có như thế khoa trương?"

"Chính là như thế khoa trương. Nội Vụ Phủ cùng Ngự Thiện Phòng, bệ hạ nói sở hữu hết thấy đều lấy hần vì ưu tiên, hầu hạ không hao tiền hết thấy chém đầu đâu."

Nghe các nàng thảo luận, khiến cho này Mộc Vũ Thần đối cái này mới vừa bị phong làm Quốc Hậu người, bắt đầu tò mò lên.

Mà ở trong cốt truyện, cũng là vì này một mạt tò mò, Mộc Vũ Thần mới có cái kia xúc động đi nhận thức Mộ Chi Cảnh.

Cuối cùng, bởi vì bị này Mộ Chi Cảnh sự tình sở cảm động, thương tiếc hần, làm cho cuối cùng làm ra cái loại này mưu quyền oán vị mưu đại nghịch chi tội sự.

"Vũ thần, cha người không phải Thừa tướng sao? Không phải cho bệ hạ xử lý cái này thành thân sao? Như thế nào, người có gặp qua sao?"

Đột nhiên, một nữ tử đứng trước lại đây, có chút đáng khinh mà nhìn Mộc Vũ Thần.

Mộc Vũ Thần sững sờ một chút, rồi mới đem đầu lui về sau, có chút ghét bỏ mà nhìn nàng. "Không có, đừng dựa như vậy gần, loại này thời tiết, nhiệt đã chết."

"Cũng không biết, này Quốc Hậu..... Đến tốt cùng có bao nhiêu xinh đẹp đâu?"

Liên một câu nói như thế.

Mộc Vũ Thần vốn dĩ không có cái kia tâm tình muốn đi tham gia bộ hạ thành thân cung yến.

Nhưng là hiện tại nói, ăn, này bị khiến cho lòng hiếu kỳ nói cho nàng, nàng nhất định phải đi nhìn xem, cái kia liền bộ hạ đều mê hoặc nam tử, lớn lên như thế nào.

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhặt Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 334: Nữ hoàng bộ hạ, uy vũ! 24

"Nhất bách thiên địa....."

Trong lúc đám người Mộc Vũ Thần nghị luận sôi nổi, Vân Y đã mang theo Mộ Chi Cảnh về tới trong hoàng cung, làm lễ.

Tiến hành lễ nghi xong, hai người cũng không vào động phòng, sau khi hoàn thành tất cả các lễ nghi thì Mộ Chi Cảnh cũng đã xem như là người của nàng.

Mộ Chi Cảnh bị người đưa về tẩm cung trung, chờ đợi Vân Y làm hạnh.....

Mà Vân Y, sẽ ở ngoài tiếp đón thần tử, rốt cuộc, thành thân chính là một chuyện lớn, cũng không thể tùy tiện qua loa.

Lại có một vấn đề chính là, động phòng, Vân Y chưa có chuẩn bị tâm lý thật tốt đâu.

Này..... Dù má, nữ tôn quốc, có phải hay không ngay cả thân thể nam nhân cùng nữ nhân cấu tạo cũng không giống bình thường?

Ổ đại điện.

Vân Y ngồi ở ghế chủ vị, nói là tiếp đón khách khứa nhưng đương nhiên không phải Vân Y tự mình tới, chỉ là cô phải có mặt ở nơi đó mà thôi.

Làm loại chuyện này, tự nhiên chính là người xử lý hôn lễ..... Mộc tướng.

Mộc tướng kia có thể nói là sắc mặt hồng nhuận, cả ngày đều đang cười ha hả, người không biết, còn nghĩ rằng là chính bà ta mới là người thành thân đâu.

"Mẫu thân, người vui vẻ như thế làm cái gì? Lại cũng không phải chính người thành thân." Mộc Vũ Thần vừa vào trong cung không bao lâu, đã nhìn thấy mẫu thân bận rộn bận xuống.

Công việc vất vả như thế việc, vẻ mặt vẫn còn vui vẻ vẻ, khiến cho Mộc Vũ Thần xem không hiểu.

Bị chính mình nữ nhi nghe vậy, Mộc tướng một cái xem thường liền quét qua đi, "Đừng nói bậy."

Loại chuyện này, có thể tùy tiện nói loạn sao?

Nếu bị người có tâm nghe được, dâng lên một quyển tấu chương, làm bộ hạ hoài nghi là mình đối với Quốc Hậu, với quốc hôn có lòng gây rối thì làm sao bây giờ a?

"Được rồi!" Mộc Vũ Thần méo miệng, đối với việc mẫu thân quát lớn vừa rồi cũng chỉ vào tai này ra tai kia.

Bất quá, khi Mộc Vũ Thần nhìn lướt qua đám người trong sảnh, nàng đều không thấy Quốc Hậu ở đâu.

Còn Vân Y đang ngồi ở ghế chủ vị, liếc mắt một cái liền thấy được Mộc Vũ Thần.

Nữ chính, Mộc Vũ Thần.....

Nhìn đi nhìn lại chỉ thấy bộ dáng nàng ta có chút không thích hợp.

Không phải nói..... Mộc Vũ Thần là lật đổ nàng để lên thống trị sao?

Nhưng hiện tại thoát nhìn, Mộc Vũ Thần thật sự chỉ như một con nhà giàu ăn chơi trác táng... hay là giả heo ăn thịt hổ?

Nhìn Mộc Vũ Thần kia nhìn đông nhìn tây bộ dáng, Vân Y có chút nghi hoặc.

Vân Y lại mở cốt truyện xem lại một lần trong đầu, sau đó cả người như mới bừng tỉnh đại ngộ, vì sao Mộc Vũ Thần sẽ là cái bộ dạng này.

Hôm nay, chính là lần đầu tiên Mộc Vũ Thần cùng Mộ Chi Cảnh gặp mặt.

Đương nhiên, người thúc đẩy chuyện này, chính là những cái "Heo bằng câu hữu" của Mộc Vũ Thần kích thích lòng hiếu kỳ của nàng ta.

Ha háa.

Mộc Vũ Thần, chẳng lẽ người không biết, có câu nói tò mò hại chết mèo sao?

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhặt Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 335: Nữ hoàng bộ hạ, uy vũ! 25

Nếu không có gì bất ngờ xảy ra, Mộc Vũ Thần không nhìn thấy Mộ Chi Cảnh, sẽ đi ra ngoài đi dạo, rồi nhân cơ hội lên vào tẩm cung Mộ Chi Cảnh.

Cũng không biết Mộc Vũ Thần là ai cho nàng là gan.

"Hệ thống, mở ra độ hào cảm của nam chính với nữ chính."

Cô muốn xem xem, Mộ Chi Cảnh gặp được cái người trong đêm tân hôn xông vào tẩm cung của mình, đến tột cùng có thể có bao nhiêu hào cảm.

Hử!

Hơn nữa Vân Y cũng không tính toán đi ngăn cản cốt truyện.

Bởi vì, nam chính cùng nữ chính muốn tương ngộ, siêu nhân cũng chả ngăn được.

Đừng hỏi vì sao Mộc Vũ Thần sẽ thật sự nghe lời người khác, chạy đến tẩm cung Mộ Chi Cảnh, cũng không biết là ai viết cốt truyện phi logic như vậy, bàn tay vàng có thể nói là quá đáng sợ.

Vân Y ngẫu nhiên cũng sẽ thường xuyên phun tào chuyện như vậy, chỉ là, cô làm gì được cốt truyện đại thần chứ, cho nên, đành phải yên lặng tiếp thu.

Cô vừa cúi đầu, uống hai ly rượu, ngẩng lên đã thấy Mộc Vũ Thần rồi đi khỏi đại điện.

Toàn bộ đại diện nhiều người như thế, loạn loạn nháo nháo, Mộc Vũ Thần rời đi, cũng không kinh động bất luận kẻ nào.

Mộc Vũ Thần khi phát hiện Quốc Hậu không có mặt ở đại diện, liền cảm thấy có chút thất vọng, nàng còn nghĩ rằng, mình có thể nhìn kĩ hơn mĩ mạo dung nhan thiên địa quý thần kinh khiếp kia đâu.

Cho nên hiện tại...

Nàng ta có chút không vui, bỏ ra khỏi đại diện, lang thang không có mục tiêu du dương trong cung.

Mộc Vũ Thần đi tới đi lui một hồi phát hiện...

Một gian cung điện treo đèn lồng màu đỏ rực, trước cửa còn có thật nhiều cung nữ thị vệ nô tài chờ bên ngoài.

Không phải là chính mình đánh bậy đánh bạ, đi tới tẩm cung Quốc Hậu đi?

Nhưng mà cho dù Mộc Vũ Thần muốn nhìn thấy Quốc Hậu đến tốt cũng trông như thế nào, nàng ta cũng biết, nơi này, cũng không phải là nàng một cái thần tử tùy tiện có thể tiến vào.

Nàng nếu như bị người khác đã biết, đặc biệt là bị bệ hạ đã biết nói, chậm thì chính là trọng đánh mấy chục đại bản, nặng thì chính là xét nhà chém đầu.

Cho nên, Mộc Vũ Thần này liền tính toán xoay người đi.Nhưng mà vừa ra ngoài được vài bước lại nghe được âm thanh bàn tán của mấy cung nữ đi ra từ tẩm cung quốc hậu, nói là bị quốc hậu nổi giận đuổi ra ngoài.

Nghe đến đây, trong đầu Mộc Vũ Thần lại hiện lên lời bàn tán từ mấy người bằng hữu "chí cốt" ——

"Cha ta nói, bệ hạ vẫn cường đạo dân nam cướp người về, mỗi ngày đều là dùng hết biện pháp chiếm lấy dân nam kia, muốn lấy lòng người ta."

"Không phải chứ? Khoa trương như vậy?"

"Không sai, Nội Vụ Phủ cùng Ngự Thiện Phòng, bệ hạ nói hết thấy đều lấy hấn là ưu tiên, hầu hạ không tốt liền hết thấy chém đầu."

Ngẫm đến đây, Mộc Vũ Thần cảm thấy, Quốc Hậu tâm tình không tốt, tất nhiên là cùng việc này có quan hệ.

Bị bệ hạ cưỡng đoạt vào cung?

Mộc Vũ Thần có chút khó có thể tưởng tượng bệ hạ, ở trong miệng mẫu thân lúc nào cũng anh minh thần võ, sẽ làm ra loại sự tình này.

Chính là, hiện tại nhìn thấy cái cảnh tượng này, Mộc Vũ Thần không thể không tin.

Nói cách khác, nam tử bình thường nào, được phong làm Quốc Hậu, thế nhưng vẫn bất mãn?

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 336: Nữ hoàng bệ hạ, uy vũ! 26

Tức khắc, Mộc Vũ Thần trong lòng dâng lên một cỗ thương tiếc, đối này với Quốc Hậu là thương tiếc, còn đối với bệ hạ là một tia bất mãn.

Đội cho những cung nữ không chú ý thời điểm, Mộc Vũ Thần tìm cơ hội, lên vào.

Bên trong tẩm cung, quả nhiên là giống như lời bọn họ, bệ hạ đối với tân Quốc Hậu, có thể nói là sùng ái cực kỳ.

Những tấm lụa dệt quanh phòng, những viên dạ minh châu khảm trên bàn, trên tủ, cái nào không phải trân quý hi hữu?

Lại nhìn một chút hoàn cảnh bốn phía chung quanh...

Mộc Vũ Thần mãi mê ngắm nghía một chút cũng không ý thức được, mình đang tiến vào nơi nào.

Chợt liếc mắt một cái, thấy được bóng dáng một nam tử ngồi ở bên cạnh mép giường, trên đầu phủ khăn voan đỏ, Mộc Vũ Thần tò mò chớp chớp mắt.

Đây hẳn là quốc hậu đi?

Bất quá, lòng hiếu kỳ cộng thêm có uống rượu thêm can đảm, cũng không sợ bị người khác phát hiện nói, đem nàng trị tội, Mộc Vũ Thần lên tiếng.

"Người chính là..... Quốc Hậu??" Âm thanh lạ đột nhiên truyền đến chỗ Mộ Chi Cảnh.

Âm thanh xa lạ đáng sợ tới mức Mộ Chi Cảnh vốn bị khăn voan đỏ che lại mà nhắm đôi mắt đột nhiên trừng mắt nhìn lên.

Hắn có chút hoảng sợ, đem chính mình đầu cúi về phía có tiếng nói chuyện, chỉ là, khăn voan đỏ che đầy tầm mắt hắn.

Mộ Chi Cảnh như thế nào cũng không nghĩ tới, tẩm cung nhiều cung nữ thị vệ như vậy, người ngoài vẫn có thể tiến vào?

Hắn vội vàng nhắc khăn voan, nhìn về phía người nói chuyện.

Mộc Vũ Thần nhìn ngũ quan Mộ Chi Cảnh, đôi mắt không dời đi được, quả nhiên..... người bệ hạ muốn cướp trở về.... Chà.... lớn lên thật là..... Đẹp tựa thiên tiên.

Ánh mắt si mê của Mộc Vũ Thần ngay lập tức làm Mộ Chi Cảnh chán ghét.

【 đĩnh -- độ hảo cảm đối với nữ chính -10, tổng độ hảo cảm là -10! Ai da, ký chủ, cô làm cái gì vậy? 】

Vân Y ở nơi đó uống rượu, nghe tới hảo cảm của Mộ Chi Cảnh với Mộc Vũ Thần giảm xuống, khóe miệng gợi lên một mạt đạm nhiên tươi cười.

Rồi mới đứng dậy, đi về phía tẩm cung quốc hậu.

Mà lúc này, Mộc Vũ Thần còn vì Mộ Chi Cảnh thiên nhân dung nhan mà kinh ngạc.

"Người là ai?" Mộ Chi Cảnh không cho rằng nữ tử trước mắt là vô hại, có chút cảnh giác mà nhìn nàng.

Hiện tại là đêm tân hôn của tân quốc hậu cùng nữ đế, tuy rằng hẳn không phải rất thích Vân Y, nhưng là, cũng tuyệt đối sẽ không làm ra loại này phản bội sự tình.

*lời tác giả:【 điểm này, cùng cô đại nữ tử từ nghĩ là không sai biệt lắm, đại gia không cần hiểu lắm cái gì ha. 】

"Nguyên lai người chính là Quốc Hậu, quả nhiên lớn lên không giống bình thường." Mộc Vũ Thần khen ngợi một câu, gật gật đầu, "Nghe nói, người là bị bệ hạ cưỡng đoạt, phải không?"

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 337: Nữ hoàng bộ hạ, uy vũ! 27

Mộc Vũ Thần lời này ở trong cốt truyện, nàng ta cũng đã từng nói qua.....

Chỉ là, lúc ấy hào cảm của Mộ Chi Cảnh đối với Vân Y, cùng hiện tại chính là kém khá xa.

Cho nên lúc này nghe thấy Mộc Vũ Thần nói những lời này, Mộ Chi Cảnh có chút tức giận, cho dù là như thế nào, loại chuyện này cũng không cần tuyên dương đi ra ngoài.

【đỉnh -- độ hào cảm đối với nữ chính-10, tổng độ hào cảm là -20! Nữ chính là chính mình tìm đường chết sao? 】

Hệ thống hỏi một câu khiến cho Vân Y cũng có chút tò mò Mộc Vũ Thần đến tột cùng là làm cái trò gì.

Bất quá, Vân Y hỏi như thế, hệ thống hồ cha này, sao có khả năng sẽ miệng rộng chịu nói cho cô nghe?

Trầm mặc là kim chi nam.

Bởi vì bộ hạ rồi đi, quan viên trong triều cũng chẳng dám nói gì, đêm động phòng của bộ hạ, ai dám nhảy ra náo động phòng.

Chỉ là..... thời điểm Vân Y đi tới tẩm cung Quốc Hậu, chỉ thấy có hai người canh cửa, những người khác..... Đâu rồi?

"Quốc Hậu đâu?" Vân Y hỏi An Noãn Thực, An Noãn Thực vừa rồi bởi vì được phân phó đi làm chuyện khác, lúc này mới chậm rãi tới.

Khi đó, Mộc Vũ Thần đã đi vào.

An Noãn Thực được cô để ở chỗ này cũng là vì một cái mục đích khác chính là..... có thể giám thị bọn họ.....

"Khởi bẩm bộ hạ, Quốc Hậu ở trong cung." An Noãn Thực nghe Vân Y hỏi chuyện, có chút không rõ.

Quốc Hậu..... Không nên ở trong cung sao?

Vấn đề này, còn cần hỏi sao?

Lúc trước ở trong cốt truyện, ký chủ bởi vì quá mức cao hứng, cùng nhóm thần tử nhóm uống tới không say không về.

Cho nên Mộc Vũ Thần mới có thời gian trò chuyện cùng Mộ Chi Cảnh.

Điểm này, Vân Y tuyệt đối sẽ không tái phạm sai lầm đồng dạng với nguyên chủ.

Có đôi khi, không chỉ có đơn thuần đối tốt với một người, thì sẽ có thể bắt được trái tim của người ta.

Giống như nguyên chủ với Mộ Chi Cảnh vậy, nguyên chủ cho dù có sủng ái hẳn hàng ngàn vạn lần, cũng không có thể tiến vào trái tim Mộ Chi Cảnh.

Mà Mộc Vũ Thần ở bên trong, vốn đang nghĩ cùng Mộ Chi Cảnh nói chút chuyện phiếm, lại nghe được âm thanh từ bên ngoài truyền đến.

Lúc này, Mộc Vũ Thần mới bắt đầu phản ứng lại, này..... không phải là bộ hạ đã trở lại chứ?

Nghĩ đến đây, Mộc Vũ Thần hoảng hốt.

Phải biết rằng, Thừa tướng cùng hoàng đế kia không phải là cùng một cấp bậc, hơn nữa, một nữ tử thế nhưng lại ở cùng Quốc Hậu trong phòng một mình?

Trai đơn gái chiếc, hơn nữa lại còn là ở đêm tân hôn của bộ hạ.

Đến lúc này, Mộc Vũ Thần mới cảm thấy mình vừa rồi có phải hay không bị mờ heo lấp nào, lại có thể làm ra loại chuyện này.

Bất quá, hoảng loạn cũng vô dụng.

Nàng vội vàng liền tính treo cửa sổ đảo tẩu.

Chỉ là, kia trên cửa sổ dán đầy "H" tự, đem cửa sổ che kín lại.

Duy nhất có điểm hở ra, chính là cửa sổ trên nóc nhà.

Mộc Vũ Thần ngoái đầu nhìn về phía cửa sổ, đóng miệng lại, loại ý nghĩ này, vẫn là thôi đi.

Rồi lại xoay đầu nhìn chung quanh, chỉ thấy mỗi gầm giường mới có khả năng giấu người.

Cho nên nàng ta vội vàng mà chui vào gầm giường, mà Mộ Chi Cảnh nhìn động tác Mộc Vũ Thần, không nói cái gì.

Mộc Vũ Thần thấy vậy thì cho là Mộ Chi Cảnh sợ hãi bị bộ hạ nhìn thấy nàng cùng hắn ở chung một phòng, cho dù là cái gì cũng không phát sinh giữa hai người, nhưng cũng sẽ bị hiểu lầm.

Cho nên, Mộc Vũ Thần cũng không có cùng Mộ Chi Cảnh nói trước cái gì cả.

Mà Mộ Chi Cảnh nhìn Mộc Vũ Thần trốn vào phía dưới giường, có chút xuất thần, hẳn không nghĩ tới, đêm tân hôn..... Thế nhưng sẽ là cái dạng này.

Vân Y tiến vào, phát hiện Mộ Chi Cảnh vẫn ngơ ngác mà nhìn gầm giường.

Bạn đang đọc truyện Công Lạc: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 338: Nữ hoàng bộ hạ, uy vũ! 28

Nháy mắt, Vân Y liền minh bạch, Mộc Vũ Thần đang trốn ở đây.

"A Cảnh, khẩn oan, sao lại nhắc lên rồi?" Vân Y có chút kinh ngạc mà hỏi hắn, "Chàng cứ nhìn cái gì vậy? Có phải dưới gầm giường có cái gì?"

Mộ Chi Cảnh bị Vân Y nhắc nhở, nháy mắt trong lòng liền có chút hoảng loạn, lắp bắp mà trả lời: "Không, không phải."

Mộ Chi Cảnh nói lời này thời điểm, đầu cúi gầm, căn bản là không dám nhìn Vân Y.

Nhìn thấy Mộ Chi Cảnh một bộ dáng này, Vân Y nheo nheo mắt, hình như cô hiện tại phát hiện ra..... Nam chính lại có điểm bitch?

Làm trò trước mặt nương tử, đem một nữ nhân xa lạ giấu ở phía dưới giường?

Kỳ thật Vân Y nghĩ như thế cũng là bình thường, là người khác, nếu biết chồng mình đem gian phụ giấu ngay trong nhà, không phải đã lời nhau ra đánh vài trận rồi sao...

"Bằng không đây là làm sao?" Vân Y có chút nghi hoặc, rồi mới duỗi tay, gọi hi bà vào phòng.

Phong tục thành thân, Vân Y một chút cũng đều không hiểu, cho nên gọi hi nương vào làm nốt chút lễ nghi nho nhỏ còn lại.

Hi nương mới vừa tiến vào, thấy Mộ Chi Cảnh đã xốc khăn voan lên, sừng sốt một chút.

Vân Y thấy được động tác cùng ánh mắt của hi bà, lại nhìn thoáng qua Mộ Chi Cảnh, cũng không nói gì.

"Được rồi, A Cảnh, chẳng trước đem khăn voan cấp che lại, trăm..... Còn chưa có xốc khăn voan đó cho chàng đâu." Vân Y đi qua, đem Mộ Chi Cảnh ấn ngồi xuống, đem khăn voan đó đắp lên nửa cho hắn.

Dưới chi đạo của hi nương, hoàn thành nghi thức cuối cùng này, tiếp theo..... Bọn họ nên vào động phòng.

Nghĩ đến hai chữ động phòng, tâm Mộ Chi Cảnh, bỗng nhiên nhảy lên.

Đương nhiên, không phải bởi vì thẹn thùng, mà là bởi vì sợ hãi.

Cái người lạ kia, vẫn còn ở phía dưới giường, nếu mà..... Nếu mà thời điểm động phòng làm ra cái tiếng vang cùng động tĩnh gì, này, này, này chẳng phải là, liền thật là mắc cỡ chết người?

"A Cảnh, chẳng có chuyện gì vậy? Không vui sao?" Vân Y đi qua, duỗi tay sờ nhẹ trên mặt Mộ Chi Cảnh.

Mộ Chi Cảnh phản xạ có động tác lui về sau một bước, Vân Y thấy vậy, trên mặt lộ ra một tia bất mãn.

"Bệ, bệ hạ, thảo dân, không, là, là..... Ta có chuyện tình, muốn cùng bệ hạ nói." Mộ Chi Cảnh lắp bắp, hiện tại, hắn cũng không biết tự xưng là cái gì thì tốt.

"Hửm?" Vân Y dường như nhìn về phía hắn, có gì muốn nói với chính mình nói? Chẳng lẽ..... Là muốn nói trước tiên không cần động phòng sao?

Vân Y cảm thấy..... Đúng, cái này rất có khả năng.

"Bệ hạ, vừa rồi, vừa rồi lúc người chưa tới đây, đột nhiên, đột nhiên có một nữ nhân chạy vào, nàng, nàng ta....."

Mộ Chi Cảnh nói lời này, trong lòng vẫn có nhẹ sợ hãi, lo lắng Vân Y sẽ không tin mình...Nghĩ rằng mình là cùng người khác hẹn hò. Nhưng nói cách khác, nếu chính mình không nói, trong lòng lại sẽ thập phần bất an.

Mà ở giường phía dưới, Mộc Vũ Thần, vừa nghe Mộ Chi Cảnh mở miệng như thế, trong đầu cũng chỉ có một ý niệm: Xong đời!

"Một nữ nhân? Ai? Hiện tại ở đâu?" Vừa nghe đã có xa lạ từ từ, Vân Y lập tức liền lộ khí đằng đằng đứng dậy, kia ngữ khí, thoáng như chính là muốn đem người kia cấp toái thi vạn đoạn.

Bạn đang đọc truyện *Công Lực: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 339: Nữ hoàng bệ hạ, uy vũ! 29

Bất quá, ngay sau đó, Vân Y lập tức mở to hai mắt, lo lắng nhìn Mộ Chi Cảnh, "A Cảnh, nàng ta hẳn là không có làm cái gì với chàng chứ? Chàng có bị thương nơi nào hay không?"

Ngữ khí lo lắng, ánh mắt nóng, khiến Mộ Chi Cảnh trong lòng ngập tràn ấm áp, nàng, như thể mà lo lắng cho mình.....

【 đỉnh -- độ hào cảm công lực +10, tổng độ hào cảm vì 25, ký chủ có lên! 】

Bất quá, hắn vẫn là sợ hãi, nữ nhân kia bởi vì mình tổ giấc nàng...

Có thể hay không gần chỗ đánh mèo..... Đem mình kéo xuống nước?

Đến lúc đó, bệ hạ thật sự sẽ tin nhiệm chính mình sao?

Đến lúc đó, bệ hạ thật sự sẽ tin nhiệm chính mình sao?

"Bệ hạ, người này, ta, ta cũng không biết là ai, nhưng mà, nhưng mà..... Nàng ta trước khi bệ hạ tiến vào liền chui xuống dưới gầm giường..." Mộ Chi Cảnh đứng dậy, chỉ chỉ phía dưới giường.

Vân Y trong lòng đã sớm biết, nghĩ lại thì Mộ Chi Cảnh cũng vẫn có chứng mực, không bích như cô nghĩ.

Vừa rồi xem biểu tình có chút hoảng loạn của Mộ Chi Cảnh, cô cũng đã biết Mộc Vũ Thần đang ở đâu. Chỉ là, không thể biểu lộ ra, chỉ có thể làm bộ vừa mới biết.

Vân y giọng đầy lửa giận, hướng về phía dưới giường, "Người phía dưới giường kia, người còn dám trốn nữa, đi ra cho trăm."

Ở Vân Y mới vừa kêu xong, liền có một bàn tay, từ phía dưới giường thò ra.

Vân Y lời Mộ Chi Cảnh lui về sau một bước, có chút cảnh giác mà nhìn người vừa chui ra đến tột cùng là ai?

"Người tới!" Vân Y cao giọng hô.

Hạ nhân vừa nghe bệ hạ kêu bọn họ, lập tức vọt đi vào.

Các nàng vừa vọt vào, liền thấy được bệ hạ cùng Quốc Hậu, nhìn chăm chăm..... Gầm giường?

Các nàng tầm mắt cũng dời theo, phát hiện, thế nhưng lại có một bàn tay? Thoạt nhìn, vẫn là cánh tay một nữ tử?

Điểm này, khiến các nàng đều cảm thấy có chút hoảng loạn.

"Hộ giá, hộ giá!"

An Noãn Thực còn nghĩ rằng là có người tới hành thích đầu, chạy nhanh kêu cứu giá.

Mà những người có nhiệm vụ canh giữ tám cung ngay từ ban đầu, đều cảm thấy sợ hãi, lo lắng.

Có phải hay không bởi vì các nàng thất trách.

Mộc Vũ Thần tuy rằng không phải đại thần, nhưng cũng là nữ nhi bên người Mộc tướng.

Hoặc nhiều hoặc ít, vẫn có người nhận thức.

"Mộc cô nương?" Có người giật mình mà hô một tiếng.

Mà Vân Y, cũng bao gồm nguyên chủ, trong trí nhớ không có ấn tượng về Mộc Vũ Thần, tự nhiên cũng là không quen biết.

Mộc Vũ Thần này, ngũ quan thoạt nhìn, tại nữ tôn quốc cũng coi như là không tệ lắm.

Kia nữ lang tử mỹ trung lộ ra một cổ anh khí, quang thái chiếu người, thật sự là lệ nếu xuân mai trần tuyết, thần như thu huệ khoác sương, hai má hoà thuận vui vẻ.

*sợ quá tá người thế này ta không biết sửa thế nào =))) comment đóng góp ý kiến cho ta.

"Người là ai?" Vân Y khi thế bàng bạc, về mặt phần nộ mà nhìn Mộc Vũ Thần.

"Bệ hạ, thảo dân, thảo dân, là, là, nữ nhi Mộc tướng, tên là, tên là Mộc Vũ Thần....." Mộc Vũ Thần vội vàng quý xuống, nàng hiện tại mới biết được, chính mình đã phạm vào sai lầm bao lớn.

Mà lúc này, Mộc tướng còn ở kia đại điện, cùng các thần tử uống rượu, nói cười.

Nào biết đâu rằng, nữ nhi nàng lúc này, vừa vặn bị bệ hạ tóm được ngay trong..... tâm cung của Quốc Hậu trong đêm tân hôn.

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 340: Nữ hoàng bệ hạ, uy vũ! 30

"Mộc tướng nữ nhi? Mộc Vũ Thần?" Người có mặt trong tâm cung lúc ấy đều mờ hai mắt, sững sờ.

Mộc Vũ Thần chẳng phải là cái người nổi danh ở kinh thành vì cả ngày chỉ biết uống rượu mua vui hoa hoa sao?

Hiện tại..... Thế nhưng lại chui vào tâm cung tân Quốc Hậu? Lại còn là bỏ ra từ dưới giường?

Chẳng lẽ Quốc Hậu không thích bệ hạ chính là bởi vì hoa hoa nữ nhân Mộc Vũ Thần này?

"Bệ hạ, thảo dân, thảo dân chỉ là nhất thời uống say, cho nên, cho nên mới sẽ không cẩn thận xông tới đây, thỉnh bệ hạ minh giám!"

Mộc Vũ Thần quý xuống, vẫn luôn ở đó không ngừng dập đầu, phát ra từng tiếng rành rạch "Phanh phanh phanh", bộ dáng phàng phất một chút cũng không đau.

Nhìn Mộc Vũ Thần cái dạng này, lại nghĩ tới trong cốt truyện, khi nguyên chủ trở thành tù nhân, Mộc Vũ Thần lúc đó sắc mặt, có bao nhiêu vận vẹo kiêu ngạo.

A.

Khi đó, Mộc Vũ Thần vì Mộ Chi Cảnh báo thù nguyên chủ, vẫn luôn giam giữ tra tấn nguyên chủ.

Cho nên lúc này Vân Y không nghĩ mau như vậy liền tha thứ cho Mộc Vũ Thần, ít nhất, không phải lúc này.

"Nhất thời uống say? A..... Người tới, cho trầm nhìn xem, Mộc cô nương, có phải hay không thật sự uống say?" Vân Y sao có khả năng sẽ tin loại chuyện ma quỷ này?

Vân Y vừa dứt lời, lập tức liền có cung nữ tiến đến, cúi tay nắm lấy cổ Mộc Vũ Thần, một chút mùi rượu cũng không có.

"Bẩm báo bệ hạ, Mộc Vũ Thần trong miệng một chút mùi rượu đều không có, cho nên, dựa theo nô tỳ phán đoán, hẳn là không có uống rượu."

Cung nữ nói xong, khòe miệngVân Y gọi lên một mặt cười lạnh.

"A, mộc cô nương, cho dù cô đúng là không cẩn thận xông tới, chẳng lẽ, thời điểm đi đến nơi này, tâm cung Quốc Hậu cũng không có lấy bóng dáng một cái cung nữ hay thủ vệ nào sao?"

Bệ hạ hoài nghi, các cung nữ vội vàng quý xuống, tỏ vẻ chính mình trung tâm, một chút nào đều không có rời đi.

"Mộc Vũ Thần, hừ, nữ nhi tốt của Mộc tướng, người tới, đem Mộc Vũ Thần nhốt vào thiên lao, bất luận kẻ nào cũng không được thăm tù."

Thời điểm Mộc tướng biết được nữ nhi bị bắt lại, đã là khi cung yến sắp kết thúc.

Cũng không biết là ai dễ lộ tiếng gió, chuyện này lập tức liền truyền khắp toàn bộ hoàng cung.

Hiện tại, phạm là ở trong hoàng cung, đều đã biết, nữ nhi Mộc tướng này, thế nhưng dám sắc dám bao thiên, xông vào trong cung Quốc Hậu.

Sau đó bị bệ hạ phát giác, hiện tại đã bị nhốt vào thiên lao.

Oa!!!

Cho nên đến khi nhóm thần tử còn ở đại điện nghe được cái tin tức này, đều sôi nổi tỏ vẻ kinh ngạc cảm thán.

Khoảng thời gian trước, bệ hạ còn hỏi riêng một chút đến công khóa của nữ nhi Mộc tướng, còn tỏ vẻ ở thời điểm tiến hành khoa cử, nhất định phải tham dự.

Kỳ vọng cao như vậy, ai ngờ nữ nhi Mộc tướng, lại..... Cả gan làm loạn.

Liền Quốc Hậu của bệ hạ..... Cũng dám như thế, đùa giỡn?

Ai không biết, bệ hạ đem Quốc Hậu coi như là bảo vật trong tay mà sủng ái?

Thật là, không biết chết sống.

"Bệ hạ, bệ hạ!" Vừa nghe đến cái kia tin tức, Mộc tướng thiếu chút nữa liền sợ tới mức chén rượu trong tay vỡ nát.

Mờ to hai mắt, vội vàng muốn chạy đi tìm bệ hạ.

Chỉ là một giây sau, Vân Y mang theo Mộ Chi Cảnh, đã đi tới này đại điện.

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 341: Nữ hoàng bệ hạ, uy vũ! 31

Thời điểm Vân Y xuất hiện, Mộc tướng vội vàng quý xuống, "Bệ hạ, bệ hạ bớt giận a!"

Mộc tướng cũng biết nữ nhi đến tội cùng là phạm cái tội gì, tự nhiên cũng không dám tùy tiện làm bệ hạ tha thứ cho hành vi của nữ nhi.

Nhưng mà.....

Nếu không phải chính mình quân giáo không nghiêm, hỗn đản nữ nhi nhất định sẽ không đến mức gây ra sự tình thế này.

Bà trước nay đều không có nghĩ đến, đứa con gái chọc họa này thế nhưng sẽ chạy đến tâm cung Quốc Hậu.

Hon nữa, vẫn là chui ra từ phía dưới giường.....

Vân Y mang theo Mộ Chi Cảnh, ngồi trên cao, từ trên cao nhìn xuống Mộc tướng, không nói gì, trầm mặc, sắc mặt có chút đáng sợ.

Mộc tướng cúi đầu, quý gối trên mặt đất, lúc này, toàn bộ đại diện bởi vì chuyện này..... chúng thần tử cũng không dám lớn tiếng hô hấp, cả đại diện một mảnh yên tĩnh.

"Mộc tướng, người dạy bảo nữ nhi tốt lắm!" Đột nhiên, Vân Y mạnh mẽ chụp lòng ý, đứng dậy, nổi giận đùng đùng quát Mộc tướng.

Mộc tướng bị Vân Y mắng như vậy, vội vàng liền hướng về phía Vân Y, không ngừng dập đầu, thanh âm cũng có chút run rẩy, "Bệ hạ, đều là vì thần không quản tốt nữ nhi, cầu bệ hạ khai ân, khai ân a!"

Một cái lão thần tử, quý gối kia trên mặt đất, thần mình còn có chút run nhè nhẹ, phàm là người thấy, đều sẽ cảm thấy không đành lòng.

"Mộc tướng, một trăm tin tưởng người, lần này người h trăm khiến trăm thất vọng rồi." Vân Y mà lắc lắc đầu, phảng phất là vô cùng thương tâm.

Bị Vân Y nói như vậy, lúc sau, Mộc tướng cũng không biết nói gì cho tốt, bởi vì...

Không sai.

Bệ hạ là kỳ vọng cao ở mình, đem như thế chuyện quan trọng đều giao cho mình làm, chính là, lại không có nghĩ đến chính là.....

Bệ hạ, Quốc Hậu, vì thần, làm ngài thất vọng rồi." Mộc tướng hung hăng khẩu đầu ba cái vang trên sàn nhà, xưng không xin khai ân gì nữa.

Nhìn Mộc tướng cái dạng này, có chút đáng thương.

"Bệ hạ....." Mộ Chi Cảnh nhìn Vân Y, cũng đã quên mất, chính mình vừa rồi, là cỡ nào sợ hãi bị Vân Y hiểu lầm.

Quan trọng là..... Không chỉ có hiểu lầm chính mình, đồng thời cũng còn sẽ liên lụy đến người vô tội..... Tỷ như, cha hần!

"Hả?" Vân Y quay đầu nhìn về phía Mộ Chi Cảnh, chỉ là lúc này trên mặt lư gần còn không có tiêu đi, "A Cảnh, chàng yên tâm, ta nhất định sẽ cho chàng công đạo!"

"Bệ hạ....." Mộ Chi Cảnh ní non, nhớ tới vừa rồi Vân Y đối với hần chính là tín nhiệm cùng quan tâm, còn có lời nói đáng tin cậy đưa dầm.

【đỉnh -- độ hào cảm công lực +10, tổng độ hào cảm 35, ký chủ, hào hảo nỗ lực nha! 】

"Bệ hạ, ta xem..... Mộc tướng cũng là không hiểu rõ chuyện, không cần giận chó đánh mèo bà ấy, được không?" Nhìn Mộc tướng như vậy, Mộ Chi Cảnh trong lòng cũng lập loè một tia không dễ.

Đã từng, phụ thân hần, chính là như vậy bảo hộ hần.

"Nếu Quốc Hậu cũng mở miệng, như vậy, Mộc tướng liền cảm tức một tháng đi."

Bạn đang đọc truyện *Công Lực: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 342: Nữ hoàng bệ hạ, uy vũ! 32

Mộ Chi Cảnh mềm lòng, điểm này khiến Vân Y cảm thấy có chút kinh ngạc, Mộ Chi Cảnh không phải đối với cái gì đều dễ bụng sao?

Vân Y rộng lượng mở lời, khiến Mộc tướng thiếu chút nữa cảm động nước mắt và nước mũi, mà Mộ Chi Cảnh cũng không nghĩ tới, này Vân Y thế nhưng sẽ bởi vì lời nói của mình mà không trách tội với Mộc tướng.....

【đỉnh -- độ hào cảm công lực +5, tổng độ hào cảm là 40, ký chủ không tội, tiếp tục cố gắng! 】

Mộ Chi Cảnh độ hào cảm tăng lên, khiến Vân Y vẫn là cảm than một câu thật rất nhanh, phải biết rằng mấy ngày cô ốm liệt giường ở thế giới này, Mộ Chi Cảnh cũng không có nửa điểm biến hóa.

Cung yển kết thúc, ai về nhà nấy, ai tìm mẹ người ấy, chỉ là, Mộ Chi Cảnh vẫn có chút khản trương.

Bởi vì hần biết, này kế tiếp, chính là phân đoạn cuối cùng của lễ thành hôn, động phòng.

Tuy rằng Mộ Chi Cảnh không biết động phòng là cụ thể như thế nào, nhưng vẫn là có một tia sợ hãi ở bên trong..... Hoặc là nói là hần còn chưa chuẩn bị tốt?

Vân Y tự nhiên cũng biết ý nghĩ trong lòng Mộ Chi Cảnh, mới 40 hào cảm, Vân Y cũng không tính toán cường cầu Mộ Chi Cảnh.

Trong tâm cung.

Nhìn Vân Y cởi quần áo, tìm Mộ Chi Cảnh nhảy đến thật nhanh, ngồi ở mép giường bên cạnh, cũng không biết nên nói cái gì.

Vân Y cởi áo ngoài, cả người chỉ còn sót lại kiện áo trong, quay đầu nhìn thoáng qua Mộ Chi Cảnh, "Sao còn ngồi ở chỗ này, cởi quần áo đi ngủ a."

Mộ Chi Cảnh nghe vậy mặt đỏ tới mang tai.

"Bệ, bệ hạ....." Mộ Chi Cảnh có chút khản trương mà túm lấy quần áo của mình, cúi đầu, muốn nói mà không dám nói.

Vân Y tiến lên, giúp Mộ Chi Cảnh cởi tầng áo cưới màu đỏ tươi bên ngoài, sau đó lại lôi hần lên giường ngoan ngoãn nằm ngủ.

Mộ Chi Cảnh vốn đang phi thường khản trương, gất gao nhắm lại hai mắt của mình, như là đang chờ đợi cái gì đó.

Vân Y thấy vậy, cười khẽ một tiếng, "A, A Cảnh không cần lo lắng, trăm không làm gì cả, ngủ đi..."

Nghe đến đó, Mộ Chi Cảnh vốn dĩ tâm đang treo lên, chậm rãi thờ dãi nhẹ nhõm một hơi.

Chỉ là không biết vì cái gì..... Trong lòng dâng lên một cô cảm giác mất mát.

【đỉnh -- độ hào cảm công lực +10, tổng độ hào cảm vì 50, ai da, ký chủ Mạnh Mạnh đất, thật là lợi hại! 】

Hiện tại hệ thống nói chuyện, là càng ngày càng làm tốt, cũng không biết là từ đâu học được lời nói, thật là..... đáng xấu hổ biết không?

Ngày hôm sau trời còn chưa sáng, Vân Y cũng đã tỉnh.

Vân Y rồi, Mộ Chi Cảnh còn đang trong giấc mộng.

Bởi vì Vân Y thức dậy cũng không dám làm ra tiếng động lớn, động tác rất nhỏ, phân phó những người khác, không được quấy rầy đến Mộ Chi Cảnh giấc ngủ.

Chỉ là.....

Các công công sau khi Mộ Chi Cảnh rời giường, thu thập đệm chăn, lại phát hiện..... Không có lạc hồng?

Hai gã công công nhìn nhau liếc mắt một cái, hàm nghĩa không nói ra nhưng cũng đã ngầm hiểu.

Không có lạc hồng..... Đó chính là nói, không phải xử nữ?

Tuy rằng kinh ngạc, nhưng là thân là công công, tự nhiên cũng biết những việc này, không phải mình có thể tùy tiện nói bậy đi ra ngoài.

*lời tác giả:【ps: Như cổ đại tính toán pháp, nơi này công công, chính là những cái đó ma ma, như Dung ma ma Quế ma ma linh tính. 】

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 343: Nữ hoàng bộ hạ, uy vũ! 33

Mộ Chi Cảnh căn bản là không có để ý cái này, hẳn là nói, hẳn căn bản là không biết.

Vân Y vẫn cứ làm triều giải quyết công vụ như bình thường.

Mà Mộc tướng bởi vì bị cấm túc, cũng không có tới thượng triều.

Chi là..... Mộc Vũ Thần vẫn còn bị Vân Y nhốt ở thiên lao.

Phe đối thủ của Mộc tướng tự nhiên là sẽ không bỏ qua cơ hội này, Mộc tướng cũng chỉ có một nữ nhi duy nhất, ha ha, nếu là bộ hạ đem nàng ta xử tử, như vậy Mộc tướng chẳng phải chính là không có nữ nhi tổng chung? (kể thừa huyết mạch)

Nghĩ tượng cái này, Thượng khanh Tô An Hi cùng Thiếu bảo Dương Hi Đóa hai người nhìn nhau liếc mắt một cái, không hẹn mà cùng ý tưởng.

"Bộ hạ, vì thần cho rằng, này Mộc Vũ Thần cũng quá mức cả gan làm loạn, thế nhưng dám xâm nhập Tầm cung quốc hậu, loại hành vi này, quyết không thể dung thứ." Thượng khanh Tô An Hi ngay từ đầu trước khi vào triều đã dâng tấu chương đề nghị.

"Bộ hạ, thần tán thành ý kiến Tô đại nhân, nếu mỗi người đều như thế, như vậy, hậu cung còn đảm bảo được an nguy sao?" Thiếu bảo Dương Hi Đóa lập tức liền tiếp lời Tô An Hi.

Thái sư Âu Lộ Phi tuy rằng là cùng phe Mộc tướng, nhưng cũng không biết làm cách nào để vì Mộc Vũ Thần giải vây.

Mộc Vũ Thần đích xác cũng thật là, vì cái gì lại phải chạy đến Tầm cung quốc hậu?

Hon nữa vẫn là trong đêm bộ hạ động phòng..... tuyệt đối không có nữ hoàng nào có thể cho phép hành vi dám loạn Quốc Hậu như thế, không phải sao?

Ai.

Thượng khanh Tô An Hi cùng Thiếu bảo Dương Hi Đóa, còn có Thái sư Âu Lộ Phi ba người ngày thường xử lý chính sự, đặc biệt là xử lý tấu chương, ý kiến có thể nói khác nhau rất lớn.

Vân Y cũng là vì các nàng bất đồng bè phái trận doanh, mới dám làm ra quyết định như vậy.

Hiện tại, nhìn Thượng khanh Tô An Hi cùng Thiếu bảo Dương Hi Đóa hai người nói chuyện, còn Thái sư Âu Lộ Phi một câu đều không mở miệng được.

Vân Y tự nhiên cũng là biết vì cái gì.

Bất quá, bị Thượng khanh Tô An Hi cùng Thiếu bảo Dương Hi Đóa hai người nhắc tới chuyện này thời điểm, Vân Y vẫn là có chút bức bối. Đương nhiên là phải biểu lộ ra rằng "ta đang bận chó tới gần" cho các vị lão cái già này xem.

Mà con giận. Đương nhiên, là nhằm vào Mộc Vũ Thần.

Nhìn bộ hạ các nàng biểu tình phần nộ như thế, Thượng khanh Tô An Hi cùng Thiếu bảo Dương Hi Đóa vội vàng cúi đầu, chỉ là khóe miệng bên kia đắc ý tươi cười.

Sự tình phát sinh trên triều, ở trong hậu cung Mộ Chi Cảnh hoàn toàn không biết.

Ngược lại Từ Trạch Phong nghe được tin tức, lập tức liền chạy đến, hẳn không nghĩ tới, vì cái gì đêm thành thán còn có thể xuất hiện loại vấn đề này.

Thật là đường nhĩ tử một trăm tuổi, sầu lo chín chín a.

A Cảnh tâm cung, như thế nào sẽ đột nhiên xuất hiện một nữ nhân lạ mặt đâu?

Hon nữa, nghe nói vẫn là ở A Cảnh giường phía dưới..... Này, này, này còn như thế nào được.

Cho nên lúc này ông liền hướng tới bên tâm cung Mộ Chi Cảnh mà chạy đến.

Vừa đi vào liền thấy được Mộ Chi Cảnh vẫn còn ngồi sửa dây đàn chuẩn bị đánh đàn.

Điểm này...

Thật là khiến Từ Trạch Phong vì chính mình nhĩ tử cảm thấy ưu thương. Đúng là cái đồ đầu đất.

"A Cảnh." Từ Trạch Phong hô một tiếng, Mộ Chi Cảnh nghe được chính mình cha thanh âm, nhìn mắt nhìn qua đi.

Chỉ thấy Từ Trạch Phong gần nhất đến, chính là kira gần dùng dùng mà trụ trụ quái tượng. "A Cảnh, người, người như thế nào, như thế hồ đồ a."

Từ Trạch Phong có chút muốn khóc mà lại không thể khóc bộ dáng, hẳn thật sự không nghĩ tới, chính mình nhĩ tử thế nhưng sẽ làm ra loại chuyện này.

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [Ebook Full\(cham\)Net](http://Ebook Full(cham)Net).

Chương 344: Nữ hoàng bộ hạ, uy vũ! 34

Cho dù là không thích bộ hạ, cũng không thể tùy tiện ở bên ngoài tìm một nữ tử khác.

Này, này không phải là để cho bộ hạ đội nón xanh sao?

..... Nam chính a...

Người nói người có phải hay không thật sự quá bi thương? Mộ Chi Cảnh nhìn chính

Đến cha ruột còn không tin người trong sạch kia.

Mộ Chi cảnh bị cha mắng một trận như vậy nhưng vẫn có chút không hiểu ra sao..... "Cha, cha đang nói cái gì a?"

Mộ Chi Cảnh ánh mắt nghi hoặc, Từ Trạch Phong lại cảm thấy hần chính là đang giả ngu giả ngo, "A Cảnh, ta hỏi con, tối hôm qua ở nữ nhân ở cùng con, đến tốt cùng là ai?"

Hôm nay toàn bộ trong hoàng cung, đều đã truyền khắp nơi, truyền đến đồn rồi.

Chính là, mọi người đều nói rằng, Quốc Hậu không thích bệ hạ, không cam lòng, hồng hạnh xuất tường.

Lời đồn muốn có bao nhiêu khó nghe, liền có bấy nhiêu khó nghe.

Chi là, bệ hạ lại bởi vì tình cũ, cho nên không trừng phạt Quốc Hậu, cho nên Quốc Hậu khẳng định là hồ ly tinh tu luyện ngàn năm, mê hoặc bệ hạ.

Từ Trạch Phong nghe thấy những lời này thì thiếu chút nữa lên cơn co tim tắc nghẹn chết thẳng cẳng.

"Cha, cha, đã biết?" Vốn dĩ, Mộ Chi Cảnh còn không muốn để cha lo lắng, cho nên không định kể với ông.

Nhưng mà Từ Trạch Phong còn nghĩ là nhi tử chột dạ, biến tướng mà thừa nhận sự việc.

"Nhi tử, con sao có thể, sao có thể làm ra loại chuyện này, loại chuyện có lỗi với bệ hạ như thế này hả?" Từ Trạch Phong tâm, đã sớm nghiêng về Vân Y.

"Cha, cha, đã biết?" Vốn dĩ, Mộ Chi Cảnh còn không muốn để cha lo lắng, cho nên không định kể với ông.

Nhưng mà Từ Trạch Phong còn nghĩ là nhi tử chột dạ, biến tướng mà thừa nhận sự việc.

"Nhi tử, con sao có thể, sao có thể làm ra loại chuyện này, loại chuyện có lỗi với bệ hạ như thế này hả?" Từ Trạch Phong tâm, đã sớm nghiêng về Vân Y.

Ở trong cung lâu như vậy, bọn cung nữ nô tài hàng ngày thảo luận cái gì ông đều nghe được, ghi tạc trong lòng.

Có phu quân tốt như thế, vì sao không biết đường mà hào hào quý trọng?

"Cha, cha, đã biết?" Vốn dĩ, Mộ Chi Cảnh còn không muốn để cha lo lắng, cho nên không định kể với ông.

Nhưng mà Từ Trạch Phong còn nghĩ là nhi tử chột dạ, biến tướng mà thừa nhận sự việc.

"Nhi tử, con sao có thể, sao có thể làm ra loại chuyện này, loại chuyện có lỗi với bệ hạ như thế này hả?" Từ Trạch Phong tâm, đã sớm nghiêng về Vân Y.

Ở trong cung lâu như vậy, bọn cung nữ nô tài hàng ngày thảo luận cái gì ông đều nghe được, ghi tạc trong lòng.

Có phu quân tốt như thế, vì sao không biết đường mà hào hào quý trọng?

Từ Trạch Phong dạy dỗ lại đứa con xong thì lại trở về, chuẩn bị đi về thì gặp phải Vân Y.

Từ Trạch Phong nhìn Vân Y sắc mặt kém như thế, còn nghĩ rằng nàng là tới tính sổ, vội vàng hướng Vân Y cầu tình cho Mộ Chi Cảnh.

Kỷ thật vẫn Y chi là ở trong triều bị mấy lão cáo già cường bách, bắt đắc dĩ đem Mộ Chi Cảnh đánh 50 đại bản rồi ném về nhà.

Hôm nay bị lũ người đó dè dè, cô có chút bức mình nhưng lạ không làm gì được, dù sao bọn họ cũng không phải đang đề nghị cái gì quá quái.

"Bệ hạ, này, tối hôm qua....." Từ Trạch Phong mới vừa mở miệng, đã bị Vân Y ngăn lại.

"Cha, cha yên tâm đi, A Cảnh không có việc gì, cũng không bị thương, đầu sò gây tội đã bị bắt vào thiên lao, vừa bị dùng hình." Vân Y an ủi.

Sau đó quay đầu nhìn về phía Mộ Chi Cảnh, "A Cảnh, như thế nào dậy sớm vậy, có mệt hay không? Dùng đồ ăn sáng chưa?"

Ánh mắt quan tâm của cô, Mộ Chi Cảnh không phải không có nhìn thấy, gật gật đầu, lại nghĩ tới những lời vừa rồi phụ thân nói.

Nếu là người bình thường, sự việc như vậy xảy ra thì đã sớm phải bị nhét vào lồng heo thả trôi sông.

Mà bệ hạ, chẳng những là không làm như thế, ngược lại là tin tưởng, che chở cho hắn, đem người nọ trừng phạt.....

【 đính -- độ hào cảm công lực +10, tổng độ hào cảm là 60, ký chủ 666! 】

"Nếu, bệ hạ không có việc gì, ta, liền an tâm rồi." Nhìn bộ dáng này của Vân Y, không giống như đang làm bộ.

Từ Trạch Phong đều cảm thấy có phải hay tổ tiên đã tích được cái đức hạnh gì, cho nên bây giờ nhi tử mới có mệnh tốt như vậy.

Bạn đang đọc truyện *Công Lực: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 345: Nữ hoàng bệ hạ, uy vũ! 35

Không chỉ có từ dân thường biến thành Quốc Hậu, lại còn có bệ hạ sủng ái.

Nhưng mà

Kỷ thật..... Vân Y vẫn rất không vừa lòng.

Nàng cảm thấy mình làm nhiều thứ như vậy, vì cái gì, vì cái gì độ hào cảm vẫn là 50?

Thiếu chút nữa liền đem bệ thống, à không, hẳn là đầu óc Mộ Chi Cảnh cạy ra nhìn xem, chờ mờ người không có EQ sao?

Hả?

"Nếu A Cảnh tâm tình không tốt, như vậy, ngày mai trầm liên mang chàng đi ra ngoài giải sầu." Vân Y kỳ thật là không nghĩ ngốc tại hoàng cung mãi, cô cảm thấy mình sắp bị những tấu chương tra tấn đến chết.

Từ Trạch Phong thấy nơi này không có việc mình cần xen vào, xoay người, liền rời đi, yên lặng không một tiếng động.

Loại trường hợp này, vẫn là để lại cho những người trẻ tuổi đi.

Mộ Chi Cảnh đứng ở nơi đó, nhìn Vân Y, không nói gì, chỉ là độ hào cảm tăng lên khiến Vân Y biết, Mộ Chi Cảnh sẽ không cự tuyệt.

"Hào." Mộ Chi Cảnh gật đầu,còn theo như lời Vân Y đi ra ngoài chơi là chỉ đến nơi nào..... Không hỏi.

Cái này không phải vấn đề hắn có thể quan tâm, đối với Vân Y, Mộ Chi Cảnh vẫn là có nhẹ nhẹ..... Thấp thỏm ở bên trong.

Vân Y đang rối rắm, như thế nào mới có thể đã động này tâm Mộ Chi Cảnh, đủ mủi, chẳng lẽ..... Lại lại lần nữa vắng vẻ mấy ngày?

Vân Y suy tư một chút, cảm thấy cái này rất có khả năng.

Bất quá, đãi Vân Y cũng không thật sự tính toán bờ Mộ Chi Cảnh lần nữa thì các đại thần trong triều lại đồng loạt dâng tấu chương đề nghị.... Nạp phi.

Vân Y lúc này mới nhớ tới, thân phận lần này không chỉ đơn giản là một cái nữ phụ, mà là nữ hoàng.

Nữ hoàng hậu cung 3000giai lệ, Vân Y mới cảm thấy.....

Đờ mờ, nam chính độ hào cảm mới xoát đến hơn một nửa.

Ta không có sức đi lo mấy vụ cung tâm kế chân hoàn truyện phiên bản nam này đâu.

Mộ Chi Cảnh nhận được cái này tin tức này thì cũng đã muộn.

Lúc chàng vạng, hoàng hôn buông xuống.

Nhìn mặt trời đỏ rực lặn xuống dưới chân núi, Mộ Chi Cảnh liền có một loại cảm giác giống như chính mình sắp theo hoàng hôn mà biến mất...

Bệ hạ muốn nạp phi.

Điểm này, là tránh không thể tránh khỏi.

Hắn hẳn là nên hiểu chuyện này từ sớm mới đúng, chỉ là vì sao, thời điểm nghe đến cái tin tức này, hắn lại có chút sợ hãi?

【 đình -- độ hào cảm công lược +5, tổng độ hào cảm là 65, ký chủ cổ lên, rất là có thể hoàn thành nhiệm vụ. 】

Ở Vân Y ngồi trên long ý ở Ngự Thư Phòng, nhìn chính mình tấu chương trong tay, trái qua Thượng khanh Tô An Hi cùng Thiếu bảo Dương Hi Đóa, còn có Thái sư Âu Lộ Phi ba cái đại thần xử lý, tấu chương này vẫn được nhét vào tay cô.

Tức là các đại thần đều đồng lòng chung sức muốn cô nạp phi đây.

Vân Y lạnh lùng cười, thành thân mới được hai ngày, đám người kia đã sốt ruột muốn tuyển tử?

Đây là làm cái gì?

Gấp không chờ nổi mà muốn ở hậu cung cấm một đồng tay chân vào sao?

Còn Mộ Chi Cảnh, hào cảm tăng lên, là vì tuyển phi sao?

Cuối cùng cũng ý thức được vị trí của bản thân hả?

Cô lại nghĩ tới thời gian trước mình triệt để vắng vẻ Mộ Chi Cảnh...

Cho nên..... Nam chính, người có chịu ngược khuynh hướng sao?

Tất cả nam chính đều chuyển sang thích bị chà đạp hết rồi sao?

Đêm ấy Vân Y không có đến tắm cung Mộ Chi Cảnh.

Cho nên Mộ Chi Cảnh mới cảm thấy, có phải hay không mình lúc trước thật là hơi quá đáng với nàng?

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 346: Nữ hoàng bộ hạ, uy vũ! (36)

Lúc trước mình đối với bộ hạ như vậy, cho nên bây giờ làm cho bộ hạ tuyển phi?

【 đình -- độ hào cảm công lược +5, tổng độ hào cảm là 70, ký chủ, chà độ hào cảm lên thật mau.....】

Mà lúc này, Từ Trạch Phong cũng đã nghe được tin tức, vội vàng tới chỗ nhĩ từ bày mưu tính kế, hào hào bắt lấy bộ hạ tâm a.

Tục ngữ nói: Muốn bắt lấy trái tim một nam nhân, phải bắt trụ lấy dạ người đó.

Câu này đương nhiên đối với nữ tử mà nói cũng hữu hiệu, cho nên Mộ Chi Cảnh đi đến Ngự Thiện Phòng chi đạo người, nấu một chén canh cho Vân Y.

Chi là, Mộ Chi Cảnh nhìn động tác trong tay, lại có chút do dự, hẳn..... Vì cái gì muốn làm như thế?

Nếu mình thật sự giống những nữ nhân trong hậu cung làm mấy thứ như vậy, chính mình chẳng phải là mất đi bản thân ban đầu sao?

Khuấy chén canh trong tay, nhìn phụ thân bên cạnh đang cổ vũ mình, tâm Mộ Chi Cảnh phảng phất lại bắt đầu động vài cái.

Lấy dừng khí, rồi đi tới tắm cung Vân Y.

Bởi vì thời gian hắn nấu canh cũng không ít, lúc này Vân Y, đã không còn ở Ngự Thư Phòng.

Nếu không ở Ngự Thư Phòng, cũng không đến tắm cung hắn, cho nên, Mộ Chi Cảnh mới nghĩ đi tắm cung Vân Y tìm nàng.

Chi là..... thời điểm Mộ Chi Cảnh đi đến tắm cung Vân Y, phát hiện này Vân Y cũng không ở trong tắm cung của nàng.

Như vậy, nàng sẽ đi chỗ nào?

Mộ Chi Cảnh nhìn chung canh trong tay, có chút mê mang đứng ở trước tắm cung Vân Y.

Nhìn bốn phía im ắng, tức khắc, Mộ Chi Cảnh phát hiện mình đã bị lạc, không biết làm sao.

Lúc này, Vân Y mới từ bên ngoài khoan thai tới muộn, thời điểm nhìn thấy Mộ Chi Cảnh, có chút kinh ngạc, "A Cảnh?"

"Bộ hạ." Nghe được thanh âm của Vân Y, Mộ Chi Cảnh vội vàng xoay người sang chỗ khác, nhìn về phía nàng.

Chi là nhìn thấy bên cạnh Vân Y còn có mấy thể gia công tử, sắc mặt cứng đờ lại.

Hắn không có nghĩ tới, mình cực cực khổ khổ như thế, cuối cùng, lại nhìn thấy một loại hình ảnh.....

Vân Y không phải không có nhìn thấy sắc mặt Mộ Chi Cảnh, thấy Mộ Chi Cảnh sắc mặt cứng đờ khó coi nhìn mình cùng đám người bên cạnh.

Lại nghĩ một chút tới hào cảm của Mộ Chi Cảnh, Vân Y đại khái cũng là đã biết Mộ Chi Cảnh có thể là đang hiểu lầm cái gì.

Bất quá, Vân Y không báo cho Mộ Chi Cảnh, cũng không có giải thích.

"A Cảnh, trong tay chàng cầm cái gì vậy?" Vân Y nhướn mày, nhìn đồ vật trong tay Mộ Chi Cảnh t..... Đứng nói là giống như cái phi tử trong phim truyền hình, nẫu canh tắm bỏ cho hoàng đế?

Cô nhìn nhìn tay Mộ Chi Cảnh, ngón tay còn có một ít vết phỏng hồng trên đầu ngón tay.

Vân Y liếc nhìn biểu cảm của Mộ Chi Cảnh một cái, đem bên người bên cạnh cho lui ra, lôi Mộ Chi Cảnh đi vào trong tấm cung.

"A Cảnh, sao lại không cẩn thận như thế?" Thời điểm Mộ Chi Cảnh buông chung canh ra, Vân Y mới đau lòng mà cầm lấy tay Mộ Chi Cảnh.

Lời nói của Vân Y như chạm vào lòng Mộ Chi Cảnh, lại liên nghĩ đến vừa rồi mình thấy cái cảnh tượng kia, bệ hạ giống như thật sự muốn tuyên phi, nghĩ đến đây, Mộ Chi Cảnh cảm thấy có chút ỳ khướt.

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 347: Nữ hoàng bệ hạ, uy vũ! (37)

"Bệ hạ....." Mộ Chi Cảnh nhìn nàng, mắt lập loè nhẹ nhẹ tình quang, nước mắt ở bên trong ngưng lại, tụ tập.

"A Cảnh? Đây là xảy ra chuyện gì?" Vân Y kinh ngạc mà vươn tay, nhẹ nhàng ôm lấy Mộ Chi Cảnh.

Nam chính..... có chút... Yếu ớt?

Là vì chưa phải trải qua đau đớn sao? Là bởi vì nam chính không mất cha, trong lòng không có một cây cột chống đỡ?

Ngẫm lại cũng đúng.

Ở nữ tôn quốc, nam tử vốn dĩ chính là tương đối mảnh mai, cần nữ tử bảo hộ triu mến.....

"Ngoan, không đau, ngoan, trầm thôi thôi." Dứt lời, Vân Y liền nắm tay Mộ Chi Cảnh, đặt ở trước miệng mình, thổi nhẹ nhẹ Mộ Chi.

Nhìn Vân Y, Mộ Chi Cảnh, nháy mắt liền không thấy ỳ khướt nữa.

Nhìn sùnn nặt Vân Y, Mộ Chi Cảnh cảm thấy, mình giống như thật sự được Vân Y sủng ái, đặt ở tâm can mà yêu thương.

【 đỉnh -- độ hào cảm công lược +5, tổng độ hào cảm 75, ký chủ, cố lên cố lên! 】

Mỗi một lần hào cảm tăng lên, Vân Y phát hiện, hệ thống đều sẽ so với mình hưng phấn hơn rất nhiều..... Điểm này, Vân Y có chút hoài nghi..

Chỉ là, nghe hệ thống nhắc nhở, Vân Y không có thời gian để ý, tiếp tục động tác.

"A Cảnh ngoan, loại chuyện này sao có thể tự mình làm? Sau này phân phó hạ nhân là được, Ngự Thiện Phòng những người đó, thật là không hiểu chuyện." Vân Y như là phải cho Mộ Chi Cảnh hết giận mới được, mắng đám người ở Ngự Thiện Phòng.

Ngự Thiện Phòng:...

Lời nói có chút như là đang dỗ trẻ con, Mộ Chi Cảnh cười khẽ một tiếng, "A Cảnh không có việc gì, bệ hạ không cần lo lắng."

Thấy Mộ Chi Cảnh vui vẻ nở nụ cười, Vân Y lúc này mới thở dài nhẹ nhõm một hơi.

"A Cảnh vừa rồi xảy ra chuyện gì? Không vui sao?" Vừa rồi, Mộ Chi Cảnh ánh mắt, giống như là sắp khóc vậy.

Vân Y nhắc tới sự tình vừa rồi, Mộ Chi Cảnh lại bắt đầu không cao hứng, "Bệ hạ, ngài, có phải hay không..... Thật sự muốn tuyên thêm phi tử?"

Mộ Chi Cảnh đem tin tức hỏi về Vân Y, mắt thấy, tai nghe, hẳn muốn đích thân nghe Vân Y nói.

"A Cảnh ngốc, chẳng từ nơi nào nghe được vậy, trừ bỏ chàng, ai ta cũng không cần." Lúc này đây, Vân Y không dùng "Trẫm", trực tiếp xưng hô ta.

Mộ Chi Cảnh nghe vậy thì có chút sững sờ, không biết nên phản ứng ra sao.

Vân Y nhanh tay, hai tay vòng qua Mộ Chi Cảnh, đem khoảng cách giữa hai người kéo gần lại.

Hai đôi môi găt gao mà dán cùng nhau.....

【 đỉnh -- độ hào cảm công lược +10, tổng độ hào cảm 85, ký chủ cố lên, rất mau liền có thể hoàn thành nhiệm vụ, fighting! 】

【 đỉnh -- độ hào cảm công lược +10, tổng độ hào cảm vì 95, oh yeah! 】

Có đôi khi, Vân Y thật sự rất muốn che đậy cái hệ thống gây mất hứng này, đem hết thảy kiểu diễn tư tâm trong người cô đều bóp chết ở trong trứng.

Mộ Chi Cảnh đang nghe Vân Y nói như vậy, trong lòng cực kỳ cảm động, trừ bỏ người, ta ai cũng không cần.....

Đây là lời nữ hoàng hứa hẹn, tuy rằng không biết có thể thực hiện hay không, nhưng lúc này nghe được, trong lòng trừ bỏ cảm động, vẫn là cảm động.

Nhưng một giây sau, trên cánh môi lại có một mảnh mềm mại dán lên, hương thơm ngọt ngào.....

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 348: Nữ hoàng bệ hạ, uy vũ! (38)

Liên tục hai lần thông báo hào cảm, Vân Y tuy rằng không biết này cụ thể hào cảm là tăng bao nhiêu, nhưng nhiệm vụ chắc rất mau liền hoàn thành.

"A Cảnh, để ta nắm thử canh chàng làm." Cô buông lòng Mộ Chi Cảnh ra, một khắc kia, Vân Y có thể thấy rõ ràng trên mặt Mộ Chi Cảnh vẫn là một mặt đỏ bừng còn lưu lại.

"Được." Mộ Chi Cảnh gật gật đầu, đem bưng canh ả, để ở trước mặt Vân Y.

Vân Y nếm một ngụm, "Àn, không tồi, A Cảnh thủ nghệ thật tốt."

Lời tán dương trong tai Mộ Chi Cảnh vậy mà lại dễ nghe như thế, hẳn cười tủm tỉm mà nhìn Vân Y, trong lòng càng là ngọt ngào.

"A Cánh, chàng cũng uống thử xem." Vân Y múc một muỗng cho Mộ Chi Cánh, chà chà trường hợp này, ảm áp mà lắng mạn.

Không khi hai người lắng mạn, nhuộm đắm toàn bộ không khí, ngay cả là bầu trời ánh trắng, đều vì bọn họ chiếu sáng quang mang.

Vân Y và người này viết công văn, hơn nữa ở trong triều mà tuyên dương bốn phía, "Trẫm vì Quốc Hậu phế đi toàn bộ hậu cung, từ rày về sau, hậu cung chỉ có một người Quốc Hậu, là đã đủ rồi."

Lời này truyền tới trong tai Mộ Chi Cánh, đình..... Độ hào cảm lập tức lại tăng rồi.

【 đình -- độ hào cảm công lực +5, tổng độ hào cảm 100, ký chủ thật uy vũ. 】

【 độ hào cảm công lực đạt 100, phục chế ý thức ký chủ..... Phục chế thành công, đang thoát ly thế giới.....】

【 đang thanh trừ ý thức ký chủ.....100%.....50%.....0%..... Thanh trừ xong 】

"Đạt được tích phân 800, có 20 điểm phân phối, xin đề nghị phân phối điểm." Tiếng hệ thống vang lên, trước mắt Vân Y tối sầm, thoát ly bản thể, đi tới không gian giả thuyết.

Vân Y hôn hôn mê mê..... Ngay lúc đó thời điểm, cô còn đang đi dạo Ngự Hoa Viên, ai ngờ, đầu óc đột nhiên tối sầm, té xỉu.

"Hệ thống, sau này đừng có làm ta đứng một cái phải tiến vào không gian được không?" Cô có chút phẫn nộ, mỗi lần đều là như thế này.

Hệ thống không thèm để ý đến, "Ký chủ, đề nghị phân phối tích điểm"

Vân Y phẫn nộ, không được hệ thống trả lời, tự nhiên cũng là đã biết hệ thống không muốn trả lời vấn đề của cô, hoặc là đáp án chính là: Không thể.

Đành phải thôi

"10 điểm dung mạo, 10 điểm đáng người." Vân Y cẩn thận mà nhìn tư liệu. Suy nghĩ một lúc sau, mở miệng nói

Tài nhập tư liệu ký chủ:

Ký chủ: Vân Y

Tuổi:20

Dung mạo:55 (tối đa 100)

Đáng người:50 (tối đa 100)

Mị lực:60 (tối đa 100)

Trí lực:60 (tối đa 100)

Thể lực:55 (tối đa 100)

Sở trường đặc biệt: Tạm vô hiệu hóa

Kỹ năng đặc thù: Hoa lệ đỉnh hạt mưa phiên bản cao cấp, siêu cấp hướng dẫn.

Tích phân:3250【dùng để mua sắm vật phẩm trong thương thành, hoặc là thăng cấp】

Cấp bậc:1

Vân yThời điểm nhìn thấy cấp bậc hiện tại của mình, Vân Y lại hỏi hệ thống, "Hệ thống, lúc nào ta mới lên cấp, lúc nào thì được làm nhiệm vụ năm sao?"

Cô có chút muốn phát điên rồi, cấp bậc vẫn luôn không đi lên, như vậy đến lúc nào mới có thể khôi phục tự do?

"Ký chủ đừng sốt ruột, nỗ lực làm nhiệm vụ liên có thể khôi phục tự do." Hệ thống khuyên giải.

Vân Y vẫn cứ tiếp tục phát điên hỏi mãi vấn đề này, hệ thống chạy nhanh đem Vân Y truyền tống đến cái Vị diện tiếp theo.

- hoàn thế giới 11 -

*xin chào editor đây, lần này xin phép không làm ngoại truyện. Tóm tắt ngoại truyện là Mộc Vũ Thần sau khi bị đánh 50 đại bản thì được Mộc Tướng, lúc này đã xin cáo lão về hưu, mang về quê sống, nguyên chủ cùng Mộ Chi Cánh sinh long phượng thai và sống hạnh phúc bên nhau mãi mãi.

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhặt Kỳ Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 349: Tiên gia có lệnh: Ma Tôn, người lại đây (1)

【 đang tiếp thu nhiệm vụ..... Nhiệm vụ tiếp thu thành công..... đang truyền tống.....】

Vân y bị truyền tống đến một nơi xa lạ, hết thảy trước mắt là một vùng sơn nước cánh sắc phá lệ mê người, bên cạnh ao đầy núi cạnh tú, sơn dã như tẩy; tri thượng hà quang vạn đạo, cầu vòng nhỏ lên cao; trong ao ký phong ảnh ngược, sóng nước lồng lảnh.

Thiên Trì trên không bị mây mù bao phủ, đặt mình trong trong đó khiến người có cảm giác như đang vãn giá vũ, mây trắng dưới chân phiêu dật, tạo ra một loại cảm giác thần bí khó lường, phiêu phiêu dục tiền mỹ cảm.

Nơi này..... Là nơi nào?

Vân Y nhìn chung quanh một vòng, nơi này, trong đầu nguyên chủ cũng không có ký ức về nó, bên cạnh ao này cũng không có ai, cô muốn tìm chút manh mối, đều tìm hiểu không ra. Đành tiếp thu cốt truyện trước.

Lần này, Vân Y tiếp thu cốt truyện dùng tận mười lăm phút, chỉ là..... Cốt truyện khiến Vân Y không biết nên nói cái gì.

Cái vị diện này, là Vị diện tiên hiệp..... Nam chính chính là này thiên cung Tiên Đế, mà nữ chính, là một cái tiểu hồ ly Tiên Đế dưỡng trong tay.

Lại là chuyện xưa, hai người cũng vốn đang là một mảnh hài hòa.

Đột nhiên lại từ đâu nhảy ra, một cái nam phụ phản diện phá hủy hạnh phúc bọn họ, Ma Tôn, đại ác bá của Ma giới.

Ma Tôn bị thuộc hạ phản bội phải chạy trốn lên Thiên giới. Sau đó được nữ chính tiểu hồ ly cứu mạng.

Vì cái gì mà một Ma Tôn lại có thể tự do đi ra đi vào thiên giới, chạy trốn cũng chọn chạy lên đây chứ không phải đi hướng khác.

Vấn đề này Vân Y tò vè cô cũng không biết.

Sau đó, Ma Tôn Khuyên Nhan vẫn luôn làm phá sinh hoạt hai người của Tiên Đế Mặc Hàn Vũ cùng tiểu hồ ly Lê Hạ.

Thế là tự nhiên, Khuyên Nhan bị ngược thâm thời rồi, tác giả quân đem Khuyên Nhan ngược lên ngược xuống, kiểm được một phen nước mắt của người đọc, rồi mới kết thúc.

Mục đích của Vân Y ở vị diện này, chính là công lược vai ác Ma Tôn Khuyên Nhan, cho hắn một cái kết cục tốt đẹp.

Quan trọng là, ở vị diện này Vân Y sắm vai nhân vật gì?

Toàn bộ trong cốt truyện, nếu nói Vân Y là một pháo hôi thì cũng chưa đến mức, bởi vì xuyên suốt bộ truyện, nguyên chủ không có xuất hiện qua bao nhiêu lần... gần như là không hề lộ mặt.

Nhưng mà thân phận nguyên chủ lần này cũng không thấp a, là Thần tộc thượng cổ.....

"Hệ thống, người không phải là hệ thống cứu vớt nữ phụ sao? Nói ta nghe, nguyên chủ xem như là cái gì? Có oán hận gì?"

Vân Y không hiểu, vì cái gì nhiệm vụ hệ thống đưa ra, hiện tại càng ngày càng hồ cha vô dụng?

"Ký chủ, phân bổ nhiệm vụ công lược đến các chi nhánh không phải là cái ta có thể không chế." Hệ thống nói như thế, ý tứ chính là, người hỏi ta, ta hỏi ai?

Vân Y cạn lời.

Kệ vậy.

Chỉ là Vân Y có chút ưu thương chính là..... Có bây giờ, làm thế nào để tới gần Ma Tôn, công lược hắn?

Vân Y đứng bên Thiên Trì, từ thiên trì nhìn xuống còn có thể nhìn thấy cảnh tượng trên nhân gian.

"Hệ thống, hiện tại ta như vậy có tính là đoạt xá thân thể ký chủ hay không? Chẳng lẽ người khác sẽ không phát hiện ra sao?" Thần tộc Thượng cổ a, thân phận này, cũng không phải là cái gì nhỏ nhỏ, thực phong cách.

"Ký chủ yên tâm, sẽ không xuất hiện vấn đề gì." Vân Y vẫn đề này đối với hệ thống mà nói, là cọng lông vô tội thôi không phải sao?

Được rồi.

Đã là thế giới tiểu thuyết, đương nhiên sẽ không xuất hiện vấn đề.

Nghĩ lại cốt truyện, hiện tại đã đến lúc Ma Tôn bị thuộ hạ làm trọng thương, tiểu hồ ly đã đem Ma Tôn cứu lấy.

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 350: Tiên gia có lệnh: Ma Tôn, người lại đây (2)

Nam phụ Khuyên Nhan, chính là bởi vì tiểu hồ ly đã cứu mạng hắn, hắn mới đối với nữ chính Lê Hạ đề bụng như thế.

Hiện tại, cốt truyện đã đi đến tận đây, Vân Y cảm thấy quá trình công lược sẽ càng thêm gian nan.

Bất quá, Vân Y quyết định, đi tới chỗ Ma Tôn bị thương đi xem thử.

Vừa đến nơi đã thấy được một tiểu hồ ly đứng dưới tàng cây, nghiêng đầu nhìn về phía trên cây đại thụ.

Nhìn trên cây mọc đầy trái cây cùng đồ vật, tiểu hồ ly nhìn trong chốc lát, quyết tâm Nhắc chân đi đến dưới tàng cây.

Mà rõ ràng, trái cây treo cao ở trên đỉnh đầu nàng ta hoàn toàn không có ý tứ rơi xuống dưới.

Mà ngay bên cạnh cây đại thụ là..... Khuyên Nhan?

Vân Y thật ra cảm thấy có chút kỳ quái, nhìn tiểu hồ ly Lê Hạ bỏ dáng thêm ăn, tựa hồ là không phát hiện Ma Tôn Khuyên Nhan đang ở một chỗ gần đó.

Lại suy nghĩ cốt truyện một chút, phát triển tình tiết hiện tại, Vân Y nhủ thầm, sao cô cảm giác có chỗ nào đó không thích hợp? Không phải là nữ chính ngay lập tức cứu nam phụ về sao?

"Ha ha, tiểu hồ ly, xem đủ chưa?" Vân Y đột nhiên lên tiếng, Lê Hạ sợ tới mức cả kinh, vội vàng thu tầm mắt.

Tiểu hồ ly đầu lại lắc lắc, xoay lại nhìn cây cổ thụ, tựa hồ là suy nghĩ trong chốc lát.

Nàng ta mở miệng trả lời bằng thanh âm mềm mềm mại mại: "Àn, trái cây không đủ."

"Ha ha." Nhìn tiểu hồ ly ngốc mạnh như thế, Vân Y cảm thấy tiểu hồ ly đáng yêu ngay thơ xinh xắn này thật không hổ là viên ngọc trong tay nam chính, thật thuần khiết a.

"A? Người là ai?" Lê Hạ chớp chớp chính mình đôi mắt to tròn long lanh, đột nhiên ý thức được sự tồn tại của Vân Y.

Vân Y hơi nghiêng người xuống trước mặt Lê Hạ, đôi tay nâng gương mặt tiểu hồ ly kia, "Tiểu hồ ly, ta là Vân Y, vậy còn em?"

"Vân Y? Nga, ta là Lê Hạ, có thể gọi ta là Lê, hoặc là Hạ Tử." Thanh âm Mềm mềm mại mại còn mang theo điểm sợ hãi rụt rụt.

"Hạ Tử." Vân Y dùng chính mình tay đầu vớ võ Hạ Tử, một đầu nhỏ đẩy tóc tím nhạt, mềm mại kéo dài, sờ lên rất thoải mái.

"Em gái muốn ăn huyền linh quả?" Vân Y chỉ chỉ trên cây, Lê Hạ nghe vậy lập tức nhanh chóng gât gât đầu.

Vân Y ngón trỏ cùng ngón giữa tay khép lại, hướng phía huyền linh quả trên cây vung lên, trái cây trên cây liền rớt xuống, Lê Hạ trốn không kịp, bị đập vào đầu rất nhiều lần, nghe răng trợn mắt, méo miệng tỏ vẻ ủy khuất, nhưng rất nhanh đã lại chuyển tâm nhất trái cây lên ăn.

"Tiểu Hạ tử, ta hỏi em, em có nhìn thấy ai bị thương ở quanh đây không?" Vân Y trong lúc Lê Hạ chuyên tâm ăn trái cây, đột nhiên hỏi đến vấn đề này.

Lê Hạ có chút nghi hoặc mà nhìn về phía Vân Y, lắc lắc đầu, "Hạ Tử không thấy được, bất quá, ta có thấy một con hóa điều."

Hóa điều?

Khuyên Nhan nguyên hình là hóa điều?

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 351: Tiên gia có lệnh: Ma Tôn, người lại đây (3)

Con chim kia...hiện tại ở nơi nào?" Vân Y có chút cảm giác mình đang dụ dỗ tiểu oa nhi. Nhưng mà không sao, dù gì thì cô cũng đang giúp nữ chính, ừm, bảo vệ hạnh phúc, nghĩ đến đây, một chút áy náy trong lòng Vân Y hoàn toàn

biến mất.

"Hóa điều bị ta nướng." haha, bị nướng ần rồi sao?

Nam phụ độc ác liền bị nướng, hết chuyện rồi?

Nhưng mà sau đó Lê Hạ lại nsi tiếp, "Hóa điều nướng không được, ta ném sang một bên rồi."

Tùy hứng như thế, Vân Y cũng không biết nên nói cái gì.

Cô đi theo Lê Hạ đi tới nơi nàg ta vứt con chim, nhủu mây, một cái hồ to như thế này, con hóa điều này phải to đến mức nào?

Có nhủu mây nhìn về phía kia Khuynh Nhan, hóa điều nào, rõ ràng là một người bị nướng chín.

"Hả? Hóa điều đâu rồi?" Nàng còn tính toán dùng lò nướng thử lại một chút.

"Úm——"

Nam phụ nào đó vừa bị nướng chín chậm rãi tỉnh lại.

Khuynh Nhan vừa mở mắt ra, liền trông thấy có một con hồ ly màu tím cùng một nữ tử đang nhìn mình.

"A, hóa điều tỉnh rồi." Lê Hạ lúc này còn chưa phản ứng lại, cái gọi là hóa điều..... Chỉ là hình thượng bên ngoài có một chút giống thôi, người ta là... người.

Khuynh Nhan cũng không phải hoàn toàn không có cảm giác gì, nghe được tiếng tiếu hồ ly, người lúc trước liên tục kêu muốn ăn thịt hóa điều, hẳn chính là cái tiếu hồ ly trước mắt này đi.

"Hạ Tử, đây không phải hóa điều." Vân Y lại đuổi tay, vỗ vỗ đầu Lê Hạ, phát hiện xúc cảm, đỡ mờ, vẫn thật tốt.

"Ta muốn ăn hóa điều, ta muốn thịt nướng!" Lê Hạ không chịu từ bỏ, hóa điều tỉnh mất rồi, nàng không thể muốn làm gì thì làm.

Lê Hạ thanh âm có chút nghẹn ngào, khóc thút thít đến làm người đau lòng.

"Được rồi, chốc lát ta mang em đi ăn thịt nướng, được không?" Vân Y nhẹ nhàng dỗ Lê Hạ, lúc này cũng không có thời gian để ý tới Khuynh Nhan.

【 đỉnh -- độ hảo cảm với nữ chính+10, tổng độ hảo cảm là 30! Ký chú, cô làm gì vậy. 】

【 đỉnh -- độ hảo cảm công lực+5, tổng độ hảo cảm 5, ký chú cố lên! 】

【 đỉnh -- độ hảo cảm công lực +5, độ hảo cảm công lực đạt tới 100 thì nhiệm vụ hoàn thành, trong lúc làm nhiệm vụ, độ hảo cảm sẽ có biến đổi, nếu độ hảo cảm công lực đạt -100, nhiệm vụ thất bại, thất bại ba lần sẽ bị mạt sát --】

Này, hảo cảm của nam phụ cho nữ chính..... Gia tăng đến thật là nhanh.

Quả nhiên, bán manh thần mã, hảo cảm độ bay như tên lửa.....

Chỉ là, Vân y có chết cũng sẽ không bán manh, làm sao đây?

Ít nhất hảo cảm không có rơi chậm lại, haiz.

"Vị công tử này, xem ra, ngươi không phải là người ở đây".

Vừa nghe đến Vân Y lời này, Khuynh Nhan nháy mắt liền cảnh giác lên, nhìn Vân Y, ánh mắt có chút sắc bén.

Vân Y phảng phất giống như là không có nhìn đến giống nhau, nếu hảo cảm độ không có rơi chậm lại, như vậy đã nói lên, này Khuynh Nhan tổ chất tâm lý còn khá tốt.

"Hóa điều, chúng ta muốn ăn chim nướng, người đi sao?"

Bạn đang đọc truyện *Công Lực: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 352: Tiên gia có lệnh: Ma Tôn, người lại đây (4)

Cũng không biết Lê Hạ vì cái gì muốn mời Khuynh Nhan đi cùng nhau, chỉ là, nhìn Khuynh Nhan cả người một bộ đáng hề hề, đen xì cả toi, Vân Y cười khê.

Trong đầu điểm chú ngữ, vung tay lên, nháy mắt, Khuynh Nhan trên người khôi phục sạch sẽ, vết thương, đều khá hơn nhiều.

Đương nhiên, cái này chỉ là biểu hiện bên ngoài tương đối với tốt bên ngoài mà thôi, còn nội thương thì xin lỗi, Vân Y không nghĩ vẩy tay một cái trị liệu luôn cho hẳn.

Vân Y nhìn nhan sắc của Khuynh Nhan sau khi trở lại sạch sẽ, làn da trắng nõn tinh tế, đôi mắt thâm thúy mẽ người giống như sao trời ban đêm, câu hồn đoạt phách.

Cái mũi tuấn tú thẳng thắn, còn có đôi môi luôn là mang theo một mặt tà khí như có như không.

Đây là Ma Tôn Khuynh Nhan?

Không hổ là Ma Tôn, bộ dạng tà mị tuấn mỹ này khiến Vân Y nường mây, người này lớn lên so với ảnh hậu hạng nhất còn muốn tinh xảo hơn, ha ha tính toán tới đã kích ai vậy?

"Ồ? Hóa điều thật xinh đẹp." Lê Hạ ca ngợi, nhan sắc này còn có thể cùng Hàn Vũ sư tôn so sánh, không khỏi mở miệng khen một tiếng.

Lời ca ngợi hồn nhiên như thế khiến hảo cảm của Khuynh Nhan với Lê Hạ lại bay lên một tầng.

【 đỉnh -- độ hảo cảm với nữ chính+10, tổng độ hảo cảm là 40! Ký chú, cô không định làm gì sao? 】

Vân Y cũng cảm giác mình sắp học máu, ngay dưới mí mắt mình, vai ác đối với với nữ chính hảo cảm tăng tận 20 điểm.

"Công tử là người phương nào? Tới Thiên cung, lại là vì chuyện gì?" Vân Y không có khả năng bắt chước Lê Hạ bán manh xoát hảo cảm, đành phải tìm lối tắt.

Thấy Vân Y hỏi, Khuynh Nhan lúc này đã đại khái biết, nơi này..... Chính là Thiên cung.

Nhìn nhìn bốn phía, nghĩ lại so với Ma giới kỳ thật không kém đâu?

"Tại hạ Khuynh Nhan."

"À? Khuynh Nhan? Ma giới chỉ tôn?" Vân Y bẻ lên tiếu hồ ly, cúi đầu nhìn về phía Khuynh Nhan, "Ta nghe qua người là một nhân vật, chính là..... không thêm để người vào mắt (huênh hoang, kiêu ngạo)."

Vân Y khẽ mỉm cười, khiến Khuynh Nhan cho rằng Vân Y đang giễu cợt hấn.

Hắn không nghĩ tới một cái tiên từ nhỏ nhỏ, thế nhưng cũng có nghe qua thanh danh của hắn.

"Tỷ tỷ, Ma giới chí tôn? Là cái gì?" Lê Hạ có chút không rõ chuyện gì đang xảy ra, nghi hoặc nhìn Vân Y, trong mắt ngập nước còn có chút mê mang.

"Hạ Từ ngoan, em cũng không cần hiểu!" Vân Y lại xoa xoa đầu Lê Hạ, "Em không phải nói muốn đi ăn sao? Cần thận lát nữa Thiên đế lại tìm em, đừng đi quá xa."

Nói đến Thiên Đế Mặc Hàn Vũ, Lê Hạ lập tức liền tập trung tinh thần, "Đúng vậy, lát nữa Hàn Vũ lại tìm ta rồi."

Nghe nói đến Thiên Đế thời điểm, Khuynh Nhan liền đem tầm mắt đặt ở trên người Lê Hạ, Hàn Vũ? Có quan hệ sao?

Vân Y thấy được Khuynh Nhan phản ứng như vậy cũng không nói gì.

Được rồi, cái này là có cố ý.

Nam phụ, người không cần đem chính mình tâm tư đặt ở trên người nữ chính, nữ chính là thuộc về nam chính, người biết không?

"Kia tỷ tỷ, ngày mai ta lại đến tìm tỷ nha, ta đi trước." Nhảy nhót nhảy nhót, Lê Hạ bay nhanh ra ngoài.

Mặc Hàn Vũ hẳn là đã trở lại, nếu còn không quay về nói, chờ hẳn bắt được mình trốn học, lại bị đét mông.

Lê Hạ không nghĩ tới Vân Y làm sao biết được chuyện nàng và Thiên đế.

Nàng bỏ đi, nơi này liền dư lại Khuynh Nhan cùng Vân Y.

"Khuynh Nhan..... Hiện người có thương tích, đi theo ta, chữa thương đi." Vân Y không chờ Khuynh Nhan phản ứng lại, liền đem Khuynh Nhan mang đi.

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 353: Tiên gia có lệnh: Ma Tôn, người lại đây (5)

Khuynh Nhan làm Ma Tôn, bị Vân Y tùy tiện tiện liên lôi ôi kéo kéo như vậy, hẳn tỏ vẻ rất bất lực và phẫn hận.

Hắn bức bối nhìn sườn mặt Vân Y.

Tuy rằng nguyên chủ bản thân điều kiện cũng không kém, nhưng mà..... Bởi vì tư liệu hạn chế của Vân Y, vẫn là kém đi một đoạn.

Mặc kệ Khuynh Nhan trừng mắt mình, Vân Y chỉ cần biết hảo cảm không có giảm xuống là được rồi.

Thiên cung nói thế nào vẫn là thiên cung, điều kiện không tệ, xem xét độ ngưng đọng cuat tiên khí mà nói, so sánh với yêu giới hẳn từng đi vào, còn muốn nồng đậm hơn nhiều lần.

"Người muốn mang ta đi đâu?" Ma Tôn nhũ mày, hẳn không cho rằng, thiên giới đều ngốc tử, sẽ hảo tâm giúp mình chữa thương.

"Không đi đâu cả, chính là mang người trở về chữa thương, đương nhiên, là yêu cầu báo đáp." Vân Y biết, nếu thù lao cái gì cũng đều không lấy, Khuynh Nhan tất nhiên sẽ sinh ra nghi ngờ.

"Thù lao?" Hừ, biết ngay mà, đều là không có ý tốt.

"Ma Tôn Khuynh Nhan, nghe nói Ma giới các người có rất nhiều đồ vật hiếm lạ có quái..... Đừng không?" Vân Y nghiêng đầu, trong mắt là hứng thú, hỏi.

"Hà?" Vân Y hỏi như vậy, Khuynh Nhan có chút không rõ Vân Y nói như thế có hàm nghĩa gì.

"Mang ta tới Ma giới chơi đi." Thực ra tuy có được kí ức của nguyên chủ, Vân Y làm qua nhiều nhiệm vụ như vậy, loại địa phương như Ma giới, cũng không phải là có thể đi.

Lại xem xét Khuynh Nhan bên cạnh, xem bộ dáng này câu hắn, thương thế cũng không thể nhanh chóng tốt lên, vẫn là sẵn lấy cơ hội hảo hảo du dương vài vòng Tam giới một lần cho biết.

"....." Khuynh Nhan không trực tiếp trả lời, lại nhìn chằm chằm Vân Y một hồi lâu.

Tùy tiện tiện một cái thị nữ, có thể rời khỏi Tiên giới sao?

Khuynh Nhan cuối cùng nghĩ thông suốt.

Một tiên nữ bé nhỏ của Tiên giới biết tên của hắn, không phải bởi vì nàng ta có thân phận cao, mà là bởi vì danh khí của mình quá lớn.

"Như thế nào?" Khuynh Nhan không có trả lời, Vân Y còn tưởng rằng hắn không đồng ý.

Hơn nữa, sau khi trị thương mà hảo cảm vẫn chưa đầy thì làm sao mà công lược tiếp? Vạn dặm tương tư? Yêu xa sao?

"Không, nếu người có thể tự ra khỏi Tiên giới, đương nhiên là không có vấn đề gì." Khuynh Nhan tuy rằng không rõ yêu cầu của Vân Y có ý nghĩa gì.

Nhưng hiện tại quan trọng nhất chính là có thể đem thương thế trên người trị liệu thật tốt. Chờ đến khi bọn họ tới, không có sức mà đánh trả thì chi có đường chết.

"Vậy được!" Vân Y gật đầu cười cười.

Cái này đương nhiên là không thành vấn đề, cô muốn đến thì đến muốn đi thì đi, trên Tiên giới, có ai dám cản lại?

Cho nên kỳ thật thân phận nguyên chủ cao như vậy cũng thật tốt.

Hai người đi tới chỗ của Vân Y, nói đúng ra thì đây là một tòa tiên cung nguy nga tráng lệ, từng chỉ tiết nhỏ của tòa cung điện đều như tỏa ra tiên khí.

Khuynh Nhan khi thấy các tiên nữ sôi nổi hành lễ với Vân Y thì mới bắt đầu chậm rãi ý thức được, người này, chỉ sợ thân phận không thấp đi?

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **www.EbookFull.Net**.

Chương 354: Tiên gia có lệnh: Ma Tôn, người lại đây (6)

Vân Y đưa hắn tới phòng riêng, vừa định đi ra thì Khuynh Nhan đột nhiên mở miệng hỏi "Người là a?".

Vân Y dừng bước chân, có chút khó hiểu mà nhìn Khuynh Nhan, giống như là Khuynh Nhan vừa hỏi một vấn đề hết sức ngu xuẩn.

"Ta, không phải đã nói với người sao? Ta là Vân Y."

"Ta là hỏi thân phận người." Khuynh Nhan xốc bàn.

Sao lại có người như vậy.

Khuynh Nhan tò vè, đối với với hành vi giả ngu giả ngờ của Vân Y, phát điên, nhìn Vân Y có chút tức giận đến khẽ cắn môi.

"Ừm, cùng Ma giới một đối với lập,người của Tiên giới?." Vân Y cũng không biết nên nói về thân phận nguyên chủ như thế nào. Chẳng lẽ nói..... Ta là Thần tộc thượng cổ, huyết mạch cao quý nhất, tại Tiên giới này, ta là lớn nhất? nói ra mấy lời kiêu ngạo thế này cũng cần dừng khí nha.

"....." Khuynh Nhan cạn lời, không thể háo háo cùng nhau vui sướng nói chuyện phiếm sao?

Khuynh Nhan vốn dĩ tính tình rất không tốt.

Nhưng mà hiện tại hắn là ăn nhờ ở đậu, không thể xúc động. Sống dưới mái hiên không thể không cúi đầu.

Vân Y thấy Khuynh Nhan bị chính mình làm tức giận thành cái dạng này, cười khẽ một tiếng, tâm tình sung sướng rồi đi.

Chính là, nàng không có quên chính là, haro camm của Khuynh Nhan đối với với chính tiểu hồ ly Lê Hạ là 40..... Với chính mình mới chỉ có 5.

Đúng, điểm này, vẫn là khiến Vân Y có chút buồn bực.

Thấy Vân Y rồi đi, Khuynh Nhan cũng không có nhiều lời, chỉ ngồi ở đó sinh hờn đối với đời.

Trong chốc lát, hắn trên giường, tự hỏi chính mình sau khi thương thế lành lại, hắn nên trừng trị những cái phản đồ đó như thế nào thì tốt.

Phải biết rằng, những người đó, mưu đồ phản bội hắn mà hắn, còn đối với bọn họ tín nhiệm.

Nghĩ đến đây, Khuynh Nhan ánh mắt liền có chút khùng bố, âm ngoan địa khí tức quay chung quanh bốn phía, khiến toàn bộ cung điện Vân Y đều bắt đầu ngưng đọng một cỗ sát khí.

Các thủ vệ cùng các tiểu tiên nữ nhìn thấy cảnh tượng này, cảm nhận được này cỗ sát khí nồng đậm, lập tức liền đi xem. Rồi còn phái người đi thông tri Vân Y.

Vân Y ở thời điểm biết được cái tín tức này, vội vàng chạy đến, thời điểm xem đến Khuynh Nhan cái dạng này, thật sự muốn đem hắn ra đánh một trận.

Dù má, không thể vui sướng chơi đùa lành mạnh chút sao?

Ngồi không nghĩ quần có phải không?

Vân Y ở thời điểm nhìn thấy cái tình huống này, một chương đánh vào trên thân mình Khuynh Nhan.

Khuynh Nhan liền phun ra một ngụm máu đen, rồi mới chậm rãi mở mắt, khoe miệng còn vết máu, nhìn về phía Vân Y.

Có chút suy yếu mà nói với Vân Y: "Cảm ơn!"

Hắn lâm vào suy nghĩ âm u đen tối trong đầu, cũng coi như là nhập ma, nếu là không thể thoát ra, như vậy nhất định phải chết.

【 đĩnh -- độ hảo cảm công lực+10, tổng độ hảo cảm 15, ký chủ, cần nỗ lực đuổi kịp nữ chính! 】

*lời tác giả:【ps: Đừng tưởng rằng ma liền sẽ không bị tâm ma thân trên, chỉ là ma tu luyện cùng tiên cùng đạo tu luyện khí bất đồng, có chút vẫn là có thể có điểm giống nhau. 】

"Người vẫn là trước tiên háo háo nghĩ ngơi đi, những việc khác, không cần suy nghĩ loạn." Vân Y lại như thế nào không biết Khuynh Nhan đang nghĩ đến cái gì.

Chỉ là.....

Vì sao ở trong cốt truyện, Khuynh Nhan cùng Lê Hạ ở chung, hắn sẽ không bị tâm ma thượng vị?

Nhưng mà thời điểm ở cùng mình, tâm ma liền xâm lấn thân thể Khuynh Nhan? Ha!

*tìm thấy lỗi thì comment để mình sửa nhé

Bạn đang đọc truyện *Công Lực: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 355: Tiên gia có lệnh: Ma Tôn, người lại đây (7)

Dờ mờ, chẳng lẽ đây là nữ chính quang hoàn, địa vị cùng nữ phụ pháo hôi không giống nhau?

Đương nhiên, này ký chủ cũng không xem như cái gì pháo hôi, nhưng mà, cũng chỉ được xem như một cái tiểu nhân vật diễn vai quần chúng mà thôi.

"Àn." Khuynh Nhan gật đầu.

Hắn vốn dĩ muốn tìm đồ vật đòi đi lực chú ý của mình một chút, tỳ như..... Tìm người trò chuyện.

Nhưng mà nhìn khí chất Vân Y thanh lãnh như hoa liền,hắn vẫn là cảm thấy, tự mình thụ phục là tốt rồi.

Vân Y tuy rằng không biết suy nghĩ trong lòng Khuynh Nhan, nhưng cô thực ra không muốn cứ như vậy mà rồi đi.

Rốt cuộc, cô hiện tại phải công lực Khuynh Nhan, 15 hảo cảm này cùng 40 hảo cảm độ chính là không giống nhau.

Nếu hảo cảm của Khuynh Nhan đối với Lê Hạ tăng thêm 10 điểm nữa mà nói, như vậy, tương lai Khuynh Nhan đối với Lê Hạ sẽ trở thành giống như trong cốt truyện.

Vân Y không nghĩ đề loại tình huống này xảy ra.

Nhưng..... Nói thật, đất tiểu hồ ly đáng yêu ngây thơ như vậy, đừng nói là Khuynh Nhan thích, liền chính mình cũng có hảo cảm đối với nàng

Một tiểu hồ ly sạch sẽ hồn nhiên, không bị thế sự làm bẩn qua, tựa như một tiểu hài tử, lại ngoan ngoãn hiểu chuyện, làm sao có thể khiến người không thích?

"Ma giới cùng Tiên giới có cái gì bất đồng không?" Vân Y đột nhiên mở miệng, Khuynh Nhan quay đầu nhìn về phía Vân Y.

Chỉ là, lại thấy...

Trong mắt Vân Y không hề gọn sáng, giống như chỉ là đang hỏi một chút chuyện phiếm.

Không chờ Khuynh Nhan mở miệng, Vân Y tiếp tục nói: "Ta chưa từng bước ra khỏi Tiên giới này một bước, từ khi ta bắt đầu có ý thức, trừ bỏ tu luyện, vẫn là tu luyện, ta cũng không biế thế gian này còn có những thứ gì hay ho khác đâu."

"Nếu có thể, ta cũng muốn đi xem, những nơi khác, có cái gì đặc sắc khác nơi này."

Vân Y lời này, khiến Khuynh Nhan bỗng nhiên nhìn mất nền phía nàng đôi mắt chỗ sâu trong, không biết vì sao, đối với Vân Y có một loại thương tiếc đồng tình.

【 đĩnh -- độ hảo cảm công lựợc+5, tổng độ hảo cảm20, ký chủ, người như vậy có chút đáng xấu hổ người biết không! 】

Hệ thống nói là đáng xấu hổ.

Đương nhiên là đang nói Vân Y.

Tuy rằng đúng thật là từ trước đến giờ nguyên chủ không hề ra khỏi tiên giới, nhưng mà còn kí chủ thì sao, lời nói rõ ràng có một loại cảm giác muốn khiến cho Khuynh Nhan đồng tình.

Thật là vô si, người ta đã áy náy thành bộ dáng này.

Chỉ là..... Vân Y cũng không có cách nào.

Người nói xem, bằng không, không bán manh làm nũng, xoát này hảo cảm độ, cô cảm thấy thật đúng là gian nan.

"Không có việc gì, sau này sẽ có cơ hội." Khuynh Nhan không biết an ủi Vân Y như thế nào thì tốt, rốt cuộc, hẳn trước nay đều không có an ủi người khác.

"Người là Ma Tôn? Vậy người sống đã bao nhiêu năm?" Vân Y đột nhiên lại thay đổi chủ đề, có chút hứng thú mà nhìn chằm chằm Khuynh Nhan.

Nhìn Vân Y biến đổi xoắn xoạch, Khuynh Nhan có chút không thể tiếp nhận được, "Không biết."

"Tiên giới chúng ta....."

Vân Y ở đó lải nhải không thôi, cùng Khuynh Nhan nói chuyện Tiên giới, cho dù, cô cũng là từ trong trí nhớ ký chủ hoặc là ở trong cốt truyện phát hiện ra.

Chỉ là..... Nhờ cà đêm ở đó nói chuyện phiếm, Vân Y phát hiện, hảo cảm cuối cùng tăng thêm 10 điểm——hiện tại hảo cảm độ là 30.

Hồ hơ.

Thật vất vả.

Bất quá, thông qua phương thức nói chuyện phiếm, Vân Y hiểu biết thêm một chút về Khuynh Nhan, một Ma Tôn, thân phận cao quý như thế, nhưng cũng chỉ là cái hái tử sống thiếu ánh mặt trời, thiếu tình thương mà thôi.

(8)

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 356: Tiên gia có lệnh: Ma Tôn, người lại đây (8)

Tương tự đến nơi đây, Vân Y cũng biết, hẳn là như thế lại đem lòng yêu quý người trong sáng đầy tình cảm như nữ chính.

Vân y ngồi nhìn Khuynh Nhan ngủ say.

Có lẽ là cô lan man nhiều quá làm hấn ngủ mất.

Nhìn gương mặt đang say ngủ.

Haiz, giá trị nhan sắc cao như thế, mình lại được ở chung gần như thế, thật là có chút cảm tạ hệ thống.

Cảm tạ hệ thống không có làm cô đi công lựợc những tên đưa vẹo táo nứ, tính cách đã xấu xa mà ngoại hình còn nửa yếu nửa quý.

Hệ thống cười haha, bất quá, đưa vẹo táo nứ chưa bao giờ được trở thành nam chính hoặc là nam phụ, thậm chí là vai ác, có biết không?

Khuynh Nhan bới vì có Vân Y làm bạn dưới, cuối cùng không xảy ra chuyện gì nữa.

Khuynh Nhan trước kia tu luyện hết sức điên cuồng, áp lực sinh ra khi đó, tự nhiên sẽ ở thời điểm hấn suy yếu điên cuồng tăng trưởng.

Ký thật hảo cảm một người dễ dàng xoát nhất, chính là ở thời điểm hấn suy yếu, sinh bệnh, khi đó người ta cần nhất là quan tâm.

Trong lúc hấn yếu ớt nhất, nếu được một người khác trao cho quan tâm cùng săn sóc, đặc biệt là kiểu người giống Khuynh Nhan, tâm hồn có chút hắc ám, cho một ít ánh mặt trời hẳn sẽ sáng lạn.

"Thần tôn, Thiên Đế nói có chuyện thỉnh ngài qua một chuyến." Vân Y mới vừa bước ra khỏi phòng Khuynh Nhan, liền có người tiến đến tìm nàng.

Chỉ là.....

Nhìn cái tiểu tiên nữ trước mắt này, không kiêu ngạo không siểm nịnh, Vân Y thật đúng là cảm thấy có chút mặt, nhưng là, lại quên mất ở nơi nào gặp qua.

"Được." Vân Y đập bộ chuẩn bị rồi đi, thì mở miệng hỏi nàng ta, "Người gọi là gì nhỉ?"

"Khởi bẩm thần tôn, tiểu tiên Vu Sanh." Vân Y hơi nhú mị, Vu Sanh?

Được rồi, cô cảm thấy rất quen thuộc, nhưng lại quên mất ở nơi nào nghe qua.

Có thể là ký chủ đời trước gặp qua tiểu tiên nữ này, nghe qua đi.

"Ừ."

Vân Y không để ý đến người này, hướng đến chỗ Thiên Đế Mặc Hàn Vũ mà đi.

Nàng không biết, Mặc Hàn Vũ sẽ có cái sự tình gì tìm nàng, phải biết rằng, hai người trước kia..... chưa bao giờ có cái gì liên lụy.

Đi tới chỗ Thiên đế, đứng ở cửa cung, Vân Y phát hiện cung điện Thiên đế, càng thêm huy hoàng.

Ngoài trang trí ngoại cảnh ra thì xung quanh có mây mù lượn lờ, nồng đậm tiên khí như là muốn ngưng kết thành bọt nước.

Quả nhiên không hổ là Thiên Đế địa phương.

Nếu là ở tại đây tu luyện, tiểu tiên bình thường chỉ sợ không đến trăm năm, liền có thể tấn chức Kim Tiên đi?

"Tỷ tỷ." Vân Y thân ảnh vừa xuất hiện, một bóng hình tím tím vọt đến.

Tiểu hồ ly?

"Hạ Tử?" có Vvươn tay, tiếp lấy thân mình Lê Hạ.

May mắn là này Lê Hạ thân thể không giống những đại lão hồ khổng lồ, bằng không bay nhanh như thế sẽ đem cô đè chết.

"Tỷ tỷ." Lê Hạ ngọt ngào cười, thanh âm mềm mại, cười đến sáng lạn.

"Ai da, Hạ Tử, là em tìm ta sao?" Vân Y đột nhiên nhớ tới, nàng cùng Thiên Đế là không có cái quan hệ gì, nhưng nàng cùng tâm can bảo bối của Thiên đế, Lê Hạ, hình như quan hệ cũng không tệ lắm.

"Đúng vậy đúng vậy." Lê Hạ gật gật đầu, lung lay, động tác tựa như búp bê vải.

"Hạ Tử, sao em lại dùng danh hào Thiên Đế tới tìm ta?" Vân Y không cho rằng, Mặc Hàn Vũ cái gì cũng không biết đâu.

"Bối vì..... Bối vì sự tôn nói có chuyện muốn tìm tỷ tỷ." Lê Hạ không biết vì sao sự tôn sẽ biết mình quen Vân Y tỷ tỷ.

Sau khi thấy mình đi chơi về thì cũng không mở miệng thuyết giáo, ngược lại là quan tâm mình đi nơi nào, rồi còn nói muốn tìm Vân Y tỷ tỷ lại đây một chuyến.

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 357: Tiên gia có lệnh: Ma Tôn, ngươi lại đây (9)

"Vậy à?" Vân Y ôm Lê Hạ, nhưng mà tâm mất lại dời về đại diện Thiên đế.

Vân Y như có chút suy tư gì mà cúi đầu nhìn thoáng qua Lê Hạ, rồi mới ôm lấy Lê Hạ, liền hướng vào bên trong cung điện Thiên đế mà đi đến.

Nhìn thấy diện mạo Thiên đế, Vân Y cảm thán, không hổ là nam chính, cốt truyện thậm chí còn miêu tả hắn có chút mờ nhạt đối với nhan sắc thật.

Chà, nhìn chân nhân này, có thể nói là thật..... mỹ lệ mà vẫn khí phách.

Trời sinh một bộ quần lâm thiên hạ khí thế vương giả, ngũ quan anh tuấn vô cùng, phảng phất là dùng đôi tay nghệ thuật xảo nhất điêu khắc ra, yết hầu đường cong rõ ràng, ánh mắt sắc bén thâm thúy, như có như không làm cho người ta có một loại cảm giác áp bách.

Nhìn trước mắt người này, Vân Y tuy rằng cảm thấy hắn tuấn mỹ, trên người kia vương bát (bá) chi khí sừng sững (?), nhưng cô cũng không bối vậy mà khiếp đảm.

Phải biết rằng, thân phận của cô, chính là thượng cổ Thần tộc, mặc kệ là thân phận hay vẫn là tu vi, chút nào cũng không thấp so với hắn.

"Thiên Đế Mặc Hàn Vũ?" Nhìn thấy Mặc Hàn Vũ, Vân Y mở miệng hỏi.

"Thượng tôn đại nhân, lần đầu gặp mặt!" Mặc Hàn Vũ cười lộ lên, không giống bề ngoài thoát nhìn nghiêm khắc.

"Không biết Thiên Đế mời ta lại đây một chuyến, là vì chuyện gì?" Vân Y không quên, đây là Thiên Đế mời cô lại đây.

"Cũng không phải cái gì đại sự, chỉ là nghe nói, thượng tôn đại nhân thu lưu một Ma tộc, phải không?" Lâm Thiên Đế, hẳn tự nhiên là có nghĩa vụ giữ gìn an nguy của toàn bộ Thiên Đình.

Cho nên Tiên giới, không thể để sự xuất hiện của Ma tộc làm cho náo động.

"Thiên đế là nói Ma Tôn Khuyết Nhan sao? Ừ, hẳn hiện tại đích xác ở trong cung của ta." Vân Y cũng không có giấu giếm, trực tiếp mở miệng.

"Vậy. Không biết thượng tôn đại nhân cùng Ma Tôn, quan hệ ra sao? Vì sao phải thu lưu một cái Ma tộc ở Tiên giới chúng ta đâu?"

Mặc Hàn Vũ có chút hùng hồ dọa người nhìn Vân Y, lời này trong ngữ khí, tràn đầy chỉ trích.

Vân Y bị Mặc Hàn Vũ "Đề ra nghi vấn", haiz, nhớ tới trong cốt truyện, thời điểm tiêu hồ ly Lê Hạ thu lưu Khuyết Nhan, Mặc Hàn Vũ cũng không nghiêm khắc chất vấn Lê Hạ đâu.

Chẳng lẽ..... Đây cũng là thuộc tính của quang hoàn nữ chính?

Bất quá, cho dù là như thế, Vân Y cũng không lui bước thoái nhượng. "Chuyện của ta, đến lượt ngươi chỉ chỉ trò trò sao?"

Vân Y hừ lạnh một tiếng, có chút cao ngạo mà nhìn nam chính.

Lúc này, thân phận của nàng không cho phép cô làm ra sự tình không xứng, cho dù phát hiện chính mình làm như vậy, thật sự có chút không tốt lắm.

"Ngươi!" Nhìn Vân Y bộ dáng ngạo khí đầu mình, Mặc Hàn Vũ trên mặt liền là hàn băng che kín, nhìn chăm chăm Vân Y, phảng phất như ông chủ lúc bắt nạt nhân viên, lấy ánh mắt tấn công, uy hiếp Vân Y muốn cô đầu hàng.

"Thiên Đế nhân rồi như vậy không bằng hảo hảo dạy dỗ thuộc hạ của mình đi, đừng lúc nào cũng nhìn chăm chăm người khác như vậy."

Vân Y nhẹ nhàng như không trả lời, mà tiêu hồ ly ở trong lòng ngực Vân Y có chút không hiểu, nhìn nhìn Vân Y, lại nhìn nhìn sự tôn chính mình.

Vì sao Vân Y tỷ tỷ cùng sự tôn lại nhìn nhau chăm chăm như vậy, nàng không hiểu?

Bị Vân Y nói như thế, Mặc Hàn Vũ tự nhiên cũng biết, Vân Y chỉ trích mình giám thị nàng.

"Thượng tôn chỉ có để ý, ta chỉ là vì an nguy Thiên giới thôi, nếu là Ma Tôn làm cái gì nguy hại Thiên giới, đến lúc đó chúng ta liền....."

"Ngươi yên tâm, Khuyết Nhan làm ra chuyện gì, ta tới gánh vác." Vân Y đánh gãy lời nói Mặc Hàn Vũ, ngữ khí thấp phẫn kiên định.

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 358: Tiên gia có lệnh: Ma Tôn, ngươi lại đây (10)

Vân Y đã mở miệng nói vậy, Mặc Hàn Vũ cũng không có cách nào khác, được rồi, nếu thượng thần đại nhân đã nói như vậy...

Mặc Hàn Vũ cũng không đem chuyện này đặt trong lòng, mắt nhìn về phía tiêu hồ ly còn chôn ở trong lòng ngực Vân Y.

"Hạ Tử, lại đây." Mặc Hàn Vũ đối với Lê Hạ luôn là có một tia chiếm hữu dục vọng ở bên trong.

Cho dù Vân y là nữ nhân, Mặc Hàn Vũ cũng là không thể tiếp thu việc Lê Hạ rúc ở trong lòng ngực người khác.

Bị Mặc Hàn Vũ kêu, Lê Hạ lập tức liền nhảy dựng lên, giống như phản xạ có điều kiện.

Lê Hạ đang ngoan ngoãn trong ngực mình, bất quá, cũng không ngăn cản, trực tiếp đem giao cho Mặc Hàn Vũ.

"Nếu Thiên Đế không có đại sự gì, vậy ta cáo từ." Vân Y không có tâm tư cùng Mặc Hàn Vũ giao lưu tình cảm đâu.

Cô còn phải trở về xoát hảo cảm độ của Khuynh Nhan.....

"Nếu thần tôn đã tới, vậy cũng đừng vội trở về, nếu ngài không ngại thì ở lại đây dùng bữa một chút đi." Mặc Hàn Vũ nói lời này, hoàn toàn không phải bởi vì không bỏ được.

Mà là bởi vì Lê Hạ nghe đến Văn Y nói phải rời khỏi, rất ủy khuất mà nhìn hắn, giống như là cầu xin cái gì.

Mặc Hàn Vũ nhìn Lê Hạ ánh mắt đầy hơi nước sương mù, nhất thời mềm lòng, lời nói liền thoát ra khỏi miệng.

Bị Mặc Hàn Vũ nói như thế, Văn Y vẫn là có chút kinh ngạc, nhưng cũng không lưu lại.

"Hạ Tử, lần sau chúng ta lại cùng nhau đi chơi đi." Cô đợi Khuynh Nhan tỉnh lại, còn phải mang thuốc cho hắn dùng. Tối hôm qua Khuynh Nhan tâm ma nhập thể, cho nên thân thể hiện tại rất không ổn định.

"Được rồi, tỷ tỷ gặp lại sau!" Lê Hạ tuy rằng vẫn lưu luyến, nhưng cũng là một đứa trẻ nghe lời hiểu chuyện ngoan ngoãn.

Thấy sắc mặt Văn Y có chút nôn nóng vội vàng, nàng liền biết, Văn Y tất nhiên là còn có việc cần hoàn thành.

Cho nên không đòi Văn Y ở lại, dùng ánh mắt lưu luyến nhìn theo Văn Y rời đi.

"Tiểu gia hỏa, lần sau ngươi lại đi tìm nàng chơi, còn bây giờ ta cho ngươi đi nướng thịt?" Thiên Đế Mặc Hàn Vũ ở trước mặt Lê Hạ, hoàn toàn là bộ dáng một vú em.

"Không cần, ta muốn ăn hóa điều!" Lê Hạ không có quên mục đích ban đầu, hóa điều hóa điều, nàng muốn hóa điều.

"Hả?" Mặc Hàn Vũ có chút nghi hoặc mà nhìn Lê Hạ, hóa điều? Đó là cái gì?

Lê Hạ không có trả lời, chỉ là biểu cảm ngao kiều trên khuôn mặt nhỏ, đầu nhỏ lắc lư qua lại.

Bán manh?

"Được rồi, hóa điều liền hóa điều đi." Mặc Hàn Vũ đối với Lê Hạ bán manh thần công không hề chống cự được, rất là thuận theo gật gật đầu.

Có được đồ vật mình mong muốn, Lê Hạ vô cùng cao hứng mà nhảy nhót trong lòng ngực Mặc Hàn Vũ.

Ngược lại Văn Y, cũng không phải lập tức trở về tìm Khuynh Nhan.

Mà là ở Thiên cung du dương vài vòng.

Nhìn Thiên Đình miếu ta trong thần thoại, đúng thật là thần tiên sương mù mờ mịt, thoát nhìn rất là duy mỹ.

Mà phía dưới chân căn bản không phải mặt đất mà là một mảnh mây mù. Chà loại mây mù mà đập đập dưới lòng bàn chân mà không rơi ra như thế này, chắc cũng tồn không ít tiền.

"Thần tôn đại nhân vạn an."

"Thần tôn đại nhân vạn an."

"Thần tôn đại nhân vạn an."

Dọc đường đi, phàm là gặp được các vị tiên ở đây, bọn họ đều chủ động vắn an chào hỏi Văn Y.

Bạn đang đọc truyện *Công Lực: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 359: Tiên gia có lệnh: Ma Tôn, ngươi lại đây (11)

Không phải nói, này nguyên chủ không bước ra khỏi cửa một bước sao?

Những người đó sao lại biết mặt mình?

Cho nên văn y đối với hứng thú đạo phổ lập tức tắt mắt?

Nhưng mà đi được một đoạn lại phát hiện tiên giới vậy mà thật sự Bàn Đào Viên?

"Này hệ thống, Thiên giới này không có Vương Mẫu nương nương? Không có thất tiên nữ? Không có Xích Cước Đại Tiên sao?"

"Ký chủ, mỗi không gian, mỗi Thiên giới đều không giống nhau, tỷ như Tồn Ngộ Không, có thể giới có, có thể giới không, không nhất định đều phải giống y như nhau."

"Vậy à." Văn Y lên tiếng, rồi bước vào trong Đào Viên.

"Xin lỗi, nơi này không thể đi vào." Văn Y chuẩn bị đi vào, đột nhiên quan binh canh cửa ngăn cản đường đi Văn Y.

Văn Y hứng thú đạo chơi đã hết, đành quay về Tiên cung.

Về đến nơi thì Khuynh Nhan đã tỉnh từ lâu.

Khuynh Nhan lúc ấy đang ngồi ở bàn đá ngoài cửa cung điện, trong tay..... cầm trái cây, gặm.

"Ài, đã trở lại? Hoa quả chỗ này cũng không tệ lắm, rất ngọt." Thấy Văn Y trở về, Khuynh Nhan nâng miêng đưa hẩu đang cắn dở, ngoảnh đầu nói với cô.

*lời tác giả【 không cần tìm tòi nghiên cứu vì cái gì Thiên giới có đưa hẩu, cũng không cần dò hỏi vì cái gì Ma giới không có đưa hẩu, hết thảy vì cốt truyện. 】

"Ha ha, phải không?" Văn Y có chút khó hiểu, ăn đưa hẩu, không bỏ da sao?

"Đừng vậy, bên trong rất ngon, bên ngoài này có chút đắng." Khuynh Nhan gật gật đầu, hình tượng cao quý lãnh diễm của các Ma Tôn, ở trong lòng Văn Y, hoàn toàn tan biến.

"Vậy ăn nhiều một chút, ăn, còn có, tặng da với phần trắng trắng ấy không ăn cũng được, chỉ cần ăn màu đỏ thôi." Văn Y kỳ thật muốn hỏi, người chẳng lẽ chưa từng ăn đưa hẩu sao?

Khuynh Nhan nghe vậy mới cẩn thận suy nghĩ, à ha, hắn như thế nào không nghĩ tới chuyện này?

Lập tức, Khuynh Nhan vận pháp thuật, gọt bỏ lớp bên ngoài, cắn một ngụm, ôi thật là ngọt.

Bạn đang đọc truyện *Công Lực: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 360: Tiên gia có lệnh: Ma Tôn, ngươi lại đây (12)

Chương 300: Tiên gia có lệnh: Ma Tôn, người lại đây (12)

【 đình -- độ hào cảm +5, tổng độ hào cảm 35, ký chủ, cố lên, nỗ lực vượt qua nữ chính! 】

"Ý kiến hay!" Khuynh Nhan cắn một ngụm sau, giờ lên đưa hấu trong tay, đưa tới trước mặt Vân Y.

Vân Y nhìn đưa hấu trong tay Khuynh Nhan, có chút suy tư gì mà nhìn hần, vì sao qua một buổi tối, nàng liền cảm thấy Khuynh Nhan có chút thay đổi?

Là..... Biến thành, biến thành..... một tên ngốc?!

Đối với, chính là một tên ngốc điển hình.

Cái này hơi sai sai.

Cô lại nhìn Khuynh Nhan.

"Khuynh Nhan."

"Hả?"

"Vừa rồi Thiên Đế nói, muốn đem ngươi đuổi đi, nói để cho một cái Ma Tôn ở chỗ này, không quá thích hợp."

Khuynh Nhan nghe Vân Y nói vậy, ngẩng khuôn mặt vẫn đang gặm dưa hấu, nhìn Vân Y, trong mắt còn có chút ngây ngốc.

"A?"

Nhìn Khuynh Nhan, Vân Y trong đầu nghĩ tới một loại động vật, chó.....

"Khuynh Nhan, ngươi muốn về không?"

"A?"

Nhìn Khuynh Nhan mỗi câu đều là bộ dáng nói không lên lời, Vân Y neho lại, cẩn thận mà quan sát Khuynh Nhan một chút.

Cô không tự chủ được duỗi tay sờ sờ đầu Khuynh Nhan, như vậy hần có khả năng là..... Mất trí nhớ?

"Ngươi còn nhớ ngươi là không?" Nếu này Khuynh Nhan thật sự là cái gì cũng đều không nhớ rõ, như vậy, cô thật sự là bi thảm mà.

"Ta là Khuynh Nhan." Khuynh Nhan mở miệng, lúc này lời nói không giống có từ tính như trước, ngược lại có chút thanh thúy, như là thiếu niên.

"Còn có gì nữa?"

Bị Vân Y hỏi, Khuynh Nhan thật đúng là cảm thấy đầu mình có chút đau, lúc này, hần cái gì cũng không nhớ rõ.

"Đình -- mở ra nhiệm vụ chi nhánh, giúp Khuynh Nhan đoạt lại vị trí Ma Tôn!"

Nhiệm vụ chi nhánh lại là cái quỷ gì?

"Hệ thống, người ra đây, giải thích cho ta một chút, vì cái gì lại phát sinh nhiệm vụ chi nhánh?" Vân Y phẫn nộ.

Cô nhớ rõ lần trước cũng có cái nhiệm vụ chi nhánh này, rồi cô không có hoàn thành, cuối cùng bị hệ thống hỏ daddy rồi bị khấu trừ tích phân.

Lần này lại tới?

"Xin lỗi ký chủ, đây là Chủ Thần hệ thống an bài, không thể cự tuyệt." Hệ thống nói một câu, Vân Y hoàn toàn không hiểu.

"Vậy người cùng giải thích một chút nhiệm vụ chi nhánh là cái gì, không cần vô nghĩa nhiều."

Vân Y lúc này thật sự rất phẫn nộ, phải biết rằng, này nhiệm vụ chi nhánh một khi không hoàn thành, liền sẽ biến thành bị khấu trừ tích phân, mà trừ mãi thì cô làm sao mà lên cấp được.

"Ma Tôn Khuynh Nhan bởi vì bị tâm ma nhập thể sau, không chữa trị tốt, có chút vấn đề xuất hiện, hiện tại, chỉ có sự hỗ trợ ký chủ, Khuynh Nhan mới có thể lấy lại được vị trí Ma Tôn."

Thấy Vân Y có chút không vui, hệ thống tiếp tục khuyên bảo: "Yên tâm, tích phân của nhiệm vụ chi nhánh, cùng nhiệm vụ chủ tuyến cũng không khác nhau lắm đâu."

Được rồi, người là hệ thống, ta nói không lại người.

"Khuynh Nhan, người là Ma Tôn, Ma Tôn biết không? Toàn bộ Ma giới đều là của ngươi, ngươi yên tâm, ta sẽ giúp ngươi đem Ma giới đoạt lại!"

Bạn đang đọc truyện *Công Lực: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 361: Tiên gia có lệnh: Ma Tôn, người lại đây (13)

Lời thề son sắt của Vân Y, như muốn khảm trong tai của Khuynh Nhan, tuy rằng hần không hiểu lắm nàng đang nói đến cái gì, nhưng cũng có thể cảm nhận được kiên định của Vân Y.

【 đình -- độ hào cảm công lực +5, tổng độ hào cảm 40, ký chủ, bồng bồng đất! 】

Tuy rằng Khuynh Nhan tạm thời không có trí nhớ, nhưng là, năng lực lý giải vẫn là còn.

Mất đi ký ức không cùng nghĩa với trở nên ngu ngốc.

Hào cảm cuối cùng cũng lên tới bằng nữ chính..... Vân Y cuối cùng cũng có thể thở nhẹ nhõm một hơi.

Khuynh Nhan cười cười nhìn Vân Y, trong mắt lập loè nhàn nhạt ý cười, "Hào!"

Khuynh Nhan hiện tại cái gì cũng không nhớ rõ như vậy hiện tại hần cần nhất chính là một người chiếu cố.

Bây giờ tu vi rồi trí nhớ cái gì cũng không có, Vân Y còn phải tính toán, giúp Khuynh Nhan đoạt lại vị trí Ma Tôn.

Dựa theo cốt truyện, Ma giới hần là bị thù hạ Khuynh Nhan cướp lấy, hiện tại không chế Ma giới chính là đầu sỏ Li Huyền.

Nếu hai người bọn họ tùy tiện trở về, chắc chắn là sẽ bị phát giác.

Nhìn Vân Y trầm mặc không nói gì, sắc mặt còn có chút kém, Khuynh Nhan mắt nhìn nàng, lo lắng hỏi: "Ngươi xảy ra chuyện gì? Có chỗ nào không thoải mái sao?"

Vân Y nháy mắt thanh tỉnh lại "Không có, ta không có việc gì."

Vân Y sao có khả năng nói với hần là, ta đang nghĩ chuyện đoạt lại Ma giới cho người, ai, thật phiền.....

Vân Y nói không có việc gì, này Khuynh Nhan cũng không hoài nghi, buông miếng dưa hấu trong tay mình xuống..... à, là bởi vì hần ăn no rồi.

Vân Y đem một viên thuốc từ trong tay áo ra cho Khuynh Nhan.

Khuynh Nhan nhận lấy, rồi mới có chút nghi hoặc mà nhìn về phía Vân Y, "Đây là cái gì?"

"Thương thể của người, ăn cái này là có thể tốt lên." Vân Y giải thích, sợ Khuynh Nhan còn không hiểu.

Cho nên nói thêm một câu, "Người có rất nhiều chuyện nghĩ không ra, chính là do thương thể."

Nghe vậy, Khuynh Nhan ngoan ngoãn đem viên thuốc cho vào trong miệng.

Khuynh Nhan vừa bỏ viên thuốc vào trong miệng không lâu sau, ý thức đã có chút mơ hồ, cả người liền đổ gục xuống. Vân Y thì pháp, đem Khuynh Nhan nâng lên.

Nhìn Khuynh Nhan đã ngủ mất, Vân Y trầm ánh mắt, trong đầu khen một câu thuốc tốt thật, rồi đem Khuynh Nhan đưa về phòng.

Nhìn sắc trời bên ngoài, cô có chút cảm than, mình mới đến đây hai ngày không phải sao?

Vì sao lại cảm thấy mình tới đây đã lâu lắm rồi?

Ờ mờ..... Là bởi vì mệt.

Nếu không cho Lê Hạ cùng Khuynh Nhan tiếp xúc, Vân Y cảm thấy tình huống hần là sẽ không quá gấp gáp.

Vấn đề hạo cảm của Khuynh Nhan với Lê Hạ, về sau có tiếp tục tăng thêm hay không, Vân Y vẫn là có chút rối rắm, có cần bôi đen Lê Hạ một chút không?

Cô nhủ mảy, không nói gì, xoay người về phòng, suy nghĩ học tập năng lực của nguyên chủ một chút.

"Thần tôn đại nhân." Thời điểm Vân Y vừa mới bắt đầu tiến vào trạng thái tu luyện, bên ngoài liền truyền đến một giọng nữ.

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhặt Kỳ Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 362: Tiên gia có lệnh: Ma Tôn, người lại đây (14)

"Cái gì?"

"Nam tử người mang về đây... đã tỉnh, chỉ là, trạng thái của hần có chút... các tiểu tiên không chế không được, cho nên....."

Vừa nghe thị nữ nói, Vân Y lập tức liền đứng dậy, lại chạy về chỗ Khuynh Nhan.

Haha, hay là cho dùng nhầm thuốc rồi?

Tiểu tiên nữ nhìn động tác của thần tôn nhà mình, khẽ thờ dài một tiếng, được rồi, nam tử thần tôn mang về cũng thật là tuấn mỹ.

Cũng khó trách thần tôn đại nhân sẽ phản ứng lớn như thế.

"Khuynh Nhan?" Vừa đến nơi Vân Y đã nhìn thấy Khuynh Nhan cả người là sắt khí đen tuyền quay chung quanh như muốn nuốt chửng mọi vật.

Vân Y nhủ mảy nhìn Khuynh Nhan, ờ mờ lại làm sao rồi, Vân Y cũng không biết lúc này Khuynh Nhan rốt cuộc là bị làm sao.

Đây là sắt khí?

Hay là ma khí?

Chính vì cô cũng không biết rõ, cho nên chỉ sợ nếu động thủ, sợ làm Khuynh Nhan bị thương.

Nhìn đồng khí đen sì vẫn cứ quần lấy Khuynh Nhan, Vân Y vận pháp thuật, màu ngân bạch pháp lực lập tức bao bọc lấy kia đoàn hắc khí.

Tầng hắc khí cùng một tầng ngân bạch tiên khí đan chéo ở cùng nhau, Khuynh Nhan bị vây quanh ở bên trong, Vân Y trong tay không ngừng giao nhau nhéo pháp quyết.

Vân Y đem linh lực chuyển tới trên người Khuynh Nhan, cùng hắc khí đối chọi.

Khuynh Nhan chịu đựng thống khổ, kêu ra tiếng, Vân Y thấy vậy, có chút đau lòng, từ túi lấy ra một cái pháp khí.

Vân Y vận chuyển pháp thuật, pháp khí hiện nguyên hình là một cái được đỉnh, bay lên rồi lơ lửng ở phía trên đỉnh đầu Khuynh Nhan.

Sau đó tầng tầng hắc khí từ trên đỉnh đầu Khuynh Nhan bắt đầu bị hút vào bên trong được đỉnh.

"Khuynh Nhan!"

Vân Y thấy khí đen quanh người Khuynh Nhan tan đi, vội vàng tiến lên, "Khuynh Nhan, không có việc gì đi?"

Khuynh Nhan nghe được tiếng gọi, quay đầu, mắt nhìn về phía tiếng nói chuyện, lúc này, Khuynh Nhan trong mắt đã không còn ánh mắt mù mờ khó hiểu lúc trước.

Vân Y vừa thấy liền biết..... Khuynh Nhan, chỉ sợ là đã khôi phục ký ức đi?

"Vân Y?"

Vân Y tiến lên, nhìn Khuynh Nhan, nhoẻn nhoẻn mắt, đôi tay thu hồi được đỉnh còn treo ở trên đầu Khuynh Nhan.

Khuynh Nhan đôi mắt ngẩng đầu lên, nhìn về phía thứ vốn bay lơ lửng trên đầu mình, đây là..... Thần Nông đỉnh?

Truyền thuyết đồn rằng Thần Nông đỉnh, là Thần Nông trăm được chi cổ đỉnh, tụ tập vô số linh được chi khí nghìn năm qua.

Những lời này đều là Khuynh Nhan nghe người khác đồn đại, chỉ không nghĩ tới nữ tử trước mắt mình, thế nhưng lại có được?

Người này đến tới cùng là ai chứ?

Vân Y.....

Vân Y?

Hần lạc lại trong ký ức, nhưng trong đầu căn bản là không có sự tồn tại của người này.

"Người đến tốt cùng là ai?"

"Nếu người lại muốn hỏi tên của ta thì xin lỗi, ta đã nói rất nhiều lần rồi, nhưng mà nếu là hỏi thân phận ta, như vậy ta chỉ có thể trả lời, ta là huyết mạch thượng cổ Thần tộc lưu lại, nếu người không ngại, có thể gọi ta một tiếng thần tôn đại nhân."

Lời này của Vân Y khiến ánh mắt Khuynh Nhan nhìn cô bắt đầu đã xảy ra biến hóa, thần tôn?

"Người cứu ta có mục đích gì?" Ngờ khi Khuynh Nhan lúc này trở nên sắc bén hơn.

Bởi vì, xem ra, Vân Y này cứu hần hoàn toàn là không có gì là thiện tâm, thần tôn..... Ha ha, nghe tới là đã thấy cao cao tại thượng.

Hừ, nhưng ai biết tâm địa nàng ta thế nào?

Bạn đang đọc truyện *Công Lực: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 363: Tiên gia có lệnh: Ma Tôn, người lại đây (15)

Vân Y nhìn sắc mặt Khuynh Nhan biến hóa, có chút bất đắc dĩ, "Chẳng lẽ, người cho rằng trên người người có cái gì đáng giá khiến ta thêm muốn sao?"

Khuynh Nhan nháy mắt mặt liền cứng đờ.....

Hần hiện tại đã cái gì đều không có, Li Huyền.....

"Vậy người vì sao lại muốn giúp ta?" Khuynh Nhan trong mắt vẫn có chút cảnh giác.

"Không vì cái gì, bởi vì hào chơi." Vân Y đẩy bất cần đời thờ ơ trả lời một câu như vậy, Khuynh Nhan nhất thời không biết đáp lại như thế nào.

Vân Y thấy Khuynh Nhan không trả lời, cũng mặc kệ, đem một viên Thanh Độc Đan nhét vào trong miệng Khuynh Nhan.

Một lúc sau, sắc mặt Khuynh Nhan bắt đầu chuyển biến tốt đẹp hơn.

【 đnh -- độ hảo cảm công lực+5, tổng độ hảo cảm45, ký chủ cố lên, đánh bại nữ chính. 】

Cô nhìn về phía này Khuynh Nhan, "Người hào hào nghị nghị đi, nếu thân thể đã tốt hơn, như vậy, ngày mai đi về Ma giới."

Chỉ có đem Khuynh Nhan rời khỏi thiên giới mới có thể ngăn cản Lê Hạ cùng Khuynh Nhan lại lần nữa gặp mặt, xoát hảo cảm độ.

Thấy Vân Y rời đi, Khuynh Nhan nhìn bóng dáng nàng, lâm vào trầm tư.....

Mà Lê Hạ lúc này, vì tùy tiện trốn học, bị Mặc Hân Vũ nhốt lại để nàng hào hào mà kiểm điểm lại hành vi của mình.

Ngày hôm sau.

Đường chân trời nổi lên một đạo bạch quang nhu hòa, từng tia dương quang rơi trên thềm cửa sổ, chiếu vào bên trong phòng Vân Y.

Vân Y lúc này cũng đã tỉnh, nhìn về phía bên ngoài, có chút xuất thần, nhưng trong chớp lát liền hoàn hồn, đứng dậy.

Cô không quên mình ngày hôm qua nói với Khuynh Nhan là mang hần về Ma giới, cho nên vừa sửa soạn xong liền đứng dậy đi tìm Khuynh Nhan.

Chỉ là, ở thời điểm Vân Y ra tới cửa, đã thấy được Khuynh Nhan đứng ở cửa..... Phoi nắng?

Không sai.

Chính là phơi nắng.

Nhìn Khuynh Nhan biểu tình đầy hưởng thụ, Vân Y hơi khó hiểu.

Đây là vì Ma giới không có mặt trời sao?

Nhưng mà dựa theo cốt truyện thì hai giới thực ra cũng không khác nhau mấy.

Thiên giới cùng Ma giới độ ẩm của mặt trời không giống nhau?

"Khuynh Nhan!" Vân Y gọi ra tiếng.

Hần quay đầu nhìn về phía Vân Y, trên mặt hần lúc này, mang theo hơi thở sạch sẽ sau khi tắm trong ánh mặt trời, có vẻ ấm áp dào dạt.

Hần hơi nhếch miệng cười, hàm răng trắng, thiếu chút nữa lóe mù Vân Y.

"Hà?" Khuynh Nhan lúc này mặt không hiện sắc, tươi cười sáng lạn, căn bản là nhìn không ra đây lòng hần còn tồn tại một tầng u ám.

Bạn đang đọc truyện *Công Lực: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(chấm\)Net](http://EbookFull(chấm)Net).

Chương 364: Tiên gia có lệnh: Ma Tôn, người lại đây (16)

"Vậy, đi thôi." Nghe tiếng Khuynh Nhan, Vân Y tự nhiên cũng là biết đây là ý gì, nhanh chóng chạy theo đằng sau.

Đường đi tới Ma giới, cô không phải là không biết, chỉ là, muốn đi tới Ma giới thì vẫn phải đi qua mấy địa phương khá đặc thù cho nên nhờ dân bản địa dẫn đường vẫn tốt hơn.

"Ài, chúng ta phải đi sao? Không thể đăng vân giá vũ?" Vân Y tò mò về rất mới mẻ, một đoạn đường đi xa như vậy, thật sự sẽ gây chân chết đấy.

Nàng cũng không phải là nguyên chủ, không phải sinh ra đã ở tu chân giới, mà đi xa như vậy không bay tí nào cũng được sao?

"Không thể." Thần tôn vốn không thích chịu khổ cực như vậy sao?

Khuynh Nhan có chút hoài nghi, nhưng cũng không nói gì, yên lặng đi ở phía trước, mở đường.

Từ Tiên giới đi tới Ma giới, trên đường toàn là cây cỏ với bụi gai rậm rạp, hơn nữa còn đi qua một vùng đầm lầy rộng lớn.

Đi qua nơi này hoàn toàn không thể dùng pháp thuật hay pháp khí, đến cọng lông cũng chẳng bay lên nổi.

Vân Y cùng Khuyñh Nhan hai người đi trên con đường mòn qua đầm lầy, tận lực nén lại chút không thích hợp của lực lượng trong cơ thể.

Vân Y cảm thấy nếu không phải thực lực nguyên chủ tốt, bảo vệ cơ thể này, cô chắc không biết đã bị đầm lầy nuốt lấy bao nhiêu lần.

"Khuyñh Nhan, người xác định là không có đường khác chứ?"

"Có, chỉ là khá xa." Khuyñh Nhan suy nghĩ một chút, mở miệng đáp.

Vân Y trắng mắt liến Khuyñh Nhan, dờ mờ, người không nói sớm, muốn ở đây chịu chết sao anh bạn?

Trong lúc Vân Y ở bên trong đầu mắg Khuyñh Nhan ngán lẩn, hai người bọn họ cũng đã sắp ra khỏi đầm lầy.

Nơi phân cách Ma giới và Tiên giới là một khoảng không gian hư vô.

Chỗ này cũng không có nhiều người biết.

Cho nên nếu Khuyñh Nhan không nhắc nhở, Vân Y cũng chịu chết.

Nhưng mà Vân Y cảm thấy nguyên chủ có chút ngây thơ, tại sao sống lâu như vậy mà lại không biết những chuyện trọng yếu của Tiên giới chút nào?

Nguyên chủ trước đây sinh hoạt như thế nào vậy?

Không phải nói là huyết mạch thượng cổ sao?

Cô nhủ mảy nhìn Khuyñh Nhan, cô cảm thấy thần tộc thượng cổ như mình có chút vô dụng.

Cái gì cũng không giúp được.

Ngược lại Khuyñh Nhan từ trước tới nay cũng không có vọng tưởng Vân Y có thể giúp đỡ cái gì cho mình, rất cuộc, người bị đuổi khỏi Ma giới, là hần.

Là chính hần không có mắt nhìn người, không lường trước được chính thuộc hạ hần tin tưởng nhất sẽ làm ra loại chuyện này, mới có thể làm ra kết quả hiện tại.

Khuyñh Nhan lấy ra một cái ngọc tỷ, từ bề ngoài nhìn vào, Vân Y cảm thấy, ngọc tỷ này có chút ngọc tỷ của nữ hoàng cô dùng ở Vị diện nữ tôn?

Khuyñh Nhan cầm ngọc tỷ, bắt đầu pháp chú.

Theo động tác của Khuyñh Nhan, hư không bắt đầu xuất hiện một vết rách.

Vân Y có chút kinh ngạc mà vết nứt đột ngột xuất hiện trong không trung, Vân Y mặt, có chút kinh ngạc không thôi.

Này..... Cũng thật huyền huyền.

【hệ thống móc mũi: Đây không phải thể giới tiên hiệp sao? sự xuất hiện của kí chủ không phải càng huyền huyền hơn sao 】

Vết rách chậm rãi nứt lớn, rồi mới hoàn toàn mở ra, dẫn đến một không gian có phong cảnh hoàn toàn khác lạ.

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhặt Kỳ Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 365: Tiên gia có lệnh: Ma Tôn, người lại đây (17)

Không có cảnh sắc trời trong nắng ấm, chỉ là một mảnh hắc ám trống không, bốn phía đều có chút âm u.

Nhìn thấy tình huống này, Vân Y không khỏi nhượng mảy, cái này..... Chính là Ma giới?

Thoạt nhìn, Ma giới thật đúng là có chút khiến người khác thất vọng.

Khó trách vừa rồi, Khuyñh Nhan nhìn thấy ánh mặt trời tươi đẹp, về mặt hần lại hướng thụ như vậy.

Vân Y mắt nhìn thoáng qua Khuyñh Nhan đứng ở bên cạnh mình, chỉ thấy sắc mặt Khuyñh Nhan lúc này không có cái gì là không ổn.

Nhượng mảy.

Được rồi.

Nàng vẫn luôn cho rằng, Khuyñh Nhan là kiểu người chịu không nổi đã kích dẫu.

【 làm ơn, người ta chính là Ma Tôn, ngẫu nhiên yếu ớt, chỉ là vì về sau càng thêm kiên cường! 】

"Khuyñh Nhan, vậy người hiện tại tính làm gì? Trực tiếp lấy lại ma cung?" Vân Y hỏi một tiếng.

"Không, xem xét xung quanh đã." Khuyñh Nhan lắc đầu, đối với kiến nghị của Vân Y tỏ vẻ không thể tiếp thu.

"Được rồi." Nhìn cảnh tượng nơi này, Vân Y một chút cũng không muốn ở chỗ này đợi ý tưởng.

Bối cảnh âm u đen tối đến mức này...

Không phải nói..... Ma giới cùng Tiên giới đều là không sai biệt lắm sao?

Không phải chỉ có phương pháp tu luyện bất đồng sao?

Tác giả lại xây dựng bối cảnh đến mức này.

Vân Yi theo này Khuyñh Nhan vào trong thành..... Cũng chính là đi qua một loạt những cái địa phương, âm u xám xịt, căn bản là không thấy rõ bốn phía.

Chẳng qua, Khuyñh Nhan nhìn nhiều thành quen, cho nên rất bình tĩnh mà đi.

Cho dù Vân Y trong lòng có chút không thể tiếp thu, nhưng ở trên mặt, vẫn là một bộ biểu tình ta là thần ta không sợ.

Khiến Khuyñh Nhan lau mắt mà nhìn.

Hần vẫn luôn cho rằng, thần tiên trên Tiên cung gì đó, đều là kiểu người tự cho là đứng cao cao tại thượng.

Hiện tại trải qua mấy ngày này ở chung, tuy rằng ngẫu nhiên Vân Y thoát nhìn có chút dờ hơi.

..... tính cách lại rất bình dị, không có kỳ thị với người trong Ma giới.

Nếu Vân Y biết Khuynh Nhan nghĩ về cô như thế, khẳng định là một tay đập thẳng vào đầu Khuynh Nhan.

Nói bậy, bảo ai dở hơi? Ta chính là thần tộc huyết mạch thượng cổ lưu lại.....

Được rồi, thực ra cô cũng chỉ là một nhiệm vụ giả, ký chủ mới là thần.....

"Người không cảm thấy nơi này rất âm u, khiến người không thoải mái sao?" Khuynh Nhan nhìn Vân Y, trong mắt có chút lập loè hỏi.

Vân Y có chút kinh ngạc nhìn về phía hắn, rồi mới lắc đầu, "Không, vì sao chứ?"

Vân Y trong lúc nói lời này cũng nhớ rằng Khuynh Nhan sinh ra, đã là người kế vị trí Ma Tôn, cả đời bị sống trong môi trường đen tối, phòng bị người khác tính kế mình.

Cho nên với nữ chính thiên chân vô tà, tự nhiên là bị hấp dẫn, cơ hồ muốn một phản ánh sáng hồn nhiên dương quang len vào tâm hồn đã sớm đen tối mục tủa của mình.

"Chỉ cần nhân tâm bất biến, mặc kệ hoàn cảnh là như thế nào, cũng có thể sống tốt." Vân Y khẳng định, gật gật đầu.

Ồ Vân Y nói xong lời này thời điểm, nghe được hệ thống nhắc nhở.

【đỉnh -- độ hào cảm công lược+5, tổng độ hào cảm50, ký chủ cổ lên, bỗng bỗng đất. 】

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 366: Tiên gia có lệnh: Ma Tôn, người lại đây (18)

"Nếu là Thiên cung thần tiên nào cũng giống người như thế thì, mỗi trăm năm liền sẽ không có Tiên Ma đại chiến rồi."

Khuynh Nhan có chút trào phúng mà cười cười, cũng không biết trong ý cười trào phúng của hắn, là đối thần tiên chốn Thiên giới? Hay là đối với ý nghĩ chính mình cười nhạo?

"Tiên Ma đại chiến thực ra cũng không phải là chuyện xấu, chỉ là một trận đánh cho bọn họ rèn luyện thủ đoạn, nếu không có cái gì cho người trẻ chơi đùa, làm sao có thể đốc thúc bọn họ tu luyện, làm Thiên giới với Ma giới tiến bộ lên?"

Vân Y nói vậy khiến Khuynh Nhan nhủ mày nhìn nàng..... Hắn trước nay, đều không có đem chuyện suy nghĩ theo phương hướng như vậy.

Vân Y kỳ thật có thể suy nghĩ thông thấu, đây đều là công lao nguyên chủ.

Là huyết mạch thượng cổ lưu lại, nguyên chủ được kế thừa rất nhiều ký ức thời kỳ thượng cổ rất nhiều người khác không biết.

Nhưng mà cứ xử với tìm tòi thì chả chịu học, đến đường đi tới Ma giới cũng không biết.

Thời kỳ thượng cổ, Thiên giới Thiên đế cùng kia Ma giới Ma Tôn là một đôi bạn tốt.

Nhưng hai người này đối với Thiên giới (Ma giới) đều không vừa lòng, thế là liền làm ra như vậy một cái ước định.

Ước định về Thần Ma luận bàn đại hội.

Nhưng mà sau khi nhóm thần tiên thượng cổ đại năng biến mất, truyền thống này thì lại không, nhưng mà tính chất cuộc chiến lại là đã xảy ra biến hóa.

Không còn đơn giản là luận bàn, mà là hai giới đối địch oán giận hành hạ nhau đến chết.

Khuynh Nhan kinh ngạc nhìn cô. Đôi mắt xinh đẹp hơi mở lớn.

Hắn chưa từng nghĩ tới cuộc chiến trăm năm theo phương hướng này.

Ồ trong mắt Vân Y, thì lại là cảnh một mỹ thiếu niên xinh đẹp đang dùng loại ánh mắt long lanh ngập nước nhìn mình..

A... Là người bình thường, gặp phải cảnh này đều sẽ sinh ra một loại cảm xúc rất phổ biến...

Sờ đầu!

Không sai.

Biểu tình ngốc manh đáng yêu này thật là trêu chọc người.

Cho nên Vân Y vươn bàn tay, vỗ vỗ đầu hắn, tỏ vẻ trấn an.

Nhưng mà Khuynh Nhan không ủng hộ hành động của Vân Y chút nào, nhủ mày nhìn nàng, duỗi tay vỗ rớt bàn tay Vân Y.

"Cô làm cái gì vậy?" Với Khuynh Nhan thì cái động tác này, không có ý gì khác ngoài chính là muốn nhục nhã hắn, ý muốn xem hắn như một tân nhóc đây mà.

"Người không cảm thấy, động tác như vậy rất có tính cảm sao?" Vân Y vô tội mà nhìn Khuynh Nhan vẫn đang tức giận, bẹp bẹp miệng.

"Không." Khuynh Nhan lắc đầu, hắn chưa bao giờ cần động tác tình cảm ấu trĩ tới an ủi.

"Khuynh Nhan, người không phải nói muốn mang ta hảo hảo đi dạo Ma giới một chút sao?" Vân Y ngọt ngào cười, giống như không biết Khuynh Nhan lúc này đang phẫn nộ.

Mà Khuynh Nhan thấy Vân Y căn bản là không có phát hiện hắn tức giận, thật giống như nắm tay đánh vào bông ậy.

Khiến Khuynh Nhan có chút không bắt đầu dĩ, được rồi, nợ khi đều bị bẹp.

Mang theo nàng vào thành, đương nhiên là Khuynh Nhan phải biến ảo ngoại hình một chút, bằng không, sẽ bị phát hiện.

Ngược lại Vân Y rất nghiêm ngạo tùy tiện thu liễm hơi thở trên người khiến người khác không quan sát ra điều gì kì lạ trên người cô.

Ồ trong mắt người khác, cô chỉ là một cái tiểu ma tộc vô hại thôi.

"Chà, Khuynh Nhan, nơi này của các người so sánh với Thiên giới thật đúng là không giống nhau." Vân Y trong mắt một mảnh tò mò, cái này, chính là Ma giới?

Tại sao? bởi vì..... Thiên giới trước nay đều sẽ không có người ra đường bày bán đồ vật.

Nhưng mà ở Ma giới, rất nhiều người không có ma khí, cũng chính là một con ma bình thường, hoàn toàn không thể tu luyện.....

Cho nên có cầu thì ắt có cung.

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 367: Tiên gia có lệnh: Ma Tôn, ngươi lại đây (19)

Điểm này làm Vân Y thấp phần kính ngac.

Thật đúng là cùng Nhân giới không sai biệt lắm.

Nhìn Vân Y vẻ mặt khó hiểu, còn có nhẽ nhẹ kính ngac, Khuynh Nhan nhìn..... cảm thấy có chút buồn cười.

Kính ngac đến như thế sao?

"Ma giới có rất người không có tài nguyên tu luyện, không giống Thiên giới, bọn họ chỉ có thể từ Nhân giới tu luyện lên." Khuynh Nhan giải thích.

Đương nhiên, cái này không bao gồm những hải tử do tiên nhân cùng tiên nhân sinh ra.

Có thể nói nguyên chủ là kết quả của sinh sản vô tính.

"Ma giới, số lượng người so với Tiên giới sẽ nhiều hơn đấy?" Nhìn đường cái, căn bản là không giống cảnh tượng lúc cả hai vừa mới tiến vào.

Vân Y liền đại khái là hiểu Tiên giới cùng Ma giới, ranh giới bày đặt như vậy, chỉ là vì hù dọa người khác một chút đi.

Tỷ như: Hù dọa những người không cẩn thận từ Tiên giới đi đến Ma giới hoặc ngược lại, có thể cho bọn họ biết sợ mà quay lại.

Nói thật, cái không khí kia, thật đúng là khiến người cảm thấy có chút hít thở không thông.

"Đúng vậy, không sai." Khuynh Nhan gật gật đầu, cũng theo tầm mắt của Vân Y, nhìn đường phố tấp nập.

Vân Y nhìn các ma tộc qua lại trên đường, kỳ thật, ma tộc cũng không giống như người chỗ Thiên giới hình dung, mặt mày khá ỏ, như Mẫu Dạ Xoa.

*khá ỏ: xấu xa thô lỗ đến mức ghê tởm, ngược lại với khá ái.

Chỉ là người lớn lên tương đối..... Đặc biệt một chút mà thôi.

Còn những mặt khác, thật sự cùng Tiên giới, cùng Nhân giới đều không sai biệt lắm.

Vân Y không hiểu lắm tại sao trong các giới thì bị phi nhỏ nhất lại là Ma giới.

Đặc biệt là tiên giới, chỉ cần ở đó nhắc tới Ma giới thời điểm, tất cả đều tỏ ra kỳ thị, còn có phi nhỏ.

Điểm này, sau khi đã công lược vài cái Vị diện, Vân Y cảm thấy, nhân sinh bình đẳng.

Bọn họ sinh trưởng ở mỗi gia đình, hoàn cảnh như thế nào, đều là tùy cơ, là cha mẹ đưa bọn họ tới, bọn họ cũng không thể tự mình lựa chọn cuộc sống của mình, không phải sao?

Cũng không phải người lớn lên ở Thiên giới liền nhất định là chính nghĩa lắm nhé.

Cũng không phải mỗi ma tộc hoặc yêu tộc đều là hung thần ác sát, quý kẻ đa đoan giao hoạt.

Quan trọng nhất vẫn là xem cái tâm, nhìn xem trái tim đến tột cùng là lớn lên như thế nào.

"Thủ hạ kia của ngươi, gọi là gì?" Vân Y đột nhiên lại quên mất người khiến Khuynh Nhan bị đoạt mất ngôi vị Ma tôn tên là gì.

"Li Huyền." Hiện tại nhắc tới Li Huyền, Khuynh Nhan không còn vẻ mặt phẫn nộ muốn giết chết hắn.

Có chút bình tĩnh, trên mặt biểu tình cũng không có một tia biến hóa.

Đương nhiên, nếu không phải Vân Y biết phát triển của cốt truyện, còn có tia sát ý sâu trong đôi mắt Khuynh Nhan, Vân Y thật đúng là cho rằng này Khuynh Nhan hoàn toàn không sao cả.

"Cần hỗ trợ không?" Vân Y tiến lại gần, tiếp cận Khuynh Nhan, ngừng đầu lên hỏi hắn, khoảng cách giữa hai người gần đến mức Vân Y có thể nhìn được những sợi lông tơ nhỏ trên gương mặt xinh đẹp tinh tế của Khuynh Nhan.

Vân Y nói vậy khiến Khuynh Nhan hơi ngẩn người, nghiêng đầu quay về phía cô.

Nhưng mà do khoảng cách quá gần, đôi môi Khuynh Nhan, theo động tác của hắn, khẽ lướt qua môi của người đứng sát gần hắn.....

Nhìn Khuynh Nhan mặt bạo đỏ, chân tay lung tung không dám nhìn mình, Vân Y quay đầu, khẽ liếm liếm môi, tú sắc khá xan.....

*tú sắc khá xan miêu tả vẻ đẹp có thể ăn thay cơm, tóm lại là rất đẹp.

【 đình -- độ hào cảm công lược+10, tổng độ hào cảm60, ký chủ bỗng bỗng đất, không ngừng cố gắng, không cần ngưng ngưng. 】

Cái gì mà không cần ngưng ngưng? Nói cô không biết xấu hổ sao?

Khuynh Nhan chính là lần đầu tiên đối với một nữ tử làm ra động tác thân mật như vậy, tự nhiên hiểu ý hiểu lý có chút thẹn thùng, xoay người, mắt tự nhiên nói.

"Chúng ta, ừm, vẫn là đi tìm gian khách điểm trước đi."

Ma giới thế nhưng còn có khách điểm?

Vân Y còn cho rằng, nếu mà nếu không phải ở tại chính nhà mình, thì chính là ăn ngủ ngoài trời đã ngoại cùng thiên nhiên.

(còn nói mình không phân biệt chủng tộc? Xem lại ý thức của cô đi?)

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tài miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tài miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 368: Tiên gia có lệnh: Ma Tôn, ngươi lại đây (20)

Khuynh Nhan vội vội vàng vàng đi ở phía trước, không nói năng câu nào nữa.

Vân Y nhìn bộ dáng này của Khuynh Nhan, khóe miệng gọi lên mặt tươi cười xấu xa.

Cô nhanh chân chạy đến bên cạnh Khuynh Nhan, một tay túm lấy tay Khuynh Nhan, đem tay hắn nắm lấy.

【 đĩnh -- độ hào cảm công lược+5, tổng độ hào cảm 65, ký chủ, quả nhiên đủ lưu manh. 】

Nghe nhắc nhở hào cảm tăng, Vân Y quay đầu nhìn về phía Khuynh Nhan.

Không chỉ là vì hào cảm tăng lên, cho nên tâm tình của cô mới tốt như vậy, thực ra nhìn Khuynh Nhan với giá trị nhan sắc cao như thế... ngượng ngùng rồi đỏ mặt...

A...

Đáng yêu chết mất...

Tại sao một Ma tôn lại đáng yêu như vậy...

Cho nên nói, nhan giá trị cao là một sự kiện quan trọng cỡ nào.

...

Trắng lạnh như nước (?), trắng sáng sao thừa, duỗi tay không thấy năm ngón tay, thái dương nhiệt lượng thừa còn không có hoàn toàn tan đi, một vòng Minh Nguyệt cũng đã ở Đông Sơn dâng lên.

Về tổ chim chóc dần dần an tĩnh lại, đom đóm ở trong bụi cỏ chợt lóe chợt lóe.

Khuynh Nhan lúc này đã là treo lên mái khách điểm, chuẩn bị đi thăm Ma giới đại bản doanh, sát phạt Li Huyền.

Chỉ là, đương lúc Khuynh Nhan chuẩn bị rời đi, sau lưng hần liền truyền một giọng nói quen thuộc.

"Khuynh Nhan, người như vậy là không đúng, người như thế nào có thể bỏ rơi ta?" Giọng nói u oán trong màn đêm tĩnh lặng, làm Khuynh Nhan sợ tới mức vội vàng quay đầu lại.

Vân Y?

"Người sao lại ở đây?" Thấy Vân Y xuất hiện ở sau lưng mình, Khuynh Nhan tỏ vẻ hần không có sợ hãi đến vậy.

Chỉ là, đối với việc Vân Y đột nhiên xuất hiện, Khuynh Nhan có chút kinh ngạc.

Hần không hề nói với nàng chuyện gì mà?

Khuynh Nhan trên mặt biểu tình, chút nào đều không có một tia che dấu, Vân Y tự nhiên là từ này Khuynh Nhan trong ánh mắt nhìn ra này Khuynh Nhan rốt cuộc là cái gì ý tứ.

"Đương nhiên là không yên tâm người, quả nhiên, người xem đi, chúng ta rất là tâm hữu linh tê, ta đoán bừa liền biết tối nay người sẽ rời đi."

Khuynh Nhan nghe xong lúc sau, lắc lắc đầu, phủ nhận: "Ta không phải là bỏ đi, ta chỉ là đi ra ngoài một chút sau đó lại trở về."

Khuynh Nhan còn tưởng Vân Y cho rằng hần tính toán thất hứa với nàng, chuẩn bị chạy trốn.

Hừ.

Hần thân là Ma giới chí tôn, đường đường là một Ma Tôn, sao có khả năng sẽ làm ra loại chuyện này tới đâu?

"Không phải ý này, ta là muốn nói, đề ta đi cùng với người đi." Vân Y hứng chí búng búng, doanh trại Ma giới, rồi cả ma cung, có phải hay không cùng hoàng cung của nhân loại cũng không sai biệt lắm?

Hoặc là cùng cung điện hoàng đế ngày đó không sai biệt lắm.....

Vân Y đột nhiên phát hiện, nhân sinh chính mình sắp hoàn mỹ rồi, địa phương nào cũng đã đều đi qua.

Còn không cần tiêu tiền.

Du lịch miễn phí?

【 ký chủ, nghiêm túc hoàn thành nhiệm vụ, bằng không liền sẽ bị mạt sát, biết không? 】

Hệ thống đột nhiên đem suy nghĩ của Vân Y..... Giội nước là vào.

Thảo nê mĩ, quyền mơ mộng của ta cũng không có ư?

Vân Y trong không gian ý thức phần nộ mắng hệ thống, cái hệ thống này đáng chết phá hư không khí, dờ mờ, cô quyết định, muốn che dậy nó.

Chỉ là..... Cô không biết thao tác như thế nào.

Ha... chờ xem.

"Người đi cùng?" Khuynh Nhan hồ nghi nhìn Vân Y, ánh mắt còn có chút đánh giá.

Hần vốn tính toán một mình đi, che dấu hơi thở, sẽ không bị người phát hiện.

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhặt Kỳ Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 369: Tiên gia có lệnh: Ma Tôn, người lại đây (21)

Chỉ là..... Nếu Vân Y đi cùng hần, hần không thể chắc chắn Vân Y sẽ hoàn toàn không bị phát hiện?

Một thân tiên khí của nàng..... Hoặc là, thần hơi thở? Liệu có bị Li Huyền phát giác không?

Kỳ thật, Vân Y là cảm thấy này Khuynh Nhan rất đáng thương.

Bị thuộc hạ mình tin cậy nhất làm trọng thương, còn bị những người quen thuộc tin nhiệm nhất đồng loạt quay lưng lật đổ phản bội hần.

Thật đúng là bi ai, khi mà sống trên đời không có ai để dựa dẫm, tin cậy.

Không có một ai làm bờ vai cho hần dựa vào.

"Đúng vậy, Khuynh Nhan, ta có thể giúp người tìm hiểu ra rất nhiều tin tức." Vân Y dừng một chút, cảm giác chính mình lời này có chút không đúng.

Rồi mới lại tiếp tục mở miệng nói: "Nếu không..... Ta trực tiếp giúp người đem bọn họ xử lý đi, như vậy, vị trí kia liền có thể đoạt lại rồi."

Vân Y cảm thấy cái này là con đường tiện nhất, chỉ là, cô vừa nói xong, Khuynh Nhan lập tức biểu lộ bất mãn.

Đương nhiên bất mãn này, chỉ là không hài lòng với đề nghị của Vân Y.

Vừa thấy sắc mặt Khuynh Nhan, Vân Y lập tức liền phản ứng lại.

Được rồi.....

Nam nhân vẫn là nam nhân.

Rốt cuộc là lòng tự trọng của nam nhân vẫn luôn to như quả núi ấy.

Vân Y thở dài. Bị lấn lộn đến mức này, còn có cái gì lòng tự trọng?

Dại thù đều không thể báo, nhân sinh còn hy vọng gì, há?

"Được rồi, lời vừa rồi, ta chỉ là đùa giỡn thôi, cùng đi đi."

Khuynh Nhan cũng chưa biết nói cái gì phản ứng cái gì, lần nữa bị Vân Y giữ chặt, rồi đi.

Cũng không phải lần đầu tiên lần bị Vân Y bắt lấy, cho nên, lúc này sắc mặt Khuynh Nhan không đỏ ửng như lúc trước, chỉ là bóng loáng trắng nõn, hai tai hơi hồng.

Còn mặt phản hồng trên má, trong đêm đen, cũng không có rõ ràng lộ ra.

Thời điểm hai người cùng nhau đến ma cung, Vân Y đầu óc còn có chút choáng váng, được rồi, nguyên lai là lần đầu cô đi chuyển theo phương thức bay từ mái nhà này sang mái nhà khác.

Có chút choáng.

Bị người lôi kéo như thế, căn bản là một chút phòng bị cũng không có.

Nhìn ma cung.

Vân Y có chút choáng váng.

Ma cung hoàn toàn bất đồng với Tiên Đế cung điện trên Thiên giới, tiên khí ngưng tụ, cũng bất đồng với hoàng cung Nhân giới, kim bích huy hoàng.

Ma giới có một cái ma cung, giống như là một căn nhà cổ lâu không được tu sửa, khiến cô hoài nghi vị diện này hỏng rồi.

Lại nhìn hắc khí lan tràn, xâm nhập tỏa ra xung quanh, so với đoàn hắc khí trên người Khuynh Nhan lúc trước không sai biệt lắm.

Vân Y kinh ngạc nhìn cung điện, rồi quay đầu nhìn Khuynh Nhan, tâm ma của Khuynh Nhan dường như nói là bởi vì quanh năm suốt tháng chôn mình ở cái này nhà cũ kỹ này?

A phil!

Người đem tâm ma trở thành cái gì rồi?

Lại không phải quý?

Khuynh Nhan lúc này cũng không có tâm tình đi để ý Vân Y đến tốt cùng trong lòng suy nghĩ cái gì, chỉ yên lặng mà hít thở, nhìn ma cung.

Lạ thay, bên ngoài ma cung cũng không có lấy một người ở bảo hộ, Khuynh Nhan lại từ trong tay áo lấy ra một cái ngọc tỷ...

Vân Y không khỏi nhướng mày...

Nhìn chằm chằm ngọc tỷ trên tay Khuynh Nhan.....

Cái ngọc tỷ này, không gì làm không được sao?

Chìa khóa vạn năng sao?

Vừa dùng nó để mở ra Ma giới thông đạo...

Hiện tại cũng là dùng cái ngọc tỷ này...

Ha...Ha... tác giả người lười quá rồi đấy.

Bạn đang đọc truyện *Công Lạc: Nhật Ký Thuợng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 370: Tiên gia có lệnh: Ma Tôn, người lại đây (22)

Trong lúc Vân Y vẫn đang nghi hoặc, Khuynh Nhan đem ngọc tỷ trong tay đặt ở trước một cái mũi đá trước ma cung.

Thời điểm ngọc tỷ vừa được đặt lên, có thể nhìn thấy bằng mắt thường, cửa chính ma cung từ từ mở ra.

Ha, được rồi.

Được rồi, bình tĩnh tâm tư lại nào.

"Bây giờ làm cái gì?"

"Đi vào." Khuynh Nhan không giải thích, trực tiếp mà đi vào bên trong.

Vân Y bị ném ở sau lưng, có chút cạ lời nhìn bóng dáng Khuynh Nhan Được rồi, cô đuổi theo.

vậy.

Tên tính tình quái đản này, vừa rồi còn háo hão nói chuyện, như thế nào đột nhiên thay đổi phong cách rồi?

Ha ha, Vân Y tò vè, bình tĩnh Bình tĩnh Hẳn là Ma Tôn, hẳn có quyền.

Nhưng mà Vân Y vừa định bước vào, cửa đá "Leng keng" hai tiếng đóng lại?

Vân Y phản nộ.

Đù má, ta còn chưa kịp đi vào đâu.

Ta bạo tính tình đây.

Vân Y lúc này đứng ở bên ngoài, tay chống eo, nhìn cửa đã đóng, có chút sinh khí, nhưng lại cũng không thể bỏ bê được.

Nhiệm vụ công lược đáng chết.

Thời điểm Vân Y xoay người chuẩn bị rời đi, cửa đá lại lần nữa mở ra.

Nhìn thân ảnh Khuynh Nhan dần xuất hiện, Vân Y ngón tay vận pháp thuật hướng về phía Khuynh Nhan, một động tác nhỏ, nháy mắt liền đem miệng Khuynh Nhan dán lại.

Khuynh Nhan bị Vân Y lấn lộn, tròng mắt liếc Vân Y một cái.

Nhìn biểu tình Khuynh Nhan này Vân Y tỏ vẻ chính mình tâm tình thực không tồi.

Cô mặc kệ Khuynh Nhan ở đằng sau lưng, vận linh lực, quay về khách điểm đi.

Mà Vân Y này vừa ly khai, từ trong cửa đá còn chưa đóng, có vài nam tử đi ra, bọn họ hai mắt nhìn nhau rồi lại nhớ đến thân ảnh vừa rồi bọn họ nhìn thấy, rất không thể bình tĩnh.

Vừa rồi Là Ma Tôn đại nhân của bọn họ đi?

Nhưng mà vì sao?

Ma Tôn đại nhân lại bị thực lực của một cái tiểu nữ tử nghiền áp? Một chút cũng không phản kháng?

Chỉ là...

Bọn họ thấy được Ma Tôn đại nhân mất mặt như thế, có phải hay không sẽ bị diệt khẩu a?

Nghĩ đến khả năng này hai người không hẹn mà cùng nhìn một cái, được rồi, mình cái gì cũng không biết, cái gì cũng chưa thấy.

Mà lúc này, Khuynh Nhan không biết được suy nghĩ của chúng thuộc hạ, cũng không có tâm tư đi quản.

Ánh mắt hần gắn chặt vào sau lưng Vân Y, muốn dùng ánh mắt cùng Vân Y giao lưu một chút cảm tình.

Chỉ là, Vân Y căn bản không thêm để ý đến, đem Khuynh Nhan ném về khách điểm rồi, còn thuận tiện phong bế pháp lực của hần.

Nói cách khác Hiện tại Khuynh Nhan, chính là một tiểu ma quỷ một tay trôi gà không chặt

Nhìn Vân Y rời đi, Khuynh Nhan rhe răng trợn mắt, nhưng là lại nói không ra một câu, trong lòng như thể buồn đến hoảng.

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 371: Tiên gia có lệnh: Ma Tôn, người lại đây (23)

"Hừ, Khuynh Nhan, cuối cùng ta cũng tìm được người."

"Chả? Người thế nhưng lại không thể nói chuyện? Ha ha, thật là trời cũng giúp ta, loại người như người, thế nhưng còn bị người phong bế tu vi? Thật đúng là "

Vân Y trong lúc ngủ mơ, nghe được những âm thanh mờ ám phát ra từ phòng bên cạnh, cho nên tỉnh lại, lập tức chạy sang phòng Khuynh Nhan.

Lúc cô đi tới, đã thấy hai nam tử đứng ở trước mặt Khuynh Nhan đối, một người mặc y phục màu đen bó sát người, khan bịt mũi cheu nhiều khối hình, chắc là lỗ thông khí.

Trên đầu tên mặc đồ đen xi này là kiểu tóc tổ chim đang rất hiện hành ở Ma giới, nhìn vào khiến người ta nghi ngờ là hơn một tháng không có gội qua, lại còn thêm tròng mắt màu tím, mỗi màu đo.

Nhìn thấy người này, Vân Y đỡ trán thở dài, chính mình cuối cùng cũng rơi xuống tầng chót nhất của thế giới tạo hình.

Gặp qua nhiều người ở nhiều Vị diện như vậy, trong các lưu nhân ký sĩ cũng không có vị nào tạo hình độc đáo như vị này.

Bất quá, nam nhân đứng bên cạnh hần lại tương đối bình thường một chút, một đầu tóc màu đỏ dài ngang lưng, bóng loáng mềm mại rủ xuống giống như ti lụa thượng hạng.

Hàng mi dày rậm, sống mũi cao thẳng, môi mỏng hơi mím nhẹ, nhìn qua có vẻ là một người

bạc tình quả nghĩa.

Cái này Tạo hình đẹp trai chỉ thua nam chính, tên tóc đỏ này có lẽ chính là đối thủ một mất

một còn của Ma Tôn đi?

"Chả? Khuynh Nhan, không nghĩ tới, người đến lluc lại bại này rồi, vẫn còn có tâm trạng hướng thụ mỹ nhân trong ngực?" Tên nhân sĩ áo đen vừa thấy Vân Y xuất hiện, đã lập tức mở miệng trêu đùa.

Chỉ có nam tử còn lại thấy Vân Y xuất hiện thì nhìn nàng với ánh nhìn tương đối cảnh giác.

"Người là ai?" Vân Y cũng không lập tức giải trừ chú ngữ trên người Khuynh Nhan để cho hần mò miệng nói chuyện.

Cô nhìn người tóc đỏ, nghĩ khi có chút sắc bén.

"Ta là ai? Chắc tiểu cô nương chưa nghe tới danh tiếng của ta bao giờ, ta là Li Huyền."

Vân Y nghe thấy cái tên này, tự nhiên cũng đã biết người trước mặt, đến tốt cùng là ai.

Thấy Li Huyền không che dấu thân phận, nhân sĩ bên cạnh tự nhiên cũng không muốn chịu cô đơn.

Hần tiến đến trước mặt Vân Y, chỉ chỉ chính mình, rồi lộ ra vẻ mặt gian tà, nhìn Vân Y cười nói, "Mỹ nữ, ta kêu A Man."

Vân Y thấy tên phi chủ lưu áo đen tiến đến sát gần mặt mình, thiếu chút nữa một tát đem hần đánh chết.

"Ta mặc kệ các người là ai, chỉ là, các người muốn động tay vào Khuynh Nhan, không có cửa đâu! Hần, là của ta!"

Vân Y nói một câu hiển ngang lăm liệt như vậy, Khuynh Nhan lúc ấy đứng ở ngay bên cạnh Vân Y tự nhiên cũng là nghe thấy, hần chỉ là cảm thấy vân Y lúc này lại rất đáng yêu.

Nàng lại dám ở trước mặt người khác tuyên bố mình là của nàng.

Trong lòng hần, thế nhưng không có nửa điểm tức giận hoặc là không thích, ngược lại trong lòng có chút kích động

Hần đưa mắt nhìn Vân Y, nhưng mà nhìn sườn mặt của nàng rồi ngực không khỏi nhảy nhanh hơn vài lần.

[đính -- độ hào cảm công lược+5, tổng độ hảo cảm70, ký chủ, hảo hảo nắm chắc thời cơ.]

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 372: Tiên gia có lệnh: Ma Tôn, ngươi lại đây (24)

Vân Y lúc này mới cảm chủ trên người Khuyñh Nhan coi bỏ, "Khuyñh Nhan, ngươi không sao chứ?"

Nhìn thấy Vân y đầy lo lắng cùng nôn nóng.

Một dòng nước âm lạnh lẽ xâm lấn trong lòng Khuyñh Nhan, hần nhìn Vân Y, nhẹ giọng đáp, "Ừm, ta không có việc gì."

[đình-- độ hào cảm công lực+5, tổng độ hào cảm75, ký chủ, cố lên cố lên!]

Khuyñh Nhan còn có Vân Y ở chỗ này khoe ân ái, thân là độc thân, Li Huyền cùng A Man, hoàn toàn không có tâm tình nhìn.

Ma lực trong tay lập tức phóng thích, đánh tới chỗ hai người Khuyñh Nhan cùng Vân Y.

Vân Y cùng Khuyñh Nhan liếc mắt nhìn nhau một cái, lập tức buống ra nghênh đón địch nhân.

Đương nhiên, Vân Y biết Khuyñh Nhan đối với Li Huyền chính là như nước với lửa, cho nên Li Huyền, đương nhiên là để lại cho Khuyñh Nhan giải quyết.

Vân Y không có nửa động tác dư thừa, phóng thích pháp thuật trong tay, nháy mắt đem người trước mắt xử lý.

Chỉ là, ngay khi ngân quang pháp lực lập tức phát ra từ lòng bàn tay cô, thân phận Vân Y, lập tức cũng bị đối phương biết được.

Đứng mũi chịu sào chính là A Man, A Man nhìn thấy pháp lực tỏa ra từ Vân Y, mở to hai mắt nhìn, có chút không thể tin vào mắt mình.

"Ngươi, là người Thiên giới?" A Man đối với người trong Thiên giới, tự nhiên là không có hảo cảm. Năm đó Tiên Ma đại chiến, phụ thân, còn có mẫu thân, đều là chết trong Tiên Ma đại chiến, cho nên sao có khả năng đối với chính mình địch nhân có hảo cảm?

Vân Y tuy rằng không biết điều này, nhưng từ ánh mắt chán ghét của A Man, cô có thể nói được phần nào.

Mà bên kia, Khuyñh Nhan cùng Li Huyền, hai người đứng đó nhìn nhau, không động thủ.

"Vi cái gì?" Khuyñh Nhan từ lâu đã muốn hỏi vấn đề này, hỏi Li Huyền vì nguyên nhân gì mà muốn làm như thế.

Chi là

Hần vẫn luôn không tìm được cơ hội để hỏi vấn đề này, hiện tại đối diện với Li Huyền, hần muốn một đáp án.

Li Huyền dùng ánh mắt nhìn tên ngốc để nhìn chăm chăm Khuyñh Nhan, "Khuyñh Nhan, chẳng lẽ, ngươi thật sự vẫn không biết sao?"

Li Huyền mở miệng nói vậy, Khuyñh Nhan nhủ mảy mìn nhìn hần, "Li Huyền, ta từ trước đến nay vẫn luôn thành thật với ngươi, vì cái gì lại đối xử như thế với ta?"

Li Huyền cười lạnh, "A, Khuyñh Nhan, Ma Tôn, ngươi có biết không, những người ngươi giết trong lần thanh trừng Ma giới, trong đó có cha mẹ ta!"

Li Huyền một lời này, khiến Vân Y vốn ở một bên cẩn thận nghe dừng lại một chút, chà, thật đúng là cầu huyết mã!!!

Chương 374 tiên gia có khiến: Ma Tôn, ngươi lại đây (25)

"Thì ra là thế." Khuyñh Nhan cuối cùng đã biết, này Li Huyền như thế làm nguyên do, chỉ là

Hần thật là nhớ không nổi, đến tột cùng là ai.

"Nếu là nên xử lý ma, như vậy đã nói lên làm cái gì không nên làm sự tình, nên gánh vác chính bọn họ hần là muốn gánh vác trách nhiệm!" Vân Y ở một bên, đi tới Khuyñh Nhan bên cạnh, cười lạnh mà nhìn Li Huyền.

Vân Y giữ gìn, khiến Khuyñh Nhan trong lòng bị người phân bội cái loại này trái tim băng giá chậm rãi tăng trở lại độ ấm, nhìn nhìn ở đối với diện đứng Li Huyền.

Vân Y đều có chút muốn hỏi, vai ác nam xứng a Không phải giống nhau đều là ** tặc thiên

sao?

Vi cái gì năng hiện tại chỗ đã thấy, lại là một cái

[phải biết rằng, người đều là có đáy cốc thời điểm, chỉ là không có biểu lộ ra tới.]

"Ngà? Tuy rằng ta không biết ngươi là ai, nhưng là, Thiên giới ngươi, ta tưởng nếu bị các người Thiên giới đã biết người trước mặt nhậm Ma Tôn xen lẫn trong cùng nhau, kết cục tất nhiên sẽ không được rồi?"

Li Huyền nhìn Vân Y cái kia ánh mắt, có chút không có hảo ý, cười lạnh sắc mặt, thoạt nhìn khiến Vân Y cảm thấy thập phần chán ghét.

Mà Li Huyền những lời này, khiến Khuyñh Nhan nhìn mắt, có chút lo lắng mà nhìn Vân Y.

Li Huyền nói không sai, nếu này thật là bởi vì cùng chính mình xen lẫn trong cùng nhau, này Vân Y bị ngày đó giới người cấp đuổi giết hoặc là khác cái gì, kia làm sao bây giờ?

"Li Huyền? Không thể không nói, người này uy hiếp người khác đoạn số, vẫn là kém một chút." Vân Y lắc lắc đầu, đuổi tay cầm Khuyñh Nhan tay.

Dùng chính mình ấm áp tay cho Khuyñh Nhan cặp kia có chút lạnh lẽo tay một tia độ ấm, khiến Khuyñh Nhan cũng không có phía trước cái loại này cảm xúc.

"Phải không?" Li Huyền nhưng không cho rằng này trước mắt người sẽ có bao nhiêu cao thân phận, còn, liền tính là thân phận lại cao.

Nếu là cùng này Ma giới người hỗn hợp ở bên nhau nói, khó tránh khỏi đều sẽ bị người ta nói.

Bạn đang đọc truyện Công Lực: Nhặt Kỳ Thượng Vị Của Nữ Phụ được tài miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tài miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 373: Tiên gia có lệnh: Ma Tôn, ngươi lại đây (25)

"Thì ra là thế."

Khuyñh Nhan cuối cùng đã biết... nguyên do cho hành động của Li Huyền... chỉ là..... Hần thật sự không nhớ nổi, cụ thể những người hần đã giết là ai.

"Nếu là bị trừng phạt, như vậy phải trách bọn họ năm đó làm ra chuyện không nên làm, làm sai thì ắt phải gánh vác hậu quả do chính mình gây ra!".

Vân Y ở một bên cười lạnh mà nhìn Li Huyền.

Vân Y bênh vực, khiến những lạnh lẽo băng giá vì phản bội trong lòng Khuynh Nhan như giảm bớt phần nào.

"Vây a..."

"Tuy rằng ta không biết người là ai, nhưng mà... người của Thiên giới...nếu bị Thiên đế của các người ở trên Thiên giới biết được...người cùng Ma Tôn tiền nhiệm ở cùng nhau, kết cục sẽ không được rồ?"

Li Huyền nhìn Vân Y.

Ánh mắt hoàn toàn không có hảo ý, khoé miệng cười lạnh, thoạt nhìn khiến cô cảm thấy thập phần chán ghét.

Mà những lời này của Li Huyền, khiến ánh mắt Khuynh Nhan nhìn cô xem lần những tia lo lắng.

Li Huyền nói không sai.

Nếu nàng bị người của Thiên giới phát hiện ở cùng hắn, sau đó bị người đuổi giết thì phải làm sao bây giờ?

"Li Huyền à...? Không thể không nói, thủ đoạn uy hiếp người của người, vẫn còn kém một chút." Vân Y lắc lắc đầu, duỗi tay cầm lấy tay Khuynh Nhan.

Cô dùng đôi tay ấm áp của mình truyền hơi ấm sáng bản tay lạnh lẽo của hắn, khiến lòng Khuynh Nhan bắt đầu nảy ra những cảm xúc mà trước đó hắn chưa cảm nhận bao giờ.

"Phải không?"

Li Huyền nhưng không cho rằng người đứng trước mắt hắn, thân phận sẽ có bao nhiêu cao... nói cho cùng, không nhiều Tiên nhân sẽ bỏ địa vị của mình trên Thiên giới đi vào Ma giới lần lộn.

Mà cùng Ma tộc ở cùng nhau, đều sẽ bị cho là phản đồ.

Điểm này, Li Huyền rất có tự tin.

"Được rồi, nếu đã tới, cùng đứng đi với."

Vân Y không có hứng thú nghe Li Huyền nói tiếp.

Hắn là cái gì chứ, một nam phụ nho nhỏ được làm tướng quân Ma giới thôi, không phải sao.

Nếu Khuynh Nhan không hạ thủ được, cô đánh phải lên thôi.

Vân Y vươn bàn tay, nắm ngón tay mở ra, mà pháp mang ánh sáng bạc nhanh chón vụt đến hướng Li Huyền.

Ma pháp tụ thành hình, giống như một con sư tử to lớn dữ tợn, nhẹ nhàng đem Li Huyền xách lên...

Nhìn thấy một màn như vậy, Khuynh Nhan bày tỏ hắn rất kinh ngạc.

Hắn vẫn luôn cho rằng tuy Vân Y thoạt nhìn là thượng cô thân tộc, nhưng từ mức độ sử dụng pháp thuật của cô, hắn còn nghĩ cô không tự luyện đến nơi đến chốn cho lắm.

Vậy mà nguyên lai, Vân Y so với tưởng tượng của hắn, lợi hại hơn nhiều.

Còn A Mân, thời điểm thấy tình huống không đứng lăm, đã túm quần bỏ chạy.

Vân Y cũng không để ý đến tên đồng bọn kia, đối tượng chính ngày hôm nay, còn không phải là Li Huyền sao?

Đương nhiên, Li Huyền phát hiện mình dễ dàng bị người hạ gục như vậy, rất phẫn nộ.

Gương mặt đẹp trai đỏ bừng, "Người, người thả ta xuống dưới..."

"Khuynh Nhan, người hiện tại chỉ có thể dựa vào nữ nhân sao?"

"Người cái tên tiểu bạch kiêu ăn cơm mềm, có phải hay không không có....."

Không để hắn nói tiếp, Vân Y một chương đánh ngất Li Huyền.

"Ồn ào."

Nhưng mà đến lúc Vân Y quay đầu nhìn về phía Khuynh Nhan, cô phát hiện Khuynh Nhan giống như là bị dọa cho s ợ ngấy người, không hỏi thần được.

Vân Y nhìn biểu tình củaK huynh Nhan, cười khê một tiếng, duỗi tay nheo nheo khuo mặt Khuynh Nhan.

"Hoàn hồn."

Khuynh Nhan bị Vân Y chạm vào mặt thì giật nhẹ mình, tỉnh lại.

Sắc mặt nháy mắt liền hồng, lần đến tận cổ.

"Đừng nháo!"

Loại hành vi lưu manh của Vân Y,Khuynh Nhan vốn đã sớm quen, cho nên rất thành thực mở miệng mắng người, chỉ có động tác lại hơi ngập ngừng, thân thể cứng ngắc, quay đầu không nhìn cô nữa.

Bạn đang đọc truyện *Công Lực: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full**.Net.

Chương 374: Tiên gia có lệnh: Ma Tôn, người lại đây (26)

Bởi vì, hắn hiện tại mới phát hiện...

Kỳ thật Vân Y căn bản không phải là tiểu tiên nữ nhà bên giống như hắn tưởng tượng ra.

"Làm sao vậy?"

Thấy biểu tình trên mặt Khuynh Nhan không tốt lắm, Vân Y nhướng mày, đem người ném cho Khuynh Nhan.

"Này, người này cho người, chính mình hảo hảo xử lý đi." Dem Li Huyền giải quyết, nhiệm vụ chi nhánh hắn là sẽ giải quyết xong đi.

Nói cho cùng thì nhiệm vụ chi nhánh lần này cũng không phải rất khó, bởi vì..... thân phận nguyên chủ không giống thân phận Vampire lúc trước,xuất thân bình dân, hai tay còn trời gài không chặt.

"Ấn." Khuynh Nhan lúc này cũng không có cái kia ý tưởng phải hảo hảo đi theo Vân Y thảo luận khác cái gì, mà là đem chính mình tâm mắt đầu hướng về phía Li Huyền.

Nhìn biểu tình Li Huyền, mặt Khuynh Nhan hiện lên những ý vị phức tạp, chỉ là..... không biết nên biểu đạt như thế nào.

Vân Y xoay người liền rời đi. Không chút do dự.

Rốt cuộc, đối với Vân Y mà nói, giờ này khắc này, cô không cần Khuynh Nhan ngẫu nhiên trở nên xúc động yếu đuối.

Mà để cho hắn ở một mình tĩnh tâm, suy nghĩ mà tự xử lý cho tốt việc của mình.

Khuynh Nhan thực ra cũng bất ngờ không kém... Vốn dĩ hắn còn cùng tay sai trước kia thảo luận hồi lâu xem làm thế nào mới có thể một mẻ hoàn toàn thu hồi quyền khống chế Ma giới, còn làm thế nào để xử lý Li Huyền...

Chỉ là hiện tại.....

Khuynh Nhan đưa mắt thoáng nhìn q ua phương hướng Vân Y rời đi..

Hắn thật sự không hiểu năng . vì lý do gì lại giúp mình.

Dựa theo địa vị cùng tu vi năng, muốn chơi đùa cũng không cần làm đến mức này.

A Man kia lúc sau về tới ma cung, cảm giác lần này Khuynh Nhan trở về tìm được giúp đỡ, thật là thật là lợi hại.

Ngay cả Li Huyền cũng đều bị năng một tay nhẹ nhàng giải quyết, vừa rồi chẳng phải là chính mình nhặt về được một cái mạng giả?

May mắn là năng ta không nghiêm túc cùng chính mình đối chiến.

Nghĩ đến đây, A Man vội đem tư trang đồ vật cấp thu thập tốt, rồi mới rời đi.

Nếu Khuynh Nhan đã tìm được chỗ dựa lợi hại như vậy, tất nhiên là sau này Ma cung sẽ tiếp tục do hắn quản lý.

Nếu hắn (A Man) còn tiếp tục ngốc ở chỗ này, khẳng định sẽ bị Khuynh Nhan bắt lại, chết lúc nào không biết.

....

Bất được Li Huyền rời, tâm Khuynh Nhan không hiểu sao lại có chút thất bại, lại không biết vì sao lại thấy hơi mất mát.

Ở thời điểm hắn trọng thương, trốn khỏi Ma giới, đào vong Tiên giới, rốt cuộc hắn là vì cái gì?

Đám người Tiên giới đối với Ma tộc như hắn, phản oán hận trong lòng, so với Li Huyền cũng không kém phần nào.

Nhưng hắn tin rằng, chỉ cần sống sót, tương lai hắn nhất định đem Li Huyền toái thi vạn đoạn.

Nhưng mà hiện tại.....

Khuynh Nhan cúi đầu nhìn Li Huyền đã bị Vân Y đánh bất tỉnh.

Tâm tình hắn hiện tại lại không có cái loại khoái cảm báo thù này.

Nhìn nhìn phương hướng phòng Vân Y, trong lòng không biết nghĩ đến cái gì, cứ như vậy..... một đêm dài trôi qua.

...

Trời sáng, Vân Y liền tới đây tóm người.

Chính yếu chính là, cô lo lắng Khuynh Nhan nghĩ quẩn trong lòng... Dù gì thì hắn cũng không bình thường cho lắm.

Đi phòng Khuynh Nhan, quả nhiên, Vân Y liền thấy được Khuynh Nhan một mình ngồi ở trong góc tường, có chút thất thần.

Một tay vỗ vào trên vai Khuynh Nhan, "Tiểu khóa tử, ở đây phát ngốc cái gì vậy?"

Khuynh Nhan bị Vân Y như thế một phách, hoảng sợ, thiếu chút nữa không có trở tay liền đem Vân Y một chưởng đánh qua đi..... Rốt cuộc, đây là phản xạ có điều kiện.

Bạn đang đọc truyện *Công Lực: Nhặt Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 375: Tiên gia có lệnh: Ma Tôn, ngươi lại đây (27)

“Xảy ra chuyện gì?”

Khuynh Nhan lúc này tựa hồ đã quên mất, Vân Y nói muốn tới Ma giới, đến tốt cùng là vì cái gì.

Còn không phải bởi vì nói muốn hắn mang theo cô đi đến này Ma giới dạo chơi sao?

Nhưng mà hiện tại Khuynh Nhan chỉ lo làm sự tình của chính hắn, một chút đều không đem cô đặt ở trong mắt, lúc đầu còn nói cùng nhau vui vẻ chơi đùa cơ mà?

Bất quá Vân Y cũng biết, hiện tại Khuynh Nhan hoàn toàn không có ý nghĩ đem cô há hão vui sướng du ngoạn Ma giới...

Rốt cuộc.....Trong lòng cất giấu những việc trọng đại như vậy, còn chưa làm xong, làm sao tiếp tục vui vẻ chơi đùa?

Vân Y đối với điểm này vẫn là thực đồng tình, cũng rất tán thành Khuynh Nhan đi trước thu phục tốt chuyện của hắn rồi hai người mới tái kiến hảo hảo bồi dưỡng cảm tình.

Công lực, cũng không chỉ đơn giản là đánh lấy người ta là xong, phải dùng chút đầu óc nghĩ xem đối tượng công lực cần cái gì.

Mà hiện tại, Khuynh Nhan chính là cần đem Ma giới một lần nữa khống chế ở trong tay, đem những tay sai đã phản bội hắn thu phục hết.

Điểm này, mới là quan trọng nhất.

“Ngươi không đi xử lý chuyện của ngươi sao? Ngươi còn đáp ứng ta, hảo hảo chiêu đãi ta đấy.” Nếu sự tình không xử lý tốt, Khuynh Nhan có thể có tâm tư đi chơi sao?

Bị Vân Y nhắc nhở, Khuynh Nhan hơi hơi nhìn năng, trong mắt bắt đầu khôi phục thanh tỉnh, hoàn toàn không còn dấu vết suy sụp lúc này.

Khuynh Nhan lợi dụng lúc cô không để ý, rời đi lúc nào không hay, làm Vân Y hoàn toàn không tìm được dấu vết của Khuynh Nhan.

Nhưng mà Vân Y dù có tức giận, cũng biết, Khuynh Nhan rời đi như thế cũng là có đạo lý.

Hắn không muốn Vân Y nhúng tay vào sự tình ở Ma giới, không phải bởi vì không tin Vân Y, mà là vì lo lắng Tiên giới có người nói Vân Y nhàn rỗi.

Khuynh Nhan vẫn là cảm thấy chính mình trước tiên đem hết thảy sự tình đều thu phục sẽ tương đối với thỏa đáng.

Nếu để Vân Y đuổi tay xử lý Ma giới, hắn cũng không chắc là ma tộc hoàn toàn không có ai đứng ra phản đối.

Nhưng mà Khuynh Nhan không biết, chưa cần nói tới phá rồi Vân Y, chọc tới cô thôi, khẳng định sẽ bị Vân Y treo lên đánh.

Lúc này chính là như thế.

“Ài, lão gia gia, người xem thứ này là cái gì? Kêu cái gì a? Còn rất đáng yêu a……” Vân Y đưa bốn đồ chơi trên tay.

Vừa nói vừa ngừng đầu nhìn đại bá, không, hẳn là lão gia gia trước mặt.

Thực ra tuổi tác ở đây cũng chỉ là nhìn mặt mà gọi thôi.

Nếu là nói tuổi thì tuổi tác Vân Y còn có thể đủ lên làm hàng tổ tông của đại bá bán hàng điều khắc mỹ nghệ.

“Cái này a, kêu điều nhi đương, là một loại tiểu ngoạn ý rất được yêu thích ở chỗ chúng ta, cũng không đắt lắm, chỉ một ma thạch là đủ rồi.” Lão gia gia cũng là người hay nói chuyện.

Thấy có người tới hỏi mua, lại còn là một cái tiểu cô nương trẻ tuổi xinh đẹp như thế, tự nhiên cũng là nhiều lời vài câu.

Ma thạch ở Ma giới được coi như tiền bạc để giao dịch, một ma thạch tương đương với một thỏi bạc ở Nhân giới.

Vân Y nghe lão gia gia này nói đồ vật trong tay tận một ma thạch, xó chút giật mình mà nhìn lão ta.

Kỳ thật đồ vật kiểu này đối với cô cũng không phải quý hiếm gì, chỉ là có chút hay ho. So với thị trường bên ngoài lại có chút đắt.

“Đừng nhìn ta, ngoạn ý nhi này nhìn thì nhỏ thôi, bên trong a, rất có giá trị.” Nhìn Vân Y vẻ mặt rối rắm bộ dáng.

Vị kia lão gia gia biết, tiểu cô nương trước mắt, chỉ sợ là cho rằng thứ này không đáng giá đi?

Chỉ là, thứ đồ chơi nhỏ nhỏ này không biết bên trong sẽ chứa đựng cái bảo tàng gì đâu.

Nhìn biểu tình lão gia gia, tươi cười thần thần bí bí, Vân Y nhướng mày nhìn hấn, này…… Là có ý gì?

Vân Y ở trong lòng đấu tranh vài lần, tâm tư xoay chuyển, suy tư xem lão gia gia rốt cuộc hàm ý muốn nói đến cái gì.

“Được rồi, nếu nói như vậy, như vậy, ta muốn cái kia đi.” Vân Y chỉ chỉ một bức tượng điều khắc trông như một con tiểu phượng hoàng trên cái sạp của lão gia gia.

Cái này……

Còn không phải là y hệt hia điều trong lời Lê Hạ, cùng bản thể của Khuynh Nhan còn có chút giống nhau.

Đương nhiên lời này hoàn toàn là ý kiến cá nhân.

Nhưng mà chỉ sợ, đưa cái này cho Khuynh Nhan xem, hấn tâm tình chắc cũng sẽ không tồi đi.

Nghĩ đến đây, Vân Y liền quyết định, mua!

Nhưng mà thời điểm cô chuẩn bị móc ma thạch ra trả tiền thì từ đâu nhảy ra một tiểu hài tử, đụng vào Vân Y một chút.

Sau đó túi tiền trong người cô cũng biến mất theo.

Nhìn cái tiểu hài tử chạy vội rồi đi, Vân Y đứng sững sốt.

“Ài, tiểu cô nương, túi tiền người, vừa bị người kia trộm đi rồi, mau đuổi theo a.” Lão gia gia hô một tiếng.

Đem Vân Y từ trong rừng sờ trong kéo ra, Vân Y không nói hai lời liền bước cái chân ngắn nhỏ chạy đi đuổi theo.

Chạy được một lát, cô đã cảm giác thân mình mệt mỏi…

Đờ mờ… Bỏn cô nương bị ngốc sao, không phải có pháp thuật sao?

Cho nên cô thì pháp, đuổi theo tiểu hài tử vừa nãy.

Chỉ là, tiểu hài tử đồng quai tây quai, đi tới một nơi tương đối với hẻm lách, một cái hẻm nhỏ.

Chạy tới cái hẻm nhỏ, đúng lúc Vân Y đuổi tay muốn túm lấy đứa nhi thì từ bên cạnh cô lại nhảy ra vài thiếu niên.

Mấy đứa trẻ này đều ăn mặc một thân quần áo rách rưới, trên người cũng dơ bẩn, giống như là rất lâu không tắm rửa qua.

Thời điểm bọn họ xuất hiện, tiểu hài tử bị Vân Y bắt lấy cũng không hề gãy gập, giống như là đã đoán trước được có người tới.

Lũ trẻ gương mặt mười phần hung thần ác sát, đem Vân Y thành kẻ thù giết cha mẹ, nhìn chăm chăm.

“Như thế nào? Đoạt túi tiền của ta rồi, còn nghĩ đến đánh ta?” Vân Y chút nào đều không có để ý những người này là làm cái gì.

Ha ha muốn bắt nạt tiểu nữ tử như bốn cô nương sao…

Đối với lũ người chuyên môn nhìn chăm chăm vào kẻ yếu, cậy mạnh mà bắt nạt, Vân Y đương nhiên không thêm quân chúng trẻ hay già, đương nhiên sẽ không thêm nương tay.

【Hừ, nói đi cũng phải nói lại, cô còn dám tự xưng là tiểu nữ tử yếu nhược, mặt mũi đâu rồi hả?】

“A, cô bé, ta khuyên cô tự giữ lấy mạng mình trước đã, bằng không, ha ha……” mấy tiểu thiếu niên trên mặt lộ ra tươi cười đáng khinh.

Mấy cái thiếu niên liếc mắt nhìn nhau rồi lại nhìn Vân Y, trên mặt có chút đáng khinh khiến người cảm thấy ghê tởm.

Vân Y nhìn bọn họ.

Lớn lên xấu như thế, còn ăn mặc quần áo rách nát, muốn học người khác đùa giỡn nữ nhân?

Mao trường tẻ sao?

Tuổi còn nhỏ không cần chi học hành đi.

Không thèm nói nhiều nữa, Vân Y tiến đến, trước làm cho bọn họ nể mũi đời.

Đương nhiên cô cũng không dùng đến pháp thuật, rốt cuộc, nếu thật sự dùng đến, mấy tiểu ma tộc này chịu không nổi.

Cho nên một người lại một người, nhanh chóng bị Vân Y đánh cho không còn mặt mũi…

“Người……”

Một đám người ngã lộn ra đất, ôm bụng ôm đầu, hoảng sợ nhìn Vân Y…

Bọn họ hình như là trêu chọc đến người không nên chọc vào…

Chỉ là lúc này, bọn họ nói không nên lời.

Chỉ có đứa bé trong tay Văn Y lúc này đang trừng mắt nhìn cô, vẻ mặt tức giận đến không biết nên nói cái gì.

*Phần này dài hơn 3000 chữ... Gõ bằng ipad... Đầu ngón tay muốn liệt luôn.

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 376: Thiếu

Nguồn nhảy chương mời các bạn xem chương tiếp theo.

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 377: Tiên gia có lệnh: Ma Tôn, ngươi lại đây (28)

“Các ngươi trừ bỏ ở bên ngoài làm loại chuyện này, không biết tự mình đi làm chút việc có ích sao?” Văn Y vẫn luôn chán ghét loại người không làm mà muốn được hưởng này.

Cướp đoạt thành quả mà người khác vẫn luôn nỗ lực để làm ra, đây là hành động đáng xấu hổ cỡ nào.

“Ngươi, ngươi, bằng cái gì mà nói chúng ta như thế?” Tiểu hải tử bị Văn Y nói như vậy, sắc mặt bắt đầu có chút phẫn nộ.

Nhưng là, tuy sắc mặt bởi vì phẫn nộ mà đỏ bừng, trừng mắt nhìn Văn Y, bộ dáng tỏ ra không chút yếu thế.

Nhìn tiểu hải tử tính xấu không đổi, Văn Y không có nửa điểm đồng tình.

"Ban ngày ban mặt đi cướp giết của người khác còn có gan trừng mắt nhìn ta sao? Các ngươi không biết xấu hổ sao? Có những người vất vả như thế nào để kiếm từng vụn ma thạch sống qua ngày, các ngươi cũng có thể cướp được, còn có thể chất vấn ta?"

Văn Y thanh âm có chút sắc bén, mắng bọn trẻ.

Bị cô mắng mò, trong mắt chúng bắt đầu hiện lên tia áy náy, chột dạ.

“Vĩ cái gì các ngươi không tự mình đứng đứng đắn đắn mà đi kiếm ma thạch nuôi sống chính mình?”

Chẳng lẽ, dựa vào chính đôi tay mình, tự nuôi sống bản thân, không phải càng thêm tự hào sao?

“Chính là…… Chính là chúng ta một chút ma pháp cũng đều không hiểu, căn bản, căn bản là không có người muốn thuê chúng ta……”

Tiểu hải tử bị Văn Y mắng như vậy, lúc sau, ngẩng đầu bắt đầu yếu đi. Bộ dáng như sắp khóc.

“Không biết ma pháp? ”

"Cho dù không biết thì vẫn sẽ có người khác cần các ngươi, tuy nói cuộc sống chính là cá lớn nuốt cá bé, nhưng có làm thì mới có ăn, hiểu không?"

"Cho dù không biết ma pháp thì cũng không nhất thiết phải sống thế này, Ma giới đâu phải ai cũng biết tu luyện, mà cho dù có biết, thì cũng chỉ có số ít là có thành tựu, chẳng lẽ không thể tu luyện, được thì ai cũng giống các ngươi đi ăn cướp ăn trộm sao? Không, bọn họ vẫn có thể vứt qua, nuôi sống chính mình..."

Văn Y tận tình khuyên bảo, cho nên sau đó, bọn họ giống như cũng thật đúng là có chút nghe vào……

Nhưng mà nói đi cũng phải nói lại, nếu cho người xấu trên thế giới này nghe giảng đạo có thể làm bọn họ tốt lên, thì đã tốt.

Sau đó……

“Ngươi nói thì dễ nghe, hừ, còn không phải là bởi vì ngươi có thể tu luyện, có tu vi, người khác không khi dễ ngươi, ngươi mới đồng dạng như thế!”

Tóm lại, cô nói thì có căn cứ, nghe không tồi.

Nhưng căn bản là bọn họ không phục.

Nếu thật là đơn giản như vậy, bọn họ đã sớm tìm được việc làm.

Nhưng mà hiện tại thì không phải vậy.

Vì sao?

Còn không phải là bởi vì những người đó căn bản là xem thường bọn họ sao?

Còn khi dễ bọn họ, chẳng những không cho tiền lương, còn áp bức bọn họ.

Bọn họ cũng là bị dồn vào chân tường.

Nếu không, chỉ còn đường chết đói.

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 378: Tiên gia có lệnh: Ma Tôn, ngươi lại đây (29)

“Nếu ta nói, ta có thể giúp đỡ các ngươi thì sao?”

Văn Y câu môi cười, đối với những đứa trẻ này, cô còn có thể dùng lòng tri mà đổi đãi, ra tay giúp đỡ bọn họ.

Không phải nói nhiệm vụ là giúp Khuyên Nhan đoạt lại Ma giới sao? Như vậy, thuận tiện đem Ma giới hào hào sửa sang lại một phen đi.

Bằng không, đừng nói là Tiên Ma đại chiến, chỉ sợ đám người Ma giới này đã tan tác hết rồi.

“A?”

Vừa nghe vị tỷ tỷ lại trước mắt nói muốn giúp bọn họ, mấy thiếu niên sợ ngây người, hơi nhưn mày nhìn cô.

"Kính ngạc các ợ? Lời ta đã nói, nhất định có thể làm được." Văn Y vừa nói vừa buông tiểu nam hài trong tay cô xuống.

Sau đó cô lại nói "Ma thạch này, các người cầm đi."

Văn Y đối với mấy khối ma thạch, thật sự là không để ý.

“A?”

Lại lần nữa không thể tin vào tai mình, hào phóng như vậy?

Vốn dĩ bọn họ khi bị bắt, đều cảm thấy mình khẳng định là chết chắc rồi... Ai ngờ.

Lại còn đưa tiễn cho bọn họ?

Rồi nói cái gì mà giúp mình sống tốt hơn?

Trên đời này làm gì có viện tốt từ trên trời rơi xuống như vậy?

Bọn họ liếc mắt nhìn nhau, giống như là đang trao đổi cái gì đó.

Vứt một cái.

Tiểu hài tử đứng gần Văn Y gạt mạnh túi tiền xuống, cùng đồng bọn vứt chạy.

Văn Y đứng nhìn bóng dáng bọn họ, có chút bất đắc dĩ... Ai...

Ta rõ ràng có hảo ý mà...

Bất quá cũng đúng, người bình thường gặp loại tình huống này, đầu tiên không phải là tin tưởng, mà là ở cạnh gác xem có phải hay không mình tính kế bọn họ cái gì.

Lúc Văn Y về tới khách điểm thì Khuynh Nhan vẫn chưa trở về, khiến Văn Y thật có chút nhàm chán đầu.

Bất quá lúc này, cô cũng có thể tiếp tục kế hoạch cải tạo Ma Giới của mình.

Thế là..... Văn Y liền bận rộn cả ngày.

Chờ đến lúc Khuynh Nhan đem sự tình xử lý xong, quay về thì chẳng thấy bóng dáng Văn Y đâu.

Hỏi chương quầy với tiểu nhị trong khách điểm, bọn họ cũng đều trả lời là không biết nàng chạy đi đâu rồi.

Khuynh Nhan khẽ nhu mày.

Hắn đã xong xuôi mọi việc rồi, hẳn là có thể bồi nàng.

Chỉ là hiện tại, Văn Y chỗ nào vậy?

Khuynh Nhan ngồi đợi Văn Y trong khách điểm. Nhưng mà đêm đã buông xuống, Ma giới lúc này bị bao trùm bởi hơi thở lạnh lẽo âm trầm, bốn phía một mảnh đen như mực, vẫn không thấy bóng dáng Văn Y đâu.

Lúc này, Khuynh Nhan mới có chút lo lắng.

Văn Y thực lực cường hãn, đương nhiên là hắn biết rõ.

Chỉ là đám người Ma Giới, không thiếu bọn lưu manh xảo quyết...

Nàng từ trước đến nay không đi ra ngoài, không tiếp xúc người khác nhiều, lỡ, bị người ta lừa thì phải làm sao?

【 đình -- độ hảo cảm công lược+5, tổng độ hảo cảm85, rất mau liền có thể hoàn thành nhiệm vụ, ký chủ fighting! 】

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 379: Tiên gia có lệnh: Ma Tôn, ngươi lại đây (30)

Nghe thấy thông báo của hệ thống, Văn Y lập tức liền mở ra siêu cấp hướng dẫn, tra tìm vị trí của Khuynh Nhan, phát hiện Khuynh Nhan đã trở về khách điểm?

Văn Y lúc này cũng mặc kệ sự tình cần làm trong tay lúc này nhiều như vậy, hoãn lại, vận pháp thuật, trở về.

"Khuynh Nhan?"

"Văn Y!"

Hai người nhìn thấy đối phương, đồng thời thờ nhẹ một tiếng.

"Nàng đi đâu vậy?" Hai người đều trầm mặc một lát, một lúc sau, Khuynh Nhan hướng Văn Y, hỏi.

"Đi ra ngoài, nhìn ngắm Ma giới đại ngàn non sông." Văn Y cười khê.

"À...." Khuynh Nhan cũng không biết lời Văn Y là thật hay giả, chỉ biết là, Văn Y đột nhiên biến mất như thế, hẳn thật sự cảm thấy có chút sợ hãi.

85 hảo cảm, cũng không phải là đùa giỡn.

"Chuyện của ngươi xong xuôi rồi?" Văn Y cảm thấy Khuynh Nhan có phải hay không là cái hủ nút?

Này, không phải đã 85 độ hảo cảm rồi sao? Như thế nào từ trên mặt Khuynh Nhan, một chút cũng đều nhìn không ra là hắn có chút tình cảm nào với mình?

Không phải nói, ở trong cốt truyện, Khuynh Nhan đã sớm vì Lê Hạ mà rung động ngay từ lần đầu gặp mặt.

Còn Khuynh Nhan hiện tại, cho tới lúc này, còn bị sự tình li huyền khiến cho không có tâm trạng yêu đương chẳng?

Nhìn nhìn Khuynh Nhan, trong lòng lại không biết suy nghĩ cái gì, Văn Y tay ôm ngực, từ trên cao nhìn xuống Khuynh Nhan.

Tư thế này của Vân Y, khiến Khuynh Nhan cũng không biết Vân Y là muốn làm gì.

"Ừm, đã xử lý tốt, có chuyện gì sao?" Khuynh Nhan đứng dậy, lại gần Vân Y, chênh lệch chiều cao, không phải tùy tiện tiện là có thể sờ qua.

Khuynh Nhan vừa rồi là ngồi trên giường, cho nên Vân Y mới có thể từ trên cao mà nhìn xuống hắn, hiện tại, đến phiên Khuynh Nhan dùng loại này ánh mắt nhìn nàng.

"Không có việc gì, chỉ là cảm thấy, hôm nay chàng đột nhiên rất đẹp." Vân Y ngẩng đầu cười với hắn, che dấu ý nghĩ trong lòng mình.

Bị Vân Y trêu đùa như thế, Khuynh Nhan vốn dĩ da mặt có chút mỏng, nháy mắt liền bởi vậy mà đỏ bừng mặt.

【đỉnh -- độ hào cảm công lược +5, tổng độ hào cảm 90, ký chủ, thật đúng là nhìn không ra có còn rất mạnh bạo a.....】

"À, là vậy, phải không?" Khuynh Nhan vốn dĩ tâm tính có chút đơn thuần, đương nhiên, cũng chỉ là đơn thuần ở phương diện tình cảm nam nữ.

"Đúng vậy, bằng không, ta như thế nào sẽ đi theo chàng cùng nhau tới Ma giới này?" Vân Y nói lời này làm Khuynh Nhan có chút không thể tin vào tai mình mà nhìn vào mắt Vân Y.

Ý tứ của nàng là gì chứ.....

Khuynh Nhan trong lòng rối rắm, không hiểu hàm nghĩa trong lời Vân Y đến tận cùng là cái gì.

Nhìn Khuynh Nhan, Vân Y cười khẽ một tiếng, nhưng cũng không có tính toán mở miệng giải thích cho Khuynh Nhan nghe.

"Đỉnh -- ký chủ chú ý, nữ chính đang tới gần, xin chú ý."

"Đỉnh -- ký chủ chú ý, nữ chính đang tới gần, xin chú ý."

"Đỉnh -- ký chủ chú ý, nữ chính đang tới gần, xin chú ý."

Thời điểm Vân Y định mở miệng nói chuyện, hệ thống đột nhiên truyền thông báo, ba lần liên tục nhắc nhở, làm Vân Y muốn xem nhẹ cũng không được.

Nữ chính đang tới gần?

Lê Hạ tới?

Lúc này, Lê Hạ sao lại có khả năng tìm được ranh giới, đi vào Ma giới chứ?

"Xảy ra chuyện gì?"

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 380: Tiên gia có lệnh: Ma Tôn, người lại đây (31)

Khuynh Nhan nhìn sắc mặt Vân Y có chút quái dị, còn tưởng rằng là Vân Y xảy ra chuyện gì không tốt sự tình đầu, vội vàng mở miệng hỏi

Vân Y suy nghĩ, nhìn nhìn Khuynh Nhan, độ hào cảm của Khuynh Nhan đối với Lê Hạ là 40, còn chưa lên đến 5.

Nhớ tới độ hào cảm hiện tại đã lên đến 90, Vân Y vẫn là có một tia tự tin.

Chỉ là, nếu thật sự chỉ là chuyện đơn giản không đáng nói, như vậy vì sao hệ thống sẽ đặc biệt tới nhắc nhở nàng?

Hon nữa lại còn nhắc nhở ba lần, là muốn làm cái gì đây?

Khuynh Nhan nhìn Vân Y, không nói gì, chỉ là có chút lo lắng.

"Hệ thống, người kêu kêu quất quất như thế, là muốn làm gì a?" Vân Y có chút muốn đem hệ thống ra đánh một trận.

Mỗi khi tiến độ nhiệm vụ chậm đi, liền sẽ ở trong đầu người ta riu riu không ngừng, nói mấy lời làm người lo lắng.

Kỳ thật, hệ thống cũng không phải thật sự lo lắng như vậy.

Chỉ là hệ thống cho rằng, như vậy có thể làm ký chủ của nó cảm thấy cấp bách, thúc giục tiến độ hoàn thành nhiệm vụ.

Ngày hôm sau thời điểm hai người đi ra ngoài, vốn dĩ, Khuynh Nhan có ý muốn đem Vân Y ra bên ngoài đi dạo một lát.

Nhưng vừa ra ngoài, đã thấy phía trước một đám người tụ tập lại với nhau, cũng không biết là đang nói chuyện gì.

Một đám người nào nhiệt như vậy, còn có bọn buồn người ghé đầu vào nhau bình luận, nói đùa nhò này như thế nào như thế nào đáng yêu.....

Vân Y cùng Khuynh Nhan vốn là tính toán lướt qua, không để ý tới.

Nhưng ở thời điểm Vân Y lơ đãng mà liếc mắt một cái, thế nhưng phát hiện, tiểu hài tử này, hình như là đã gặp qua ở nơi nào?

Giương mắt tròn tròn, cùng với đôi má lúm đồng tiền, một đôi đôi mắt ngập nước, thỉnh thoảng quay tròn chuyển động, biểu hiện cũng lạnh lợi bướng bỉnh.

.....

Cái này, tiểu hài tử mũm mĩm, đáng yêu này, còn không phải là nữ chính Lê Hạ sao?

Chỉ là, đương lúc cô nhìn thấy Lê Hạ, Vân Y vẫn có chút không thể tiếp thu, đứa trẻ này..... Chính là nữ chính mà cô phải giành nam phụ cùng?

..... Một cái tiểu hài tử sáu bảy tuổi?

Lúc này, Vân Y không biết chính mình nên nói cái gì thì tốt.

"Xảy ra chuyện gì sao?" Khuynh Nhan thấy Vân Y dừng bước, quay đầu nhìn nàng, có chút nghi hoặc.

Lại thấy tầm mắt Vân Y hướng địa phương đang có đông người chen chúc kia đi, nơi đó, có cái gì đẹp?

Thời điểm hắn bước vào trong đám người, phát hiện bọn họ đang vây quanh một cái tiểu nữ hài?

Nghe thấy lời bàn luận của đám đông, Khuynh Nhan càng khó chịu hơn. Thù hờ của hắn, thế nhưng lại có những kẻ đáng khinh muốn bắt cóc tiểu hài tử?

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 381: Tiên gia có lệnh: Ma Tôn, ngươi lại đây (32)

Bất quá, hần hiện tại cũng không thể tùy tiện bại lộ thân phận.

Chỉ là tính toán tiến lên giải cứu tiểu cô nương.

"Thức thức, tỷ tỷ, các ngươi đây là làm cái gì? Là bọn buôn người sao? Muốn bắt cóc ta sao?" Đương lúc Khuyñh Nhan còn chưa đến gần, liền nghe được tiếng nói lạnh lạnh giòn tan từ bên trong truyền đến.

Vân Y đương nhiên cũng là đi theo bên người Khuyñh Nhan, nhìn Lê Hạ bộ dáng cái gì cũng đều không hiểu, ôm lấy đầu nhỏ đáng yêu của chính mình, hỏi những Ma tộc đang vây quanh.

Vân Y cười khẽ một tiếng, tiếng cười ở trong đám đông âm ĩ, không phải thực rõ ràng.

Nhưng tiểu cô nương lại lập tức liền nghe được một thanh âm không bình thường, nhướn mày nhìn qua đi, "Tỷ tỷ?"

Lê Hạ hóa hình không giống với Vân Y, Vân Y vẫn là một bộ dáng như thế, căn bản là không có thay đổi gì nhiều, Lê Hạ tự nhiên là nhận ra.

Lê Hạ cao hứng nhảy nhót nhót hướng đến bên người Vân Y phóng đi.

Nghe được tiếng gọi của Lê Hạ, Vân Y câu môi cười, đối với Lê Hạ rất ôn nhu đáp một tiếng, "Hạ Tử."

Lê Hạ vừa nghe Vân Y gọi mình, tự nhiên cũng biết là, Vân Y cũng không có quên cô bé.

Hơn nữa, thời điểm nhìn thấy mình, cũng không có kinh ngạc, lập tức gọi tên cô.

Nhất định, Vân Y tỷ tỷ nhất định là vẫn luôn nhớ mình, muốn đi chơi cùng mình.

Lê Hạ vươn đôi tay nhỏ bé, vội vàng sà vào lòng Vân Y.

Vân Y nhìn này thân ảnh tiểu nữ hài, đang lao về phía mình, sợ Lê Hạ té ngã, vội vàng đỡ lấy, ôm lấy cô bé.

"Gấp cái gì?" Giống như là với tiểu hài tử của chính mình, ngữ khí hơi trách cứ nhưng cũng đầy sủng nịnh, lúc này ánh mắt Vân Y nhìn Lê Hạ, con ngươi đều là ôn nhu.

Tuy rằng Vân Y đối với vai nữ chính, trong lòng thường có một tia cạnh gác.

Nhưng khi ôm lấy thân mình mềm như bông của Lê Hạ trong lòng, thời điểm nghe cô bé ngọt ngào kêu to hai tiếng tỷ tỷ, tâm can Vân Y giống như bị lồng chim chạm vào vậy, mềm nhũn.

"Tỷ tỷ, tỷ tỷ, người ta rất nhớ tỷ tỷ." Lê Hạ đem Vân Y gắt gao ôm lấy, còn đem đầu chôn ở trong lòng ngực Vân Y.

Khuyñh Nhan ở một bên nhìn, trong lòng cảm thấy có chút ê ẩm.....

Vì cái gì?

Vì cái gì này tiểu gia hóa đáng chết dễ dàng đem Vân Y ôm lấy, còn chôn ở trong lòng nàng?

Nhìn cảnh tượng trước mắt, Khuyñh Nhan ở trong lòng rít gào!

Đồng thời, ánh mắt nhìn Vân Y, có chút ủy khuất.

【 đình -- độ hào cảm công lược +5, tổng độ hào cảm 95, ký chủ cổ lên, ký chủ uy vũ, thực mau liền có thể hoàn thành nhiệm vụ! 】

Vốn dĩ Vân Y không chú ý tới Khuyñh Nhan, cô vẫn còn ôm Lê Hạ trong lòng, hào hào mà chuẩn bị nghe này Lê Hạ tương tư chi tình.

Chỉ là, thông báo của hệ thống khiến Vân Y đem tầm mắt dời lên trên người Khuyñh Nhan.

Thấy biểu tình cùng ánh mắt Khuyñh Nhan, Vân Y thật sự không biết chính mình nên nói cái gì thì tốt.

Làm ơn!

Ma Tôn đại nhân, ngươi như thế nào có thể giống đại câu câu, ánh mắt hơi vương nước sương mù nhìn ta?

Ngươi là Ma Tôn, Ma Tôn đây.....

Bạn đang đọc truyện Công Lược: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở Ebook Full.Net.

Chương 382: Tiên gia có lệnh: Ma Tôn, ngươi lại đây (33)

Lê Hạ vốn tính toán cùng tỷ tỷ hào hào mà kể lại chuyện đi từ tiên giới đến Ma giới của nàng.

Chính là không nghĩ tới, Vân Y tỷ tỷ lại không đem tầm mắt đặt ở trên người nàng, chuyện này đối với Lê Hạ mà nói, chính là một cái chuyện đau buồn không thể xem nhẹ.

Thế là, đem tầm mắt dời về phía Vân Y đang nhìn.

.....

Nhìn thấy Khuyñh Nhan, nàng kinh ngạc mà hô to một tiếng: "Hóa điều?"

Lúc này, Lê Hạ mới phát hiện đến sự tồn tại của Khuyñh Nhan.

Khuyñh Nhan cũng không để ý Lê Hạ có đang nhìn mình hay không, mà là bởi vì sự tồn tại của Lê Hạ làm cho Vân Y không để ý đến mình sự tình.

Khiến Khuyñh Nhan hiện tại có chút rối rắm.....

Nếu cái người tên Lê hạ này là một nam tử hán thân cao tám thước.

Hần còn có thể cùng Lê Hạ đường đường chính chính mà đánh nhau, ngươi chết ta sống một trận ra trò.

Chỉ là, Lê Hạ vẫn là một cái..... tiểu nữ hài sáu bảy tuổi, hần, hần, hần muốn ghen, cũng không được.

Nếu người khác biết hần đường đường một Ma Tôn, lại cùng với một con tiểu hồ ly vừa mới hóa hình đánh ghen...

Cho nên, lúc này, biểu tình trên mặt Khuyñh Nhan, có chút rối rắm, càng nhìn càng khiến người ta cảm thấy, đứa nhỏ này đầu óc có bệnh rồi.

"Hóa điều, người có phải không thoải mái ở chỗ nào? Sao mặt lại nhàn thành như vậy?" Đồng ngôn không cổ kị Lê Hạ thấy được, lập tức liền ra tiếng.

Khuynh Nhan vẫn đang đứng suy tư, bị Lê Hạ nói như thế, lập tức liền trừng mắt hướng về phía Lê Hạ.

Lê Hạ bị này Khuynh Nhan trừng mắt, "Ồ ồ....." Mà chôn mặt ở trong lòng ngực Văn Y.

"Khuynh Nhan, người sao lại cùng một tiểu hài tử so đo?" Văn Y thấy vậy, nhẹ nhàng vỗ vỗ sau lưng Lê Hạ, dỗ dành cô bé.

Mặt khác, lại quay đầu liếc nhìn Khuynh Nhan, hơi to tiếng giống như là mắng mỏ.

Khiến cho Khuynh Nhan tức giận lại tiếp tục trừng mắt nhìn Lê Hạ, bởi vì nàng, mình bị Văn Y mắng? A phi, chỉ trích?

【đỉnh -- độ hào cảm đối với nữ chính -10, tổng độ hào cảm là 30! 】

Cái này.....

Văn Y nhường mày mà nhìn Lê Hạ trong lòng ngực mình, rồi mới lại nhìn Khuynh Nhan. Nếu cô đoán không sai thì, Khuynh Nhan là bởi vì mình..... Không đúng, là bởi vì Lê Hạ mà cô hơi mắng hấn một phen, cho nên độ hào cảm của Khuynh Nhan với Lê Hạ lập tức giảm xuống?

Bạn đang đọc truyện *Công Lực: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 383: Tiên gia có lệnh: Ma Tôn, người lại đây (34)

đời tôi viết xong mấy bài tiểu luận cuối kì là các ông có chap mới để đọc rồi =)))

"Hạ Tử, em sao lại đến đây được?" Văn Y biểu lộ tò mò cùng nghi hoặc.

Chính yếu chính là, này Lê Hạ đến tốt cùng là sao lại mà ra cửa đến Ma Giới được. Theo lý mà nói, thì việc này không thể xảy ra, bởi vì nguyên chủ, một thượng tiên sống lâu như vậy còn không biết đường đi, sao con hồ ly mới hóa hình như Lê Hạ lại biết được chứ.

"Cứ như vậy mà đi thôi." Lê Hạ ngậy thơ vô tội mà mở miệng, thật giống như là Văn Y vừa hỏi một vấn đề hết sức ngu xuẩn.

Văn Y cạn lời.

Đờ mờ ai chả biết là người đi bằng chân tới..... Ta là muốn hỏi:

"Trên đường đi đến đây, chẳng lẽ em không gặp phải chướng ngại gì sao? Hoặc là thứ gì đó cố tình chặn đường ấy." Văn Y vẫn còn nhớ cái ngọc tỷ vạn năng của Khuynh Nhan. Nếu Lê Hạ không có đồ vật gì tương tự như Khuynh Nhan, căn bản là không thể nào đi vào Ma giới yên bình như vậy được.

"A? Không có." Lê Hạ lắc đầu, tỏ vẻ không hiểu.

Được rồi, chẳng lẽ, cái này chính là cái gọi là..... hào quang nữ chính?

Loại này hào quang này, chắc là đã loại bỏ mọi chướng ngại trên đường đi của nữ chính?

Nghĩ đến đây, Văn Y có chút muốn nguyên rủa mấy thứ quy tắc thế giới vớ vẩn này, thật là không có tính người mà!

"Hạ Tử, em có biết đây là nơi nào không?" Đột nhiên Văn Y mở miệng hỏi.

Nghe vậy, Lê Hạ mê mẩn, cặp mắt đảo một vòng nhìn nhìn bốn phía.

Đích xác, nơi này so với những nơi mà cô nàng từng đi qua, lạ lẫm hơn nhiều.

"Không biết." Lê Hạ lắc đầu, rồi lại chỉ những người đang vây xung quanh nhìn ngó mình, "Tỷ tỷ, vì sao những người này lớn lên lại có bộ dạng kì quái vậy?"

"Nơi này..... Chính là Ma giới." Văn Y nhẹ nhàng ở bên tai Lê Hạ, mở miệng nói.

Đương nhiên, cô không muốn ma tộc ở đây phát hiện ra, Lê Hạ là đến từ Tiên giới.

Thù địch giữa Ma giới và Tiên giới không phải ngày một ngày hai là có thể giải quyết được, nếu bọn học phát hiện ra có Thần tộc, Tiên nhân xuất hiện ngay trong địa phận Ma tộc, chắc chắn sẽ có bạo loạn xảy ra, như vậy nhiệm vụ của cô cũng coi như hỏng, đến lúc ấy lại có bao nhiêu chuyện cần phải giải quyết chứ.

Nghe Văn Y nói như vậy, Lê Hạ trừng lớn hai mắt, vẻ mặt khó tin nhìn Văn Y, rồi lại quay đầu nhìn nhìn những người xung quanh mình.

"A? Ý tỷ là... bọn họ đều là ma ư?" Lời của Lê Hạ có thể nói là có chút lớn.

Đám người lúc này sôi nổi nhìn về phía nàng, hình như là hoài nghi cái gì.

Văn Y thấy vậy, duỗi tay vỗ vỗ Lê Hạ sau lưng, "Ngaoan, đúng rồi, em sao lại tới nơi này được? Sư tôn đâu?"

Đương nhiên, sư tôn trong lời Văn Y chỉ Mặc Hân Vũ.

Dựa theo tính cách của nam chính, Mặc Hân Vũ đối với Lê Hạ, chính là mười phần mười sủng ái thêm cung chiều.

Lê Hạ nói muốn hái sao, Mặc Hân Vũ tuyệt đối không do dự, lấy xuống cho nàng ta.

Một tên sugar daddy như vậy, sao có thể để Lê Hạ đơn độc một mình đi đến nơi nguy hiểm như thế này?

"Ta, ta bỏ nhà đi ra ngoài." Nghĩ đến lý do mình rời nhà trốn đi, trong lòng Lê Hạ, lại thêm vài phần ưu thương.

"Ừm, ta biết, nhưng nguyên nhân là cái gì?"

"Bởi vì..... Bởi vì....."

Đột nhiên, bị Văn Y nhắc tới, trong lòng Lê Hạ, liền càng thêm khó chịu, nhịn không được khóc rống lên.

Bạn đang đọc truyện *Công Lực: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 384: Tiên gia có lệnh: Ma Tôn, người lại đây (35)

"Ta, ta, ta muốn cùng sư tôn ngủ chung, nhưng mà sư tôn không cho, còn đem ta đuổi đi, giao cho các tiểu tiên, ô ô, tỷ tỷ....."

Lê Hạ úy khuất, hai tay càng ôm chặt Vân Y hơn, khóc rống lên.

Cảnh này khiến Vân Y không biết an ủi Lê Hạ như thế nào cho tốt, tuy rằng..... hoàn cảnh hiện tại của nữ chính với nam chính nghe qua có chút ngược.

Khuyên Nhan nhìn Vân Y bị tiểu nữ hài ôm lấy, nhưng thật ra hẳn cũng cảm thấy, tiểu nữ hài kỳ thật cũng rất thảm, rất đáng thương.

Không chỉ bị sư tôn vứt bỏ, lại còn lẻ loi một mình đi tới nơi đáng sợ như Ma giới.

Thoạt nhìn, vẫn còn nhỏ tuổi như vậy.

Hơn nữa.....

Sư tôn?

Nếu ký ức của hẳn không có vấn đề, thì sư tôn của tiểu hồ ly, cũng chính là Mặc Hân Vũ đi?

Lần trước hẳn nhìn thấy tiểu hồ ly, nàng ta cũng không hóa thành hình người, nhìn qua chỉ là một con hồ ly nhỏ mềm mại yếu ớt, khi đó thầy trò bọn họ cùng nhau ngủ, vấn đề không lớn.

Nhưng mà hiện tại, Khuyên Nhan nghiêm túc nhìn tiểu hồ ly, chẳng lẽ, thiên đế còn có sở thích luyện đồng hay sao?

Đối với vấn đề này, Vân Y nhưng thật ra cảm thấy, đây cũng không hẳn là chuyện xấu, ngược lại có thể coi là một chuyện tốt ấy chứ.

Nếu thiên đế đối với tiểu hồ ly thật sự không cảm giác gì, đương nhiên sẽ không có lý do gì để tránh mặt cô bé. Còn không phải là bởi vì Mặc Hân Vũ phát hiện hẳn với tiểu hồ ly có cảm tình đặc biệt, cho nên mới trốn tránh Lê Hạ, không phải sao sao?

Từ vị trí của Vân Y mà nói, thiên đế thật giống như mấy cậu nam sinh mới biết yếu ấy.

Không sai.

Thật là trẻ con mà.

Cứ mạnh dạn thừa nhận tình cảm thôi, trốn tránh cái khi gì chứ, cứ bày việc ra cho ta lo là thế nào vậy.

Lúc này, Vân Y biểu tình có chút quý dị, nhưng Khuyên Nhan cùng Lê Hạ đều không có chú ý tới.

Vân Y nhẹ nhàng vỗ sau lưng Lê Hạ, đỡ mờ, vừa rồi vẫn là một cái tiểu thị tươi, một tiểu cô nương ngoan ngoan nghe lời, sao lại khóc ghê gớm thế này... người là cái túi đựng nước sao.

"Hạ Tử, không bằng, chúng ta liền về khách điểm trước đi." Vân Y nhẹ giọng nói với Lê Hạ.

Lê Hạ lúc này tâm tình không tốt, tự nhiên là không có tâm tình đi dạo chơi nữa.

Vân Y ôm Lê Hạ, chậm rãi hướng về phía khách điểm mà đi.

Khuyên Nhan nhìn theo bóng Vân.

Nàng rõ ràng nói muốn cùng hẳn đi dạo Ma giới.

Khó khăn lắm mới đi ra ngoài cùng nhau dạo chơi mà...

Hiện tại, lại bị một cái xú hài tử cấp quấy rầy?

【 đình -- độ hào cảm với nữ chính -10, tổng độ hào cảm là 20. 】

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhặt Kỳ Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 385: Tiên gia có lệnh: Ma Tôn, người lại đây (36)

Về tới khách điểm, Vân Y quyết định báo tin cho tên daddy của Lê Hạ một tiếng.

Bằng không, chờ Mặc Hân Vũ tới, nhìn loại tình huống này, không biết, người ta sẽ nói cái gì với cô, có khi còn cho rằng cô cướp Lê Hạ của hẳn đi ấy.

Vân Y thì pháp thông tri Mặc Hân Vũ.

Khuyên Nhan ngồi một bên, nhàm chán, buồn bực nhìn cô.

Rồi lại nhìn Lê Hạ ngồi một góc thút thít, tâm tình của hẳn..... Ân, rất kém cỏi.

Mặt khác, Mặc Hân Vũ lúc này đang ngồi trong tâm cung, Lê Hạ rời đi, hẳn không phải không biết, hẳn cũng không phải không lo lắng.

Chỉ là trong loại tình huống này, Mặc Hân Vũ thật sự không biết hẳn làm gì.

Hạ Tử còn nhỏ như vậy, hẳn quả thực là cảm thú.

Hẳn biết hẳn hiện tại có bao nhiêu phần không thích hợp, nhưng mà..... Lại không thể không chế tư tưởng chính mình.

Cho nên, Mặc Hân Vũ mới tìm đến biện pháp đem Lê Hạ đưa cho người khác chăm sóc.

Nếu giữ khoảng cách, chắc hẳn đầu óc hẳn sẽ không nghĩ loạn nữa.

Nhưng Mặc Hân Vũ thế nào cũng không ngờ được, phản ứng của Lê Hạ lại kịch liệt như vậy, khiến Mặc Hân Vũ bối rối vô cùng.

Thời điểm Vân Y đem tin tức truyền tống cho hẳn, Mặc Hân Vũ lúc này mới cảm thấy kinh hoàng, bởi vì.....

Hạ Tử thế nhưng lại chạy đến Ma giới?

Mặc Hân Vũ sợ tới mức mã bất đình đề mà chạy tới Ma giới.

Nhưng mà..... Khỏi ngạc bội Mặc Hân Vũ đưa cho Lê Hạ lại chính là khối ngọc có thể đá thông đường đi tới Ma giới.

Cho nên, phải mất một lúc lâu Mặc Hân Vũ mới tìm được con đường "truyền thổng" dẫn tới địa phận Ma giới.

Vân Y vừa mới dừng thuật pháp, Khuyên Nhan liền chạy tới trước mặt Vân Y, đôi mắt sáng lấp lánh nhìn nàng.

Vân Y có chút nghi hoặc, nhưnò mày, nhìn hẳn, "Làm cái gì?"

Khuynh Nhan bị Vân Y hỏi, trên mặt biểu tình liền càng thêm hưng phấn, hơn nữa, gương mặt mờ hồ còn mang theo chờ mong cùng thấp thòm.

Vân Y bị biểu tình của Khuynh Nhan này làm cho có chút nghi hoặc, càng thêm mê mang mà nhìn hắn, không rõ Khuynh Nhan đang muốn làm gì, "Xây ra chuyện gì?"

"Vân Y..... Ta, ta, nàng, nàng, nàng....."

Khuynh Nhan còn chưa, Mặc Hàn Vũ thân ảnh liền xuất hiện trong khách điểm.

Ha ha, dở mờ..... Nhanh vậy?

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 386: Tiên gia có lệnh: Ma Tôn, ngươi lại đây (37)

Vân Y không biết là, Mặc Hàn Vũ vừa nghe thấy câu "Lê Hạ ở Ma giới", đã vội vàng chạy đến rồi, mấy lời chào hỏi khách sáo sau đó, Mặc Hàn Vũ đều không có để ý tới.

Khuynh Nhan lại tiếp tục ục mịt. Thêm một tảng đá cản đường nữa, loại người này, Khuynh Nhan ghét nhất.

"A..... Không cần người quân." Mặc Hàn Vũ về mặt lạnh nhạt, chỉ là, đương tầm mắt dời về phía tiểu nhân nhi nằm úp mặt trên giường, gương mặt hắn lại bị bao phủ bởi một mặt ôn nhu sùng nịnh.

"Chúng ta đi thôi." Vân Y lời kéo Khuynh Nhan, liền đi ra ngoài, cái này địa phương, vẫn là giao cho vợ chồng son nhà người ta đi.

"Vân Y, nàng có muốn ở lại Ma giới cùng ta không?" Khuynh Nhan đột nhiên mở miệng hỏi.

Khuynh Nhan khi nói lời này với vân Y, biểu tình trên mặt hết sức chân thành, lại có chút cẩn thận..... Nhưng Vân Y không trực tiếp trả lời hắn.

"Người xem." Vân Y đột nhiên kêu lên, dời lực chú ý của Khuynh Nhan đi.

"Àn?" Khuynh Nhan nhìn theo hướng Vân Y chỉ, gương mặt đầy vẻ khó hiểu.

Vân Y nhướng mày, gương mặt tràn đầy tươi cười, "Ma giới hiện tại quá loạn, có những Ma tộc chỉ vì không thể tu luyện, không có cách tự lo liệu cuộc sống hàng ngày, mà phải đi trộm cướp, cho nên, ta quyết định an bài một chỗ cho bọn họ."

Cái này, Vân Y chuẩn bị không biết mất bao nhiêu công sức đâu.

Khuynh Nhan đang nghe Vân Y nói vậy, lại nhìn cảnh tượng trước mắt, không biết nên nói cái gì, trong lòng tràn đầy cảm động.

Nhưng mà, ngay sau đó, hắn liền lại nghe được tiếng Vân Y, "Bởi vì ta muốn ở lại Ma giới cùng chàng, cả đời ở bên chàng, ta đã nói sẽ giúp chàng giành lại Ma giới, không phải sao....."

【đỉnh -- độ hào cảm công lực +5, tổng độ hào cảm 100, ký chủ lợi hại, thật uy vũ, hào soái!】

Độ hào cảm công lực đạt tới 100, đang phục chế ý thức..... Phục chế thành công, đang thoát ly thế giới nhiệm vụ.....】

【đang thanh trừ ý thức.....100%.....50%.....0%..... Thanh trừ xong】

Vân Y này còn không chưa kịp phản ứng, hệ thống đã lòi cô trở lại không gian giả thuyết rồi.

Dờ mờ, có thể đợi tình huống bình thường một chút rồi mới đem cô kéo về được không?

Vân Y thở dài một hơi.....

"Không thể!" Hệ thống lời lẽ chính đáng, "Chỉ cần là độ hào cảm công lực đạt tới 100, ký chủ sẽ tự động được thoát ly thế giới!"

Điểm này tuyệt đối tuyệt đối không thể phá lệ cho phép, bằng không, hệ thống Chủ Thần sẽ bị ảnh hưởng, nó cũng chịu chết đấy.

"Đạt được 800 tích phân, 20 tích điểm phân phối, xin mời phân phối điểm." Không đợi Vân Y hỏi thêm, hệ thống ngay lập tức tiếp tục thông báo kết quả nhiệm vụ.

Ta thật sự à đang bị bóc lột sức lao động mà.

Àn.....

"Thêm 10 tích phân ở thế lực, 10 tích phân ở đáng người đi." Đem tư liệu đều cân bằng chút, Vân Y cảm thấy, thoát nhìn mới đẹp sao.

Ký chủ: Vân Y

Tuổi:20

Dung mạo:55 (tối đa 100)

Đáng người:60 (tối đa 100)

Mị lực:60 (tối đa 100)

Trí lực:60 (tối đa 100)

Thể lực:65 (tối đa 100)

Sở trường đặc biệt: Tâm vô hiệu hóa

Đặc thù kỹ năng: Hoa lệ dính hạt mưa phiên bản cao cấp, siêu cấp hướng dẫn.

Tích phân:4050【 dùng để mua sắm vật phẩm trong thương thành, hoặc là thăng cấp】

Cấp bậc:1

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 387: Tiên gia có lệnh: Ma Tôn, ngươi lại đây phiên ngoại

"Khuynh Nhan!" Tiếng gào giân giữ truyền khắp toàn bộ ma cung, khiến người hầu hạ trong cung đều có chút lo sợ.

Hôm nay nương nương lại tức giận..... Ma Tôn đại nhân lại quý xuống đất xin tha.

"A a a a a a!" Ngay sau khi tiếng gầm vang lên, là tiếng thở gấp rút của nam nhân từ xa vọng đến.

Khuynh Nhan chạy tới bên cạnh Vân Y, "Nương tử, nương tử..... Xảy ra chuyện gì rồi?"

Khuynh Nhan lo lắng mà nhìn nương tử của mình, ân, gương mặt đầy lo âu, tay đỡ nhẹ bụng lớn của nương tử.

"Chàng nói, chàng nói thử xem tối hôm qua chàng đi đâu, làm cái gì hả?" Vân Y tay cầm một trà chén, mà bên trong lòng chén, có thể nhìn ra một chút cặn nước thuốc còn sót lại.

Nhìn thấy chén nước thuốc, Khuynh Nhan có chút chột dạ, lập tức liền quý xuống, động tác, thấp phần thuần thực, hình như là đã làm ít nhiều vài chục lần.

"Nương tử, ta sai rồi." Khuynh Nhan nói lời này thời điểm, còn thuần thực nhéo nhéo lỗ tai, chính mình ỳm khuất ngẩng đầu nhìn nương tử.

Vân Y nhìn động tác của Khuynh Nhan, lại nhìn xuống bụng lớn của mình, nhấc tay, một cái đánh thẳng vào trên đầu Khuynh Nhan.

"Nói, đây là cái gì hả?" Vân Y nói giận đùng đùng, chỉ chỉ này chén thuốc.

Khuynh Nhan có chút cẩn thận, nhìn nhìn sắc mặt Vân Y lúc này, trong lòng thì tính toán, nên trả lời nương tử như thế nào.

"Là, là, là, lạc tử canh....." Khuynh Nhan lo lắng thấp thòml lo lắng, chột dạ mở miệng trả lời.

"Vì sao hả?" Vân Y nhìn Khuynh Nhan, trong mắt, không chỉ có phần nộ mà còn có cả một tia lạnh lẽo.

Ha ha, dám cho ta uống lạc tử canh ư?

"Hu hu..... Nương tử, tiểu tử đáng chết này, mỗi ngày buổi tối đều đá nàng, khiến bụng nàng đau, ta nhìn thôi cũng thấy tim đau, ta, ta cũng muốn chịu khổ cùng nàng, chính là, chính là không có cách nào, cho nên, cho nên ta mới....."

Nghĩ đến đây, Khuynh Nhan đau lòng ôm lấy đùi Vân Y, gương mặt xinh đẹp đầm nước mắt khiến người nhìn vào thấp phần thương tâm.

Nhưng trong lòng lại nghĩ như thế nào giết chết tiểu chu sinh đáng ghét kia, dám làm nương tử thống khổ như thế?

Ha ha..... Nếu người nhi tử là tiểu chu sinh, người là cái gì? Lão chu sinh sao?

Vân Y phần nộ mà một chân lên đá văng Khuynh Nhan, xoay người rời đi, đi về phía Thiên giới.

"Người tình lại cho ta, ngắm lại xem mình đã làm ra cái gì, bằng không, người liền chờ xem!" Vân Y không thèm nói hai lời, đi thẳng.

Lần này bỏ đi..... Chính là mười năm.

Mà trong mười năm này, Khuynh Nhan mỗi ngày đều ở trước cửa cung Vân Y quý gối giặt đồ, xoắn chính mình lỗ tai, sám hối.

Mười năm sau, trong một đêm giông bão, tiểu nữ oa trong bụng Vân Y đem Vân Y tra tấn đến chết đi sống lại, rồi mới chậm rãi chui ra ngoài.

Khuynh Nhan biết rõ nương tử đau đớn đến mức nào, cho nên, đối với tiểu nữ oa, đều là chán ghét, nê hà..... tận lực tranh sủng với tiểu nữ oa. Hàng ngày cố gắng đòi lại địa vị của mình trong lòng nương tử.

Lại một ngày hai cha con Ma tôn tranh sủng ——

"Nương tử, ta đã trở về." Khuynh Nhan vừa từ bên ngoài trở về, đã bị Vân Y đuổi ra khỏi phòng.

Khuynh Nhan đứng ngoài cửa phòng, đối diện với tiểu nhi tử nhà mình, phần nộ: "Người lại nói cái gì với nương rồi?"

Tiểu hài tử về mặt vô tội: "Không có gì, chỉ là nói, cha cùng Thiên Đế đi uống rượu, còn ôm tiểu tiên nữ bên người Thiên Đế nữa."

Ha ha, oan uống ta, tiểu tiên nữ nhà Thiên Đế..... Còn không phải là con gái của ông ta sao, hu hu...

Bạn đang đọc truyện *Công Lực: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 388: Huấn luyện viên, quý xuống đầu hàng đi (1)

【 đang tiếp thu nhiệm vụ..... tiếp thu thành công..... đang truyền tống..... tiếp thu cốt truyện 】

Vân Y vừa mở mắt, đã phát hiện mình đang nằm trên giường, mở mắt nhìn xung quanh thì đập vào mắt là một đồng đồ trang trí nội thất hồng phấn đủ khiến người ta há hốc mồm.

Cái này..... là phòng của nguyên chủ ở vị diện mới?

..... thích màu hồng đến mức này, hẳn là tuổi còn rất trẻ đi.

"Hệ thống, cốt truyện."

【 đang tiếp thu cốt truyện 】

Vân Y tiếp thu xong cốt truyện, hơi nhăn nhó mày.....

Nữ chính vị diện lần này lại là trọng sinh.

Nhưng mà so với nữ chính trọng sinh ở vị diện trước thì lợi hại hơn nhiều.....

Chính là loại nhân vật tích cực làm giàu, hướng đến nhanh chóng tích lũy đại phú đại tài, đi lên đỉnh cao nhân sinh.

Nam chính vốn là hôn phu của nguyên chủ, một quân nhân.

Nữ chính Bạch Tiêu Tiêu, kiếp trước là một quân y, quen biết nam chính Mộc Linh Nhiên, cũng biết nam chính có một vị hôn thê đã định sẵn hôn ước từ lâu.

Bởi vì tự ti trong lòng, chưa từng cùng Mộc Linh Nhiên tiếp xúc quá nhiều, chỉ ở trong lòng yêu thầm hắn.

Nhưng có một ngày, cô ta trọng sinh.

Bởi vì trọng sinh, những chuyện khiến bản thân bất lực kiếp trước đều bị cô ta xử lý ổn thỏa, thăng quan phát tài nghề thủ cao phú soái.....

Mà này nguyên chủ của Vân Y, bởi vì quá mức mảnh mai yếu đuối, ở trong lòng Mộc Linh Nhiên, chỉ đơn giản là một tiểu muội muội nhà bên cần mình bảo hộ.

Về phần Bạch Tiêu Tiêu vẫn luôn đều thích Mộc Linh Nhiên, bởi vì trọng sinh, lòng tự tin cũng tăng mạnh hơn trước.

Không chỉ dám tới bên cạnh Mộc Linh Nhiên, còn dùng mảnh xoát hảo cảm.

Kết quả là Mộc Linh Nhiên liền bởi vì cùng này Bạch Tiêu Tiêu ở cùng nhau, hủy bỏ hôn ước với nguyên chủ của Vân Y.

Nguyên chủ từ nhỏ đã đem lòng yêu thích Mộc Linh Nhiên, hiện tại, lại bị nữ nhân khác cướp đi.

Nguyên chủ sao có thể chấp nhận được chuyện này, cho nên, vẫn không ngừng dùng thể lực của phụ mà quấy rầy hai người bọn họ.

Mộc Linh Nhiên lúc đầu vẫn cảm thấy có chút áy náy với nguyên chủ, nhưng sau này, bởi vì nguyên chủ làm tổn thương Bạch Tiêu Tiêu, một phần áy náy cuối cùng cũng biến mất, thay vào đó là tức giận và phần nợ, phần nợ Vân Y làm tổn thương người trong lòng hắn.

Hơn nữa, lại nghĩ tới trước kia hắn với nguyên chủ cũng luôn là thỏa hiệp, thoái nhượng, hiện tại,...Mộc Linh Nhiên sao còn có thể chịu đựng nhện xuống.

Mộc gia tuy rằng không bị được với thể lực của Vân gia, nhưng đứng trên cao nhất vẫn là hào quang nhân vật chính.

Vân gia cuối cùng bị Mộc Linh Nhiên làm cho sụp đổ, mà nguyên chủ vì bị Bạch Tiêu Tiêu tính kế..... ở một nhà quán bar nào đó..... Bị người hạ được luân gian.

Vân Y xme xong cốt truyện, thực sự muốn mắng Mộc Linh Nhiên hai chữ tra nam.

Đương nhiên, Bạch Tiêu Tiêu cũng không phải loại người tốt lành gì.

Nguyên chủ hắc hóa, căn bản cũng là do Mộc Linh Nhiên hủy hôn ước, phản bội nguyên chủ.

Nếu ngay từ đầu không thích nguyên chủ, tại sao phải cùng nguyên chủ đính hôn? Nếu đã không thích thì đừng đính hôn làm gì đỡ mờ.

Mộc Linh Nhiên chẳng phải đã đem trái tim nguyên chủ hung hăng chà đạp, sau lại muốn đem Vân gia hủy đi nốt?

"Hệ thống, nếu đã xong lược được nam chính rồi, ta có thể không cùng hắn ở bên nhau không? Ta có thể ngược hắn không?"

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 389: Huấn luyện viên, quỳ xuống đầu hàng đi (2)

Thực ra Vân Y phần nợ, không phải là do tiếp nhận thân thể nguyên chủ mà sinh ra oán khí, chỉ đơn giản là cô chán ghét hai người kia thôi.

Vì sao?

Nữ phụ độc ác đều là do nam chính áp bức mà ra.

Cái này là do kinh nghiệm của mình mà cô đúc kết ra.

"Ký chủ, chú ý nhiệm vụ của cô, không cần cảm xúc hóa vấn đề làm gì."

Nếu Vân Y dùng loại cảm xúc thù địch này đi công lược, Mộc Linh Nhiên lập tức sẽ biết ý tưởng trong đầu Vân Y.

"Ta biết." Vân Y nhẹ nhàng đáp một tiếng, nhưng hệ thống rõ, Vân Y căn bản là không để trong lòng, cái này làm hệ thống có chút buồn rầu.

Nếu Vân y bị mật sát, cái hệ thống là nó cũng sẽ bị tiêu hủy theo.

Cho nên hệ thống quyết định mấy ngày này tranh thủ làm Vân Y bình tĩnh lại.

Thế là...

Hệ thống từ thương thành lên cấp cho Vân Y một viên Thanh Tâm đan cấp trung, cùng với một đoạn thanh tâm chú, để cho cơ thể rơi vào hôn mê, hảo hảo tiêu trừ oán khí đi.

Hệ thống làm như vậy Vân Y cũng không biết.

Mà người nhà nguyên chủ cũng không biết vì sao con gái yêu nhà họ lại hôn mê bất tỉnh một trận lâu như vậy.

Từ sau khi Vân Y hôn mê, người Vân gia cùng với bác sĩ gia đình còn có bác sĩ bệnh viện quân khu đều đến xem qua. Tất cả bọn họ đều tìm không ra lí do, cho nên cũng đều sắp điên rồi.

Bốn năm ngày sau.

Tác dụng của thuốc cuối cùng cũng đi qua.

Thời điểm Vân Y tỉnh táo lại, cũng không cảm thấy có gì bất bình thường.

Vân Y mở đôi mắt vẫn còn cổ đầu lại với nhau của mình, xoay đầu nhìn ra phía cửa sổ, nhìn lá cây rơi xuống những vũng nước đọng dưới đất còn sót lại từ những trận mưa, lại lắng nghe tiếng chim hót truyền đến từ những ngọn cây cao vút, chỉ cảm thấy nhân sinh lại lần nữa tốt đẹp.

Nhưng mà, quay đầu nhìn mép giường ngủ, cô phát hiện còn một người nữa đang ghé đầu vào giường mình, nằm bò xuống.

Vân Y tập trung nhìn kĩ người này...là anh trai của nguyên chủ ư?

Vân Cẩm Thanh?

"Anh trai?"

Vân Y khẽ gọi một tiếng

Kỳ thật, có một gia đình ấm áp, có những người quan tâm mình như vậy, đau cần phải sống chết vì một người không thêm đề ý sống chết của mình chứ?

"Tiểu Y, em tỉnh rồi?"

Giọng nói của người kia có chút kinh hi, còn có cả thở dài nhẹ nhõm.

Nhìn về một mội trên mặt Vân Cẩm Thanh, Vân Y mở lời hỏi "Anh trai, anh làm gì ở đây vậy?"

Vân Y lúc này, mới nhớ tới, hình như lúc cô vừa xuyên qua, nguyên chủ vẫn còn đang hôn mê?

Chi là, cô lại không biết, hết thảy đều là hệ thống giờ trò quỵ.

"Không có gì, em đã tỉnh rồi, tỉnh rồi là tốt." Vân Cẩm Thanh ôn nhu trả lời, lại lắng nghe tiếng ồn bên ngoài hành lang. Có vẻ như mọi người cũng biết là Tiểu Y tỉnh lại rồi.

Vân Y cũng quay đầu nhìn ra phía cửa phòng, cũng may là có cốt truyện, nếu không thì cô cũng không biết nên làm như thế nào.

"Ba, mẹ, anh hai, tiểu Kiệt..."

Tiểu Kiệt chính là em trai nguyên chủ. Trong bốn người con, nguyên chủ là nữ nhi duy nhất, cho nên ở Vân gia, vạn sủng ái đều là rơi vào nguyên chủ.

"Tiểu Y, con tỉnh rồi."

"Y Y, hiện tại con thấy thế nào?"

"Tỷ Tỷ, tỷ có phải... mắc cái bệnh đáng sợ gì nữa rồi?"

Vân Mạc Kiệt vừa nói lời này đã bị đại ca cùng nhị ca vỗ vào đầu.

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 390: Huấn luyện viên, quỳ xuống đầu hàng đi (3)

"Nói bậy. Tỷ tỷ người có thể bị làm sao chứ?"

Tiểu Kiệt có chút ỳ khuất xoa xoa trán, ngược nhìn hai tên anh trai độc ác.

"Được rồi."

Vân Y nhìn bọn họ náo với nhau, có chút cảm động, có chút chờ mong cùng hăm dọa.

Các nguyên chủ ở những vị diện trước thường là không có cha mẹ người thân để nương tựa, nếu không cũng chỉ có các cực phẩm họ hàng xa.

Cho nên hiện tại, Vân Y cảm thấy không thể hiểu nổi, nguyên chủ vì sao lại nghĩ quẩn trong lòng như vậy chứ?

Cho dù không có được ái nhân, nhưng còn thân nhân thì sao? Nhiều người thân yêu quý cô như vậy, tên tra nam kia có chỗ nào đáng giá để nguyên chủ từ bỏ người thân của mình chứ?

"Con không sao, mọi người đừng lo lắng." Vân y lắc lắc đầu, tươi cười nhìn bọn họ.

"Thật sự là không sao chứ?" Cha mẹ Vân Y vẫn còn nửa tin nửa ngờ, còn muốn gọi bác sĩ gia đình tới kiểm tra lại toàn bộ một lần.

"Bác sĩ Trần, mau lại đây, con gái tỉnh rồi, ông kiểm tra Vân Y một chút." Mẹ vội vàng lôi kéo tay bác sĩ Trần.

Bác sĩ Trần bình tĩnh giao tay "Được, để ta kiểm tra một chút, mọi người ra ngoài đợi đi."

Bác sĩ Trần theo chân nhà bọn họ một thời gian dài, xem ra rất quen thuộc với bộ dạng sốt ruột lo lắng của một nhà bọn họ, hơn nữa, cũng là người có uy vọng.

Nghe lời bác sĩ Trần, một nhà kéo nhau ra khỏi phòng Vân Y, để hai người lại với nhau.

Kiểm tra xong, Vân Y ra ngoài.

"Tiểu Y, tới đây, ăn chút gì đi con."

"Tiểu Y, hay là, hôm nay chúng ta không đến trường nhé?" Mẹ cẩn thận thăm dò Vân Y.

Thực ra Vân Y muốn ở nhà cũng không được.

Trường đại học hiện tại của nguyên chủ là trường quân sự. Nguyên do cũng chỉ là vì nguyên chủ muốn theo đuổi bước chân Mộc Linh Nhiên, muốn thêm gia quân ngũ.

Chỉ là, hiện tại...

"Mẹ, con nhất định có thể kiên trì, mẹ yên tâm, con là con gái Vân gia, mà con gái Vân gia ắt phải có chí khí." Vân Y về mặt kiên định mà nói.

Mẹ Vân nhìn con gái mình, hơi xuất thần,

Còn ba bà lại vì lời Vân Y mà khơi dậy ý chí chiến đấu sôi sục, "Tốt lắm, đây mới là phong phạm nữ nhi Vân gia chứ!"

Ba bà vừa nói xong, mẹ Vân hung hăng liếc mắt một cái nhìn ông.

Bởi vì bà vừa nói xong, mẹ Vân có thể nhìn thấy rõ ràng biểu tình biến hóa trên mặt Vân Y.

"Ba mẹ, con đi học đây." Nắm trong tay một khối bánh nướng lớn, Vân Y liền chạy ra ngoài.

Nguyên chủ vốn là một cô gái thực hoạt bát, tuy rằng là có chút mảnh mai yếu ớt (ở trong mắt nam chính), nhưng mà giờ khắc này, Vân Y muốn sắm vai nguyên chủ thật hoàn hảo.

Cho nên, không thể lộ ra sơ hở.

Năm nhất đại học.

Ngay từ học kì hai, đã phải tiến vào quân doanh.

Nguyên chủ chính là nhìn trúng điểm này, cho nên mới một hai đòi vào trường đại học này, đây là con đường để có thể tiếp cận Mộc ca ca.

Nhưng mà nguyên chủ quả thật là một cô bé ngốc, không hề nghĩ tới tính cách của Mộc Linh Nhiên, người như hắn, cần bản sẽ không thêm đề ý đến cô.

"Vân Y, tới rồi?" đến cửa phòng học, bạn thân của nguyên chủ, Long Tử Hân, liền chạy tới bên cạnh Vân Y.

"Ừm, chào buổi sáng, Tử Hân."

"Tiểu Y mấy ngày hôm trước sao không tới? Nghe nói cậu bị ốm?"

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 391: Huấn luyện viên, quỳ xuống chịu đầu hàng đi (4)

Long Tử Hân về mặt quan tâm nhìn Vân Y, thấy sắc mặt cô có vẻ bình thường, tự nhủ hẳn là không có chuyện gì xảy ra.

"Minh không sao." Vân Y lần đầu, đi về chỗ ngồi của mình.

Lúc này, tiếng chuông vào giờ cũng đã vang lên. Ngay sau đó, lão sư tiến vào lớp học, ổn định trật tự lớp rồi cất tiếng nói.

"Các bạn học, hiện tại, trường học muốn chọn một nhóm người đến quân danh rèn luyện, ban chúng ta được cử đi năm người, ai muốn báo danh có thể giờ tay, đăng kí với thầy."

Nghe lời nói của thầy giáo, mắt Vân Y sáng lên, trong cốt tủy, bởi vì nguyên chủ bỏ lỡ mất cơ hội đi quân danh, cho nên tới nửa năm sau mới có thể gặp Mộc Linh Nhiên, mà nam chính Mộc Linh Nhiên cùng Bạch Tiêu Tiêu lúc ấy cảm tình cũng đã nảy sinh mất rồi.

Hiện tại, cô không thể bỏ lỡ cơ hội này.

Nghĩ đến đây, Vân Y khẽ mỉm cười, giờ tay thật cao.

"Thầy giáo, em!"

Vân Y là người đầu tiên giờ tay, những người khác còn đang suy nghĩ xem nên đi hay không đi.

Cuối cùng, nhóm người đi đến quân doanh học tập, ngoài Vân Y ra còn có bốn bạn cùng lớp nữa, bao gồm cả bạn thân của nguyên chủ, Long Tử Hân.

"Tiểu Y, cậu có cảm thấy phấn khích không?". Vân Y cùng Long Tử Hân đều là con cháu thế gia, gia tộc bon họ cũng có chút giao tình.

Long Tử Hân từ nhỏ đến lớn đều là nghe ông ngoại ông nội kể những chuyện chiến trường, đánh giặc mà lớn lên. Hiện tại có cơ hội tự mình đi đến quân danh luyện tập, có cơ hội trở thành quân nhân. Chỉ cần nghĩ đến thôi cũng thật kích động mà.

Vân Y nhướn mày nhìn Long Tử Hân.

"Không, vì sao mình phải kích động chứ?". Vân Y đạm nhiên hỏi lại.

Thấy Vân Y bình đạm tự nhiên hỏi lại mình như vậy, Long Tử Hân trắng mắt liếc cô một cái.

"Hừ, còn nói không thích, thầy còn chưa nói xong cậu đã giờ tay rồi, không phải là muốn nhanh nhanh chóng chóng đi gặp Mộc ca ca sao?"

Long Tử Hân dùng khuỷu tay chọc chọc bên hông Vân Y, nhướn mày.

"Biết rồi thì còn hỏi làm gì." Vân Y chẹp miệng, tỏ vẻ đương nhiên.

Thấy dáng vẻ mê trai không biết xấu hổ của cô, Long Tử Hân giờ tay nhéo mặt Vân Y một cái.

"A...a...đau, bỏ ra đi Tử Hân...".

Long Tử Hân cùng Vân Y hai người cãi nhau âm ỉ, liền về tới trong đại viện.

Nhìn vẻ mặt cao hứng của Vân Y lúc về nhà, mẹ Vân Y liền cảm thấy vô cùng đáng nghi. "Tiểu Y, có chuyện gì vui há?"

"Mẹ, ngày mai con được đi đến quân doanh đấy." Vân Y tươi cười trả lời, gương mặt hớn hờ vui vẻ, thoát nhìn vô cùng cao hứng.

Nhưng mà trên thực tế, trong lòng cô thế nào, chỉ một mình Vân Y biết rõ.

Ngày mai... hoặc ngày kia, có thể nhìn thấy nam chính rồi.

Cũng không biết nam chính này, đến tốt cùng là như thế nào.

"Hà?". Mẹ Vân Y kinh ngạc đến mức cảm cũng sắp rơi xuống, bà nhìn Vân Y, vẻ mặt không thể tiếp thu nỗi sự thật này.

"Con, con nói cái gì?" Bà hỏi lại như muốn xác định, mình đúng thật là không nghe lầm.

Bà luôn hi vọng nữ nhi của mình không tham gia quân ngũ, sợ con gái phải chịu khổ...

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 392: Huấn luyện viên, quỳ xuống chịu đầu hàng đi (5)

Trên bàn ăn, việc Vân Y muốn đi đến quân doanh lại một lần nữa được mang ra bàn bạc, mẹ Vân Y cảm chắc một phiếu phản đối.

Ngược lại, các nam nhân của Vân gia lại không lo lắng như bà, mọi người đều cho rằng, người trẻ tuổi đi ra ngoài rèn luyện một chút là chuyện tốt.

"Tỷ tỷ, tỷ phải kiên trì trụ vững đấy." Vân Mặc Kiệt sợ tỷ tỷ quá yếu ớt, quá được nuông chiều mà kiên trì không được, mở miệng nhắc nhở.

"Biết rồi." Vân Y gật gật đầu.

"Tiểu Y, không cần cố quá làm gì, mệt thì về nhà cũng được." Đây là những lời từ tình thương như núi của cha.

"Tiểu Y, quân doanh cực khổ, nhưng cũng là nơi có thể rèn luyện ý chí con người, đại ca tin tưởng Y Y."

"Đúng, nhị ca cũng ủng hộ Tiểu Y."

Cảnh một nhà năm người kiên định chỉ viện ủng hộ Vân Y làm mẹ Vân Y sắp tức chết rồi.

"Các người! Các người!.." Nhìn trưởng phu cùng nhi tử, một bọn người nhẫn tâm để con gái yêu của bà đi đến cái nơi cực khổ như quân danh, bà tức chết mà.

Đêm này, mẹ Vân Y hoàn toàn không thể cho phép, tuyệt đối không ủng hộ.

"Mẹ, mẹ phải tin tưởng con gái, nữ nhi nhất định có thể tự chăm sóc bản thân thật tốt mà." Vân Y cười ngọt ngào với bà, gấp lấy một cái đùi gà thật lớn, đặt vào chén cơm của mẹ.

Cha mẹ đúng là chịu thua con cái mà...

"Con gái, nghe lời ta, nếu mệt mỏi phải trở về nhà, nhớ chưa? Nhà ta không thiếu quân nhân cho con chọn."

Nói xong lời này, bà lại trừng mắt nhìn trưởng phu cùng lũ con trai vô dụng, một đám không hiểu thuận không hiểu chuyện, đùi gà cũng không biết gấp cho mình. Nhưng mà bà cũng quên mất, không phải là bọn học không chịu gấp thức ăn, mà là đồ bọn họ gấp qua, bà đều ghét bỏ là đĩa gấp có dính nước miếng...

"Dạ."

....

Đồ vật mang đi quân doanh cũng chỉ cho phép để trong một túi duy nhất, cho nên Vân Y đã chuẩn bị xong xuôi từ sớm.

Tới trường, đã thấy một chiếc xe buýt đến đón học sinh bọn họ đi tới quân doanh.

"Tiểu Y, ở đây, ở đây!" Vân Y nghe thấy tiếng gọi, ngoảnh đầu lại, thấy Long Tử Hân vẫy tay gọi mình. Cô nhìn Long Tử Hân, hơi mỉm cười, đi qua.

Chờ đến lúc tất cả các học sinh đã đến đủ, chiếc xe chậm rãi chuyển bánh, hướng tới doanh trại tập trung của quân đội mà đi.

Đi tới quân doanh, người hướng dẫn an bài cho nhóm học sinh ở trong kí túc xá, một tòa nhà đơn sơ, đầy đủ giường chiếu chăn màn cùng đồng phục mặc khi sống ở quân doanh.

Nhìn thấy hoàn cảnh của kí túc xá, một nữ sinh nhũn nhũn "Nơi này lại tồi tàn xấu xí như vậy?" Máy cái giường tầng bằng sắt với ván gỗ này, buổi tối bắt cô ta ngủ sao được.

Nhìn thiên kim đại tiểu thư mặt mày son phấn tinh xảo, Vân Y cùng Long Tử Hân liếc mắt nhìn nhau một cái, cũng không mở miệng nói gì, chỉ im lặng tìm giường ngủ được phân sẵn, soạn sửa đồ đạc, thu dọn đồ vật.

"Này, chỗ này, của tôi." Nữ sinh to tiếng chê bai kí túc vừa rồi chỉ vào giường của Vân Y, chỗ ngủ duy nhất gần với cửa sổ, vênh vào tự đắc lên tiếng.

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 393: Huấn luyện viên, quỳ xuống chịu đầu hàng đi (6)

Đối với hành xử vô lễ này, Vân Y chỉ nhìn lướt qua thiên kim tiểu thư rồi coi như không nhìn thấy.

"Cô!" Nữ sinh kia bị xem nhẹ, đương nhiên sẽ không dễ dàng coi như không có gì phát sinh.

"Cô có biết tôi là ai không?" Nữ sinh hất đầu, rất có ngạo khí, nhìn Vân Y.

"Cậu là ai đến chính cậu còn không biết, tôi làm sao biết được?" Vân Y không thèm nhìn cô ta nữa, tay vẫn sửa sang giường đệm.

Lúc này, Long Tử Hân cũng đã thủ thập tốt đồ đạc của mình, đi đến mép giường Vân Y, ngồi xuống rồi nhìn sang nữ sinh kia, cười khề.

Nhưng mà tươi cười trên mặt Long Tử Hân lúc này càng làm người khác cảm thấy có ý châm chọc.

"Cô!" Vị thiên kim đại tiểu thư kia tức giận đến đỏ mặt, tuy nhiên vẫn cố kiềm chế lại. Nhìn Vân Y, vẻ mặt kiêu ngạo, "tôi là đại tiểu thư Lâm gia, Lâm Nghiên Hi!".

Từ ngữ khi đến biểu tình trên mặt, chà, quả thật là kiêu ngạo hết phần người khác mà.

"Chà! Lâm gia đại tiểu thư?" Vy cùng Long Tử Hân nhìn nhau, rồi đồng thời mở miệng nói " Không quen biết!"

Lâm Nghiên Hi chỉ vào Vân Y cùng Long Tử Hân, tức giận đến không nói lên lời, ấp úng "Các người! Các người!..."

Nhưng mà chưa kịp nói gì thì bên ngoài có người tiến vào, nhìn qua thì giống như là huấn luyện viên của bọn họ, nhìn một lượt trong phòng, nhìn thấy ba người có vẻ như đang cãi nhau thì hơi nhũn nhũn, vẻ mặt không hài lòng. "5 phút nữa tập trung dưới sảnh."

Vừa nghe vậy, Vân Y vội vàng chuẩn bị rồi kéo theo Long Tử Hân chạy xuống lầu.

Lâm Nghiên Hi tuy rằng là thiên kim tiểu thư, nhưng mà, có một số việc, vẫn là hiểu được, rốt cuộc, mưa dầm thấm đất. Dem chính mình hành lý ném lên trên giường, vội vội vàng vàng mà cũng chạy xuống lầu.

Dưới sảnh là toàn bộ các học sinh tham gia đợt tập huấn lần này, cùng với vị nữ huấn luyện viên mà bọn họ đã gặp lúc này.

"Mọi người đã đi vào quân doanh, thì cũng phải học tập rèn luyện theo thao tác của quân doanh. Muốn trở thành một quân nhân bảo vệ quốc gia thì phải trải qua huấn luyện nghiêm khắc, rèn luyện tiêu chuẩn để đạt đến trình độ của một quân nhân, một chiến sĩ thật sự."

Nữ sĩ quan ngừng một lúc, ánh mắt quét về phía những nữ sinh trang điểm tinh xảo, giọng nói đầy sắc bén.

"Ở quân doanh sẽ không có trang phục hoa lệ, hóa trang cầu kì, chỉ một thân quân phục hoàn toàn là đủ rồi."

Những học sinh không hiểu chuyện như thế này, nữ huấn luyện viên thật sự muốn một chân đá phẳng đi.

Sau đó, huấn luyện viên cùng các nữ sinh mới tới phân chia các hạng mục quân việc hàng ngày, lịch trình sinh hoạt, sau đó là giải tán.

Ngày hôm sau, ngày từ sáng sớm khi mặt trời còn chưa ló rạng, tiếng còi hiệu lệnh đã vang lên từ phía sân thể dục.

Tiếng còi vang lên khiến Vân Y lập tức tỉnh lại, đồng dạngngm Long Tử Hân cũng là mắt nhắm mắt mở, loay hoay rời giường, đánh răng súc miệng, rửa mặt thay quần áo, chạy vội đến sân thể dục của quân doanh để tập trung.

Thời điểm tiến vào sân thể dục, đã thấy các giáo quan cùng huấn luyện viên về mặt không hài lòng nhìn bọn họ.

Bạn đang đọc truyện *Công Lược: Nhật Ký Thượng Vị Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.